ERGÜN POYRAZ

KANLA ABDEST ALANLAR

SAİD-İ NURSİ'DEN FETULLAH GÜLEN, DEMİREL VE ECEVİT'E NURCULUĞUN TÜM BİLİNMEYENLERİ

Togan

Togan Yayınları

Kanla Abdest Alanlar

Araştırma İnceleme

Yazan

Ergün Poyraz

Kemal'in askeri
Dr. Necip Hablemitoğlu'na

6. BASKIYA ÖNSÖZ

Kanla Abdest Alanlar adlı kitabımın temelini oluşturan “Fetullah’ın Gerçek Yüzü” adlı kitabımı dava eden Fetullah Gülen Faizi ile birlikte beş milyar lira istiyor ve açtığı davayı kitabın her satırının belgeli olması dolayısıyla kaybediyordu. Fetullah Gülen’i daha yakından tanımak için onun “hey gidi günler” adlı kasetini izlemek bile yeterli oluyordu. Şimdi Gülen’in o konuşmalarını inceleyelim:

“Fetullah’tan Elim İtiraflar”

Fetullah, konuşmasının bu bölümünde de itiraf üzerine itiraflarda bulunuyor, insanlara “suma” yani “gizli riya” daha açık deyişle “gizli ikiyüzlülük” bir başka deyişle takiyye’nin bir başka versiyonunu yapmalarını telkin ettiğini belirtiyor, adeta günah üzerine günah çıkarıyordu:

“Ne siz hüsnü zannınız altında kalıp ezilin. Ne de onlar beyhude cami dizaynına kalksınlar. Zemin hazırlasınlar, ne zaman israf olsun, ne siz şu dikenler arasında Bülbül sesi diye Saksağan sesi dinleyin. Ne de bundan sonra bir kere vaaz edeyim deyip, üç gün sancı ekeyim, krizlere gireyim, ölecek hale geleyim...

Acaba hazırlanabildim mi? Acaba kontak olabildim mi? Konsantre olabildim mi? Bi şey diyebilir miyim?.. Ben bu cemaate, onlar ki saf temiz dupduru duygu ve düşüncenin timsali insanlar... Ya ben? Karanlık ruhumla onlara ne anlatabilirim. Son vereyim dedim bunun için...

Bir kere bana tesir ediniz. Bir kere ayrıldıktan sonra bir kere daha huzurunuza geldim. Ama bir kere daha gelmeycem. Estağfirullah içinde değil, bir abes yer işgal ettiğim düşüncesiyle... Kendime tesir edemedim dedim. Yakınlarıma tesir edemedim. Demek ki tesirsiz bir insanım. Niye sizin hüsnü niyetinizi, hüsnü kabulünüzü, hüsnü teveccühünüzü suiistimal edeyim. Niye sizi aldatayım. Ayıp değil mi?.. Bu yirmi beş senedir çok şey beklediniz? Yirmi beş sene değil yirmi üç sene de insanlığın iftihar tablosu insanlığın makûs kaderini değiştirdi. Biz o kader adına Allah aşkına siz söyleyin meleği alanın sakinleri de buna şahit. Bu mevzuda hangi

samimiyeti sergiledik. Hangi samimiyeti temsil ettik. Ortaya koyduğumuz şey nedir?.. Kimi Sahabi seviyesine çektik, yükselttik. Kimi tam kur'an'ın temsilcisi haline getirebildik. Ben yer yer hüsnü zannımın altında kaldım. Sizi sena ettim. Manen hitap aldım. Yakamdan tutup hırpaladılar. Bu çok yumuşaklık dediler. Böyle ve ben de ne yapacağımı şaşırdım, bilemedim, öyle desem kaçarlar dedim. Böyle desem Resulullah'ın teveccühü kaçıyor.

İki arada bir derede, iki cami arasında bey namaz gibi kaldım. Allah aşkına ne yapayım siz söyleyin. Kendi kafama, kendi ruhuma bir şey anlatamadım. Ve sonunda öyle anladım ki, ben çevreme riyakârlık telkin ediyorum. Suma telkin ediyorum. Kalbine imanın oturmadığı bazı kimseler, sadece onların hislerine girdim. Birer yalancı his insanı meydana geldi. Ama kalb insanı katiyen, ama ruh insanı katiyen ve ben hiçbir şey yapmadan size değil bir de yakınlarıma riya telkin etmişsem; nasıl kurtarırım yakamı Allah aşkına. Suma telkin etmişsem nasıl kurtarırım yakamı?... Gecemi ihya etmeden kalkıp size geceden bahsetmişsem; Bu nasıl riyakârlık? Bu nasıl Suma, bu nasıl aldatma?.. Böyle ve bütün bunlar nasıl taşınır sırtta siz söyleyin? ben başka mülahazalarla gelmiştim. Bunları birden bire perde değişip, arz ettiğim şeyler ruhumu sarınca, size arz etmeyi düşündüğüm şeyleri arz etme cesaretini kendimde bulamadım. Sizi bütün bütün kırıp geçirip gitmeye de cesaret edemedim. Saygısızlık yap ayım demedim. Kime?.. Hiçbir şey bulamadıktan halde yirmi beş seneden beri belli ölçüde pek çoğu itibarıyla saygıyla dinleyen bu insanlar, bir insan dinliyoruz diye önünde Kur'anı bir insan dinliyoruz diye dinlediler...

Kıtmir

Fetullah Gülen, sürekli olarak kendini Kıtmir'e yani bir köpeğe, arada bir de deli tavuğa benzetiyor, hapishanede prangalara, zincirlere vurulduğunu iddia edebiliyordu. Zira pranga, Türk hapishanelerinde değil, Amerikan cezaevlerinde uygulanıyordu:

"... Saygısızlık yapamazdım. Ve birisinin bana bu saygıyı telkini karşısında hiç olmazsa dedim bu saygının, samimiyetin timsali bu cemaatin huzuruna çıkayım. Belki Kıtmir sizin huzurunuza çıkamayacak diyeyim. Beni bağışlayın hakkınızı helal edin diyeyim, inanın ayın son haftası burada sohbet ediyordum. Her ayın son

haftasını, bayramı, bayram namazını kılamayıp ta içeride bulunduğum bir gün bayram kılamamanın nasıl bir hicran olduğunu iliklerime kadar yaşamıştım. Ayağıma zincir boynuma bir çeşit pranga vurup beni bayramdan ettikleri gün, hiç kaçırmamıştım onu. Deli gibi dolaşmış: “Ah bayram meğer sen ne tatlı şeymişsin” demiş, halk deli tavuk der. Bende deli tavuk gibi dönüp durmuştum.

Her ayın son pazarını yaşarsam bu hicranla, ömür vefa ederse boğucu hasret içinde kaçırdığım bir bayram hicranla iliklerime kadar duyduğum gibi sizi çok özleyecek, sizi çok arzulayacak, hıçkırıklarınızı düşünecek, dudaklarımı yalayacak ve sonra belki sununla teselli olacağım. Vefasızlığı uzatmamak için vefa cemaatine karşı vefa borcunu ancak böyle ödeyebilirdim. Onlar alabildiğine vefalı davrandı. Bense vefasız davrandım. Hislerine tercüman olamadım. Beklediklerini veremedim. Yalan ettim kalplerine giremedim. Müslümanlıkla çok hızlı tanışmaları mümkünken, şahsıma takılıp kaldılar aradıklarını bulamadılar. Belki çok azı ama çok azı belki onlar da riyaya, sunuya, gösterişe, takılıp kaldılar. Bunlara doğru telkin ettim. Şimdi beni bağışlayın. Böyle hicran ve hasret dolu bir aynide olamazdı. Benim ramazanı idrak etmiş kardeşlerimle, böyle bir Pazar olmamalıydı ve ben de olmasın diye beş yüz kilometreyi şeker krizleri içinde, baygınlık geçire geçire buraya kadar gelmiştim. Ve dünü baygınlık içinde geçirdim...”

Gülen’in ağlaya ağlaya feryatlar içinde tekrarladığı bu sözlerine cemaat de canhıraş çığlıklarıyla katılıyor, Fetullah konuşmasını şöyle sürdürüyordu:

“Bugünü yine baygınlıktan kucaklaya kucaklaya geçirdim. Ve huzurunuza geldim. Beni rahatsızlıklarımdan dolayı, şeker ve açlık krizlerimden dolayı, takatsızlığımdan dolayı bağışlayacağınızı ümit ediyorum. Allah sizden ebeden razı olsun. İnşallah ben olmayınca size doğruyu konuşacak birini bulur dinlersiniz...”

Canhıraş feryatlar altında Fetullah, “...Allah ebeden sizden razı okun” diyor, camide bulunan İngiliz ve Amerikan gizli servisinin uzmanlarının yönetiminde saf insanlarımız yeniden galeyana getiriliyordu. Sözde gençlik adına feryat edenler salya sümük ağlamada hiç de hocalarından aşağı kalmıyorlardı:

“Hocam, bu gençlik aşkına hocam!.. Bırakmayın hocam!.. Arkanızda gençlik var. Hocam yapmayın gençlik sizi arzuluyor... Hocam yapmayın, bizi bağışlayın...”

Bu çığlıkların ardından Fetullah, zafer kazanmış bir komutan edasıyla sözü alıyordu:

“... Sevgili kardeşlerim, sitemim nefsimedir. Kimseye değil. Sizi hep aziz tuttum, işim değil dedim işe başladım. Kalp yumuşatmak benim işim değilmiş dedim. Amma bir şey var. Acaba her şeye rağmen sabredemez miydim. Değişik hayasızlıklara girmeden size karşı saygılı olamaz mıydım. Ama orasını da bana verin, bana verin... Ben insanlığın iftihar tablosu değilim. Değilim ki yüz defa elli defa, elli defa yüz defa talepleriyle ters yüz edildiği halde hiç sarsılmadan kalktı ayaklarının üzerine dikildi.

Yine anlam. Haya abidesiydi. Canım çıksın. Dini meseleleri cemaatin karşısına getirmesi mevzuunda kim bilir ne kadar sıkılıyordu. Sıkılması o kadar derin idi ki, belki hayatında bir kere, ama bir kerecik olsun kendisine haram olan bir kadının yüzüne bakarak konuşmamıştı. Bu onu anlatırken O’na şöyle diyorlar, cahiliye de perde arkasında erkek görmemiş, evlenmemiş bir genç kız gibiydi. Erkekleri görünce buram buram ter dökerdi Ve hayadan iki büklüm olurdu. Kadını görünce hicaptan iki büklüm olurdu. Ama buna rağmen elli defa yüz defa, yüz elli defa değişik taleplerle cemaati karşısına çıktı. Ve bu talepler çok defa makes bulmadı.

Hatta çok defa hüsnü kabul de görmedi. Sizin teveccühlerinizi görseydi, kim bilir nasıl sevinirdi. Nasıl coşardı. Zira o, insanlığın iftihar tablosu, ona sihirbaz diyorlardı. Yalancı diyorlardı... Haşa haşa o benim... kahin diyorlardı... O ben olabilirim. Ama tavrını değiştirmiyordu. Zorluyordu kendisini. Gönüllere girmek için zorluyordu her şeye rağmen... İşte ben onu yapamadım. Yapamıyorum. Yapmaya tahammülüm yok. Bir şey olmadı diye takılıp yolda kalıyorum. Sizi belki çoğunuz itibarıyla iştiyatlı, hüsnüniyetli ve hüsnukabule açıksınız. Sizi böyle bırakıp gitmenin dağları, Allah başıma yağdırsın diye davetiye çıkarmaktır. Ama tahammülsüzlüğe bakın ki, ben sizi bırakıp gitmeye karar verdim. Çığlıklarınız, samimi hıçkırıklarınız, Ramazan-ı Şerifte mübarek bağırıp çağırmalarınız, bunlar beni tuhaf bir atmosferin içine çekti.

Kendimi çok tuhaf hissediyorum. Şu anda kulaklarım çok tuhaf duyuyor. Ve gözlerim çok bulanık görüyor. Kalbimin atışları, ritmi de değişti. Şu anda ben de her şey aritmik. Tamamen her şey dengesiz atıyor. Size bir şey söyleyecek, bir şey diyecek güçte ve iktidarda değilim, inanın değilim. Belki bunlar sizin gelecekte iyi günleri idrak ettiğiniz zaman geriye bakıp yüzüne bakacağınız günler olacaktır. Çok kimseler tatlı günleri ileride arayacak. Fakat siz yer yer dönüp gerilere bakacaksınız. Alınlarında Nur tenevvü eden çehreleri, drahşan evlerinizin çehrelerine bakacaksınız. Emeğinizle kurduğunuz yurtlarınızın çehrelerine bakacaksınız. Okullarınızın çehrelerine bakacaksınız. Ve camileri leba leb dolduran genç delikanlıların çehrelerini tahayyül edeceksiniz. Ve bir gün sahabinin dediği gibi "Ey gidi günler" diyeceksiniz. Meğer tatlı günler o günlermiş diyeceksiniz. Belki, ben de öyle diyeceğim. Ama belki yerin altında belki yerin üstünde. Ben de öyle diyeceğim. Hey gidi günler tam yaşanacak günlermiş. Hiç durmadan gecelerinde koşulacak günler. Hiç durmadan küheylanlar gibi soluk soluğa gündüzlerinde koşulacak günler."

Koşun, Coşun Kurban Derilerine Kadar Verin

Fetullah Gülen, amaçlarına ulaşmaları için insanları kurbanlarını vermeye, imam hatip açmaya çağırıyor, yurt ve pansiyon yapıp, okul açmaya teşvik ediyor, bunu yaparken de İslam büyüklerinin davranışlarının ardına sığınıyor, kendi emelleri için onları kullanıyordu:

"... Himmet toplantısı deyip utana utana, hicap ede ede, terleye terleye ne otur Allah aşkına coşun... Gelen günler, burs verin, kurbanlarınızı verin, İmam hatip yapın, yurt yapın, pansiyon yapın, okul açın, açın deyip terin tabandan çıktığı günler. Ben de diyeceğim siz de diyeceksiniz. Bugün belki bu günler hicranlı günler, belki hasretli günler, Ama bir gün gelecek, özlenen günler olacak. Nesibe yetiştiği gül devriyle şen sadra hurren değildi. O Uhud'u düşününce seviniyor ve gülüyordu. Sırtında elin yumruğun girip saklandığı sırtındaki yarayı gösterdikleri zaman mesut ve bahtiyar oluyordu.

Gül devrini yaşarkendi, Abdullah İbni Nuzeyfetti, başının kaynayan sulara sokulduğu günleri hatırlıyor hey gidi günler diyordu.

Huzeyfe babasının evinden kovulduğu günleri düşünüyor hey gidi günler diyordu. Ammar yeldire yeldire geziyordu. Sırtında ateşlerin söndürüldüğünü düşünüyor ve hey gidi günler diyordu. Zübeyr Bin Avvam hasırlara sarılıp yakıldığı günleri hatırlıyor hey gidi günler diyordu. Onlar hey gidi günlerdi. Çünkü günlerde müminler tırmanma şeridinde sürekli olarak tırmanıyorlardı.

Hiçbir şeye gönül kaptırmadan başka hiçbir şeye dilbaste olmadan, turnikeye önceden girmiş olmanın hakkını araştırmadan, hizmet karşısında hakkı temettü aramadan sadece hizmet diyor ve yürüyorlardı. Hey gidi günler hey gidi günler diyorlardı. O çile günlerine, o ızdırap günlerine... Çünkü o günlerin içinde Allah'ın hoşnutluğundan başka mülahaza yoktu. Çünkü o günlerde büyüklük yoktu. Çünkü o günlerde herkes küçüktü. Çünkü o günlerde herkes neferdi. Çünkü o günlerde Abilik yoktu Çünkü o günlerde turnikeye evvel girmiş olmanın hesabını yapma yoktu. Çünkü o günlerde insanlar arasında insan ol vardı.

Ah nankör nefsim, sende sen de hey gidi günler diyeceksin. Kafanda hiç o türlü duygu ve düşünceler yoklu. Dinleseler de dinlemeseler de alınmıyordun. Sekiz saat derse girdikten sonra iki yerde de derse akşam iştirak ediyordun. Bir Cumartesi. Pazar'ı da burası Simav senin, orası Gediz benim, şurası da Demirci senin, pazartesi dersleri yetiştirme de senin. Ama alınmıyordun, gönül koymuyordun, dinleyen yok diye üzülmüyordun. Tesir etmiyorum diye müteessir olmuyordun. Hey gidi günler ne kadar arkada kaldınız. Bizden ne kadar uzaklaştınız. Biz ne kadar büyüdük hey gidi günler... hey gidi günler siz ne kadar küçük kaldınız?.. Ah heyyamulla, ah Peygamber günleri, ah cihad günleri, ah başka mülahazaların içine girmediği günler... Biz büyüdükçe sizler arkada küçük kaldınız. Benim Kestanepazarı'ndaki tahta kulübeciğimin içinde kaldınız. Ah tahta kulübem, her şey senin içinde kaldı gitti. Ah küçüklük sen ne iyiydin, arkadaştık seninle... Hey gidi günler ilki değildik sonu da olmayacağız. Hey gidi günler imamlık makamında ağlaya ağlaya namaz kıldırılan günler!.. Kur'an okunurken kalp duracak hale gelindiği günler... Hey gidi günler... uhuvvet, sevgi, yürekten alaka, birbirleriyle fertler sarmaş dolaş olurken, dışarıdan gelenlere aman Allah'ım bu ne kardeşlik, bu ne uhuvvet dedirttiği hey gidi küçük

günler!... O kadar büyüdük ki, eğilip de sizi tanıyamıyor, göremiyoruz. Biz büyüdük Everest Tepesi olduk, ah küçük günler sizler Lüt Gölü gibi zeminden iki yüz metre aşağıda kaldınız.

Ah yıkılası abilik, ah yıkılası saltanat, ah yıkılası makam mansır sevgisi... Ah yıkılası şirk ifade eden; yaptım, ettim, çattım, kurdum, verdim, ettim, eyledim... haşa haşa ve bella yapan eden oydu... Eyleyen oydu, hey gidi günler!..”

Himmet Toplantılarında Yolunanlar

Ömer Öngüt “Küfrü Hoş Gören Naralar” adlı kitabında, Tirmizi’den alıntı yaparak bir hadis hakkında bilgi veriyor ardından Himmet toplantılarında dolandırılan insanların başına gelenleri anlatıyordu:

“Resulullah - sallalahu aleyhi vesellem- Efendimiz ahir zamanda dinlerini dünyalığa alet eden türemelerden haber veriyor. Bakınız ne güzel açıklıyor:

‘Ahir zamanda öyle kimseler türeyecektir ki, bunlar dinlerini dünyalığa alet edeceklerdir. İnsanlara karşı koyun postuna bürünmüş gibi yumuşak ve güzel huylu görünürler. Dilleri şekerden bile tatlıdır, ama kalpleri kurt gönlü gibidir...’

‘...Bu yaz Manisa dağında oturuyordum. Ertan Bey! Kardeşimiz anlattı.

Bir gün tanıdığım iki kişi geldi ve dediler ki: ‘Ertan bey! Bu arabayı al, kaça alırsan al’ Sebebini sordum niçin satıyorsunuz?

Beni bir yemeğe davet ettiler. Simsarlar: ‘Benden şu kadar... Benden şu kadar” derken, benim yanıma geldiler. ‘Sen ne kadar vereceksin?’ dediler. Ben de utandım. Benden de şu kadar dedim. Hemen tahsildarlar geldi, ‘İmzala’ dediler, benden senet aldılar. Gün geldi, fakat param yok. ‘Neyin var’ diye sordular. ‘Arabam var’ dedim. ‘Sat arabayı ver parayı’ dediler...

Ertan bey ‘Kardeşim! Niçin satıyorsun, veremem de geç!’ diyerek tuzağa düşen adamı uyarmak ister, ancak Himmet toplantılarında senet imzalatan şahsın tavrı nettir; “Hayır! İmza etti verecek”

Açık deyişle dilenme toplantılarında kuzu postu giyip senedi imzalatanlar bu safhadan sonra dişlerini gösteren çakallara

dönüyorlardı.

Ve adamcağız arabasını satıp parayı ödemek zorunda kalıyordu.

Yazar kitabında Kadir Efendinin söze girerek ben daha acısını söyleyeceğim şeklindeki açıklamasına yer veriyordu:

“Bir adamı kurtlar yine bu şekilde yemeğe davet ediyorlar. Oltayı takıyorlar ve simsarlar başlıyor, ‘benden şu kadar... benden şu kadar’ Sonra ona geliyorlar, gaye onu tuzağa düşürmek; ‘senden ne kadar?’ adam utanıyor, çünkü “Benden bir milyar... Benden beş yüz milyon...” Utanıyor, az bir şey de vadedemiyor, sözde kalacağını zannediyor. “Benden de şu kadar” diyor, hemen makbuzlar geliyor, imzayı atıyor. Gün geliyor, parayı istiyorlar, para yok diyor. Neyin var. Bir tek evim var, çoluk çocuğum oturuyor.

Simsarların cevabı nettir “Sat, evi ver.”

Fetullah Aile ve Çocuk

Fetullah Gülen, önce Abdulfettah Şahin daha sonra M. Fetullah Gülen adıyla yazdığı ve T.Ö.V yayınlarından çıkan ve pırlanta kitap serisi olarak sınıflandırılan, “Ölçü veya yoldaki Işıklar” adlı kitabında kadınları üç gruba ayırıyordu:

“Üç çeşit kadın vardır. Sokak kadını, zevk kadını, ev ve hizmet kadını. Hafif meşrep sokak kadını çamura düşmüş bir cevhere benzer. Zevk kadını gözbağcı iblislere... Ev ve hizmet kadını ise sonsuzluk soluklayan cennet hurilerine...”

Gülen’in kitaplarına, konferanslarına yansıyan, kadın, çocuk ve evlilik hakkındaki görüşleri burada da kendini gösteriyordu:

“... Nesibe gibi aydındı günlerimiz, İbni Hüzafa gibi yürektendi. Babasının evinden kovulduğu zaman, “Çok şükür Resulullah’a gitme yolunu buldum” diyen Huzeyfe kadar mesuttu. Hamza’nın günleri kadar fütursuz, pervasızdı. Ceset sevdasından, rahat ve rehavetten uzaktın. Ne çabuk değişiyor günler. O günlerin yerini yumuşak döşekler aldı. O günlerin yerini birkaç odalı evler aldı. O günlerin yerini günde üç dört defa sofralara konulan yemekler aldı. O günlerin yerini evladü iyal aldı. Çoluk çocuk aldı.

Cumartesi ve Pazar haftanın birkaç günü belki hafta içi işini yaptıktan sonra, iki günüm üç günüm de cihad da geçsin diyen

insanların yerini haftada birkaç günlük cihad günlerinin yerini başka duygular başka düşünceler, başka kılıklar, başka kıyafetler, başka şekiller, başka sevdalar aldı. Hey gidi günler...

İstemiştim ki onu anlatayım. Eba Eyyüb-ül Ensari o günlerden kaçarak İstanbul önlerine kadar geldi. Eski günleri arıyordu. Hey gidi günlere öyle çare buldu. Ölürsek galiba bu işten kurtulacağız diyordu. Omuzlayın beni surlara en yakın yere kadar götürün. İhtimal mülahazası şuydu. “Peygamberden işittim. Bir gün biri gelip İstanbul’u feth edecek. Feth ederken mezarımda kılıç sesi duyayım. Çünkü mücahit kılıç sesi duymalıdır. “ ihtimal ki, mülahazası buydu. O üzerine hâkim olan güçlerden intikamını böyle alıyordu. Önüne konan yemeklerden intikamını böyle alıyordu. Etrafını saran çoluk çocuktan intikamını böyle alıyordu. Makam mansıp sevgisinden intikamını böyle alıyordu...”

Gülen, İslam kumandanı Halid Bin Velid’in ardına saklanarak kahramanlık çığlıkları atıyordu:

“Hey gidi günler, hey gidi Yermük!.. hey gidi Mute, Hey gidi Sasaniler önünde savaşma... Korkakların gözü uyku görmesin. Hayır o korkaklar gözlerini açtılar... Uyumadılar çünkü İslam’ın Halid’i yoktu artık. Kahramanlar mezarları kazınırken dahi kılıç sesinden hoşlanırlar... Kahramanlar kılıç sesinden hoşlanırlar... Döşekteki sesten nefesten değil. Sofraların başında tüketilen sesten nefesten değil. Bizarım kendimden, bizarım duygularımdan, bizarım düşüncelerimden, bizarım anlayışımdan, bizarım... Zira bir kerecik olsun böyle yaşayamadım. Size misal olamadım. Halid gibi yaşamasını, Halid gibi ölmesini size gösteremedim. Onlar ahretin yamaçlarında dolaşıyor gibi bir dünya yaşadılar. İçinde yalanın zerresinin bile bulunmadığı bir hayat yaşadılar. Gösterişin zerresinin bile bulunmadığı bir hayat yaşadılar. İslam’da hakkı temettü aramanın zerresinin bulunmadığı bir hayat yaşadılar. Oysaki ben vaaz-ü nasihat ediyorum, ederken de yirmi beş sene devletten maaş aldım...”

Fetullah’ın Allah ve Peygamber Sevgisi de Yalanmış

Allah’ımı size anlatırken, yalan söyleyip sevdiğimi iddia ettiğim Allah’ımı, yalan söyleyip sevdiğimi iddia ettiğim Hazreti

Muhammed'in, yalan söyleyip hayatım, canım, ruhum sana kurban olayım, sana karşı da yalan söyledim. Oysaki, oysaki bağrına bastığında kalbim fırladıydı. Temsil edemedim, edemedim, edemedim... Utanıyorum kelamullahtan, utanıyorum kelamullahtan, utanıyorum Allah'tan, edemedim...

Ötede ve beride 14 asır ötede ve beride hayalimde kurduğum dantelayı nescedmek istiyordum. Elinizden tutup bir Hamza'nın yeldire yeldire gezdiği yamaçlarda sizleri dolaştırayım. Bir de ramazan himmetlerinde alnının teriyle kazandığı milyarları dökerken ortaya hiç düşünmeden nerden bulurumu kafasından geçirmeden devrin Ebubekir'lerini, Ömer'lerini, Osman ve Ali'lerini(RA)... kainatın zerrakı mürekkabatı ad edince Allah'ınıza ve rıdvanı benim isimlerini mücerret saydığım o büyük zatlar üzerine olsun...

Bir ötede dolaşayım bir de beri de dolaşayım. Bir bakın Ebubekir olmak üzere. Ömer olmak üzere, dirilenlere bakın diyeyim. Ya Resulullah sen de bak diyeyim. Şu karnı buzun açıldığı yerde; kar çiçekleri gibi başını çıkaranlara s en de bir bak diyeyim.

Sonra mekimi tığımı bin bir ihtimamla alayım elime taşıyayım... Hayır ağzıma alıp ağzımla taşıyayım. Dişlerimle sıkıştırayım. Ali'nin arkasına götürüp takayım. Ammarta bir başka şekilde bütünleşmeyim. Uhud'un eteğinde Musabın mezarına uğrayayım. Vefanıza denk vefalılarla huzurunuza geldik diyeyim. Hayalim buydu, düşlerim buydu. Siz her an her zaman inşallah onu gerçekleştirmeye namzet yaşıyorsunuz. Ama gelin görün ki, benim duygu ve düşüncelerim üzerine öyle bir kara dev oturdu ki, ş imdi ben aşkla ve iştiyakla çehrelerini görmek istediğim, o sevdiğim cemaat ki, zannediyorum böyle bir arzu ve istekte ben yalnız değilim. Zannediyorum ona göre iştiyakın manası ne ise beni bağışlasın, o zamansız ve mekansız, o cevher ve araz olmayan, o yemeden içmeden münezzeh olan zat, belki aynı manada iştiyakla size bakıyor.

Fetullah'tan Bir itiraf Daha; Kur'an Sattım

Gülen'in bu konuşmasında itirafları bitmiyor adeta sağanak halinde yağıyordu. Vaizlik yaptığı dönemler içinde Kur'anın sırtından para kazanmanın yollarını aradığını ve kur'anı sattığını itiraf

ediyordu. Anlattıklarına herkesin inanabileceğini söyleyen Gülen, ancak kendi sözlerine kendisinin inanmadığını vurguluyordu.

“... Ben yalnız değilim belki şu mübarek Ramazanı Şerifte çok hediye bekleyen ümmetinden çok armağan bekleyen ruhu seyyüdül enam: o da belki size bakıyor. Size teveccüh ediyor, belki hakkınızda takdirlerini ifade ediyor. Meleği alanın sakinleri de size bakıyor. Ezana meleklerin indiği şu dakikalarda ruhu seyyüdül enamın şevval açtığı şu dakikalarda, ama bir ben varım bir ben varım ki, her şeye tersim. Bir ben varım ki, yirmi beş senelik vaizlik hayatım boyunca; Kur’an-ı satmış... Onun sırtında temettü aramış... gönlümün aşkı ve heyecanını size anlatamamışım. Dini imanı anlatmayı bir meslek hali ne getirmişim. Bunu, memuriyet sanmışım. Memuriyet yapmışım ve sonra kalkmış size Allah’ı anlatıyorum demişim. Siz öyle sanın, siz öyle sanın... Ben hiçbir zaman onun öyle olduğuna inanmadım. Alem inanabilir ama ben inanmadım. Ben biliyorum ki, ben böyle desem de sız hüsnü zannınızla bana inanmayacaksınız. Beni bir yerde yalanlayacaksınız. O da benim doğru söylemeye çalıştığım yerde der ve düşünürdüm ki, Allah dediğim yerde riya olmasın. Benim kalbim dursun, ben öleyim Allah’a inanan böyle olur diyeyim Veya o cemaat içinde bir iki tanesi ölsün, ben de diyeyim ben ne yapayım ben misal olamadım. Ama şu misallere bakın ve sağdan hizaya gelin. Onu ben yaptırtamazdım...

Ey nankör nefis!.. O cemaat çok samimiydi. Yirmi beş seneden beri d e hep samimiyet sergiledi. Sen azıcık samimi olsaydın, samimiyetin katını bulacaktın. Sen bir kere Kur’an deseydin, onlar yüz defa onu diyeceklerdi. Sen ölesiye kaç defa onların çığlıklarına şahit oldun. Kaç defa kalbin durup caminin içinde kollarına girip dışarıya çıkan insanlar oldu. Oldu ama sen kaya idin. Granit idin. Tunç gibiydin dediğin şeyler senin ruhuna girmedi.

Vaka dedin, zaman, zaman, Kur’an diyor, yahu ayıp değil mi, yapmadığınız şeyleri ne güne söylüyorsunuz. Allah’a karşı sıkılma yok mu? dedim. Nefsin adına yer yer belki caminin minberinde de dedim. Minber şahit buna... kürsüde de dedim o da şahit buna ama nerde o samimiyet, nerde o sadakat?.. Yiğitler, yiğit oğlu yiğitler, böyle benim gibi her gün ayrı ayrı söz vermemişlerdi. Bir kere söz vermiş sonra verdikleri sözde sonuna kadar yürümüşlerdi. Bir kere

söz vermiş, işin başında koridora girmiş ve öbür başında varıp cennetlere ulaşmışlardı. Bade vefada tamdılar, eksiksizdiler. Eskilerin ifadesiyle hülfül vahidleri hiç olmamıştı. Öyle anlaşılıyor ki, bu günde elli defa, hoca efendiler de camilerde menşei neye dayanıyorsa bilemeyeceğim. Tövbe istiğfar, tecdidi iman, tecdidi nikâh yaptırdıkları gibi günde bu işi elli defa yapsam yine sokağa takılıp kalacağım. Yine çarşıya takılıp kalacağım. Yine pazara takılıp kalacağım. Yine nefsime takılıp kalacağım. Yine bedenime takılıp kalacağım. Ve yine döneklik yapacağım. İyisi mi bakın siz bana inanmayacaksınız ama, ama ne olur bir kere inanın, bu işi bağlayalım burada. Ben derim ki saksağan bu kadar sizi rahatsız edecektir. Siz de deyin ki hüsnü zannınızla bu bülbülün son bestesi olsun deyin isterseniz... Bağışlamanızı isteyeceğim. Gördüğünüz gibi baş yardım, göz çıkardım, sizi rencide eltim...”

Fetullah’ın bu sözlerinin ardından camide toplanan ve bu iş için özel olarak eğitilen ağlama grubu feryatlar içinde “Hocam bırakmayın şeklinde çığlıklar atmaya başlıyor, ardından Fetullah konuşuyordu:

“Bakın aziz kardeşlerim, anlatamıyorum. Ben yararlı olamadım düşüncesiyle ayrılıyorum...”

Feryatlar üzerine camiye yeni gelen saf insanları etkileme senaryosu devam ediyor, Fetullah; “Bana çok baskı yapıyorsunuz. İnancım o ki siz layık insanları bulacaksınız. Onlar size güzel şeyler anlatacak. Ben anlattıklarımdan rahatsız oluyorum. Size bir şey veremedim kanaatındayım.

Birisi beni yoldan çevirdi. Hıçkırıklarına dayanamadım. Allah başıma taş yağdırır diye korkuyorum...” diyordu.

Gülen’in bu sözleri üzerine senaryonun son perdesi sahneleniyor, cemaatten “Hocam bizi bırakmayın çığlıktan altında; Fetullah, “Geleyim, geleyim, geleyim, geleyim bir süre daha başınızı kırayım, bir süre daha sizi rencide edeyim” sözleri ile kendinden geçiyordu.

Tarikatlar ve istihbarat

Dünya üzerindeki belli başlı tüm tarikatlar gibi. Nurculukta İngiliz “Müstemlekeler Nazırlığı’nın, İngiliz istihbarat örgütlerinin ve onların adeta taşeron örgütü gibi faaliyetlerde bulunan teşkilatların

mahsulüydü. Bu tarikatların önce gelenlerinin yani Kürt Said ve türevlerinin, Allah'tan geldiğini iddia ettikleri kerametleri de bu istihbarat teşkilatlarının senaryolarıydı. Kürt Said ve onun gölgelerinin kerametlerine baktığımızda İncil ve Tevrat çıkışlı olduğunu buradaki hikâyelerden devşirtildiğini görüyorduk. Bu hikâyelerin uygulamalarında ise mürit kılığındaki istihbarat elemanlarının şeyhlerini uçurmaları insanların kandırılmasında başlıca etken oluyordu.

Teşkilat-ı Mahsusa

Kürt Said, İngilizlerden aldığı desteklerin ardından ülkede ayrılık tohumları attıktan, sonra "Teşkilatı Mahsusa'ya da mason dostlarının yardımı ile giriyordu.

Kürt Said'in Teşkilatı Mahsusa'ya katıldığını Cemal Kutay açıkladığı zaman Nurcular, ayaklanmış ve yalanlamışlardı. Oysa, Nurcuların önde gelen isimlerinden Necmeddin Şahiner, "Bediûzzaman Said Nursi" adlı Yeni Asya yayınlarından çıkan kitabının, 130. sayfasında; "Bediüzzaman'da katıldı" başlığı altında. "Said Nursi de Teşkilatı Mahsusa'da vazifeli idi" diyordu.

Yine, Yeni Asya yayınlarından çıkan Ahmet Şahin'in "İslam Büyükleri" adlı kitabının 250. sayfasında Kürt Said'in Teşkilatı Mahsusa" ile tanışması şöyle aktarılıyordu:

"1918 baharında insan idrakini hayrete bırakan bir cesaretle Koşturma'dan kaçan Bediüzzaman, bilmediği yollardan, dağlık bölge ve düşman arazilerinden geçerek Leningrad'a, oradan da Almanya'ya gelir. Berlin'deki Adlon Oteli'nde iki ay müddetle kalarak Teşkilat-ı Mahsusa ileri gelenleri ile görüşür..."

Kitapta Kürt Said'in iki buçuk sene aç biilaç esir kaldığı vurgulanıyordu. Ancak bu denli zor şartlarda esir kalan birinin Almanya'nın en lüks otellerinde iki ay kalacak parayı nereden bulduğu her nedense belirtilmiyordu.

Kürt Said'in "Seleflerim" dediği Kemal Bey, mason üstadlardan Celil Layiktez'in "Türkiye'de Masonluk Tarihi" adlı kitabının I. Cildinde; İttihat ve Terakki ile mason Localarının giriş törenlerinin birbirine benzediğini. İ.T. mensuplarının çoğunun mason olduğunu

anlatan açıklamalarında “Kemal Bey’in binbaşı ve mason olduğunu görüyorduk.

Yarı deli de olan Said-i Kürdi, Kurtuluş Savaşı sırasında insanlarımızı sırtından vuran Kürt Teali Cemiyetinin 3 numaralı kurucusudur. Yine Kürt Neşri Maarif Cemiyetinin kurucuları arasındadır. Sultan Abdülhamit, onu bu zararlı faaliyetlerinden dolayı önce tımarhaneye sonra da hapse göndermiştir. Said-i Kürdi hasta yatağındayken, Şeyh Sait’in torunu bir zamanlar Doğru Yol partisinden milletvekili olan Abdülmelik Fırat’a şunları söylemiştir:

“Ben biraderi azamim, ekremim Şeyh Sait Efendi’nin hayatını (öcünü) alacağım, aldım”.

Bu ihanet dolu sözlerden kolayca anlaşılacağı üzere Başta 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Cemal Kutay ve Fetullah Gülen gibi kişilerce “Büyük bir din alimi” olarak insanlarımıza yutturulmaya çalışılan Said’in aslında İngiliz ajanlarının kullandığı, ülkemizin doğusunu bölmek ideallerini taşıyan bir piyon olduğu açıktır.

Said-i Kürdi namı diğer Said-i Nursi’nin intikamını almak istediği Şeyh Sait, bilindiği gibi Kurtuluş Savaşına katılmayan, bu dönemleri Türk askeri ve devletine yapacağı ihanetlerin planlarını tasarlamakla meşgul olarak geçiren bir haindi. Bu hainliğinin cezasını da asılarak ödedi.

O günleri hatırlarsak; Kurtuluş Savaşı’nın sonucunda Lozan’da Musul hakkında yapılan görüşmeler anlaşmazlık sonucu çıkmaza girmiş, bunun üzerine seri toplantılar düzenlenmeye başlanmıştı. Haliç Konferansı’ndan ve Cenevre’deki toplantılardan bir sonuç alınamıyor ancak Türk delegeleri tezlerimizi şiddetle savunuyorlardı.

Macar, Belçikalı ve İsveçli temsilcilerin konuyu görüşmeleri için komisyon kurulmasına karar verilmiş, 30 Eylül 1924 tarihinde de komisyon kurulmuştu. Musul’u egemenliklerinden kaptırmak istemeyen İngilizler yeni bir oyun tezgâhlıyor, komisyonun kurulması kararının alındığı günlerde yani 12 Eylül 1924 tarihinde İngilizlerin desteğinde Nasturi ayaklanması başlıyor, komisyon kurulmadan iki gün önce de isyan bastırılıyordu.

Nasturi ayaklanmasının ardından Kürt Said’in, “Birader’i azamım, ekremim” diye lanse ettiği Şeyh Sait ayaklanması

başlıyordu. Bu ayaklanmaları bastırmak için gücümüzü harcarken, Musul'u İngilizlere terk etmek zorunda kalıyorduk.

İngilizler zaferlerini şu açıklamaları ile izah ediyorlardı.

"Tarihte yalnız İngiliz İmparatorluğu ayrılıkçı güçlere, kendisini uydurarak kendi yapısını koruma hünerini gösterebilmiştir..."

Şeyh Sait, Musul görüşmeleri sürerken İngilizlerden aldığı destekle "Din elden gidiyor" maskesiyle Kürt devleti kurmak için isyan etmiş, isyanın sonucunda bacanağı Binbaşı Kasım tarafından yakalanarak adalete teslim edilmiştir.

Şeyh Sait ayaklanma sırasında bacanağı Binbaşı Kasım'a "Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvur öldürmekten daha üstündür" diyor. Bacanağı da tanıklık yaptığı mahkeme de bu sözleri onun yüzüne karşı anlatıyor ve zabıtlara geçiriyordu:

"İşittiğim odur ki, şeyh Sait, din için kıyam farz oldu demiş. Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvuru öldürmekten daha üstündür" demişti."

Şeyh Sait'in duruşmasında Savcı ile aralarında geçen konuşmalardan Kurtuluş Savaşı sırasında Şeyh Sait ve takımının dinlenip yığınak yaparak sürekli güçlendiği, Türk ordusunun yorgun ve zayıf anını kolladığı da ortaya çıkıyordu:

"...Bu kıyamınızı vacip görüyorsunuz. Küffar İslam beldelerini çiğnerken cihat nedir? O da cihattır... farzdır!..

Yunan bütün memleketimizi çiğnerken bu topladığınız dört bin kişi ile neden Yunan üzerine yürümediniz?

O zaman yine giderdik. Vaktimiz yoktu. O zaman biz çok perişandık. Vaktimiz olsaydı durmazdık. Balkan muharebesinde hazırlandık, istemediler. Bu muharebede göçmendik, yoksulduk."

Kurtuluş Savaşımızda Yunan'a kurşun atmak için vakit bulamayan Şeyh Sait ve ardındakiler, İngilizlerden çil çil altınları alınca Türk askerini sırtından vurarak, ayaklanıyor, yüzlerce asker ve sivil insanın hayatıyla da oynuyorlar, Musul'un İngilizlerin eline geçmesine de sebep oluyorlardı. Şeyh Sait suçu sabit görülerek idam ediliyordu.

Yine Emniyet Genel Müdürlüğü'nün, "İslamda Mezhepler, Tarikatlar ve Dini Akımlar" adlı kitabında Kürt Said de övülenler arasında yer alıyordu. İşte Emniyet'in gözüyle Kürt Said:

“(1873-1960) Bitlis’in Hizan kasabasına bağlı Nurs köyünde doğmuştur. Küçük yaşta klasik medrese eğitimine başlayan Said Nursi, kısa bir sürede bu eğitimini tamamlamış ve ilme olan iştiyakı sebebiyle, meşhur alimlerle temas kurabilmek amacıyla çeşitli illerde seyahatlerde bulunmuş ve bu sayede etrafında tanınmaya başlamıştır.

Hareketli yapısı itibarıyla dikkatleri üzerinde toplayan Said Nursi, kısa zamanda elde ettiği dini ilimler alanındaki bilgi birikimi ile kendisini kabul ettirmiş ve bu çevrelerce “Zamanın iyisi” anlamına gelen “Bediüzzaman” lakabı ile anılmaya başlamıştır...”

İstihbarat Dünyasının Gülü

Eski Almancı Kürt Said Soğuk Savaşta Amerikancı oluyordu. İngiliz istihbaratının emrindeyken Rusların kazanacağını tahmin edip Ruslara esir(!?) düşen Kürt Said, Ruslar yenilince soluğu Almanya’da alıyor, iki ay boyunca burada en lüks otellerde kalıyordu.

Cengiz Özakıncı, “Yeni Osmanlı Tuzağı” adlı kitabında bu durumu Nurcu yayınları referans göstererek şöyle anlatıyordu:

“Türkiye, Rusya’yı din kartıyla kuşatıp yıkmaya yönelen Amerika’nın buyruğuna girer girmez, o güne dek sesleri pek çıkmayan eski alman cihatçısı, Osmanlıcı, Hilafetçi, takım ortaya çıkıp bu kez Amerika’yı alkışlamaya ve Amerikan buyruğu ile Dünya İslam Birliği düşüncesini yaymaya başlamıştı. Bunlardan biri olan Said-i Nursi, Alman işbirlikçisi olduğu yıllarda, “Türk-Alman, Alman-Türk, tarih boyunca kadim dosttular. Türkler Alman dostluğuna sadakatte çok hassasiyet gösterirler...” demişken, ikinci dünya savaşından sonra Amerikancı kesilerek şöyle konuşuyordu:

“Amerika gibi, din lehindeki ciddi çalışan muazzam bir devleti, kendine hakiki dost yapmak, iman ve İslamiyet’le olabilir...

Eskiden Hıristiyan devletler bu İttihad-ı İslam’a taraftar değildiler. Fakat şimdi komünistlik ve anarşistlik çıktığı için hem Amerika, hem Avrupa devletleri Kur’an’a ve İttihad-ı İslam’a (İslam Birliği) taraftar olmaya mecburdurlar...”

Gülen ve İstihbarat

Gülen, Gazi olaylarının patlak vereceğini gösteren istihbarat raporunun aylar önce kendisine verildiğini, kendinin de bunu devletin başındaki insanın en yakınına 1,5 ay önce verdiğini söylüyordu. Gülen'in bu konuşması insanın aklına “istihbarat örgütleri kendine mi bağlı, istihbarat örgütleri niye Başbakan, Cumhurbaşkanı dururken raporlarını Gülen'e verirler?..” sorusunu getiriyor.

Hadi diyelim “Hiyerarşi” bizim bilemediğimiz şekilde işliyor, raporu Gülen'den öğrenen devletin başındaki kişiler niye tedbir almadılar. Gülen açıklamasında, bu olayın ardında Almanların ve Apo'nun olduğunu iddia ederde, bu olaylara seyirci kalan devlet görevlileri de bu durumda onların işbirlikçisi olmaz mı?... Neyse Biz Gülen'i izleyelim:

“Burada istihbarı raporlara dayanarak, demeye mezun muyum, değil miyim bir hususun kapağını açacağım. Burada bir ukalalığımı da arz etmeme müsaade eder misiniz? Bunca böyle bu işlerde saçlarını ağartmış adamların ukalalığı olabilir. Ben iyi bir insan değilim.

Gaziosmanpaşa hadiseleri olmadan evvel, Türkiye'nin her yerinde böyle bir patlama olacağını 1,5 ay evvel ben devletin başındaki insanın en yakınına verdim. Türkiye ‘de bir şeyler planlanıyor, raporu okuyun, bana bir dostum verdi bunu... Aleviliği oyuna getirmek istiyorlar. Türkiye'de bir kısım alevi ocak ve bucaklarını kundaklayacaklar. Avrupa'da bu iş için çıkardıktan mecmualar var. 1,5 ay önce bunu raporu verdim... 30-40 sayfalık bir rapor.

Alevilerden bazı yerleri vuracaklar ve Sünnilerden bizi vurdu diye Alevileri ayaklandıracaklar. Verdim ve bekledim. Devletin başındaki insanlar bu Fitneyi önlemek için çare ararlar... Sonra hata ettiğimi anladım...”

Gülen son günlerde yandaş gazetecilerine yaptığı açıklamalarda yine istihbari bilgiler aldığını Türkiye'de yeni olaylar olacağını anlatıyordu:

Emekli vaiz Gülen'in istihbarat tecrübelerinin anlaşılmasında Mısıroğlu'nun anıları yararlı olacaktır.

Nakşibendi tarikatına yakınlığı ile bilinen Kadir Mısıroğlu'nun kaleme aldığı “Gurbet İçinde Gurbet” adlı kitabının 190. sayfasında,

Hilmi Türkmen'den şunları naklediyordu:

"... O zaman İzmir'in Kestanepazarı'ndaki Kur'an-ı Kerim Kursu'nun idarecilerini tanıyordum. O'nu çocuk okutmak üzere oraya yerleştirdim. Beş on gün sonra halini hatırını sormak için oraya uğradığımda, baş başa bir kimseyle fiskos ettiğine rast geldim. Konuştuğu adam, beni görünce yaydan çıkmış bir ok gibi fırlayıp kaçtı. Kendisine; "Bu kimdir" diye sorduğumda "Bir talebe, velisi!.." diye cevap verdi.

Bu söz doğru değildi. Tahkikatım da onu göstermiştir Bu adam, böyle bir karşılaşmadan beş-altı ay evvel bana müftülük makamına gelmiş ve MİT'ci hüviyetini gösterdikten sonra, benimle açıkça bir meseleyi konuşmak istediğini söylemişti. Söylediği söz şuydu

"Bizim teşkilat (MİT'i kastediyor) Müslümanların M. Kemal Paşa'ya menfi bir tavır almasından rahatsızdır. İstiyoruz ki, bu münafereti giderelim. Sen, en büyük dini cemaatlerden biri olan Süleymancı cemaati içinde söz sahibi bir kimsesin. Sizin cemaatte M. Kemal Paşa hakkında "Deccal" ithamında bulunmakta ve ağza alınmayacak sözler söylemektedir. Sen bunu düzeltebilirsin Bunu yaptığın takdirde, bizden ne istersen iste. Seni Diyanet İşleri Başkanı yapalım...

Kendisine yanlış kapı çaldığını, benim bahsettiği cemaat içinde böyle bir şey yapacak gücüm olmadığını, bunu ancak Kemal Kaçar Bey'in yapacağını söyledimse de ikna olmadı ve;

"Sen bilirsin biz seni seçmiştik. Anlaşılan sen bunu yapmak istemiyorsun. Amma biz bu işin peşini bırakmayacağız. Bu işi, birisini bularak muhakkak yapacağız!.." diyerek ayrılmıştı.

Şimdi anlıyordum ki, buldukları adam Fetullah Gülen'di. Fakat o sıralarda Fetullah Gülen sapı silik bir adamdı. Bunu nasıl becerebilecekti?!... İşi takip ettim. MİT güdümlü olarak nasıl nafiz bir mevkiye getirildiğine safha safha şahit oldum..."

25 Ocak 2006 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Hikmet Çetinkaya, kendisine bir Cumhuriyet okurunun telefon ettiğini söylüyor, konuşmayı şöyle aktarıyordu:

"Erzurum'da Komünizmle Mücadele Derneği'nde Başkanlık yapan Fetullah Gülen'in Kontrgerillayla ilişkisini neden araştırmıyorsunuz?"

Bu soruya yanıt veremedim

Birden 26 yıl önceye gittim...

Fetullah Gülen o tarihte aranıyor. Ancak bir türlü yakalanamıyordu. 1981 yılında Isparta-Burdur yolunda yakalandı. Ancak gözaltına alınmadan serbest bırakıldı. Ardından neler oldu?

Kenan Evren ve arkadaşları Fetullah Gülen'le ilişki kurdu, iki kurmay albay, bir tuğgeneral Gülen'le pazarlık yaptı.

Pazarlıktan sonra Fetullah Gülen ve arkadaşları, Mehmet Kutlular'ın liderliğini yaptığı Nurcu gurubundan koptu...

Ve 1982 Anayasası'nı Fetullah Gülen ve arkadaşları destekleme kararı aldı...

Fetullah Gülen 8 yıldır ABD'de yaşıyor CIA denetiminde okullar açıyor..."

Hikmet Çetinkaya'nın aktardıklarının ötesinde, Mısıroğlu Sıkıyönetim döneminde Gülen'in aranmasının da danışıklı dövüş olduğunu şu sözleri ile anlatıyordu:

"... Adalet eski Bakanı İsmail Müftüoğlu'na Fetullah Gülen'in duvar ilanlarıyla arandığı hengam da O'nun adamlarından biri gelerek; "Siz eski bir bakansınız!... İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi bizim hocamız için yakalama kararı çıkarmış. Fotoğrafı, aranan bir cani gibi duvarlara asılmış. Lütfen İzmir'e kadar gidip de bu meseleyi halletseniz olmaz mı?" ricasında bulunmuşlar. O da bu maksatla İzmir'e gitmiş. Başsavcıyı ziyaret etmiş. Odasında Albay rütbesinde bir misafir bulunduğundan meseleyi açmayıp havadan sudan konuşarak albayın çıkıp gitmesini beklemiş. Fakat vakit ilerlediği halde o, bir türlü kalkıp gitmiyormuş. Bundan dolayı istemeye istemeye meramını açıklayınca, O albay söze karışarak:

"İsmail Bey!.." demiş, "Siz eski bir bakansınız, bu işleri bilmeniz lazım! Beni galiba tanıyamadınız. Siz, Eskişehir'de Kadir Mısıroğlu'nun avukatlığını yaparken ben o mahkemede yüzbaşı rütbesiyle hakimdim. Adım Kerim Günday, buraya kadar boşuna zahmet etmişsiniz. Bu yalandan alınmış bir karardır. Fetullah Efendi'yi kimsenin aradığı yoktur. Yakalama kararının da Ona bir zararı dokunacak değildir..." demiş.

Trabzon'da bir sohbette bu vakayı anlattığımda hazırda bulunanlar arasındaki Yaşar Hoca (Ocak):

“Kadir Bey, dedi. “Sen yurt dışındayken bizim arkadaşlardan bir polis evrak imzalatmak için gittiği Tümen kumandanının nezdinde Fetullah Efendi’yi görmüş. Gelip anlattı. O sırada hoca aranıyordu. Ben polise inanmadım. Yanlış görmüş olabileceğini söylemiştim. Demek ki doğruymuş” diye beni teyid etti...”

Mısıroğlu, kitabında insanın tüylerini diken diken eden olaylardan da bahsediyor “... Bu demektir ki, Fetullah Gülen etrafındaki gizli ve aşikâr gerçekler bu derece korkunçtur. Bunu şifai olarak ilk ve müessir bir surette ifşa etmiş bulunan bir arkadaşımızın (Teşkilatın bütün kıdemli üst kademelerince çok iyi tanınan Kuyumcu Sadettin Çetin Bey’in) kendisi Fetullah Gülen’e en büyük hizmetleri ifa etmiş bir kimse olduğu halde cesedi parçalanmış olarak bir yol kenarında bulunmuştur. Sadece bunu hatırlamak, bu sahada gerçeği beyan etmenin ne ağır bir bedeli olabileceğini anlamaya kâfidir sanırız...”

Sudan’daki Okul

Mısıroğlu, Gülen okulları ile ilgili bir anısını aktararak aslında bu okulların neye hizmet ettiğine dair ipuçları yakalamış;

“Fetullah Gülen’in vazifesi, İslam Dünyası’nın her tarafından süper zeki çocukları seçerek Amerika’da okutmak ve sonra onları kendi ülkelerine müstakbel siyasi ve idari kadrolar olarak göndermektir. Bu çocuklarda hemen hemen Müslümanlığın bütün şiarları mevcut olacak, sadece dinin “Muamelat” kısmının çeşitli bahanelerle tayyedilmesi istikametinde bir görüş bulunacaktır. Bu hareketin gayesi “Muamelatsız sapık bir İslam muhtevası” onaya çıkarmaktır.

Bu sözleri benden defaatle dinlemiş olan Hüseyin Cevahir, bundan beş on sene evvel Sudan’da iş yapıyordu. Orada Fetullahçılar’ın bir mektep açtığını duyunca, gurbette milli tesanüt namına onları tebrike gitmiş. Kendisini, o anda makamında bulunmayan müdürün odasına oturtmuşlar ve biraz beklemesini, müdürün hemen geleceğini söylemişler...

Müdür gelene kadar O’nun masası üzerindeki yığınla evrakın en üstünde duran bir kâğıt alakasını çekmiş ve gayrı ihtiyari onu okumuş. Bu UNESCO’dan geliyor ve Hartum’da açılmış bulunan

mektebin masraflarının kendileri tarafından karşılandığını, paranın ne suretle ve hangi bankaya intikal ettiği hususundaki bilgiyi ihtiva ediyormuş. O, bu yazıyı gayri ihtiyari okuduktan sonra, müdür, odasına gelmiş. Selam kelamdan sonra aralarında şöyle bir konuşma geçmiş.

“Siz burada ne yapıyorsunuz? Arapça öğretiyoruz dersen, bunların anadili Arapça!.. Şeriat öğretiyoruz desen, resmi nizamları şeriat! Allah için burada ne yapmak istiyorsunuz?!..”

“Bunların hiçbiri değil! Biz burada Sudan’ın müstakbel idarecileri olacak süper zeki çocukları bulup Amerika’ya göndermek için bulunuyoruz. Orada bir Üniversitemiz var. Onları yetiştirip tekrar buraya göndereceğiz!..”

O zaman Yusuf Cevahir masa üzerindeki muhtevasına muttali olduğu mektubun bir suretini istemiş, müdür,

‘Hayır asla!’ Diyerek, mektubu kaptığı gibi çekmecesine koymuş,”

BAŞLARKEN

1. Dünya Savaşının sonrası imzalanan ve tam bir teslimiyet belgesi olan Sevr’in ardından Anadolu’da ulusal kurtuluş savaşı başlıyor, bağımsızlığını kazanan Anadolu, bu zaferini Cumhuriyet devrimi ile taçlandırıyordu. Yeni Türkiye Cumhuriyeti’nin önündeki ilk hedef; çağcıl temellere dayalı, bilimden ve akıldan yana uygulamalarla ülkeyi baştan aşağı yeniden inşa etmekti. Bu yönde atılan dev adımlar ve devrim niteliğindeki reform hareketleri birbirini izledi.

Osmanlı Devleti yerini, kararlı adımlarla, insanını yurttaş olarak değerlendiren laik, demokratik bir sosyal hukuk devletine bırakmıştı. Egemenlik, saray çevresi ve onunla içiçe geçmiş olan din yorumcularının ellerinden alınıp, ulusun kendisine devredilmişti. Anadolu’nun insanı yüzyıllar sonra kendi kişiliğine sahip oluyor, bu dünyanın sorunlarını bu dünyanın imkânlarıyla, bu dünyada çözme yolunu seçiyordu. Mustafa Kemal’in önderliğinde, kendi emeğiyle Anadolu toprakları üzerinde bir refah toplumu oluşturmayı amaç ediniyordu.

Genç Cumhuriyet büyüyor, sadece tarıma dayalı üretim anlayışı yerine devletin öncülüğünde sanayi kuruluşlarına geçilmeye de başlanıyordu. 10. Yıl marşında vurgulandığı gibi demirağlarla örülüyordu Anadolu’nun her yanı.

Bu hızlı yükseliş, Mustafa Kemal Atatürk’ün ölümüyle yavaşlama sürecine girmiş, Cumhuriyet; O’nun önderliğinde oturtulduğu raylardan çıkartılmaya, koyduğu ilkelerden küçükte olsa tavizler verilmeye başlanmıştı.

Hedeflenen dağın yamacına tırmanırken, öngörüsüzlük sonucu yuvarlanan bir kartopu zamanla aşağıya doğru büyüyerek ilerledikçe bir çığa dönüşecek ve inşa edilen tüm güzel şeyleri yıkıp, üstünü kaplayacaktı...

1945 yılında II. Dünya Savaşı’nın bitimiyle küresel güç dengeleri değişiyor, bu değişim Türkiye’yi de içine alıyordu. Dünya iki kutuplu bir yapıya bölünmüştü. Bir tarafta Sovyetler Birliği’nin önderliğini yaptığı Sosyalist blok, diğer yanda da Amerika Birleşik Devletleri’nin başını çektiği Kapitalist blok vardı. Bu iki bloğun liderleri arasında yeni bir egemenlik mücadelesi başlıyor, adına da ‘Soğuk Savaş’ deniyordu. Ve genç Türkiye Cumhuriyeti bu savaşın tam ortasında kalıyordu.

Tercihini ‘Hür Dünya’dan yana koyan Türkiye, girdiği ikili ve çok yönlü ilişkilerle bağımsızlığını yavaş yavaş yitirmeye başlıyordu. Siyasi, ekonomi ve kültürel olarak başta Amerika olmak üzere kapitalist ‘Hür Dünya’nın egemenliği altına giriyordu. Bu durum Cumhuriyet Devrimlerinin ve yeni hedeflerin geriye dönük restorasyonunu da hızlandırıyordu.

Cumhuriyet ve Ulusal egemenlik kültürünün temel taşlarından olan Köy Enstitüleri’nin ve Halkevlerinin kapatılması, demir yolu çalışmalarının yavaşlatılması hatta durdurulması, sanayileşmenin çökertilmesi, madenlerin yağmalanması bu sürecin en net göstergeleriydi. Batılı müttefikler tarafından dayatılan Türkiye ‘Hür Dünya’nın meyve ve sebze bahçesi ve tahıl ambarı olmalı düşüncesi benimsenip uygulamaya konuluyordu.

1946 yılından itibaren hızlanan dinin yeniden siyasallaştırılması yönündeki politik tavır, Cumhuriyet düşmanı gerici çevreleri harekete

geçiriyor, yeniden eski ayrıcalıklı sınıflar üstü sınıf olma özlemleri, iştahlarını kabartıyordu.

Din ve dinden çıkar sağlamanın yolları 1940'lı yılların sonlarına doğru siyasilerce yeniden hatırlanır hale geldi. O tarihlerdeki siyasi iktidarın seçim yatırımı amacıyla dizginleri iyice elden bırakması sonucunda, "din" siyaset malzemesi olmaya başlamıştı.

Mayıs 1948'de 'Sebilürreşat' adlı islami bir dergi "Allah'ın inayetiyle Sebilürreşat'a başlıyoruz" başlığıyla ve Eşref Edip'in imzasıyla yayın hayatına giriyordu. Dergi; 1923 cumhuriyetini ve devrimleri hedef alıyordu.

Eğitimlerini aynı hocalardan ve aynı kaynaklardan alan Cemalettin Kaplan (Kara Ses), Mehmet Kırkıncı ve Fetullah Gülen bir yanda yetiştirilirken, Demirel, Erbakan ve Özal'da diğer yanda İstanbul Teknik Üniversitesi'nde buluşuyorlardı. Molla Said'in ders vermek için Erzurum'a gönderdiği şahsın dizinin dibine çökenler arasında Fetullah Gülen ve Milli Gazete yazarlarından Mehmet Şevket Eygi 'de vardı. Diğer yandan Milli Görüş'ün üstadı Necip Fazıl'ın Büyük Doğu'su ortalıkta boy gösterirken, Fetullah'ta kendi çapında derginin dağıtımını yapıyordu.

40'lı yılların sonunda başlayan din tacirliği Halk Partisi'ne yaramamış, 1950 yılında yapılan seçimleri Adnan Menderes'in Demokrat partisi kazanmıştı. O günleri Orhan Veli Kanık 15 Mayıs 1950 tarihli Yaprak dergisinin 26. Sayısında şöyle anlatıyordu:

"Seçimler bitti.. Demokrat parti, Halk Partisi'ni korkunç bir bozguna uğrattı. Oysaki Halk Partisi halkı kazanacağını umarak, fikirleri ile prensiplerinden son zamanlarda ne fedakârlık etmişti. Bütün yayınlarına göz yumulan din dergileri, okullara konulan din dersleri, yeniden açılan ilahiyat fakülteleri, imam hatip kursları, türbeler, şahsi sermayeye sağlanan imtiyazlar, her türlü irticaya tanınan haklar... Hiç biri kar etmedi! Zavallı Halk Partisi!.."

1950'li yıllar ise Demokrat Parti iktidarının din baronlarına şirin gözükme sevdaları pusuda bekleyen hilafet artıklarını cesaretlendiriyordu.

Kore Savaşı ile ısınan dünya, bu savaşın durmasıyla yerini acımasız bir örtülü savaşa bırakıyordu. Dünya'ya egemen olmak için her yol mübah'tı!..

Amerika yayılmacılıkla suçladığı Rusya'nın Akdeniz'e inmesini istemiyor, bunun dünyayı felakete sürükleyeceğini savunuyordu. Beyaz Saray ve Pentagon'daki danışmanlar Sovyetleri kendi topraklarına daha doğrusu sömürebildikleri kadar topraklara hapsetmenin yolunu bulmuşlardı. Batı da Yunanistan ile başlayan, İtalya, Fransa, Almanya, Finlandiya, Danimarka vb. ekonomisi güçlü ülkelerle bir zincir oluştururken, Doğu'da ise Türkiye ile başlayan İran, Afganistan, Pakistan'la biten bir başka zincir oluşturuluyordu.

Batı ülkeleri güçlü ekonomileri ve NATO ile çok sağlıklı bir zincirdi. Ancak, geri kalmış doğu ülkeleri aynı şey söylenemezdi. Zira bu ülkelerde Ulusal gelir çok düşük, hızla büyüyen nüfusla beraber işsizlik oranı da dünya standartlarının çok üstündeydi. Gelir dağılımı açısından da insanları arasında uçurumlar bulunan bu ülkelerde, doğal olarak sınıflar arası uçurumlar da korkunçtu. Bu durum provokasyonlarla maniple edildiğinde iç savaşlara yol açabilirdi. Kore ve Vietnam'da yaşanan bölünmeler bu ülkelerde de yaşanabilirdi. "Öyleyse ne yapmalı" sorusuna cevap ta yine Amerikalı uzmanlardan geldi. Bölge ülkeleri açısından en büyük ve en kuvvetli yapıştırıcı "din" faktörüydü. Aydınlanma diğer bir deyimle sanayi devrimini tamamlayamamış olan bu ülkelerde sınıfsal anlamda örgütlenme bilinci gelişmemiş halkın tek sığınağı ve dayanağı din olgusuydu. Ve projenin adı kondu: 'Yeşil Kuşak!...'

Dini motiflerin ön plana çıkarılacağı bu ülkelerde, sürekli komünizm tehlikesi işlenecek ve batı bağlamında ve onun güdümünde yapay bir milliyetçilik anlayışı geliştirilecek, istihbarat servislerinin kontrolünde sivil toplum kuruluşları ve buralardan seçilecek kullanışa elverişli kişilerden de sivil milis güçleri oluşturulacaktı. Bu duyguları pekiştirmek için bölge ülkelerinin toplumsal yapıları dini, etnik ve siyasi olarak analiz edildi. Korku, oluşturulan duyarlılığı diri tutacak faktörlerin başında geliyordu. Korkuyu beslemek içinse küçük kıvılcımlar ve denetlenebilir iç karışıklıklar çıkartılacak, sansasyonel hedefler seçilecekti. Öyle de oldu...

1960 ihtilali beklenen sonucu vermemişti. 1965 yılında yapılan genel seçimleri, Adalet Partisi oyların % 53'ünü alarak kazanıyordu. Türkiye Cumhuriyeti'nin yeni başbakanı, çiçeği burnunda siyasetçi

Süleyman Demirel'di. Siyasete olan ilgisi birden bire gelişen Demirel, 1964 yılında Adalet Partisi'ne önce üye, çok kısa sürede de masonları da iyice yoldan çıkararak Genel Başkan oluyordu. Daha siyasal arenada birinci yılı olmasına rağmen Başbakanlık koltuğuna oturuyor, genç yaşta elde ettiği bu başarıyı yıllarca koruyor ve gelecek 40 yıla mührünü vuruyordu. Bu öyle bir mühürdü ki, hükmünü hala koruyor...

1965 yılında iktidara gelen AP hükümeti, Genel Başkanı Demirel'in ağzından uygulanacak programını açıklıyordu: yabancı sermaye desteklenecek, özel sermayeye yardım edilecek ve geliştirilecek, özellikle Amerika ile yardım anlaşmaları yapılacak ve rejim, komünizme karşı korunacaktı.

1967 yılında Demirel, tarafından yapılan bazı atamalarda ilginçti. Gelecek dönemlerde adlarından sıkça söz ettirecek siyasilerin isimleri ilk kez bu dönemde su yüzüne çıkıyordu. Turgut Özal Devlet Planlama Teşkilatı'nın, kardeşi Korkut Özal Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın başına getirilirken, Necmettin Erbakan'da Odalar Birliği Genel Sekreterliği'ne getiriliyordu. Bu üç ismin mühendis olmalarının yanısıra çok daha önemli bir ortak yanları vardı... Her üçü de nakşibendi tarikatına bağlıydılar... Ve her üçü de şeyh M. Zahit Kotku'dan feyz alıyorlardı.

2000 yılına girdiğimiz bu günlerde dürüst bir lider olarak lanse edilen Demokratik solcu ve şair başbakanımız Ecevit her fırsatta Fetullah Gülen'e övgüler düzmekte. Bu arada yıllardır kavgalı olduğu Demirel'in de Cumhurbaşkanlığı süresini uzatmak için yaşından umulmadık bir şekilde enerji sarfederek çırpınmakta. Bu uğurda Fazilet Partisi'ni kapatılmaktan kurtaracak Anayasa değişikliğine bile evet demekte. Gerçi tarihi iyi inceleyenler bilirler ki, Ecevit her daima irtica'ya kol kanat germiştir. 1970li yılların ortasında Erbakan için kanun değiştirerek onun siyasi hayatının bitmesini önleyen kendisidir. Yargılandığı davada ceza alması kesinleşen Fetullah Gülen'i çıkardıkları af kanunu ile kurtaran yine Ecevit değil midir? Hem Demirel'in Cumhurbaşkanlığı makamında kalmasını sağlamak, hem de Fazilet Partisi ve Erbakan'ı kurtarmak uğruna Anayasayı değiştirmek için canla başla çalışmak yine Ecevit'e düşmüştü. Demirel'in bu duruma verdiği cevap da gazetelere yansıdı: "bu

değişiklik lazımsa ne denir” Demirel, “ben bir işe girdim mi adamın anasını ağlatırım” demeyi de ihmal etmiyor, milletvekillerine yapılan baskılar da fayda etmeyince kendine Güniz sokaktaki evinin yolu gözüküyordu.

Nakşibendi tarikatının kurucusu Ziyaeddin Halid’in yegâne amacı doğuda şeriatçı bir Kürt devleti kurmaktı. Bu arada yine doğu illerimizde bir başka şeriatçı Kürt devleti kurmanın hayalleri ile yetiştirilen biri daha beliriyordu. Bu da nurculuğun kurucusu Kürt kökenli Molla Said’di.

Molla Said veya asıl ismiyle Said-i Kürdi, Kürt Teali Derneği’nin ve Kürt Neşri Maarif Cemiyetinin de kurucularındandır. O’na göre Atatürk hadislerin bildirdiğine göre dini yıkacak bir insandır. Said; Atatürk’ün Nur Risalelerini tokadı sonucu öldüğü hezeyanlarına sarılabilecek kadar gafil, Kur’anı Kerimde kendisinden bahsedildiğini, Hz. Ali’nin kitaplarında kendini müjdelediğini iddia edecek kadar da zır deli, “Ben biraderi azamim Şeyh Sait’in intikamını alıyorum, aldım” diyecek kadar da hain!.. Bunun bütün bu özelliklerinin ve kitabın ileriki sayfalarında yer alacak ihanetlerinin de bilinmesine rağmen Demirel, Said için şunları söyleyebilmiştir:

“Said Nursi büyük alimdir. Büyük bir Kur’an müfessiridir. Büyük alim değildir diyenin alnını karışlarım”

Demirel, Nurcuların yayınladığı “İslam Demokrasi Laiklik” adlı kitapta kendisine sorulan:

“Meclisin açılışında milletvekillerinin okuduğu yemin metninde yer alan ‘Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağıma’ ibaresi, demokratik prensipler açısından nasıl değerlendirilebilir” Şeklindeki soruya verdiği cevapta aynen şunları söylüyordu:

“O yemin metninin hangi şartlar içinde meydana getirildiği, kimsenin meçhulü değildir. Bunlar hep müdahale sonrası askeri idarelerin yaptığı şeylerdir. Onların ufuneti geçip te, zihinler rahat olup tartışma ortamı açılıncaya kadar bir emrivaki şeklinde bunlar gider.”

Demirel, “1920’ler sonrasının devleti, millet için değildir” derken, milletin de devlete küstüğünü söylüyor ve daha sonra şunları anlatıyordu:

“...İran İslam Cumhuriyeti kurulmuştur. Pakistan İslam Cumhuriyeti vardır. Böyle birkaç memleketin başında İslam kelimesi yer almıştır.

Aslında, 1924 Anayasasında da ‘Türk devletinin dini, din-i İslam’dır’ denildiğine göre, o günkü devlet de bir İslam Cumhuriyetidir. 1923’te kurulmuş bulunan Türkiye Cumhuriyeti bir İslam devletidir. ‘Atatürk’ün kurduğu laik cumhuriyet elden gidiyor’ şeklindeki beyanların, bence, iyi bakıldığı zaman tutarlılığı yoktur. Atatürk’ün kurduğu devlet laik devlet değildir. İslam devletidir.”

Fetullah, gençlerin “İ’la-yı Kelimetullah” şuuru ile yetişmesini isterken, Demirel de gençlerde aynı özelliklerin olmasını istiyordu.

Demirel ile Fetullah’ın bir başka benzer yönleri de; “Tehlike halinde hicret sünnettir” prensibine sıkı sıkı bağlı kalmalarıdır. Fetullah, ismi MGK’ya sunulan raporlarda yer aldığı söylentilerinin medya da yer almasıyla, hemen sağlık sorunları baş gösteriyor bi koşu Amerika’ya gidiyordu. Tehlike geçip, döndükten sonra bu kere de Ankara DGM Başsavcılığının hakkında soruşturma başlattığının ortaya çıkması üzerine tekrar Amerika yollarına düşüyordu.

24 Mart 1963 günü AP genel merkezi taşlanmaya başlandığında, şapkasını kaptığı gibi arka pencereden kaçıyor, aylarca parti binasına uğramıyordu.

12 Mart 1971 günü muhtırayı duyar duymaz yine şapkasını alıp, başbakanlıktan çekip gidiyordu.

12 Eylül 1980 tarihinde de, demokrasinin simgesi olarak lanse ettirdiği şapkasını alarak demokrasiyi askeri darbeye emanet ediyordu(!)

1991 seçim kampanyasında, *“Ben gerçek demokrasi istiyorum. Herkesin düşündüğünü açıkça söyleyebildiği, yasaksız, konuşan Türkiye için yollardayım. Kendim için bir şey istiyorsam namerdim. Benim köylüm, benim çiftçim, benim işçim...”* diyor, halk ta *“kurtar bizi baba”* şeklinde feryat ediyor, *“bizi baba da kurtaramazsa babayı yedik”* diye düşünüyordu.

1993 Nisan’ında Cumhurbaşkanı Özal ölünce, geride daha kanlı bir tablo, felç olmuş bir ekonomi, sefalet sahneleri bırakarak, altı yüz bilmem kaç rakımlı tepe olarak adlandırdığı yere çıkıyordu.

Fakat basını ve siyasi partileriyle karşısında doğru dürüst bir muhalefet kalmadığı için artık kendisi için "kaçtı" sözleri duyulmuyordu. O bundan kelli cumbabaydı. Bir yolsuzluk söylentisi mi oldu. Cevabı hazırdı. *"Verdiysem ben verdim"* insanların söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu artık, "Ört ki ölem" demekten gayrı.

Cumhuriyetin kuruluş aşamasında ve gelişiminde, saldırıların yoğunlaştığı yıllarda başrollerde Said-i Kürdi'yi görmekteyiz. İçinde bulunduğumuz Yeni Dünya Düzeni aşamasında ise "Ilımlı İslam" bazı şeriatçıların deyimi ile Amerikano İslam'ın rolüne soyundurulmuş olan kesimin temsilcisi olarak ta Fetullah Gülen'i görmekteyiz. Fetullah'ın Amerika'ya güveni ve hayranlığı tamdır. Bu tavrın kanıtı, Amerikanvari kep takan askere duyduğu güvenin ve onu peygamberin yanında bulunan sahabelere benzetmesinin yanında, Küçük dünyam adlı kitabına koyduğu birkaç fotoğraftan birisinde de görülmektedir. 138. sayfa da yer alan fotoğraf Gülen'i bir binanın önünden adeta tavaf edercesine geçerken göstermektedir. Bu bina Kabe değil, Beyaz Saray'dır. Ancak, Gülen'in bu konuda bundan daha açık mesajları vardır. 4 Eylül 1997 tarihli Zaman gazetesinde yaptığı açıklama da bu durum görülmektedir:

"Bu manada inanmış bir insanın Batı karşısında, Amerika'yla entegrasyon karşısında olması katiyyen düşünülemez"

Gerek mütareke yıllarında Amerikan mandası isteyenlerin özlemleri, gerek Fetullah'ın hayalleri... Öyle ya en ufak bir ayak sesinde soluğu İslam'ın doğduğu yer olan Mekke'de değil de Amerika'da almasının başka bir izahı var mı?

Evlenme ve sakal bırakma gibi konularda İslam'a aykırı kararlar veren bu kararlarını da rüyalara dayandıran, ailesinin peygamber soyundan geldiğini söyleyen ancak dedelerinin öz be öz "Kürt" mü yoksa "Kurt" mu olduğu konusunda tereddüde düşen Fetullah'ın bu muazzam organizasyonu yönettiği iddialarını sürekli olarak yalanlaması insanın aklına acaba bazen de doğru mu söylüyor düşüncesini de getiriyor.

Fetullah, amaca ulaşmak için her yolu da mubah olarak görüyor, cemaatına verdiği öğütlerinde; "on milyonluk tazminat

davasını kazanmak için milyarlar harcayın, biz bunu karşılarız, Avukat kiralayın, hakim kiralayın" diyordu.

Demirel'in Fetullah'ın elinden Hoşgörü ödülünü alması; Ecevit'in her fırsatta kendisine övgüler düzmesi, Mesut Yılmaz'ın elini öpmesi, Cindoruk'un onu yere göğe sığdıramaması, Fazilet Partisi Genel Başkanı Recai Kutan'ın ve milletvekillerinin yine Fetullah'ı sürekli olarak savunması bu savunmaların da ne kadar haklı olduklarının veya olmadıklarının ortaya çıkması, takkelerin düşüp kellerin ortaya çıkması için 32 kısım tekmili birden Fetullah'ın seyir defterini açmaya başlayalım...

FETULLAH GÜLEN'IN DEDELERI

Fetullah Gülen, dedelerinin, annesinin ve akrabalarının Seyyid olduğunu yani peygamber soyundan geldiklerini söylüyor. İş şecereye dayandığında kaybolduğunu anlatıyor. Dedelerinden ermiş gibi, evliya gibi bahsediyordu.

Dedelerinin Ahlat'tan namus meselesi yüzünden sürüldüğünü belirterek de şunları aktarıyor:

"Bizim sülale bir namus meselesi yüzünden karşı tarafla bir silahlı çatışmaya girer. Halil Dedemin kız kardeşi kaçırılmıştır. Vuruşma esnasında karşı taraftan biri ölür. Ve devlet meseleye el kor. Halil Dedem çok suçlu görülmez ki, sadece sürgün edilir. Önce Hasankale'ye sonra da Korucuk köyüne yerleşir.

Halil Dedem hep Ahlat'a geri dönme düşüncesiyle yaşamıştır. Onun içindir ki, Ahlat'taki mal varlığına dokunmamış, sadece taşınabilir mallarıyla bu sürgün edildiği Hasankale'ye oradan da Korucuk'a gelmiştir. Ancak hiçbirine bir daha Ahlat'a dönmek nasip olmayacaktır.

Halil Dedemin çocukları buradaki gayrı menkulleri 80 bin altına satarlar ve aralarında paylaşırlar...

... Halil Dedemin oğlu, Şamil Ağa'nın iki oğlu vardır. Bunlardan biri Süleyman Efendi, ikincisi Molla Ahmed'tir.

Molla Ahmed benim dedem, Şamil Ağa'nın (Gülen) babasıdır. Molla Ahmed ilim ve takvasıyla temayüz etmiş müstesna bir insandı. Hayatının son otuz senesinde ayağını uzatıp yatmamış, daha

doğrusu sırtı yatak yüzü görmemiştir. Denildiğine göre uykunun ağır bastığı anlarda sağ elini alnına koyar ve biraz kestirir, işte onun bütün uykusu, alnı eline dayalı bu kestirmeden ibarettir. Vaktinin diğer kısmını hep çalışarak ve ibadet ederek geçirir. Pehlivan yapılı, uzun boylu mehabet dolu fiziği görünümünün yanında onun bu surete denk bir de sireti ve ruhi yapısı vardır.

Onu tanıyanlar günde bir kaç zeytinle iktifa ettiğini söylemektedirler... Onun zühd ve takvası dillere destandır. Çünkü o varlık içinde bir zahid hayatı yaşamıştır. Zira, babalarından kalan mirası iki kardeş pay ederken, altınları tas tas paylaşmışlardır. Teker teker saymak çok vakitlerini alacağı için böyle yapmışlardır. O devirlerde onların bu miras bölüşme keyfiyetleri de çok meşhur olmuş bir hadisedir..."

Fetullah Gülen dedelerini anlatırken göklere çıkarıyor, onlara; bir veli, bir ermiş ve adeta bir evliya havası veriyordu:

"...Dedem Şamil Ağa'nın babasına benzer yönleri vardı. Oda bir ukba adamı gibiydi. En şiddetli dönemlerde bile sarıksız gezdiğini görmedim. Sarığını Osman Gazi Hazretleri gibi sarardı...

Şamil Dedemin hakiki ulemaya çok saygısı vardı. Fakat o gerçek veliyi babası Molla Ahmed'in şahsında görmüş, tanımıştı. Molla Ahmed ki, yemez içmez, kimseden hediye dahi kabul etmez, sabaha kadar namaz kılar, bir zeytinle yetinir, günlerinin çoğunu oruçlu geçirirdi, işte dedeme göre velinin tarifi buydu. O bu tarifin dışında kalanları meşayıhtan kabul etmez ve 'Bunlar şeyh değil pilavcı takımı' derdi..."

Fetullah'ın anlattıklarına göre ortada bir cinayet söz konusudur. Ama devlet cinayete rağmen Halil dedesini içeri alıp, adalete teslim etmek yerine serbestçe Ahlat'ı terk etmesine göz yummuş ve Korucuk köyüne yerleşmişler. Fetullah'ın anlatımlarından da açıkça görüleceği üzere ne Halil dedesini ne de oğullarını bir daha takip eden, taciz eden ve işledikleri cinayetin hesabını soran olmamış.

Fetullah Gülen'i n, *"Gayrimenkulleri 80 bin altına sattılar, iki kardeş babalarından kalan mirası pay ederken altınları tas tas paylaştılar"* sözleri insanın aklına ister istemez bazı soruları getiriyor.

Acaba 80 bin altın gibi o devir için çok yüksek olan bu meblağı kim buldu da verdi? Bu ağa veya böylesi zengin ağalar kimlerdi? Kan

davasına sebep olabilecek bir konuyla ayrılan bir ailenin taşınmazlarını almaya hem de 80 bin altın gibi çok yüksek bir bedel ödeyerek cesaret eden veya edenler kimlerdi? Gerçekten Halil dedesi Ahlat'tan hangi sebeplerden dolayı ayrılmak zorunda kaldı? Cinayet mi, yoksa daha başka bir sebep mi? Bu soruların cevabı açık değildir.

Fetullah Gülen'den dedelerini dinlemeye devam edelim:

" Halil dedemin oğlu, Hurşid Ağanın iki oğlu vardır. (Halil dedesinin ikinci oğlunun ismi kitapta geçmemektedir. Oysa 80 bin altını paylaşanlardan biri de ismi hatırlanmayan bu kişidir) Bunlardan biri Süleyman Efendi, İkincisi Molla Ahmed'dir. Molla Ahmed, benim dedem Şamil Ağanın babasıdır.

Molla Ahmed ilim ve takvasıyla temayüz etmiş müstesna bir insandı. Hayatının son otuz senesinde ayağını uzatıp yatmamış, daha doğrusu sırtı yatak yüzü görmemiştir. Denildiğine göre uykunun ağır bastığı anlarda sağ elini alnına koyar ve biraz kestirir. İşte onun bütün uykusu, alnı eline dayalı bu kestirmeden ibarettir. Vaktinin diğer kısmını hep çalışarak ve ibadet ederek geçirmektedir. Pehlivan yapılı, uzun boylu muhabbet dolu fiziki görünümünün yanında onun bu surete denk bir sireti ve ruhi yapısı vardır."

Ancak babasının büyük babasını gören ve uzun süre onun yanında yaşayan biri böyle anlatabilir. Oysa, Fetullah Gülen kendi babası Ramiz'in bile Molla Ahmed'i görmediğini gene aynı kitabın 16. sayfasında: "Babamın kendi dedesini gördüğünü zannetmiyorum" sözleri ile açıklar.

Fetullah Gülen "dedem" dediği babasının büyük babası olan Molla Ahmed'i anlatmaya şöyle devam eder:

"Molla Ahmed dedem riyazat'ı, ömrü boyunca terk etmemiştir. Onu tanıyanlar, günde birkaç zeytinle iktifa ettiğini söylemektedirler."

Fetullah'ın anlatımlarına göre bu zat asla sırt üstü yatmamakta sadece elini alnına dayayarak kestirmekte, gündüzleri tarlada çalışan bu pehlivan yapılı yani koca cüsseli adam tarladan geldiğinde kitap okumakta ve gün de sadece ve sadece birkaç zeytin ile doymaktadır. Oysa Riyazat, tarikatlarda nefis terbiyesi için belli bir süre uygulanan ama sürekli olmayan bir usul olup, dince uygun bulunmamaktadır. Çünkü dine göre insan nefsinden de sorumludur. Allah: "Benim

verdiğim nimetlerden yiyiniz, içiniz ama israf etmeyiniz" şeklinde bildirirken, Molla Ahmed'in sürekli olarak koskoca bedeniyle birkaç zeytin yiyerek günlerini geçirmiş olmasını anlamak mümkün görülmemektedir.

Babasının büyük babasını bu sözlerle yüceltmeye çalışan ve alim olduğundan dem vuran Fetullah Gülen, farkında olmadan olsa gerek gene Küçük Dünyasının 16. sayfasındaki şu sözleri ile çelişkiye düşmektedir:

"Molla Ahmed tamamen bir ukba insanıdır. Tarlada çalışır. Kitap okumaya düşkündür. İbadetle meşgul olmayı hayatının gayesi haline getirmiştir. Babam Ramiz Efendi, dedesinin bu davranışını biraz fazla bulur"

Oysa Fetullah Gülen, babası Ramiz'in Molla Ahmed'i görmediğini aktarmıştı. Bütün semavi dinlerde baba veya annenin bağlı bulundukları dini bildikleri ölçüde çocuklarına öğretmek, biliniyorlarsa bilen kişiler kanalıyla bilgilenmelerini sağlamak dini bir vecibedir. Hele alim olan kişilerin çocuklarına dini, örneğin Kur'an -ı Kerim'i öğretmemeleri mümkün değildir. Ancak Gülen'in şu sözlerinden:

"Babam Kur'anı otuz yaşlarında öğrenmiş. Ben dört veya beş yaşlarındaydım. Evimize herkesin hürmet ettiği, iyi molladır dediği Halil Efendi Hoca namında bir zat gelmişti. Babam onun dizinin dibinden hiç ayrılmazdı. İhtimal babam Kur'an okumayı ondan öğrenmişti."

Fetullah'ın babasının otuz yaşına kadar Kur'an okumayı bilmediğini öğrenmiş bulunuyoruz. Fetullah, babası Ramiz'in otuz yaşına kadar Kur'an okumayı bilmediğini itiraf ederken aynı zamanda büyük babası Şamil efendinin de kur'an bilmediğini belki de dalgınlıkla ikrar etmektedir. Çünkü kitapta büyük babası Şamil efendinin Kur'an bildiğine dair bir açıklamaya net olarak rastlanmamıştır. Ama ona da kutsilik kazandırmak için Şamil'i şu satırlarla anlatır:

"...Dedem Şamil Ağa'nın en şiddetli dönemlerde bile sarıksız gezdiğini görmedim. Sarığını Osman Gazi hazretleri gibi sarardı"

Osman Gazi'nin değil sarığı, yüzünün şekli bile meçhulken bu gibi belirsiz ifadeler olsa olsa ardından gidenlere bir mesaj niteliğinde

değerlendirilebilir ve bu mesajla verilmek istenen de:

“Ben mana alemiyle direkt irtibat halindeyim, Osman Gazi hazretlerine de sarığını dahi inceleyecek derecede bir yakınlık içersindeyim. Yani ben bir veliyim” Olsa gerek. Buna tasavvufta “keramet” derler, ancak tasavvufta keramet göstermek çok çirkin görüldüğünden, hiçbir veliden kendi isteği ile keramet sadır olmaz.

Anlaşılacağı üzere Fetullah Gülen’in dedeleri altınları tas tas bölüşüp, günde bir zeytinle idare ediyorlar. Hatta günlerinin çoğunu da oruçlu olarak geçiriyorlarmış. O halde bu binlerce altın ne oldu? Derseniz onun da cevabı yok. Fakir fukaraya dağıtmışlardır derseniz öyle bir kanıt ve anlatım yok. Fetullah Gülen’e kalmıştır diye düşünürseniz yine yanılırsınız. Zira, Fetullah hayatını anlatırken, ekmek alacak parasının bile olmadığını, günlerce aç kaldığını defalarca söylemiştir.

KATRANI KAYNATSAN OLUR MU ŞEKER

Erbakan’ın dedeleri gibi, Fetullah’ın dedeleri de harbi görünce cepheye koşma yerine soluğu daha emin yerlerde almakta bir sakınca görmemişler.

93 harbinde Fetullah’ın dedeleri Korucuk’u terk ederek Sivas ve çevresine yerleşirler. Birinci dünya savaşında ise istikamet Yozgat’a bağlı Yerköyü’dür. Millet vatan savunmasında perişan olurken, Fetullah’ınnın dedeleri ve cem-i cümlesi rahat bir hayatın peşindeydiler. Fetullah’a sorarsan dedeleri de çok ızdırap çekmiştir. Örneğin, Ulusal Kurtuluş Savaşı bitince dedelerinin geriye dönerken sadece iki eşekleri varmış. Çocuklardan yürüyemeyecek olanları babaannesi kucağında eşeğe bindirmek zorunda kalmış.

Kurtuluş savaşında yaşlı ninelerimiz ayağına giyecek çarıkları olmadığı halde, soğuk kış günlerinde üzerlerine giyeceklerini ‘Millet malıdır’ diyerek cephaneye sararken, Fetullah’ın neneleri eşeksırtında torunlarını taşıyarak perişan(!) olmuşlar...

DOĞUMU

Fetullah Gülen, 1938 yılında Erzurum’un Pasinler İlçesi, Korucuk Köyü’nde doğdu. Hayatını anlattığı kitaplara göre; Babası Ramiz Hoca cami imamı, annesi Rabia Hanım ise ev hanımıdır.

Ancak sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanırken babasının sadece çiftçi olduğunu söylüyordu. Neyse, Ailenin ikinci çocuğu olan Fetullah Gülen'in, altısı erkek ikisi kız olmak üzere sekiz kardeşi var. İlkokulu kendi söylediğine göre dışarıdan bitirdi.

Edirne'de dört yıl vaizlik yaptı. Askerliğini Ankara Mamak ve İskenderun'da tamamladı. Daha sonra Kırklareli'nde bir yıl vaizlik yaptı.

1966 yılında İzmir'e vaiz olarak atandı. 1971 yılında geçirdiği kovuşturmadan, çıkan af kanunu ile kurtuldu.

1986 yılında aranırken kendi tabiri ile Özal'ın jesti sayesinde serbest hayata yeniden döndü.

Fetullah, ismini "Fethullah" olarak açıklamıştı. Oysa, 31.01.1986 yılında İzmir Nüfus Müdürlüğünden, değişme sebebi ile aldığı 3881 kayıt no'lu kimliğinde ismi; Fetullah olarak geçiyordu. Fetullah, Allah'ın fetihçisi an lamını alsın, böylece saf insanlar üzerinde etkisi artsın diye uyanıklık yaparak adına resmi belgelerin aksine "h" harfini ekliyordu.

Fetullah Gülen adının başına Nüfus kâğıdı gibi hiç bir resmi belgede olmayan "M" harfini ekliyordu. Kendisini olağan üstü göstermesinin bir başka yansıması da bu harfin anlamında gizliydi. Fetullah Gülen, İsminin başına koyduğu "M" harfiyle; "Kürt Said'in tohumlarını attığı büyük karışımın sonucunda ortaya çıkacak, beklenen Mesih benim" diyordu.

Gülen, Nasihlerin Mesihle aynı olduğunu Mesih'i temsil edeceklerini söylüyordu. Fetullah'ın kitaplarında büyük övgüyle bahsettiği Abdullah Yeğin'in, "Yeni Lügat" adlı sözlüğünde Nasih'in anlamı ise nasihat veren, içi temiz adam, ikaz edici bir Mürşittir daha açıkçası bir tarikatın lideridir. Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Cildinin 13. sayfasında Gülen'in bu konudaki hayallerini görüyoruz:

"Mesihiyetin bir diğer yanı da nasihattir. Aslında, Hz. Mesih'in bir adı da "Nasih"dir. Bu itibarla denilebilir ki, bir zaman gelecek, bu hususta da Hz. Mesih'i temsil eden büyük Nasihler yetişecek... Ve bunlar camilerde yeni bir va'zu nasihat sistemiyle, çağın idrak ve şuuruna göre, Kur'anı ve kevni ilimleri, cami kürsülerine taşıyacak, Ma'bedleri kendi hususiyetlerinin yanında, birer mektep, birer medrese haline getirerek Hz. Bediüzzaman'ın nüvelerini attığı o

büyük terkibi, Kur'an-ı Kerim'in "sehl-i mümteni" üslubuyla her seviyedeki insana anlatacaklardır."

Fetullah Gülen "Mesih" veya "Mehdi" olma yolun da, savunduğu inançlarının aksine hiç evlenemedi.

BABASI

Fetullah Gülen'in babası Ramiz Efendi 1905 doğumlu. Onun en çok etkilendiği kişilerden biri. O halde babasını da ondan izleyelim:

"... Babam dikkatli yaşardı namazlarına çok dikkat ederdi. Onun da gözü yaşlıydı. Vaktini hiç zayi etmezdi. Tarladan eve geldiğinde ayağının çarığıyla, yemek hazırlanıncaya kadar, hemen bir kitap açar ve okurdu. Onda kitap okuma bir zevkti. Yolda gidip gelirken de ağzı boş durmaz, ya Kur'an okur ya da yeni ezberlediği Arapça veya Farsça bir beyti tekrar ederdi...

Gayretliydi. Okuma-yazmayı kendi şahsi gayretleriyle öğrenmişti... Sahabe efendilerimize cinnet derecesin de bir sevgisi vardı.

Onun sahabeden bahseden kitapları hep aşınmış ve yer yer yırtılmıştır.

Kim bilir her birini kaç defa okumuştur. Diyebilirim ki, sahabe sevgisini bana ve kardeşlerime babam aşıladı. Biz, küçüklüğümüzden beri, onları kendi aile fertlerimizden birer parça gibi kabullendik ve öyle de sevdik. Babam sahabeden bahsederken, gözleri hep bir meçhule doğru kayar ve anlattığı sahabenin hayaline dalar giderdi..."

Fetullah Gülen bunları anlatırken insanın aklına hemen şu soru geliyor, bu kadar sahabe aşkına sahip birisi çocuklarına sahabeden isim veremez miydi? Oysa verdiği isimler; Fetullah, Sıbgatullah ve Mesih.

Sahabeleri cinnet derecesinde seven Ramiz'in oğullarına koyduğu isimler arasında bir tek sahabe adı yok. Ancak, hemen hemen hiç bir samimi Müslüman ailesinin çocuklarında rastlanmayan bir isim ise son derece dikkat çekici: Mesih.

Mesih, Hıristiyan inancında tanrının oğlu, tanrıyla öz ve aynı olan, insanların günahlarının bedellerini ödeyerek onlara cennet kapılarını açan kimsedir. Yani İsa'ya mesih olarak inanan, onu tanrı

oğlu olarak kabul eden hiç kimse yargılanmayacak ve doğrudan cennete gidecektir.

Nurculuğun kurucusu Kürt Said ve Fetullah ta; Nurcuların cennete gideceklerini sürekli olarak işlemektedirler. Fetullah Gülen'in üstadı Kürt Said Risalelerinde kendisine inananların ve Nur Risalelerine hizmet edenlerin imanlarını kurtardığını, onların cennete gittiğini ve gideceklerini Sikke-i Tasdiki Gaybı ve diğer kitaplarında defalarca vurgulamıştır.

Bahailiğin kurucusu Mirza Hüseyin Ali'de kendisini Mesih olarak açıklamıştı. Bu durumda Mesih isminin kimler tarafından kullanıldığını göstermektedir.

Fetullah'ta gerçek kimliğinde olmamasına rağmen kitaplarında isminin önüne "M " harfini koyarak bir taraflara mesaj mı gönderiyordu?

Fetullah'ın babasının diğer oğluna koyduğu isim ise 1913 yılında Bitlis'te Kürt ayaklanması gerçekleştiren Şeyh Şihabettin ile Seyyid Ali'nin dedeleri Arvasilerden Sıbgatullah.

Daha öncede Fetullah'ın "Küçük Dünyam" adlı kitabından aktardığım gibi, dedeleri Bitlis'in "Ahlat" bölgesinden koyulmuşlardı.

Kürtçü Nakşi şeyhlerinden, Muhammed Emin Kürdi'nin babası kadiri şeyhlerinden Fetullah isimli bir başka şeyhti.

Bütün bu gerçeklere rağmen, Fetullah Gülen babasının sahabeleri cinnet derecesinde sevdiğini söylüyor, Küçük dünyam adlı kitabında da babasının Sünni olduğunu vurguluyordu:

"Babam sünniydi. Sünnilik yanı çok kuvvetliydi. Bütün imamlara son derece saygı duyardı. Sahabe efendilerimize cinnet derecesinde bir sevgisi vardı. Onun sahabeden bahseden kitapları hep aşınmış ve yere yer yırtılmıştır... Kim bilir; herbirini kaç defa okumuştur. Diyebilirim ki, sahabe sevgisini bana ve kardeşlerime babam aşıladı. Biz küçüklüğümüzden beri, onları aile fertlerimizden birer parça gibi kabullendik ve öyle de sevdik... babam sahabeden bahsederken, gözleri hep bir meçhule doğru kayar ve anlattığı sahabenin hayaline dalar giderdi..."

Fetullah Gülen'in, "babam sünniydi, Sünnilik yanı çok kuvvetliydi" demesi hemen akla, Acaba Fetullah Gülen kendisinden kuşkulanıldığı şüphesi içinde mi, ya da bir şeyleri mi gizlemek

istiyor? Sorularını getirmektedir... Çünkü, Türkiye gibi, halkının çok büyük birçoğunun Sünni olduğu bir ülkede alışılmışın dışında, bir takım şüpheleri izale etmek ister gibi “babam sünniydi, Sünnilik yanı çok kuvvetliydi” gibi ifadeler kullanmak pek de normal gözükmemektedir. Örneğin ülkemizde Müslümanlar itikadı açıdan sünni olduklarını söylemek bir yana, hangi mezhepten yani maliki, Şafi, Hanefi ya da Hanbeli olduklarını dahi söyleme gereği hissetmezler.

Fetullah’ın dedeleri Bitlis’ten kovulurken babası da İmamlık yaptığı Alvar köyünü terk etmek zorunda kalıyordu. Bu olayı Küçük dünyasından izleyelim:

“Alvar İmamının hatıralarıyla süslü o beldeden babamın ayrılışı benim çok ağırıma gitti. Babam bir kere imam olmuştu. Yeniden (Alvar’dan) ayrılıp köye dönmesi, rençberlikle uğraşması uygun olmazdı. Mecburen Artuzu adlı küçük bir köye gitti ve orada imamlık yaptı. Daha sonra da Erzurum’a yerleşti. Babamın irdelenmesini, yadırganmasını, hazmedilememesini içimden atamadım”

Bilindiği gibi özellikle doğu illerimizde imamlar en saygın kişilerdir. Bir imam, imamlık yaptığı bir köyden niçin ayrılmak ve imamlığı bırakmak durumunda kalır?

Takdir edilir ki, bir imamın imamlık yapağı bir yerden, mesela bir köyden ayrılma durumunda kalması belki de kovulması Ülkemizde var olan imam-cemaat ilişkisi açısında hiç de olağan bir durum değildir.

Böyle olmasına rağmen nedendir bilinmez Fetullah Gülen babasının Alvar köyünden ayrılması ile ilgili “Küçük Dünyam” adlı kitabında hiçbir açıklama da bulunmamaktadır.

Oysa bu son derece ciddi ve mutlaka aydınlatılması gereken bir konudur. Fetullah Gülen’in bu konudaki suskunluğu akla; neleri ve niçin gizlediği sorusunu getirmektedir.

Çünkü bir imam, imamlık yaptığı şehirden, beldeden veya köyden kendi isteği dışında; İmamlığa ehliyeti olmamasından, Ahlaki yönden bozuk olmasından, mevcut rejime açık muhalefetinden, Bulunduğu belde de huzursuzluğa neden olmasından ya da o kisve altında başka bir dini ya da sapık bir cereyanı empoze etmeye

çalışmak gibi davranışlardan biri ve veya birkaçını sergilemek eylemlerinden dolayı ayrılmak ve kovulmak durumunda kalabilir.

Fetullah Gülen’in bu konuda hiçbir açıklama da bulunmaması son derece garip görünmektedir. Evet Fetullah Gülen, babasının Alvar köyünden ayrılmak durumunda kalışı ile ilgili olarak sadece;

“babamın irdelenmesini, yadırganmasını, hazmedilememesini, içimden atamadım” şeklinde son derece yoruma açık ifadeler kullanmakla, bu muğlak ifadelerde yer alan “irdelenme”, “yadırganma”, “hazmedilememe” kelimeleriyle neyi anlatmak istediği, anlaşılamamakta, Babasının Alvar köyünden ayrılması olayı esrarını korumaktadır.

Esrarını koruyan sadece bu olay mı? Tabi ki hayır!.. Ne ilginçtir ki, Fetullah Gülen’in, Sadi Efendi ile de arası bozuktur. Peki Sadi Efendi kimdir?..

Sadi Efendi, Fetullah Gülen’in adından çok sık bahsettiği ve bir bakıma, kendisini açıklama ve lanse etmede adeta referans olarak kullandığı ve Küçük Dünyam adlı kitabının yazılışından çok önceleri ölmüş olan “Alvar İmamı”nın torunudur. Kitaptaki açıklamalara göre o sırada bu Sadi Efendi, Erzurum’un kurşunlu camine bağlı kurslarda talebe okutmakta, Fetullah’ta Sadi Efendi’nin talebeleri arasında bulunmaktadır.

Fetullah Gülen, kendisini yalanlama ya da tasdik etme durumunda olamayacak, yani yıllar önce ölmüş bulunan “Alvar İmamı” adlı şahsiyeti kendisine adeta referans olarak gösterirken, gene ne gariptir ki, onun torunu olan Sadi efendinin hocalık yaptığı kurstan ayrılmak zorunda kalışını açıklayarak her zamanki tenakuza düşmektedir.

“...Sadi Efendiyle aramızda bir huzursuzluk oldu ve medreseden ayrılmak zorunda kaldım...”

Fetullah Gülen, Sadi Efendi ile arasında geçen ve onu ayrılmak zorunda bırakan sebepleri açılamamaktadır. Oysa, Fetullah’ın deyimiyle bir medrese talebesinin Medrese’den ayrılmak zorunda kalması, önemle irdelenmesi gereken bir konudur. Hem Fetullah Gülen, Alvar İmamının sevdiği biri değil miydi? Küçük Dünyam adlı kitabında böyle demiyor muydu?... Öyleyse onun toru nu tarafından niçin Medrese’den atılmıştı?..

Ayrılma işi bununla da bitmiyor. Esrar, gittikçe koyulaşan bir havaya bürünüyor. Fetullah Gülen Sadi Efendi'nin medresesinden atıldığı gibi, Cemal Efendinin Taş Mescidinden de kovuluyor... Fetullah Gülen bu olayı şöyle anlatıyor:

"Taş mescide gittim. Oranın imamı da Cemal efendi. Bu zat aynı zamanda Seyfettin Efendinin ikinci bacanağı. Benim Medreseye girip çıktığımı görünce, orada kalanlara "Bu Ramiz'in oğlu buraya niçin girip çıkıyor. Sakın onu Medreseye almayın" demiş. Oradan da ayrılmak zorundaydım."

Dikkat edileceği üzere, taş mescit imamının yani Cemal Efendi'nin daha açık bir deyişle Alvar İmamının oğlunun kullandığı ifadelerde son derece ilginç ve pek çok soru işareti doğuran açıklamalar vardı.

"Bu Ramiz'in oğlu buraya niçin girip çıkıyor. Sakın onu Medreseye almayın."

Alvar İmamının oğlu açık ve net bir şekilde Fetullah'ı "kovun" diyordu.

Fetullah Gülen ve babası Ramiz'e karşı adeta kine dönüşmüş bu sır dolu tavrın ardındaki nedenler nedir? Niçin bu insanlar konuksever özelliklerini bunlara karşı kaybetmişlerdir. Fetullah Gülen bu konuda hiçbir açıklama da bulunmamakta ya da bulunamamaktadır.

ŞAPKA VE ANNESI

Fetullah Gülen, şapka düşmanlığını "Küçük Dünyam" adlı kitapta çok ustaca işliyor, kitlelerin sevgisini sarığa yönlendirmeye çalışıyordu Bu arada her zaman olduğu gibi yine birçok çelişkileri de sergiliyordu. Kur'anı kaç yaşında öğrendiğini ve hatmettiğini hatırlayamayan Fetullah Gülen, üç yaşındaki bir olayı şapka düşmanlığı adına nasıl hatırlıyordu. Küçük Dünyam adlı kitabın 42. sayfasında yer alan bu olayı kendi ağzından dinleyelim. Ve Fetullah Gülen'in bir olağan üstülüğüne(!!!) daha şahit olalım:

"...Sene 1941. Üç yaşındayım. Damın üzerinde oturmuş gelip gidenleri seyrediyordum. Bu arada askerlerde gelip gidiyorlardı. Aralarında konuşuyorlar ve şakalaşıyorlardı. O devirde askerlerin başına taktıkları kep siperliydi. Fakat yeni yeni sipersiz, Amerikanvari

kepler de vardı. Ben sebebini bilemediğim bir çağrışımla bu sipersiz keplere daha bir sempati duyuyordum.

İlk gördüğüm sipersiz kepin bendeki hatırasını ve derin izini ise hiç unutamam, işte ben böyle damın üzerinde oturup seyre koyulmuşken, birisinin başında dediğim gibi sipersiz bir kep gördüm. Bu diğerlerinden onu ayıran en belirgin özellikti. Birden sipersiz kep giyen asker gözümde başkalaşıverdi. Bütün tecessüsümü insiyaki bir cebrilikle üzerinde topladı. Sanki o anda ondan başka kimseyi gözüm görmüyordu. Neden ve niçin bu asker dikkatimi bu kadar çekmişti? Fizyonomisinde bir seçkinlik mi söz konusuydu? Yoksa o asker kıyafeti tümünde diğerlerinden ayrı mıydı? Hayır. Sadece başındaki kep sipersizdi. Ve benim dikkatimi çeken de sadece bu hususiyeti olsa gerekti. Ama bir kepteki siper meselesi niçin bu üç yaşındaki çocuğu bu kadar meşgul ediyordu. Veya siperli kepe onun bu kadar tepkisi nedendi. Bütün bunları o yaşımda çözebilmem elbette mümkün değildi. Bir ara bu ere hitaben birisi Ebu Talip, diye seslendi. İşte o zaman bu er benim gözümde büyük bir kahraman oluverdi. Tepeden tırnağa değişmiş ve seçkinleşmişti.

Babam evde Ebu Talip'ten bahsediyordu. Ondan bahsederken hep saygılıydı. Babamın dilinde dolaşıp duran bu isim elbette büyük bir insan ve büyük bir kahraman olmalıydı. Gerçi Ebu Talip hakkında adından başka hiç bir şey bilmiyordum. Fakat babama olan saygım, Ebu Talib'e de saygımı besliyordu.

Evet, demek ki babamın bahsettiği o büyük insan Ebu Talip işte benim karşımda duran bu adam, diye düşündüm. Elbette Ebu Talib'in on dört asır evvel yaşamış olduğunu o yaşta bilmem imkânsızdı. Zaten söylediğim gibi Ebu Talib'in kimliği de benim için o anda mühim değildi. Sadece hayalime yerleşmiş bir kahramandı o kadar. Meğer o kahraman yaşıyormuş hem de bizim köye gelmiş... Ebu Talib'i görmüş olmanın mutluluğunu yaşıyorum. Ve hiç bir şeyden habersiz arkadaşlarının arasında gideceği yere doğru gevşek adımlarla ilerleyen bu askere hayran hayran bakıyorum. Ve onu gözümde kahramanlaştırıyorum. Çünkü onun başındaki kep ki, ben onu bere olarak düşünüyorum bütün diğer siperli kep giyenlere karşı bir başkaldırışın ifadesiydi. Ve bu kahraman bunun kavgasını veriyordu. O anda dedem Şamil Ağa'nın başından hiç çıkarmadığı

sarığı ile bu bere birbirine karışıyor. Jandarma korkusundan dolayı başına siperli şapka giyen köylülerle dedem arasındaki farkı bu askerlere tatbik ediyorum.

Babamın da daima sarıkla dolaşması bu çağrışıma ayrı bir buud kazandırıyor ve ben sarıklı ve sipersiz kep giyenlerin safında yer alıyorum... Ve bunun liderliğine de Ebu Talib'i oturtuyorum."

Fetullah Gülen bu ince tahlilleri bir dam üzerinde ve üç yaşında yapıyor. Ve dam üzerinde üç yaşında yapmış olduğunu söylediği bu değerlendirmeler, Fetullah Gülen'de olağan üstü görünme gayretlerinin ne denli bir saplantı halinde olduğunu da açık bir biçimde ortaya koyuyor. Ve gene ayrıca "... ve ben sarıklı ve sipersiz kep giyenlerin safında yer alıyorum" şeklindeki sözleri de Türkiye Cumhuriyeti'nde, devrim kanunlarına bakışı ve Atatürkçülüğü konusunda da bir gösterge oluyordu. Fetullah Gülen annesi Rabia hanımı dolayısıyla kendisini olağan üstü biri olarak gösteriyor:

"Benim ilk kur'an hocam validemdir. Kendi anlattığına göre bana dört yaşında kur'an okumayı öğretmiş Bir ay içinde de hatmettiğimi söyler. Ben, hatmettiğimi hatırlamıyorum. Ancak bütün köylüye yemek verdiler. Birisi de bana "Senin düğünün oluyor" dedi. Utandım, ağladım. O günden hatırımda kalan sadece bu hatıra var."

Daha üç yaşındayken sözde yaşadığını söylediği siperli-sipersiz şapka ile ilgili olarak akıllara durgunluk verecek bir hafıza ve zekâ örneği sergileyen ve böylesi bir değerlendirmeyi yapabilmek için de bir yaşında, birçok siyasi ve felsefi kitap okuması gereken Fetullah Gülen, her nedense Kur'anı dört yaşında öğrendiğini ve hatmettiğini annesinin sözleri ile hatırlayabiliyor ve bu sözleriyle de esasen, üç yaşında çok çok olağanüstü bir zeka ve hafıza örneği veren kendisini yine kendisi yalanlamış oluyor. Gülen anlatmaya devam ediyor:

"O devirde Kur'an okutmak yasak olduğu için, annem beni gece yarısı uykudan kaldırır ve bana kur'an öğretilmiş. Zaten bütün köyün kadın ve kızına Kur'anı validem öğretmişti... Esasen tek başına bir kadının, 15-20 kişinin sofraya oturduğu bir evin bütün işlerini yaptıktan sonra bir de Kur'an öğretmeye vakit bulabilmesi hakikaten zor bir meseledir. Hem o günkü kadına ait işler, sadece ev işleriyle de sınırlı değildir. Davarların sağımını yaptığı gibi, kadınlar tarla ve

bahçede de çalışırlardı. İşte bir taraftan idari baskı, diğer taraftan kendine ait yapması gereken zor işler, buna rağmen gündüz boş vakitlerinde köyün kadın ve kızına geceleri de bana kur'an öğretmesi hakikaten şaşılacak bir gayret ve çalışma örneğidir..."

Fetullah Gülen'in anlatımlarından anlıyoruz ki, annesi de, dedeleri, babası ve kendi gibi olağanüstü biri... Evde her gün 15 -20 kişiye yemek pişiriyor, çamaşırlarını bulaşıklarını yıkıyor, tarlada çalışıyor, hem de her gün beli ve ayakları ağrıdığı halde!., ve gene tüm bunlara rağmen Fetullah'ın anlatımına göre o devirde kur'an okutmak yasak olduğundan bir de onu gece yarısı kaldırarak kur'anı hatmettiriyor.

Fetullah'ın annesi köyün kadın ve kızlarına da gündüzleri kur'an öğretiyor. Bunu da yine Fetullah'ın Küçük dünyasındaki şu sözlerinden öğreniyoruz:

"Gündüz boş vakitlerinde köyün kadın ve kızına Kur'an öğretirdi..."

Fetullah bu sözleriyle zor bir dönemde, çok olağanüstü şartlarda gece yarıları uykudan kaldırılarak gizli gizli kur'an öğrendiği şeklindeki açıklamalarını yine kendisi tekzip ediyor, sözlerinin güvenilirliği, doğruluğu ve ruh sağlığı konusunda ciddi şüphelere neden oluyordu.

Fetullah Gülen, Küçük dünyam adlı kitabının 25. sayfasında yer alan dört yaşında gizli gizli gece yarıları Kur'an öğrendiği sözleriyle bu seferde aynı kitabın 33. sayfasına geldiğinde bir kere daha çelişkiye düşüyordu:

"yaşım tutmadığı için ilk sene beni okula almadılar. Okula gittiğimde yaşım yine tutmuyordu; fakat devam ettim. İki veya üç sene okula gittim."

Fetullah Gülen 7-8 yaşlarında kaç sene okula gittiğini hatırlayamıyor ama üç yaşında siperli-sipersiz şapkalarla ilgili yaptığı tehlikeli değerlendirmeleri ve yorumları net olarak hatırlıyordu. Neyse biz Fetullah'ı dinlemeye devam edelim:

"Öğretmenlerimden birisi aşırı din düşmanıydı. Benim teneffüslerde dahi namaz kılmamı hazmedemezdi. Ancak ben yine bir sıranın üstüne çıkar ve namazımı kılardım. Adımı Molla koymuştu. Bütün sebep de namaz kılmam.

Benim namazım çok erkendir. Sonra bir kısmını yanlış kılmışımdır diye kaza ettim. Ama zannediyorum namaza dört yaşında başladım ve bir daha hiç aksatmadım.”

Fetullah Gülen, kitabının 25. sayfasında görüleceği üzere 1942 yıllarında yani dört yaşlarında tek parti döneminde Kur’anı gizli gizli gece yarısı uykudan kaldırılarak öğreniyor ama ne enteresandır ki, yine aynı Fetullah Gülen kitabının 33. sayfasına gelindiğinde aynı dönemlerde namazını okulda, hem de sıraların üzerinde kıldığını anlatmakta, din düşmanı öğretmeninde kendisine “Molla” dediğinden bahsetmektedir.

Gülen’in çelişkileri bitecek gibi değil, dört yaşında namaza başladığını belirtip, o dönemlerde hatalı kıldığı namazları kaza ettiğini söylerken dini bilgisi hakkında da şüpheler doğuruyordu. Oysa en cahil Müslüman dahi bilir ki, namaz “baliğ” olduktan sonra farzdır. Ve baliğ olmadan önce alışmak niyetiyle kılınabilecek namazların hata şüphesiyle “Kaza”sının kılınması söz konusu değildir. Bu sözler gene maalesef Fetullah Gülen’in sahip olduğu din bilgisi yönünden ciddi kaygılar doğurmaktadır.

Fetullah Gülen’in annesi de kur’an aşığıymış ama nasıl oluyorsa çocuğuna İslami veya Türk ismi değil de, Hıristiyan inancına ait ismi veriyor. Mesih!

Fetullah Gülen ve ailesi mitolojik bir efsanenin olağanüstü yeteneklerle donatılmış kahramanları gibi...

Kur’an öğrenmek ve hatmetmek için sıradan bir cami hocası dahi bilir ki, önce mahreç, ardından da tecvit ilmi bilmek gerekir. Yani Kur’an; mahreç ve tecvit ilminin ışığı altında okunur, hatmedilir ve hıfz edilir. Aksi mümkün değildir. Çünkü ayetler kesinlikle yanlış okunur, yanlış okumak günah olduğu gibi kılınan namaz da doğru olmaz.

Fetullah Gülen’in “Küçük Dünyam” adlı kitabında ki anlatımlarından anlaşılıyor ki, ne annesi ne de otuz yaşından sonra Kur’an öğrendiği belirtilen hayatında sarıksız gezmeyen babası Ramiz, mahreç ve tecvit ilmine vakıf değiller. Bu durumda Fetullah Gülen’in anne ve babasının yeterince Kur’an bildiğine inanmak mümkün olabilir mi?

Fetullah, küçük dünyasında diyor ki, *“Bana hafızlığımı babam yaptırdı. İlk Arapça hocam da babamdı. Bana Emsile ve Binadan bir miktar okuttu. Ev işleri yapıyor, hayvanlara bakıyor, bu arada da günde on sayfa Kur’an ezberliyordum. Bir kış içersinde hafızlığımı tamamladım. Hafızlığımı tamamladıktan sonra da talim ve tecvit okumak üzere oturduğumuz Alvardan 7-8 kilometre uzaktaki bir zata gönderildim. Her gün bu kilometrelerce yolu kat ederek talim ve tecvit öğreniyordum. “*

Niçin? Çünkü cevabı çok basit babası bilmiyordu: Tabi annesi de. Babası gene kendi anlatışlarına göre 30 yaşından sonra Kur’an öğrenmiş ve Alvar’a imam olmuştu. Ve bu imam Talim ve Tecvit bilmiyor. Oğlunu her gün 7-8 kilometre uzaklıktaki bir yere, hem de imam olmayan bir hacı efendiye göndererek hemi de mökkem bir hafızlıktan(!) sonra talim ve tecvit ilmi öğrenmeye yolluyordu.

Burada şu açıklamayı da yapalım. Talim ve Tecvit hafızlıktan sonra öğrenilmez. Önce Talim ve Tecvit ondan sonra Kur’an okuma ve Hafızlık gelir. Hiç kimse bu usulün aksini söyleyemez. Talim; Arapça harflerin nereden çıktığını gösteren bir ders iken, Tecvit’te; Harflerin mahreç ve sıfatlarına uymak suretiyle, Kur’an-ı Kerim’i hatasız okumayı öğreten bir ilimdir.

Buradan şu sonuç da çıkıyor ki, Fetullah Gülen’in babası Ramiz’in Emsile ve Bina gibi Arapça’nın dilbilgisi kurallarına giren ilmi de yeterince bilmediği anlaşılmaktadır. Çünkü Emsile ve Bina’da; Talim ve Tecvit ilminden sonra gelir.

Kısaca Fetullah’ın dedeleriyle ilgili anlatımlarında olduğu gibi anne ve babası ile ilgili söylediklerinde de belirli çelişkiler içersinde bulunmaktadır. Daha açıkçası, mitolojik bir olayın kahramanları gibi tasvir ettiği ailesinin her ferdinin daha sonra yine kendi anlatımları ile sıradan birer insan oldukları anlaşılmaktadır. Böylece Fetullah bir nevi kendi kendisinin Bürütüs’ü olmuştur.

DINI EĞITIMI

Fetullah Gülen ne kadar din eğitimi aldı? Daha açıkçası Fetullah Gülen’in küçücük bir köy camine bile imam olabilecek yeterlilikte bir dini eğitimi var mı?

Bu sorunun cevabını da yine Fetullah Gülen, “Küçük Dünyam” adlı kitapta satır aralarına sıkışmış bir cümlesiyle cevaplamaktadır. *“Ciddi şekilde bizi Osman Hoca okuttu diyebilirim. Bütünüyle iki sene okudum”* Bu cümle içinde geçen şu iki kelime oldukça ilginç: “ciddi şekilde...”

Bir bakıma bu iki kelime Fetullah Gülen’in anne ve babasından ne derece ciddi(!) bir eğitim aldığını da ortaya koymaktadır. Fetullah, tarihin kendi kendisiyle çelişkiye düşme konusunda yetiştirdiği ender şahsiyetlerdendir. Kendi sözleri ile kendini adeta yalanlamakta, sıkıntıya sokmaktadır.

“Talebeliğimin hepsini toplasanız iki sene ancak yapar” diyen Fetullah Gülen, daha sonra Edirne’ye gittiğini, orada hocalığa başladığını anlatıyordu.

Oysa, İslamiyet’in ne yüce bir din olduğunu kavramış olan âlimler, “Kuranı kerimi anlamak ve anlatmak yani kürsülere çıkmak için 72 yardımcı ilmi ve sekiz temel ilmi öğrenmek lazımdır” demektedirler. Ve yine âlimler, istidadı çok olanın en az on sene ilim tahsil etmekliğinin gerekli olduğuna işaret etmektedirler.

Fetullah’ın gerekli eğitimi almadan ortaya çıkışı kendini sıkıntıya sokuyordu. 1959 yılında vaizlik sınavına giren Fetullah Gülen Diyanet İşleri reisliğinin Müşavere ve dini eserler inceleme heyetinin 196.sayılı belgesine göre; Ayet-i kerimeden zorlanarak ancak altı alabiliyor, Kelam’da ise beşi zor buluyordu. Oysa Küçük Dünyasında dört yaşında Kur’anı hatmettiğini ve namaza başladığını çok büyük bir övünçle anlatıyordu.

1966 yılında asaletinin tasdik edilmesi için kendi sinden bir risale istenir. Her türlü kaynaktan ve konuların uzmanlarına danışması da serbesttir. Fetullah Risalesini hazırlar ancak Risalesi baştan sona hatalarla doludur. Baka baka yazdığı risalesinde ilk mektep talebelerinin dahi yapamayacağı hatalara düşüyor ve Allah’ın sıfatlarını dahi hatalı ve eksik olarak yazıyor, dört yaşında Kur’anı hatmettiğini, kimi yerde üç kimi yerde dört kimi yerde de beş yaşında namaza başladığını anlatan Fetullah Gülen’in risalesi geçer not alamıyordu.

Bunun üzerine Diyanet işleri başkanlığı 20 Mayıs 1966 yılında 27559 sayılı bir yazıyla ikinci bir risaleyi da ha istemek zorunda

kalıyorlardı.

Fetullah Gülen, Edirne'de göreve başladıktan sonra kendisini iki sene okutan Osman Hoca hakkında da şunları söylüyordu:

"Edirne'ye gittiğimde birisiyle Buhari okudum... Döndüğümde hocama söyledim. Bana; "sen kimsin, Buhari okumak kim?" dedi. Tabi Hocanın kendisi de Buhari okumamıştı. Fakat fıkıhta üstad diye bilinirdi. Herkes fetvayı ondan alırdı..."

Fetullah'ın sözlerinden kolayca anlaşılacağı üzere kendisini iki sene okutan hocasını dönüşünde kötülemekte, Buhari okuyan Fetullah Gülen birden kendisini, hocasını eleştirebilecek bir konumda görmekte, talebe ahlakı ile açıklanamayacak bir davranış sergilemektedir.

Fetullah Gülen burada da dini bilgi yönünden yine çok ciddi bir açık vermekte, yani hocasının, Buhari, Kütüb-i Sitte'nin yani doğru oldukları bütün İslam âlimleri tarafından kabul edilen altı hadis kitabının en meşhurunu okumadığını söylemektedir.

Fetullah Gülen, mahkemelere verdiği insanlardan "Tazminat" koparmak için Diyanet İşlerinde çalışmasını örnek göstererek saygın bir din görevlisi olduğunu iddia ediyordu. "Fetullah'ın Gerçek Yüzü" adlı kitabımda yazdıklarımı yalanlayamayan Fetullah Gülen, kendisi ile alay ettiğim gerekçesi ile benden faiziyle "beş milyar" lira istiyor, diyanetten emekli din görevlisi olduğunu avukatı Orhan Erdemli marifetiyle şu şekilde anlatıyordu:

"Müvekkilim Diyanet İşleri Başkanlığından vaiz sıfatıyla din görevlisi olarak uzun yıllar hizmetlerde bulunarak emekli olmuş bir kişidir. Kendisi bir din görevlisi olarak toplumumuzda büyük bir saygı görmüştür..."

Fetullah Gülen dava dilekçesinde de yer alan sözlerinden açıkça anlaşılacağı üzere kelime oyunları yaparak Diyanetten emekli olduğu izlenimini yaratmıştır. Oysa Gülen Diyanetten emekli olmamış, 16.3.1990 tarihli hizmet belgesinde yer alan bilgilere göre 20.3.1981 yılında istifa etmek zorunda kalmış, daha sonra tekrar Diyanet'e girmek için yaptığı başvuru kabul edilmemişti.

Fetullah Gülen, Diyanet'in bu tavrını hazmedememiş, kitaplarında ve vaazlarında yıllarca ekmeğini yediği, tazminat davalarında faizi ile alacağı paraların hayaliyle sığındığı kuruma

adeta ateş püskürüyor, “İrşat Ekseni” adlı kitabının 86 ve 87. sayfalarında “dini hizmetlerin teşkilata bırakılması Müslümanları hazin duruma düşürdü” diyordu.

“Günümüz Müslümanlarının içinde bulunduğu bu hazin duruma düşmelerinin ve bu hale gelmelerinin belli başlı sebepleri olmalı diyorum.

Birincisi; dinin yavaş yavaş ihmal edilişi. İkincisi; dini hizmetlerin resmileştirilip belli bir zümrenin inhisarına bırakılması ve dini hizmetlerinde o teşkilatın tekeline teslim edilmesidir. Bu durumda en az birinci sebep kadar bizler için tehlikelidir. Bir kere din, inhisar altına alınamaz...

...Dini hizmetleri tekelleştirmek, affı mümkün olmayan bir yanlışlık ve bir gaflettir. Bu gafletten kurtuluncaya kadar da, içinde bulunduğumuz yürekler acısı durumdan kurtulmamız mümkün değildir...

Aslında dini hizmetleri belli bir teşkilatın emrine verme, başkalarının bir oyunu olsa gerek. Böyle bir yaklaşımın İslam’ın cihat ve tebliğ anlayışıyla da hiçbir alakası yoktur. Evet, İslam dini, sadece camiye hapsedilebilecek bir din değildir. O bizim hem dünyamızı, hem de ahiretimizi mamur etmek için gönderilmiştir. Öyle bir bütündür ki, asla tecezzi ve inkisam kabul etmez...”

Fetullah Gülen ilmi seviyesine bakmadan Edirne’de göreve başlamasının ardından Müftülüğe de talip oluyordu.

“Bir iki ay kadar Akmescid de namaz kıldırdım. Vaaz verdim. Zaten bu arada ramazan ayı da gelmişti. O sıralarda vaazlık imtihanına girmek için Ankara’ya gittim. On beş gün kadar Ankara’da kalıp tekrar Edirne’ye döndüm, imtihan neticeleri daha sonra belli olacaktı. Ve bir gün Edirne Müftülüğüne Ankara’dan bir telefon gelmiş, arayan Mustafa Zeren’di. “Yeğenimin gözlerinden öperim, imtihanı kazandı” diye bir mesaj bırakmış. Hüseyin TOP yine çok sevinmiş. Çarşı Pazar beni aramaya başlamış, nihayet beni buldu, caddenin ortasında müjdeyi verdi, boynuma sarıldı; “İmtihanı kazandın” dedi. Bir dilekçe yazdım ve Edirne müftülüğüne talip oldum ve Diyanetten gelen cevap olumsuz oldu. “askerliğinizi yapmadığınız için sizi müftü yapamıyoruz” diyorlardı.”

Diyanetteki sınav ve risale sonuçlarından ve en önemlisi kendi anlatımlarında verdiği açıklardan da kolayca anlaşılacağı üzere, Fetullah Gülen son derece eksik ve iki senelik bir dini eğitimden sonra 17 yaşında müftülüğe talip oluyordu. Oysa dini, hele İslamiyet gibi bir dini bir parça içine sindirmiş, bir parçacık anlayabilmiş olsaydı; herhalde müftülük gibi her açıdan kendisini çok aşan bir makama talip olmazdı. O makama son derece uygun bir zat ise, edep gereği yine böyle bir makama talip olmaz, bunu ihsas dahi ettirmezdi. Çünkü, İslamiyet'te görev istenmez, verilir...

Fetullah Gülen, 17 yaşındaki b u davranışından çekinmeden bahsetmekle hem, "Görev istenmez, verilir" şeklindeki İslami kuralı bilmediğini, hem de nasıl bir büyüklük kompleksinin içersinde olduğunu ortaya koymaktadır.

Oysa aynı Fetullah Gülen "Kırık Mızrap" adlı şiir kitabının 70. Ve 72. sayfalarındaki kimi mısralarda kendisi için şöyle demektedir: *"Vuslatın, bu garip kıtmirin (...) her dem hülyası" "Aç lütfunla bağrını aç ki kıtmir kulundur."*

Fetullah Gülen bu mısralarda da ilk bakışta büyük bir tevazu örneği verir görünse de, maalesef böyle bir tevazuunun yani insanın kendisini İslami hiçbir yükümlülüğü bulunmayan bir köpek sev iyesine indirmesinin de yine İslamla telifi mümkün değildir.

HOCALARI

Fetullah Gülen Küçük dünyasında hayatını anlatırken etkilendiği ve ders aldığı hocalarını anlatırken Alvar İmamı olarak andığı kişinin, kendisi üzerindeki etkilerinin çok derin ve kalıcı olduğunu vurgulamaktadır. Gülen, anılarında;

"Bu arada ailemin dışında Alvar imamının da tesiri çok büyüktür... Benim o zatla bütünleşmem için bütün sebepler ortadaydı." demektedir.

Fetullah Gülen, Alvar İmamının tesirinin ne gibi bir dini eğitimle biçimlendiğini, bu bütünleşmenin hangi konu veya konularda olduğunu açıklamamaktadır. Fetullah'ın hatıralarında Alvar imamına karşı tutku yüklü bir eğilimle bağlı bulunduğunu ve aralarında çok derin bir duygusallık bağı kurulmuş olduğunu anlamaktayız.

Fetullah Gülen, Alvar İmamının dini seviyesinden eserlerinden bahsetmek yerine, hakkında yazdığı uzun ve heyecan dolu pasajlarla, aralarındaki ilişkinin olağan dişiliği konusunda belli bir fikir vermektedir:

“Efendimize benziyordu. Kaşıyla mı, gözüyle mi, yüzüyle mi? Bu deruni hisler içinde O’na hayranlık duyar... Onun cazibe-i kutsiyesi ve benim şuuraltı müktesebatım sık sık kesişir, kucaklaşır ve bana rengârenk anlar yaşatırlardı...

Her başımı okşayışında, o günkü histerimle kendimi sağlam bir emniyet noktasına ulaşmış hisseder, ruhumu bir inşirahın sardığını duyardım. Aradan bunca zaman geçmiş olmasına rağmen hala onun ipekten ellerini kulaklarımda hisseder, ruhumu bir inşirahın sardığını duyardım.”

Fetullah, 16 yaşına geldiğinde Alvar İmamı ölür. Olayı yine kendisinden dinleyelim:

“Ben sabah namazından sonra biraz uzanmıştım. Birden “efe öldü” diye bir ses duydum(...) gittim (...) Efe hazretleri vefat etmişti... İnleme ve ağlamalar günlerce, aylarca sürdü. Sessiz ağlayışımız ise hala devam etmektedir.”

Bu açıklamaların ardından doğal olarak insanın aklına şu soru gelmektedir? Acaba, Gülen’in vaazlarında sık sık rastladığımız sebepli-sebepsiz gözyaşları ile meydana gelen çiğide ve feryatları, bu sessiz ağlayışın dışa vurumu mudur?

Fetullah Gülen’in hayatını etkileyen ve onda derin izler bırakan bir diğer hoca da Vehbi Elmalı’dır. Onu da kendinden dinleyelim:

“Burada söylemeden geçemeyeceğim bir isim de Vehbi Elmalı’dır. Yaş olarak Alvar İmamından büyüktür ve onun özkardeşidir. Ancak onda sükutilik hakimdir. Derya bir insandı. Baş okşamalarından değişik şekildeki latifelerine kadar onunda insan ruhunda meydana getirdiği dalgalanmalar olurdu.”

Açıklamalardan kolayca anlayacağımız gibi Fetullah, Hocalarının dini ve ilmi seviyesinden çok, kaşı, gözü ve baş okşamalarının etkisinde kalıyor ve bunun sonucun da bulutlarda uçuyordu. Bu durumu hazmedemediklerinden mi yoksa başka nedenlerden mi bilinmez, Alvar İmamının torunu tarafından mescidden kovulmasının ardından, daha sonra gittiği taş Mescidden

de yine Alvar imamının oğlu ve onun bacanağı tarafından bir kere daha kovuluyor ancak bu kovulmaların nedenlerini açıklamıyor veya açıklayamıyordu.

Fetullah Gülen'in kovulmak kaderiymiş gibi gittiği hiçbir yerde yakasını bırakmıyordu. İzmir'de merkez vaizi iken İl sınırları içinde vaizlik yapmak istemesi İzmir valiliği tarafından 22.1.1972 tarihli 7-4722/22 sayılı Diyanet İşleri başkanlığına gönderilen bir yazıyla "Muzur" faaliyetleri görüldüğünden dolayı İzmir'de görevine devamı sakıncalı görülerek il dışına atanması isteniyordu.

TEYZESI VE CINNETLERI

Fetullah Gülen'in, hayatında bir veya iki defa delirdiğini açıkladığı bir teyzesi vardı. Fetullah Gülen, Şemsettin Nuri takma adıyla yazan Latif Erdoğan'ın kendisiyle yaptığı röportaj da; teyzesi bir gece tespih çekerken kendiliğinden yerden bir metre kadar yükseliyor, yani uçuyor. Bunun üzerine eniştesi, teyzesini bacağından tutup geri çekiyor. Gülen'e göre teyzesinin delirmesine, bu olayın yanlış ele alınması neden olmuştur. Gülen, "İnancın Gölgesinde" adlı kitabının 162. sayfasında da Teyzesi ile ilgili şunları söylüyordu:

"Bir misal daha arz edeyim; teyzem, cinnet getirdi ve her şeyi yakıp yıkmaya başladı. Zincirlerle ancak zaptedilebiliyordu. Kendisini hastanenin dördüncü katından aşağıya attı. Bir şey olmadı. Kocası bir hocaefendiye gitti, bir şeyler yazdırdı getirdi ve bıraktı, "beni niye böyle zincirlerle bağladınız" dedi, sızlanmaya başladı... Hayret teyzem iyileşmişti."

Gülen, kendisine yöneltilen; *"teyzenizin cinnet geçirmesinin psikolojik bir tahlili var mı?"* şeklindeki soruyu, yine kendisi ile ilgili şu tahlillerde bulunarak yanıtlamıştır:

"Bende de iki defa bu hale yakın bir hal oldu. İlki, Seyyid Kutub'u anlatırken oldu. Hani Hamide Kutup, Nasır'ın köpekleri tarafından ırızan tasallut edildiği zaman; (tecavüze uğradığı zaman) 'Ağabey' diye bağırıyor!.. O da 'katlanacağız buna kardeşim' diye cevap veriyor. Tam bunu anlatırken, beynim preslenip kafatasıma yapıştırılıyor gibi bir hal yaşadım.

Bir başka zaman da böyle olmuştu. Ender bir hadisedir. Bunu biraz ileriye götürdüğünüz zaman da zannediyorum ciddi bir kontak atması olur.”

Fetullah Gülen kendisinin de cinnet geçirdiği anları; beyninin preslenip kafatasına yapıştırıldığı anı, Hamide Kutup’un tecavüze uğradığını anlattığı anın haricinde “bir başka zaman” diyerek geçiştirmiştir. Fetullah’ın anlattıkları; ve vaazlarında sebepli sebepsiz sık sık ağlayıp inlemeleri onun ya çok hassas ve kırılgan bir yapıya da sahip olduğunu göstermekte ya da çok iyi rol yaptığını kanıtlamaktadır.

Gülen’i “Küçük Dünyam” adlı kitabının 49-50. sayfalarında kendi açıklamalarından tanımaya devam edelim:

“Üç şerefeli camiye imam olarak tayin edildim. Bu benim memurluğa ilk başladığım tarihtir. İlk işim bir ev bulmak oldu. Ev çıkmaz sokaktaydı. Mahallenin kız ve kadınları gecenin geç saatlerine kadar vakitlerini sokak ortasında oturarak geçiliyorlardı. Evime varmak için onların arasından geçmek zorundaydım. Her geçişte hamama girmiş gibi terliyordum. Birkaç kız ben gelip geçerken laf atmaya başladılar.”

Fetullah Gülen bunun üzerine evini boşaltıp üç şerefeli caminin penceresine yerleşiyor. Bu hususu da kendi ağzından dinleyelim:

“Karar verdim bundan böyle caminin penceresinde kalacaktım. Ve askere gidinceye kadar, tam iki buçuk yıl pencerede kaldım.”

Fetullah Gülen caminin penceresinde tam iki buçuk sene yatmış. Oysa bilinir ki, cami pencerelerinin tabanı taştır. Peki Fetullah Gülen, tabanı taş olan bu pencerelerde hangi şartlarda yatıyor? Yine kendinden dinleyelim.

“Altıma bir battaniye alıyor, üstüme bir battaniye örtüyor ve Edirne’nin o insanı donduran soğuk günlerini ve hele gündüzün soğuğuna rahmet okutan gecelerini böyle geçiriyordum. “

Fetullah Gülen’de tıpkı dedeleri gibi; yemeyen, içmeyen ve uyumayan olağanüstü biri(!)... Üstelik her konu da peygamberlerin başlarına gelen kendi başına da geliyor. Hz. Yusuf’ta kadınlardan az çekmemişti, Hz. Yusuf’ta da kadınlar saldırıyor, sarkıntılık ediyorlardı. Fetullah’ın neyi eksik?.. Fetullah, namusunu cami penceresine sığınarak da olsa koruyamıyor, ancak kendini caminin içine atarak

zor da olsa iffetine halel getirmiyordu. Cami penceresinde kadınların tecavüz etmek üzere kendisine saldırmalarını “Küçük Dünyam” adlı kitabının 62. sayfasında bakın nasıl anlatıyor:

“Ayrıca, vazife yaptığım caminin arka maksurelerinin birinde otururken, Tıpkı Hz. Yusuf’a (a.s) olduğu gibi, birileri tarafından taharruza uğradığımı ve Rabbimin inayetiyle kendimi pencereden içeri attığım ve mütecarrizlerin arzusunu yüzüne çarptığım için, ‘Burada öyle perişaniyetinle kal, geber’ diyen birisini de hayal-meyal hatırlıyorum.”

Fetullah bu tür benzetmeler kurmaya neden kendini mecbur hissediyor. Yaralanmış, travmaya uğramış kırılgan ruhunun acısını dindirebilmek için mi kendisini peygamberlerle aynı seviyede göstermek ihtiyacını duyuyor. Kendisini peygamberlerle aynı düzlemde gördüğü, gösterdiği ölçüde sükûnet bulacağını ummakta hatta dedelerinde olduğu gibi, kendisini efsanevi kahramanlarla eş görerek komplekslerinden sıyrılmayı mı amaçlamaktadır. İnancın Gölgesinde adlı kitabının 169. sayfasında, cinlerin musallat olduğu bir kadını kurtarmaya giderken cinlerin kaçtığını kendisi için “Hz. Hamza geldi” diye bahsettiklerini anlatıyordu.

Fetullah Gülen’in bu olağanüstülüğünü de gene ne gariptir ki, kendi ağzından öğreniyoruz. Fetullah Gülen yukarıdaki açıklamasında görüldüğü üzere; *“...Edirne’nin o insanı donduran soğuk günlerini ve hele gündüzün soğuğuna rahmet okutan gecelerini böyle geçiriyordum”* diyor.

Fetullah Gülen’in açıklamalarından görüleceği üzere; Edirne’nin o dondurucu soğuğunda, pencere kenarında, taş zemine battaniye seriyor, üstüne de bir battaniye almış bir vaziyette ve çoğu zamanda hiçbir şey yemeden yatıyor ve bu şartlar altında birde, günde bir veya iki saat uyku ile yetiniyor. Eğer Gülen’in aklından bir zoru yoksa, böylesi olağanüstü görünme gayretlerinin önemle irdelenmesi gereken bir takım açıklamaları olsa gerek. Yoksa bu olağan üstü görünme gayretleri gerçekte ileriye dönük bir takım gizli projeleri gerçekleştirme yönünde lider, önder, şeyh k onumuna gelme ya da o konumda rakipsiz kalma istemenin bir tezahürü müdür?

FETULLAH’IN İNKÂR ETTIĞI RAPOR

Fetullah Gülen, hakkında istihbarat birimlerince hazırlanan ve Başbakanlık, Cumhurbaşkanlığı gibi makamlara da iletilen bilgi notunda belirtilen, Psikiyatri kliniğinden aldığı raporunu sürekli olarak reddediyor ve "böyle bir rapor varsa ortaya çıkarın" diye iddialı bir şekilde konuşuyordu.

Gülen'e kendine olan yakınlığı ile bilinen "Aksiyon" dergisinin 6-12 Haziran 1998 sayılı nüshasında yine kendi ağzından, "Allah aşkına ve lütfen bu raporu ibraz etsinler...!" şeklindeki açıklamalarıyla Psikiyatri kliniğinden aldığı raporu inkar ediyordu. İnkâr furyası bununla da kalmıyor, Lynne Emily Webb isimli biri tarafından kaleme alınan ve Zaman gazetesi tarafından da okuyucularına dağıtılan "İftiranın değişmeyen mantığı" adlı kitabın 129. sayfasında, İ. Adil tarafından yazılan "Fetullah Gülen gerçeği" adlı kitabın 260. sayfasında yine aynı sözler ve yine aynı imla hatalarıyla bu rapor inkar ediliyordu.

Oysa, "dürüst, namuslu güvenilir din adamı" vs.vs. olarak tanıtılan Fetullah Gülen bu raporu almış, rapor eski tarihli olduğu için "imha edilmiştir" şeklindeki düşüncesiyle de gerçeklere takla attırmaya çalışmıştı. Şimdi Gülen'in "Allah aşkına ve lütfen bu raporu ibraz etsinler" şeklindeki isteğini de kırmadan raporu ibraz edelim:

Eyüp Hükümet Tabipliği, 27.2.1981 tarihinde Gülende gördüğü psikolojik bozukluklar üzerine kendini Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Psikiyatri Kliniğine sevk etmiş. Burada Uzman Doktor Müfit Uğur ekibi ile birlikte Gülen'in şikayetleri doğrultusunda kendisine "Reaktif Ankisiyete hali" teşhisini koymuş, 20 gün istirahat vererek ilaçlarını düzenli olarak kullanmasını ve tedavisini aksatmamasını istemiştir.

Gülen'in hastalığının Türkçesi; "sürekli olarak tekrarlayan "korku"dur. Gülen, bu nedenle olacak adının Mit raporunda geçtiğini haber alır almaz sağlık nedenlerini bahane ederek Amerika'ya uçmuş, döndükten bir süre sonra bu defa hakkında açılan soruşturmanın ardından yine sağlık sorunlarını bahane ederek sanki ülkemizde doktor kalmamış gibi, Amerika'ya bir kere daha hicret etmiştir.

SOYU

Fetullah Gülen, “Küçük Dünyam” adlı kitabında ailesinin iki taraftan da “Seyit” yani peygamber soyundan gelip gelmediği şeklindeki soruyu şöyle cevaplıyordu:

“Olabilir, öyle diyorlar. Ancak bu mevzu bizim aile içinde ne annem ne de babam tarafından konuşulmazdı. Ben annemden iki defa böyle bir mecburiyetten bahis duydum. Her ikisi de şecerenin kaybolduğundan bahsederken oldu...”

Fetullah Gülen elinde hiçbir belge olmamasına rağmen yıllar önce ölmüş olan anne ve babasının ağzından Seyit olduğu izlenimini yaratmak istiyor. Cemaatına “ben peygamber soyundan gelen biriyim” mesajını veriyordu.

Gülen 1995 yılında “bu kitabındaki açıklamalarını unutmuş olacak ki, Nevval Sevindi’nin 1997 basımı “Fethullah GÜLEN’le New York Sohbeti” adlı kitabın 23. sayfasında karşımıza bu sefer “Seyit” olarak değil, “Şerif” olarak çıkarılmaktaydı.

Soy olarak Hasan ve Hüseyin’e dolayısıyla Hz Muhammed’e dayanan kişilere Seyit, Hz. Muhammed’in kızı Hz. Fatma’nın ölümünden sonra çok sayıda evlilik yapan Hz Ali’nin bu eşlerinden doğan çocuklara dayananlara da Şerif denmektedir.

Şecerenin kayıp(!?) olduğundan bahseden Fetullah Gülen’in “Küçük Dünyam” kitabında anasının ve akrabalarının ağzından seyitlik iddiasında bulunmasından sonra, 1997 basımı “Fetullah Gülenle New York Sohbeti” adlı kitapta da bu sefer Nevval Sevindi’nin kaleminden Fetullah Gülen, soy ağacı olarak bir yandan Kürt kökenli Selahattin Eyyubi’ye, diğer yandan Hz Ali’ye dayanıyor” iddiasıyla “Şerifliği sahipleniyordu.

Akşam gazetesinden Nazlı Ilıcak Fetullah Gülen ile ilgili yazı dizisi hazırlıyor, 15 Mart 1988 tarihli dizinin manşeti “Peygamber soyundan gelen aile” oluyordu.

Fetullah Gülen “Ehli Beyt adlı konferansında çıtayı biraz daha yükselterek; Kürt Said’in de, Alvar İmamının da “Seyyid” olduğunu yani peygamber soyundan geldiğini iddia edebiliyordu.

Gerçi peygamber soyundan gelmek kimseye bir ayrıcalık getirmez. Bilindiği gibi kur’an da en çok lanetlenen kişi Ebu Leheb’dir ki, o da Hz. Muhammed’in amcası oluyordu.

GÜLEN VE EVLILIK

Hayatında hiç evlenmemiş olan Fetullah Gülen'in bu konudaki kararını İslam dininin emirlerini çiğneme pahasına da olsa bir arkadaşının rüyasında gördüklerine dayanarak verdiğini öğreniyoruz. Yaşamı boyunca evlilik konusunda beliren ihtimalleri şiddetle reddetmiş, gerçekleşmesine karşı çıkmıştır. Örneğin, Rasim Baba ismindeki Şeyhi tekkesine devam ederken, şeyhin kendine damat yapmak istemesi söylentisi çıkınca, oradan soğumuş, ve bir daha o tekkenin yakınından bile geçmemiştir.

Nasılsa Edirne'de kendisine kızını vermek isteyen bir aileyi ziyarete ikna ediliyor, anılarını aktardığı Küçük Dünyam adlı kitabında o günü şöyle anlatıyor:

"Ancak ben buram buram terledim. Kafamı kaldırıp etrafıma bakamadım, hemen sarfı nazar ettim ve bir daha böyle bir şeye teşebbüs etmeme kararı aldım "

Fetullah Gülen, niçin evlenmediği konusuna da ruhaniyet katıyordu:

"Dinin emirlerine kılı kırk yararcasına riayet etmek mahfuz, İşte size, O'nun tilmizlerinden biri ve asrın dertlisi! Kendisine niçin evlenmediği sorulunca, cevap verir: Ümmet-i Muhammet'in bunca dert ve ızdırabını düşünmekten, evlenmeyi düşünmeye hiç vaktim ve fırsatım olmadı" Evet, işte Nebi ve Nebi'ye varis olanların hali! Zannediyorum bugün dünyada bu türlü dertlileri beklemektedir."

Fetullah'ın Şeyhi, Said-i Nursi'nin, Amcasının oğlu Abdurrahim Nursi tarafından kaleme alınan ve kendisince de onaylanan "Bediüzzaman'ın hayatı" adlı kitapta en önemli özelliklerinden birisi de soyut olmak yani hiç evlenmemek olduğu yer alıyordu.

Hayatı boyunca bu prensibine bağlı kalan Molla Said hiç evlenmemiştir.

Fetullah Gülen evlenmeme konusundaki açıklamalarında, ustaca bir taktik kullanarak şeyhini ve kendisini Hz. Peygamberin varisleri olarak gösteriyor. Oysa evlenmemesinin altında yatan gerçek, hastalığı ile ilgili olsa gerektir. Zira, Fetullah çok eskilerden beri şeker hastasıdır. Şeker hastalığının etkilerinden birisi de insanı iktidarsız yapmasıdır. Rüyasında kendisine bildirilen "evlendiği gece

ölür, ben de cenazesine gelmem" açıklamasının altında o gece karşılaşacağı durumun yattığı açıktır. Öyle ya, Hz. Peygamber tüm Müslümanlara: "Evlenin, çoğalın. Ben de çokluğunuzla ve sizinle övüneyim" derken; Fetullah'a niye tersi uyarıda bulunsun.

Nurculara göre; "ermiş" herkesin hastalığını iyileştirir. Kendisi hiç hasta olamaz. Evliyaullah Hazretleri kendi hastalığını iyileştiremezse ona ermiş, evliya, peygamber varisi denilebilir mi?.. Hastalıktan ortaya çıkarsa gitti kerametler!..

Fetullah Gülen'de kendinden bahsederken birçok hastalıkları okuyarak iyileştirdiğini iddia etmektedir. "İnancın Gölgesinde" adlı kitabının 161. sayfasında doktorlara göre bir hafta ömrü kalan hastayı nasıl iyileştirdiğini anlatıyordu:

"Arkadaşlarımızdan biri, yaşlı bir kadının dua isteğini getirdi. Bu yaşlı kadıncağız için doktorlar, "kanser metastaz yapmış ve her yanını kaplamış; bir hafta kadar ya yaşar ya yaşamaz.. Götürün son günlerini evde geçirsin" demişler. Kadıncağızın şahsıma büyük hüsn-ü zannı varmış; arkadaşlarımızı araya koyup ısrarla; "Dua etsin, şifa bulurum" demiş. O masumeye nasıl dua ettiğimi şimdi hatırlayamıyorum. Altı ay kadar sonra arkadaşıma 'o kadın ne oldu' diye sordum, "yaşıyor" dedi. Sonradan iki yıl gibi bir zaman geçti, "ne oldu" diye yine sordum; "Hacca gitti geldi, torunlarını büyütüyor" cevabını aldım"

Aynı kitabın 169. sayfasında Fetullah Gülen'in olağan üstü bir kerametine daha tanık oluyoruz:

"Çok sevdiğim bir arkadaşımın hanımında evlenir evlenmez cinnet emareleri baş göstermişti. Kaskatı kesilip, gözleri dönüyor ve "geldiler'' diyordu. Gitmedikleri hekim kalmadı. Prof. Ayhan Songar da bir hayli meşgul oldu. Sonra Allah (CC) başka bir yerden kapı açtı ve böyle arızalı, malûl kimselere okuyan bir hocaefendi, bir ay gelip, bu kadına okudu ve hizmillah hasta belli ölçüde ifakat buldu. Bir defasında Ashab-ı Bedr'in isimlerini de yanıma alarak, hastanın beyi olan arkadaşımı ziyaret etmek istedim. Ben daha merdivenlerden çıkarken kadın, "Hoca geliyor, onun da iflahını keseceklermiş" diye bağırmaya başladı. Ben içeriye girmedim. Ashab-ı Bedr'in isimleri bulunan kâğıdı arkadaşa verdim ve o da götürüp onu kadının üzerine bırakıverdi. Sesi aşağıya kadar gelen hemşiremiz. Şöyle diyordu:

‘Niye kaçıyorsunuz? Hz Hamza geldi diye mi?” Bunu nasıl izah eder ve hangi maddi sebebe bağlarsınız, bilemeyeceğim!.. O mübarek hemşiremiz, şu anda tamamen iyileşmiş durumdadır.”

Eski vaiz, bir nevi din önderi olarak tanıtılan Fetullah Gülen, kendi hayatını anlatırken Hocaefendiliğine soyunduğu dinin özüne aykırı bir tutum içine giriyor, Adeta kendini Hz. Hamza ile eş gösteriyor, İslam dininin gerçeklerine taban tabana zıt bir açıklama ile “evlenmeme” olayını insanlara anlatıyordu, saf insanlarımızın dini duygularını sömürmekle kalmıyor, onların dini hissiyatlarını kendi çıkarları doğrultusunda ve dini öğretinin de aksi bir istikametinde kullanıyordu.

İslam dinini peygamberi Hz. Muhammed (SAV) in sanlara evlenmeyi emrederken, nasıl olurda Gülen’e rüya da bunun tam tersi bir isteği bildirir. Öyle ya Hz. Muhammed, Yeni Rehber Ansiklopedisi’nin 7. Cildi 68. sayfasında yer alan hadisinde evlenmeyen insanları ümmetine almadığını şu şekilde bildirmiyor muydu:

“İslamiyet’te Ruhbanlık yoktur ve nikâh yapmak benim sünnetimdir. Sünnetimi yapmayan kimse benim ümmetim değildir.”

Bütün Alem-i İslam’a bu şekilde çağrı yapan Hz. Peygamber, Gülen’in iddialarına göre kendisine tam tersi bir haber yolluyordu. Nasıl mı, Gülen’in hayatını anlatan ve kendisi ile söyleşi olarak yayınlanan “Küçük Dünyam” adlı kitaptan aktaralım:

“1978 yıllarıydı. Çamaşırlarım iyice birikmişti. Akşam yıkarken bayağı canıma tak etti. Bir ara içimden “acaba evlense miydim?” diye geçti. Katiyyen düşünme şeklinde değil, şimşek süratinde gelip geçen bir fikir.

Ertesi gün erken vakitlerde bir arkadaş geldi ve bana şunu nakletti; Akşam rüyamda Efendimizi gördüm Size selam söyledi ve evlendiği gün ölür ve cenazesine de gelmem” buyurdu. Bu bir rüyaydı. Rüya ile amel edilmeyeceğini de biliyordum ama şahsım adına bu işarete saygılı olamaya çalıştım.”

Durumu görüyor musunuz?... Fetullah Gülen’in aklından sanki çok kötü bir şeymiş gibi şimşek hızıyla evlenme fikri geçiyor, yine aynı hızla bir arkadaşı rüya görüyor ve bu İslam’a ve İslam peygamberinin sünnetine aykırı emri getiriyor. Haşa sümme haşa

Gülen, Hz. Peygamberin mesai arkadaşı ya, anında ona cevap geliyor, “sakın evlenmesin”!

Sahabeden birçok insan *“biz evlenmeyeceğiz, evlenerek kaybedeceğimiz zamanı İslam dininin yayılması için var gücümle kullanacağız”* deyince Hz. Peygamber şu sözlerle onları uyarır. Hz. Enes(RA)dan aktaran Buhari-Müslim;

“Şöyle şöyle söyleyen sizlersiniz değil mi?.. Fakat Allah’a andolsun ki, sizden daha çok Allah’tan saygı ile korkarım. Ve sizden daha çok takva sahibiyimdir. Bununla beraber hem oruç tutarım, hem iftar ederim, hem namaz kılarım hem uyurum ve kadınlarla da evlenirim. Artık kim benim sünnetimden yüz çevirirse o benden değildir.”

Hadislerin yani peygamber efendim izin sözleri bu denli açıkken Fetullah’ın rüya oyunu onun aslında İslam dinine ne kadar uzak olduğunun da bir kanıtıdır. Kaldı ki, Fetullah’ın üstadı Kürt Said de tarihçe-i hayatında kendisinde 60-70 erkeğin gücü olmasıyla övünürken en önemli prensiplerinden birinin de “evlenmemek” olduğunu iftiharla söylüyor, aslında Müslüman olmadığını da bir nevi bu sözlerle kanıtlıyordu. Aslında Kürt Said kendini besleyen İngilizlerin inancına sahip olduğu için evlenemiyordu. Çünkü Hıristiyanların Katolik mezhebinin Ruhban sınıfına dahil olanlar asla evlenemezler. Papazların bu özellikleri herkesin bildiği gerçeklerken, bu sözler de Hz. Muhammed (SAV)’ye ait değil mi?..

“Kim evlenmek için zengin bulunuyor sonra da evlenmiyorsa o benden değildir.”

“Evleniniz nesil meydana getirerek çoğalınız, çünkü gerçekte ben kıyamet günü sizinle diğer ümmetlere karşı iftihar ederim. “

Öyle ya, Kürt Said’de yaşadığı devirde sayılı zenginler arasındaydı. Türk devletinin emniyetinde ve birçok kuruluşunda otomobil yerine jeep’ler kullanılırken, Yine tarihçe-i hayatına göre, hiçbir işte çalışmayan, yardım almayan, hediye kabul etmeyen Said’in bir Mercedes’i, bir de Chavrolet’i vardı. O devirde Türk başbakanları bile Mercedes arabasına binemiyorlardı.

Hadislerden sonra birkaç da ayet verelim. Böylece Fetullah ile onun üstadı Kürt Said’in Müslümanlığı hakkında biraz daha fikir sahibi olalım. Nahl Suresi 72. Ayet:

“Allah size kendinizden eşler verdi ve eşlerinizden size oğullar ve torunlar sundu. Sizi pak ve helal şeylerden rızıklandırdı. Buna rağmen batıllara inanıyorlar da Allah’ın nimetlerini inkâr mı ediyorlar.”

Rum Suresi 21. Ayet:

“O’nun açık belgelerinden biri de size kendinizden eşler yaratmasıdır ki, onlarla sükûnet bulup huzura kavuşursunuz. Aranızda sevgi ve rahmet meydana gelmiştir. Şüphesiz ki bunda düşünebilen bir millet için öğütler ibretler ve deliller vardır”

İslam dini evlilik için bunları hükmederken, Fetullah Gülen, Katolik Papazlara gibi evlilik kurumuna ve hepsinden önemlisi İslam’ın bu konudaki emirlerine adeta isyan ediyordu.

“..Ayrıca, hizmet insanı kendisini davasından alı koyacak her şeyi elinin tersiyle itmesini bilmelidir. Ev mi, çoluk-çocuk mu, iş mi her neyse ayağına pranga olan hiçbir şeyin esiri olmamalıdır. Esasen bir kısım özel durumlar dışında, dava adamının şahsi hayatı yoktur.” Fasıldan fasıla 1. sayfa: 87)

Gülen, aynı kitabının 117 ve 118. sayfasında sosyal hayatın gelişimine öylesine karşı olan bir portre çiziyor. Evlilik kurumunu “düşman” olarak tanımlarken, Mensuplarını tam bir esir kampı motifi ile idare etmek düşüncesi bulunan bir teşekkülü hayata geçiriyor, böyle bir cemaatın varlığını kabul etmek mümkün değildir:

“Bir diğer düşman ise, adeta gaye haline getirilmiş evlad-ü ıyal arzusu, yani evlenmektir...”

GILMAN DA NE OLA KI

İslam’ın emirlerinin aksine evlenmeyen ve bu hareketini maskelemek için dinin kurallarını kendi çıkarları doğrultusunda değiştirmeye kalkan Gülen, 1990 ve 91 yıllarında Hisar ve Yeni Cami ‘de verdiği vaazlarına Allah’ın kendilerine ötede, orası neresiyse kendilerini Behçete, Nedrete ve en önemlisi de Gılman’lara uyaracağını üzerine basa basa vurguluyordu.

Behçet ile Nedret’i bir kenara bırakıp, “Gılman da ne olaki” diye yine kendi cemaatlarından yani bir Nurcu’nun yazdığı “Yeni Lügat” adlı sözlüğe baktığımızda Gılman’ın karşılığın da “Bıyığı terlememiş erkek çocuğu” tanımını görürüz. Ve Gülen’e bir kere daha sorarız “Tüyü bitmemiş erkek çocuklarına sulanmak dinin neresinde var?..”

Herhalde bunun cevabını da Gülen'in ev toplantılarında verdiği konferanslarda sarf ettiği sözlerde aramalıdır:

"Emre itaati Ademden, aşkı da şeytandan öğrenmek lazım!.."

Fetullah Gülen, "Ölçü veya Yoldaki Işıklar" adlı kitabının 2. Cildinin 95. sayfasında "İnhiraf' yani "Dönme, sapma, doğru yoldan çıkma" başlığı ile karşı cinsten biriyle konuşmayı, dertleşmeyi bile zaaf eseri, tabiat bozukluğu veya o cinse ait karakteri taşıma emaresi olarak nitelendiriyordu. Ama Gılmanlara yani tüyü bitmemiş erkek çocuklarına sulanmayı da "Ulvilik" olarak görüyordu.

Gülen, vaaz ve sohbetlerinde; Allah'ın insana; "Huri, Gılman ve Perdedarlarla donatılmış cennetler sunacaktır" diyordu. Huri; Ahu gözlü çok güzel kızlar, Gılman; Bıyığı terlememiş çocuklar, Perdedar; bir şeyin görünmesine ve bilinmesine mani olan kişi!.. Görüldüğü gibi Fetullah hiçbir şeyi eksik bırakmamış...

KADIN VE TÜRBAN

Fetullah Gülen, önce Abdulfettah Şahin daha sonra M. Fethullah Gülen adıyla yazdığı ve T.Ö.V yayınlarından çıkan ve pırlanta kitap serisi olarak sınıflandırılan, "Ölçü veya yoldaki Işıklar" adlı kitabında kadınları üç gruba ayırıyordu:

"Üç çeşit kadın vardır. Sokak kadını, zevk kadını, ev ve hizmet kadını. Hafif meşrep sokak kadını çamura düşmüş bir cevhere benzer. Zevk kadını gözbağcı iblislere... Ev ve hizmet kadını ise sonsuzluk soluklayan cennet hurilerine..."

Fetullah Gülen, kadınları bu şekilde sınıflandırırken, ikinci dirilişi gerçekleştirmek amacıyla faaliyet gösteren ışık evlerinde kalan gençlere sabah namazından sonra, eller aşağıya doğru çevrilerek, şu dua yaptırılıyordu:

"Allahümme ecirna min şerri nisa, Allahümme ecirna min belain nisa, Allahümme ecirna min fitneûn nisa... Yani; Allahım kadınların şerrinden, Allahım kadınların belasından, Allahım kadınların fitnesinden bizi koru ve esirge!.."

Peki. Kendisini medya da pompalayan hatun kişiler, bu sınıflardan hangisine giriyor derseniz. Onun cevabı hiç yok...

Fetullah Gülen, gerek dini düşünceleri gerekse prensiplerinden dolayı kadınlarla muhatap olmuyordu. Hatta bu durumu kendisi

“Küçük Dünyam” adlı kitabın 111. sayfasında şu sözlerle anlatır:

“...Bu arada İmam Hatip Okulu’nun yapımına başlandı. Taban döşemelerini toplamaya Ali Rıza Güven Bey’le ikimiz gittik. İstemediğim halde bir kadınla da muhatap olmak zorunda kalmıştık. Hatta Ali Rıza Bey, dönüşte bana şöyle demişti: ‘Hocam, sizi çok takdir ettim. Prensipleriniz, dini düşünceleriniz... Fakat burada yaptığınız fedakârlık... Doğrusu bizi çok mütehassıs etti.’ Fakat ben İmam Hatip Okulu hatırına o gün bana zor gelse de prensibimden taviz vermiştim. Bu da Ali Rıza Bey’i duygulandırmıştı. İşin garibi o kadından hiç bir şey alamamıştık...”

İmam Hatip Okulu için bile, kendini son derece zorlayarak, güçlükle bir kadınla muhatap olan ve ondan hiç bir şey alamayan Fetullah Gülen; 1. Amerika hicretinde iken Nevval Sevindi’den, duygularını açıkladığı bir mektup alır. Bu mektupta Nevval, sadece duygularını iletmiyor aynı zamanda görüşmek istiyordu.

Nevval’in duygularını kaleme dökerek görüşmek istediği kim?... Ders verirken bile erotik çağrışım yapmasın düşüncesiyle sakal bıraktığını söyleyen, kadınlara yüzüne bakmamalarını ihtar eden Fetullah Gülen!..

Böyle bir görüşme gerçekleşir mi? Olur mu hiç!... Ben de öyle düşünmüştüm. Aaaa bir de ne görelim? Bu kerre bu kadından bir şey alacağına inanmış olacak ki, Nevval’e *“Gel Gayrı”* diyordu. O da bu cevap üzere uçağa atladığı gibi soluğu New York’ta alıyordu. Bu mutlu anı Nevval’den dinleyelim:

“...Uzun süredir yaptığım ve Türkiye’de gerçekleşemeyen görüşme talebimi nihayet kabul ettiğini söyleyince hemen New York’a uçtum. ‘Kendimi zihnen buna hazırlamıştım’ dediği için heyecanlanmış ve hemen gitmek istemiştim. Kendisiyle iki gün sohbet edip birlikte zaman geçirdim...”

Nevval Sevindi, Fetullah Gülen ile New York sohbeti adlı kitabının 13. sayfasında bunları anlatırken, 1. sayfa da ise *“Sıcak ve soluklu ilişki günden güne gelişti, tanıştık”* diyordu.

Bu tanışmanın, sıcak ve soluklu ilişkinin başlamasının ardından Fetullah’ta da birçok değişim göze çarpıyordu. Bunların en çarpıcı olanlardan birisi de; başörtüsü konusunda gelişiyordu. Gülen,

‘Sonsuz Nur’ adlı kitabında başörtüsü için ağlayıp feryad ederken çığlıkları arz-ı alem’e yayılıyordu:

“Ah benim Türkistan’da ki kardeşlerim, ah benim Afganistandaki kardeşlerim! Kim bilir yine hangi bacımın başörtüsüne el uzatıldı?..”

Fasıldan Fasıla adlı kitabında ise Türban hakkındaki görüşleri şöyleydi;

“Türbana çağdışı diyorlarmış. Eğer bununla başörtüsünü kast ediyorlarsa doğru. Neden? Çağları aşan bir kıyafet te ondan. Günümüz dünyası ondaki hikmet harikasını kimbilir ne kadar sonra idrak edecek.”

Fetullah Gülen, Bahçelievler Camii’nde gerçekleştirdiği Pazar sohbetlerinde yaptığı konuşmalarında ise şunları savunuyordu:

“...Bir bacımızın türbanını çıkarttıklarında kıyamet kopar. Çünkü çok alışmış ve onula bütünleşmiş onu dinin bir emri olarak saymaktadır. Onu çıkardığı zaman, dinin bir yanının yıkılacağına inanır. Çünkü türbanı İslam şuuruyla, İslam aşkıyla takar...”

Ancak karşısında Nevval’i görünce bu düşüncelerinden çark eden Fetullah Gülen, ona şu cevabı veriyordu:

“Başörtüsü de aynı şekilde üzerinde durulacak usul, yani imanın ve İslam’ın esaslarından, şartlarından değildir. Bunlardan dolayı, insanın adeta dinin dışında tutulması dinin ruhuna aykırıdır. Bu konuda dayatmalar, ısrarlar ifrattır ve zorlamadır. Hatta nefret ettirmedir. Gönülde sevgi önemlidir...”

Hoca’dan bu şekilde fetva alan ve yan yana fotoğraf çektiren Nevval hızını alamayarak, hiç de estetik olmayan vücudunu bir dergide sergiliyordu. Bunun ardından hak ettiği yere Samanyolu TV’ye geçiyor ve orada haber yorumu ve bazı programları sunmaya başlıyordu.

KAÇ YAŞINDA NAMAZA BAŞLADI

Fetullah Gülen, namaza başlama yaşını kimi yerde; üç -dört, kimi yerde dört, kimi yerde de beş olarak anlatıyordu. Küçük Dünyam adlı kitapta namaza başlaması ile ilgili olarak söyledikleri:

“...Benim namazım çok erkendir. Sonra bir kısmını yanlış kılmışımdır diye kaza ettim. Ama zannediyorum, namaza dört

yaşında başladım bir daha hiç aksatmadım...

Öğretmenin baskılarına ve benimle istihza etmeye çalışmasına rağmen o devrede de namazımı hep kıldım..."

Fetullah Gülen'in alçak gönüllüğü de dikkat çekici. Ancak alçak gönüllülüğünü sergilerken bile kendini göklere çıkarıyor.

"...Ancak, acaba biz, o sultanlara sultanlığı öğreten Gönüller Sultanını istenilen ölçüde bilebildik mi? Sizi ne diye karıştıracağım? Beş yaşından beri başını secdeye koyan ve O'nun boynu tasmalı, kapısının "Kıtmir'i olduğunu söyleyen ben, O'nu tam anlatabildim mi?..."

Fetullah Gülen, burada bir yandan kendini Yedi uyurlar da denilen Ashab-ı Kehf ile mağarada yedi sene kalan köpekleri Kıtmir'e benzeterek kendisine alçak gönüllü dedirtmeye çalışırken, bir yandan da "beş yaşından beri alnı secde de" olduğunu vurgulayarak kendini yüceltmektedir.

Fetullah, kendini değerli bir köpek olan Kıtmir'e benzetirken, beraberce hapis yattıkları, Nurcuların "Yazıcılar" gurubundan Ali Osman Yüksel'in oğlu tarafından ise, "kelp"e yani alelade bir köpeğe, benzetiliyordu. Bu ilginç benzetmeyi yine Fetullah'ın yazdıklarından okuyoruz:

"O devreye ait unutamadığım vakalardan biri de Ali Osman'ın küçük oğlu Hüsrev'in durumuydu. Daha ilkokula dahi gitmeyen bir çocuktu. Beni kelp, etrafımdakileri de maymun şeklinde gördüğünü söylüyordu. Diğerleri de hep onu tasdik ediyorlardı. Bir gün tel örgüden içeriye aldılar. Ali Osman oğluna sormaya başladı. 'Oğlum birinci kat semayı görüyor musun?' Çocuk cevap veriyor. 'Görüyorum' O yine soruyor: 'Peki birinci kat semada ne var?' Cevap: 'Misvak var' Ve babası 'Görüyor musun nasıl bildi' manasına bana bakıyor ve çocuk ikinci kat semada da 'sarık' olduğunu söylüyor. Zaten onlarda bu ikisine çok ehemmiyet veriyorlar.

Yine bir ara tel örgüye bir kuş kondu ve birkaç kere öttü. Ali Osman oğluna kuşun ne dediğini sordu. O da 'Annen seni merak ediyor, artık eve dön' diyor, dedi. Ve onu annesinin yanına gönderdiler.

İşte Hüsrev böyle saçma sapan şeyler söylüyordu. Ama yazıcı denen gurup bu çocuğa kesin olarak inanıyorlardı. Hatta bu çocuğun

anlattıklarıyla komünistlere tesir etmeye çalışıyorlardı. Hüsrev'i Türkeş ve Erbakan'la da görüştürmüşler... Belki çocuğa cinler musallat oluyordu, bilemiyorum. Ama onun bir çocuk olduğunu unutup meseleyi bu kadar büyütenleri anlamak mümkün değildi..."

RÜYALAR VE FETULLAH GÜLEN

Fetullah Gülen'in anlattıklarına bakıldığında, yaşamında rüyaların önemli bir yeri vardır. Kendince önemli, önemsiz birçok kararını kendi gördüğü veya bazen de başkalarının kendisi hakkında gördüğü rüyalara dayandırarak verdiğini anlatmaktadır. Evlenmeme kararını nasıl verdiğini "Küçük Dünyam" adlı kitabında şöyle anlatır:

"Bir ara içimden 'acaba evlense miydim?' diye geçti. Katiyyen düşünmek şeklinde değil, şimşek süratinde gelip geçen bir fikir."

İlahi hikmete bakın ki, evlenme fikri aklından şimşek gibi geçmesi ne rağmen ertesi gün bir arkadaşı gelir ve Fetullah Gülen'e akşam gördüğü rüyayı nakleder.

"...Rüyamda efendimizi gördüm. Size selam söyledi ve 'evlendiği gün ölür ve cenazesine de gelmem' buyurdu. Bu bir rüya idi. Rüya ile amel edilmeyeceğini biliyordum, ama şahsım adına bu işarete saygılı olmaya çalıştım."

Fetullah Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabının 14. sayfasında, Hz. Peygamberin dört halife ile köylerine ziyarete geldiğini, Hz. Ali'nin elindeki kazığı köye çaktığını ve bir daha köyün sallanmayacağını, yani depremden korunacağını anlatıyordu.

Gülen, Sürekli olarak Hz Peygamberin kendisi ile meşgul olduğuna dair rüyalar anlatmaktadır. Anlattığına göre, gençlik yıllarında bir gün arkadaşı ile risaleleri okuduğu günlerde Peygamber efendimiz kendisiyle ilgilenmiştir:

"Bir gün bu arkadaşlardan biri rüya görüyor. Hatice validemiz kapının dışında. Efendimizde içerde oturuyor. Ders yaptığımız bu dört-beş kişiyi kast ederek, Hatice Validemiz efendimize: 'Ya Resulallah' bunlar 'bizden hoşnut musun Ya Resulallah' diye soruyorlar diyor. Ve efendimizden cevap geliyor: Evet hoşnudum. Hele birisi, hele birisi!., diyor."

Allah için Fetullah Gülen'deki tevazuya bakın!... Burada bahsedilen birisinin kendi olduğunu açıklamıyor. Ya ne yapıyor?

Okuyan anlasın diye bu özelliğini vurgulamaktan kaçınıyor(!?!)

Gülen, ders vermesinin yasaklanacağını da yine rüyasında Hz. Peygamberin bildirdiğini açıklar.

“Ben Kestane pazarından ayrılınca, Güzelyalı’da bir camide İmam Hatip ve Yüksek İslam Enstitüsü talebeleriyle hadis okumaya başladık. Dersler ikindiden sonra olduğu için de iştirak fazla oluyordu. Bu dersler bir müddet devam etti. Son gün bir rüya gördüm. Rüyamda ben bu camide ikindi namazı kıldırıyorum. Sağ tarafıma selam verince baktım ki, Efendimizde orada bulunuyor. Ancak mübarek yüzü yağmur yüklü bulut gibi dopdolu... Ben içimden ‘Acaba efendimizi üzen bir şey mi oldu’ diye geçiriyorum ve uyanmışım.

Bu rüyayı gördükten sonra bir daha o camide hadis dersi yapmamız mümkün olmadı. Anladım ki, Efendimizin mahzun olmasının manası buymuş.”

Fetullah Gülen; hapishaneye gireceklerini de, tahliye olacaklarını da rüyalarla açıklıyordu:

“Hapishaneye giderken, tatlı bir burukluk içinde girmiştik. Çıkarken de öyle çıkacaktık ve çıkıyorduk da. 12 Mart’ı müteakip hadiselerin içiçe girdaplaşıp derinleştiği, gayyalaşıp korkunçlaştığı o sisli dumanlı günlerde, Allah-u Alem sadık bir rüyada; Hazreti sahip kıran, sırtında siyah bir cübbe, hapishanenin önünde durmuş, bizleri bir kaleye dolduruyor gibi birer birer tutup içeri attığı görülmüştü.’

Tahliyeden bir müddet önce de, inilmeyecek gibi alabildiğine bir zirveden, hem de umulanın üstünde bir emniyetle kayıp Kabe’ye ulaştığımız görülüyordu”

Neredeyse rüyalarla kutsandığını iddia edecek olan ve Allah’ın koruması altında olduğunu vurgulayan Fetullah Gülen yine de rüyalara ve inayete güvenemediğinden olacak ki, her önüne gelenden yardım umuyordu:

“Harun Reşit Hocaefendi’yi de salmışlardı. Bir Albay onun için tavassutta bulunmuş. Giderken kendisine, ne pahasına olursa olsun bizim için de tavassutta bulunmasını rica ettik. Harun Reşit Hocaefendi durumu Albay’a bildirmiş, o da gidip yetkililerle görüşmüş. Fakat, onların durumu ağır, cevabını alınca aracılıktan vazgeçmiş...”

Gülen, rüyaları istediği gibi de kullanıyordu. Bazı rüyalarda yani "evlenme" dediklerinde emri aynen uyguluyor, "sakal bırak" dendiğinde ise tersten yorumlatarak sakal bırakmama kararı alıyordu.

"Çok erken yaşlarda Hz. Peygamberi örnek almak arzusuyla sakal bırakmayı düşündüm. Bir rüya görmüştüm. İtimat ettiğim bir kişi, rüyamda sakal bırak dedi. Hakkında iyi düşüncelerim olan birine "bu rüyanın tabiri nedir" diye sordum. O kişi de 'Bırakmamak manasına gelir' dedi. O gün bugün kestim."

Hz. Muhammed (SAV) öve öve göklere çıkardığı sahabelerinden ancak 10'una cenneti müjdeleyebiliyor, Fetullah Gülen ise, arkasındaki tüm cemaatına bu müjdeyi verebiliyor... Fetullah Gülen kim?.. Mürşit mi, Müçtehit mi yani din yenileyicisi mi, yoksa yeni bir dinin peygamberi mi?..

Fetullah Gülen, 25 Ocak 1995 tarihinde Sabah gazetesinden Nuriye Akman ile yapmış olduğu söyleşi de, haşa sanki Allah'ın Özel Kalem Müdürü edasıyla cemaatına top yekûn cenneti müjdeliyor:

"Ben cehennemin önünde kollarımı açmış, sel gibi akan insanları durdurmaya çalışıyorum. Sonunda dayanamadım kenara çekildim. Vallahi bu cemaatten hiç kimse onların içinde yoktu. "

Gülen bu rüyasını açıklarken haddini de aşarak Allah'ın insanlara adaletsizlik yaptığını da ima ediyor, Allah'ın cehenneme atılmak üzere yola çıkardığı insanların cehenneme atılmasına mani olmaya çalışıyor, bu arada yorgun düşmesinin ardından bir bakıyor ki, cehennemlikler arasında cemaatından hiç kimse yok!... Bir de bunu yeminle söylüyor.

Rüyalarla hareket eden, yaşantısını yönlendiren Fetullah Gülen, hayallenip, halüsinasyon halleri geçirdiğini de açığa vuruyordu:

"Arkadaşlarla işaret-ül icaz kitabını okumaya başladık. Gece geç vakit bazı arkadaşlar yattılar. Muazzam Beyle okumaya devam ettik. Tam Ey Habib-i Şefik! Ey Şefik-i Habibi'ni okurken evin duvarlarından inilti sesleri gelmeye başladı. Ben beş defa aynı inilti ve hicran dolu sesi işittim. Ses Of! Of! diyor ve duvar adeta vuslat hasretiyle inliyordu."

Kürt Said'in hayatına baktığınızda bu sahneyi hemen hatırlıyorsunuz. Bu olayın hemen aynısı Said'in de başından geçmiş, farklı olan tek yan aktörlerin kimliği...

FETULLAH MASON MU?..

Masonluklarda mertebe; çıraklık, kalfalık ve üstad'lık olarak sıralanmaktadır. Fetullah Gülen de, sıralamayı yaparken, çıraklık, tilmizlik yani kalfalık ve nihayet üstad'lık olarak yapmaktadır. Masonlar aralarına hiç bir zaman bir kadını kabul etmezler. Fetullah Gülen'de hayatında kadınlarla muhatap olmama gibi bir prensibinin olduğunu defalarca açıklamıştır. Bu prensipte İslam inancına taban tabana zıttır. Bu durum, ya mason inancına ya da bir kısım papazların inancına uygundur.

ABD- Irak Savaşında, gönlünün ABD'den yana olduğunu söylüyor, Irak'ın tepesine binlerce bomba yağıp, Irak'lı çocuklar ölüp, aç ve açıkta kalırken kılı kıpırdamazken, İsrail'e atılan bir iki bombadan sonra, İsrailli çocuklar için salya sümük ağlıyordu. Ve daha da ileri giderek Hz. Peygamberi rüyasında gördüğünü anlatıp, onun da gönlünün İsrail'den yana olduğunu söylüyor, Şeriatçı dergileri bile isyan ettiriyordu.

Fetullah Gülen bir Milletvekili arkadaşı ile gittiği hac'da, arkadaşının kutsal topraklar üzerinde, Allah ve onun Resulünün sevgisini göstermek için yerlerde kendi deyimleriyle "Eşek" gibi yatıp yuvarlanmasını gözyaşlarıyla anlatıyordu. Oysa orada eşekler gibi debelenerek sevgi ve saygı gösterilmeyeceği bizim inançlarımıza göre gayet açıktır. Yapılacak hareket insan gibi ibadet etmektir. Zira "eşek gibi" benzetme bize göre aşağılamadır. Ama masonluğun kökü olan Yahudi inancında eşek, kutsal bir hayvandır. Tevrat'ta yani eski ahit'te eşeklere methiyeler düzülmüş ve eşek için kuzuların bile kurban edilmesi istenmiştir.

Tevrat veya Eski Ahit, Çıkış, 35; 20: *"Eşeğin ilk doğanı için bir kuzu fidye vereceksin, Eğer fidye vermeyeceksen, o zaman onun boynunu kıracaksın. Oğullarının bütün ilk doğanları için fidye vereceksin. Ve kimse önümde eli boş görünmeyecek"*

Yine Tevrat incelendiğinde görülecektir ki, gerekli gereksiz her yerde "Rica ederim" sözü yer almaktadır. Aynı hal, Fetullah Gülen'in

kitaplarında da bulunmaktadır.

Gülen'in Üstadı Molla Said'in kendini peygamber olarak göstermeye çalıştığı ve sav'ını kanıtlamak için "Kur'anda ki ayetler benden bahsediyor, Hz. Ali beni müjdeliyor" diyerek gösterdiği, cifır veya ebced hesabı da bir Yahudi inancı, Yahudi uydurmasıdır. Harflerden anlamlar çıkarma ve yorumlar yapma işine Hurafilik denir.

İbni Haldun, Terceme-i İbni Haldun adlı yapıtında Hurafilik'i şöyle açıklıyordu.

"Hurafilik büyücülük ve tılsımcılıktan doğmuştur. Kökü Yahudi uydurmalarına kadar gider."

Prof. Fuat Köprülü'de Hurafiliğin doğmasında, Yahudiler tarafından ortaya atılan akımların en başta rol oynadığına işaret eder. Nurcular ise kutsallıklarını ispat için sürekli olarak bu hesaplardan yararlanmaktadırlar.

SAYGI ANLAYIŞI

Fetullah Gülen, kendi anlatımlarına göre herkese, her şeye karşı sonsuz bir saygı anlayışı içindedir. Gülen, bu konudaki görüşlerini de şöyle dile getiriyor:

"...Sadi Efendi'nin yanından ayrılınca Kemhan caminin yanındaki medreseye gittim. Zaten eşya olarak sadece bir sandığım vardı. Bu medresede isimleri aklımda kalan bir Halis'le Muhyiddin var. Halis bize çok iyiliği dokunan Alvar ağalarından birinin oğluydu. Yine beş-altı arkadaş kalıyorduk. Eğer birinin misafiri gelirse, yatacak yerimiz kalmazdı. Çok dar bir yerdi. Burada unutamadığım bir hatıram şudur:

Yatmak istediğimde baktım ayağımı arkadaşlardan birine doğru uzatmam gerekiyor; saygısızlık olur düşüncesiyle ona doğru ayağımı uzatmadım. Diğer tarafta kitaplarımız duruyordu. Kitaplara doğru da ayaklarımı uzatmam mümkün değildi. Beri taraf kıbleye denk geliyordu. Ayağımı uzatabileceğim bir tek yön vardı; orası da Korucuk istika metini gösteriyordu. Ve ben babam Korucukta olabilir ve ona karşı saygısızlık etmiş olabilirim düşüncesiyle o tarafa da ayağımı uzatamadım. Birkaç gece böylece hiç uyumadan oturdum."

Her konuda bu derece saygılı olduğunu açıklayan Fetullah Gülen, Camii'de yaptığı konuşmanın sonucunda burnundaki

sümükleri sildiği mendilini bir sapığın “at” demesi üzerine “değmezsin” diyerek minberden cemaatın üzerine atıyordu.

Bu olay yazdığım dergiden alıntı yapan Cumhuriyet Gazetesi’nde yayınlanınca, ertesi gün Zaman Gazetesi’nde özetle şu şekilde cevap veriliyordu:

“...Cumhuriyet Gazetesi’nin dünkü nüshasında yeni bir ele geçirme ve gerçek yüzü ortaya çıkarma haberi - masalı yayınlandı. Gazetenin Ankara Bürosu tarafından hazırlanan haberde, Ergün Poyraz’ın bulgularına dayanılarak Fetullah Gülen hakkında yeni iddia ve iftiralara yer verildi...”

Özetle bu şekilde verilen haberin sonunda sümüklü mendil olayı da garip bir şekilde savunuluyordu:

“...Hem de camii kürsüsünde, müminlerle bütünleştiği ve tepeden tırnağa uhrevileştiği özel bir anda. Ama yine de ah ne olurdu? Demeden edemiyorsunuz. Çiçek atmayı, mendil vermeyi anlasalar, en azından anlamaya çalışsalar...”

Bu habere cevap olarak bende hayretimi gizleyememiştim.

“...Vallahi ben, peygamber makamı olarak kabul edilen bir makamda ve bir de Allah’ın evinde, burnundaki sümükleri mendile boşaltarak, müminlerin üzerine atmadaki kerameti hala kavrayamadım. Sorduğum hiç kimse de kavrayamamış. Fetullah Hocam bi yol zahmet edip olaydaki hikmetin kerametini açıklasa da bizde öğrensek. Kim bilir? Belki Ecevit, Cindoruk, Mesut ve diğerleri bu kerametlerdeki sırlara vasıl olduklarından olacak, her fırsatta Fetullah Gülen’i yere göğe sığdıramıyorlar...”

Fetullah Gülen, bebekliğinden beri aşkı ile yetiştiği Sahabe için de nasıl bir saygı(!) beslediğini şu şekilde ifa de ediyordu:

“..Allah resulü kendi çömezleri ile istişare ediyor...”

Yine bir başka yerde:

“...Hz. Ebubekir Allah Resulünün ilk çırağıdır...”

Gülen, sahabeden bahsettiği bir diğer bölümde de: *“onun sadık çırak ve tilmizleri”* demektedir ki, en düşük seviyede Arapça bilen biri bile “Tilmiz”in, çıraklığın bir üst seviyesi “kalfa”lık olduğunu bilir.

Bilindiği üzere Hz. Muhammed; Kur’anın beyanına göre “Alemlere rahmet olarak” gönderilmiştir. Ancak Hoca Fetullah ilmi

seviyesinin gereği onu sadece “İslam Peygamberi” olarak tanımlamaktadır.

Hz. Peygamber ile Zeynep’in evliliği konusunda Allah’a olan saygısını(!) da doruğa çıkarıyor.

“...Şimdi bu evliliği doğrudan doğruya Allah(cc) emrediyordu. Zeynep’le evlilik iki cihan serverine çok, ama çok ağır gelmişti. Ne var ki, emir yukarıdandı.”

Fetullah Gülen; Allah’ı; haşa patrona, Sahabeyi çömez ve çırağa benzetirken, Hz. Peygamber içinde sözlerini esirgemiyordu:

“...Ey gecede örtüsüne bürünen dost! Peygamberlik gibi ağır bir yük seni bekliyor, kalk ibadet yap! Zira sen’in Allah tarafından şarj olman gerekmektedir. Çünkü yapacağın çok büyük işler var. Sana anlatılacak olan her şeyi insanlara tebliğ etmen gerekiyor. Böyle ağır bir deşarj olma ameliyesini, Rabbinin seni takviyesi olmadan yerine getiremezsin. Bunu temin edecekte ancak ubudiyet ve kulluktur.”

Gülen’in falsoları devam ediyor:

“...Peygamber olarak düşünüyor ve peygamber olarak hareket ediyordu ki, hiç bir teşebbüsünde falso görülmüyordu...”

Fiyaskoları ise;

“...Şimdiye kadar hiç fiyasko görmemiş Hz Muhammed(sav) mektebine koşuyorlar...” şeklinde sürüyordu.

Allah Resulü sevgisini, Medine’de eşek gibi yerler de yuvarlanmak zanneden Fetullah, cemaatını da ne duruma koyduğunu bir de gözyaşları ile anlatıyor:

“...Siz bu noktaya gelmişken bir hatıramı daha arz edeyim: O günlerde milletvekili olan Arif Hikmet Beyle Hac’da beraberdik. O, daha önceleri kendi kendine Medine’ye gidersem bir eşek gibi o mübarek topraklarda yatıp yuvarlanacağım’ diye söz vermiş. Medine topraklarına ayağını basar basmaz, sözünü yerine getiriyor ve o büyük ruh, kendini yere atıyor ve Medine topraklarında yuvarlanıyor. Orada ve burada ne zaman bu tabloyu hatırlasam gözlerim yaşlarla dolar...”

FETULLAH VE BATI

Fetullah Gülen “Hocaefendi İle Ufuk Turu” adlı kitabında; Batı için övgülerini esirgemeyen Fetullah Gülen, “Sonsuz Nur” adlı kitabın

da ise batıyı Avrupa ve Asya'yı yerin dibine geçiriyordu. Ufuk Turu'nda Batı:

"Mutlak manada, bila kaydü şart bir Batı düşmanlığı, zannediyorum bizi çağın dışına iter. Ve zaman tarafından elenirsiniz...

...Onlardan alacağımız şeyler ancak güzellikler olur. Ve batıdan alınacak birçok güzellik var. Mehmet Akif; "alınız Garb'ın ilm ini" diyor. Üstad Bediüzzaman'ın bu şekilde yaklaşımları var. Ben bu anlamda bir Garp'lı, Batılı olmada hiç bir mahsur görmüyorum."

Ufuk Turu adlı kitabında bunları söyleyen Fetullah Gülen papalık misyonunun bir parçası olmadan önceki kitaplarında batıyı "kanlı kâbus" olarak niteliyor, Günle - baharı soluklarken" adlı kitabında şunları belirtiyordu:

"Batı, medeniyet ve insanlık adına ne kadar iddialı olursa olsun, biz onu; güçlü olduğu hemen her devirde gayet zalim ve hunhar, zayıf düştüğü zamanlarda da başkalarının ayağını öpecek kadar zelil ve sefil olarak tanıdık"

Gülen batıyı yani yine kendi açıklamaları ile Amerika ve Avrupa'yı fazilet ve ahlak yoksunu olmakla suçlarken kan döküp, kan içtiklerini de vurguluyordu:

"... insani değerler, ahlak ve fazilette hep gerilerin gerisinde kalmıştır. Onun medeniyet ve demokrasi havariliği sırf bir aldatmaca, dünya muvazenesi adına gösterdiği gayretler ise göz boyamadan başka bir şey değildir. O, asılar ve asırlar boyu menfaat düşüncesiyle oturmuş kalkmış, hemen her zaman çıkarları uğrunda kan dökmüş-kan içmiş... ve yine bu uğurda gelip gelip bize toslamış... Girdiği her yerde kırkharamiler gibi davranmış; çalmış çırpmış, yağmada bulunmuş... Çalıp çırptığı şeyleri paylaşmada, diğer gasıplarla uzlaşamamışsa, kendi içinde boğuşmaya girmiş... ve cihan harplerinde olduğu gibi yeryüzünü kan gölü haline getirmiş. Ve kan seylaplarıyla akla-hayale gelmedik kan değirmenleri çevirmiştir.

Batılı nazarında medeni dünya batıdan ve Hıristiyan aleminden ibarettir. Başka milletler, hususiyle de Müslümanlar büyük çoğunluğu itibarıyla ya barbar ya da yarım medenidirler. Bu bakımdan da, onları ezmek, asimile etmek; hizaya gelmezlerse tehcir veya soykırıma tutmak gayet normaldir. Tarih bu bağnazca tutumun misalleriyle

doludur. Bu bağnazca tutuma milletimizin maruz kalması ise, diğer bütün milletlerin birkaç katına denk seviyededir. Zira batı, milletimizi; İslam dünyası üzerindeki emellerine mani görmektedir. Evet, günü gelince uyanacak koskoca bir dünyanın, milletimizin liderliği etrafında toplanacağını düşündükçe o, hafakandan hafakana girmekte, asabileşmekte, huysuzlaşmakta ve adeta bir deli gibi sağa-sola saldırmakta. Batı, kendi içinde Hıristiyanlığa karşı lakayt kalsa da, İslamiyet'in bahis mevzu olduğu hemen her yerde, hatta Mesih'i kabul etmeyenler arasında bile, korkunç bir İslam düşmanlığı gözlenmektedir. Daha İslam'ın zuhuruyla dört bir yana serpilen düşmanlık tohumları, haçlı hareketleriyle birer tufan, birer felaket halini aldı.

O günden bugüne papazların kin, nefret ve düş manca gayretleriyle batılı insan, Müslümanları birer gulyabani, Müslüman idarecileri de adeta birer Neron gibi görmeye başladı. Bu konuda anlatılan şeyler batılı yığınları o kadar tesir altına aldı ki, değil sadece cahil kalabalıklar, papazlarla sürekli kavga içinde bulunan dinsizler, ilim adamları, araştırmacılar dahi, "İslam" kelimesinin geçtiği her yerde, kinle nefretle gerilip, düşmanca gürlediler.

Akl-ı Selim ve müsbet düşünce karşısında her gün biraz daha kan kaybeden ve bütün itibarını yitiren ruhani sınıf, halkın içinde uyanan bu kin ve nefrete sığınarak, İslamiyet hakkındaki ebedi ve cibilli düşmanlıklarını devam ettirdiler."

İSLAM DÜŞMANI AMERIKA

Fetullah Gülen, papazların kin ve nefret ve düşmanca gayretleriyle tüm batılıların İslam'a düşman olduklarını da belirtiyordu. Oysa aynı Gülen Papa'ya yazdığı mektubunda "İslam yanlış anlaşılan bir din olmuştur. Bunda suçlanacak olan Müslümanlardır" diyebiliyordu. Avrupa ve Amerika'nın birçok merkezlerinde İslamiyet'in yeryüzünden silinmesi için çalışmalar yapıldığını söyleyen Gülen açıklamalarına şöyle devam ediyordu:

"Bugün Avrupa ve Amerika'nın pek çok önemli ilim ve medeniyet merkezlerinde, İslamiyet'in yeryüzünden silinmesi ve her şeye rağmen Hıristiyanlığın neşredilmesi emeliyle yanıp tutuşan binlerce mutaassıp, bağnaz İslam düşmanı görüp-göstermek

mümkündür. Bu taassup ve bağnazlık, Avrupa ve Amerika'nın bazı merkezlerinde sadece birer tasavvur ve düşünce olarak ta kalmıyor... sık sık matbuata da aksettiği gibi, bugün İslam dünyasının en ücra yerlerine kadar sokulup misyoner faaliyetlerini sürdürenlerin hadd ü hesabı yok. Ve yine bugün, İngiltere, Fransa ve Amerika'daki İslam'ı karalama ve Hıristiyanlığı yayma cemiyetlerine ayrılan paralar, bizlere dehşet ve ürperti verecek mahiyettedir. İnsan bu uğurda sarf edilen dolar, sterlin, mark ve frankların korkunç miktarını duydukça, kendini ortaçağın o karanlık yıllarında Pierre Lermit'lerin çığlıklarıyla kükremiş haçlıların arasında sanıyor.

HAIN KIM

Fetullah Gülen, "Günler Baharı Soluklarken" adlı kitabının 125-126. sayfalarında; Dünyada her şey her kes değişse de Amerika ve Avrupa'nın oluşturduğu batı, mağara ve dehlizlerinde yaşadığı dönemdeki İslam Düşmanlığını bütün ürperticiliği ile devam ettireceğe benziyor diyor ve onlara iltihak etmek isteyenleri ise akılsızlıkla ve hainlikle suçluyordu. Ancak Papa'nın ayağına giderek "Misyonunuzun bir parçası olmaya geldik" şeklinde yalvaran da yine kendisi oluyordu:

"Artık, böyle bir dünyadan merhamet bekleyenler aldanmış ve ona şirin görünmek için kendi değerlerini, kendi mukaddeslerini tezyif edenler ise, bindikleri dalı kesmiş olurlar. Onlarla bizi m aramızdaki uçurumları doldurup, hattı muvasalayı temin etmek imkânsızdır. Onlarla bizim aramızdaki mesafe tamamen onlara ait olduğundan, o boşluğu doldurmaya bizim gücümüz yetmez.

Zaten onlar da, aradaki bu boşluğun kapanmasından daha ziyade, bütün bütün onlara iltihakımızı beklemekteler. Böyle bir isteğe cevab-ı sevap vermek ise, ya bir hıyanet ya da akılsızlıktır."

Sonsuz Nur adlı kitabında ise kelimenin tam anlamıyla döktürüyordu:

"... Avrupa'nın kâfir ve zalimleri, Asya'nın insanlığı istismar eden münafıkları ve içimizdeki gafiller istemeseler bile, sikkeyi basan, tuğrayı elinde tutan ve peygamberlerce Sultan-ül Enbiya olarak kabul edilen, O, günde beş defa nam-ı cehlini dünyaya ilan

ettiğimiz Sultanlar Sultanı bir gün mutlaka bütün kalplere girecek ve herkesin sevgilisi, mahbubu, mergubu olacaktır...”

FETULLAH GÜLEN VE ALEVILIK! ANITKABRI KIM TAVLA YAPACAK

Fetullah Gülen, “Güneydoğu Meselesi” konulu ev toplantısında; Alevilik ve Sünnilik arasında bir fark olmadığını, bunu eskiden Fars yani İran adına bir farklılık ortaya konulduğunu söylüyor ve Alevilik adına hareket edenlerin Anıtkabri “Tavla” yani “At ahin” yapacaklarını iddia ediyordu:

“Alevilerle Sünniler arasında bir farklılıktan bahsedilmemesine rağmen eskiden birileri Fars hesabına bir farklılık ortaya koyuyordu. İmaret hesabına, emirlik hesabına, idare hesabına bir farklılık ortaya sürüyor, İmaret farklılığını bir yönüyle alevilik gibi gösteriyor ve Sünniliği de düşman sayıyordu. Şimdilerde de bu meseleyi din adına değil de dinsizlik hesabına ateistler sahip çıkıp, bu ülkede beraber yaşayan insanların bir kesimini diğer kesimiyle vurdurmak istiyorlar...

Tabi şimdiki biraz daha tehlikeli, bunlar laik görünüyorlar... Kemalist görünüyorlar, görünme olmadan başka şeydir. Görünmeyi esas almadan insanın olması mümkün değildir. Bütün görünenler olmanın dışındadır. Kalıbımı basarım ben böyle görünenlerin hiçbiri böyle değildir, katiyyen...

Ve bir şey daha söyleyeceğim. Alevilik hesabına hareket ediyor görünenlerin ilk defa yapacakları şeyi söyleyeyim; anıtkabiri Tavla yapacaklar. Şimdiye kadar demediğim şeyi diyorum. Ve buna kalıbımı basarım.”

Gülen konuşmasında; “Bir ateist nasıl sünni olamaz alevi de olamaz” diyor bu sözlerini de Dev yolcu, Dev solcu, kendi deyimiyle Markscı ve diğerleri içinde geçerli sayıyordu.

YEZID; ALEVILERIN FIRLATMASI

Fetullah Gülen, Alevilerin ileri gelenlerinden senatörlük yapmış biri ve çevresi ile kahvaltı ve yemekte buluştuklarını, onlara sizin cem evi, kütüphane ve benzeri yerleri yapmanızı destek olalım, biz hiç gelmeyelim, görünmeyelim, bunları siz yapmış olun dediğini

anlatıyor, ardında da Yezit için “Alevilerin fırlatması” diyor, Alevileri “Müfrit”likle suçluyordu:

“Bu Allah’ın işlerine bakıyorum, o kadar haza hayranlık duyuyorum ki, neticede şeytana tapma vardı Yezidilerde... Ama bu meselede mebde itibarıyla bu bizim meşhur Yezid ile başlamıştır. Bu Yezid’de avamca bir ifade ile söyleyeceğim, ne kadar çirkin belki, O Alevilerin fırlatması Yezit’tir. Onu o hale getiren Aleviler olmuştur...

O da bir tepki insanıdır.

Bazı güzel işlerini görünce öyle küçük küçük başlamış, ona sahip çıkma başlamıştır. Mesela biz hep Yezid deyince, Allah Yezidin canını alsın. Allah yezidin belasını versin falan demişlerdir.

Onun bazen böyle iyi yanları vardır. Arz ediyorum, hep Hz. Muaviye Ukba Bin Naif’in koluna zincir vurulunca gelin diyor, Hilafete babasından sonra açtırmış ona Afrika’nın Fatihi demiş. Zulüm olur hemen açın demiş. İşte böyle kadirşinas davrananlar, onun bu yanlarını gören insanlarda var.

Fakat gel gör ki, O Müfrit Aleviler, hiçbir fazileti kabul etmiyorlar. Onlara göre tek fazilet Ali demek, Hasan demek, Hüseyin demek... Ali, Hasan, Hüseyin demedikten sonra sen Afrika’yı feth etsen, Avrupa’yı da fethetsen yerin dibine batsın o fetih!..; İşte bakın bu da ifratkar bir tarzı telakkidir...”

Gülen, Aleviler hakkındaki bu düşünceleri yazmak istemiş ancak diyalog sürecinde şunla bunla uğraşmak zarar getirir gerekçesiyle yazmadığını belirtiyordu.

Gülen, aleviler için; Ali sevgisi onları kurtaramamış, diyor ve Alevileri şu şekilde suçluyordu: *“sizin çoğalmanızdan hezeyanlara kapılıyorlar...”*

GAZI OLAYLARINI KIM TEZGÂHLADI

Gülen, Gazi olaylarının patlak vereceğini gösteren İstihbarat raporunun aylar önce kendisine verildiğini, kendinin de bunu devletin başındaki insanın en yakınına 1,5 ay önce verdiğini söylüyordu. Gülen’in bu konuşması insanın aklına İstihbarat örgütleri kendine mi bağlı, istihbarat örgütleri niye Başbakan, Cumhurbaşkanı dururken raporlarını Gülen’e verirler?..

Hadi diyelim Hiyerarşi bizim bilemediğimiz(!) şekilde işliyor, raporu Gülen'den öğrenen devletin başındaki kişiler niye tedbir almadılar. Gülen açıklamasında bu olayın ardında Almanların ve Apo'nun olduğunu iddia ediyor, bu olaylara seyirci kalan devlet görevlileri de bu durumda onların işbirlikçisi olmaz mı?... Neyse Biz Gülen'i izleyelim:

"Burada istihbarı raporlara dayanarak, demeye mezun muyum, değil miyim bir hususun kapağını açacağım. Burada bir ukalâlığımı da arz etmeme müsaade eder misiniz? Bunca böyle bu işlerde saçlarını ağartmış adamların ukalâlığı olabilir. Ben iyi bir insan değilim.

Gaziosmanpaşa hadiseleri olmadan evvel, Türkiye'nin her yerinde böyle bir patlama olacağını ay evvel ben devletin başındaki insanın en yakınına verdim. Türkiye'de bir şeyler planlanıyor, raporu okuyun, bana bir dostum verdi bunu... Aleviliği oyuna getirmek istiyorlar. Türkiye'de bir kısım alevi ocak ve bucaklarını kundaklayacaklar. Avrupa'da bu iş için çıkardıkları mecmualar var. 7,5 ay önce bunu raporu verdim... 30-40 sayfalık bir rapor.

Alevilerden bazı yerleri vuracaklar ve Sünnilerden bizi vurdu diye Alevileri ayaklandıracaklar. Verdim ve bekledim. Devletin başındaki insanlar bu fitneyi önlemek için çare ararlar... Sora hata ettiği mi anladım..."

MAHMUTÇUĞUM SEN SARIĞIN PROPAGANDASINI YAP

Fetullah Gülen, şapka düşmanlığını "Küçük Dünyam" adlı kitapta çok ustaca işlediğini, kitlelerin sevgisini sarığa yönlendirmeye çalıştığını daha önceki sayfalarda işlemiştik, Gülen sarık konusunda da örneklemelerde bulunuyordu.

Eski Gezici vaiz Fetullah bir ev toplantısında yaptığı konuşmasında, bir hoca arkadaşı gibi kendisini aklı çeyrek, bağnaz bir tip olarak tanımlıyordu. Aynı konuşmada Allah'ın herkese ayrı görevler verdiğini ima ediyor, Mahmut Hoca'ya da, 'benim Mahmutçuğum; sen fazla dağılma, o türlü şeylere... sen çarşafı, sen şalvarı, sen sen cübbeyi, sen sarığı propaganda et..." dediğini anlatıyordu. Öyle ya, haşa öte taraftan bu tarafa telefon hattı kurulmuştu. Neyse biz Fetullah'ı dinleyelim:

“..Mesela geldik Mahmut efendiye, siz gider gider kafanızda onların mübarek sarıkları, cübbeleri takılır. O önemli bir vazife eda ediyor, orada... bana göre çok önemli hayatın bazı ünitelerinde, bazı sahalarında bazı kimselerin öyle olmamasında yarar var yani. Hazret o hususa kilitlenmiş olduğundan dolayı bu işin dışındaki şeylere Allah onu kapalı tutuyor olabilir. Neden yani demiştir ki, ‘benim Mahmutçuğum, sen fazla dağılma o türlü şeylere... sen çarşafı, sen şalvarı, sen cübbeyi, sen sarığı propaganda et!...’ bu çok lüzumlu hakkaten. Gençler için fena duygulara, fena düşüncelere karşı sakal kadar koruyucu bir başka sütre yoktur. Şalvar da o sütre yanında ayrı bir sütredir. Biz bunların müessiriyetini inkar etmiş olursak, beşeriyeti inkar etmiş oluruz...

Bence Mahmut efendinin sizin gözünüze ilişen şalvarına, sarığına bilmem sakalına gözünüz iliştiği zaman bile o meselenin makul mahmirini bulacak çözeceksiniz. Kaldı ki, onun için bu bir yanı tenkit edeceğiniz yanı mesela aklınıza gelir ki. Emniyet teşkilatına nasıl girecek bu insanlar?.. Bu insanlar nasıl asker olacak?.. Bu insanlar nasıl vali olacaklar, kaymakam olacaklar?.. Biraz da takılma onu da sen yetiştir...”

FETULLAH, ASKERLIK VE MILLIYETÇILIK

Fetullah Gülen’in askerlik ve milliyetçilik anlayışına gelmeden önce, Üstadının bu konudaki görüşlerine bakalım. Molla Said, Risale-i Nur okumanın askerlikten ve kutsal savaştan bile üstün olduğunu iddia ederek der ki;

“ Risale-i Nur öyle kitaptır ki, Kur’an’ın onda yansıyan nurlarına hizmet etmek, askerlikten ve kutsal savaştan bile üstündür. Benim elimde fırsat ve param olsa, Risale-i Nur hizmetinde olan değerli kardeşlerimi askerlikten kurtarmak için, bin lira karşılığında bile olsa bedeli öder ve kurtarırım onları.”

Nurcular Molla Said’den aldıkları dersle askerliği bir vatan görevi olarak görmemektedirler. Askere gitmeyi de bir tokat olarak görürler. Tabi ki onun talebesi olan Fetullah’ta orduyu yabancı bir ortammış gibi anlatır. Çıraklığını ve tilmizliğini tamamlayamamış, Üstad ve hoca efendi olamamış Fetullah Gülen içinde askerlik günleri zulümden başka bir şey olmamıştır. Rahat bir askerlik

yapabilmek için torpiller aramış ve adamını bularak kendisini himayeye aldırmaya gayret etmiştir. Askerin karavanasını yememiş eğitimden kaçmıştır. Israrla da zamanlı zamansız abdest alıp, namaz kılmış ibadetini de adeta askerliğe karşı bir araç gibi kullanmıştır. Çok sıkışınca da, komutanlara kendisini arkadaşları aracılığıyla milliyetçi, yurtsever gibi lanse ettirmeye çalışmıştır. Hatta bizzat kendisi de komutandan zarar gelmemesi için askerden kaçıp vaaz verdiğinde milliyetçilik yapmaya kalkışmıştır.

Gülen, İskenderun'da asker iken, yine kaçıp vaaz vermeye gittiğinde milliyetçilik maskesini takmıştır. Öyle ya nabza göre şerbet vermek gerekiyordu, Fetullah, Küçük dünyasında olayı şöyle arılatır:

"Bana, 'Cemal Tural milliyetçi bir insan. Hiç olmazsa bir iki kelime de ondan bahset de biz de bunu değerlendirelim.' Dediler.

Bir vaazımda, yumuşakça bu husustan bahsettim. "Tural Paşamız milliyetçi diyorlar. Türk askeri milliyetçi olmayacak da ne olacak. Allah milletçilere uzun ömür versin" bu veya benzeri ifadeler kullandım. O gün telsiz arabasına binerken ayağımı boşluğa atmıştım. Römorkun üzerine düştüm. Ve kaburga kemiklerim kırıldı.

Nihat Karakum ve bazı arkadaşlar, Tümen komutanına çıkmışlar. Tümen Komutanı Milliyetçi bir insandı. Ona 'Efendim, bu arkadaş onların dediği gibi değildir. Biz vatanımızı, milletimizi, bayrağımızı ve tarihimizi ondan öğrendik' demişler."

Fetullah Gülen'in milliyetçiliği budur. Yani komutanın milliyetçi bir insan olması ve bu konuda uyarılması üzerine bir anda milliyetçilik söylemlerine başlamıştır.

Gülen'in, komutanını kandırmak için vaazında milliyetçiliği anlatmasından sonra, ayağının kırıldığını iddia etmesi ise oldukça ilgi çekicidir. Ve adeta bir mesaj niteliğindedir. Yani demek istiyor ki, Milliyetçilik yalanımı Allah bile affetmemiş ve kemiklerim kırılmış, iki ay o tarafımın üz erine yatamamışımdır!..

Ufuk Turu adlı kitabında ise takiyyesini açıklamaktan da hiç bir salonca görmez.

"Kürt-Türk, Sünni-Alevi, sağ-sol... gibi ayrımları şimdilik muvakkaten medarı bahsetmeyelim"

Açıklamadan anlaşılacağı üzere bunlar uzak sebep, uzak ihtimal olduğu için "şimdilik" bahsetmeyelim demektedir. Çünkü

şimdilik, İktidar ve devlet destekli olarak her türlü nimetlerden yararlanmakta milliyetçiliği ve Türklüğü de nurculuk için bir kalkan olarak kullanmaktadır.

Fetullah, amacına ulaşmak için belli bir plan dahilinde hareket etmektedir. Yani amaç, herkesi uyutarak devleti belli bir kıvama getirmektir. Nitekim ufuk turunda buna şöyle açıklık getiriyor:

"Devletle çatışarak bir yere gidemezdiniz... Demek devletinde, bu çok yüksek gayeleri gerçekleştirmek için, belli bir kıvama gelmesi lazım... Devletin belli ölçüde, o kıvama geldiğini söyleyebiliriz... Bütün bu farklı kanaatleriniz hali hazırdaki zemini değerlendirme açısından, körü körüne devlet düşmanlığı yapmanızı, devletle çatışmacı bir tavra girmenizi gerektirmez... Bizler evrensel bir mesajın hizmetkârlarıyız. Şu anda bir vizyon var. Ben şahsım adına, ona sahip çıkmada bir beis görmem... Gerçekten belli bir konuma gelinmiştir. Yeni bir dünyaya açılmamız bahis mevzuudur. Merhum Necip Fazıl'ın bir duası var dır. Çocukluk zamanımızda bizi boğulmadan kurtaran Hz. Bediüzzaman, Nurettin Topçu, Osman Yüksel ve daha sonraki durum itibariyle Sezai Karakoç Beyler, bizim için, kurtarıcı simit olmuşlardır. Biz onlara, annemizin tertemiz memeleri gibi ağzımızı dayadık ve o musluklardan kana kana beslendik..."

Fetullah'ın beslendiği Necip Fazıl, ve diğerlerinin ortak özellikleri ve amaçları Kürtçü bir Şeriat Devleti kurmak olduğu herkesin malumu... Dikkat edilirse bu Zat-ı Muhteremler Erbakan ve taifesinin de Üstad ve rehber olarak kabul ettikleri insanlardır. Hepsinin amacı Şeriatçı ve Kürtçü bir devlet kurmaktır. Kimi parti yoluyla, kimi cemaatleşerek, kimi de silahlı eylemlerle amaçlarına ulaşma yoluna çıkmışlardır. Ama önce devlet kıvama getirilmelidir.

"Devletin kıvama gelmesi..." bu söz üzerinde durulması gereken çok önemli bir cümledir. Aynı zamanda bir çok gelişmenin ve yakın tarihimizin bir tespiti!.. Zira; 12 Eylül ile başlayan eski MSP Milletvekili adayı ve yine eski MSP'li bakanın kardeşi Özal, Nurcu sempatizanı Demirci, Mason Babanın amerikan vatandaşı kızı Çiller ve nihayet Amerikan Koleji mezunu, şair ve Fetullah hayranı Başbakanımız Ecevit süreci... Gerek ılımlı İslamcılık ve gerekse

Türk-İslam sentezi görüntüsü altında Nurculuğun kollanıp yüceltilmesi dönemi olmuştur.

Sonuçta devletin nasıl kıvama gelmeye başladığında artık açık açık görülmektedir. Çoğu yetkili, siyasi ve basın mensubu tarafından Fetullah'a adeta protokol uygulanmakta ve kendisi dini bir lider gibi görüntülenmektedir. Sanırım "Hocaefendi" unvanı da bu konumu ifade etmektedir. Ya da "Küçük Dünyam" da belirtildiği üzere, yeni oluşumun ruh mimarı!...

Fetullah'ın üstadı ve izinden gittiği Molla Said'in amacını Şeriatçı bir Kürt Devleti olduğu açık ve nettir. Fetullah'ta kendisine bu "Yeni oluşumun Ruh Mimarı" dedirtirken, hedefinin; gâvurun Başpiskoposu, Baş Patriği, Baş Haham'ı var da, niçin bir de Nur kökenli Halife hükmünde "Hocaefendi" olmasın düşüncesi midir?

Gerçi Fetullah'ın küçük dünyasına bakıldığında hayalinin daha da büyük olduğu görülür.

"Dünyayı parmağıma taksalar da çevirsem"

FETULLAH'IN KÂBUSLU GÜNLERI

Askerliğini zor şartlar altında yapmadığı için, ordunun yemeğinin kendisine caiz olmadığını düşünerek yemeden içmeden kesilen Fetullah Hoca, teskere gününü de, "Hayatımın en kâbuslu günleri sona ermişti" sözleriyle açıklıyor. Askeriyeye ait kalemle kendisine ait nokta dahi koymadığını ifade eden Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabında, teskere gününü şu cümlelerle anlatıyor:

"Hayatımın en kâbuslu günleri sona ermişti. İki sene ihtilaller ve ihtilal teşebbüsleri ile yüzyüze yaşadığım ve "Korkulu bir rüya görüyorum, uyanınca geçecek" diyerek kendimi ikna ettiğim ve bu ikna ile sabredebildiğim askerlik artık bitmişti."

Fetullah askerlik günlerini "kâbus" olarak nitelendirse de yine kendi anlatımlarından nöbet tutmadığını, eğitim yapmadığını, herkes 24 ay askerlik yaparken onun 17 ay yaptığını, günlerini kitap okuyup, gece-gündüz kur'an dinleyerek geçirdiğini öğreniyorduk. Fetullah'ın kâbusu her nurcu gibi askerliğin felsefesine olan inançsızlığından kaynaklanıyordu. Kendisini kuş sütüyle de besleseler yine günlerini "kâbus" olarak tanımlayacaktı. O günleri Fetullah'tan dinleyelim:

“İkinci bölüğün komutanı Mahmut Mardin adında bir yüzbaşıydı. Çok sert bir insandı. Meğer oda her zaman gelip vaazlarımı dinliyormuş. Benim haberim yoktu. Ben disiplinden çıkınca hemen yanıma geldi: ‘ben seni çok özledim. Şimdi seni evine göndereceğim. Artık askerlik bitti. Ben teskereni arkadan gönderirim’ dedi. Tabi böyle bir hadiseyi hiç beklemiyordum. Çok sevindim. Daha askerliğimin bitmesine 34 gün vardı. 24 ay askerlik yapılan bir dönemde, hava değişimi, hapishane ve bu son erken gönderme hesap edilecek olursa 17 ay kadar askerlik yaptım. Beni böylece 34 gün evvelinden saldılar, tezkeremi de arkadan gönderdiler...

Askerliğin kendisiyle alakalı olarak belli bir ağırlığı vardı; fakat benim askerliğim yine de rahat geçmişti. Bilhassa İskenderun’da çok kitap okuma fırsatı buldum. Gece - gündüz Kur’an dinleyebiliyordum.”

BU CÜPPE NE MENEM İŞ

Fetullah Gül en okulların yapımında “Sudilerden yardım aldınız mı” sorusuna verdiği cevapta, “ bir kuruş alındığını ispatlasınlar hepsini balyozla yıkarım.” Diyordu. Hiç kimse bu okullar hani senin değildi ne hakla yıkabiliyorsun diye sormuyordu. Fetullah, Suud’larla hiç bir ilgisinin olmadığını iddia ederken hayatının her döneminde yanında olan ve birçok yardımını gördüğünü Küçük Dünyasında açıkladığı Salih Özcan kimdi?

Salih Özcan; eski MSP’nin milletvekillerindendir. Rabıta’nın Türkiye temsilcisidir. Rabıta ise dünyaya Şeriat düzenini yaymak için kurulmuş merkezi Suudi Arabistan’da bulunan bir örgüttür ve arkasında Amerikan petrol şirketi Aramco vardır. Rabıta dünya ülkelerine Şeriat düzenini yaymak için her yıl tonlarca altın ve milyarlarca doları harcar.

Bizim bazı aklıevveller ise Amerika’lara gidip Clinton’la baş başa kaldıktan sonra beni desteklemezseniz şeriat gelir gibi vecizeler yumurtlamıştır. Sanki Türkiye’ye şeriatın gelmesi Amerikanın çıkarlarına tersmiş, gibi...

Amerika, “laiklik bizi ilgilendirmiyor” şeklindeki açıklamaları ile bu konudaki tavrını zaten ortaya koymuştur. Çünkü kucağına

oturttuğu uysal yönetimler incelenecek olursa Suudi Arabistan örneğinde olduğu gibi Şeriat Devletleridir.

Şubat 1945 Yalta Konferansında ABD Başkanı Roosvelt, İngiltere adına Churchill ve Sovyetler Başkanı Stalin'in bir araya gelmesiyle gerçekleşen konferansta Amerika'nın başını çektiği Kapitalist Blok ile Sovyetlerin başını çektiği Sosyalist Blok, "Dünyanın sahibi biziz" diyerek iki kutuplu bir düzen oluşturuyorlardı. 1945 yılında Sovyetler Birliği Türkiye'den üs ve toprak isteyince, Amerika, İsmet İnönü yönetimindeki Türkiye'ye:

"Komünizmin ve Sovyet yayılmacılığının en büyük düşmanı dindir. Atatürkçülüğü, Ulusçuluğu, laik yönetim biçimini, devletçiliği bırakıp, dini öne alan bir yönetime dönüşmezseniz, size yardım edemeyiz" diyordu.

ABD, 1945 yılından sonra Sovyet yayılmasından çekinen Batı Avrupa ülkelerine ve Türkiye'ye "dine sımsıkı sarılın" buyruğunu veriyordu. Türkiye'ye: "sizin Rusya'da milyonlarca kardeşiniz var. Dindaşınız var. Laikliği bırakıp, dine sarılarak Osmanlıyı yeniden diriltebilir, tüm Müslüman ülkelerin başına geçerek İslam birliğini kurabilirsiniz" öğüdünde de bulunuyordu.

Son günlerin hızlı Atatürkçüsü ve Genelkurmaydan ödüllü Cemal Kutay'ın çıkardığı "Millet" dergisinin 31 Ocak 1946 tarihli birinci sayısında bir CIA görevlisinin Türkiye'nin İslam Birliği'nin başına geçmesiyle, Sovyetlerin önüne geçileceğini belirten yazısından sonra, 1945 Noel konuşmasında Papa XII. Pius, Müslümanları Türkiye'nin önderliğinde İslam Birliği kurmaya çağıran Amerika'yı tanrının yardımcısı ilan ediyordu.

Yine Cemal Kutay yazdığı makale ve kitaplarda Fetullah Gülen'in üstadı Said-i Kürdi'yi yere göğe sığdıramıyor, her fırsatta ona övgüler düzüyordu. Atatürk'ü Kürtlere kasten kıymakla da suçlayan ve günümüzün en büyük Atatürkçüsü ilan edilen Cemal Kutay, Kürt Sait'i yazdığı kitaplarda şöyle ululuyordu:

"Gam çekmeyin: Çağımız Bediüzzaman (Said Nursi) çağıdır. Yirminci yüzyılda Türkiye'mizde bu muhteşem gerçeğin mümessili Bediüzzaman Said Nursi'dir."

"'Bediüzzaman(Said Nursi)nin davası sadece vatanımız için değil, İslam alemi, hatta bütün insanlık içindir."

“Dil ve Din” adlı kitabında “Cengiz Özakıncı” Cemal Kutay’ın Kürt Sait için düzdüğü methiyelere oldukça geniş bir yer vermiş, işte onlardan bazıları:

Said Nursi’nin seslenişini arkasından gidilmeye layık YEGANE YOL olarak kucakladığımız zaman, İslam dinini yaşadığımız devrin içinde buluruz. Dün bunu yapamadığımız için o koskoca imparatorluğumuzu kaybettik. Ve İslam dünyasının rehberliğinden mahrum kaldık.”

“Bediüzzaman Said Nursi’nin gösterdiği NUR YOLU: Kanunların teminatında, vicdanların ışığında, irfanların tasdikindedir. Nazariye değildir. Tarihin tescirindeki muhteşem hakikattir.”

“Bediüzzaman (Said Nursi)... İslam aksiyonunun çağımızdaki müstesna ve hatta tek temsilcisiydi. (...) Biz, millet olarak uzun zamandır İslam alemine ve dünyaya huzur ve adalet getirecek bir felsefe ve tefekkürün sahibi olarak çıkmadık, çıkamadık. Bediüzzaman, Kur’an esaslarına dayalı yaşama düzeninin izahçısı ve müdafaacısıdır. Elinizdeki satırlar (Bediüzzaman Said Nursi kitabı) tamamlandığı zaman, insanlığı huzur ve saadete kavuşturacak felsefenin tatbik şartlarına ait temel prensipleri bulacaksınız... Bu emeğin, İslamiyet ve hatta dünyanın saadeti için tek yol olan Kur’an esaslarının çağımıza tatbik muhtevasını verebilmenin, bağrımızdan çıkardığımız bir mürşidimizin (Bediüzzaman Said Nursi’nin) himmeti olmasıyla iftihar imkânını bulacağız. Bu hasreti de en emin ve hayal kırıklığından masun ümid kaynağı olarak NUR TALEBELERİ’ne emanet ediyorum...

“Said Nursi; şahsiyet ve tefekkürü ile bir ışık adamdır.”

“Rüsub bırakabilmiş nadir kıymetler içinde Said Nursi’nin pırıl pırıl, durgun su sathı üzerinde her an genişleyen halkalar halindeki izi...”

Cengiz Özakıncı, kitabında Genelkurmaydan ödüllü, Atatürkçü!!! Cemal Kutay hakkında harf devrimine karşı oluşu ve çıkardığı dergiler hakkında da şu bilgileri veriyor:

“Latin esaslı alfabeyi kabul ederek, sadece Osmanlı İmparatorluğumuz devrinde 600 senelik kıdemi olan zengin, derinlemesine inmiş bir kültürün hazinelerine uzak kalmış, adeta yabancı olmuştuk. “

Görüleceği üzere Atatürk'ün kapattığı tarikatları tekkeleri diriltmeyi savunan Kutay, Yazı Devrimine de karşıdır. Öyle ki, kitaplarını dahi el yazısıyla Osmanlı abecesiyle yazmakta ve şöyle demektedir:

"Eğer harf değişikliği, yani bilinen söyleyişi ile alfabe inkılabı olmasa idi, bugünkü nesil, bu (Said-i Nursi, vb. gibi) kıymetlerin sahalarındaki eserlerinden sadece faydalanmakla kalmayacak, belki örnek tutarak açtıkları yolda devam edeceklerdi."

Özakıncı, Kutay ile ilgili şu bilgileri de veriyor: *"Demek ki, bugün basın-yayında örnek Atatürkçü olarak yüceltilen Cemal Kutay, 1945'te toplumu Atatürk'ün laiklik anlayışından uzaklaştırmak amacıyla kolları sıvayıp dergiler çıkartmıştı ve yayınlarında Atatürk'ü "kalpsiz bir inatla toplumu dinden imandan uzaklaştıran biri" olarak damgalıyordu. Kutay'a göre 1945'ten sonra Türkiye'nin Atatürk'ün yolunu bırakıp din yoluna girmesi gerekiyordu. Çünkü 1945'te Sovyetlere karşı Soğuk Savaş başlatan Amerika, Sovyet yayılmasının ancak dine sarılmakla durdurulacağı inancını yayıyor, Türkiye'den de laik yönetimi bırakıp dinci yönetime geçmesini istiyordu. Cemal Kutay, Amerika'nın Türkiye'yi dincileştirme amacının bir aracı olarak çalışmaktaydı. Bu konuya ilişkin belgeler Otopsi Yayınevince basılan United States Of İrtica 1945-1999: Soğuk Savaş Döneminden Yeni Dünya Düzenine Türkiye'de İrtica ve Emperyalizm adlı kitabımda yer alıyor. Cemal Kutay, Amerika'nın Türkiye'yi Sovyetlere karşı dincileştirmek tasarısının bir uygulayıcısı olarak 1952de Allah Yolu adıyla bir dergi daha çıkarmıştır. Bu derginin kapağı şöyledir:"*

"ALLAH YOLU

Nur Saraylarının kapılarını bulabilenler, Allah yolunda yürüyenlerdir. (Sühreverdi)

Yıl: 1 - Sayı: 1 15 Aralık 1952 - 27 Rebiülevvel 1372

Asr-ı Saadet Müslümanlığının ihyasına çalışan on beş günlük Allah, din ve ahlak bilgileri Dergisi

Sahibi: Cemal Kutay

Cemal Kutay, 1980 yılında yazdığı ve yeni Asya yayınlarından çıkan, Kürt Said'i şöyle ululuyordu:

“Karşımıza şu sual dikilir; böylesine feyyaz, böylesine engin pınar (Said Nursi ve Nurculuk) kurur mu? Değişen şartların getirdiği rüsublardan arınarak yine öz kaynağa iletecek yeni mürşidler çıkıp irşad himmetini kucaklayamazlar mı?.. Yirminci yüzyılda ülkemizde bu ebedi gerçeğin örnekleri arasında Bediüzzaman Said Nursi’nin hususi ve müstesna yeri vardır.

(…)

Said Nursi’nin, bugün sadece Anadolu’nun değil, komşu İslam ülkelerinden bütün Müslüman dünyasına kadar yayılmış, yabancı dillere çevrilmiş eserleriyle insanlığın hakiki huzurunu arayan başka dinler mensupları arasında da alaka görebilmiş ve ümid bağlanmış bir şahsiyet olmasının bu Rabbani tecellisine başkaca hüküm vermek mümkün müdür? Said Nurside ancak Rabbani lütuf sayılacak fıtri mizaç ve kabiliyetler vardır. Feyyaz nur pınarı halinde...

(...)

Said Nurside aydınlık fikir vardır, fakat donmuş fikir yoktur.

(...)

Elinizdeki kitabın gayesi, Said Nursi’yi İslam alemine ardından gidilir müstesna bir kıymet olarak emanet etmektir.

(...)

Said Nursi, bir fikir-felsefe-aksiyon şahsiyetidir. Risale-i Nur (Said Nursi’nin kitapları) ebedi feyyaz membaıdır. Nur Talebeleri, bu feyyaz membaının terkibine eğilin!

(...)

Said Nursi müctehiddir, mücahiddir, müceddiddir, müdafidir, musallidiı; müdebbirdir, müdekkiktir, müttekidir, mümindi r, müslümandır, mübeşşirdir, müsbettir, mutahhardır, mütebahhirdir, müşerreftir, mübariktir, mukaddestir, mübecceldir, muteberdir, müfessirdir, müverrihtir, mu’tekiddir, mukdimdir, mümtazdır, mükerremdir, müberradır, mültefittir; mürşiddir, musaffadır, muasırdır, muhalleddir, mualledir, muallimdir, mubassırdır, mucizbeyandır, muhakkiktir, muhallimdir, muvahhiddir, mübehhicdir, mübindir, mübşirdir, müeddebtir, müessistir, müeyyiddir, mütefekkirdir, müşfiktir, müştehirdir, mülhimdir, müncidir, münevvirdir, müstahbirdir, müstakarrdır, müstehdiftir, müşerrihtir, müstekmildir, mütebirridir,

mütevekkildir, mütefelsiftir, mütefennindir, mütehaddistir, mütehakkıktır, müteşerridir...

(...)

Said Nursi, 1980 Türkiye'sinin bölünmezliğinin temel mevzuudur.

(...)

NUR YOLU felsefesi, zevalsiz aydınlık bu şafağın arkasındadır.

Said Nursi, dinde de, hayat felsefesinde de, hürriyet anlayışında da, ülkeye hüviyet kazandıran maddi manevi müesseselerde de belirli vasıflar aramış, çok zeki, kavrayışlı, azimli, nefsine hakim kişi olarak, kendisine has ekol sahibi olmuştur."

Amerika'nın bize biçtiği İslam oyununda rol kapmak isteyen ve dincilikle hiçbir ilgisi olmayan ve "Kadın Bacakları" adlı şiiri çekinmeden kaleme alan Necip Fazıl, Atatürk düşmanlığı ve Şeriatçılığa geçiyordu. Oktay Akbal, Suphi İleri, Hüseyin Cahit Yalçın gibi yazarlarıyla bir fikir dergisi olan Büyük Doğu 'da şeriatçı dergiler kervanında yerini alıyordu.

Amerika'nın desteği ve Papa'nın onayı ile İslam Birliği yolunda çalışmalar başlıyordu. Kadın ve kadınlar üzerine yazılar yazan, muharrirler birer birer imana(!) geliyor, Necip Fazıl'ı Ahmet Kabaklı takip ediyordu.

CHP, tüm geleceğini tehlikeye atma pahasına ve dahi yardım alma umuduyla "Demokrat olduk" diyerek çok partili hayata geçmek zorunda kalıyordu.

Bu arada Amerika ile ilişkilerin gelişmesinde her olay etken oluyordu. 1946 yılında Amerika'daki elçimiz Münir Ertegün ani bir kalp krizi ile hayata gözlerini kapıyordu. Amerika, aradığı fırsatlardan birini daha yakalamıştı. Jest olsun diye elçimizin cenazesini "Missouri" adlı savaş gemisiyle, Türkiye'ye göndermeye karar verdi. Gemi Amerika'dan yola çıkar çıkmaz, hükümette karşılama hazırlıklarına başladı.

Hazırlıklar cenaze için değil, yeni dostlarımızın mürettebatlarının ağırlanması, onların bir dediğinin iki edilmemesi içindi. Missouri adlı savaş gemisindeki askerleri bağrına basıp, sımsıcak bir ilgiyle karşılamak üzere, devlet üzerine düşen hiçbir özveriden kaçınmıyordu. Bu amaçla Conilerin kadın ihtiyacının

karşılanması bile düşünülüp, programlanıyordu. Subaylar için özel aşk evleri organize edilirken, erler için de “Genelevler” baştan aşağıya yeniden dizayn ediliyordu.

İstanbul genelevinde tam bir seferberlik başlatıldı. Sokaklar duvar diplerine kadar yıkanıp temizlendi. Genelevlerin badana ve boyaları tekrar tekrar elden geçirildi. Hayat kadınlarının en seçkinleri görevliler tarafından doktorlara muayene ettirildikten sonra, bir de hamama götürülüp yıkandı. Bu arada genelev yerli müşterilere yasaklandı. Kaçamaklara karşı da genel ev kapısına nöbetçiler kondu.

Amerikan savaş gemisi limana yanaştığında, genelev ve özel aşk evleri ziyaretçilerinin emir ve görüşlerine hazırdı. Böylece ABD ile sıcak ilişkilerde başlamış oluyordu. Haa, bu arada İstanbul’u fethetmek ve yine işgalden kurtarmak için canlarını bir an için bile tereddüt etmeden veren dedelerimizin kemikleri sızlasa da ne gam! amaç; Amerikalı dostlarımız(!) memnun olsun.

Bu işlerde o kadar ileri gidildi ki, 1950’lere geldiğimizde özel adamlara özel kadınlar da sunulmaya başlandı. Endonezya diktatörü ülkemize geldiğinde, günün en seçkin kadını olan dansöz Özcan Tekgül ikram edilmek istenmişti. Kadının; *“Ben o yağ tulumunun koynuna girmem”* diyerek diretmesi üzerine, anlı şanlı görevliler yeni bir kadın bulana kadar kan ter içinde kalmışlardı.

Amerikalılar 1946 yılındaki karşılamadan çok memnun kalınca bu sefer filolarıyla gelmeye kalkmışlar, gençler bu duruma karşı çıkmaya başlayınca da, İslamcı yazarlar insanları kışkırtarak gençlerin üzerine salmaya başlamışlardı. Bunların en ünlüsü Bugün Milli Görüşçülerin Milli Gazete’sinde yazan Mehmet Şevket Eygi’ydi.

Bu arada Amerika’da boş durmuyor, “müttefik” olarak girdiği bu yeni oluşumda yerini sağlamlaştırma çabalarına giriyordu. Yandaş iktidarlarla yetinmeyip yandaş kadrolar yetiştirme yarışındaydı. Bu çabaları, kadro yatırımları ile girdiği alanı geçilmez duvarlarla örüp elde tutma yarışına yönelikti. Daha çok kendine bağlı, kendi amaçları doğrultusunda güvenebileceği liderleri yetiştirip, rakiplerine karşı sağlam bloklar oluşturuyordu.

Bu amaçlarla İstikbal vaat eden gençlere burslar veriyordu... Özellikle gelecekte yükselip köşe başlarını tuta bilecek

yetenektekilere...

Amerika kendisine yakın gördüğü ve ileride yararlanabileceği gençleri bir bursla ülkesine davet ediyor, sistemi hakkında kurstan geçiriyordu. Burada bilgi ve görgülerini arttırdığı gençleri ülkelerinde köşe başlarını tutsunlar diye tekrar geri gönderiyordu.

Bir nevi Amerika'ya bağlılık kursu olarak ta adlandırılan bu burstan çok sayıda Türk genci yararlandı. Ve birçoğu burada aldıkları derecelere göre önemli yerlere geldi. Kimi politikacı, kimi de bürokrat olarak...

Amerikan gizli servisi CIA'nın denetimindeki kuruluşlardan burs alarak ülkeye dönen politikacılarımız, Devlet yönetimini ellerine geçirdikten sonra Amerikan çıkarlarını her şeyin üzerinde görmelerinden dolayı ülkemiz hak ettiği yerin çok aşağılarında yer alıyordu.

Fazilet Partisi, Merwe Kavakçı'yı türbanı ile Meclise sokmaya kalkınca "Bu kadına haddini bildirin" diyerek en büyük tepkiyi gösteren Robert Kolej mezunu ve Amerika'dan burslu Başbakanımız Ecevit, Merwe'nin amerikan vatandaşı olduğu ortaya çıktıktan ve DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in onu tutuklamak için girişimlerde bulunmasının ardından ağlamaklı olarak bu kerre "Bir hanfendiye bu yapılır mı" diyordu. Ecevit'in bu çelişkisi insanın aklına şu soruyu getiriyor? Ecevit, eğer Merwe'nin Amerikan vatandaşı olduğunu baştan bilseydi, Meclis'e değil türbanla, çarşafla girse ses çıkarabilir miydi?

Siyasal Bilgiler Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Başkanı Alpaslan Işıklı, "Nurculuğun Güncelleştirilmesi" başlığı altında şunları söylüyordu:

"Sovyetlerin çöküşüne kadar, İslamiyet'ten Sovyetleri kuşatma altında tutmada yararlanmış olan güçler, haliyle farklı arayışlar içine girmiş bulunuyorlar. Bir başka deyişle, artık ünlü "yeşil kuşak" stratejisinin varlık nedeni kalmamıştır. Öte yandan, yeryüzünü, avuçlarının içine sığdırabilecekleri bir küresel köye dönüştürmek isteyen uluslararası güçler, yalnızca Sovyetleri yıkmakla emellerine ulaşmış olamayacaklarını görmektedirler. Bunun için ve hepsinden önemli olarak, Atatürk'ün deyimi ile "mazlum milletlerin" kurtuluş

umudunun tümüyle ortadan kalkması gerekmektedir. Bu da Kemalizm'i tarih sahnesinden silmeden başarılabilecek bir iş değildir.

Küreselleşme, 70'li yıllardan bu yana derin bir bunalıma yuvarlanmış olan uluslararası sermayenin, bu bunalımı aşmak için oluşturduğu evrensel modelin önemli bir yönüdür. Küreselleşme, "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ilkesi yerine "egemenlik kayıtsız şartsız uluslararası sermayenindir" demektir. Bunun için, sosyal devletin ortadan kaldırılmak istendiği bir tarih aşamasın da, onunla birlikte, ulusal devlet, demokrasi ve ülkemiz gerçekleri çerçevesinde bütün bunları somutlaştıran bir tarihsel çizgi olarak Kemalizm, yoğun saldırılarla karşı karşıyadır.

Kemalizm ortadan kaldırılmaya çalışılırken onun yerini neyin alacağına da karar vermişlerdir. "Ilımlı İslam bunun için icad edilmiştir. İslam sıfatının arkasına sığınan bu akımın ılımlılığı, efendileriyle ilişkileri çerçevesinde söz konusudur. Yoksa, Kemalist değerler ve devrimler örneğin kadın hakları karşısında daha ılımlı olunacağına dair bir anlam içermemektedir.

CIA'nın Ortadoğu masası şeflerinden Fuller, yeni stratejilerinin işaretini şöyle vermiştir. "Ilımlı İslamı benimseme, Atatürk'ün görüşlerinden vazgeçme, Ortadoğu ve Kafkaslarda serbest piyasanın ve ABD'nin tavsiye ettiği İslamı yaymak."

Esasen Fuller, Mustafa Kemal'in eserlerinin ve düşüncelerinin silindiğine dair hükmünü vermiştir bile. Ufuk Güldemir ile yaptığı mülakatında bu görüşünü şöyle anlatıyordu:

"Ancak dünyada hiçbir lider ne George Washington, ne Nehru, ne Lenin, ne Gandi sonsuza kadar yaşayabilecek bir ürün veremedi. Oysa İncil ve Kuran veriyor. Liderler ölüyor. Önce bedenleri, sonra zaman içinde düşünceleri siliniyor. Oysa Kuran ve İncil yaşıyor. İşte Mustafa Kemal'in başına gelen de her tarih yazmış liderin başına gelenden farklı değildir."

Böylece Fuller, Atatürk'ün, Cumhuriyetin "ilelebed" yani sonsuza kadar yaşayacağı yolundaki düşüncelerini yanıtlamaya çalışmış olmaktadır. Zira, Mustafa Kemal'in "Sonsuza kadar" yaşayacağını söylediği "Ürün" Türkiye Cumhuriyeti'nden başka bir şey değildir.

Kemalizm’e ve Cumhuriyete karşı “Ilımlı İslam” rolünü oynama görevinin, Nurculuğa ve özellikle bu akımın Fetullah Gülen tarafından temsil edilen kanadına verildiği anlaşılmaktadır.

Bu çerçeveye oturtulduğunda, Said’i Nursi’nin gün demdeki yerine yeni vurgular getirmek amacıyla Batı’da ve özellikle Atlantik ötesinde gerçekleştirilen çabaların anlamını kavramak biraz daha kolaylaşmaktadır. Gerçekten de Nurculuğa ve Said-i Nursi’ye, ünlü Moon tarikatına benzer bir ağırlık kazandırmak için akıl almaz çabalar sarf edilmektedir. Risaleleri bazı batı dillerine çevrilmekte; değişik kurumlarda bunlar inceleme konusu yapılmakta; örneğin, Kaliforniya’nın El Cerrito kentinde görüldüğü üzere, yalnızca bu amaca yönelik araştırma kurumları oluşturulmaktadır.

Said Nursi’yi ve Nurculuğu güncelleştirmek ve uluslararası düzeyde önemli kılmak yönündeki çabalar, Şerif Mardin’in tam da “Yeni Dünya Düzeni”nin doğuşuyla birlikte Amerika’da İngilizce olarak piyasaya sürülen, Said Nursi hakkındaki kitabıyla yeni bir halkaya kavuşmuştur.

Halen Amerika’da Washington Üniversitesi’nde görev yapmakta olan Şerif Mardin, 1998 Mart ayı başında Türkiye’ye geldiğinde, basına yansıyan açıklamalarından anlaşıldığına göre, daha özgür olduğu için Amerika’da yaşadığını ifade etmiştir. Oysa, Türkiye’de özgürlüklerin en çok kısıtlandığı 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde bile, bilindiği kadarıyla bu zatın başına en ufak bir şey gelmiş değildir. Said Nursi’yi ve Nurculuğu Kemalizm karşısında göklere çıkaran kitabı da Türkiye’de özgürce basılmış ve satılmıştır.

Suudi Arabistan karşıtı Fetullah ne hikmetse, Amerikan Aramco şirketi ve Suudi Arabistan destekli Rabıta’nın Türkiye temsilcisi ve kurucusu Salih Özcan’ın koltuğunun altından çıkmamış, Küçük Dünyam adlı kitabın da birlikteliklerini her fırsatta dile getirmiştir. Gülen, vaazlarında Suudi krallarının giydiği cübbelerden giymiştir. Bu durum Hürriyet Gazetesinden Murat Bardakçı’nın da dikkatini çekmiş. 29 Aralık 1996 tarihinde “Bu cüppe ne menem iş” başlığıyla Fetullah Gülen’in sırtındaki cübbenin Suudi tarzı olduğuna dikkat çekerek şunları yazmıştı:

“Körfez Arapları, entarilerinin üzerine pelerini andıran cüppemsi, siyah bir örtü geçirirler... Belki elli çeşit ismi vardır ama

genellikle ‘abaiye’ denir... Ön tarafı yakadan eteklere kadar sırmayla kaplıdır, sırmadaki altının ayarı ve kalınlığı, sosyal statüyü ve zenginliği gösterir... Aslında ‘kravat’ karşılığıdır abaiye... Yani entarini üzerine abaiyeyi geçirip eteklerini savuran Arap, ‘Spor’ değil ‘Resmi’ giyinmiş sayılır... Kral Fahd’da aynı abaiyeyi giyer, sokaktaki adam da... Sırmalı abaiyeler, birdenbire bizde de moda oluverdi... Artık imamından Fetullah Hoca’sına kadar herkesin sırtında... Camilerde hatim indirip, mevlit okuyan imam da bürünüyor Suudi cüppesine, minberden gözyaşları içinde vaazlar veren Fetullah Bey de... Bizim geleneksel, sade cüppelerin suyu mu çıktı? Vaizi, imamı, Fetullah Hocası, vesairesi neden bu sırmalı cüppeye bürünmektedir? Birileri altınla sırmanın erkeklerde ‘helal’ ve ‘farz’ olduğuna dair fetva mı verdi yoksa? Velhasıl bu Suudi cüppeleri neyin nesi ve ‘Suudi Kralı Oyunu’ ne menem bir iş?”

Gerçekten bu cüppe ne menem iş?.. Ancak burada insanın aklına takılan Fetullah Gülen’in cüppesinin sırmasındaki altının ayarı ve kalınlığı!.. Hani bu ayar ve kalınlık, sosyal statüyü ve zenginliği göstermektedir ya, cümle alem Gülen’in statüsü nedir diye merak etmede...

AYNI TOPUN KUMAŞLARI

Bir çok hocadan ders aldığını söyleyen Fetullah Gülen’in en ciddi şekilde ders aldığını belirttiği kişi Osman Bektaş Hoca idi. Burada Nurculuk konusunda çalışmalar yapan ekipteki diğer ilginç isimler ise “Kara Ses” lakaplı Cemalettin Kaplan, Mehmet Kırkıncı ve Cevdet Bilican’dı. Cemalettin Kaplan bu derslerden sonra MSP’den Erzurum milletvekili adaylığına soyunuyor ancak seçilemiyordu. Kara ses lakaplı Kaplan daha sonra Erbakan tarafından Almanya’ya gönderiliyor ve kendisinden Milli Görüşü derleyip toparlaması, oradaki insanları eğitmesi isteniyordu.

Avrupa Milli Görüş Teşkilatlarını Genel Başkanlığının Diyanet işleri başkanlığına gönderdiği yazı ile Fetullah Gülen’in, İşçi vatandaşlarımızın yoğun olarak bulunduğu Almanya’da yurttaşlarımızın dini konularda aydınlatılmasını sağlamak üzere teşkilatları nezdinde görevlendirilmesini istiyordu. Diyanet İşleri Başkanlığı Doç. Dr. Süleyman Ateş’in uygun görmesiyle 12 Kasım

1977 tarihinde Bakanlık onayına sunuluyor ve aynı gün verilen izinle Fetullah Gülen Milli Görüşçü yetiştirmek için Almanya yolculuğunun hazırlıklarına başlıyordu.

Fetullah Gülen'in anılarının yayınlandığı onlarca kitaptan hiçbirinde her nedense, bu bir aylık Milli Görüşçü eğitme seferberliği yer almıyor. Gülen bu günlerini bir sır gibi saklıyordu.

Fetullah Gülen'in hayatındaki en önemli isimlerden biri de Salih Özcan'dı. O da bilindiği gibi MSP milletvekili, Rabıta'nın Türk iye temsilcisi ve "Sebil ür Reşat" adlı derginin sahibiydi.

Gülen'in yaşamındaki bir diğer isim Eymen Topbaş ise; ANAP'ın İstanbul eski İl Başkanı, Korkut ve Turgut Özal kardeşlerin sağ koluydu.

1938 yılında doğan Fetullah eğitim durumunu açıklarken; *"Ben medreseye devam ederken de tekkeyi ihmal etmezdim. Alvar imamı hayatta iken hep onun yanına gidip geldim. Zaten ilk gözümü açtığım, ruhumu mayaladığım yer tekkedir. Ben de tekke ve medresenin izleri hep aynı ritmi dokuyarak devam etmiştir..."* diyordu.

Ne bileyim? Daha, Hoca doğmadan çok önceleri Tekke ve Zaviyelerin kapatıldığı gibi bir durum aklımda kalmış.

Tekke ve Medrese tahsilli(î) Fetullah Gülen, Kur'an'ın tercüme edilmesi olayına ise şiddetle karşı çıkıyordu:

"İslam adına yapılan her hizmete destek olmayı en büyük vazife kabul ediyordum. Bu benim çok küçük yaştan beri adetimdi. İslam'a hizmet eden kim olursa olsun içimde o şahsa karşı memnuniyet hissetmişimdir. Çünkü İslam'ın derdi benim hayallerimi dahi süsleyen tek idealimdir. Heyecanlı bir fıtratım. Nurları tanıdığım dönemde Kur'an'ın latin harflerle yazılması Türkiye'nin gündemindeydi. Hemen kâğıt kaleme sarıldım ve bende her mukaddesat sahibi gibi, içte dine tecavüz edenlere karşı içimin kükremesi ile fikrimde istihzar ettiğim bir kaç sözü sunmakla bahtiyarım. Diye başlayan üç sayfalık bir yazı yazdım. Arkadaşlar, bilhassa Kırkıncı Hoca bunun dergide yayınlanmasını istedi.

Gülen, o günlerdeki heyecanlı fıtratını şöyle açıklıyordu:

"Dünyayı parmağıma takıp ta bir çevirsem."

VE GIZLENEN RAPOR

12 Mart yönetimi ile Başbakan Yardımcısı olan Sadi Koçaş, daha önce bilgisi olduğu Fetullah Gülen'in hamisi Yaşar Tunagür dosyasının ve daha birçok dosyanın Başbakan Nihat Erim ve kendisinden saklandığını öğrendi. Bu dosyayı MİT ve Demirel hükümetinin hasır altı ettiğini de... Yapabileceği bir şey de yoktu. Çünkü Yaşar Tunagür, Nurcuların güçlü bir isminin olmasının yanında, Demirel'in kardeşi Hacı Ali Demirel'in çok yakın dostu. Karısı Nazmiye hanımın da kiracısıydı. Kiracı dediysek her ay başı kira ödemiyor, evde bedava kalıyordu.

Yaşar Tunagür'ün, Atatürk düşmanı, Kürt Said'in izinden giden bir Nurcu olduğu İçişleri Bakanlığının belgelerine göre kanıtlanmıştı. Tunagür, Dışişleri Bakanlığında yer alan rapora göre de Amerikan "Aramco" şirketinin de arkasında olduğu Suudi Arabistan da kurulan ve amacının tüm dünyaya şeriat devleti kurmak olarak açıklayan Rabıta adlı örgütle ilişkiliydi. Her sene hac bahanesi ile Suudi Arabistan'a giderek bilgi alışverişinde bulunuyordu. Yaşar Tunagür bu raporlara rağmen 1965 yılında Demirel hükümeti tarafından Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına getiriliyordu.

1970 yılında kurulan komisyon MİT'ten Tunagür hakkında bilgi istedi. Başbakan Demirel'e bağlı MİT kendilerinde Tunagür ile ilgili belge olmadığını bildirdi. Rapor yine Demirel tarafından uçurulmuştu. Oysa böyle bir rapor vardı ve bu raporda; Tunagür'ün Nurculuk, Şeriatçılık ve Kürtçülük faaliyetleri tüm açıklığı ile anlatılıyor, Diyanet'te bu amaçla yaptığı kadrolaşmalar detaylarıyla açıklanıyordu. 1972 yılında Cumhuriyet Senatosu tabi üyesi Mehmet Özgüneş ve 14 arkadaşı tarafından Devlet Bakanları ve o günlerde Demirel'in sağ kolu durumundaki Refet Sezgin ve Hüsamettin Atabeyli tarafından görevi kötüye kullandıkları gerekçesiyle açılması istenen soruşturmalarda gizlenen raporlarda ortaya çıkıyor, Kürtçülerle, Nurcuların işbirliği ve beraberlikleri, ülke ve Silahlı Kuvvetlere olan hasımlıkları belgeleniyordu. Demirel ve ekibince, Fetullah'ın hamisi, en yakın dava arkadaşı Kürtçü ve Nurcu Yaşar Tunagür ve çetesi hakkında gizlenen raporlardan bazı bölümler:

"... İçişleri Bakanlığı 12.08.1965 gün, Emniyet genel Müdürlüğü Şube l-B 1227314172 ve 78075 sayılı yazılarıyla, İzmir gezici vaizi Yaşar Tunagür'ün Cumhuriyet, Atatürk ilkeleri ve 27 Mayıs

aleyhtarlığı yaptığını, milli birlik ve beraberliği bozucu faaliyetler içinde bulunduğunu, irticai yaymak için gayretler sarf ettiğini, din istismarı yoluyla bir partinin seçim propagandalarında direkt ve endirekt rol oynama hazırlığı içinde olduğunu, bazı kimseler vasıtasıyla, kendini halka YÜKSEK MÜHENDİS olarak tanıttığını, Devlet bakanlığına bildirmiştir.

Atatürk düşmanı ve Türk Milletini bölücü faaliyetler içinde olduğu İçişleri Bakanlığı tarafından Devlet bakanlığına bildirilen bu adam, bu bildirmenin üzerinden 4 ay geçmeden, Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına sınırsız yetkilerle getirilmiştir.

Bu zat buraya gelir gelmez kendisine benzer insanlardan müteşekkil bir şebeke kurmuştur. Bu şebekeye dahil olan insanlar-ki sayılan 17'dir- istisnasız Atatürk düşmanıdır. İstisnasız hepsi Laik Cumhuriyetin düşmanıdır. İstisnasız hepsi Türkiye'nin menfaatlerini değil, dışarıda bir takım gizli cemiyetlerin menfaatlerini gözeten insanlardır."

Mit Müsteşarlığının Cumhurbaşkanlığına ve Başbakanlığa verdiği raporu, Cumhuriyet Senatosu Üyesi Mehmet Özgüneş şöyle açıklıyor:

"Meseleyi Bütün teferruatı ile arz edebilmek için, evvela bu şebekenin başkanından başlamak üzere bir - ikisini tanımakta fayda vardır...

Meseleyi objektif esaslara bağlamak, hissi taraflardan tamamen uzaklaşmak için Yaşar Tunagür'ün şahsiyetini, tamamıyla devlet arşivlerinden aldığım belgelerle, devlete bağlı makamların verdiği raporlara dayanarak izah edeceğim.

Bunlardan birisi MİT Müsteşarlığının Cumhurbaşkanlığı ve başbakanlığa verdiği bir rapordur. Bu rapor 4 ana bölümden müteşekkildir. Birinci bölümünde Yaşar Tunagür'ün şahsiyeti anlatılmakta, biyografisi hakkında kısaca bilgi verilmektedir. Buna göre Yaşar Tunagür İstanbul'da Kabataş Lisesinde son sınıfta iki sene üst üste kaldığı için liseden çıkarılmış, bilahare küçük bir memuriyet almış, bundan sonra Ankara'da Maliye Bakanlığı'nın küçük bir memuru iken Atatürk Lisesine dışarıdan devam ederek liseyi bitirmiştir. Elindeki diploma sadece lise diplomasidir..."

Fetullah Gülen'in koruyucusu da kendini olağan üstü olarak gösterme gayretlerine girmiş, bu uğurda kendisi ne destek de yine bir başka Nurcu olan Demirel'in bakanlarından gelmiştir. Rapora devam edelim;

"Sayın Devlet Bakanı Hüsamettin Atabeyli'nin Cumhuriyet Senatosu Genel Kurulunda, kendisinin Bağdat Üniversitesinden aldığı bir sertifikanın Milli Eğitim Bakanlığı tarafından tasdik edilmiş olduğu şeklindeki be yanı gerçek dışıdır. Hilafı hakikattir. Aksine, 1963 yılında Yaşar Tunagür, Bağdat Üniversitesinden aldığı bu sertifikanın Milli Eğitim Bakanlığı tarafından tasdik edilmesinin isteyen bir dilekçeyi Milli Eğitim Bakanlığına göndermiş, Milli Eğitim bakanlığı cevabi yazısında "Sen Lise mezunu değilsin ki üniversiteye devam edesin, sertifika alasın. Senin elindeki belge sadece lise bitirme belgesidir. Devlet lise imtihanına girmedikçe tam lise mezunu sayılmazsın" diye cevap vermiştir. Bu kadar açık bir red cevabını 180 derece çevirerek; parlamentonun bir kanadının kürsüsünden aksini söylemek, kanaatimce doğru bir Devlet adamına yakışır bir hareket değildir.

Sayın Hüsamettin Atabeyli'nin geçekleri değiştirmesi bununla da bitmemektedir. Cumhuriyet Senatosu üyesi Muzaffer Yurdakuler'in vermiş olduğu bir önergeye cevaben Sayın Hüsamettin Atabeyli, İstanbul'da Ali Aslan adında bir kimsenin evinde arama yapılmadığına dair bilgisi bulunmadığını beyan etmiştir. Hâlbuki elimizde belge vardır; bu Diyanet İşleri Başkanlığına gelmiş, Din İşleri yüksek Kurulunda Ali Aslan'ın evinden alınan belgeler incelenmiş, karara bağlanmıştır ve bugünkü Diyanet işleri Başkanının altında imzası vardır. Binaenaleyh, Ali Aslan'ın evinde bir arama yapılmış olduğunun Diyanet İşleri Başkanlığı veya Devlet Bakanı tarafından bilinmemesine imkân yoktur. Kanaatimiz odur ki, parlamenterler tarafından sorulan yazılı sorulara devlet adamları doğru cevap vermelidirler.

Fetullah Gülen'i torpille Diyanet'e alıp koruyup kollayan Yaşar Tunagür, Demirel'in AP'sine kapılandıktan sonra ikbal kapılarını son sürat açmaya başlıyordu. Tunagür'ün faaliyetleri MİT müsteşarlığının Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa verdiği raporda şöyle yer alıyordu:

“Yaşar Tunagür’ ün faaliyetleri sağ cephenin liderliğini ele geçirmek yönünden olmuş ve bu maksatla Diyanet İşleri Reis Muavinliğine gelinceye kadar, bütün irticai faaliyetlerin destekleyicisi olmuştur. Adı geçen, dikkati ilk defa Edirne’de müftü bulunduğu sırada çekmiştir. Bilhassa dini topluluklarda ve cemaatin kalabalık olduğu günlerdeki vaazlarında, halkı hükümet aleyhine tahrik edici konuşmalar yaptığı anlaşılmıştır, İzmir gezici vaizliğine tayin edildikten sonra da Arap ülkelerinden adresine mektup ve çeşitli kitaplar geldiği görülmüştür. Gelen mektup ve kitaplar üzerinde yapılan incelemede irtibatın Müslüman Kardeşler Cemiyeti ve Iraktaki nurcular ile olduğu anlaşılmıştır. Nurcular ile olan irtibatı ise dolaylı bir durum arz etmekte ve adı geçen, Irak’a talebe gönderilmesi imkânlarıyla “Nur” neşriyatının temin ve şevkine aracı olduğu meydana çıkmıştır. Ayrıca, Irakta iken aynı odada beraber kaldığı ve Iraktaki Nurcuların temsilcisi durumunda olan Ahmet Ramazan Salih Tuncer’e Kur’an kurslarında ve ilahiyata öğrenci yetiştirme derneklerinden sağladığı paraların Irak’taki talebelere dağıtılması için gönderdiği anlaşılmıştır.

Yaşar Tunagür bu mutavassıt rolün yanında, İzmir’de verdiği vaazlarda da yıkıcı ve gericiliği destekler bir davranış göstermiş ve bu faaliyeti dolayısıyla 1964 yılında hakkında dava açılmıştır...”

Raporda, kapatılan MSP; Refah ve Fazilet Partisi Milletvekili Lütfü Doğan’ın o günlerde Yaşar Tunagür’ün maşası olduğu da vurgulanıyordu. Raporda Tunagür’ün Diyanet İşleri teşkilatını Nurcularla doldurduğu da belirtiliyor ve şunlar anlatılıyordu:

“Yaşar Tunagür’ün gerek Nurcularla, gerekse İslam birliğini savunan teşekküllerle açık irtibatı bulunmaktadır. Şöyle ki, Irak’la irtibat devamlı surette mevcuttur. 23 Temmuz 1966 günü Ankara’ya gelen Ahmet Ramazan Tuncer, Yaşar Tunagür’ün evinde misafir kalmış, yapılan toplantı da aşağıdaki hususlar kararlaştırılmıştır.

Irak Kültür Ataşemiz Reşat Oğuz’un merkeze alınarak yerine Konya Yüksek İslam Enstitüsü baş muavini Necati Çerçioğlu’nun tayin edilmesi.”

Senatör Mehmet Özgüneş, yapılmak istenen bu tayinin nedeni de şöyle açıklıyor.

“Irak Kültür Ateşesi’nin Dışişleri Bakanlığı’na, Milli Eğitim bakanlığına gönderdiği raporlar okunursa tayinin sebebi de ortaya çıkar.

Birincisi, buradan Ahmet Ramazan Salih Tuncer Türkiye’den Nur Risaleleri temin etmekte, bunların Yaşar Tunagür’e göndermekte; Yaşar Tunagür de oradaki Türklere satmaktadır. Bu husus bizzat kültür müsteşarı tarafından başbakanlığa bildirilmiştir. Birinci rahatsızlık buradan doğmaktadır.

İkincisi, Kültür müsteşarı orada bir Türk Lisesi ve Türk İlkokulu özel olarak açmak istemektedir ve bunu Iraklılara kabul ettirmiştir. Buna Ahmet Ramazan Salih Tuncer ve Yaşar Tunagür muhaliftir.

Üçüncü husus, bir takım talebeler Türkiye’den kaçmakta, gizlice Bağdat’taki bazı medreselere yazılmakta, orada İslam dini tedrisatının yanında Araplıkta aşılanmaktadır. “

Kültür Ataşesinin bu konuda raporlar yazarak önlem alınmasını istemesi Yaşar Tunagür’ü çileden çıkarmış ve onun görevden alınması için çalışmalar başlatılmasını istemiştir. Yaşar Tunagür’ün faaliyetleri hakkındaki rapor şöyle devam ediyordu:

“Irak’ın Türk öğrencilerine açmayı düşündüğü burslardan Nurcuların istifade etmesi imkânlarının araştırılarak sağlanması.

Müslüman Kardeşler cemiyetinin liderlerinden olan Seyyid Kutup’a ait olan eserleri Türkçeye çevirmek, için tercüme ve yayın şirketi kurulması fikirleri münakaşa edilerek kabul edilmiştir.

Rabıtatül Alemi İslam cemiyeti genel Sekreteri olan Muhammed El savvaf ile temas halinde bulunmaktadır. Yaşar Tunagür bu cemiyetin İsviçre’de bulunan şubesi başkanı Dr. Sait ramazan ile muhabere etmektedir. Pakistan İslam Partisi başkanı ve başkan yardımcısı ile de irtibat halindedir...”

Raporda Yaşar Tunagür’ün *“Bir gün gelecek şeriat kanunları tatbik edilecek”* sözlerine vurgu yapılarak, kendisinde politik güç olduğunu sürekli olarak çevresine söylediği belirtilerek Tunagür’ün; *“Demirel bana tabidir, ben Demirel’e değil”* şeklindeki sözlerinin altı çiziliyordu. Raporda Tunagür’ün Diyaneti; Atatürk düşmanı, nurcularla doldurduğu, bunların sürekli olarak Atatürk’e hakaret ettiği ancak haklarında hiçbir yasal işlem yapılmadığı da aktarılmaktaydı.

Raporda, Diyanet İşleri başkanlığının mescidinde Said-i Nursi'nin "Tesbihat" isimli kitabının bulunduğu ve Nurcular tarafından okunduğu belirtiliyor, ve Yaşar Tunagür'ün başında bulunduğu şebekenin Diyanet İşleri Başkanlığı'nı bir Nur medresesi haline getirdiği önemle vurgulanıyordu.

Raporlar, 12 Mart muhtırasından önce Demirel hükümetine sunuluyor, ancak Demirel Hükümeti bu raporları yok ediyor ve bu konudaki sorulara da "Böyle bir rapor yok" diye yanıt veriyordu. Ancak gerek MİT müsteşarlığı, gerekse İçişleri Bakanlığı ve eski Diyanet İşleri Başkanı İbrahim Elmalı raporların birer suretlerini Cumhurbaşkanlığına da gönderiyordu. Nurcular bu raporların tamamını yok ettiklerini zannettiklerinden olacak, suçlarının kapanacağı hayaline kapılmışlardı.

Raporda, Rabıta'nın Türkiye temsilcisi ve Faysal Finans'ın kurucularından olan ve aynı zamanda Fetullah Gülen'in yıllarca yanında yer alan, hep övgüyle bahsettiği MSP milletvekili adayı Salih Özcan ile Yaşar Tunagür'ün birliktelikleri açıklandıktan sonra Yaşar Tunagür'ün Irak'ta o günlerde katledilen Kerküklü Türk gençleri ve Türk askerleri için dua edilmesini eleştirerek "Komünist itler" dediği de açıklanıyordu. Raporda yer alan bir tanık, Tunagür'ün Arabistan'daki faaliyetlerini şöyle anlatıyordu:

"Yaşar Tunagür'ün forsunu ve azametini orada gördüm. Kraliyet misafiri gibi en lüks otellerde yatıyor, lüks otomobillere biniyor ve bindiği otomobilin üzerinde yeşil bayrak mutlaka bulunuyordu.

Hacı Ali Demirel ve yakınlarına ilaveten Bugün gazetesi sahibi Mehmet Şevki Eygi ve Salih Özcan devamlı olarak refakatinde bulunuyordu. Bunların azametini sağlayan şahıs, Rabıtatül Alemül İslam Cemiyeti Genel sekreteri Muhammed Sürür Süphan'dı...

Ülkemizde Kürtçü ve Nurcu yapılanmanın temellerini Demirellerin himayesinde atan Yaşar Tunagür'ün faaliyetleri MİT Müsteşarlığının Cumhurbaşkanlığına, başbakanlığa ve ilgili yerlere gönderdiği raporda bitecek gibi değildi. Tunagür'ün ülkemizin bölünmesi amacıyla sergilediği eylemlerine geçmeden önce Mehmet Özgüneş'in, Tunagür hakkındaki usulsüzlük iddialarını dinleyelim:

"Arkadaşlarım, Yaşar Tunagür şebekesini kurup, MİT Müsteşarlarının ayrıntıları ile belirttiği gibi, dış memleketlerde de

irtibatını tesis ettikten sonra kendisinin bu makamda kalabilmesi, faaliyetlerinin devam edebilmesi için bir takım himayelere mazhar olmuştur.

Evvela Yaşar Tunagür, dış ticaret uzmanı sıfatıyla GİMA'ya verilmiş ve GİMAdan ayda bin lira aylık bağlanmıştır kendisine. Her ay Yaşar Tunagür GİMA'dan bu aylığını devamlı olarak almıştır ve GİMA'daki resmi sıfatı; "Dış Ticaret uzmanı"dır. Bununla da iktifa edilmemiş, bir hac mevsiminde hacca bedava gidebilmesi ve hacdan sonra da şöyle bir rahat dünya seyahati yapabilmesi için kendisi GİMA tarafından ticaret münasebetleri tesis etmek üzere, Lübnan, Suudi Arabistan ve Kuveyt'e gönderilmiştir.

Filhakika yaşar Tunagür, yanına muhterem refikalarını da alarak hacca gitmiş, hac farizasını ifa ettikten sonra, orada evvela tüccarlarla temas kurmuş ve alelade bir ticaret mecmuasından, hatta bizim buradaki herhangi bir ticaret ataşesinden de alınacak bir takım bilgileri rapor diye yazmış ve bunu Suudi Arabistan'la ticaret münasebetleri tesis ettim diye göndermiş ve gayet tabi ki, karşılığında parasını almıştır.

Yaşar Tunagür oradan Kuveyt'e gitmiş, Kuveyt'te kendisini büyük bir din alimi ve aynı zamanda Türkiye'deki bir çok ticaret müesseselerinin mümessili gibi göstermiş, orada bazı ticaret erbabına kendisini yedirtmiş, içirtmiş oradan da yine bir takım sudan bilgileri dercederek GİMA'ya göndermiş ve oradan da Lübnan'a geçmiş ve aynı şeyleri orada da yapmış ve böylelikle gezmiş olduğu bütün seyahatlerde en lüks otellerde yatarak, uçakla seyahat ederek ve bu yoldan geniş bir dünyalık elde ederek Türkiye'ye dönmüştür.

Yaşar Tunagür'ün himayesi bununla da kalmamış ve ne olur ne olmaz endişesiyle, belki bir gün birisi gelir, kendisi çünkü Diyanet İşleri başkan vekilliğinde kalmaktadır. Buradan ayrılır diye, 633 sayılı kanunun açık hükmüne rağmen İstanbul müftülüğüne tayin edilmiştir. Nitekim bundan sonra buna ait bir mesele Din İşleri Yüksek Kuruluna havale edilmiş ve Din İşleri Yüksek Kurulu ittifakla verdiği bir kararda; yaşar Tunagür gibilerin müktesep hakkının sadece vaizlik olduğunu, bir üst makam olan müftülüğe tayin edilemeyeceğini karara almıştır. Fakat buna rağmen Yaşar Tunagür'ün İstanbul müftülüğü iptal edilmemiş, İstanbul Müftülüğünün ihtisas kadrosundan dolgun

maaşını almaya devam etmiş, ayrıca Diyanet İşleri başkanlığından da 600 lira makam maaşı ve kendisine ayrıca yevmiye de verilmiştir; çünkü İstanbul'da görevi vat, kendi Ankara'da çalışıyor diye her gün bir de yevmiye verilmiştir.

Yaşar Tunagür ayrıca Kuala Lumpur'a gönderilmiştir. Oradan, bizden bir hanım, bir de erkek hafız istenmiştir müsabakaya katılmak için. Bir erkek hafız ayrılmış ve hanım hafız yerine de Yaşar Tunagür gönderilmiş ve kendisi hafız olmadığı halde, orada herhangi bir musabakaya katılmadığı halde Kuala Lumpur'a kadar gitmiş, gelmiş ve harcırahını almıştır.

Ayrıca Yaşar Tunagür Amerika'ya gitmiştir. Amerika'da iki Türk kendisini takip etmişler ve Türkiye'nin bölünmesini hedef tutan, Türkiye'nin bölünmesi için gayret sarf eden bir takım kimselerle temas kurmuş, giderken de yanında en az 2000 tane Diyanet İşleri neşriyatını götürmüş, kendi adına bunları dağıtmış ve bunun için de harcırah almıştır.

Yaşar Tunagür'ün yaptığı sahte, işleml erden dolayı hakkında ihbarlar yağmasına hatta Tunagür'ün İzmir'i elinde bulundurmak için buraya atadığı İmam hatip Okulu mezunu bir Nurcuyu İki fakülte bitirmiş gibi göstermiş olmasına, bu sahteciliği de Resmi Gazete'de tescil ettirmesine rağmen bu denli pervasızca yaptığı davranışları sonucunda hiçbir takibata maruz kalmamış, hakkında yapılan soruşturma fezlekeleri de Demirel'in Devlet Bakanı tarafından sümen altı edilmiştir. Raporda 1969 seçimlerinde Siirtli olan Yaşar Tunagür'ün Demirel tarafından AP'nin propagandasını yapmak için görevlendirildiği, bu amaçla Siirt'e gelen Tunagür'ün "ben buraya hükümetin mümessili olarak geldim. Ne yapıp yapıp oyların Adalet Partisine akmasını sağlayacaksınız. Siirt'ten dört milletvekili çıkacak" dediği yer alıyordu. Tunagür bu amaçla Kürtlerin önde gelen liderlerinden Molla Fethullah ve Eşkıya Hakim o ile görüşüyor, oy vaadi karşılığı onlara yüklüce paralar ödüyordu.

1966-69 yıllarında Nurcu-Kürtçü ve şeriatçı akımların elele vererek Demirel ve AP'lilerin koruma ve kollaması altında iyice kök salıp gövde budak genişleme dönemleri olmuştu. Bu dönem iyice sorgulandığında, araştırıldığında, bu döneme ait belge ve bilgiler gün ışığına çıkarıldığında ülke üzerine oynanan oyunlar ve bu oyunların piyonları çısçıplak gerçek çehreleri ile ortaya çıkacaktır. MİT Müsteşarlığının Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve ilgili yerlere gönderdiği rapor gibi sümen altı edilen, Siirt illeri Sıkıyönetim Komutanlığının hazırladığı raporda Adalet Partisi Nurcular, Kürtçüler ve Fetullah Gülen'in hamisi yaşar Tunagür ilişkisini de açıklıyordu:

"Killi bucağının Kur'an kursu binasında, Ulucami, Fakirullah camiinde ekserisinin din adamlarının teşkil ettiği önce Arapça, sonra Kürtçe olarak 'Adalet Partisi'nin destekleneceği, Diyanet İşleri resmi kadrosunda olup ta Adalet Partisini desteklemeyen ve oylarını Adalet partisine vermiyenlerin işlerine son verileceğini belirtmiştir.

Siirt Müftüsü Haydar Hatipoğlu'nun da buna ilaveten. Yaşar Tunagür'e, bu hususta itimat edilmesini ve bizzat başta kendisi olmak üzere, herkesin Adalet partisini destekleyeceği konusunda senet verdiği öğrenilmiştir. Büyük topluluk dağıtıldıktan sonra, yalnız görevlendirdikleri ve yukarıda isimleri açıklanan din görevlileri

arasında birçok konuların görüşüldüğü; fakat bu konuların gizliliğine çok dikkat edildiği için toplantıda konuşulanlar öğrenilememiştir.”

Fetullah Gülen’in bir an bile emrinden çıkamadığı Nurcu Yaşar Tunagür’e bir sohbet esnasın da Süleyman Demirel’in mason olduğu halde din hakkındaki tutumu sorulur. Tunagür’ün zabıtlara geçen c evabı hayli ilginçtir:

“Demirel beni değil, ben Demirel’i idare ediyorum”

Demirel’in Başbakanlığı döneminde, 1966 yılında bazı müftüler Barzani ile ilişkiye girer. Diyanet İşleri Başkanlığının bir sorusu üzerine Mit Müsteşarlığı çok gizli bir raporla PKK’nın temellerini atmak amacıyla Barzani adına hareket eden din görevlilerinin adını ve eylemlerini Diyanet İşleri Başkanlığına bildirir. Diyanet İşleri Başkanlığı’da adı geçen müftülerin evlerine ikişer tane müfettiş göndererek, evlerinde ve müftülük binalarında Savcılık nezaretinde arama yaptırır. Demirel hükümeti tarafından yok edilen raporda arama ile ilgili oldukça ilginç açıklamalar vardır.

Tutak müftüsü Abdurrahman Dürre’nin evinde yurdumuzun doğu bölümlerini isyana davet eden bir beyanname bulunmuş, bu beyannamede *“Başka hiçbir çare yoktur. Silaha sarılacaksınız; isyan edeceksiniz”* sözleri yer alıyor, Türk milleti en ağır sözlerle aşağılanarak, hakaretlere uğruyor, Silahlı Kuvvetler tahkir ediliyordu. Bu beyannamenin yanında Kürtçe olarak bulunan bir şiirde yine Türk Ulusu ağır bir şekilde aşağılanıyordu. Yine Kürtçe bir başka şiirde Barzani için Zamanın Napolyon’u deniyordu.

MİT Müsteşarlığının hazırladığı bu rapor Başbakan Demirel’e ulaşınca, Demirel’in bakanı Refet Sezgin, yine Demirel’in Diyanet İşleri Başkan muavini Fetullah Gülen’in hamisi Yaşar Tunagür, bu raporların diğer suretlerinin ve arama tutanaklarının peşine düşerler. Diyanet İşleri Başkanı İbrahim Elmalı, Türklüğe, Silahlı kuvvetlere ağır hakaretler içeren bu şiir ve belgeleri 6. Notere götürmüş, tercüme ettirmiş, fotokopilerini çıkarıp bir nüshasını Cumhurbaşkanına “Kurye” ile göndermiş, diğer yerlere gönderilenler ise imha edilmiştir.

Diyanet İşleri Başkanlığı, bu ihtilal çağrısı yapılan bildirileri, Türklüğe ve Silahlı Kuvvetlere en ağır hakaretler içeren Kürtçe ve Arapça şiirleri, fezleke halinde aslen Siirtli olan ancak Çanakkale’den

AP saflarında milletvekili seçilerek meclise girip Demirel'in devlet Bakanı olan Refet Sezgin'e göndermiştir. Fezleke'de özetle şöyle denmekteydi:

"Bu suçlar vazifeden doğma suçlar değildir. Bu zevatın derhal mahkemeye verilmesi için bu fezlekenin savcılığa tevdii icap eder."

Gönderilen fezleke ne savcılığa veriliyor, ne de başka bir soruşturma yapılıyor, ne de Yaşar Tunagür'e en küçük bir uyanda bulunuluyor. Sıkı mı ki, Demirel'in karısı Nazmiye'nin evinde bilabedel oturan, Demirel kardeşlerin can ciğer yakını Şeriatçı, Nurcu ve Kürtçü Yaşar Tunagür'e en ufak bir soru sorulsun ya da uyarıda bulunulsun. Bunlar yapılmadığı halde Müfettiş raporlarına Yaşar Tunagür'ün "Abdurrahman Dürre'nin mahkemeye sevk edilmesini Refet Sezgin ile ben önledim" dediği müftü yardımcılarının ifadeleriyle geçiyordu. Yaşar Tunagür, açıklamasının sonucunda "Abdurrahman Düse'yi mahkemeye gitmekten ben kurtardım. Sayın Refet Sezgin'in baskısıyla, İyi de oldu" demeyi de ihmal etmiyordu.

Abdurrahman Dürre, Demirel hükümetlerinin koruyup kolladığı Nurcu, Şeriatçı ve Kürtçü çalışmalarını gün ve gün ilerleterek, "Kürdistan Yurtsever Dindarlar Birliği Başkanı olarak sahneye çıkıyor, Sosyalist imam olarak da tanınıyordu. Demirel hükümetlerinin kanatları altında korunup kolllanan Düne, eli kanlı terör örgütü PKK'nın Sürgündeki sözde Kürt Parlamentosunun aktif üyeliğini de sürdürüyor, Fetullah Gülen'in üstadı, Kürt Said gibi bölge insanlarına din maskeli Kürt Milliyetçiliğini aşılıyordu.

Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde Kürtçülük, Nurculuk ve bunlara bağlı şeriatçılık faaliyetlerinden rahatsız olan, sürekli büyüyüp gelişen bu tehlike karşısında tedbir alınması gerektiğini düşünen Diyanet İşleri Başkanı İbrahim Elmalı, Başbakan Demirel'e oynanan oyunları ve ülkemizi bekleyen tehlikeleri haber veren, özel kalem 328, Ankara, 18.10.1966 tarihli bir mektup yazar:

"Sayın Süleyman Demirel; Başbakan

Aylardan beri Başkanlığımızı huzursuz eden bir oyunla karşı karşıyayım. Bu oyuna fırsat vermek istemeyen şahsım ve mesai arkadaşlarım çeşitli töhmetler altında bulundurulmaktadırlar. İçten ve dıştan olmak üzere çift yönlü olarak harekete geçirilen bu oyun, Muavinim Yaşar Tunagür tarafından tezgâhlanmakta, Diyanet İşleri

Başkanlığını tedvire memur Devlet bakanı Refet Sezgin tarafından da fiil sahasına konulmaktadır.

Bu sözlerle mektubuna başlayan Elmalı, Yaşar Tunagür'ün, kendisine verdiği yetkileri suiistimal ettiği, dilediğini emekli yapıp dilediğini naklettiği, Diyanet İşleri teşkilatını karıştırdığı gibi gerekçelerle Tunagür'ün yetkilerini kıstığını, ancak bu şahıs ve çevresinin tehditlerinin arttığını hatta Bakan Refet Sezgin'in Yaşar Tunagür için bütün Diyanet Teşkilatını feda edebilirim" dediğini belirtiyordu. Bu arada bir kere daha hatırlatmakta yarar var; Fetullah Gülen'i de Diyanete alan ve istediği gibi bu teşkilatta at koşturmasına neden olan kişi Yaşar Tunagür'dü. Neyse biz mektuba devam edelim:

"Tayin, nakil, azil ve emeklilik işlemlerinde itimat ettiğim için kendisine salahiyet verdiğim Yaşar Tunagür, Devlet Bakanı Sayın Sezgin'in hemşehrisi ve sıkı dostu, Tunagür'ün ifadesine göre çocukluk arkadaşıdır...

Bir politik kişinin Diyanet teşkilatı merkezinde mühim bir mevki işgal eden bir memur vasıtasıyla her türlü isteğini yerine getirme arzusu, teşkilatımızı karıştırmış, başında bulunduğum Diyanet teşkilatında huzursuzluk ve dedikodu almış, yürümüştür.

Muavin Yaşar Tunagür'ün empozesiyle Çankırı vaizliğinden Tekirdağ müftülüğüne tayin ettiğimiz ve sonradan bölgeci zihniyet taşıdığını öğrendiğim Ali Aslan'ın, Aydın müftüsü Mehmet Şirin'e yazdığı bir mektup, zarfıyla Türkiye Din Görevlileri Federasyonunun eline geçmiştir.

...Bu mektup mesnet kabul edilerek Teftiş Kurulu Başkanıyla bir müfettiş Tekirdağ'ına gönderilmiş; müftünün evinde yapılan aramalarda memleketimizin milli güvenlik ve bütünlüğünü yakından alakadar eden belgeler ele geçirilmiştir.

Tahkikat sırasında müfettişlerimiz Tekirdağ müftüsüne işten el çektirmişlerdir. Mumaileyhi Başkanlık emrine alma teklifimiz ise Devlet Bakanlığının 13.10.1966 tarih ve 5267 sayılı yazısıyla reddedilmiştir.

Müfettişlerce tahkikat sonuna kadar işten el çektirilmesi talebinin bakanlıkça iptali ve müftünün vazifesi başına dönmesi için bizzat bakan tarafından Tekirdağ Valiliği'ne emir verilmiştir.

Ali Aslan'ın evinde yapılan aramada, İstanbul'da meskûn Sadettin Yüksel'in Ali Aslan'a hitaben yazdığı bir mektup ele geçirilmiştir. Bu mektuptan Milli Emniyetimizce Kürtçü ve Solcu olduğu müseccel olan Tutak Müftüsü Abdurrahman Dürre'nin mukadddes gayeler için çalışmadığı ve korkak olduğu ifade edilmektedir."

Abdurrahman Dürre'yi pasiflikle ve korkaklıkla suçlayan Sadettin Yüksel bilindiği gibi 12 Eylül öncesi bir cinayete kurban giden metin Fatih Akıncılar Derneği Başkanı Metin Yüksel'in babasıydı, Sadettin Yüksel'in bir diğer oğlu da çırılçıplak namaz kıldığını söyleyen ve yaşadığı Amerika'dan yılda bir iki kez gelerek ortalığı karıştıran Edip Yüksel'di. Demirel'e bizzat Diyanet İşleri başkanı tarafından yazılan mektupta o dönemde temelleri atılan Kürtçü ve Şeriatçı terör örgütlerinin faaliyetlerinin daha başlangıçta önlenmesi isteniyor, mektuba şöyle devam ediliyordu:

"Tutak müftüsü Abdurrahman Dürre hakkında tahkikat açılmış ve müfettişlerimiz tarafından yapılan arama sonunda, bir tomar tetkike değer belge ve gizli kürt cemiyetinin 25 sayfalık elden ele dolaşan, el yazması bir risalesi de ele geçirilmiştir.

Abdurrahman Dürre ifadesinde, bu risalenin Norşin'de Şeyh Taha'nın Medresesinde el yazısıyla dağıtıldığını, çoğaltılarak etrafa yayıldığını ifade etmiştir.

Bu vesikanın Türkçe yeni harflerle bir sureti ilişiktir. Risalede Şeyh Sait isyanı ve Dersim harekâtı anlatılmakta olup, kürt gençliğine hitap edilerek Türklerden intikam alınmasını ve müstâkil bir devlet kurulması için savaşa hazırlanmaları istenmektedir..."

Demirel hükümetleri zamanında temelleri atılan PKK, Nurcu şeriatçı ve benzeri örgütler ülkeyi kan gölüne getirirken, Demirel, "arkamda kan yoktur" diyebiliyordu. Yaklaşık 30 bin yurttaşımızın kanına giren Abdullah Öcalan paketlenip Türkiye'ye teslim edildiğinde verdiği ilk ifade de oldukça ilginç bilgiler veriyordu. Bu ifadelerinde Demirel tarafından Aydın'dan milletvekili yapılan ve birçok kişinin Aydınlı bakan olarak bildiği aslen Siirtli bir Kürt aşiretinden olan Demirel'in İçişleri Bakanı İsmet Sezgin için de Terörist başı Apo şunları söylüyordu:

“1993, yılı Mart veya Nisan ayında olabilir Hasan CEMAL Cumhuriyet Gazetesi adına benimle röportaj yapmaya gelmişti. Hasan Cemal ile yemek yerken, Hasan Cemal bana o günkü İçişleri Bakanı İsmet Sezgin’in benim için üslubunu biraz yumuşatsın... Bizim de onun için sert konuştuğumuza aldırış etmesin... Dediğini iletti...”

Biz yine Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından Demirel’e gönderilen ve onun da hasıraltı ettiği mektuba dönelim.

‘Bu vesikanın el yazısı ile teksir edilerek gençler arasında dağıtıldığını Abdurrahman Dürre ifade etmiştir.

Vesikanın sonuna doğru, isyan edilecek mıntıka tül ve arzı verilerek haritası çizilmektedir. Buna göre, Sivas dahil şark vilayetlerimiz ayrılmaktadır.

Irak’ta isyan halinde bulunan Molla Mustafa Barzani övülmekte ve kendisinin mehdi olduğu ifade edilmektedir.

Abdurrahman Dürre’nin evinde ele geçirilen bir vesikada Türklüğe ve mukaddesatımıza sövülmekte ve bu şiirin bütün teşkilata duyurulması istenmektedir. Şiirin altında da dernek başkanı imzası vardır.

Abdurrahman Dürre’nin evinde ele geçen bir karttan, Abdurrahman’ın Ali Aslan ile sıkı teması olduğu, Ali Aslan, Abdurrahman Dürre ve diğer şahısların Diyanetteki işlerinin Yaşar Tunagür tarafından takip edildiği anlaşılmaktadır.

Bu tahkikatın açılıp genişletilmesi, Devlet bakanı Sayın Refet Sezgin ile, Muavinim Yaşar Tunagür’ü her nedense rahatsız etmektedir. Bu sebeple müfettişlerimiz ve Teftiş Kurulu Başkanı devamlı tazyike maruz bırakılmakta ve tahkikat ile ilgili eldeki mevcut vesaik, bu hadisenin mahiyeti henüz vuzuha kavuşmadan ve tahkikat bitmeden Bakan tarafından istenilmektedir. Vesikalar verilmediği için de teftiş Kurulu başkanına, sayın bakan tarafından gelen heyetler huzurunda hakaretamiz sözler sarf edilmektedir...”

Demirel, kendine gelen bu mektubu ve belgeleri işleme koymaktansa imha etmeyi yeğler. Yaşar Tunagür İmam hatip Okulu’nu tam olarak bitiremeyen Ahmet Karakullukçu’yu “Hem Hukuk hem de Yüksek İslam Enstitüsü mezunudur” diyerek İzmir Müftüsü yapıyor ancak çok geçmeden gerçekler ortaya çıkıyordu.

Dönemin Diyanet İşleri Başkanı İbrahim Elmalı konu ile ilgili açıklamayı yaparken Yaşar Tunagür'ün beyanına kandığını belirtiyor, Tunagür'ün en çok koruduğu adamlarından Fetullah Gülen hakkında da şu bilgileri veriyordu:

“ Sözü geçen Ahmet Karakullukçu'yu Eylül 1967 ayı içinde yani geçen yıl İzmir'de gezerken arkadaşlarıyla birlikte rastlamak suretiyle tanıştım. O gün arkadaşları arasında yine Yaşar Tunagür'ün adamlarından vaiz Fetullah'ta bulunuyormuş, beni görünce Müftüye; ‘aman beni Vaiz Fetullah diye tanıtmayın’ diye rica da bulunmuş”

Yaşar Tunagür hakkında Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'a sunulan raporda da şu bilgiler yer alıyordu:

“Halen Diyanet İşleri Başkanlığında Başkan Yardımcısı olarak görevli bulunan Yaşar Tunagür'ün mesleki tahsili yoktur.

15.8.1965 tarihinde yürürlüğe giren 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri hakkında kanun ile kendisine tanınan müktesap memuriyeti, İzmir merkez vaizliğidir. Bilahare İstanbul müftülüğüne atanması, bu kanun hükümlerine tamamen aykırıdır.

Müktesap hakkı vaizlik olan Yaşar Tunagür, 633 sayılı kanuna aykırı olarak ikinci defa İstanbul Müftülüğüne atanmıştır. Aynı zamanda bu makama muhassas 1500 liralık kadroya almakta olduğu maaş kadro durumu ile atanması mümkün görülmediğinden çare olarak şöyle bir formül bulunmuştur.

Müktesep maaşı 800 lira olan Yaşar Tunagür'e torba kadrodan iki üst derece verilmiş, maaşı 1100 liraya çıkarılmış ve bu kadro ile İstanbul İl Müftülüğüne naklen ve asaleten tayini yapılmıştır.

Yaşar Tunagür, kanunsuz olarak atandığı İstanbul İl Müftülüğünde, atanma kararnamesinin çıktığı Nisan 1966dan beri bir gün dahi vazife yapmadığı halde maaşlarını muntazaman almaktadır. Aynı zamanda Ankara'da Diyanet İşleri başkan yardımcısı Vekili olarak bulunması sebebiyle yevmiye 36 lira makam temsil ödeneğini almaya devam etmektedir.

Yaşar Tunagür usulsüz ve keyfi tayin ve nakiller yapmakta ve şahsi dostlarına kadrolar vermektedir, İzmir'de vaiz olarak bulunduğu sıralarda ayrıca ücretle çalıştığı İmam Hatip Ve İlahiyata Öğrenci Yetiştirme Derneği kâtibi İsmail Türe isimli dostuna bir kadro vererek

Kur'an öğreticiliğine atanmasını sağlamıştır. Dernek idare işlerinde çalışan bu şahıs atandığı günden bu yana bir saat dahi Kur'an öğreticiliği yapmamış, olduğu halde maaşlarını almaktadır. Esasen bu görev için gerekli olan (Hıfz, tecvit v.s gibi) bilgilerden mahrum bulunan İsmail Türe, Kur'anı kerimi yüzünden zor okuyabilmektedir."

Kanunsuz ve usulsüz yaptırdığı işlerden biri de cami görevlilerinin intibak işlerindedir. Cami görevlilerinin ücretten maaşa geçebilmeleri için 633 sayılı kanunun öngördüğü ilkokul diplomasına sahip olmayan Bergama Divanıkebir Mescidi İmam Hatibi Abdulkadir Uslu'nun intibakını sağlamıştır. Bilahare bu iş şayi olduğundan, adı geçenin temin ettiği bir ilkokul diploması dosyasına konulmuştur. Tetkik olunursa, diploma tarihi intibak tarihinden çok sonradır.

YALANI RESMI GAZETEYE DE SOKTULAR

Nurcular, Cumhuriyet Tarihinde bir ilke imza atıyor, "tüm nurculara cennet" yalanından sonra, hile ve entrikalarını Resmi Gazeteye tescil ettiriyorlardı. Raporlardan izleyelim:

"İzmir'de merkez vaizi iken emrinde bulunduğu İzmir İl Müftüsü Celal Yıldırım'ı şahsi ibrarından dolayı Muş Müftülüğüne naklettirmiştir. Celal Yıldırım'ın yerine İzmir Müftülüğüne tayin ettirmek istediği arkadaşı Erdek Müftüsü Ahmet Karakullukçu ismindeki şahsı, Diyanet İşleri Başkanı ile Devlet Bakanına iki yüksekokuldan diplomalı olarak empoze etmiştir. Hiçbir yüksekokuldan mezuniyeti bulunmayan ve sadece imam Hatip Okulunun ikinci devresi mezunlarından olan Ahmet Karakullukçu'nun 11 Mart 1966 gün ve 12248 sayılı resmi gazetede neşredilen tayin kararnamesinde Yüksek İslam Enstitüsü ile Hukuk Fakültesinden mezun olduğu bildirilmiş, böylece Cumhurbaşkanlığı ile Başbakanlık makamları atlatılarak hilafı hakikat bir kararnamenin yayınlanmasına meydan verilmiştir. Bunun da mesulü Yaşar Tunagür'dür. Halen İzmir Müftüsü Ahmet Karakullukçu hakkında bir ihbar üzerine İzmir Cumhuriyet savcılığı tarafından kovuşturma yapılmaktadır.

Yaşar Tunagür İzmir'de vaiz iken arasının açık bulunduğu Karşıyaka Müftüsü Yusuf Ziya Yücegönül'ü de bir takım sudan bahanelerle Seferihisar'a naklettirmiştir. Bu haksız tasarruf karşısında Danıştay'a başvuran Yusuf Ziya Yücegönül aylarca evvel

davayı kazanmış ve eski görevine dönmesine dair karar Diyanet İşleri başkanlığına tebliğ edilmiştir. Diyanet işleri başkanı Sayın Ali Rıza Hakses Danıştay'ın bu yerinde kararının uygulanmasını istediği ve ilgililere bu yolda emir verdiği halde sırf Yaşar Tunagür'ün muhalefet etmesi yüzünden bu karar yerine getirilememektedir. Mağdur Karşıyaka eski müftüsü Yusuf Ziya Yücegönül, hakkındaki Danıştay kararının uygulanması için Diyanet İşleri Başkanlığına en son 26.9.1967 tarihinde noter vasıtasıyla bir ihtar göndermiştir.

Yaşar Tunagür'ün gadrine uğrayan din adamları bir iki değildir. İmroz adası müftüsünün yasal terfiini kasten geciktirmiş, adamı Müftülükten memurluğa indirmiş, Danıştay kararı ile eski makamına kavuşan Müftünün bu hakkını da vermediği gibi, senelik izin kullanma haklarını da engell emişti. Raporlara göre Tunagür, teşkilatın resmi servis arabasını özel işlerinde kullanmakta, hatta hasta bir memurun evine çağırılan daire doktoruna arabayı kullanma izni bile vermişti.

İDEAL KÜRTÇÜLÜK

Cumhurbaşkanlığı ve ilgili yerlere sunulan raporlar da Yaşar Tunagür'ün Kürtçü olduğu birçok yerde yayınlanan Aydın Müftüsü Molla Şirin ile yine bir başka Kürtçü Ali Aslan ve nihayet PKK'nın kurucularından Abdurrahim Dürre ile sürekli ilişki halinde oldukları vurgulanıyordu. Tunagür'ün Kürtçülük vaazı da raporlarda şöyle yer alıyordu:

"İki ay önce Diyanet İşleri Başkanlığı müfettişlerini toplayarak yaptığı konuşmada sözü Kürtçülük mevzuuna getirerek şöyle demiştir. Bu gün Türkiye'de iki çeşit Kürtçülük vardır. Biri, gelişigüzel Kürtçülük, diğeri ideal Kürtçülüktür. Fakat bilmeliyiz ki, bunların hiç biri komünistlik ve Masonluk kadar tehlikeli değildir."

Fetullah Gülen'in her zaman büyük bir övgü ile bahsettiği ve bağlı olduğu Nurcuların en önemli isimlerinden Yaşar Tunagür'ün Kürtçülük ve Şeriatçılığının yanında adının sürekli olarak yolsuzluklarla da anılması Nurculuğun bir başka çehresine de projektör tutuyordu. Raporlardan izleyelim:

"Doğu Anadolu'nun bir kazasından Lüleburgaz Müftülüğüne tayin ettirdiği Şehmuz Alkoç ismindeki hemşerisini aynı zamanda

münhal bulunan Edirne müftülüğüne de vekâlet ettirmekle yevmiye almasını sağlamıştır.

Diyanet İşleri Merkez Teşkilatında Şikâyet işleri memurluğuna tayin ettirdiği Cevat Gümüş adlı aslen Siirtli olan hemşerisinin aylardan beri görevine hiç gelmediği halde hakkında herhangi bir muamele yapılmamıştır.

Yaşar Tunagür'ün daire ve evinde çok hediye kabul ettiği merkez memurları arasında şayia halinde dolaşmaktadır. 1960-63 yılları arasında Edirne müftülüğünde görevli bulunduğu esnada, oturduğu evin kirasını emrindeki cami görevlilerinin aralarında topladıkları paralarla tesviye ettikleri tevatüren söylenmektedir. Ege bölgesinde bir ilçe müftüsünün nakil ve tayini ile ilgili olarak 250 lira rüşvet aldığına dair yazılı bir şikayet yapıldığı, Diyanet İşleri Teftiş Kurulu Başkanı Rahmi Özer'den işitilmiştir.

Yaşar Tunagür, İzmir merkez Vaizliğinde bulunduğu sırada İmam-Hatip ve İlahiyata Öğrenci Yetiştirme Derneği'nde emniyeti suistimal etmiş ve emanet olunan kitapların karını zimmetine geçirmiş, bilahare iş anlaşılınca, sıkıştırılmış ve paranın bir kısmı kendisinden geri alınmıştır.

Yaşar Tunagür'ün yetkilerini aşarak yaptığı keyfi tasarrufları tecviz etmeyen merkez teşkilatı daire Müdürleri, Başkan Ali Rıza Hakses'e otoritesini kullanıp, Yaşar Tunagür'ün sınırsız hareketlerini frenlemesi gerektiğini arz ettiklerinde Sayın Hakses'in "ben ne yapabilirim, arkasında Demirel var" dediği bir vakıadır...

Bununla beraber Yaşar Tunagür'ün Sayın Başbakan Süleyman Demirel'e yakın çevrelerle dostluk ve samimiyet tesis ettiği, sayın başbakanın kardeşi Hacı Ali Demirel'in hususi arabasında gezdiği, Nazmiye Demirel hanıma ait Çankaya Yeşilyurt Sokakta kâgir apartman katında kirasız oturduğu da etrafta söylenmektedir.

Ayrıca İskenderpaşa Camii İmam Hatibi Nakşibendi meşayihinden Zeyrekli Mehmet Efendi'ye mensup olduğu söylenen Medine-i Münevvere Belediye Mühendisi İsmail Turan ile Ankara'da Sayın Başbakan Süleyman Demirel'e yakın oldukları bilinen sekiz on kişilik bir mühendisler gurubu tarafından desteklendiği iddia edilen Yaşar Tunagür'ün cüret ve cesareti gittikçe artmakta ve keyfi tasarrufları ile kanunsuz hareketleri önlenememektedir.

Yaşar Tunagür'ü destekledikleri ileriye sürülen Umum Müdür seviyesindeki zevattan bazılarının isimleri aşağıda gösterilmiştir:

1. Türkiye Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği Genel sekreteri; Necmettin Erbakan.

2. Devlet Planlama Dairesi Yabancı Sermaye Tetkik Gurup Müdürü, Muammer Dolmacı.

3. Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Umum Müdürü, Korkut Özal.

4. Devlet Planlama Müsteşarı, Turgut Özal.

5. Mobil Şirketi Müdürü, Turan Güngen.

Raporda Yaşar Tunagür'ün Diyanet İşleri Teşkilatında yuvalanan Kürtçülük ve Nurculuk hareketinin temsilcisi olduğu açıkça belirtiliyordu.

TUNAGÜR - FETULLAH İLIŞKISI

Demirel'in Diyanet'teki eli Yaşar Tunagür'ün Diyanet bünyesinde barındırdığı, koruyup kolladığı isimlerden biri de Fetullah Gülen'di. Gülen, askerliğini yapmadığı, devlet memurluğu için gerekli olan yaşta olmadığı durumda sınava giriyor, Allah'ın sıfatlarını tam olarak bilemediği halde sınavı da kazanıyor, daha sonra da yaşını üç yaş birden büyütüyordu. Edirne'de Kürt Said'in risalelerini dağıttığını açıkladığı "Küçük Dünyam" adlı kitabından Tunagür-Gülen ilişkisini izleyelim:

"Hakkımdaki şikâyetlerin ardı arkası kesilmiyordu. O sıralarda valiye karşı beni himaye edecek te yoktu. Yaşar Hoca geldikten sonradır ki, himaye gördüm..."

Yaşar Hoca valiyle ve diğer üst seviyedeki bürokratlarla iyi görüşürdü...

... Yaşar Hoca'nın gelmesiyle oradaki sertlik kırılmış, hizmete müsait bir zemin oluşmuştu...

Yaşar Tunagür, Fetullah Gülen'in evlenmesi ile de ilgilenmiş ona bir teklif getirmişti:

"Kestanepazarı'ndaydım. Bir gün Yaşar Hocaefendi İzmir'e teşrifinde birini teklif etti. Çok da ısrar etti. Ancak daha önceki kararımdan dönmeyeceğimi söyledim. Boynuma sarıldı. "Sen de

beni dinlemezsen kim dinleyecek?" dedi, ağladı. Yaşar Hoca bu teklifle geldiğinde ben tam otuz yaşındaydım"

Gülen'i askere uğurlayanların başında da Yaşar Hoca, yani Yaşar Tunagür bulunuyordu. Gülen'in İzmir'e tayin işini perde arkasında gerçekleştiren yine Demirel'in koruyucu kanatları altındaki Yaşar Tunagür'dü.

"İzine ayrılıp küçük bir Türkiye seyahatine çıktım. Çeşitli yerlerdeki dostlarımı ziyaret ettim. Seyahatim kırk gün kadar sürdü. Hâlbuki izin sürem yirmi gündü. Ankara'ya uğradım. Yaşar Hocaefendi Diyanet İşleri Reis Muavini olarak Ankara'ya gelmişti. Ona durumumu anlattım. Geçmiş günler için rapor alınamayacağını söyledi. Meğer aklında başka bir düşünce varmış. İzmir'den ayrılırken onlara kendi yerine beni göndereceğini söylemiş ve benden sitayişkarane bahsetmiş. Bana "Bir dilekçe yaz ve İzmir vaizliğini iste" dedi. Ben, aniden böyle bir teklifle karşılaşınca şaşırdım. "İzmir büyük bir yer beni yutar. Mümkünse beni şarkta küçük bir vilayete verin" dedim. O ısrar etti. Bir başkasına dilekçe yazdırdı, bana da zorla imzalattı. Daha sonra da kararnameyi Diyanet İşleri Reisi Elmalı'ya imzalattı. Kendi imzalamadı. Bu Yaşar Hocaefendi'nin her zamanki temkinli davranışlarından biriydi."

Fetullah Gülen'in yine sürekli olarak yanında bulunan insanlardan biri de MSP milletvekili ve Rabıta'nın Türkiye temsilcisi Salih Özcan'dı.

Yaşar Tunagür, Fetullah Gülen'i koruyup kolluyor...

Yaşar Tunagür'ü Demirel kollayıp koruyor... Demirel'in koruyup kollayamadığı yerlerde mesela Fetullah Gülen, Bekir Berk, Hüsrev Altınbaşak ve diğer nurcuların kesinleşen ve kesinleşme aşamasına gelmiş cezalarını da dönemin MSP Genel Başkanı Erbakan ve CHP Genel Başkanı Ecevit onları affederek koruyup kolluyor... Yine Demirel'in koruyup kollayamadığı Fetullah Gülen'i yargının elinden Demirel'in müsteşarı Turgut Özal 1986 yılında kurtararak, koruyup kolluyor... Demirel'i de, Demirel'e ve AP'ye hesap sormak için darbe yapan generaller koruyup kolluyor...

İlişkiler ağı sadece bu kadar mı?... Olur mu!.. "Paranın dini imanı olmaz" sözünü doğrulayan bir ortaklığı inceleyerek son Türk devletini öpme operasyonlarında kimlerin el ele verdiğini görelim:

Ticaret Sicil Gazetesi’nin 24 Şubat 1975 tarihli sayısında yayınlanan sayısında yer alan şirketin adı, İslam anlamına gelen Silm; çalışma alanları, özetle:

“İthalat, ihracat, ticari temsilcilik, yatırımcı ve sanayicilere danışmanlık hizmeti sağlamak yerli ve yabancı şirketlerin temsilciliğini, dağıtıcılığını ve pazarlamacılığını yapmak. Fizibilite araştırmaları yapmak. Yabancı sermayeli kuruluşlara ihtisaslaşmış hukuk hizmeti danışmanlığı sağlamak...”

Şirketin ortakları:

1. Turgut Özal
2. Erol Aksoy
3. Zeki Aytaç
4. Semra Özal
5. Yaşar Tunagür
6. Mehmet Yeğinmen

Ortaklardan Turgut Özal’ı hepimiz biliyoruz. Şirketin kurulduğu tarihte Demirel’in koruyucu kanatları altında, Müsteşarlık görevini sürdürmüş, daha sonra 12 Eylül hükümetinde Demirel’den izin alarak başbakan yardımcılığına getirilmiş, ardından başbakan olmuş, “Orta direk, orta direk” diyerek ortadireği hak ile yeksan eylemiş, ardından da 8. Cumhurbaşkanımız olmuştu. Rahmetli, Nakşibendi’ydi.

Erol Aksoy, Şirket kurulmadan önce Amerika’dan getirilmiş, ardından Türkiye İktisat Bankası’nın sahibi olmuştu. Aksoy, TV kanalları açıyor, açtığı kanallardan birinin porno filmler oynatması nedeniyle İslamcı kesimin şiddetli tepkilerini çekiyor, Normal yayın yapan kanalı bile İslamcılar tarafından taraftarlarına seyrettirilmiyordu. Sosyetenin gözdesi, İstanbul boğazında yaptırdığı kaçak villalar ile nam salan Rum asıllı Erol Aksoy, Parlak Erol lakabıyla tanınıyordu. Noellerde kiliseye giderek mum dikiyor, ardından da Türk ekonomisini öpenlerin safında en önde yer alıyordu.

Zeki Aytaç; Trilyoner işadamlarından olan Aytaç, aynı zamanda Nakşibendi tarikatının önde gelenlerinden...

Semra Özal; Turgut Özal’ın malum zevcesi...

Yaşar Tunagür; Yukarıda belirttiğimiz, Nurcu, Kürtçü ve şeriatçı özelliklere sahip, çember sakallı bir adam...

Mehmet Yeğinmen; Turgut'un karısı Semra'nın ağabeyi...

İki Kürtçü Nakşibendi, bir Rum çocuğu, bir şeriatçı, Nurcu ve Kürtçü din adamı, bir liberal görüşlü, eğlence masalarında elinde viskisi, ağzında purosu ile yerini her zaman muhafaza eden bir kadın!.. Para kazanma yolunda, bir şirketin şemsiyesinde buluşuyorlardı. Demirel'in koruyucu kanatları altında.

Hoşgörü Abidesi olarak lanse edilen Fetullah Gülen, 12 Eylül darbesinin ardından siyaset yasaklı olan ve kendisini sürekli himaye eden, Demirel, Ecevit, Erbakan ve Türkeş'in "referandum" sonucu affedilmelerini önlemek için Nurcuların, Özal'ın görüşleri doğrultusunda "hayır" oyu vermelerini sağlamıştı.

Demirel ve Ecevit Fetullah Gülen'in bu tavrına rağmen onu koruyup, kollamaya devam etmişler, elinden "Hoşgörü" ödülü de almışlardı, "Biz bir aileyiz" nakaratları altında... Erbakan'ın Fazilet Partisine geçen milletvekilleri ise Fetullah Gülen'i her fırsatta savunmaya devam etmişlerdi. Öyle ya önemli olan şahsi tavır değil, "Amerikan patentli Nurcu-Kürtçü ve şeriatçı" bir devlet kurma amacıyla yapılanan Nur Tarikatının ikbaliydi.

RABITA

Demirel'in dosyasını hasıraltı ettiği Rabıta ile ilişkisi devlet raporlarına da geçen Nurculuğun yapılanmasında en önemli isimlerden olan Kürtçülük ve şeriatçılık faaliyetlerinde bulunan Yaşar Tunagür'ün ardından Rabıta örgütünü de tanıyalım.

Rabıta, Suudi Arabistan'ın Mekke kentinde 1963 yılında kuruldu. Kuruluş tüzüğünde amaçları şöyle sıralanıyordu.

"Müslüman memleketlerinde yönetimin İslamcı kurallara göre olmasına çalışmak.

Çeşitli ülkelerden hacca gelenler arasında kuvvetli ve olgun uyarıcıları seçmek ve bunları "İslam misyoneri" olarak yetiştirmek ve bunları kendi ülkelerine göndermek;

İslamcı yayın organlarına daha geniş biçimde dağılmaları ve görevlerini layıkıyla yapabilmeleri için maddi destek sağlamak"

Kısa adıyla Rabıta olarak bilinen, Rabıtat-al Alam al İslami adlı örgütün "Kültür Dairesi" adıyla oluşturulan bir propaganda merkezi bulunuyordu. Bu dairenin amaçları da şöyleydi:

“İslam ülkelerindeki hükümetleri, İslamiyet’in geniş ne hoşgörülü kurallarını uygulamaya çağırmak,

Kur’an-ı Kerim’in anlamını, güvenilir bir kaynaktan yaparak, İslami kuralları herkes için anlaşılabilir hale getirmek,

Müslüman devlet başkanları toplantıları düzenlemek,

Milliyetçilik ve ırkçılık anlayışları ile mücadele etmek...”

Öncelikle halkları Müslüman olan ülkelerin şeriat nizamı ile yönetilmelerini sağlamak amacıyla kurulmuş olan örgütün en önemli mali kaynağı Suudi-Amerikan ortaklığı ile kurulan Aramco adlı petrol şirketiydi.

Demirel hükümetinin MSP’li Devlet Bakanı Pakistan’da Rabıta’nın organize ettiği “Şeriat Kongresi”ne katılıyor bu kongrede şu kararlar alınıyordu:

Arapça öğrenimi, bilhassa Arapça’nın ana lisan olmadığı ülkelerde zorunlu olarak okullarda okutulmalıdır.

Kur’anın tamamının öğretilmesi orta öğretimde zorunlu olmalıdır.

İslamın önemli emir ve kuralları takrir şekilde kaydedilerek her türlü vasıta ile yayımlanması tavsiye edilir.

İslam ülkelerindeki anayasal kurumlar, İslami esaslara uydurulmak ve Arapça halka indirilmelidir.

İslami olmayan kanunlar kaldırılmalı ve şeriata uygun kanunlar güçlendirilmelidir.

Bütün daire ve işyerlerinde anlaşma ve kurallar dua ile birlikte oluşturulmalı ve bu yerlerde bir imam ve bir mescit açılmalıdır.

Tamamen şeriata dayalı modern İslam devleti kurabilmek için gerekli girişimlerde bulunulmalıdır.

İslam birliğinin yeniden kurulması ve daha sonra da bütün Müslüman devletlerin birbirini izleyerek birer “İslam devleti” olduklarını ilan etmeleri ve bir federasyon teşkil ederek halifeliği yürütmeleri sağlanmalıdır.”

Rabıta’nın Türkiye Temsilcisi de eski MSP milletvekillerinden ve Fetullah Gülen’in “Küçük Dünyam” adlı kitabında sık sık bahsettiği dava arkadaşlarından Süleyman Özcan’dı.

Rabıta örgütü yurt dışında görevli Türkiye Cumhuriyeti’nin din adamlarının aylıklarını ilk olarak CHP hükümetleri zamanında

yapılan anlaşmalarla ödüyor, 12 Eylül'ün Atatürkçü generallerinin onayı ile de devam ettiriyordu. Bu din adamları arasında da halifeler, Şeyhülislamlar ve benzeri insanlar fışkırıyordu.

BABASI YANINDA SIGARA IÇMEZMIŞ

Fetullah Gülen, babasının kendisine karşı duyduğu Hüsn-ü Zan nedeniyle yanında sigara içmediğinden birçok yerde bahsetmiştir. 1996 Yılında Hoca'nın hayatını dizi olarak veren Zaman Gazetesi'nde sigara olayı kendi ağzından şu şekilde yer alıyordu:

"... Diyebilirim ki, benim hakkımda ilk Hüsn-ü Zan besleyenler, arkadaşlarımdan da evvel, aile efradım olmuştur. Mesela babamın bana çok Hüsn-ü Zannı vardı. Hep bahsettiğim gibi yanımda sigara dahi içmezdi. O ki, bana Arapça okutmuş, bana hafızlık yaptırmıştı..."

Evlatların babalarının yanında sigara içmemelerinin bir saygı göstergesi olduğunu biliyorduk. Demek ki Fetullah Gülen'in ailesinde bunun tersi yaşanmış, diyecektim. Fakat AD yayınlarından çıkan "Küçük Dünyam" isimli kitapta, sigara konusu daha farklı bir şekilde işleniyordu:

"...14-15 yaşlarında idim. Bir ay kadar sigara içtim. Hatta pipo içmeye başladım. Babam bunun farkına varmış. Beni karşısına alıp ta bir şey demedi.

Sadece yastığımın altından aldığı paketi cebinden çıkardı. Ayak ayak üstüne attı. Ve benim çakmağımla sigarasını yaktı. Çok utandım yer yarılsa da içine girsem diye temenni ettim. O kadar terlemiştim. Ve bu hadise benim derhal sigarayı bırakmama sebep oldu..."

İlk Mektebi bile bitiremeyen Fetullah Gülen; 14 yaşında yani halkın yoksulluktan kırıldığı, ekmeği bile zor bulduğu dönemlerde pipo içerken, daha sonra; Felsefe ve fizik dalında, Descartes, Kant, Sir James Jean'ı okuyarak onlara hayranlık duymuş... Hoca'nın engin kültür hazinesi! sadece bu kadar mı?

Olur mu hiç!... Edebiyatçılardan Shakespeare. Özellikle onun Hamlet ve Romeo Julyet'ini daha çocukken okurken, Victor Hugo, Tolstoy, Dostoyevski ve Puşkin de bu furyadan nasibini alıyordu. Fetullah'ın okuma aşkını kendi anlatımlarından öğreniyoruz:

“Rus yazarlarından Tolstoy ise erken tanınan yazarlardan. Komünizmin karşısına milliyetçiliği çıkaran mütalaalarından dolayı Dostoyevski’ye ve Puşkin’e karşı ona hayranlık duymuşumdur. Ama şimdilerde, o mevzularda farklı düşündüğümü de ifade etmeliyim. Bir Rus milliyetçisinin, milletimize karşı belli bir tavrı vardır. Komünizm ortaya çıkınca nispetler perspektifinde, bütün düşünceler yer değiştirdi. Bir ateiste karşı, hiç olmazsa dindar bir Hıristiyan’ın yanında yerini alıyorsun. Dengeler değişince, tavırlar da değişime uğrayabiliyor.”

Rus yazarlarından önce, Gülen’in bu sözlerindeki başka bir noktaya dikkat çekmek gerekir. O da; “Dengeler değişince, tavırlar da değişime uğrayabiliyor.” ifadesidir. Bu söz, aslında kendisinin yakın zamandaki bir tespiti gibidir. Çünkü kendisi de sadece Küçük Dünyam’dan Ufuk Turu’na kadar geçen sürede bile epeyce ağız değiştirmiştir. Küçük Dünyam’da İskenderun’da askerlik yaparken milliyetçilik takiyyesi yaptığını söylemesine karşılık, Ufuk Turu’nda doğrudan milliyetçi tutumlar sergilemeye çalışmıştır. Tabi bununda sebebi, aslında yine kendi deyimiyle, devletle çatışarak bir yere varılamayacağı düşüncesindendir. Hatta bu düşünceden daha çok bir taktiktir. Öte yandan, Türk Cumhuriyetlerindeki okullar bakımından da bu milliyetçilik iddiaları önemlidir. Çünkü bu tutum, aslında oralara girişin bir vizesidir. Gerçi, bu kadar işleri de düşünen ve örgütleyen, Fetullah Gülen midir, değil midir? Orası kuşkuludur!..

Gülen, Batı’dan ve Doğu’dan bol bol adlar verirken, bunların hepsini de okuduğunu iddia etmektedir. Kim bilir belki de okumuştur. Ona bir diyeceğimiz yok. Ancak bu kişilerin düşüncelerinin Gülen’in düşünceleriyle hiç bir ilgisi bulunmamaktadır. Mesela; bir Tolstoy’un din hakkındaki düşüncelerine baktığımızda, adeta dincileri yerin dibine batırırcasına eleştirdiği görülür. Tolstoy, bir Hıristiyan’dır. Fakat bugün anlaşılan klasik anlamında değildir. O, Gülen’in aksine insanların eşitliğine inanır ve dinlerin bu yanının yine din adamları tarafından tahrif edildiğini söyler. Tolstoy’un görüşleri:

“Bütün insanların eşitliğinin kabulü bütün dinlerin asli ve zaruri özelliğidir. Gerçekte, hiç bir yerde ve zamanda, bu eşitlik var olmadığından, hep şu yaşanmıştır: Bütün insanların eşitliğini kabul eden yeni bir dini öğreti ortaya çıkar çıkmaz, eşitlikten kazanç

sağlayamayanlar hemen bu temel özelliği örtmeye çalışmışlar, böylece gerçek akideye yanlış anlamlar yüklemişlerdir... Eşitsizlikten kazanç sağlayan yöneticiler ve zenginler, kendi konumlarının sarsılmaması amacıyla akideye eşitsizliği kabul eden bir anlamı aşılamak için ellerindeki her imkânı kullanmış ve kendilerini yeni dini öğretinin gözünde meşrulaştırmaya çalışmışlardır. Dinin bu tahrifi, diğerleri üzerinde hâkimiyet kurmuş olanların bu yaptıklarını meşruymuş gibi hissetmelerine fırsat verdiği gibi kitlelere geçtiği zaman da, onlara, efendilere boyun eğmelerinin ikrar ettikleri dinin gereği olduğu fikrini aşılamışlar.

Tahrif başladığı an, telkin çok daha fazla kuvvetlenir ve duygu ile aklın eylemleri zayıflar... Bir din ne zaman bozulmaya başlamışsa, bu dinin koruyucular, aklı eylemlerini zayıflattırmış oldukları insanları kendi istedikleri şeye inandırmak için her türlü aracı kullanmışlardır.

Din adamları ve din adamı olmayanların arasındaki eşitsizliğin yanı sıra, zengin ve yoksul, efendi ve köle arasındaki eşitsizlik de Kilise hayranlığı tarafından keskin çizgilerle tesis edildi.

İndilere ufacık bir ilave yapıldı. Bu ilave şöyle diyordu: Hz. İsa semaya çıkarken belli kişilere, insanlara kutsal hakikati talim etme yetkisinin yanı sıra, insanları kurtarma ve lanetleme ve daha önemlisi bu yetkiyi başkalarına ihsan edebilme yetkisi verdi... Bunun sonucunda, Kilise fikri yerleşir yerleşmez, Kilise hem aklın, hem de kutsal sayılan kitapların üstüne çıkarıldı. Akıl bütün yanlışların kaynağı olarak gösterildi. Ve İnciller aklıselimin ışığında değil, Kilise mensuplarının istediği şekilde yorumlandı.

Mısır firavunları piramitleriyle gurur duyuyorlardı, biz de onların inşasında milyonlarca kölenin canının kurban edildiğini unutarak onlara gıptayla bakıyoruz.

Her türlü aldatma ve hipnoz gücünü kullanan papazlar ve din adamları insanlara şu fikri yerleştirmişler. Hıristiyanlık bütün insanların eşitliğini ilan eden ve dolayısıyla günümüzün putperest hayat yapısını bir bütün olarak parça parça eden bir din değil, bilakis bu yapıyı destekleyen ve bize bir yıldızla diğeri arasındaki farkı görür gibi, insanlar arasında farklılık gözetmemizi öğreten bir dindir. Bize bütün gücün Allah'tan alındığını ikrar ve o güce de mutlak anlamda itaat etmemizi buyuruyor. Mazlumlara bu durumlarının Allah'ın bir

takdiri olduğunu, dolayısıyla ona tevazu ve yumuşaklıkla tahammül edip, zalimlere boyun eğmelerini tavsiye ediyor, imparator, Kral, Papa, Piskopos ve her türlü dünyevi ve ruhani otorite mevkilerine kurulmuş bu zalimlerin mütevazı ve yumuşak olması gerekmediği gibi, kendileri debdebe, zevk ve sefa içinde yaşarken başkalarına bu hayatın şartı olan 'itaat'i öğretirler ve icabında cezalandırılırlar.

İnsanlık, ancak, kendisine hükmeden papazların hipnotik etkisinden ve okumuşların onu sevk ettiği yoldan kurtulduğunda felaketten azade kılınabilir."

İşte, Tolstoy, "din" ve "din adamları" hakkında böyle demektedir!.. Gülen ise, büyük bir ihtimalle Tolstoy'un bu düşüncelerinden habersiz bir şekilde, sırf entelektüel bir etki yaratmak için Tolstoy'un adından bahsetmektedir!.. Aksi takdirde adını anması kesinlikle mümkün değildir. Milliyetçiliği ile tanınan komutanını övdü diye ayağı kırılan Fetullah'ın, Tolstoy'u bilerek ağzına alınca çarpılacağı muhakkaktır. Keza, Kant ve diğerleri için de durum aynıdır!.. Peki niçin, Tolstoy'un bu düşüncelerini bilse onun adını anması mümkün değildir dedim!.. Bunu biraz daha açalım:

Fetullah "İnancın Gölgesinde" adlı kitabında ne diyordu: "Eşitsizlikler tanrısal bir irade ve tanrısal bir dengedir!.."

Buna karşılık Tolstoy ise, dinlere bu eşitsizlik düşüncesini; egemen olanların ve din adamlarının soktuğunu söylemektedir!.. Ama tabi Tolstoy'dan haberi olamayan kişiler, Gülen'in Kant'tan, Tolstoy'dan bahsetmesi karşısında onu adeta bir derya sanacaklardır!.. İnsanları sürekli olarak bir takım dini doğma edebiyatına boğmanın amacı da zaten budur. Yani, Okusun Molla Said'i, gözü açılmasın, hesabıdır!... Ve tabi bunlar, olan işlerle birlikte düşünüldüğünde karşımıza "Emperyalizm" çıkmaktadır. Unutulmasın ki, "İtaat" sömürgeciliğin baş ilkesidir!.. Yoksa, Milliyetçi ve İslamcı söylemler arasında; İngilizce'nin, İngiliz ve Amerikan Kültürü ile eğitimin başka ne işi, ne amacı olabilir?...

Tolstoy'un Din adamlarının İncil'e yaptığı eklemelerin getirdiği sonuçları aktarırken ne kadar haklı olduğu da bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerek İncil'e yapılan eklemeler gerekse Tevrat'a yapılan ekleme ve çıkarmaların sonucunda bu kitapların Kutsallıktan çok bazı kötü niyetli kişilerin çıkarlarına hizmet ettiği

ortadadır. Bunun sonucunda Tevrat ve İncil içeriğinde olmaması gereken birçok konuları da barındırmıştır. Tevrat'ta Hz. Davut'un kendine hizmet eden en yakın adamının karısını ayartıp sonra onu ölüme gönderen biri olduğu imajını vermeye çalışmışlardır. Tevrat; 2. Samuel, 11. Bab:

" Ve vaki oldu ki, yıl dönümünde, Kralların sefere çıktığı mevsimde, Davut Yoabı, ve onunla beraber kendi kullarını ve bütün İsrail'i gönderdi. Ve Ammon oğullarını helak ettiler. Ve Rabbayı kuşattılar. Fakat Davut Yeruşalim'de kaldı.

Ve akşamleyin vaki oldu ki. Davut yatağından kalktı ve Kral evinin damı üzerinde geziniyordu ve yıkanmakta olan bir kadını damdan gördü. Ve kadının bakılışı çok güzeldi. Ve Davut gönderip kadın hakkında soruşturdu. Ve biri dedi: Bu kadın Hitti Uriya'nın karısı Eliam'ın kızı Bateaba değil mi? Ve Davut ulaklar gönderip onu getirtti; ve kadın onun yanına geldi ve murdarlığından tathir edilmiş olduğundan Davut onunla yattı. Ve kadın evine döndü. Ve kadın gebe kaldı, ve gönderip Davut'a bildirdi, ve. Ben gebe kaldım, dedi. Ve Davut Yoaba'yı gönderip dedi: Hitti Uriya'yı bana gönder. Ve Yoab Uriya'yı Davut'a gönderdi. Ve Uriya yanına gelince Davut: Yoab nasıldır ve kavm nasıldır ve cenk ne haldedir? Diye sordu. Ve Davut Uriya'ya dedi: evine in ve ayaklarını yıka. Ve Uriya Kral evinden çıktı ve arkasından Kralın hediyesi çıktı. Ve Uriya Kral evinin kapısında efendisinin bütün kulları ile beraber yattı ve evine inmedi. Ve Davut'a: Uriya evine inmedi diye bildirdiler. Ve Davut Uriya'ya dedi: Sen yoldan gelmedin mi? Niçin evine inmedin? Ve Uriya Davuda dedi: Ahit sandığı ve İsrail'le Yahuda haymelerde oturuyorlar; ve efendim Yaobla efendimin kulları kırlarda konmuşlarken yemek ve içmek ve karımla yatmak için ben evime mi ineyim? Senin hayatın hakkı için, ve canının hayatı hakkı için, ben bu şeyi yapmam. Ve Davut Uriya'ya dedi: Bu gün de burada kal da yarın seni göndereyim. Ve Uriya o gün ve ertesi gün Yeruşalim'de kaldı. Ve Davut onu çağırdı, ve onun önünde yiyip içti; ve onu sarhoş etti; ve akşamleyin efendisinin kulları ile beraber yatağında yatmak üzere çıktı, ve evine inmedi.

Ve sabahleyin vaki oldu ki, Davut Yaoba mektup yazdı, ve Uriya'nın eli ile gönderdi. Ve mektupta: Uriya'yı şiddetli cenkte ön

diziye koyun, ve onun yanından çekilin ki, vurulsun da ölsün, diye yazdı...

...Ve Uriya'nın karısı, kocası Uriya'nın öldüğünü işitti, ve kocası için dövündü. Ve yası geçince Davut gönderip onu evine aldı, ve onun karısı oldu..."

Böylece Davut peygamber kendisi ve milleti için çarpışan en yakın adamının karısı ile yatıp onu hamile bırakıyor, sonra adamı karısı ile yatmaya gönderiyor ki, çocuk adamın üzerine kalsın Uriya, karısının yanına gitmeyince bu kerre onu öldürtüp eşine konuyor. Bu olayda Tevrat'ta geçiyor. Böyle bir olayın olması mümkün mü? Tabi ki, hayır! Ama din adamları kendi çıkarları için her türlü masalı uydurdukları gibi böyle birçok senaryolar yazmışlardır. Örneğin; Lut peygamberin sarhoş olup kızlarını hamile bırakması, Davut Peygamberin oğlunun kız kardeşine tecavüz etmesi, Nuh peygambere oğlunun tecavüz etmesi, Allah'ın içki masasında Davut peygamberi oynatması ve daha neler Tevrat ve bölümlerinde yer almaktadır.

Senaryoların ve uydurma masalların en haincesini yazan da Fetullah'ın Üstadı Molla Said'dir. Fetullah ise; ona övgüler düzen, onun çırağı ve tilmizidir.

İnsanlara sürekli olarak sevgi dini olarak lanse edilen Hıristiyanlığın kutsal kitabı İncil'e baktığımızda da bunu tam tersini görürüz. Luka İncili 19. Bab, 26-27 Ayetler:

"O da, size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak' demiş. Üzerlerine Kral olmamı istemeyen bu düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin."

Matta; 10-34-35:

"yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğulla babasının, kızla annenin, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi ev halkı olacaktır..."

SHAKESPEARE'DEN TEYMIYYE' YE

Kendi anlatımıyla gençliğinde bunları okuyan Fetullah Gülen, askerliğinde de; Voltaire'yi, Rousseau'yu, Emile'yi inceliyordu.

Fetullah Gülen daha sonra, İbn-ül Kayyim'ul Cevziyye ve İbn-i Teymiyye'yi yere göğe sığdıramıyordu.

Gülen'in öve öve bitiremediği Vehhabiliğin fikir babası Teymiyye şu görüşleri ile biliniyordu:

"Türkler ve Frenkler ile savaş yapılmadan kıyamet kopmayacaktır!"

MEDRESE EĞITIMLI FETULLAH

Fetullah Gülen, Cumhuriyet Okullarında okumayarak, tercihini Medrese ve tekkelerden yana kullandığını açıklıyordu. Ancak bu eğitiminin de eksik, yanlış ve Cumhuriyet aleyhine olduğunu her olayda ortaya dökülüyordu.

Fetullah Gülen, Molla Cami okuduğunu övünçle anlatıyor ancak Molla Camii hakkında bilgi vermiyordu. Said-i Kürdi'nin amcasının oğlu tarafından kaleme alınan "Bediüzzaman'ın hayatı" adlı kitapta Molla Cami hakkın da kısaca şu bilgiler yer alıyordu:

"Molla Cami: Kafiye adlı nahiv (Syntaxe= Söz dizimi) kitabına yapılan şerh. Bu şerh Molla Cami tarafından yapıldığı için Molla cami adıyla anılmıştır. Cami(1414-1492) İran'ın Kürt asıllı şair ve bilginlerindendir. Herat yakınlarında Harcit kasabasında doğmuş, Herat'ta vefat etmiştir."

Gülen, Edirne'ye gidene kadar "Buhari"yi okumadığını söylüyor. Oysa Buhari Hadis ilminin babası sayılır ki, Buhari'yi okumayanı değil Hoca, Talebe olarak bile kabul etmezler. Bu konu da yine Fetullah'ı izleyelim:

"...Bende Kastalani vardı. Döndüğümde hocama söyledim. Bana: "Sen kim Buhari okumak kim?" dedi. Tabi Hoca'nın kendisi de Buhari okumamıştı. Fakat Fıkıhta Üstad diye bilinirdi. Herkes fetva'yı ondan alırdı."

Fetullah Gülen, derin dini bilgisini de(!); kapısının kıtmiri yani değerli bir iti olsaydım dediği peygamber efendimiz ve kızı Fatma (r.a.) ile ilgili bir olayı, "Sonsuz Nur" adlı kitabında da sergiliyordu. Sonsuz Nur adlı kitabının 1.Cildinin 250. sayfasında olayın Hz. Fatma'nın kolundaki bilezik nedeniyle geliştiğini anlatırken, aynı kitabın 2. Cildinin 31. sayfasında boynundaki gerdanlık yüzünden meydana geldiğini belirtiyordu.

BU NE PERHIZ BU NE LAHANA TURŞUSU

Fetullah Gülen, Küçük dünyasında adeta kendisini evliyalar üstü gösteriyor. Arkadaşlarının yattığı yöne, Kitaplarının bulunduğu istikamete, kıbleye karşı ve babasının kilometrelerce ötede bulunduğu tarafa ayaklarını uzatamayarak günlerce yatıp uyuyamayan... Giydiği çoraplardan, kullandığı mendillere kadar bir çok eşyaları daha küçüklüğünden beri çok büyük alim olacağı düşünülerek aile efradı ve diğerlerince kapışılıp saklanan...

Kısaca, bir karıncayı bile incitmek şöyle dursun, değil bir karınca bir pireye bile haksızlık yapmadığı, aylarca, yıllarca defalarca lanse edilen Fetullah Gülen, nüfustaki yaşını büyüterek, devlet memuru oluyordu. Böylece haksız yere bir başkasının yerine göreve başladığı yetmiyormuş gibi üç sene öncesinden de hakkı olmayan maaşı cebe indirmeye başlıyordu.

Gülen, askerde de torpilliler arasında yer alıyordu. Bunun nedenini ise açıklarken, sanki askere gelenler hep değersiz insanlarmış havasını vererek, kendisinin ayrıcalıklı kıymetli şahsiyetlerden olduğunu vurguluyordu:

"..Askerlik döneminde çok hüşyar bir komutanım vardı. İskenderun'da karşılaştım. Allah'ın bir lütfu oldu benim için. Birliğin komutanı (makamı cennet olsun), bir mürekkep insandı benim için. Şoförüne diyor ki, 'askeriyeye kıymetli insanlar gelebilirsen, bunları görürsen bana söyle ben himaye edeyim..."

Kıymetli(!) Fetullah, asker ocağındaki torpilli günlerini de böyle anlatıyordu. Fetullah, felekten de torpilliymiş. Bunu da Küçük Dünyasından öğreniyoruz:

"..Bu arada Alvar'a da gidip geliyordum. Hatta bir defasında Alvar imamını ziyarete gitmiştim. Yanında eşraf ve zenginlerden sekiz-on kişi vardı. Onlara " ben şimdi talebeme sorular soracağım; eğer hepsini bilirse onar lira vereceksiniz" dedi. Sonra da Molla camiden hep bildiğim yerleri sordu. Bu Alvar imamının bir kerametiydi. Sonra da oradakiler bana onar lira verdiler Tabi ki o sıralar bu büyük bir para. Bir reşet altınının yirmi lira olduğu devreler. Alvar imamı bana kaç liram olduğunu sordu. Ben miktarı söyleyince, o kendine mahsus tebessümüyle " o para çok. Ben o parayı Osman

Efendiye vereyim de Medrese'ye yiyecek alsın" dedi. Bana hiç para kaldı mı kalmadı mı bilmiyorum..."

Saf insanların hoca ve talebe tarafından söğüşlemesinin de keramet sayıldığını böylece öğrenmiş olduk.

GÜLEN, İKI DE BIR ABD'YE NIYE GIDIYOR

Milli Görüşün yiğitleri kaçışlarıyla belli oluyordu. Öyle ya, ne diyordu? Milli Görüş Arslan'ı Şevki;

"...Gençler bu düzen sizi ayaklarınızdan taksilere bağlayıp her iki tarafa çekse de parçalanın yine de davanızdan vazgeçmeyin."

İ. Halil Çelik ise herkese "Hodri Meydan" diyerek meydan okuyor, Hasan Hüseyin Ceylan gibi Refah Partisi'nin hatiplerince "Meclis'te şimdiye kadar duyulmayan yiğit bir ses" Genelkurmaydan esen rüzgârlarla hasta olmayan milletvekilleriydiler ancak ilk soruşturmalar başlar başlamaz soluğu yurt dışında aldılar. Şimdi de Fetullah Gülen'in bu konudaki görüşlerine bakalım:

"...Yerinde durup Mevzii'ni koruma, düşmanı alt etme ve hedefe varmanın en birinci vesilesidir. Cepheyi terk edip ayrılanlar ise, yerlerinden ayrıldıkları andan itibaren kaybetme yoluna girmiş sayılırlar. Her cephe firarisi, evvela kendi vicdanında, sonra tarih ve gelecek nesiller karşısında kendini mahkûm etmiş, dolayısıyla da maksadının aksiyle tokat yemiş sayılır. Her yüce davada, yerinde sebat edip cepheyi koruma bir yiğitlik nişanesidir. Esintilere göre yüzüp-gezen nefsin azat kabul etmez kulları bunu anlamasalar, anlamak istemeseler bile, insan olan insan bir kere hakikati anlayıp idrak ettikten sonra, menfaatten onun ayağına zincir vuramaz; korku, yolunu kesip onu engelleyemez; şehvet onun önünü alamaz. O, havada uçar gibi aşar gider bunların hepsini."

"Hizmet insanı; gönül verdiği dava uğrunda, kandan, irinden deryaları geçip gitmeye azimli ve kararlı; varıp hedefine ulaştığında da her şeyi sahibine verecek kadar olgun ve yüce yaratıcıya karşı edepli ve saygılı...

Müesseseleri yıkılıp planları bozulduğu, birliği dağılıp kuvvetleri tarumar olduğunda fevkalade inançlı ve ümitli; yeniden kanatlanıp zirvelerde pervaz ettiği zamanda mütevazı ve müsamahalı... Bu yolun sarp ve yokuş olduğunu baştan kabul edecek kadar rasyonel

ve basiretli; önünü kesen cehennemden çukurlar dahi olsa, geçilebileceğine inanmış ve himmetli... Uğruna baş koyduğu davanın kara sevdalısı olarak, canı - cananı feda edecek kadar vefalı ve geçtiği bu şeylerin bütününü bir daha hatırına getirmeyecek kadar da gönül eri ve hasbi olmalıdır..."

Fetullah Gülen, adamlarına bu nasihatleri verirken kendisi her başı sıkıştığında bir tarafa sağlık nedenleriyle gidiyordu. Adı MGK'ya sunulan raporda yer alınca soluğu Amerika'da alıyor, aylarca geri gelemiyordu.

Hakkında, Ankara DGM Savcılığının soruşturma açtığını öğrenir öğrenmez yine Amerika yollarına düşüyordu.

İLAHI GÜVENCEDEN FBI KORUMASINA

Fetullah Gülen, müritlerini etkilemek için sık sık keramet ehli olduğunu, ilahi lütuflara sahip bulunduğunu, evliyaullahların, ilahi güçlerin ve Allah'ın inayetinde yani korumasında olduklarını vurgulayarak beyin yıkamaya çalışıyordu:

"...O zamanlar, bir hayli dedikodu vardı. Muhtıra yıllarıydı. Gelirler, basarlar diye telaş doruktaydı. Biz de işte böyle, dedikodular üzerine bir gün öğle yemeğinden sonra Ashab-ı Bedir okumuştuk. Ve ben mahruti çadırın direğine dayanmış dinleniyordum ki; o esnada biraz içim geçmiş. Eskilerin "Beynennevm ve'lyakaza" dedikleri hal ve misali levhalar... Baktım; tuğlu ve ellerinde mızrakları, sancakları ile gürül gürül bir ordu. Kampta tarlaların olduğu tarafta pür heybet duruyorlar. Birisi mi söyledi, yoksa öyle mi anladım veya biz "Ashab-ı Bedir'iz" mi dediler. Bilemiyorum ama benliğimi Ashab-ı Bedir'in geldiği şeklinde bir his kapladı. Ben hayran hayran onları seyrediyordum ki, sanki bulunduğum yer itibarıyla, birdenbire kale kapısı gibi ve söveleri oldukça kalın keresteden bir kapının verasında durmuş, onlara bakıyorum. Biri güç gösterme manasında elindeki demir kalemi (kalem mızraktan daha küçük elle atılan bir harp aletidir) öyle bir salladı ki, o kalın tahta kapıyı deldi geçti. Ben de o heyecanla uyandım...

...Bir iki defa da kendimi onların içinde gördüm. Hatta harbe gidiyoruz. Ben kendi kendime: "Allah Allah! Ben Ashab-ı Bedir'in içinde bulunuyorum ama ben sonra geldim, nasıl olur ad onlarla

beraber olurum?" diyordum. Bir başka defasında; bazılarıyla inmiş geziniyorum. Bir kısmı da, yukarıda camekândan bir yerde duruyorlardı. Onlara falan falandır diye bakıyorum. Bu sefer öyle tefrik ve temyiz yapamadım ama, tabii Hz. Hamza'yı çok sevmiştim. Belki de mızrağı atan oydu. Öyle oldu zannediyorum.

Daha sonra meydana çıktı ki, o sıralarda bir suiniyetli araba kampa kötülük yapmaya geliyormuş. Tam yol ayrımına gelince trafik kazası olmuş ve araba cayır cayır yanmış. Daha sonra bu arabayı biz de gördük. Zaten yolumuzun üstündeydi, ihtimal o demir kalemin misal aleminden atılması o neticeye işaretti. Kapının görünmesi ise inayet (koruma) altında olunduğunun emaresiydi.

Diğer bir mevzu da şudur: "Siz inayet ve koruma altındasınız. Dava düşüncesi, duygusu bir olunca ve aynı Nebi'nin arkasında bulununca, zaman ve asırlar bizi sizden ayıramaz. Birimiz dünyada, birimiz uzayda, birimiz şarkta, birimiz garpta da olsak yan yanayız," gibi bir mesaj veriliyordu. Her zaman da verilebilir. Elverir ki, çizgi korunsun, aynı frekansta bulunulsun. Aksi halde sesimizi onlara duyuramaz ve onların sesini de alamayız."

Fetullah Gülen, Büyük ve mukaddes ruhların ceset kafesinden kurtularak adeta bir melek haline geldiğini belirtiyor ve canlarını yüce, yüksek bir ideal ve davaya adamış olanları, kendileriyle aynı düşünceyi paylaşanları Allah'ın izniyle her zaman destekleyeceklerini, onlara arka çıkıp, onları koruyacaklarını ancak bunun için frekans birliğinin şart olduğunu söylüyordu. Hoca, frekans birliğini sağlayamadığından mı nedir, en ufak bir tıkırtıda bu söylemlerini unutup soluğu Amerika'da alıyordu. Evliyaların ve Allah'ın korumasından vazgeçip FBI'ın korumasına sığınıyordu. Hocanın bu konudaki görüşlerine devam edelim:

"..Uz. Hamza ile ilgili müşahedelerime gelince bunların hepsini hatırlamam imkânsız. Hatırlayabildiklerimden bir ikisini kısaca arz edeyim.

İhtilalden sonraydı. Salih Bey, Cevdet ve ben üçümüz Ankara'dan İstanbul'a geliyoruz... Kartal civarına kadar geldik. Hava hafif hafif yağıyordu. Oralarda çukurca bir varmış; tam biz oraya yaklaşmıştık ki, yağmur olanca hızıyla şiddetlendi ve rampanın dibine indiğimizde de bujiler su aldı. Ve araba stop etti. Bir iki dakika

içersinde sular kabardı ve bizim arabayı yüzdürmeye başladı. Her geçen dakika sular daha da kabarıyor ve bir afet halini alıyordu. Öyle ki, kısa bir müddet sonra kalas yüklü kamyonları bile kaldırıp, sağa sola sürüklemeye başladı. Camı biraz açayım dedim, içeriye dolan su üçümüzü de sırılsıklam ıslattı. Hemen camı kapattım. Elden hiç bir şey gelmiyordu. Koca koca otobüsler kamyonlar dahi suyun yüzünde adeta saman çöpüne dönmüşlerdi. Hatta onlardan bir kaçı, sağımızdan, solumuzdan geçerken, "Geçen sene burada bir sürü taksi sürüklendi gitti" diyerek moralimizi de bozdular... Cevdet soğukkanlı ve gülüyor... Salih Bey ise benim adıma endişeli...

Her ikisi de sizi kalas yüklü bir kamyona bindirelim, biz arkadan geliriz, diyorlardı. Tabi ki kabul etmedim. Ben araba için endişeleniyordum; zira o araba bizde emanet olarak bulunuyor. Ya gider de şu kıyıdaki bariyerlere çarparsa, diye ödüm kopuyordu. Zaten böyle olmaması içinde herhangi bir sebep yok. Selin ortasında oradan oraya sürüklenip duruyoruz. Yer yer diğer arabalar bizim üzerimize, biz de onların üzerine gidiyoruz. Direksiyon hâkimiyeti diye bir şey yok... Ve tabi yapacak ta adam "üzerime gelmeyin" diye bağırıyor. Nasıl gitmeyeceksin, sel tutmuş seni oraya sürüklüyor... Sonra bakıyorsun aynı adam senin üzerine geliyor... Bütün bunlar olurken benim fikr-i sabitimdir ki, bir o değişmiyor. Ya araba kıyıdaki bariyerlere vurur da parçalanırsa; hâlbuki emanet. Durmadan bunları düşünüyorum. Bir ara baktım büyük bir kalas bize doğru geliyor. Aklımdan, şu kalas bizim ile sütre arasında dursa hiç olamazsa araba kıyıdaki sütrelere çarpmaz diye düşündüm ve tam o esnada arkadaşlara dua edin dedim. Kendimde "Ya Seyyidina Hz. Hamza! Ya Seyyidina Hz. Hamza!" diyerek, o yüce ruhu imdadımıza göndersin diye cenabı hakka dua ettim. Üzerimize doğru gelmekte olan kalas, yanımızdan geçerek gözden kayboldu. Ve hayrettir selin mecrası birden değişti, hızı da azaldı... Olayın şahitleri var. Bu değişikliği ve birden selin hızını azalmasını fiziki kanunlarla imkânsız. Hiçbirimizin şüphesi kalmadı ki, Cenab-ı Hakk o mukaddes ve yüce ruhu istihdam buyurdu ve yardımımıza gönderdi... Ayrıca, aynı hadise içinde birçok inayet ve yardım da... görmüştük... Mesela, selin hızı kesilince ben arkadaşlara "İnip arabayı selin dışına taşıyalım" dedim. Beraberce arabadan indik. Bir de ne görelim, o kalas, aynen

düşündüğümüz gibi gelmiş ve kıyıdaki sütrelerle bizim aramıza girmiş. Öyle ki, iki insan hususi onu oraya yerleştirseydi, ancak böyle yerleştirebilirlerdi.

İkincisi: Araba yerli araba. Bagajı da açık. Tam üç saat arabanın üzerinden su geçti. Ben çantalarımız ve içindeki çamaşırlarımız tamamen ıslanmıştır, diyordum. Hâlbuki bagajı açtığımızda, oraya bir damla suyun girmediğini gördük... Hemen müsait bir yer bulup çamaşırlarımızı değiştirdik...

Üçüncüsü: Soğuğa karşı çok hassas olmama rağmen, üç saate yakın sırılsıklam arabanın içinde oturdum. Diğer iki arkadaş da öyle. Ancak hiç birimiz hasta olmadık.

Dördüncüsü: Ali Kervancı Bey'e telefon edelim; gelip bizi alsın, dedim. Salih Öz Bey, yakınımızdaki bir benzinliğe telefon etmeye gitti. Telefonlar bozuk. Akşama kadar hiç çalışmamış... Salih Öz Bey, jetonu atıp çeviriyor ve telefon cevap veriyor. Ali Bey'le görüşüyorlar. Sonra aynı telefonu başkaları da kullanmaya çalışıyorlar ama telefon yine çalışmıyor...

Beşincisini de Ali Kervancı Bey bize daha sonra şöyle anlatmıştı. Salih Bey telefon etti. Fakat yer ve mevkiini tam olarak söylemedi. Sadece, Ankara yolu üzerinde bir benzinlikte bekliyoruz dedi. Benzinliğin adını da söyledi ancak unuttum. Mustafa Özcan Bey'i de alarak yola çıktım. Gece karanlık... Elektrikler kesik... Göz gözü görmez bir halde... Bir de oraları çok bilmiyorum... Bütün bunlara rağmen, hiç zahmet çekmeden ve hiç kimseye sormadan bir benzinlikte durdum. Ne gariptir ki, burası Salih Öz Bey' in söylediği benzinlikmiş.

Hz Hamza (r.a) ile alakalı bir başka müşahedem de şudur. Kaldığım yerin salonunda arkadaşlarla öğle namazı kıldık. Ben son sünneti kılmak için odama döndüm. Bir tuhaf ruh haletinde bir garip müşahede de; baktım cin diyebileceğim bir garip yaratık biraz da Tatarlara benziyordu. Beni elimden tuttu ve götürmeye çalıştı. Teferruatını unutmuşum. Ancak çok bunaldığımı hatırlıyorum. Birden istimdat ile "Ya Hz. Hamza" dedim. O şanlı sahabi benim gibi aciz bir insanın davetine etti ve adeta odanın içinde beliriverdi. Cin onu görünce korkudan geri geri gitti ve duvardan süzülerek gözden kayboldu.

Hz. Hamza (r.a) ile alakalı unutamadığım diğer bir müşahedem de şu oldu: Samimi ve eski bir dostumun hanımı rahatsızdı. Çare aramadıkları yer kalmamıştı. O sıralarda İstanbul'un Fatih semtinde bir apartmanın üçüncü veya dördüncü katında oturuyorlardı. Ben, hem ziyaret, hem de içinde Ashab-ı Bedir'in isimleri de bulunan bir dua mecmuasını vereyim diye kendilerine gittim. Tabii geleceğimden hiç kimsenin haberi yoktu. Vak'anın diğer kısmını onlar anlatıyorlar: Ben merdivenlerden çıkarken, bacımız trans halindeymiş. Cinler ona; Hoca geliyor; Fakat biz onun hakkından da geliriz. Diyorlarmış. Kapıyı çaldım. Arkadaşım beni karşısında görünce çok şaşırdı. Tabii ki, onun böyle şaşırmasının sebebini ben daha sonra anlayacaktım..."Bu dua mecmuasını bacımız üzerinde taşısın, mutlaka faydası olur. Cinler yanına sokulamazlar" dedim ve geçtim salona oturdum.

Daha sonra arkadaşım, bu dua mecmuasını hanımının üzerine koymuş. Trans halindeki bacımız, "Nasıl, Hz. Hamza geldi diye kaçıyorsunuz değil mi" diye bağırmaya başlamış.

Bütün bunlar bana, hazırladığımız dua mecmuasının sonuna Ashab-ı Bedir ile Uhud şehitlerinin isimlerini koymayı ilham etti. Öyle inanıyorum ki, halis bir niyetle okunursa, melekler gibi o aziz ruhları da Cenab-ı Hakk başkalarının imdadına gönderecektir..."

Bir zamanlar bu şekilde koruma ve inayete sahip Gülen, Bu özelliğine inanmamış olacak ki, kendisi hakkında çıkan en ufak söylentide sağlık(!) problemlerini bahane ederek Amerika'yı boyluyor, Philadelphia'da FBI korumasındaki çok büyük bir çiftlikte sağlığına kavuşmayı bekliyordu(!)

GÜLEN'IN DAVASI

Gülen'in ilk davası hocası Said-i Kürdinin intikamını almak, ve onun idealleri doğrultusunda Şeriatçı bir Kürt Devleti kurmaktır. Bunun için Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Cildi, sf. 140-141'de idealini dava olarak açıklıyor, müridlerine sözde davasının kutsallığını açıklamaya çalışıyordu:

"Eğer elimde imkân olsaydı, her birinizin içine, evinizin yolunu unutturacak şekilde ızdırap ekerdim… Yapar ve her birinizi dava düşüncesiyle deli etmeye çalışırdım."

Sözde davada münferit hareket edilmemesini, dayanışmanın şart olduğunu, bu kerre Fasıldan Fasıla adlı kitabının 3. Cildi, sf. 57 de vurguluyor, davanın fedakârlıklar beklediğini anlatıyordu:

“İslam davası bugün bizden çok daha fazla fedakârlıklar beklemektedir”

69. sayfaya gelindiğinde örgütlü çalışmanın gerektiğini aksi davranmanın ihanet sayılacağını iddia ediyordu:

“Artık Ramiz hocanın oğlu değilim. Kaderim, sizin kaderinizle, davanın kaderiyle bütünleşmiş. Bu safhadan sonra benim münferit kararlar vermem ve o kararlara göre davranmam açık ya da kapalı hizmete ihanet sayılır. Vereceğim yanlış kararların riski bütün bir cemaata râcî olur...”

Gülen, bu sözleriyle örgütünün elebaşı olarak sorumluluklarının altını çizmektedir. Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Cildi, sf. 63’e baktığımızda görülüyor ki, kendini İslam devletini yeniden kurmak misyonu ile görevli kabul ediyor.

“Biz bugün müslümanlar olarak çok ağır bir mesuliyetin altında bulunuyoruz. Bir dönemde sahabe gibi seçkinlerle temsil edilen bu dava, bugün, cılız iktidarımıza rağmen, ilahi bir ihsan olarak omuzlarımıza yüklenmiş durumda.”

Fasıldan Fasıla adlı kitabının 3. Cildi, sf. 89’da örgütlü olarak çalışmanın gerekliliği bir kez daha vurgulanıyor:

“...Dava insanlarının münferit hareket etmeleri son derece sakıncalıdır... davaya zımnî ve kapalı bir ihanettir.”

Aynı kitabın 96. sayfasında Gülen, örgütünün gençlerden oluşmasını şu sözleri ile istiyor,

“Ben yıllardan beri bu davaya sahip çıkacak insanların gençlerden teşekkül etmesi için rabbime dua dua yalvardım.”

105. sayfaya geldiğimizde hedefe varma yolunda her türlü elemana ihtiyaç olduğunu da önemle belirtiyor:

“O halde gelin, Allah aşkına; şu İslam ve kur’an davasında, hem de her seviyede elemana çok ciddi ihtiyaç duyulduğu bir dönemde, aynı çizgiyi paylaştığımız insanların kusurlarını araştırmayalım.”

Gülen, Ölçü veya Yoldaki Işıklar adlı kitabının 2. Cildi, sf. 106’da bütün teşkilatına da “Başyücelerin Amentüsü” adını verdiği bir

de and içtirmektedir. Şöyle ki;

"Mukaddes dava ve mefkûremizi, nefsanî ve cismanî her arzunun üstünde tutmak, onu bütün beşeri istek ve iştihalara tercih etmek, gerçeği bulup bildikten sonra umum sevdiklerimizi ve gönül bağladıklarımızı feda edecek kadar kararlı olmak, yüce mefkûre adına en tahammül fersa hadiseleri göğüsleyerek, gelecek nesillerin saadetine giden yolları açmak, maddi manevi bütün hazlardan sıyrılarak yaşamayı başkalarının mutluluğu içinde ele alarak hizmette önde, ücrette arka saflarda bulunma felsefesiyle makam mansıp mücadelesinden kelepir sevdasından uzak kalmak bu mesleğin icmali esaslarıdır"

Böylece dava uğruna bir nevi tariki dünya olmuş bir serdengeçti insan grubu yetiştirmekte ve şöyle demektedir;

"Hz. Bediüzzamanın hizmet anlayışına göre eğer bir beldede onun bir talebesi varsa, orası, İslam düşüncesi hesabına fethedilmiş demektir... Bu ise sahabelerin ilkleri gibi, davayı hayatının gayesi bilmekle gerçekleşecek bir husustur." (Fasıldan Fasıla-3, sf. 217)

GELIR KAYNAKLARI

Gülen, savunduğu İslam davasının gelir kaynaklarını çeşitli yollardan oluşturmaktadır.

"İslama ciddi bir dava şuuru ile uyanan insanlar kırkta bir zekât ile hiçbir şey yapamayacaklarını bilmeli ve ona göre davranmalıdırlar. İslam davası bugün bizden çok daha fazla fedakârlıklar beklemektedir. Nitekim bu düşünceye uyanmış nice kudsi dava erleri vardır ki, hizmeti o ölçüde götürmektedirler. Bugün birer ümit kaynağıdır bu insanlar. Evlerinin, arabalarının, fabrikalarının anahtarını, tapularını getirip hizmete takdim etmekte ve istediğiniz yere kullanın demektedirler." (Fasıldan Fasıla-3, sf. 57)

Bir başka yerde ise bu finans kaynakları için;

"...halka çeşitli vesilelerle müracaat ettik. Onlar da destek verdiler." (a.g.e., sf. 75)

Kendine bağlı olanlara;

"Mümin mutlaka bir yolunu bulmalı ve mutlaka zengin olmalıdır." (Prizma-2, sf. 32-33)

Diyerek müritlerini zengin olmaya neredeyse mecbur etmektedir. Bugün için çeşitli kuruluşlar yoluyla kontrol ettiği sermaye katrilyonlara gelmiş olmalıdır.

Örgütlenmesinin önemli bir yanını vakıflaşma teşkil etmektedir.

"Vakıf düşüncesi: Açılmış yüzlerce imam-hatip, kuran kursu, camiler ve bu müesseseleri besleyecek varidat kaynakları bu düşüncenin tecessüm etmiş şekilleridir. Hanların yanı sıra... okullar, yurtlar, pansiyonlar vardır." (Fasıldan Fasıla-3, sf. 202-203)

GÜLEN VE PROPAGANDA

Fetullah Gülen, bütün bu kurmuş olduğu geniş organizasyonla çeşitli propaganda vasıtalarını kullanarak çok geniş bir yelpazeyi hedeflemekte ve amaçları doğrultusunda adım adım yürümektedir.

"...biz tv, radyo, gazete ve dergilerden oluşan basın yayın yoluyla dinimize hizmet etmeyi bir yol, bir metod olarak benimsemişiz" (Fasıldan Fasıla-3, sf. 95)

Diyerek, dinleme mevkiinde olan herkese İslam'ı anlatmanın farz olduğunu tekrarlamaktadır. Telkinlerin çocuk yaşta daha iyi sonuç vereceğini, gençleri ancak gençlerin daha iyi etkileyeceğini, muhatabın iyi tanınması gerektiğini, yeni gelene nasıl davranılması gerektiği öğretilmektedir. Kendisine bağlı evlerde teyp ve video kasetleri dağıtılmakta bununla beyinler yıkanmaktadır. Bir video kasetinde:

"Daha önce kolay ağlayamıyordum şimdi ise alıştım, istediğim an kolayca ağlayabiliyorum" diyerek kendi durumunu en büyük propaganda aracı olarak kullanmaktadır.

"1995 yılını yaşadığımız şu günlerde artık Allaha binlerce hamd-ü sena olsun, hocamızın sohbetleri gerek teyp, gerekse video kasetine kaydedilmekte ve hemen herkese bu sohbetlerin intikali sağlanmaktadır. (Fasıldan Fasıla-1, Önsöz XXV., Ahmet Kurucan, 1995)

"...bir ay gibi kısa bir zaman dilimi içinde Fasıldan Fasıla'nın aranır bir kitap olması ve 22.000 adet satması" (Fasıldan Fasıla-2, Önsöz, XVIII., Ahmet Kurucan.)

Adı edilen bu olay, nasıl bir iletişim ağının kurulduğunu göstermektedir.

“İnsan kazanma: Arkadaşların maddi açıdan desteklenmelerinin bu problemleri önleyeceği... Böyle acayip bir zamanda... namaz kılan, oruç tutan... arkadaşlara değil iki burs, canlar bile verilse azdır. Arkadaşların yakın takibe alınması şarttır. Ayrılma emarelerinin görüldüğü anda üzerine gidilmesi...” (Fasıldan Fasıla-3, sf. 113)

Saflarında yer alan ve inanç olarak sallantıda olan gençlere ise şu metot uygulanmaktadır;

“Bunun için de ülfete düşenlere, afaki ve enfüsî sağlam bir tefekkür; ölüm ve ahirete ait levhaların düşündürülmesi, çeşitli hizmet müesseselerinin gezdirilip gösterilmesi; dini ve içtimai bir kısım vazifelere zorlanması... Ayrıca böylelerine mazinin altın sayfaları sık sık mütalaa ettirilerek şanlı geçmişlerimizin nazara verilmesi; kendilerini yenilemelerine zemin hazırlanmalıdır.” (Asrın Getirdiği Tereddütler, sf. 208) “Şüpheye düşen birisi için şu hususlar üzerinde durulmasında fayda vardır. Böyle birisi, bir marifet ehline gitmeli ve götürülmelidir. Böyle bir müdahale sayesinde tedaviyi kolaylaştırma ve şüpheyi giderme önemlidir. Ayrıca şüpheye düşen kimse, düşünce ufku aydın kimselerle sık sık görüştürülmelidir. Yurt içinde ve yurt dışında, düşüncemizin yürekten temsilcileriyle... görüştürülmesi çok defa bin nasihatten daha tesirli olabilir. “ (a.g.e., sf. 153-154)

TEBLIĞ

Gülen, hedefine varmak için öncelikle “tebliğ” yani bildirmek, duyurmak safhasının kusursuz yapılmasını istiyordu. Cemaatına “Plajlar dahil her tarafınıza ağınızı atın aynı örümcek gibi sabırla insanları avlayın” diyordu. İrşad Ekseni adlı kitabında işlediği konu *“Emr-i bi’l-maruf* (iyilikle emretmek) *“nehy-i anil münker”* (kötülüklerden uzak durmak) “TEBLİĞ”dir. Kitapta müslümanların kendi ibadetlerini yapmalarının yeterli olmayacağını, emr-i bi’l-maruf ve nehy-i anil münker yapılmadıkça bütün halkın Allah tarafından cezalandırılacağı anlatılıyor. Emredenin kurtulacağı, dini korumanın ilk şart olduğu, hizmet insanının eliyle olmazsa diliyle değiştirmesi o da olmazsa kalbiyle buğz etmesi gerektiği anlatılıyor. Tebliğ için fertlere nasıl yaklaşılacağı, muhatabın tanınması gerektiği, duruma

göre nasıl bir tavır takınılacağı, adam seçmenin nasıl olduğu anlatılarak bunlar hadisler ve ayetlerle destekleniyor ve din kendi amaçları doğrultusunda kâh kendi kafasına göre kâh Amerikano İslamın gereklerine göre şekillendiriliyor ve en sonunda da tebliğ adamının özellikleri sıralanıyor.

Gülen, *"Din, emr-i bi'l-maruf, neyh-i ani'l-münkerdir."* (İrşad Ekseni, sf. 53) diyerek dini tebliğ olarak sunmakta ve devam etmektedir;

"Bu önemli vazife (tebliğ vazifesi) yapılmadığı zaman, toplumun maruz kalacağı muhtemel musibetleri, efendimiz şöyle dile getirmişti: 'Ne olacak haliniz? O gün kadınların başkaldırdığı, sere serpe, açılıp saçılarak sokağa döküldüğü, kötülüklerin her tarafta yayıldığı ve hakkı ifadenin terk edildiği gün.' (sf. 9) 'Bütün kötülükleri iyi ve iyilikleri kötü gördüğümüz gün haliniz nice olacak bir bilseniz', (sf. 10) buyurdular. Biz bu hadisin bu bölümünden, günümüzdeki umumi duruma işaret etmesi yönüyle bir kesit alalım. Evet, hadis-i şerif, bir gün her şey tersine dönüp değerlerin alt üst olacağına, iyiler kötü, kötüler iyi görüleceğine, zinanın tenûç edileceğine, terör-anarşi revaç bulacağına, iman ve kuranın aşağılanacağına, Allaha inananların hor ve hakir görüleceğine, birçok kötülük bizzat devletler tarafından kanunlarla korunmaya alınacağına, dine ait hakikatlerin gericilik addedileceğine işaret etmektedir... Çağın insanı bunu on misliyle yaşadı ve zannediyorum daha bir süre de yaşayacak (a.g.e., sf. 10)

Sözü edilen bu kitaba Ahmet Kurucan 1997 yılında Önsöz yazdığına, ve kitaptaki konular ses bantlarındaki konuşmaların tasnif edilmesinden sonra sınıflanıp yazıldığına göre yukarıdaki vaazın tarihini en azından 1 ya da 2 yıl daha geriye götürmek mümkündür. Buna göre Fetullah'ın ifadesiyle bu zillet ve hakaretlerin bir süre daha yaşanması gerekir sözünden bu yana en az 4 ya da 5 yıl geçmiş demektir. Bu hesaba göre artık yolun sonuna gelinmiş kabul edilebilir.

Şimdi ifade edilen söz ve tavırların halk arasında nasıl bir bölücülük yarattığı hatta büyük oranda da bunda başarılı olunduğu bir gerçektir.

"'Hadis': Sizden kim bir münker görürse onu eliyle değiştirsin. Gücü yetmezse diliyle değiştirsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle

ona buğz etsin, imanın en zayıfı da budur.(Buğz etmek) Münker İslam'ın çirkin gördüğü her şeydir." (a.g.e. sf. 32)

Fethullah Gülen; İrşat Ekseni adlı kitabının 32-33. sayfalarında;

"Bir mümine düşen şey de... o münkeri eliyle değiştirmesi eliyle değiştirmeye gücü yetmiyorsa, ister sözlü ister yazılı diliyle, buna da imkanı yoksa münkere kalbiyle buğz etmesidir. Ki, imanın en zayıfı da bu son davranıştır." diyordu.

Şimdi düşünmek gerekir. Hizbullah örgütü kendilerince münker gördüklerine bu hadisin gereğini yaptılar. Yani elleriyle değiştirdiler. Öyle bir değiştirdiler ki insanlar dünyalarını da değiştirmek mecburiyetinde kaldılar. Düşünmek gerekir ki Hizbullah'ın kampları olmadı. Hizbullahçılar onlarca yıllardan beri her mahallede birkaçı bulunan evlerde yüzlerce kitap okuyarak, her türlü taktik ve stratejiyi Fethullah'ın örgütünde olduğu gibi öğrenmediler. Yüzbinlerce her konuda yetişmiş militanı bulunan Fethullah'ın o gün geldiğinde vereceği emirle yerlerinden fırlayacak müritleri en büyük iman sahibinin kendileri olduğunu göstermek için münker kabul ettiklerini elleriyle değiştirmek istemelerinde bir anda milyonlarca ülke evladı katledilecektir. 1960'lı yıllarda bu zihniyet Endonezya'da bir gecede bir milyonun üzerinde insan boğazlamıştır.

Devam ediyor Fetullah;

"Evet zaman olur insan bu vazifeyi, kendi hanımına ve çocuklarına karşı eliyle ve diliyle yapar. Orada hem el, hem de dil konuşur. Fakat bazen elin konuşamayacağı yerlerde bu vazifenin dil ile yapılması icap eder. Yakın akrabaya karşı ekseriyetle uygulanacak metod budur. Bunu da yapamıyorsa onlarla arasındaki kalbi irtibatı yeniden gözden geçirir... Bunun en asgari seviyedeki alameti münkere kalben buğz etmektir. Ve... bu kalbi infial de süreklilik istemektedir." (a.g.e. sf. 33-34)

Henüz cihat açılıp çıkış yapılmadığına göre ev içinde dayak ve hakaret normal hale gelmiş demektir. Akrabalara karşı da düşmanlık hisleriyle kalbi buğz söz konusu olduğuna göre toplumda bölücülük had safhaya gelmiş demektir. Ayrıca bu davranış Atatürk'ün kurduğu ilerici demokratik cumhuriyetin temellerine çoktan dinamitlerini koymuş, demokrasi aleyhine fakat şeriat lehine büyük kaleler ve mevziler zaptetmiştir.

“Ancak toplumda “emr-i bil-maruf, nehy-i anıl münker” vazifesi yapılmıyor ve bunun için müesseseler kurulup, bu vazife sistemli bir şekilde ifâ edilmiyorsa Allah o cemiyetin altını üstüne getirir ve o cemiyet, o millet asla payidar olamaz.” (a.g.e. sf. 68-69)

Diyerek de bu görevin devlet tarafından dikkate alınmasını sağlamak istemektedir. Bu bağlamda diyanet işleri kurumunu kastederek de,

“Aslında dini hizmetleri belli bir teşkilatın emrine verme, başkalarının bir oyunu olsa gerek. Böyle bir yaklaşımın islamın cihad ve tebliğ anlayışıyla hiçbir alakası yoktur. Evet islam dini sadece camiye hapsedilecek bir din değildir.” (a.g.e. sf. 87)

“Bu millet şimdi artık lafa değil, yaşantıya bakıyor.” (a.g.e. sf. 109)

Yetiştirdiği kadrolara sonuç başlığı altında şunları telkin etmektedir: (a.g.e. sf. 206):

1. “Tebliğ ve irşad vazifelerin en mukaddesidir.

2. Tebliğ normal zamanlarda farz-ı kifaye olsa bile günümüzde ihmale uğrayan meselelerden olduğu için farzlar üstü farz konumuna gelmiştir. Onun ihmali katiyen caiz değildir.

3. Vazifeyi ihmal ederek ölen bir kimsenin nifak içinde ölmüş olmasından endişe edilmelidir.

4. İçinde bu kutsi vazife yapılmayan topluluğu Allahın helak etmesi muhtemeldir.

5. Bu kutsi vazife fert, millet ve devletler planında da alınmalıdır.

6. Bize... tebliğ adamları lazımdır. Bu dini ayakta tutacak, onu cihanın dört bir yanına götürecek olanlar da ancak onlardır.

7. Tebliğ adamı tebliğinde çok ısrarlı olmalıdır.

Gülen, *“Tebliğ adamı havari karakterinde olmalıdır.”* diyerek Havariler hakkındaki bilgisini mi ortaya koymuş, yoksa bilmeden gerçeği mi söylemiştir, bu belli değil. Havariler bilindiği gibi İsa’nın Hıristiyanlığı yaymak için yanında bulunan on iki kişidir. İsa’nın havarilerinden Petrus, “Kaya” lakabı ile tanınır, bu lakabı İsa ona takmış ve bu dini senin üzerine bina ettim demiştir. Hıristiyanlığın üzerine bina edildiği Petrus tam bir korkak çıkmış, İsa’nın çarmıha

gerileceği zaman, onu inkâr etmiş ve “ben bu adamı tanımıyorum” demiştir. Hem de üç kere...

Diğer havarilerde, İsa çarmıha gerileceği zaman donlarını bile bırakıp kaçıyordu. Valla ben söylemiyorum, İncil böyle yazıyor...

Bir diğer havari Yahuda ise, İsa’yı 30 gümüşe satmış, sonra gidip kendini asmış, ve tepe üstü çakılarak bağırsakları dışarı dökülmüştür. Kendini asan biri nasıl olur da tepe üstü çakılır diye bir soru akla gelirse bu herhalde havarilerin mucizelerindendi zira bu olay İncil’de aynen böyle geçiyor.

İsa’nın sonraki Havarilerinden Pavlus’ta, Hıristiyanların kutsal kitabı İncil’e göre; Kiliseleri ve toplulukları soyan, ikiyüzlü davranan biriydi.

Fetullah cemaatına neyi öğütlüyor?...

Havari gibi olmayı!...

GÜLEN’IN HEDEFI

Gülen’in Türkiye’yi şeriat devleti yapma yanında bir diğer ideali de; dünyayı ele geçirmek, dünya hâkimiyetini sağlamaktır. Gülen bu idealini de şöyle açıklıyor:

“Bazen onların aşk-u şevklerinin genişliği ile, ümitlerimiz, tasavvurlarımız, beklentilerimiz o kadar enginleşir ki, cihan hâkimiyeti mefkûremiz (idealimiz) göklerin ve yerin istiab edemeyeceği genişliğe ulaşır ve fütuhat neşideleri ile inler...”

Fasıldan Fasıla adlı kitabının 1. Cild, sf. 125’de, Hizmetin askeri disiplin, plan program, fedakârlık, sabır, fırsatları kullanma, sorumluluk istediğini belirtir. Hizmetin şahsa göre olması gerektiğini söyler.

“Nefer; Din-i mübin-i İslama hizmet eden herkes neferdir. Dolayısıyla bu hizmette askeri disiplin çok önemlidir.”

Sayfa 114’e gelindiğinde; Herkese kabiliyetine göre iş verilmeli ve her ferde mutlaka bir vazife verilmeli der. Bu görüşünü Bakara suresinin 40’ıncı ayeti ile de destekler.

“Bu mesuliyetin yerine getirilmesinde hayatımız bile söz konusu olmayabilir. Esasen bu mukavelenin önemli bir buudunu da ölümü göze almak teşkil etmektedir.”

Hedefinin bir safhasının ne olduğunu bakınız nasıl açıklamaktadır;

“Komünizmanın her sahada bitişi ve tükenişi sistem arayışını daha da hızlandırdı...şimdi eğer topyekûn insanlığı, ait bir boşluğu biz, inandığımız din ile dolduramaz ve bunu kısa zamanda gerçekleştiremezsek... Bu sebeple de daha hızlı bir tempo ile çalışmamız gerekmektedir... ve az dahi olsa durmak hatadır.” (a.g.e. sf. 168)

Yeni Hayat Dergisi, 1999 Haziran, “Fethullah Gülen’in Orta Asya’daki Okullarının Gerçek Yüzü”, adlı yazıda; Türkistan’daki kendi cemaatındaki kişilerin Türkiye’deki ağabey adını verdikleri kişilere gönderdikleri ve Türk Cumhuriyetleri’ndeki asıl niyet ve amaçlarını gösteren mektuplarından birinde şöyle söyleniyor;

“Muhterem Ağabeyler, biz de bütün kardeşlerimizle birlikte Hazreti Üstadımızın bu duasıyla mübarek günlerinizi ve ramazanınızı tebrik ve tesid eder…

Buradaki Meylam Firdevsi rüyasında Türkiye’ye gitmiş, bir büyük dershanede nurani yüzlü bir zat Özbekistan’dan geldiğini öğrenince “Kardeşim! Risale-i Nur Özbekistan’da bir güneş gibi doğdu, Hz. Üstadın her bir talebesi bir güneş gibidir. Kıymetini biliniz demiş...

Hakikaten bu nur güneşinin tesiri yalnız Özbekistan’da değil, Kırgızistan, Kazakistan ve Türkmenistan’da da görülür.

Mülk bir dershane ihtiyacımızı daha evvel size arz etmiştik. Sizden gelen 4000 dolar buradaki iştiraklerle 11.000 dolara tamamlandı. Üç kiralık dershaneden başka iki de hanımlar dershanesi var...

Ayrıca her iki cemaatin ev dersleri bir hayli çoğaldı.”

Gülen, “Çağ ve Nesil” kitabının 25’inci ve 26.ncı sayfasındaki;

“Sen Kalk! Tarihinin boynuna vurulan bu korkunç kemende bir kılıç indir;... Ve milletin kalbinde bir ödem gibi tümsekleşen irin yuvaları birer birer dağılmaya başladı! Ya, özünden doğan gerçek aktiviteyi ve son kararı duysa ve görselerdi. Biz bütün bir millet olarak dolu dolu gözlerle bu mutlu kararı hecelemekte ve karar gününü gözlemekteyiz.”

Hedefini ise; Asrın Getirdiği Tereddütler adlı kitabının 2. Cildi, sf. 58'de

"Buhari ve Müslim'de zikredilen bir hadisi şerife dayanarak diyoruz ki; müslümanlar er geç bir gün mutlaka hâkim olacaklar."

Şeklinde belirtmektedir. İnancın Gölgesinde adlı kitabının 2. Cild, 234. sayfasında, katettikleri yolu tanımlarken hasımlarına dikkat çekiyordu:

"Evet, tırmanma şeridindeyiz; yükümüz çok ağır ve zirvelerde bizi görmeye tahammülü olmayan bir sürü hasmımız var."

Bu nedenle planlı programlı hareketle düşüncenin hayata geçirilmesini, "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 2. Cildi, sf. 118- 119'da öğütlüyordu.

"Plan ve programlar önce tasavvurla başlar. Sonra akıl sürecine girer ve birer birer düşünce ve fikir olurlar. Sonra bu düşüncenin hayata geçirilmesi için vasat ve ortamın müsait hale gelmesi şarttır. Demek oluyor ki, meselenin bir düşünce ve fikir olarak hazırlanması, bir de düşünce ve fikirlerin hayata geçirilmesi yönleri var. Biz bunların bütününe plan ve program diyoruz. Her ciddi aksiyon ve hamle, hep böyle bir plan ve programın ürünü olduğu sürece yararlı ve kalıcı olmuştur."

Fasıldan Fasıla-1, sf. 140'ıncı sayfasını okuduğunuzda da ise şöyle bir düşünceye kapılıyorsunuz. Planını programını taa 9-10 yaşından başlayarak yapmış birisi var ortada. Bir kurmay subay gibi kendine bağlı kişileri tek tek cephede mi, başka yerde mi vazifelendireceğine kadar ince ince hesabını yapan birisi!

"Birisi irşadda muvaffak olduğu halde, cephede hiç iradesi yoktur. İrşaddaki başarısına bakıp da cephede vazifelendirirseniz, büyük bir fiyasko ile karşılaşırsınız. Binaenaleyh bu hizmetin başarısı için insanlar iyi tanınmalı ve sonra istihdam edilmelidirler."

Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Cildi, sf. 149'da, Bakınız örgüt elemanlarına hangi talimatları veriyor?

"Hizmette önde olan arkadaşlar her an kendi durumlarını gözden geçirmekle beraber, hizmet içindeki her şahsı, mutlaka kabiliyetlerine göre vazifelendirmeyi de ihmal etmemelidirler. Vazife bizim hayatımızdır... Bu itibarla her bir ferde, önce bu işi planlayanlar tarafından mutlaka birer vazife tevdi edilmelidir."

Nasıl bir vazifesi olmalı ki şu aşağıdaki fikri öne sürebilsin;

“Bazen, hizmetimiz adına yüklendiğimiz işlerden dolayı öylesine bunalıyoruz ki noktalansın şu hayat, ölümün kollarında diyesiniz geliyor. Fakat birden emanetin, o’nun olduğu inancı ile irkiliyor ve bu düşünceyi büyük bir saygısızlık olarak görüyoruz.” (a.g.e.,sf. 150)

Fetullah Gülen’in, kadrolarına hedefe varma ile ilgili söylediği şu sözler ne ince bir taktik eseridir;

“Günümüzde, kaderin cilvesi olarak gözde ve gönülde bir hayli hizmet eri var. Bunlar kabiliyet ve liyakatlarını aşan önemli sorumluluklar altında bulunuyorlar... bazen hizmetteki konumu itibariyle olmazsa olmaz bir yerde bulunan arkadaş, eğer değişik mülâhazalarla bir kenara çekilse, öyle zannediyorum ki, bu davranışıyla sevap değil ihtimal günah bile kazanabilir. Çünkü daha yapılması gereken dünya kadar iş var. Alttan gelen kadro ise henüz bu işleri yapacak, hem daha iyi yapabilecek kapasitede değil... Bu itibarla bizim bütün düşünce ve davranışlarımızda hizmet gemisinin yürümesi hedeflenmeli... (her ne sebep) bu hedeflere ulaşmayı geciktirirse, bundan... vazgeçmelidir.” (a.g.e., sf. 345)

Bakın bu hedefi Fasıldan Fasıla-3 kitabına Önsöz yazan Ahmet Kurucan nasıl tarif ediyor:

“Yeniden İslama dönüşün yaşandığı zaman dilimin de Türkiye’de bu gelişim ve değişimin öncülerinden olan M. Fethullah Gülen Hocaefendi ve onun yol gösterdiği çizgide hareket eden gönüllüler topluluğu...” (sf. O)

“İstidatlı, metodolojiye açık, sistemli çalışabilen, mesaisini iyi tanzim eden, müşahedelerini iyi değerlendirebilen, aklını iyi kullanabilen, haber-i mütevatirden çok iyi istifade eden insan sayısının artması ölçüsünde HEDEFE ULAŞMA kolaylaşır.” (a.g.e., sf. 194)

Gülen’e şu soru sorulsa; “Ne yapacaksın bu kadar çok bu vasıfta insanı?”

Cevabı açık bir şekilde her halde şu olurdu: “Düzeni yıkmak” Bütün bu çalışmaların ve yegane gayenin “düzeni yıkmak” olduğu daha nasıl anlatılsın ki.

“Gelecek nesil için: İkinci dünya savaşında Hitler,... nasıl arkadan gelenler üzerlerinden geçebilsin diye tankların bazısını bataklıklara yığmışsa, aynı şekilde bir nesil de, arkadan gelen nesillerin kurtulması adına kendini feda etmelidir. Türkiye’de şu anda yaşanan süreç budur.” (Fasıldan Fasıla-1, sf. 110)

Hani bu adam barışçıydı? Bu adam ve örgütünün Türkiye Cumhuriyeti devleti ve Atatürk ile şimdilik gizli bir savaş içinde olduğu hiçbir şüpheye yer vermeyecek kadar açıktır. Yukarıdaki ifade ise bunun bir zaman sonra açık savaş halinde tezahür edebileceğini belirtiyor.

Şöyle ki;

“Bu mesuliyetin yerine getirilmesinde hayatınız bile söz konusu olmayabilir. Esasen bu mukavelenin önemli bir buudunu da ölümü göze almak teşkil etmektedir. İşte konuyla alakalı kur’an ayeti: ‘Allah müminlerin mallarını ve canlarını cennet kendilerinin olmak üzere satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler, öldürülürler.’ Bu tevratta, incilde ve kur’anda Allah üzerine bir hak bir vaaddır. Ahdini Allahtan daha çok yerine getiren kim olabilir? O halde, o’nunla yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinin. Gerçekten bu büyük bir kazançtır.” (Fasıldan Fasıla-1, sf. 114)

“Girin bu sorumluluk altına ve asırlardan beri yaşanan bir hayatın vebalinden kurtarın neslimizi... kurtarın çağınızı... çağınızın insanlarını.” (Fasıldan Fasıla-3, sf. 98)

“Evet Avrupa İslama gebedir ve yakında hamlini vaz’edecektir. İslam dünyasında ise doğum tamamlanmak üzeredir.” (Sonsuz Nur-1, İnsanlığın İftihar Tablosu, sf. 234)

“Medine döneminde ise, iktisat ve içtimaiyata, hukuk ve muharebelere ait meselelerin gündeme geldiğini ve bir site devletin kurulma çalışmalarının başladığını görüyoruz. Bütün peygamberler için değişmeyen bu kanun, başka hiçbir devirde de değişmeyecektir. “ (İnancın Gölgesinde-2, sf. 207)

Demek ki hedef, kanun; İslami bir devlet kurmaktır. Mesele bu kadar açık.

“Şu anda, Anadolu topraklarında hızla öze dönüşün yaşandığı yeni bir diriliş döneminde sayılırız. Bu diriliş toplumun bütün

ünitelerinde birlikte yürüyor." (Fasıldan Fasıla-3, sf. 181) diyerek bakınız nasıl bunu tarif ediyor.

"Zaman lehimize çalışıyor: Hiç şüpheniz olmasın zaman müslümanların lehine işlemektedir. Şimdilik net olarak keyfi ya da kemmi bir buudumuz yoksa da, nasıl anne karnında ceninin doğmasına -olağan üstü şartlar dışında- kesin gözüyle bakılıyorsa, öyle bizim durumumuz da şu anda artık doğuma yaklaşmış bir cenin gibi kabul edilebilir. Evet bir millet, bugün olmasa da yarın, mutlaka sorumsuz insanların elinden dünyanın idaresini almak zorundadır." (Fasıldan Fasıla-1, sf. 112)

FETULLAH'IN ORDUSU

Fetullah Gülen, amaçladığı bütün bu hedeflere İslami ordu, Fecir ordusu, Işık ordusu veya mücahitler dediği insanlarla ulaşacağını hesap etmektedir.

"Efendimiz Mekke'de peygamberliğiyle ilk zuhur etliği dönemde bile etrafında boğazlanmaya hazır mücahitler vardı." (Fasıldan Fasıla-2, sf. 141)

Bu orduyu Fasıldan Fasıla adlı kitabının 3. Cildi, 97. sayfasında;

"Evet, Sezai Beyin ifadesiyle fecr ordusu artık gün yüzüne çıkmıştır. Bu kutsi davaya omuz verecek genç ve dinamik kadro iş başındadır."

Şeklinde tarif etmiştir.

"Hasılı, bu gençler topluluğunun bir fütüvvet ordusunun yapacağı daha çok şeyler var." (a.g.e., sf. 98) diyerek hedefe mutlak varılacağını belirtmektedir.

Gülen, Asrın Getirdiği Tereddütler adlı kitabının 2. Cildi, 139. sayfasında Mümindeki gerilimi yani dinin hayata hâkim olmasını şöyle tarif ediyor.

"Müminde gerilim, din ve dine ait şeyleri, dini duygu ve düşünceyi aşıkane arzu etmesi, ızdırap çekmesi hatta bu hususta huzursuz olması..., dinin hayata hâkim olmasını, başta kendi milleti olmak üzere, insanlığı dini duygu ve düşünceye uyarmayı en büyük emel, hatta hayatın gayesi bilmesidir. Ayrıca küfre küfrana, ahlaksızlığa ve delalete karşı nefret duyup, nefret göstermelidir ki

canlılığını koruyabilsin. Aksine az gevşeklik gösterdiği takdirde din adına bir şey yapamaz.”

Gülen, Prizma adlı kitabının 1. Cildi, 25. sayfasında dinin hayata hâkim olma davasında insanları asker olarak yetişme gayreti içinde olmaya çağırıyordu:

“Öyleyse geleceği kucaklamayı planlayanlar, oturup onu bekleyeceğine, kendilerini ona asker olarak yetiştirme gayreti içine girmelidirler. Tâ ki geldiğinde hazır olan askerinin başına geçebilsin.”

Gülen, Sonsuz Nur adlı kitabının 1. Cild ve İnsanlığın İftihar Tablosu, sf. 1’de kendinden olmayanları yok etmeye kadar gidiyordu:

“Dosta itminan, mütehayyire ikna, düşman ve müfterilere ilzam (susturma) ve iskât (yoketme) mesajı...”

Hoşgörü abidesi(!) Gülen’in, bir kısım insanlara bulduğu tanım kobradır.

“Kobralara Merhamet: Bu itibarla, müslümanlara taarruz eden kimseleri affetme kobralara merhamet olsa da, insanlığa zulümdür. “ (Fasıldan Fasıla-i, sf. 93)

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 3. Cild, 82. sayfasında, içinde bulunduğumuz dönemi ise şöyle tarif eder:

“Bu dönem diğer dönemlerde olduğundan fazla mağrem ile mağnem’in at başı olduğu bir dönem.”

Mağremin anlamı “diyet ödenmesi gereken” demektir. Mağnem ise “düşmandan ele geçirilen mal” demektir. Böyle Osmanlıca terimler kullanarak bu dili anlayan kurmaylarına vaazlarında mesajlar vermektedir. Diyet ödenip, ganimet elde edildiğine göre Fetullah Gülen ve ekibi büyük bir savaş içinde ve savaş hazırlığında bulunuyor demektir.

GÜLEN’IN KADROSU

Fetullah Gülen, Ordu ya da kadro elemanlarını 40 yıl önce yetiştirmeğe başladığını söylüyor.

“1960 senesi yaz döneminde kamp yaptık. Hepimiz 70 kadardık, ikinci ve üçüncü kamplar daha kalabalıktı. Hatta üçüncü sene her an üç yüz kadar talebe bulunuyordu.” (Küçük Dünyam, sf. 105)

“Talebenin aklı, ruhu, kalbi terbiye edilsen diye kamplar kuruluyordu.” (a.g.e.,sf. 116)

122. sayfaya gelindiğinde Cumhuriyet Türkiye’sinde olduğunu unutan Gülen coşmaya devam ediyor:

“Kamplarda okunan kitaplar, Arapça tedrisat, orayı adeta bir medreseye çeviriyordu... kamplarda askeriyenin disiplini, tekkenin edebi ve medresenin ilmi bütünleşiyor ve hayalimizdeki... dünyaya ilk adım atılmış oluyordu.”

Kamplarda yapılan ama burada söylenmeyen şeyler de vardı. Askeri eğitim ve yakın döğüş, uzak doğu sporları. Bütün bunlar bir arada düşünüldüğünde ortaya çıkan tablo Cumhuriyet için büyük bir tehdittir. Ve işte o kamplardan bu günlere, sayıları binli rakamlarla ifade edilen kadrolara, her mahallede bir ya da birkaç ışık evine kadar gelindi. O zamanın kamplarında hedefi şöyle belirtiyor:

“Disiplinli ama ruhaniyetli insanlar yetiştirmek tek gaye ve hedefimizdi... Gece yürüyüşleri, gündüzleri koşular, yat-kalklar hep bu hedefe yönelikti.” (a.g.e., sf. 124)

“Arkadaşlarımız Türkiye’nin her yerinden istedikleri talebeleri gönderiyorlardı.” (a.g.e., sf. 122)

İrşad Ekseni adlı kitabının 109. sayfasında Gülen, kadrolarını şöyle tarif etmektedir;

“Yeryüzünde her zaman, İslami hizmeti omuzlayacak bir hasbiler kadrosu olmalıdır,...bu fedailer, insanlığa hakiki bir tebliğcinin nasıl olması gerektiği dersini de vermelidir. İşte hayallerimi süslediğim KADRO ve işte BÜYÜK DAVA’nın büyük hamleleri... Bu millet... şimdi artık lafa değil, yaşantıya bakıyor.”

Bu kadroların davranışlarını ise şöyle belirtiyor; *“Son günlerde yüzlerce arkadaş şahadet için bu fakirden dua istedi.” (Fasıldan Fasıla-1, sf. 70-71)*

Bunların ise ruh hallerini şöyle tarif ediyor;

“Bir asrı aşkın zamandan beri çeşitli zulüm, mağduriyet ve haksızlıklar altında sürekli inleyen bu kuşak, öylesine bilenmiştir ki, çok yakın gelecekte o, polatlaşan ruhuyla, kendine bu mezelletleri reva görenlerin karşısına dikilecek ve mutlaka onlarla hesaplaşacaktır.” (Fasıldan Fasıla-2, sf. 15)

Kendisinin kadrosuna güvenini ayrıca şöyle ifade ediyor; *“5-10 insanla cihanı fethetmemiz mümkündür.” (a.g.e., sf.198)*

“Fakir (yani kendisi) *her zaman geçmişe sığınıp onun hülyaları ile yaşayıp ve geleceği de onun üzerine karınca kararınca bir dantela gibi örmeyi gaye-i hayal edinmiş biri olarak bir neslin yetişmesi için çok başarılı olmasam da hep çırpınıp durdum. Yıllar ve yıllar hep genç nesiller arasında, selef-i salihin ölçüsünde geleceği kucaklayarak, insanlar arasında durdum.” (Fasıldan Fasıla-3, sf. 30)*

“Ben bütün dengelere başkaldırarak başkalarının arkalarından koştuğu şeyleri ayağının ucuyla bir kenara itecek insanlığın iftihar tablosunun beyanı içinde dininden, diyanetinden dolayı kendilerine deli *denecek 5-10* insan *istiyorum... Ne olur Allahım! Senin hazinelerin geniştir. İsteyene istediğini ver; bana da bu ölçüde 5-10 insan. N’olur Allahım! (a.g.e., sf. 127)*

Gülen, neden istiyordu bu 5-10 tane tam militan insanı? Bu 510 insanı örgütünün temeli yapacak. Bunları çoktan bulmuş olmalı ki, kurduğu örgüt kendi ifadeleriyle;

“...evet sizler henüz hizmet itibariyle 18 yaşında sayılırsınız (1978den itibaren). Buna karşılık, hizmet düşünce ve sistematiğimizi kabullenip sahip çıkanların adedi ve bu düşüncenin ulaşmış olduğu coğrafya itibariyle hadiseye bakacak olursanız, bir açıdan Osmanlıdan çok çok ileride olduğunuz rahatlıkla söylenebilir.” (a.g.e. sf. 106-107)

Bu sözleri söylediği zaman 1994 yılı olduğuna göre, bir de o zamandan bu yana eklenenleri düşünürsek eğer, faaliyetlerinin tehlike boyutlarını da hangi ölçüde aşmış olduğu kolaylıkla anlaşılabilir.

“Zira din adına en büyük aksiyon sahibi şahsiyetleri yetiştirmek senin bu gayretine bağlıdır.” (İrşad Ekseni, sf. 42)

Bu arada Gülen’in ideallerine biraz ara vererek “Aksiyon”un tanımını, RTÜK üyesi ve Akit Gazetesi yazarlarından Mehmet Doğan’ın yazdığı Said-i Nursi ve Nurculara övgüler düzen “Sembol Tepe Sembol Türbe” adlı kitabın 73. sayfasında görüyoruz; “Cihad”, yani Fetullah Gülen’in yine kendi açıklamalarıyla; kelle alıp kelle verme, ve kanla abdest almanın diğer adı.

“Bizler geleceğin mimar ve kurucularını, meseleleri çıkış noktalarına, sebeplere göre değil, gayelere göre mütalaa edecek yüksek himmetli bir kadro olarak düşünüyoruz.” (Çağ ve Nesil-1,sf. 30)

“İnsanlığın gelecekte alacağı cebri-keyfiyet, hele içinde bulunduğumuz dünya itibariyle bizi o türlü dikkat ve teyakkuza zorluyor ki, şu anda aceleden vereceğimiz herhangi bir kararın, ileride telâfisi imkansız hatalara sebebiyet verme ihtimali vardır.” (Çağ ve Nesil-1, sf. 30)

“Ben şu yirminci asırda, din-i mübin-i İslama sahip çıkan delikanlıları sahabinin velayetine mazhar görüyorum.” (Asrın Getirdiği Tereddütler-2, sf. 1 83)

“Evet artık yatarken şakakları zonklayanlar çoğalmıştır. Bugün insanlığın ve imansızların ızdırabını ruhunda yaşayan binlerce genç vardır... büyük davanın altına girmeye azmetmiş, onlara (sahabilere) denk işler yapma gayreti içinde yepyeni bir nesil terütaze ümidden mesajlarla hizmetteki yerlerini almaya çalışmaktadırlar. “ (Asrın Getirdiği Tereddütler-3, sf. 73)

“Hemen her alanda büyümemizin, sebepler planın da garantisi olan faaliyetleri bu kudsiler kadrosu gerçekleştirme yolundadır.” (Prizma-2, sf. 74)

HOŞGÖRÜ ABIDESINDEN ÖLÜM TIMLERI

Gülen, kendini destekleyenlerce Hoşgörü abidesi olarak lanse edilirken, bu maske altında adeta ölüm timleri kuruyor, fiili mücahedede yani eylemli çarpışmada, cihad etmede, din düşmanına karşı koymada topladığı binlerce insana cephenin en ön saflarında yer almaları emrini veriyor, artık söz devrinin kapandığını eylem devrinin başladığını alenen ilan ediyordu. Ama ne gariptir ki, Gülen’in bu açık beyanlarına rağmen hak ettiği cevabı yargı mensuplarından ve yetkililerden görmüyordu. Ve hala bu kafadaki birini hoşgörü abidesi olarak lanse etmeye devam ediyorlardı.

“Evet, herkes, ben niye fiili mücahedenin önünde, ön cephede, ölüm ilk defa kendine gelecekler arasında... yerimi alamadım dememesi ve bu teessürü vicdanında duymaması için şimdiden

kendini şartlandırmalıdır. Evet, artık söz değil, hamle ve aksiyon devri" (Prizma-1, sf.35)

Gülen, bu sözleri ile eyleme geçeceğini açık açık dünyaya ilan ediyor. Eyleme geçerken de planlı ve programlı olunacağını da vurguluyordu:

"Hâlbuki gündem belirlemek ve hadiselerin nabzını elde tutabilmek için, devamlı fikir ve düşünce üreten bir beyin kadroya ve bu düşünceleri pratiğe dökebilecek dinamik insanlara ihtiyaç vardır. Tabii bütün bunlar, bir plan ve program gerektiren işlerdir." (Fasıldan Fasıla-2, sf. 118-119)

FETULLAH VE HIZBULLAH

Kürd Said'in takipçisi Fetullah, üstadı gibi Şeriatçı bir kür t devleti kurmak amacıyla savunmasız insanları hunharca katleden, vahşi terör örgütü Hizbullah için de şunları söylüyordu:

"...Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler... Hz. Muhammet Mustafa'nın askerleri, Cindullah; Allah ordusu... Hizbullah; Allah cemaati, tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi...

Tevhit; Allah'ı birleme, son Allah'ı birleme noktasında kalpleri birleme, Allah'ı birleyenler ve Allah'ı birleyende birleşenler...

Ruhlar tıpkı bir kışlada bir araya gelmiş askerler gibidir. Bunlar aynı duygu ve düşünceyi paylaşıyorsa birleşirler. Aynı çizgi üzerinde omuz omuza verirler. Aynı duygu ve düşünceyi paylaşmıyorlarsa, onlarda ihtilafa düşerler. Bunlar aynı duygu ve düşünceyi paylaşmanın verdiği hava ile, saiklerle, itici ve çekici güçlerle, aynı çizgi üzerinde omuz omuza verirler. Öyle omuz omuza verirler ki biraz adımını ileriye atsan, kendini sahabi cemaati içinde bulursun. Çünkü aynı frekansta çalışıyorlar. Geçen bir münasebetle birisini arz ettim. Frekans olunca aynen siz sahabi ile frekans içinde olursanız, aynı duyguyu paylaşırsanız, aynen onların heyecanını yaşarsanız, kalbiniz onların heyecanı ile atarsa, Bedr'in yamaçlarında dolaşırsanız, Uhud duygusunu beraber paylaşırsanız Hudeybiye'de onlarla beraber ellerinizi kaldırır ve kaldırırken, elinizi üzerine

koyacağınız elin Hz. Muhammet' in eli olacağını düşünürseniz frekans tamam demektir.

Rüyalarınıza girerler. Hayal alemlerine girdiğiniz zaman sizi yakalarlar. Misali levhalarla her yerde sizi kovalarlar. Her köşe başında karşınıza çıkarlar. Bazen kendinizi tam onların içinde görürsünüz. Bedirde görürsünüz, onlarla beraber kılıç çalıyorsunuz. Ve dersiniz, 'Ben on dört asır sonra geldim. Nasıl bunların içinde oluyorum.' Frekans birliği olursa olursunuz. Duygu ve düşünce birliğine vardığınız zaman, siz aynı ordunun erleri haline gelirsiniz. Ve ben bunu size anlatmaya çalışıyorum. Allah'ın askeri olduktan sonra, kutsiler ordusu olduktan sonra, Allah'ın kulu olduktan sonra, Hz. Muhammet'in erleri olduktan sonra zaman ve mekân onları ayıramaz."

FETULLAH VE CIHAD

Fetullah Gülen, şeriat için savaş anlamına gelen cihad hakkında, "İ'la-yı Kelimetullah veya Cihad" adlı kitabın girişinde şunları anlatıyordu:

"Cihad, bugün hemen herkesin anladığı şekliyle i'la-yı kelimetullah yolunda mücadele etmenin adıdır..."

Kitabın önsözünde Kitapta yer alan konuların tamamının Gülen'in kasetlerinden alındığı belirtiliyordu:

"Bu kitap Fetullah Gülen'in 1980 öncesi İzmir Bornova ilçesi vaizliği sırasında "Müeyyidât" başlığı altında yaptığı seri vaazlardan sadece "cihad" bölümünü ihtiva etmektedir. Bu vaazlar önce kasetlerden deşifre edilmiş... yazı diline çevrilmiştir."

Kitabın daha beşinci sayfasına geldiğimizde ortalığı kan, katliam ve ölüm kokuları sarmaya başlıyordu:

"Cihad sözcüğü; içinde bulunulan asrın şartlarına göre değişkenlik arz eden geniş kapsamlı bir kelimedir. Gün olur mal-mülk her şey feda edilerek bu vazife yerine getirilir, zaman gelir yollar gider bir can pazarına ulaşır ve can alınır-verilir"

Can alıp can vermenin, *"kadın-erkek herkes üzerine düşen bir sorumluluk"* olduğunu da 6. sayfada görüyor ve Fetullah Gülen'in Cihadın mutlaka yapılması gerektiğini açıklayan sözlerini 9. sayfada okuyorduk.

“Eğer bir yerde Allahın adı unutulmuş, emir ve yasakları ayaklar altında çiğneniyor ise, orada iman adına mücadele etmek, inanan herkesin üzerine farzdır. Hele toplum, bütün kurum ve kuruluşları ile bu düşünceye esir düşmüşse cihad farzlar üstü farz demektir.”

Cihad’ın Allahın emri olduğunu ve bir başka tanımını da 13. sayfada görüyorduk.

“Cihad, bütün gücünü kullanma manasına Arapça bir sözdür... Allah yolunda kavga vermenin adı olmuştur. Bugün cihad denince de akla gelen mana budur.”

Cihadın çeşitlerini ise Gülen şöyle anlatıyor;

“Bazen bir kelime, bazen bir susma, bazen sadece yüzünü ekşitme, bazen bir meclisten ayrılma, bazen da cephelerde eda edilendir. (sh 19)”

Günümüzün İnsanına düşen görevi de Gülen anlatmaya devam ediyor;

“Cihad, kıyamete kadar devam edecektir. Zira biz ne denli insancıl davranırsak davranalım, mutlaka küfrün de ısrar eden kâfirler bulunacaktır. Onun mevcudiyeti ise, bizim cihadımızın devam etmesi demektir. Biz, herkese rabbimizi anlatmakla mükellefiz ve dünyaya karşı hem manevi cihad hem de maddi cihadda muvaffak olmak zorundayız.” (sf. 34)

35. sayfaya geldiğimiz de Gülen’in Cihadın yani savaşın sonsuza kadar süreceğini belirttiği sözlerini okuyoruz:

“Cihad kıyamete kadar devam edecektir ve müminler, devletler, milletler arası dengede ümmeti vasat olmanın hakkını vermek uğruna, maddi cihadı da sonsuza kadar devam ettirecektirler.”

Gülen, “İnancın Gölgesinde 2” adlı kitabında;

“Vazifemizin adı cihaddır. Bu çok buudlu bir mevhumdur. Kılıç ölünceye kadar sürecek bir cehd ve gayretler zincirinin halkalarından sadece biri olup, yeri ve zamanı gelmeden kullanılmaz. Yeri geldiğinde onu kullanacak bileğin damarları gönülden beslenir; yeri geldiğinde mantıkla başlar üzerinde helezonlar çizer…” diyor ve her şarta göre cihadın değişik usullerle yerine getirilmesini de belirttikten sonra, Cihadı içinde katliamlarında olduğu “Hal” gibi sınıflara ayırıyordu:

“Cihad şekli vardır. Yerinde yazıyla, yerinde dille, yerinde arabayla, yerinde malla ve yerinde halle...”

CIHADIN FONKSIYONLARI

Gülen’in “İlahi Kelimetullah ve Cihad” adlı kitabında, Cihad’ın Peygamber Mesleği olduğu savunuluyor, 40. sayfada ise *“Böyle kudsî bir mesleğin en kutsi vazifesi de cihaddır.”* deniyordu.

Cihad Hakka Şahitlik olduğunu da anlatan Gülen, yine Cihad’ın Hayat Kaynağı olduğunu savunuyor, Hoşgörü denilen kavramın aslında can alıp can vermenin “kamuflaj”! olduğunu 45. sayfadaki sözleri ile kanıtlıyordu:

“Cihad, bir müminin uğruna canını feda edebileceği en tatlı bir mefkûre ve en yüksek bir idealdir. Zira mümin, kendi teri içinde boğulma veya KENDİ KANIYLA ABDEST ALMA GİBİ BİR PAYEYİ ANCAK CİHADLA ELDE EDEBİLİR.”

Işık yayınlarından “Beklenen Nesil” adıyla çıkan ve Necdet İçel tarafından yazılan kitabın 103. sayfasında İslam tarihinden verilen savaş sahnelerinin Gülen’in anlatımlarının ardına eklenen ve yine din maskesine bürünen “kan” çığlıkları “hoşgörü” nün boyutlarını sergiliyordu:

“İmana ve İslam’a hücum eden kim varsa, onlara karşı çok canlı ve kanlı olacak, insanlığı saadete erdirmek için, tebliğne irşat için, hakkın i’lası için kendine düşeni en canlı ve kanlı şekilde yapma aşkıyla yanacak...”

Aynı kitabın 105. sayfasında Ebu akil gibi dirilip gelecek olan ve bu eylemleri gerçekleştirmeye adaylarının Gülen’in yiğitleri olduğu onun “Kırık Mızrap” adlı kitabından alınan “yiğitli “şiirinde görülüyordu.

Gülen’in hoşgörüsünün insanların kanını akıtmaktan elde ettiği gelirle orantılı olduğu da kitabının 46. sayfasındaki şu sözleri ile gözler önüne seriliyordu:

“Evet, cihad en kârlı bir ticarettir.”

Gülen, devletin de sistemli olarak cihad yapmasını önerdikten sonra, “*İslâmi onur ve gurur taşıyan her fert ve millet, mutlaka kendini cihad vazifesiyle vazifeli görmelidir.”* diyor ve ekliyor; “*Cihad,*

öyle bir vazife ve mükellefiyettir ki, bir cemaatin mutlaka kendisini bu işe vakfetmesi ve "ribat" yapması gerekmektedir."

Gülen, *"Cihadı güzelleştiren, vasıta olduğu şeylerdir. Meselâ; Cihad i'lâyı kehmetullaha vesile olması, müminin yeryüzü muvazesinde hâkim hale gelmesidir."* Şeklinde fetva verirken, Müminin yapması gerekli şeyleri de kitabının 51. sayfasında şöyle sıralıyordu:

"Evet, mümin cihad edecek, ata uçağa binecek, tank ve uçaksavar kullanacak, ama bütün bunları, Allahın yüce adını yükseltmek gayesiyle yapacaktır... evet işte müminin memur olduğu cihad budur."

Gülen'e göre; *"Cihad Bereket iklimidir" ve "Cihaddan geri durmak ciddi bir günahtır."* Gülen, insanların birbirlerini yaralamalarını ve öldürmelerini "büyük bir nimet" olarak nitelendiriyordu:

"Cihad bir hayır kapısıdır; o kapıdan giren iki hayırdan birine mutlaka kavuşacaktır. Evet, ya şehit olup ebedî bir hayat, ya da gazi olup hem dünya hem de ukba nimetlerine ulaşacaktır."

CIHAD, MÜMIN, KÂINAT MÜNASEBETI

Kitabının 65. sayfasında Cihad'ın her Müminin vazifesi olduğunu iddia eden Gülen, şunları söylüyordu:

Kalemiyle cihada iştirak eden yazardan, onun yazdığı şeyleri basıp dağıtan kimseye kadar herkes dolu dolu hissesini alır... Öyle ise herkes, bu örfhaneye rabbin kendisine bahşettiği imkânlarla iştirak etmeli ve umum neticeye ortak olmaya çalışmalıdır.

Cihada Her An Hazır Olmalıyız" diyen Gülen, kitabının ilerleyen sayfalarında adeta Savaş çığlıkları atıyordu:

"Kur'ân-ı Kerimin bu mevzuda terkip ve teşviki vardır, "(Ey inananlar) Onlara karşı, Allahın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allahın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırmak üzere, gücünüzün yettiğince kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Allah yolunda sarfettiğiniz her şey size haksızlık yapılmadan, tamamen ödenecektir. " (Enfa18/60) (sf. 70)

"Kim atını Allah yoluna adar ve bir yerde beslerse: muhakkak onun doyması, suya konması, pisliği ve idrarı kıyamet günü sevap

kefesine konur” (sf. 70) Hadis, maddi cihad adına hazırlıklı olmayı bu şekilde teşvik etmektedir, (sf. 71) At, belli bir dönemin en süratli nakil ve harp vasıtası olduğundan, hadiste mesele at bazında ele alınmıştır.

Günümüzde ise bu tablo değişmiştir. Şu anda insanımız, at yerine taksiye, otomobile binmektedir. Öyleyse, at ile ilgili hüküm aynen günümüzün modern vasıtaları için de geçerlidir, (sf. 71) Araba vardır, İslam düşmanlığına vasıta yapılmaktadır, (sf.72) Araba da vardır Allah yoluna adanmıştır. Onunla köy köy dolaşılır, içine mürşidler konulur ve va’zu nasihata muhtaç yerlere gidilir. İşte bu arabanın yaktığı her damla benzin, ona harcanan her kuruş para, egzoz borusunda çıkarı gazlar, insanı rahatsız eden gürültü ve tekerleklerin temas ettiği çamur bile bütünüyle kişinin defter-i hasenatına yazılır. Tekerlekler, onun hasenatı hesabına çalışan fabrika çarkları gibi devamlı hasenat imal eder. Bu da, kişi için ecir olacaktır. Arabanın içine giren de, dışına çıkan da ve arabanın yolda bıraktığı iz de, devamlı sevap yazan bir kalem vazifesi görür. Bu sebeple aldığı arabayı hizmete vakfeden, hiç olmazsa ayda bir-iki defa sağa sola gitme vazifesini onun sırtına yükleyen ve “Bu arabanın alınmasının asıl gayesi neşr-i hak yapmaktır” diyen kutlu in sanı, cidden takdir, tebrik ve tebcil ederiz. Bu bir hazırlıktır ve bu hazırlığın, geleceğin teminatı bakımından taşıdığı ehemmiyet ise, her türlü izahtan varestedir, (sf.72)

Ve Gülen ağzındaki baklayı da çıkarıyor; Cihad Yeryüzü Hâkimiyetinin Vesilesidir, (sf. 80)

Rasul-i E kremden kalma bir vasiyet vardır. Bu emanet, dünya ve ukba saadetinin teminatı olan İslami hayatın hayata hâkim olmasıdır. Bu mukaddes emaneti afâk-ı *âlemde temsil vazifesi, bugün bir borç olarak bize düşmektedir. (sf. 90) “Fitne kalmayıp, yeryüzünde yalnız Allahın dini hâkim oluncaya kadar onlarla savaşın” (Bakara 21193) (sf. 94) Ve cihan hâkimiyeti böyle bir rabbaniler topluluğunun canlarını harç olarak kullandıktan sonra gerçekleşecektir, (sf. 95)*

CIHADIN KAZANDIRDIKLARI

Cihad’ın iç ve dış huzurun garanti olduğunu savunan Gülen,

“Her türlü meselenin halledilebilmesi için tek bir çare vardır. O da maddi-manevi cihad yapmaktır. Kısaca cihad, bizim dahilî ve haricî huzur ve sükûnumuzun yegane garantisidir. Cihadın olmadığı bir dünyada, hiç kimsenin hiçbir şeye karşı, huzur ve sükûn adına garantisi yoktur.” Diyordu.

Yıkılışları önlemenin çaresi olarak ta Cihadı öneren Gülen, *“Öyleyse umumi bir belâya maruz kalmamak için topluca cihada sarılmak şarttır.” şeklinde* görüşünü aktarıyordu.

Gülen, Cihada; kadın, erkek, genç, ihtiyar herkesi çağırıyordu:

“İş başa düştüğünde, kadın da vazife yapıyordu. (Peygamber zamanındaki olay anlatılıyor) Evet, dahilden ve hariçten gelen felâketler karşısında mümin, cihada koşacak; ailesine dinine, vatanına, milletine karşı vazife ve sorumluluğunu yerine getirecektir. Kadınıyla, erkeğiyle, genciyle, ihtiyarıyla topyekûn ve hayatın her safhasında kavga verilecek ve himmetler, hayatın sadece bir-iki noktasına hasredilmeyecektir. Aksi halde mağlubiyet muhakkak ve mukadder olur. Mümin, hayatını bir bütün olarak kucaklamak zorundadır; ve cihadda böyle şümullü bir mânâ vardır.

Zira cihadsız geçen hayat, boşa geçmiş demektir. Efendimizin bu husustaki ifadesi; “Bir kimse, hayatında hiç cihad yapmadan, bu mevzuda hiçbir cehd göstermeden ölürse, bir nifak şubesi içinde ölmüş olur” (sf. 114)

Bugün ara sıra camiye gitmek veya haç farizasını yerine getirip dönmek bazılarımız için birer teselli kaynağı olmaktadır. Hâlbuki, içinde bulunduğumuz durumun vahameti şahsî-farzları ifa ile bertaraf edilebilecek kadar basit değildir. Bu müthiş durum karşısında bütün sistematiğiyle emr-i bi’l-ma’ruf, nehy-i ani’l-münker vazifesini yerine getirmekten başka bir çaremiz olduğunu zannetmiyorum.”

CIHADI ENGELLEYEN HUSUSLAR

Gülen’e göre Cihad”da gevşeklik gösteren insanlardan bir şey beklenmez, onların Müslümanlık adına kurtarıcı olduğuna inanılmaz... Gülen’e göre ya kazanacaklar, ya da kaybedeceklerdir...

“Maddî-manevi füyûzat hislerinden fedakârlıkta bulunmayan ve bu mevzuda daha baştan verilmiş herhangi bir kararı olmayan insana gelince, biz ondan hiçbir şey beklemeyiz. Beklemek bir yana

sahnede görüldüğü andan itibaren başımıza getireceği gailelerden endişe duyuyoruz.

Cenab-ı Hakka yönetip; "Senin yolunda ölmek bile ne tatlı" diyemeyen bir insanın mücadele vereceğine, mücadelesinin semeredâr olacağına, onun müslümanlık hesabına kurtarıcı bir rol oynayacağına inanmıyoruz, inanamayız da. Biz ancak kendi şahsını, şahsî hatlarını, zevklerini hatta yurdunu-yuvasını terketmişlerin; sahabe gibi kapısına kilit vurup evinden ayrılmışların, bedeni ve cismâni zevkleri aşmışların mücadelesine, mücahadesine, kavga ve cihadına inanıyoruz ve beklediklerimizi de Allahın inayetinin esbabı saydığımız o insanlardan bekliyoruz.

Bizim bu beklentimize mukabil, günümüzün insanının, mücadele adına yapacağı şeyler de bu istikamette olmalı; daha doğrusu insanımız vereceği mücadeleyi bu anlayış içinde vermelidir. Zaten Kuran-ı Kerim de bize sürekli bunu talim etmektedir. "Ey iman edenler! Size ne oldu da Allah yolunda savaşa çıkın dendiği zaman yere çakılıp kaldınız? Ahireti bırakıp, dünya hayatına razı mı oldunuz? Oysa dünya hayatının 'geçimliliği, ahirete nazaran pek az bir şeydir. Eğer Allah yolunda seferber olmazsanız, bu takdirde Allah size can yakıcı azap eder ve yerinize başka bir millet getirir. Ona bir şey de yapamazsınız. Allah her şeye kadirdir." Tevbe, 9 (38-39) Evet, Kur'an, bütün müminleri cihada çağırmaktadır. Bu çağrıya icabet edip etmemenize göre ya kazanacak veya kaybedenlerden olacağız.) Ya sahabenin yaptığını yapacak ve varımızı yoğumuzu, her şeyimizi ortaya dökmek suretiyle seferber olacağız."

KAN DERYASINDAN HOŞGÖRÜ

Fetullah Gülen, cihadın yeryüzü hâkimiyetinin vesilesi olduğunu açıklıyor. 'Allah'ın bizden istediği de yeryüzü hâkimiyetidir', diyordu.

"Müminin elinde olan, daima doğru yolu gösteren, izzet ve şeref kaynağı bir kitap; önünde de muktedayı küll bir rehber olan Hz. Muhammed (s.a.v) vardır. O, bu ikisiyle yeryüzünün en talihli insanıdır. Dolayısıyla yeryüzü hâkimiyetinin tek namzedi odur Kur'an mümine bunu öğretir, bunu talim eder. Ve Cenah-ı Hakk müminden hep bu neticeyi bekler.

Zaten mümin, “Allah Rabbim, Hz. Muhammed (s.a.v) rehberim, Kur’an düstûrum, cihad yolum; bu uğurda ölmek ise, en tatlı ümniye ve idealimdir” diyen insandır...

Cihadı terkedenler ekseriyetle hayat endişesiyle terk ederler, oysa ki, rehberimiz, biricik muktedamız iki cihanın iftihar tablosu Hz. Muhammed (s.a.v)’in terk edilmediği, bırakılmadığı gibi bu yolda yürüyenler de yalnız bırakılmayacak ve katiyyen terkedilmeyeceklerdir.

Gerçekten Allah’a teslim olan bir insan, bütün dün ya aleyhinde olsa bile, en küçük bir endişe ve paniğe kapılmaz. Zira o hep şuna inanır: “Ben Allah’a iman etmişim. Allah benimle beraberdir. Ne tasaya, ne de gevşekliğe lüzum yoktur. Mutlak güçlü ve mülkün yegane sahibi olan Allah, arkamda zahir olduğu müddetçe hiçbir şey beni korkutamaz...”

Fetullah Gülen, Allah’a teslim olan insanın hiçbir şeyden çekinmeyeceğini, hele en ufak bir tıkırtıda soluğu küffar ülkelerinde almaması gerektiğini, Allah’ın arkasında olduğu için hiç bir şeyden de korkmaması lazım geldiğini açıklıyor. O zaman Fetullah Amerika’da ne arıyor derseniz? Cevabı gayet açık; Sağlık için(!!!)

Amerika’ya uçmadan önce ‘‘hoş görü, hoş görü” diye ortalıklarda dolaşan Fetullah Gülen, kitabında insanlara iki seçenek sunuyor, ya şehit ol! Ya gazi!..

“Cihad bir hayır kapısıdır; o kapıdan giren iki hayırdan birine mutlaka kavuşacaktır. Evet, ya şehid olup ebedi bir hayat, ya da gazi olup hem dünya, hem de ukba nimetlerine ulaşacaktır. İşte cihad’da bir de böyle bir bereket var...”

Gülen insanlara “ya şehit ol ya gazi” diye iki seçenek sunarken, can alıp can vermeyi de Hoş görüsünün gereğinden olacak ihmal etmiyor, çevresine topladığı binlerce insan, yüzlerce kurum ve kuruluş, ardında Amerika’nın desteği ile ne denli bir tehlike olduğunu bir kere daha gösteriyordu:

Cihad sözcüğü; içinde bulunulan asır ve şartlara göre değişkenlik arz eden geniş kapsamlı bir kelimedir. Gün olur, mal-mülk her şey feda edilerek bu vazife yeri ne getirilir, zaman gelir, yollar gider bir can pazarına ulaşılır ve can alınır verilir...

Gülen'in Hoşgörüsünün aslında kan deryası içinde bir felaketler zinciri olduğu, insanların günahlarından temizlenmesinin başkalarının kanını akıtmaktan geçtiğini anlattığı sözlerinden ortaya çıkıyordu. Gülen, kitabının 158. sayfasında Cihad'ı yani savaşı; "şerefli bir ölüm" olarak nitelerken, Hakiki mümin'in, izzetle ölmeyi zilletle yaşamaya tercih edeceğini iddia ediyordu. Bu durumda sahte müminler yani münafıklar, ölmek yerine kaçtıkları yerlerde zilletle yaşayanlar olduğu yine Gülen'in kendi açıklamalarından anlaşılıyordu. Gülen'in günahların temizlenmesi için kan dökmeyi öneren sözleri:

"Aslında günahlarımızın daha başka şekilde temizlenmesi de çok zordur. Allah bir kulunu çok beğenir; bu kul, Allah yolunda cihada çıkmıştır. Arkadaşları bozguna uğramış olmasına rağmen, Allaha olan iştiyakından ve o'nun yanında bulunanlara arzusundan dolayı tekrar mevzilenmiş ve bu uğurda kanını dökmüştür."

BU KAVGA KIMIN

Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen "Sızıntı" dergisinin yazarlarından Nihat Dağlı, yine aynı gurup tarafından çıkarılan "Bu Kavga Kimin" adlı kitabında, yok etmek istedikleri hedeflerinin 1923 yılında kurulan "Cumhuriyet" olduğunu, Hilafet ve şeriat özlemlerini açık bir şekilde ifade ediyordu. Bu kitaptan alıntılara geçmeden önce Gülen'in talebelerinden Şemsettin Nuri'nin "Kırık Tayflar" adlı kitabından "Sızıntı" ile ilgili bilgileri ilk ağızdan, Fetullah Gülen'den izleyelim:

"...Bu mevkute, neşrettiğin (hitap Bediüzzaman Hazretlerinedir) ışığa tercüman olma mülahazasıyla yola çıktı. Varılacak yer uzak, yollar da tekin değildi. Cinler, ifritlerle beraber taarruza geçti..."

Gülen, Kürt Said'in sözde yaydığı ışığa tercüman olma amacıyla yani tamamen onun fikirleri doğrultusunda "Sızıntı" dergisini çıkardıklarını söylüyor, şunları da ilave ediyordu:

"Sızıntının ilk on bir senesinde 132 sayı risalelerden sadeleştirilerek yapılan iktibaslar vardır. Bir yönüyle bu iktibaslar Sızıntının çıkış gayesine denk ölçüde önemlidir. Bazı çevreler Risalelerin sadeleştirilmesine sıcak bakmazlar ve bunu tenkit malzemesi olarak kullanırlar..."

Gülen ve talebesi Şemsettin'e göre, Sızıntı; İslam devletinin yeniden kuruluşunun destanı:

"Birinci cihan harbiyle batıp giden İslam Devleti, zamanın ana rahminde yepyeni bir tarihi doğuşa hazırlanıyor. Ne muhteşem bir doğuştur bu, nefsin ve şeytanın radyasyon sızıntılarına mukabil, ruhun ışık sızıntıları, kutlu tayflar halinde toplanıp kalplerde yoğunlaşarak hidayet lazerleri halinde küfrün, karanlığın urlarını, kanserlerini kuruta kuruta geliyor. Nefs kışının inkâr kefenlerini yırtıp, ruhun bahar filizlerini vere vere ilerliyor, işte Sızıntı'da böyle bir gelişin destanı sunuluyor."

Sızıntı dergisinin yazarlarından ve bu cemaatin bir üyesi olan Nihat Dağlı, "Bu Kavga Kimin" adlı kitabında Cumhuriyet dönemini, 1923 kimliğini şiddetle red ederek, zorla şapka giydirildiğini, harf devrimleri ile insanların cahil bırakıldığını iddia ediyor adeta kinini kusuyor, o da Gülen ve Kürt Said'i göklere çıkarıyordu.

"Cumhuriyet döneminde İslam'la barışık almayan yeni sistem, batıda olduğu gibi doğuda da var olan bütün İslami müessese ve Müslüman şahsiyetleri hedef almıştı. Latin harflerinin kabulü ile başlayan yeni vetirede medreseler illegalliğe itiliyordu. Oysa medrese, doğuda hayatla eş anlamlıydı. Medresesiz bir doğu düşünülemezdi. Yeni anlayışın estirdiği yabancılaşmanın tesirini, ancak medreseler kırabiliyordu. Latin harflerinin kabulü medreselerin dokusunu koparıyordu. Bölgedeki huzursuzluğun ortaya çıkışını hazırlayan sebeplerden birisi de bu olsa gerek. Zira, bölgenin tümüne yayılmış bir hayat dokusunun koparılması bahis mevzuydu..."

Sızıntı ailesinin de üyesi olan Nurcu yazar, kitabın 22. sayfasında Cumhuriyet rejimine olan düşmanlığını iftiraları ile sergiliyordu:

"... 1923 hareketi modernizmi esas alan bir hareketti. Maziye kin duyuyordu. Dinden arındırılmış bir vetire başlatıyordu. Bu vetirede din, referans alınmıyor ve fırsat nispetinde hayattan kovuluyordu. Kıble, modernizmi din derecesinde kabullenen batı olmuştu. Batılı değerlerle yeni bir insan şekillendirmek suretiyle yeni bir toplum öngörülüyor ve dini kurumlar üst değer olmaktan çıkarılıyordu. Bu süreçte, bütün müesseseler batılı değerler

perspektifinde tanımlandı ve bunun ışığında faaliyet sahaları belirlendi."

Kitabın 39. sayfasında ise halifeliğin kaldırılmasının, tekke ve zaviyelerin kapatılmasının, harf devriminin yapılmasının, geçmişle bağın kopartılması olarak tanımlanıyordu:

"Cumhuriyetin kuruluşundan sonraki söylem ise, İslam'a karşı konulan radikal bir çıkıştı. Halifeliğin kaldırılması, medrese ve tekkelerin kapatılması, sosyal hayatta yeni düzenlemelere gidilmesi, harf devrimi yapılarak geçmişle olan bağın kopartılması vs... Bütün bunlar Osmanlının şahsında 'İslam'a hayır'ın ifadesiydi...

Bu bir tenakuzdu, Kuvay-ı Milliye ruhuyla ters düşmekti. Zira kurtuluş savaşında, batılı değerlerin saldırısından hareketle İslami değerlerin savunulması gerektiği öne sürülerek, insanların yardımı isteniyordu. Ancak 1923'ten sonra, batılı değerlerin savunulması ve yerleşilmesi adına İslam kapı dışarı edilmişti. Eğer dini sömürü gibi bir anlayıştan bahsedilirse ilk sömürü cumhuriyetin o yıllarında yapılmıştır...

... Millet huzursuzdu ve Ankara'ya kırgındı. Soğukluklar başlamıştı, isyanların oluşumunu sağlayan bir zemin ortaya çıkmıştı. Bu açması bir durumdu. O güne dek ehl-i salib'e duyulan kinler, ifade edilmese bile yeni oluşuma yönelmeye başlamıştı. Ankara ise, ihtimal dahilinde olan bu gelişmelere mani olmak için yeni düzenlemelere gidiyordu. Provoke hadiseler bahane edilerek yurt sathında İstiklal mahkemeleri kuruluyordu. Cumhuriyet Halk Fırkası'nın bir uygulaması olan bu mahkemeler, hukuki hiçbir dayanağa dayanmıyor; sadece sindirme, korkutma ve olası bir hareketin sahiplerine gözdağı verme düşüncesiyle hareket ediyorlardı..."

Gülen'in Sızıntı dergisinin yazarı, İngilizlerin çıkarlarına hizmet için kiralanan insanların çıkardıkları ve ayrı bir kürt devleti kurma bahanesi ile yapılan isyanları savunuyor, bu isyanları 1923 kimliğine bir başkaldırış olarak vurguluyordu:

"Eğer o dönemde isyanların varlığından söz ediliyorsa, bunun en büyük sebebi, yeni oluşumun savuna geldiği ve dayattığı yeni kimliktir. Bu kimliğe, ciddi bir itiraz vardı. Bu ülkenin mümin insanları,

dipçikle şapka giymeyi, Kur'an'ın bir suç unsuru olarak telakki edilmesini hak etmediklerini düşünüyorlardı. Bu bir zulümdü...

Olan isyanlar, ifade edildiği gibi başka sebepleri olmakla birlikte ağırlıklı olarak dine gelen saldırılar sebebiyle ortaya çıkmıştı. Mesela şeyh Said hadisesi bunlardan biridir. Her ne kadar resmi ideoloji bu isyanı farklı tanımlasa da Şeyh Said hadisesi, yeni kimliğe olan bir itirazdır, dini karşısına alan laik yapılı cumhuriyet idaresine karşı Osmanlı idaresini talep etmeyi ifade etmişti..."

Nurcu yazar, Kürt Said'in bir öldüğünü ancak bin olarak dirildiğini de iddia ediyor, devletin Said'i sürekli olarak rahatsız ettiği görüşünü savunuyordu:

"...Vazifeli insanlar vazifelerini yaparlar. Allah dilemedikçe hiçbir güç onları vazifelerinden alıkoyamaz. Bediüzzaman Hazretleri de bir hizmet sistematiğinin dellalıydı. O vazifesini bitirecekti. Bu sebeple 1960'a kadar 1923 zihniyetinin takibatından kurtulamayacaktı. Koskoca bir devlet, ailesi dahi olmayan, insanlara hak ve hakikati ulaştırmaktan öte bir gayeyi gütmeyen Bediüzzamanı sekerat anında bile rahatsız etmekten çekinmeyecekti. Ve Said bir olarak Rahman'a kavuşacak, ancak Anadolu'nun bağrında bin olarak dirilecekti. Eserleri belde belde dolaşacak, dillere çevrilecek, inkar düşüncesi onların ışığında boğulacak ve milyonlar imanın kutlu iklimiyle buluşacaktı..."

"Dış tehlikelere karşı kurulan, ona göre yapılandırılan ordu, Cumhuriyetle birlikte devrimlerin bekçiliği rolüne de girmişti. Böylece oluşturmaya çalışılan yeni devletle yeni kimlik, 'birlik ve bütünlük' ordunun teminatı ile sağlanmış oluyordu" şeklinde alıntı yapılan kitapta, Nurcuların Türk Silahlı Kuvvetleri hakkındaki düşünceleri de açığa çıkıyordu:

"Birlik ve bütünlük sağlanmış mıydı yoksa öyle mi görünüyordu? Öyle göründüğü kanaatındayım. Çünkü birlik ve bütünlük gönülde, yani dipçik ve silahın uzanamadığı sevgi ikliminde kurulur. Oysa söz konusu olan ne sevgiydi ne de birbirini anlama esası üzerinde bir araya gelmeydi. Zora dayanılarak yapılan inkılaplar yine zora dayanılarak korunuyordu ve bugün de korunmaya devam ediliyor..."

TAKTIK - STRATEJI - TAKIYYE

Fetullah Gülen, Bütün bu görevleri taraftarlarına salık verdiği taktik, strateji, takiyye usulleri ve saklanmaların nasıl olacağını çeşitli kitaplarında anlatıyor. Kendisinin örtük konuştuğunu şöyle belirtiyor;

“Toprağa tohum atmak vazifemiz, ona güneşin ısı ve ışığını gönderme, ona neşvü nema verme ise Cenab-ı Hakk’ın işidir. Ben meseleyi istiare yoluyla anlatıyorum. Siz tohum, toprak ve güneşi içtimai platformda değerlendirin.”

Gülen’in; Zamana göre strateji gerekir, söylenecek her şey söylenmez, aksiyonda zamanlama önemlidir, saklanmalı, titiz olmalıdır, değişen şartlara göre tavır belirlemelidir, taktik Hz. Muhammed’in tedbiridir, denge gözetilmezse ne olur, mümin buğday tarlası gibidir, fizibilite yapılmalıdır, insan kazanılmalıdır, istikamete dikkat edilmelidir, temkinli olmalıdır, sırran tenevveret uygulanmalıdır, aynı düşüncede olmayanlara birden bire karşı çıkılmamalıdır, zaman ayarlaması yapılmalıdır, yeniden diriliş esnasında nelerden faydalanmalıdır, gizlilik şarttır, ihtiyatı terk etmemelidir, saklanmalı, görünmem elidir diye sıralanabilen öğütleri ve emirleri bulunmaktadır.

Gülen, fasıldan Fasıla adlı kitabının 119. sayfasında Takiyye’ ye girişi görüyorduk:

“Dengeli bir hizmet eri, söyleyeceği şeyleri hemen söylemez. O bilir ki söylenmesi gereken her şeyi şimdi söylerse, kendisine hayat hakkı tanımayanlar çıkabilir.”

Asrın Getirdiği Tereddütler-4, adlı kitabının, 207. sayfasında ise, elemanlarını tam bir gerilla gibi yönlendiriyordu:

“İşte bu manada telattuf, yapılan hareket kime karşı yapılıyorsa, tavrımız onlar tarafından hiç hissedilmeden ve sezdirilmeden yapılmasıdır, ki, bunu gidip, hedefi vurma ve yara almadan da dönme, gibi bir ifadeyle arz etmemiz mümkündür.”

Gülen, müridlerine İsa’nın yolundan gitmelerini hizmetin stratejisi açısından İncilin Matta kısmı 5. Bölüm 39 ayetine dayanarak öğütlüyordu:

“Bugün devrin getirdiği şartlar ve hizmetin stratejisi açısından, bir yanağına vurana öbür yanağını çevir, karşılık verme, sokağa

dökülme diyorsak,...illerde inşallah Muhammedi zemin tam oturacak ve renk bütün renklere hâkim olacaktır.” (Fasıldan Fasıla-1, sf. 222)

Cemaatına yeterli kuvvete erişmeden harekete geçilmemesini de Hz. Peygamberden örnekler vererek açıklıyordu:

“Evet, Allah Rasülü etrafında her zaman işte böyle serdengeçtiler oldu, fakat o, hayatının hiçbir anında, ama hiçbir tedbirde kusur etmedi. Kuvvet dengesinin olmadığı bir yerde ortaya atılmasının hezimet ve mağlubiyetle neticeleneceğini herkesten iyi değerlendirdi ve bu sebeple de stratejisini hep temkin ve tedbir ile örgütledi.” (Fasıldan Fasıla-2, sf. 141-142)

Gülen, Yeterli güce erişmeden harekete geçmenin, kahramanlık yapmanın da ihanet olacağını açıklıyor. Müminleri ekine benzeterek, onların tekrar ayağa kalkması şeytan cephesini tedirgin eder diyordu: Gülen vaazlarında şeytan cephesini de Allah yolunun dışındaki bütün yollar olarak niteliyordu:

“Evet denge gözetilmediğinde, hezimet ve mağlubiyetin kaçınılmaz olduğu şartlarda kahramanlık gösterisi sadece bir ihanettir.” (a.g.e., sf 142)

“Hadiste mümin ekine benzetiliyor. Bela ve musibetler karşısında o, fırtına önündeki gibi eğilir, yerlere yatar ve fırtına dinince tekrar ayağa kalkar. Bizim bu hususiyetimiz şeytan cephesini tedirgin eder... geçenlerde onlardan biri bu durumu hissetmiş olacak ki, aynen bu benzetmeyi kullanarak, belli güçlerin dikkatini çekiyor ve -onlar fırtına önünde ekin gibi davranıyorlar, bu durum sizi aldatmasın- diyordu.” (a.g.e., sf. 273)

“Türkiye’de islamın idbarının ikbale dönmesi için, hizmet meydanına atılmış hak erlerinin istikamete çok dikkat etmeleri gerekir... Bu aynı zamanda da hedefe varmanın önemli bir vesilesidir.” (Fasıldan Fasıla-3, sf. 76)

Fasıldan Fasıla kitabının 1. Cildinin 209. sayfasında “İman-hayat ve şeriat”ı ahir zamandaki diriliş hamlesinin merhaleleri olarak tanımlayan Gülen, bu uğurda büyük bir gizlilik içinde çalışılmasını emrettikten sonra arkadaşlarının kesinlikle temkinli olmalarını istiyordu:

“...Bir diriliş hamlesi ve bunu hayatın her kesimine yayma çabası içinde bulunan bu gruplar sırran tenevveret düsturuyla

hareket etmelidirler. Böylece... faaliyetlerini hiçbir engelle karşılaşmadan... devam ettirirler." (a.g.e., sf 128)

"...arkadaşların mutlaka ama mutlaka temkinle hareket etmeleri şarttır." (a.g.e., sf. 100)

"Sizin gibi düşünmeyip farklı dünya görüşüne sahip(lerin) karşısına aceleyle çıkılmamalı... Yoksa bizim gibi düşünmüyorlar diye bir bir uzaklaştırılan veya uzaklaşan bu gayr-ı memnunlar, dev dev kitleler meydana getirerek karşınıza çıkıp sizi yerle bir edebilirler. " (Ölçü veya Yoldaki lşıklar-3, sf. 40)

"Bediüzzaman gibi bir insan, dünyanın neresinde olursa olsun, insan yetiştirdiği taktirde, o dünya ile oynayacak duruma gelir. Tabii ki bu gibi meselelerde zaman ayarlaması, yapılmak istenen işin çapına göre hesap edilmelidir." (Asrın Getirdiği Tereddütler-3, sf. 117)

Gülen, Prizma adlı kitabının 1. Cildinin, 86. sayfasında Takıyyenin son versiyonlarını sergiliyordu:

"O halde kuvvet dengesinin olmadığı durumlarda tekniğe, taktiğe başvurulmalıdır, Aksi takdirde karşı gelinemeyeceği muhakkak olan kuvvetle çarpışmaya kalkmak davaya en büyük ihanettir."

Gülen, Laik Cumhuriyeti yıkma konusunda ne denli planlı çalışılacağını da şu sözleriyle gösteriyordu:

"... Meşveret, işlerin düşünce planında ele alınması, fizibilitenin yapılması demektir. Bunlar çok önemli şeylerdir ve katiyen toy dimağların, tecrübesi ve bilgi birikimi olmayan insanların yapacağı şey değildir. Öyleyse hamle öncesi bu işlerin planlanması uygulamadan geri olmadığı gibi ileridir bile denebilir" (Fasıldan Fasıla-3, sf. 121)

Gülen'in, Nasıl bir takiyye uyguladığı ise İrşad Ekseni adlı kitabının 34'üncü sayfasında anlattığı şu hikâye ve eklediği kendi sözüyle çok demonstratiftir.

"(Bedir esirleri hakkında görüş beyan edilirken Hz. Ömer'in söyledikleri bunun en çarpıcı ifadesidir. O: "Ya Resulallah, herkese akrabasını teslim et ve herkes kendi eliyle akrabasının işini bitirsin. Hz. Hamza'ya kardeşini ver, onu o öldürsün. Ali, kardeşi Akil'in hakkından gelsin. Bana da benim yakınlarımı ver, onları da ben

öldüreyim...” demiştir. Gerçi istişarede bu görüşler kabul edilmeyecektir ama, bir müminin münkere karşı tavrını ifade etmesi açısından uyulmasa da üzerinde durulmağa değer bir üslûptur.)”

Gayesinin İslam devleti olduğunu çok açık ortaya koyan Gülen, diğer cemaatlarla uzlaşmanın şart olduğunu, diğer cemaat mensubu ve önderlerine kendine bağlı kişilerin nasıl davranmaları gerektiğini “Ölçü ve yoldaki ışıklar-2” adlı kitabının 3 ve 32’nci sayfaların arasında “Birleşme noktaları” bölümünde uzun uzun anlatıyor. Düşmana karşı asgari müştereklerde nasıl birleşileceğini, ihtilafların körüklenmemesi gerektiğini, karşılaşılabilecek tehlikeleri sayarak uyanlarını sıralıyor.

*Fetullah Gülen, “Ölçü veya Yoldaki Işıkl*ar-2” *adlı kitabında, gayesine varana kadar diğer cemaatlerle nasıl ve hangi boyutlarda ilişki kurulması gerektiğini bakınız nasıl anlatıyor.* Tabii *bu gruplara bütün gruplar dahil. Toplu mezarları bulunan Hizbullah ve benzerleri de...*

“Birleşme Noktaları:

• Asıl mesele ise, bütün bu olup bitenlerden sonra, yeni oluşu, kadim ve sarsılmaz prensiplere tevfikan mükemmel hazırlamaktır, (sf.3)

• İşte bizler bugün, böyle bir olma veya olmama durumuyla karşı karşıya bulunuyoruz. Ya bütün bu buhranlardan sonra bir iz’anla kurulmasını tasarladığımız dünyayı kuracak ve huzura ereceğiz, veya... çekilen binlerce ızdırap ve boş kılacak bir anlayış ve davranışla maazallah geri geriye gideceğiz. (sf.3 -4)

• Doğrusu ittifak ve iftirak (dağılma, perişan olma) mevzuu, günümüzde ehemmiyetini koruyan en aktüel bir mevzuudur. O her devirde ehemmiyetini korusa bile, merkezi taazzurun (şekillendirme) gerekti olduğu, hem çok gerekti olduğu bir dönemde, ciddiyeti giderek artan ve bütün içtimai meselelerin önüne geçen bir mevzu haline gelmiştir... Çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki, dirilişimiz için bundan daha büyük tehlike tasavvur etmek mümkün değildir, (sf.4) Zira, anlaşma ve uzlaşma, her şeyden evvel bir akıl ve mantık işidir. Akla ve mantığa dayalı bir vahdet işidir ki, dayanır ve uzun ömürlü olur. Buna karşılık günümüzde daha çok hissi vahdet ve kardeşlik vardır. Bu ise zayıf, yetersiz ve kısa ömürlüdür. Belli bir grup

karşısındaki toplanmalar, düşmanlık duygularıyla bir araya gelmeler; saldırmış ve saldırılmış olma ruh haleti içindeki derlenmeler, hissi birleşmelerin gelip geçici dalgalarından ibarettir. Bugünkü keyfi ve kemmi buudlarımız içinde böyle bir vahdet kat'iyyen yetersizdir ve hele mukaddes prensiplerimiz açısından asla tecviz, tasvib ve muhakkak suretle takdir göremez, (sayfa 5-6) Öyle ise, iç ve dış ayrıcı faktörleri hesaba katarak, fasl'ı-müştereklerimizin müzakereye getirilmesine ve birliğimizin aklîlik ve mantıkilikle yeniden ele alınmasına şiddetle ihtiyaç vardır… hiç olmazsa, Anglosakson ve Galler ittifakı biçiminde bir ittihada ihtiyaç, hem çok şiddetle ihtiyaç vardır. Düşmanlarımızı meşgul etme, düşündürme ve göz açtırmama gibi kiyaset ve dirayet isteyen hususları beceremezsek bile, hiç değilse onların oyunlarına gelmeme ve elimizle kendi tükenişimizi hazırlamama anlayışını göstermeliyiz. Aslında buna mecburuz da. (sayfa 6-7),

•... Temelde olmayan farklı düşüncelerin normal kabul edilmesi ve en azından bir yabancıya karşı takınılan suni nezaket kadar, onlara da davranılması elzemdir, zaruridir, mukaddes birlik ve düzenimize bir temenna ve selâmdır, (sayfa 8)

•... aramızda bölücü faktörler vardır..."

1. Çeşitli cemaatler çeşitli vazifeleri ayrı bir yol tutarak yürütmektedirler...

2. … her grup kendi rehberini müceddid kabul etmektedir."

3... harika bir zata ihtiyaç vardır... o gerekli ıslahatı bir hamlede yapabilmelidir.

4... içimizdeki ihtilafların da dıştan körüklenmesini de hesaba katmak mecburiyetindeyiz, (sayfa 9-10)

• Türkiye ve İslam dünyasında... bir araya gelen her cemaat için, bazı tehlikeler vardır.

• (Birçok sebepler) pek çok grubun meydana gelmesine sebep olmuştur. Bu gruplar arasında yer yer ciddi ihtilaflar,...endişe verici kavgalar olmuştur, (sf. 19)

• Ehli sünnetin cevaz verdiği sınırlar içinde, her yolculuk aziz bilinmeli ve her hizmet alkışlanmalıdır, (sayfa 21)

• Kısacası... onlarla, kıymetli bir hazineyi taşıma mecburiyetinde olduğunu bir lahza hatırından çıkarmaz. Böyle

olunca da, aynı istikamette hareket eden herkesi, kendine yardımcı kabul eder, her muvaffakiyetine ta'zim durur, (sayfa 22-23)

• Öyle ise, siyasi, gayri siyasi, bütün gruplar için "Vahy-i münzev'in âlem-şümul davetine icabetten başka, ne çare ne de ma'kul bir mesned kalmadığı çağrısıyla insanımıza sesleniyoruz "Hepiniz toptan Allahın ipine sımsıkı sarılın, ve sakın parçalanıp ayrılmayın." (sayfa 27)

•... mukaddes gaye ve ideallere karşı ihtiram hissinin sarsılması, keza büyük dava ve ona bağlı mübeccel mefhumların yerini bir kısım küçük hesap ve çıkarların alması, aradaki rabıtayı daha kuvvetli hale getirmemizi zaruri kılmaktadır. O da, bütün faslı müştereklerimizi ortaya dökerek, onlarla ayırıcı faktörlerin muvazenesini yapma şeklinde olacaktır. İman esasları birliği, amel ve ibadet birliği... (sayfa 28)

• Bütün rehber ve rehnümâlara lider ve başbuğlara vicdan -i umumiyi tamire ma'tuf bir hususu, bir kere daha hatırlatmak istiyoruz, (sayfa 30)

• Düşmanlarımızın entrikalarına karşı uyanık olun, onların oyunlarına gelmeyin ve onları idare etmesini bilin. Kendi aranızda birbirinizden adam ayartma ve aktarmayı düşünmeyin... Bilakis uğradığınız kimselerin... mürşidlerine karşı hürmetkâr olunuz, (sayfa 31)

•...müminlere karşı daima... difüzyona hazır durumda bulunuz." (sayfa 32)

"Cemaatlar arasında... irtibat şarttır ve zaruridir. Bu yapılmadığı taktirde cemaatleşmeler bölünmeyi, ufalanmayı eriyip gitmeyi netice verir. Bu ise İslam adına büyük bir zarardır... çaresi bütünleşmek, birlik beraberliği korumaktır... Ancak bu hususta bazı prensiplerin hatırlanmasında yarar var. Evvela hiçbir cemaat bir diğerinin aleyhine bulunmayacak. İkincisi cemaat fertleri, diğer cemaat büyüklerine karşı saygılı davranmalı... üçüncüsü bütün bu cemaatler birbirlerinin dertleriyle dertlenmeli... Cemaatları sevin, sevemiyorsanız kendinizi sevmeye zorlayın." (Fasıldan Fasıla-1, sf. j70-172)

"...İslami cemaatlardan herhangi birine dahil her fert manevi bir şirketin üyesi demektir." (a.ğ.e., sf. 174)

FETULLAH GÜLEN'IN İDEALI; İKINCI DIRILIŞ

Fetullah Gülen, son günlerde amacının "şeriat" olmadığını defalarca ilan ediyordu etmesine de ancak 9 Nisan 1989 tarihinde Pendik Camii'nde verdiği vaazda; en büyük idealleri olan "İkinci Diriliş"i şöyle anlatıyordu:

"...İslam her ferdin mükellefiyet ve vazifesine kendisine yüklemiştir. Her bireylerimiz bulunduğumuz yer itibarıyla bir kısım mükellefiyetler altında bulunuyoruz.

Allah bizi her mektepte talebe yapmışsa çevremizin aydınlatılması vazifesiyle biz vazifeliyiz... Herkes bir çobandır. O güdecek, zararlı ekinlere girmesine mani olacak sürüsünün... Ve herkes güttüğünden mesul olacaktır. Bir mektepte hak ve hakikate uyanmış, Nar -ı Beyza haline gelmiş temiz bir dimağ çevresindeki arkadaşlarına karşı mükelleftir. Hak ve hakikati onlara anlatacak, onların ellerinden tutacak, hak iklimine getirecek, hakikat atmosferi içine getirecek, Hz. Muhammet (SAV)'yi onun ruhuna duyurmaya çalışacaktır...

Birisi memur olduğu dairede, daire arkadaşlarına aynı hakikati soluklayacak, aynı şeyleri onun ruhuna fısıldayacak aynı şeyleri ona anlatacaktır.

Seleflerimiz böyle yaptılar. Sizin içinizde pek çoğunuz böyle yapıyorsunuz. Böyle yapanlar, mükellefiyetlerini müdrik insanlar vazifelerini yapıyorlar ve dünün insanlarını gelecek nesiller alkışladığı, bizler alkışladığımız gibi bir gün gelecek İkinci Kuruluşun ilkleri diye sizi de alkışlayacak ve Tarihçe-i Hayatınızı yazacaklardır.

Birinciler, birinci kuruluşun ilkleri Sahabe-i Kiramdı. Onlar birinci cahiliyeyi ellerinin tersleri ile sildiler. Aydınlık bir dünya kurdular. 20. Asırda dünyanın dört bir yanında ikinci bir cahiliye aşılmaya çalışılıyor ve bu ikinci cahiliyeyi aşacak insanlarda İkinci kuruluşun, İkinci Dirilişin ilkleri olacaktır.

Dünyanın çeşitli yerlerinde bu büyük hakikati kim temsil ederse etsin belli ki, Türkiye'de Allah (CC) definelerden daha kıymetli mükellefiyet ve vazifeyi insani ilahisi olarak sizlerin omuzuna yüklemiş bulunuyor... hakka hizmetle sizleri şereflendirmiş bir zamanlar peygamberlere gördürdüğü, sahabeyi kirama gördürdüğü,

Ömerlere, Ebubekirlere, Osmanlara, Alilere (RA) gördürdüğü vazifeyi, 20. Asırda şu terütaze, pırıl pırıl gençliğe gördürecek.

Ne gam bu ümmete ki, Sadi diyor; Onun gemisinin kaptanı Hz. Muhammet Mustafa'dır. Bir devrin Ebubekir'leri Sıddık (RA), bir devrin Ömerleri El Faruk (RA), bir devrin Hz. Osmanları Zinnureyin (RA), bir devrin Hz. Ali'si Haydar'ı kenarları sahimerdanları (RA) bir devrin bu büyüklerine karşılık, ikinci devrin büyükleri olmaya azmetmiş azami takvayı, azami velayeti, azami ihlası, azami sabrı, azamı sebatı nefsinde temsil etmek canlandırmak için bu mevzuda ve her şeye katlanmaya amade bu mübarek, bu mübeccel nesil sahabinden geriye kalan bu boşluğu dolduracak ve inşallah bizim senelerden beri hicran ve hasret içinde beklediğimiz günlerin gelmesi vesile olacaktır. Topyekûn millet bu muhabbet fedailerini bu sevgi fedailerinin neşrettiği aydınlık sayesinde yeniden bir kere daha aydınlığa çıkacak ve nura kavuşacak hakikate erişecektir inşallah..."

"...Ve sizde ümit var olunuz. Şu İslam Inkılabadı içinde, değişmeleri içinde yeryüzünde en yüksek ve en gür seda Hz. Muhammed'in sadası, Hz. Kur'an'ın sadası, ve Allah'ın lisanı olacaktır..."

Fetullah Gülen, "Sonsuz Nur" isimli kitabında da ikinci dirilişi ihmal etmiyor, müridlerini yere göğe sığdıramıyordu:

"Zannediyorum, ahirzamanda, şu bin bir fitne içinde, din-i mübin'e sahip çıkmaya çalışan şu ikinci diriliş cemaatına, Hz. Muhammed Mustafa (sav)'ın kemal-i letafetle bakmasının arkasında da bu sır vardır... Çarşı Pazar, gayya gibi insanları içine çekip eritmesine mukabil, varlıklarını koruyan, direnen ve dişlerini sıkıp dayanan bu insanlar, gerçekten hemen sahabinin maiyetinde sayılabilirler Sahabe, Allah Rasulü'nün arkadaşları, bunlar da O'nun kardeşleridirler. Zira, O, asırlar sonra gelecek bu insanlara, kendi yaşadığı devirde iştiyak izhar etmiş, adeta "kardeşlerime selam olsun!" demiştir."

HZ, MUHAMMED ILE NEMRUT'UN SAVAŞI

Şemsettin Nuri takma isimli Gülen'in hayatını da kaleme alan yine Gülen'in talebesi Latif Erdoğan, T.Ö.V yayınlarından çıkan "Kırık Tayflar" adlı kitabının 3. sayfasında şunları söylüyordu:

“Tarihi vak’aların, geleceğin insanları adına en önemli tarafı onlar için yol gösterici birer sembol olma durumlarıdır. Hz. İbrahim ile Nemrud arasında cereyan eden bu vak’anın işte böyle bir sembol olma durumu vardır. Tecdidi temsil eden ululların, idareyi elinde tuttuğundan dolayı ululaştıranlara her devirde, o devrin anlayışı seviyesinde vermeleri gereken dersin şifresidir bu sembol. Aradan asırlar, yüzyıllar, hatta bin yıllar geçecek; ancak bu sembolün yüklendiği misyon değişmeyecektir. “Hayatta en büyük hakikat imandır, sonra namazdır!” haykırışının muhatabı ile bunları haykıran arasında cereyan eden malum ikili görüşme, muhatabın sarsılışı; ama liyakatini kaybetmesi sebebiyle hidayete eremeyişi vakasını bu zaviyeden değerlendirmek iki karşı kutbu bilmek açısından gayet önemli ve gayet manidardır. Her Nemrud ve her İbrahim’in hayat serüveninin bir kesitidir bu. Zaten ayrı olan yolların en keskin dönemecidir gelinen bu çizgi. Biri elinde güneş, ışıktan atıyla bir ışık süvarisi. Atını sağ yola mahmuzlayıp, gönüllere girmek üzere gözlerden kaybolacak. Diğeri kadavralaşmış ruhunu bir san’atkarın himmetine salacak, taşlaşmış kalbinin resmini taşlara kazıtacak ve bu şöhret zebunu hatırda kalmaya çalışacak. Evet, esasen her ikisi de hatırda ve hafızada kalacak. Binlerce rahmet nebilere ve onları temsil eden her asrın kar çiçeklerine ve binlerce lanet her devirde onların karşısına dikilen kem talihlere, bütün firavun, nemrut ve temsilcilerine...”

HAYAT İMAN VE ŞERIAT

T.Ö.V yayınlarından çıkan “Kırık Tayflar” adlı kitabında Şemsettin Nuri ya da namı diğer Latif Erdoğan, hedeflerini açıklarken ilk evreyi; “İman” veya İnanış” olarak tanımlıyordu. Erdoğan ikinci safhayı “Diriliş” olarak açıklarken, üçüncü evreyi de “kuruluş” olarak gösteriyordu. Kitabın 8. sayfasında “kur uluş” devresini “şeriat” dönemi olarak vurguluyor, 11. sayfaya gelindiğinde bu dönem için net bilgiler veriyordu:

“Bir vahidin üç ayrı yüzüdür bunlar. İbrahim onun üçünü birden temsil eder. “İnanış”ın, “Diriliş”in ve “kuruluş”un. Yani “İman”, “hayat” ve “şeriat”ın. Ancak bu yük ağırdır, hem de çok ağırdır. Onun için

zaman olur onları iki kişi yüklenir, zaman da olur her biri için ayrı yiğit seçilir ve bunlar kendi misyonunu yerine getirir.”

Gülen’de, Fasıldan Fasıla kitabının 1. Cildinin 209. sayfasında “İman-Hayat ve Şeriat”ı ahir zamandaki diriliş hamlesinin merhaleleri olarak tanımlayan Gülen, bu uğurda büyük bir gizlilik içinde çalışılmasını emrettikten sonra arkadaşlarının kesinlikle temkinli olmalarını istiyordu:

“... Bir diriliş hamlesi ve bunu hayatın her kesimine yayma çabası içinde bulunan bu gruplar suratı tenevveret düsturuyla hareket etmelidirler. Böylece... faaliyetlerini hiçbir engelle karşılaşmadan... devam ettirirler.” (a.g.e., sf. \28)

Kırık Tayflar adlı kitabın 23. sayfasına geldiğimiz de cemaatlaşma ve izlenecek yol daha açık bir deyimle takiyyenin erdemleri uzun uzun anlatılıyor. “Diriliş ve kuruluş” “hayat ve şeriat” olarak bir kere daha belirtildikten sonra kendilerinin “Zulkarneyn” yani bir devlet olacakları, karşılarında set olarak “Komünizm ve kapitalizm” in yer aldığı belirtiliyor ve şunlar açıklanıyordu:

“Dünya yeni bir denge kurma sarsıntısı geçiriyor... “sadef tepe, uç ve zirve”lerden biri çöktü. İkinci sadef te çöküşe geçti. İki süper güç çöküşte müsavi hale geldiğinde Zülkarneyn’in körükleri işte o zaman harekete geçecektir. Demiri ateş haline getirme körük ister. Bu iş tık nefes insanların soluklarıyla olacak iş değildir. Biz, dünya ile yaka paça olacak bir tekevvünden bahsediyoruz. Sonra da onun bir medeniyet olmasından... Aceleci çocuk ruhlular Zülkarneyn’e çırak olamazlar. Ve kelepir sevdasıyla yola çıkanlar bu yapılanma da canlarını harç yapıp Zülkarneyn’e sunamazlar.

Zülkarneyn ya bir cemaattir ya bir millettir. Veya Zülkarneyn iki cemaati temsil eden bir ferttir. Ama mutlaka onun himmeti bütün insanlıktır, bütün bir ümmettir.”

AMAÇ ŞERIAT DEVLETI

Gülen ve cemaatinin başka bir deyişle tarikatının yegâne gayesi “Hilafet” eksenli şeriat devleti olduğu yüzlerce yayın ve konferanslarında çok net bir şekilde görülmektedir. Buna rağmen bu güne kadara Gülen ve cemaati hakkında anayasal nizamı yıkıp

yerine şeriat devleti kurmaktan ceza kanununun 146. maddesine göre dava açılmamasını ise anlamak mümkün değildir.

Nil yayınlarından çıkan, Ahmet Ersöz tarafından kaleme alınan ve önsözünü Fetullah Gülen'in yazdığı "Alvarlı Efe Hazretleri, Hacı Muhammed Lütfi Efendi" adlı kitapta Gülen, hocasının her başını okşadığında ruhunu inşirahların sardığını anlatıyor, başka bir hocanın yanına gitme durumu ortaya çıktığında hocasının lahuti soluklarıyla "Gitseydin vallahi de, billahi de tallahi de parça parça olurdun" dediğini ve bu sözleri hala ruhunun derinliklerinde duyduğunu belirtiyordu. Fetullah Gülen Hocasının da amacının kendi ideallerindeki ikinci diriliş olduğunu şu sözleri ile açıklıyordu:

"... Bütün hayatı boyunca bu ikinci dirilişin rüya ve hülyaları ile yaşadı. O ve emsalinin samimi gayretleri sayesinde bu çorak ülke ve düşkünler diyarında çok şeyler değişti. Karın, buzun eridiği her yanda gül bahçeleri meydana geldi..."

Gülen'in önsözünü yazdığı Kitabın 47. sayfasında yine Gülen'in hocasının şu şiiri yer alıyordu:

"Terk edersen şeriatı
reddedersen tarikati
bulamazsın hakikati
Lütfi imanın incinir."

Fetullah Gülen "İnancın Gölgesinde" adlı kitabında tüm cemaat, tarikat gibi oluşumların birbirleriyle uğraşmadan hedefe ulaşana kadar birbirleriyle çatışmamalarını anlatıyor ve şunları söylüyordu:

"Birleşelim derken kasdımız, herkes bizim çatımız altında toplansın, şemsiyemizin altına girsin, firmamıza tarikatımıza katılsın misillü düşünceler ise bu takdirde asla birleşme olmayacağı gibi, şiddetli "gel" arzu ve çağrısı, şiddetli bir "hayır" reaksiyonu görecektir."

HILAFET TÜRKÜLERI VE ŞERIAT DEVLETI

Gülen'in talebesi Şemsettin Nuri'nin Kırık Tayflar" adlı kitabının 61. sayfasında "İkbal Dolu İstikbal" başlığı altında hilafet türküleri söyleniyordu:

"Yakındır onların. Dağların ve kuşların. Zirveleşmiş devletlerdir bu yönüyle dağlar. Süperliğe oynayanlar. Zulüm payandalılar.

“Ve Hz. Davud’un Zebur’la yükselen sesi diyor ki:

*“Milletler kazdıkları kuyuya düştüler;
Kendi ayakları gizledikleri ağa tutuldu.
Kötüler ölüler diyarına döneceklerdir;
Allah’ı unutan bütün milletler de..
O, kötüler üzerinde kementler yağdıracaklardır;
Kötülerin kâseleri ateş, kükürt ve
Sam yeliyle dolacaktır.”*

Hz. Davud’un sesidir bu. Hilafet türküsünün ilk güftesidir bu. Akıbetini biliyor kötülerin. Kötülüğü temsil eden, ferd, cemiyet ve devletlerin. Dize gelecekler bir gün. Ettiklerini çekecekler bütün. Sam yeliyle savrulmuş çöpe dönecekler. Teslimiyeti yakındır onların...

...Kan dökmek için arena arayanlar. Mazlumun sinesine zehirli kıymık gibi saplananlar. Kaosun çocukları. Anarşi mayalılar. Şeytan pisliğiyle azıklananlar. Münker seline kapılanlar. Dünyayı kirletenler. Şer ilmikleyenler. Problem üretenler. İçtimai düğümlere nefes edenler. Sisi sevenler. Işık’tan ürkenler. Sinesinde kalp bulunmayan körler. Vicdandan nasipsizler. Zayıfı ezenler. Sömürü üre tenler. Fesadla yarışanlar. Arkadan vuranlar. Karakteri kaypaklar. Suda ateş arayanlar. Kıyameti kovalayanlar. Güneşin doğuşunu batıya çekmeye çalışanlar. Günah peyleyenler. Kendilerini ilah edinenler. Kibir ve gurur dağına Haman kulesi dikenler.. Davud (a.s.) eşiğine baş koyacaklar birer birer. O demiri yoğuran ele ve o Zebur’laşan alevden sese boyun eğecekler.

Zirveleşmiş, zirveyi tutmuş kadro fertleridir diğer yönüyle dağlar... Bağlılık esastır lidere. İtaat istidattan ön ce gelir cemiyet ve devlet sistematiğinde. Lider de sıradan bir neferdir işin başında. Öyle olmalıdır da. Nefer olmayı beceremeyen lider olmayı da beceremez zira. Hz. Ali’nin “İnsanlardan bir insan olunuz” sözü “start” tır bu kulvarda.

İradesinin çeliğine su verilmiş insandır Lider. O nice bendler yıkan suyu “Gurfe” de, avucunun içinde hapseder. Bir seçkinlik imtihanıdır nehirden geçerken çatlak dudakları suya

dokundurmamak. Sonra da, düşmanın çokluğundan yılmamak. Sabitkadem olmak ve sarsılmamak. Nice az topluluğun, nice galebe çaldığım kader kitabından okumak. Fecrin açılan kirpiklerinde yeni bir doğuşu seyre dalmak ve: / "Gel ey yüzlü gümüş tenleri ela, Gel ey bahçemde salman kamet-i bala" neşideleriyle karanlık bir devri yıkamak, ak günlerin muştusunu yakalamak.

Bu da Hz. Davud'un asrımızda yankılanan sesidir. Hilafeti davet ediyor ülkeye. Devrin şartlarına göre elbette.. Odur İslam alemini birleştirecek tek güç ve cazibe. Muhtacız bugün onu temsil edeceklere..

Beyyine ister bu iş, delil gerektirir. Her lider doğuştan beyyine ve delil ile gelir. Sonra durumuna yükleneceği misyona göre sırasıyla ona kitap (yazı ile alakalı her şey) ve mizan verilir. Bir programı düsturla mecmuası olmalı teyidat gören liderin. Cemiyeti bir bütün olarak kucaklamak o. Hiçbir ünite dengede ağır basmamalı, mizanı ölçüyü bozmamalı bu cemiyet içinde. Hayatiyet arz eden bütün dinamikler dengeli şekilde seviye kazanmaya tabi tutulmalı böyle bir sistemde, "hadid"in, demirin inmesine zemin hazırlanmalı kesinlikle... Kur'an da bir sure olan hadid'in inmesine... Hz. Davut'a yumuşak kılındığı haber verilen "hadid"in inmesine... nasip olmaz "hadid" her lidere, hatta her peygambere... devlet kurmaktır zira "hadid" den kast olunan. Sayılır peygamberlerden ve diğer liderlerden devlet kuran. Onun içindir ki, kitap ve mizandan sonra ayrıca kur'an da "demiri indirdik" ifadesi... Devlet demirle tesis edilir çünkü. Otoriteyle. Disiplinle. Kışladaki demirle. Dipçik hakk'kın, adaletin emrinde olduğu sürece...

Lider "Evvap" Allah'a yönelen olmalıdır ki, millette ona yönetsin, gassal elinde bir meyyit haline gelsin. O din ile bütünleşmeli ki, halkta onunla bütünleşsin ve onu kendilerinden bilsin. Cibinliği Süreyya yıldızına kurulu lider, milletin iniltisini nasıl işitebilir ki? Halkın ve Hakkın bir devlet nasıl ayakta kalabilir ki? Yazıktır, devleti yenik düşmüş millete yazıktır. Yazıktır halkın ve hakk'ın desteğinden mahrum kalmış devlete yazıktır. Ve yazıktır o devlet ve millere ki, birbirini tanımaz olmuştur. Davutlaşamayan devletin ve böyle bir devlete liyakatini kaybetmiş milletin akıbeti budur.

Bir milleti ayakta tutan dinamiklerdir kuruluşlar... Milletin kaderine hâkim olan kuruluşlar, icrayı elde tutanlar, mizana (hükümete) sahip olanlar, Hz. Davut'a yani devlete kayıtsız şartsız teslim olmalılar...

Mihrap kadar kutsaldır çünkü bu devlet. Anarşinin hiçbir mazereti olamaz bu devlette: Ocağı sönmüştür fitnenin bütünüyle, "nace" dişi koyun demagojisi iflas eder "fasl-ı hitab" önünde. Esasen anarşinin kendisidir "nace" dişi... Her anarşi bir başka anarşi doğurur çünki.

Uydurmadır "nace" mazereti. Aslı yoktur böyle bir zulmün davut otağında. Ama bir uyarı, bir ikazdır bu kaderden Hz. Davud'a. Yani, O'nun şahsında bütün devlet kuracaklara. Secdeye kapansınlar için zor anlarında. Ve içlerini şerhetsinler Rabb'in dergahında.. Zira ki, sebepler O'nun elinde ve çareler O'nun yanında.. Ve Allah Rasulü "Her derdin mutlaka bir dermanı vardır" buyurmakta. Anarşi derdinin de bir dermanı, bir çaresi vardır mutlaka.. Zaten o çareyi bekliyor bütün dünya.. Gözü yaşlı dünya.. Evlatlarından çok çekmiş dertli ana.. Ama ümidini yitirmemiş asla..

Önsezileri kuvvetlidir onun. Hissediyor kitabın orta faslında, son söze, hüküm yetkisine sahip olma manasına "Faslı hitap"la hilafet neşidesi okunacağını bir gün...

Bir zamanlar Abdülfettah Şahin takma adıyla kitaplar yazan Fetullah Gülen'in, yine uydurma isimli öğrencisi Şemsettin Nuri, Hilafet neşidesinin okunacağını yani hilafet eksenli şeriat devletinin kurulacağını bunu da Gülen'in gerçekleştireceğini anlatıyor ve onun "Hilafet" adlı şiirine atıfta bulunuyordu:

"Bağrında büyüttüğü şahin soylu öz evladı yapacak bu işi.. Hikmetle, ışıkla, nurla, aydınlıkla fethedecek ülkeleri, güldürecek yüzleri..

Bir tutkudur, bir aşktır onda istirdat edip geri almak kaybedilen bütün değerleri..

"Uçup gittiğin günden beri hiç göz yummadan, Hayalinde oynaşıyorum gurupta hala" Diyen gibi..

Sabrı tutsak etmektir beklemek. Gözü ufkun gözbebeğine perçinlemek ve ümit burcuna demir atmış aksiyonu bu ufka

yönlendirmek.. Çileli bekleyiş ister bu iş. İdeallerin rüyalaşmasını ve rüyaların idealleşmesini gerektirir.

"Dönüp geleceksin diye hep bekleyip durdum, Uçup gittiğin yolda herkese seni sordum, Bilsen ruhumda seninçün neler neler kurdum..! Hayalinde oynaşıyorum ey gül-i rana.." Mısralarında bu rüya idealleşmiştir. Bütün hayata sinmiştir bu rüya. Hayat rüyalaşmış ve rüyalar hayat haline gelmiştir. Hz. Yusuf'un rüyasında gizlenen cemiyet ve devlet rüyaları gerçekleştiği gibi bu rüya da gerçekleşecektir. Hz. Davud'un rüyası sabah aydınlığı kadar durudur. Zira O'nun dünyasında rüyalar "Altın Saçlı Bahar'da görülür. Devlet rüyası vicdan-ı umumi ile yapılan dua gibidir. Onlar asla "Edğasu ahlam" karmaşık rüyalar değildir.

İkbal dolu istikbal bunu ispat edecektir!."

İLLE DE HILAFET

Fetullah Gülen'i n talebesi Latif Erdoğan yani namı diğer Şemsettin Nuri, Yine Gülen'in redaktör olarak çalıştığı ve açtığı yüklü tazminat davalarında ikamet adresi olarak gösterdiği Nil yayınlarınca yayınlanan "Kırık Tayflar" adlı kitabında yine Fetullah Gülen'in "Kırık Mızrap" adlı kitabında yer alan "Işığa Gönül Verenler "adlı şiirinin tahlilinde, daha önceki sayfalarda yayınlanan Şanlı Süvari ve Kalk Yiğidim adlı şiirlerle irtibatlı olduğu anlatılıyor, Şiirde, şairin yani Gülen'in görmek istediği ideal insan tipinin portresi çizildiği vurgulanıyordu. Gülen'e göre idealindeki yiğit(!) bir akıncı'dır. Geceleri ruhban gündüzleri fürsan olan bir havaridir. Özünü Billurlaştıran ışık huzmelerini can pazarına aksettirmek isteyen aksiyonun çocuğu ve "Elest Bezmi"nin şekillenmiş yankısıdır.

Gülen ve Erdoğan şiirin tahlilinde yine Hilafet özlemlerini dile getiriyorlardı:

"Üçüncü kıtada, yiğitleri büyülemiş ve ardından sürüklemiş menedi olmayan bir eşsiz dilberden bahsediliyor. Bizim anladığımız kadarıyla bu eşsiz dilber, şairin "Hilafet" adlı şiirinde kendini ele veriyor. O, şairin, "hayalinle oynaşıyorum" dediği, "gül-i rana"dır. O ki, ilahi sistemdir. Eşi menendi olmaması gayet normaldir. Üçüncü mısradaki "belki" burada kesinlik ifade etmektedir. Dördüncü mısrada "gözetirler dört bir yanı beraber" deniliyor ki, biz "gözetmek"ten, ribat;

“beraber”den de kollektif şuur seviyesine ulaşılmış olması manasını anlıyoruz.”

Şemsettin Nuri ya da asıl adıyla Latif Erdoğan, Fetullah Gülen’in hayatını, kitaplarını ve şiirlerini analiz ederken cemaatlerinin hedeflerine de “ışık” tutuyor, amaçlarının şeriat eksenli kürtçü ve başında halife olan İslam devleti olduğunu açık bir şekilde ilan ediyordu. Erdoğan “Kırık Tayflar” adlı kitabının 1996 yılında yapılan 3. Cildinin baskısında “Sızıntı” dergisinin İslam devleti yolundaki çalışmalarından “Hocamız” diye bahsettiği Fetullah Gülen’in 13. Yıl açıklamasına özetle şu şekilde yer veriyordu:

“Biz, hem Sızıntı’nın muhteva analizi, hem de onun sosyo kültürel tesirini tesbit bakımından önemli gördüğümüz, Muhterem Fetullah Gülen Hocamızın “On üçüncü yıla girerken” başlıklı şu tahlil ağırlıklı yazısını aktararak konuya açıklık getirmek niyetindeyiz. Şöyle diyor Hocamız:

...Birinci cihan harbiyle batıp giden İslam devleti, zamanın ana rahminde yepyeni bir tarihi doğuşa hazırlanıyor. Ne muhteşem bir doğuştur bu, nefsin ve şeytanın radyasyon sızıntılarına mukabil, ruhun ışık sızıntıları, kutlu tayflar halinde toplanıp kalplerde yoğunlaşarak hidayet laserleri altında küfrün, karanlığın urlarını, kanserlerini kuruta kuruta geliyor. Nefs kışının inkâr kefenlerini yırtıp, ruhun bahar filizlerini vere vere ilerliyor, işte sızıntı da böyle bir gelişin destanı sunuluyor...”

Latif Erdoğan tarafından Gülen’in başyazılarının analizi de şöyle yapılıyordu:

“Her satırına bin bir baharın rayiha ve kokusu sinmiş yazılarla karşı karşıya bulunuyoruz. Zengin muhteva, orijinal tespitler, tunçtan bir üslup ve burcu burcu maneviyat... Bir davanın örgütlenişini. Işık evler. Ayetten teyit gören yerler. Her şeyin içice girdiği masmavi dakikalarda, insana dünyada olduğunu unutturacak kadar ulvileşen ve bu özelliğiyle büyük davayı bağrında mayalayabilen ışık süvarilerinin kışlaları, hak erlerinin halvethaneleri, kudsilerin varidat iklimleri...”

HILAFET

Fetullah Gülen, “Kırık Mızrap” adlı kitabında Rüyalarını “Hilafet” başlığı ile yazdığı şiir’de şu mısralarla dile getiriyordu:

“HİLAFET
Gel ey, gül yüzlü, gümüş tenli, gözleri ela!
Gel ey gül bahçemde salınan kamet-i bala!
Uçup gittiğin günden beri hiç göz yummadan.
Hayalinle söyleşiyorum gurupta hala...
Dönüp geleceksin diye hep bekleyip durdum.
Uçup gittiğin yolda herkese seni sordum,
Bilsen ruhumda senin’çün neler neler kurdum!..
Hayalinle söyleşiyorum ey gül-i ra’na...”

ŞERIAT DEVLETI YOLUNDA IŞIK EVLERI

Fetullah Gülen’in İslam Devleti kurma yolunda teşkilatlanmasının en önemli ayağını Işık Evleri oluşturmaktadır. Bu ışık evlerini; Abdülfettah Şahin adı ile yazdığı ‘Günler Baharı soluklarken’ adlı kitapta ve ‘Çamlıca’da verdiği konferansta özetle şu şekilde açıklıyordu:

“Işık evler, ışık süvarilerinin kışlaları, hak erlerinin halvethane ve zaviyeleri, gözlerini ilim ve marifetle açıp-kapayan kudsilerin varidat iklimleridir.

Dört ayak var burada; Tekke, zaviye, medrese, kışla, Tadını, havasını, rengini, rayihasını ötelerden alan ışık evler, dünyada ukba yamaçlarına kurulmuş ve fizik- ötesi alemlerin rasathaneleri gibidirler. Onların aydınlık ikliminde en mübdeti insanlar bile, mikro alemin en sırlı koridorlarında rahatlıkla dolaşabilir...

...Işık evler, çevrelerindeki bina yığınları itibarıyla, tıpkı hale içinde yıldızlar topluluğuna nur ayetini tefsir eden bir mehtap veya ebedi nur, ebedi huzur arayanları fırdevslere ulaştırma yolunda kurulmuş birer han gibidirler. Dikkatle bakanlar için her zaman, bu ışık yalılarının iç yapılan ve derinliklerinde Allah onların, diğer binalardan daha ziyade yükseltilmelerine ve her şeyden yüksek, yüce isminin oralarda anılmasına, dört bir yanda gürleyen yasak velvelelerine rağmen izin verdi, içlerinde sabah akşam O’nu tespihlerle yad eden öyle yiğitler var ki, ne ticaret ve ticaretteki

kazanç cazibesi, ne de alım satım, Allah ı zikirden, namazlarını dosdoğru yerine getirmekten ve zekatlarını bihakkın eda etmekten onları alıkoymaz; zira onlar kalplerin mehafetle gözlerinde hayret ve dehşetle döneceği günden korkar ve tir tir titrerler...

...Bu evlerde her fecir, bir fetih ve zafer rengiyle tüllenir...

Onların nazarında, yeryüzündeki bütün toplanıp dağılmalar, gelip gitmeler, askerin kışlada talebenin mektepte toplanıp dağılmasından, gelip gitmesinden farksızdır...

Işık Evler gelmiş-geçmiş mukaddes binaların en veludu, en doğurganıdırlar; oralarda ışığa uyanan herkes, hemen karanlıkla hesaplaşmaya geçer. Ona karşı kıyam eder...

Bu ülkede yıllar ve yıllar matemle inlemeye itilmiş nesiller, ruhlarındaki kasvetleri dağıtıp tali'lerin önünü kesen karanlıkları yırtacak ve onları alıp aydınlıklara çıkaracak fevkaladeden bir inayetleri düşleyip durmuşlardı... Işık evler gökler ötesine açık o nur efşan iklimleriyle, hülya ve ümit, tahassür ve hicran izdirap ve h'ifakan dolu bütün sinelerin böyle bir beklentisinin cevabı oldu. Ve gönüllerimizde cennet yamaçları gibi açtı. Bu yeni baharın dağ-dere, ova-oba her yanında ruhlarımıza yağan sesler, peygamber solukları gibi yankılandı ve her yeri adeta, üzerinde Cibril'in at koşturduğu, Hızır'ın seccadesini serip namaz kıldığı zümrütten tepeler haline getirdi.. ve yine bu soluklar sanki bize, bütün bütün görüş ufkumuzu kapayan ürpertici bir sahranın, gulyabanilerle dolu derinliklerinde, büyülü sımsıcak vahalardan ve amber kokulu geleceğin tatlı rüyalarından mesajlar sunuyordu...

Bu hal ve seziş ve duyuş hiç değişmeden, kanunların keyfilikten kaynaklandığı; cebri, keyfi, küfri düşüncenin kanunların yerini aldığı istibdat dönemlerinde de hep böyle oldu. Evet baskının, baskınların ve baskın ihtimallerinin tehditi altında bile ışık süvarileri, hiç bir zaman ışık etrafında bir araya gelmekten, ışık alıp vermekten, ışık soluklamaktan, ışıkla gerilmekten ve zulmetlerin bağrına ışık göndermekten geri kalmadılar..."

TEKKE MEDRESE KIŞLA

Fetullah'ın bahsettiği saç ayaklarından; Tekke, zaviye, medrese ve kışla'yı, aynı hocadan ders aldığı, Milli Görüş teşkilatlarında aynı

dersleri verdiği arkadaşı “Kara Ses” lakaplı Cemalettin Kaplan’a açıklatalım:

“İslam inkılabının ordusuna kabul edilebilmek için bir müslümanın şu aşamadan geçmesi gerekir.

Medrese devri

“Bu devirde Müslüman ilmi görüşlerini pekiştirecek Yani kur’anın anayasa, ve şeriatında kanun olduğu nu öğrenecek, bilinçlenecek... Bu nedenle hoca efendiler izlenecek.”

Tekke devri

“Bu aşamadan geçen Müslüman, daha sonra “tekke devri”ni yaşayacak. Tekke devri, tarikatçılık demek. Tarikatlarda Müslüman iyice olgunlaşacak”

Kışla devri

“İnkilabın silahlı aşaması...”

Fetullah’ın arkadaşı “Kara ses”; camilerde de Fetullah’ın kışla devri için şöyle yırtınıyordu:

“Bu devirde Müslüman tetik çekmeyi öğrenecektir” Cennete gitmenin yegane yolu bu evreleri tamamlamakmış. Fetullah Gülen’e 146’yı layık göremeyenlere ithaf olunur.

ASKER NEREDE YETIŞIYOR...

Fetullah, evlerin alternatiflerini doğurduğunu, kampların, kursların, okulların, yurtların, dershanelerin, üniversitelerin, vakıfların doğumuna da yol açtığını da belirterek ‘buralarda asker yetişiyor’ diyordu.

“... O evleri evlere gelecek varidatı emmesi benliğine mal etmesi eski devirlerde tekke zaviyelerde, medreselerde, kışlalarda elde edilecek şeyleri o evlerde elde etme meselesi bu istidata bağlı...

... Öyle inanıyorum ki, gerçek hizmete uyanmış ruhlar, bu evlerin kapılarını ardına kadar açık tutacak, hizmeti sürdürecekler. Çünkü bu evlerde asker yetişiyor. Çünkü bu evlerde derviş yetişiyor. Çünkü bu evlerde ilim adamı yetişiyor. Çünkü bu evlerde medrese mollası yetişiyor. Mektebin talebesi yetişiyor. Bunu çektiğiniz gün devlet olsanız dahi siz varidat membaınız kuruduğu için siz mevcudu kullana kullana bir gün bitecek ama bu evvel ve ahir açık kalmalıdır...”

AK ŞERIAT

Fetullah Gülen'e, İstanbul Çamlıca konferansında şu soru sorulur:

"Herkesin dilinde sistemlerin yıkılması, içtimai patlamalar yeni dünya nizamı gibi mevzular dolaşıyor.

Kur' an-ı Kerim ezeli ve ebedi olduğuna göre beşeriyetin bugünkü ihtiyaçları nazarı itibara alınarak yeni bir bakış açısıyla bu husus nasıl ele alınabilir? Devrin problemleri ile Kur'an-ı Kerim' in asırlar üstü müşkülleri hallediciliğini misallerle izah edebilir misiniz?"

El-Cevap: Değişenler değişiyor, çok yakında meydan hiç eskimeyene ve değişmeyene kalacak. Bu da muhakkak Cenab-ı Hakkın ebediyetini anlatırken bu meseleye ezeliyle yaklaşırlar. Ezeli olan ebedi olur. Dün yaratılan yok olacaktır. Kur'an-ı Kerim ezelden geldiği için, yani mebdey olmadığı için yani bir dönemde onun başı olmadığından dolayı ölümü de olmaz. Ondan sonra çok çıkan yeni gibi çıkan çok şey yok olacak, kaldırılacak, atılacak ama o ak yol o ak yolun kaynağı değişmeyecek. İnsanlar dolaşacak, arayacak, değişik kapıları çalacak, fakat onun bir gün açılması, ardına kadar açılması vardır. Kapanmanın ardına kadar kapanması ama ardına kadar kapılar kapanmamıştır. Onun her zaman kapıları aralık bırakılmıştır. Hiç bir zaman insanlar ebedi ümitsizliğe itilmemiştir. Hiçbir zaman artık ondan istifade edilmez, insanlara dedirtilmemiştir. Ama yaratılış itibarıyla kelim olan insan kerametine rağmen yad ellerde dolaşmış, başı açık yalın ayak hayalleriyle, inşallah sıradan vurduğu kapılardan biri de onun kapısı olacaktır. Zaten aralıktır o kapı.. içerden lebbeyk sesi verilecektir..."

ENINDE SONUNDA ŞERIAT GELECEK

Fetullah Gülen, "Çağ ve nesil - 6" adlı kitabının 5. sayfasında; *"Önümüzdeki yollar sarp ve yokuş... her köşe başında bir sürü gulyabani gayzla (kinle) gerilmiş hücum anı ve hücum bahanesi bekliyor... dillerinde, irtica, gericilik, teokrasi ve fundamentalizm, ellerinde gücün her çeşidi."* diyor,

Milletçe daha önce öldüğümüzü ancak yeniden dirileceğimizi bununda mektepten mabede, mabedden kışlaya, kışladan zaviyeye kadar her ortamda olacağını anlatıyordu:

“...Milletçe bir “ba’sü ba’delmevt” (öldükten sonra tekrar dirilmek) geçireceğimize inancımız tamdır. Bu büyük tekevvün (vücuda geliş) için bir kısım ön hazırlıklara ihtiyaç olduğundan şüphe yok. Bu mevzuda, mektepten ma’bede, mabetten kışlaya, kışladan zaviyeye toplumun katmanlarındaki bütün cevherler değerlendirilecek, mevcut dinamiklerden ve birikimlerin hepsinden istifade edilecektir...

Fetullah Gülen, bütün yeni denilen sistemlerin yıkılacağını, bizde de Tanzimat’tan beri başlayan hareketlerin, muasır medeniyetlerin seviyesine çıkmanın yok olacağını anlatıyor, bir gün gelecek; sema vat, zemin bütün düzeni, nizamıyla İslam’ın bembeyaz eline teslim olacak. Ak şeriata, ak yola, ak sisteme; ak el... O nasıl olsa olacak... Biz de yenileneceğiz, diyordu. Şimdi bu konuşmaya bakalım:

Şimdi yeni dünya, yeni nizam Rusya’da çıktı bu. Ama şimdilerde Rusya’da çıktı. Değişme öteden beri olmuştur. Mesela sertlik döneminden işçilik dönemine geçilirken, işte yine böyle bir yenilik olmuştur yenilik demiştir. Mesela ondan kapitalizme geçilirken, yenilik denmiştir. Ondan sosyalizm arayışları başlayınca buna da bir yenilik demiştir. Hatta Karl Marks kendi sistemini insanlığa teklif ettiği zaman, çok ütopik olarak teklif etmiş, en son en yeni sistemdir demiş. Kapitalinde onun manifestosunda bu yeni sistemde bir gün Komünizm de Sosyalizm de bir gün gidecek işçi proleter ya diktatörlüğüne dayanacak, insanlık sınıfsız, mutlak huzura kavuşacak gibi ütopik şeylerden, mistik şeylerden bahsetmişler. Ve gördük ki, çok ütopikte gösterilen bu sistemde yıkıldı. O dünyada darmadağınık oldu. O da eskidi, onun da yetmiş senelik bir ömrü varmış, çok kısaymış, sistemin ömrü; insanın ömrüne denk.

Ondan daha kısa ömürlü şeyler de var. Hitler’in Nazizmi yani yirmi sene yaşamadı. Şimdi günümüzde eskiden bu yana devam ede gelen ama farklı buutlarda, farklılıklar içinde yenilenme günümüzde bir kere daha ortaya atıldı.

Bizde de yenilenme çok yeni değildir yani mesela Tanzimat aynen Rusya’da ki adıyla yeniden yapılanma demektir. Bizimkiler Tanzimat’ta batı standartlarına batı ölçülerine göre yeniden

yapılanmayı hedef almışlar. İşte Mustafa Reşit Paşa, böyle bir beyanname 'Gülhane Hattı Hümayunu' orada hazırlamış, orada okumuş, o debdebeli, o muhteşem hattı hümayun okumuş. Tamam Türkiye yenileniyor inşallah demişler. Muasır medeniyet seviyesi yakalanacaktır. Şimdi işte çağ felan diyorlar ya o zaman da öyle diyorlarmış. Yani bizde de bir mazisi var, geçmişi varama bunlar gerçek yenilenmeyle esas yenilenmeyle yapılması gereken dinamikleri ihtiva etmediğinden dolayı ve sağlam esaslara, kaynaklara dayanmadığından dolayı ve tamamen beşer tabiatından doğduğundan ötürü eskilerin en eskisine itilmiş insanlar Hiç bir zaman yeniyi bulamamışlar.

Şimdi belki müminler yenileniyoruz, felan filan derken, yeniler, yenilik derken onu açık bir şekilde bir kitapta, bir düşünce sisteminde, bir düşünce manzumesinde arayacaklardır. Onların bu yenilik arayışına bir şey demeyeceğim ama fakat bu arayışlarına benim şu anda aklıma gelen bir kaç kategoriye irca etmek mümkündür.

Bu yeniden yenilenme meselesi batılı düşünürler, yazarlar, okurlar tarafından sistemli olarak, batı derken Amerika'yı onunla beraber mütalaa etmek lazımdır. Hatta şimdilerde Rusya'yı da onlarla mütalaa etmek lazımdır. Bunlar yenilenme derken bir taraftan belki ona inanıyorlar. Hakikaten bu yenilenme demokrasiye açık bir yenilenme... İnsan haklarına ve hürriyete açık bir yen ilenme ve buna inanıyorlar gerçekten olur olmaz ayrı mesele. Yani insanlık komünizmin cenderesinden kurtulduktan sonra başka müstebit idarelerden sıyrıldıktan sonra bundan sonraki hayatını demokrasi içinde sürdürecektir. Ona diyeceğimiz şey var. Ben unutursam siz hatırlatırsınız.

Genel olarak batılılar, Amerikalılar da dahil bu mevzuda fikirleri imal ediyorlar. Gerçekten onların da bu mevzuda; ciddi, saadet vaat eden bir yenilenme olacağına inançları yok ama aslında kendileri için daha değişik yenilik, yenilenme alternatifleri olan başka dünyalar için be tahsis bu türlü bir demokrasi hesabına yenilenmeyi lanse ediyorlar. Yalnız insanlık bir kez daha kendine geldi. Şûrâ da şunun cenderesinden, burada bunun cenderesinden kurtuldu. Kendine göre yeniden bir dünya kuracak, içinde mutluluğunu aradığı bir dünya

kuracak bir baraj gibi artık doldu taşmak üzeredir. Bendini yıkmak üzeredir insanlık... Öyleyse bunu öyle bir şey imal etmeli ki, beşer yapacağı şeyler itibariyle bizim aleyhimize olmasın. Bizim istismarımıza açık olsun, insanlık ve hususiyle de İslam Dünyası içinde Müslüman Türklük dünyası istismarımıza açık olsun. O zamanda yenilenme var, glasnost var, falan var, filan var. Bunların demeleri aslında sadece bizleri imar etmek için oluyor. Yazılmaya ve üzerinde durulmaya değer kanaatimce, belki kendileri de inanmıyorlar bu meseleye...

İşte bir bu türlü yenilenme, yenilik anlatan yemlik havarileri var. İnanıyorlar veya inanmıyorlar, iki mütalaamı da arz ettim. Ama bunların temeldeki mülahazaları aslında dünya yenilenirken, yenilenmeye hazırlanırken tabi ve fıtri olarak belli bir farklılıkların şafağı belirdiği bir hengâmda bunlar bu meseleyi imar etmek yani bir mecraya mecralaştırmak istiyorlar. Kanalize etmek istiyorlar bir tarafa... Yönlendirmek istiyorlar, kendileri için karlı ve en azından az zararlı olabilecek şekli icra etmek istiyorlar. Öyleyse hani böyle bir yenilenmeyle bizim hiç alakamız yok. Uzaktan yakından alakamız yoktur.

Bir ikinci yenilenmeden bahseden kimseler, zannediyorum onların ne öyle hesapları var, ne böyle hesapları var. Meseleden fantezi olarak bahsediyorlar. Alem bir yenilikten bahsediyor, yenileniyor dünya, değişiyor dünya diyor. Bunlar hikâyecilerdir. Bunların hiç önemi yoktur. Bunlar gazete sütunundan akan şeyleri, batının haber ağından akan şeyleri sadece naklediyorlar. Kendilerine ait bir şey yok. Bu da bizi ilgilendirmiyor. Buradan üzerimize sıçrayan şeyler namaza engel olmasın diyelim...

Üçüncüsü gerçek sınırlarını biliyor muyuz, bilmiyor muyuz? Bir de kendi seyri tabi fıtri havasıyla zaten yenilenmeye hazırlanmış, yenilenme derken tabi Türkçe'deki bu tabir muhakeme ettirmeden ağzımdan çıktı. Çünkü yenilenme biraz zaman ve şartlara göre değişiklik lüzum ve zaruretine binaen değişme manasını bu manayı işmar eder. Bu imajı uyarır. Oysaki bizde işin aslı hiç değişmemektedir. O Allah'ın kelamıdır. Ve temel esaslar hiç değişmemektedir. Ancak asra çağa göre teferruata ait bir kısım

meseleler ve hususide çağ adına Kur’ an-ı Kerim şimdiye kadar değişik yorumlara tabi tutulmuş, yorumlanmış.

Acaba Kur’an-ı Kerim, çağımızın gerçeklerine karşı kulağımıza ne fısıldıyor, bunu duyma, bunu duyup gönüllerimize ilham haline getirme ve başkalarının sinelerine boşaltma öyleyse bu yenilenme değildir. Bu doğrudan doğruya yenileyiciler tarafından bir yenilemedir. Teşdit yani teceddüt değildir yanlış. Reform değildir. Çünkü o bozulma neticesinde olur. Yenilemeye gelince, bu biraz çağa göre urba giydirmek şeklindedir. Teşdiddir. Bu söz Hadis-i Şerif de ifade edilir. Her yüz senede Allah bir müceddid gönderir. Onu çağa göre o değişmeyen hakikatleri çağın musiki anlayışına göre besteler. Ona göre seslendirir. Ona göre soluklar haline getirir. Ateşten soluklar haline. Ona göre ilham tayfleri haline getirir. Ona göre toplumun sinesine boşaltır.

Şimdi bizim için böyle bir yenilenme bir bakıma dünyadaki umumi temayüller itibarıyla da artık tabi ve fıtri bir kendimizi bulma, bir özümüze dönme ve onları yeniliğiyle bir kere daha ele alma yani Kur’an-ı yeniden bize nas söylüyor gibi bir kere daha yeniden dinleme. Bütün vakaları silerek. Mesnevi Nuriye de dediği gibi Allah’tan alıyor gibi dinleme. Cibril’den dinliyor gibi dinleme. Hz. Saduk Muhammed (SAV) den dinliyor gibi dinleme. Kur’an’ı bir kere daha böyle dinleme... yani Allah Celle Celaluhu bir yerde Ya Adem demiş. Ben peygamber değilim ama Adem olduğuma göre burada Allah’a muhatap benim. Ya Muhammed dediği yerde diyorsa bir yerde ben peygamber değilim ama fakat onun ümmeti olduğuma arkasında el pençe divan durduğuma göre, buradaki hitap bana aittir. Burada ne diyor Rabbim. İşte bu şekilde bir yaklaşma diyoruz, bu yenilenmeye. Ve insanlık elli bin kapıda dolaştıktan sonra zaten böyle bir yenilenmeye teşneydi bizim için. Başta arz ettiğim Gulyabani’lerin böyle bir yenilenme arzusunu bir tarafa imar etme arzusu tutarsa hafazanallah bizde bu yenilenme arzusu, tabiliği, isteği zayi olup gidecektir. Ama sıkı durursak, ayaklarımızı yere sağlam basarsak Bizden olmayan şeyleri bize sormadan içimize almazsak zaten Allah’ın inayet ve keremiyle ümidim var ki sema vatı zemin Asya...

Bir gün gelecek sema vat, zemin; bütün düzeniyle, nizamıyla İslam'ın bembeyaz eline teslim olacak. Yedi Beyza İslam'a, yani Hz. Musa'nın harikalar meydana getiren asayı taşıyan mübarek eli demektir. Ak Şeriata, Ak Yola, Ak Sisteme ak el... Nasıl olsa olacak!..

O bakımdan bir yenilenme düşünülürken bile esas bizdeki bizim insanımızın. Bizim insanımızdaki düşüncenin, bizim insanımızın eşya ve hadiselere bakış keyfiyetinin zaviyesinin, ne olup ne olmadığı üzerinde durmak lazım yani, biz de yenileneceğiz Allah'ın inayeti keremiyle yeniden dini sahabeyi kiram bulduğu gibi bulacağız, inşallah onu o zatın dediği gibi başımızı secdede yere koyduğumuz zaman ben böyle kıldığım bir secdeye bir senelik ibadetimi verebilirim diyebileceğimiz şekilde inşallah namaz kılmaya muvaffak olacağız. Belki gök kapıları ardına kadar açılacak. Ve dünyaya bakan yanıyla da meseleyi öyle kavrayacak.

Yeniden soyumuzun yaptığı gibi inşallah bütün dünyaya ışık tutabilecek maddi manevi sahada yeni bir çığır açacak inşallah bu işi Aliyyülâlâ temsil edeceğiz. Ama bunun her an saptırılma ihtimali vardır.

Tabi biz kendimize göre şu anda bir akıntı meydana getirmemiz ve dünyadaki bütün bu ters akıntıları durdurmamız oldukça zor. Ne var ki hani o bize göre bir akıntı değil bu onu her yanıyla her yönüyle tasvip edip evettir demekte, her şeyine evettir demekte doğru değil hatırlatırsınız demiştim. Hani sistemler Tanzimat'ı getirenler, insanlığa teklif edenlerin iddiası şuydu; Mustafa Reşit' in de, o gün devletin başında bulunan hükümdarında 2. Mahmut' un da düşünceleri şuydu: Tanzimat'tan daha insani, daha beşeri bir sistem yoktur. O gün o işi vecizeleştirselerdi şöyle diyeceklerdi. Tanzimat Fazilettir diyeceklerdi. Oysaki bir kaç sene sonra ne olduğu meydana çıktı. Yetmediği ortaya kondu. Arkadan bir Meşrutiyet geldi. Yarım asır geçmeden daha o Meşrutiyet bütün sistematiği ile bertaraf edildi. Bir miktar öyle yaşandı. Arkadan yeni bir Meşrutiyet geldi.

Daha arkalara da gidebiliriz sistemler adına Kanuni döneminde Avrupa seferlerinden birini yaparken. Cennet mekana yanaşsa ve deseydiniz ki; Şu senin dediğin imparatorluk hani, diyorlar ya, Biz devlet diyoruz Ali bir Devlet!.. Fakat farklı bir şeydi, herkes kabul etmiş rızasıyla ve huzur içinde yaşıyordu. Huzursuz bir insan

gösterilemezdi. Ama isterseniz günümüzün insanlarının karalama adına söyledikleri gibi biz de onlara imparatorluk diyelim. O Ali devletin başındaki şanlı hükümdara da imparator diyelim, isterseniz muvakkaten, onlarda bizi bağışlasın, affetsinler. Deseydiniz ki, yeryüzünde bu mübarek sistem beşere huzur bahş olan sistemden bahsedin. Derdi ki, benim hükümranlığım. Çünkü merhum Cemil Meriç'te ısrarla yazdı bunu üstünde durdu. Parmak basarak. Avrupa'da dedi, falan düşünür, filan düşünür tarafından mesela Kambenallah tarafından Tomas Mor tarafından ütopyalar yazılırken Osmanlı onu yaşıyordu dedi. Demek ki bizim karaladığımız şey şu ütopik denilecek kadar yani beşer havsalası ile idrak edilmez. Çok insani, çok meleki diyeyim böyle bir idare imiş. Şimdi Kanuni diyecekti ki en güzel idare şekli budur. Gerçekten de öyleydi yani. Oha arkadan Tanzimatın daha güzel, fazilet olduğunu anlatamazdınız. Meşrutiyetin halkın sesi soluğu olduğunu anlatamazdınız. İnandıramazdınız. Ve o işin değişeceğine de inandıramazdınız. Ve arkadan gelecek Cumhuriyet böyle Fazilet, muasır fazilet sistemi, inandıramazdınız. Git Allah'ını seversen derdi. Böyle her dereden bir avaz gelecek bir ses gelecek karışacak, siz anarşiden bahsediyorsunuz bana diyecekti. Dağ, dere, tepe ova, vadi her yan anarşistle dolacak sizin dediğiniz bu şeyde. Hükümet dinlenmeyecek, devlet dinlenmeyecek siz bana bundan bahsediyorsunuz. Hafazanallah ilerdeki bir durumda ordunun bir kesimi bir kesimine vuracak, iç kavgalar olacak siz bundan bahsediyorsunuz diyecek, o dahi böyle diyecek. Yani bu, en güzel idare budur diyecekti..."

Paçası her sıkıştığında Şeriat'ı hiç bir zaman övmediğini iddia eden Fetullah Gülen, Ortamı müsait bulduğu zamanlarda Şeriat özlemlerini sürekli olarak dile getiriyordu:

"... Allah, yeryüzü mirasını şuna buna değil, kulları arasında salih olanlara vaad etmiştir. Yani muhammedi ruhu, Kur'ani ahlakı temsil edenlere... Birlik beraberlik düşüncesi ile oturup kalkanlara... Yaşadığı çağın şuurunda olanlara... Hâsılı peygamberlik semasının yıldızları sayılan sahabe-i kiram efendilerimizle aynı yörüngede hareket eden ruh ve mana üveyiklerine vaad etmiştir. Bu bir

sünnetullahtır... fetvasınca da hiç bir zaman tadbil edilemeyecek, değiştirilemeyecek bir "şeriat-ı fıtriye"dir.

Bu itibarla yeryüzüne mirasçı olmak için, evvela salahate, yani dinin kuran ve sünnet çizgisinde yaşanmasına ve İslam'ın hayata hayat olmasına gayret etmek, sonra da çağın ilim ve fenlerine varis olmak şarttır. Şu husus hiç bir zaman hatırdan çıkarılmamalıdır. Kâinatta, kudret ve iradenin tecellileri olarak bildiğimiz, "şeriat-ı fıtriye" ve kelam sıfatından zuhur eden ilahi kanunlar mecmuasına riayet etmeyen toplumlar veya manevi hayatlarında iç değişikliğine uğrayan ümmetler, milletler bugün hâkim olsalar da yarınki mahkûmiyetleri kaçınılmazdır..."

ŞERIATÇI BEYINLER ARANIYOR

Fetullah Gülen, çizgilerini bulma yolunda; Şeriatın amaçlarına uygun hareket eden, beyinlere ihtiyaçlarının olduğunu açıklıyor ve şunları belirtiyordu:

"Yeryüzü mirasından mahrum edildiğimiz günden bu yana İslam, müntesiplerinin zaafı, hasımlarının da tecavüz ve insafsızlığı berzahında yürekler acısı bir muameleye tabi tutuldu. Zulüm ve gadr karşı tarafın şiarı olabilir. Müslüman'ın zaafını kabul etmek mümkün değildir, ihtimal Allah Resulü de, "Allah'ım facirin celadeditinden, müttakinin de aczinden sana sığınırım" derken bu hususa işaret buyuruyordu.

Şûrâ sı bir gerçek ki, Müslüman düşüncesi ve Müslüman mantığının sarsıntı geçirmesi, duraksaması, durgunlaşması, hatta bulanıp kokuşması Müslümanları Kur'an hedefti, peygamber yörüngeli doğru yoldan uzaklaştırmış... İslam'ın evrenselliğine gölge düşürmüş ve bu alem şümul dinin fonksiyonunu eda etmesine mani olmuştur. Öyle anlaşılıyor ki, son bir kaç asrın Müslümanlarında hususiyle de Müslüman rehberlerde bu denli müzminleşen, kronikleşen bu inhiraf Vak'asının giderilmesi de, bir kaç mektep açmakla, bir kaç konferans, bir kaç panelle mümkün olamayacağı gibi, bir kaç zavallıca mev'ize ve bir kaç nasihatla da aşılamayacaktır.

Kökleri asırlar öncesine dayanan, günümüzde de bilim ve teknolojiyle desteklenen bu kartlaşmış inhirafın giderilmesi, yeniden

kendimizi keşfetmemize, kendimizi bulmamıza, İslami şuur, İslami mantık ve İslami muhakeme usulüyle bir kere daha tanışmamıza... Uzun gayret, köklü himmet, gerekli zaman, bitmeyen sabır, dipdiri ümit, sarsılmayan irade ve teenni üstüne teenniye muhtaçtır. Aksine, kendi üslûbumuzu bulamaz, içine düştüğümüz çukurdan, düşüş noktasının dışında çıkış yolları aramaya devam edersek hem kendi kendimizi aldatmış, hem de gelecek nesilleri bir kez daha inkisara uğratmış oluruz...

...Evet, bugün her şeyden daha çok, dünü - bugünü bir arada görebilecek... Kâinat, insan ve hayatı birden perspektife alabilecek... Mukayeseci.. Varlığın sebepler ve illetler buuduna açık... Milletlerin ve cemaatlerin var oluş ve yıkılış senaryolarına vakıf... Sosyoloji ve psikolojinin hata ve sevaplarına hakem... Medeniyet devri daimlerinin doğum, ölüm ve göçüşlerine nigehban... Vesile ve gayeyi birbirinden temyiz edecek yetenek, vicdan selameti ve düşünce istikametine sahip... Gayeye saygılı...

Şeriattaki hikmet-i teşri ve Sahib-i şeriat'ın maksatlarına aşina... Dini hükümlere menat sayılan esaslar mevzuunda vukuflu... İlahi varidata açık objektif dimağlara şiddetle ihtiyaç var...

Tıkanmış düşünce sistemimizin önünü açacak... Bayatlamış ve semavilikten uzaklaşmış muhakeme tarzımıza Kur'ani yörüngede işlerlik kazandıracak... Bunları yaparken de kâinat, insan ve hayat arasındaki sırlı münasebeti göz ardı etmeyecek... Dini emirlerin titizlikle yaşanıp hayata geçirilmesinin yanında, devam ve temadinin önemli bir esası olan yürüdüğü yolları, Sahib-i Şeriat'ın teysir, mülayemet ve müsamaha ufkuna göre stabilize ederek tebşir ağırlıklı ve tenvire kapalı temsilini sağlamak... İlim ve tefekkür gücünü İslam'ın ve İslamı yorumlamanın emrine vererek bir kaç asırlık kısırlığı sona erdirmek... Mektepten mabede, sokaktan yuvaya her yeri, varlık, insan ve hayatın arkasındaki gerçeğin rasat edildiği rasathaneler haline getirmek... Tıkanıklığı asırlar ve asırlar ötesine gidip dayanan sonsuzluğu temaşa menfezlerine yeniden işlerlik kazandırmak... İslam'ı, hayatın hemen her ünitesinde sürekli üzerinde durulan gündemin birinci maddesi konumuna yükseltmek... Tenasübü illiyet prensibine göre sebep-sonuç mevzuunda hassa, riyazi ve rasyonel davranmak gibi fonksiyonları eda edecek idrak

kadrosu, kendimizi yenilememize yardımcı olacak ve bize ebed-müddet var olmanın erkânını öğretecektir...

..Evet, ne sebepler, ne de başka hiç bir şey Allah'a hükmedemez. O'nun ilahi irade ve meşretini bağlayamaz. Her şey Allah'ın mahkûmu, Allah' da biricik ve mutlak hâkimdir. Ancak, esbaba riayet edilmesi ve illetlerin birer mini vesile olarak değerlendirilmesi de yine Allah'ın emridir. Bu itibarla insanın, "sünnetullah" dediğimiz Şeriat-ı Fitriye'nin prensiplerine uymadığı zaman, büyük ölçüde dünyada, belli nisbette de ahirette cezalandırılacağına inanıyoruz..."

FETULLAH'IN ŞERIAT VE TARIKAT SEVGISI BITMIYOR

Fetullah Gülen, Sızıntı dergisinin, 'Kalbin Zümrüt Tepelerinde' adlı köşesinde Şeriat'ın 'edeb'ini anlatıyordu:

"Akıllılık, usluluk, hâl, tavır ve davranış güzelliği veya insanlara iyi muamelede bulunma mânâlarına gelen edeb; sofîlerce "edeb-i şeriat", "edeb-i hizmet", "edeb-i Hak" unvanları altında yanlışlıklardan korunma ve yanlışlığa sürükleyen sebep ve sâikleri bilmekten ibaret sayılmıştır. Edeb-i şeriat; dinin usulünü bilip uygulamak; edeb-i hizmet; cehd ü gayret ve hizmette her zaman birkaç kadem önde; ücret, takdir ve bilinmede birkaç kadem geride bulunmak; ayrıca, esbaba tevessülde kusur etmemenin yanında bütün iyilik ve güzellikleri Allah'tan bilmek; edeb-i Hak da; Hakk'a yakınlığı temkinle bezeyip, şatahat ve laubaliliğe girmemekten ibarettir.

Bir diğer yaklaşım da, "edeb-i şeriat", "edeb-i tarikat", "edeb-i mârifet" ve "edeb-i hakikat" şeklindedir ki, birincisi; Allah Resûlü'nün, hususî, umumî, kavlî, fiilî, hâlî ve takrîrî bütün sünnetlerini hayata geçirip yaşamak; ikincisi; mürşid ve muallime karşı tam teslimiyet, tam muhabbet, ölesiye hizmet, sohbete devam ve kalbinde itiraza yer vermemek; üçüncüsü; yakınlık ve temkin dengesini, havf ve recâ muvazenesini, lütuflara mazhariyet ve acz u fakr mülâhazasını muhafaza etmek; dördüncüsü; Cenâb-ı Hakk'a tahsîs-i nazarla beklentilere girmemek, endişelere düşmemek ve gönül gözlerini ağyar hayalinden bile korumak şeklinde yorumlamışlardır..."

ŞÛRÂ, BAŞYÜCE VE İSLAM DEVLETI

Fetullah Gülen, her ne kadar da “Şeriat” ve “İslam Devleti” kurma gibi hayallerim yok diyorsa da yazdığı kitaplarda bile İslam Devleti’nin özelliklerini Şûrâ’ya kadar eksiksiz anlatıyor. Üstelik Gülen’in Yeni Dünya Düzeni ile İBDA-C’nin Yeni Dünya Düzeni de; Devletin Başına geçecek sahibi şeriat’ın gereklerini yerine getirecek Başyüce’sine kadar aynı...

İBDA-C’nin “Kumandan” diye tanımladığı, esas adı Salih İzzet Erciş olan, Salih Mirzabeyoğlu, “Yeni Dünya Düzeni, Başyücelik Devleti” adlı kitabında; Başyüce ve Yüceler Kurultayı hakkında şu açıklamalarda bulunuyordu:

“... Başyüce; kaba ve umumi manasıyla herhangi bir devlet reisi değil, derin ve girift, içtimai bir remzdir. Bir timsal...

Başyüce, Yüceler kurultayının her şubesinde lif lif örülmüş kanunlar manzumesine aykırı emir veremez ve vermez; fakat aynı emri, kanunu tamamlayıcı ve belirtici ayrı bir kanundur. Kanunun bir şey söylemediği yerde Başyüce’nin emri katidir...”

Şimdi Fetullah Gülen’in şûrâ ve Başyüce hakkındaki amaçlarına bakalım:

“...Bir sistem olarak İslâm nizâmını ayakta tutan dinamiklerin başında şûrâ gelir. Ferde-topluma, devlete-millete, ilme-maarife, iktisâdiyâta ve içtimâiyâta ait mes'elelerin çözümünde en önemli misyon ve vazife şûrâya aittir; tabiî bu mes'eleler hakkında mânâsı açık "nass" mevcut değilse...

İslam’da “Devlet Şûrâsı” icranın önünde ona rehberlik yapma konumunda bir müessesedir. Onun yerinde bugün “Danıştay” vardır ama, İslami şuraya göre fonksiyonu sınırlı, hareket sahası dar, sıkıştırılmış bir müessesedir.

Devlet Reisi veya Başyüce, Allah tarafından müeyyed olup vahiy ve ilhamla da beslense, yine istişare etme zorunluluğu altındadır...

...Meşverette her zaman icma olmayabilir; herkesin ölüşünün tek bir noktada toplanmadığı durumlarda, ekseriyetin düşünce ve kanaatine göre amel edilir. Zira sahib-i şeriat’a göre ekseriyet icma hükmündedir.

..İster icma kararıyla, ister çoğunluğun görüşüne göre olsun, şura, usulüne göre cereyan etmişse, artık orada üzerinde anlaşılan

görüşe muhalefet etmek caiz değildir. Ve alternatif düşünceler ileri sürülemez. 'Ben farklı ve isabetli bir görüşte bulunmuştum' veya 'Ben muhalefet şerhi koymuştum' gibi sözlerle alınan karar aleyhinde rey izhar etmek düpedüz bozgunculuk ve günahtır...

...Şûrâ söz konusu olunca kimlerle meşveret edileceği hususu üzerinde de durmak icap eder. Bütün bir ülke in sanını bir araya getirip hepsiyle birden istişare etmek mümkün olmadığına göre, onun sınırlı bir kadro ile gerçekleştirilmesi zarureti doğar. Ayrıca, istişareye arz edilen konular, büyük ölçüde ilim, mümarese, ihtisas ve tecrübe istediğinden, şuranın da bu hususlara temayüz etmiş şahıslardan teşkil etmesi icap eder ki, bu da ancak, ulemanın "ehlü'l-hall ve'lakd" dedikleri her meseleyi çözebilecek bir başyüceler heyeti olabilir.

Hususuyla hayatın bütün bütün giriftleştiği, dünyanın globalleştiği ve her problemin bir dünya problemi haline geldiği günümüzde, İslami mana, İslami ruh ve İslami ilimlerin yanında, Müslümanlar için çok defa maslahat sayılan diğer ilim, fen ve teknikle alakalı konuları bilen kimselerinde bu başyüceler içinde bulunması şarttır.

Bu ikinci şıktaki hususlar, dine uygunluğu, dini otoritelerce kontrol edilmesi kaydıyla, her zaman değişik sahalardaki ihtisas erbabıyla yapılabilir. Aslında şura, başyüceler heyetine bırakıldığı gibi, onun değişik zaman ve değişik keyfiyetlere göre icra şeklide yine onlara havale edilmiştir.

Dönüp tarihe baktığımız zaman, değişik devirler ve ayrı ayrı ahval itibarıyla onun tatbikatındaki farklılıkları görmek mümkündür. Evet, tarih boyunca o, yer yer dairede, zaman zaman da genişletilmiş olarak; bazen sırf siviller arasında, bazen de askeriye ve ilmiyeye de kapılarını açarak bir hayli farklılıklara sahne olmuştur. Ama, bu onun değiştirilmeye maruz bir kural olmasından değil, her devirde uygulanabilirliliğindeki esnekliğinden ve evrenselliğindendir..."

ŞEYTAN YOLU VE MAHLÛK DEMOKRASI

Fetullah Gülen, Şeriat nizamının dışındaki, yani in san elinden çıkan bütün sistemleri "Şeytan Yolu" olarak nitelendiriyordu:

“...Doğru yolu görseler onu yol yordam edinmeyecekler... Düzen yordam edinmeyecek, o yolu tutup gitmeyecekler... Şeytan saltanatına ait bir yol kendilerine gösterildi mi; komünizmdir, kapitalizmdir, faşizimdir, bilmem ne izm’dir, ne izm’dir... Şeytana ait bir yol onların önlerine getirilip onlara gösterildi mi; hemen yol olarak, yordam olarak onu benimserler, parlamento olarak onu benimserler, Reis-i Cumhur olarak onu benimserler... İnsan karihatından çıkan yolu, ŞEYTAN YOLUNU benimserler!..”

Fetullah Gülen, Demokrasi konusundaki derin(!) düşüncelerini Çamlıca’da gençlere verdiği konferansta şu şekilde ifade ediyor:

“...Fakat günümüze doğru geldikçe neyi bulduksa biz aman dedik mastır fazilet bu, bu da fazilet, şimdi tenkite bütün kapıları kapalı demokrasi var. Şimdi onun iyi yanları olabilir yani, halk idaresi filan, birisinin dediği gibi yani bizim hizmetimiz adına da kolaylaştırıcı yanları var bunun. Fakat kalkıp ta illa sistem budur artık sistemler doğura doğura bilmem ne gibi derken bile ben tedayi ettirmesi açısından sizin nezaketinize karşı saygısızlık yaptığım kanaatim taşıyorum. Bilmem ne gibi artık doğurma kapıları kendisi için artık kapanmış bir mahlûk. Artık bu başka bir şey doğurmaz bunu böylece kullanacaksınız. Bu doğru değil yani arz ettiğim gibi yani şimdiye kadar herkes teklif ettiği sistem, yaşadığı sistem temsil ettiği sistem itibarıyla öyle demiş, öyle düşünmüş ama arkadan gelen gene de gelmiş. Bundan ötürüdür ki, gelecekte düşünürler, fikir adamları değişik bir sistem teklif edecekler, insanlığa... Oda yine gelirken, denecek ki bunun eşi menendi yoktur. Tek parçasına yek sengine bütün acem mülkü feda bir sistemdir diyecekler. Ona diyecekler bu defa...

Hür düşünceli olmalı... Böyle geriye ait şeylere takılıp kalmamalı... Bunlar, bu sistemler geçmişe ait şeyler yani. Bunlar eskiyor. Şimdiye kadar bin tanesinin şey olmuş, parti haline gelmiş tutmuşlar atmışlar bir tarafa. Bu da bir gün atılacak bir yere...

İstersen ben yine bunların demokratik düşünceleri içinde, insanlık yine güzel bir sistem bulur, diyeceksiniz. Ama biz tabi vicdanımızdan gelen şeyler böyle düşünmüyor, diyoruz ki; İnsanlık ikinci cihan harbine takaddüm eden yıllarda komünizmin bir kanser gibi, bir AIDS gibi bütün dünyayı sardığı bir dönemde harbin dehşeti

ve felaketi karşısında Allah'ı inkâr edenlerin bile kiliseye koştukları gibi, hadiseler er geç bütün insanları mabetlere koşturacaktır. Dünyada önemli bir temayül olduğu gibi bu yüz elli seneye varan bir dönemden bu yana Müslümanlıktan kaçan insanlar varmış. Batıdaki müthiş bizim başımızı döndüren değişiklerin, değişmelerin şoku altında Müslümanlıktan kaçmaktadır, bizim insanımızda yüz elli seneden beri... Günümüzde yeniden eyvah aldandık. Şu hayat-ı dünyayı sabit zannettik o zan ile bütün bütün zayi ettik deyip yeniden İslam'a döndükleri gibi inşallah Türkiye dahil dünyada yeniden herkes gibi bütün dünya gibi İslam'a dönüş var yani..."

Gülen'in, Demokrasi ve Cumhuriyet karşısındaki olumsuz tavırları bitmek bilmiyor, genç Cumhuriyet onun gözünde, bin yamalı bir bohçaydı:

"Evet, bu nesil asrıyla zifaf olmaya hazırlanırken, bütün değerleriyle beraber çoktan maddenin ağır baskısı karşısında ezilmiş ve tükenmiş bulunuyordu. Kendisinde ne bir iç derinlik, ne de duygu ve düşünce duruluğuna delalet eder hiçbir şey kalmamıştı, hasıl kalır ki, bin yıllık tecrübe, bin yıllık hars (koruma) kumara verilircesine saçılıp savrulmuş ve bunların yerine, yirmi devletten alınan ve herhangi bir tasfiyeye tabi tutulmayan sanksritçe gibi bir kültür yerleştirilmişti.

Bundan daha acısı da, sefil ve kaba bir zevk va'adiyle gelen bu yeni şekillenmeye, cemiyete yön verecek olan bütün "aydın"ımızın çarçabuk intibak etmesiydi. Doğrusu, bir ibrişim asaleti ve bir gergef soyluluğuyla, asırlarca bayraklaştırıp, başımızda taşıdığımız bütün değerlerimizi bırakıp, bin yamalı bir bohçaya sancak diye selam durmak, "entelijansiya"mızın anlaşılması zor ta raflarından biridir..."

14 ASIR ÖNCE GELEN DEMOKRASI

Fetullah Gülen, Nebi yani Hz. Muhammed ile gelen sistemin "Demokrasiler üstü demokrasi" olduğunu savunuyor ve yegâne hayat nizamının bu olduğunu söylüyordu:

"...Başınıza seçtiğiniz insan, yani sizin seçerek başınıza getirdiğiniz kişi, saçları kıvırcık siyahi bir köle dahi olsa, onu dinleyip itaat etmek şarttır.

Bu demokrasiler üstü bir demokrasidir. İnsanların bir türlü ulaşamadığı bir demokrasi ki, tam on dört asır evvel bu şekilde dile getirilmiştir. Ancak bir nebi eliyle gelen bu sisteme, demokrasi demek de doğru değildir. Zira, dünyada hiç bir demokrasi anlayışı, bu ufka ulaşabilmiş değildir.

En modern ve en medeni görülen ülkelerde dahi, böyle bir anlayış ve düşünce henüz yerleşmemiştir. Bugün Amerika'da, siyahlar yine ikinci sınıf vatandaş durumundadır. Hala, siyahları insan kabul etmeyen ülkeler vardır. Hâlbuki, İslam, eğer insanlar böyle birisini başlarına kendi arzularıyla getirirlerse, ona itaat etmeleri gerektiğini asırlarca evvel beyan buyurmuştur. Ayrıca burada, hilafete giden yolun herkese açık olduğu hususuna da dikkat çekilmiştir..."

"...İslam, bildiğimiz bütün sistemler ve dinler içinde, devlet reisinden, evlerimizde çalışan hizmetçilere kadar, hem de henüz demokrasi rüyalarının görülmediği bir dönemde, herkesin sorumluluğunu en ince teferruatına kadar belirleyip ilan eden biricik hayat nizamıdır..."

GÜLEN'IN YENILENME ANLAYIŞI; ŞERIAT

Fetullah Gülen, "Ak Yol" dediği "Şeriat"ın eksiksiz olarak uygulanmasını istiyor. Ona göre başkaları eksik olarak uygulatıyormuş.

"...Ve bizim insanımız da bizim anladığımız mana da, bizim için yararlı olacak şekilde, başkalarının hesabına yararlı olacak şekilde değil, bizim hesabımıza yararlı olacak şekilde ve şimdiye kadar onların bize uyguladıkları ve tatbik ettikleri bu ezici, bu baskıya alıcı, presleyici, düşünceleri de artık bertaraf edecek, bir tarafa itecek onları. Ona başkaldıracak en azından. Yani öldürmeme, kaldırmama, cankiş etme. Cankiş edip kullanma anlayışlarına başkaldıracak ve kendi olarak, kendi düşüncesini ortaya koyacak. Kur'anın ruhuna uygun bir yenilenme olacaktır. Bunu saptıracaklardır muhakkak. Pakistan'da saptırmaya çalıştıkları gibi. Sapmadıklarını görünce merhum Ziya Ül Hak'ı şehit ettikleri gibi.

Mesela Cezayir'de bu bir tabi yoldur. Millet yürüyordu. Önünü almak mümkün değildi. Ne devlet gücüyle, ne askeri güçle önünü

almak mümkün değildi. Onların mihrap olarak, minber olarak milletin önüne koydukları ve buna tapılır dedikleri demokratik usullerle seçim yapılıyor ve inanan insan kazanıyor. Onların sistemi yani. Hani bundan rahatsız olmaya kimsenin hakkı yoktur ama rahatsız oldular. Fakat ne yaptılar bu işin lideri, bu işin şuurunda ve ruhunda olan insanı bertaraf etti. İçeri koydular...

İhtimal, benim ciddi endişelerim var. Bunlarla diyalogu olan birisini o hareketin başına getirdiler. Yani bu da onlar tarafından öteden beri İslam dünyasına öteden beri uygulanan, tatbik edilen bir şeydir. Eğer tamamen bertaraf edemiyorsan, nerede önünü alabiliyorsanız, o haliyle onu kabul edin. Bunun unutulmamasını ben şey yapacağım...

Yarın Türkiye içinde aynı şeyleri yaparlar. Bir yerde önü alınmıyorsa bu iş; nerede önü alınıyorsa o kadarcık Müslümanlığı onlar da kabul ederler. O kadar Ak Yolu onlarda kabul ederler. Ama bu, bunlara taviz verme demektir. Onun içindir ki, siyasi platformda değil de bu meseleyi daha ziyade insan yetiştirme ve kültür mevzuunda aramak lazım. Onlar yumuşatıcı bu mevzuda, hizmeti kolaylaştırıcı, yanları olabilir ama onları her zaman bozma, bentlerini bozma imkân ve ihtimali vardır. Çok dikkat isteyen hususlardır. Şimdiye kadar değişik oyunlar oynamışlardır. Olabilir, o bakımdan dünden bu güne sancısı çekilen teşrik manasında bir yenilenme meselesi başkaları tarafından böyle çarpıtılarak, sağa sola çekilirse; hafazanallah bu işin içinde bunca insanın kanı teri vardır. Onların ellerinden yakamızı kurtaramayız. Türkiye içinde aynı şeyler bahis mevzudur..."

KOMÜNIZM YIKILDI SIRA KAPITALIZM VE AMERIKA'DA

Fetullah Gülen, bugün Amerika'nın nimetlerinden alabildiğince yararlanırken, dün müritlerine Kapitalizm ve Amerika hakkında ilginç vaazlar veriyordu:

"..Aslında defaatla arz ederken yıllarca evvel Komünizma bir patlama şeklinde çöküp gider ama hep arz ettiğim şey şu olmuştur. Yani demokratik idarelerde ve ekonomik idareleri liberal idarelerde, yani insanlara serbestiyet verilen idarelerde yıkılmalar patlama şeklinde, intifak şeklinde olmaz yani... Bunlarda bir tüyün

yerçekimine kapılıp yavaş yavaş yere düşmesi gibi olur. Rusya bir istibdat idaresidir. Bir diktatörlüktür. İmparatorluktur. Onda sıkılmıştık vardır. Yine de etrafı tedirgin edecek patlamalar olmadı yani. Belli ölçüde oldu. Fakat çözülüyor, dağılıyor.

Ne var ki, bir demokratik idarede, bir Almanya yıkılacaksa, bir İngiltere yıkılacaksa, bir Amerika yıkılacaksa onlardaki yıkılma bu süratte olmaz yani. Aheste aheste olur, devlet-i Aliye'nin yıkılması gibi olur. Şimdi bu yıkılmada esas, bu yıkılmayı gerçekleştirecek faktörlerle gerçekleşmeye başlamıştır.

Mesela sefalet vardır, sefahat vardır. Gayrı memnunlar çoktur orada. Şimdi o muhteşem Newyork'ta... Gidenler görmüşlerdir. Gitmeyenlerde gidenlerden duymuşlardır. Roma döneminde olduğu gibi küplerin içinde yaşayan binlerce insan vardır. Newyork'ta şaşar kalırsınız. Ve Newyork'un sokaklarında siz yanınıza bir tabur asker almadan gece gezemezsiniz. Parayı bankaya yatırmazsanız, vururlar orda, sizi soyarlar. Los Angeleste dolaşmanız mümkün değildir. Şikago'nun ayrı gaileleri vardır. Kolarado'yu bir tarafından bir tarafına geçemezsiniz. Şimdi böyle bir dünyada her şey hayatı tehdit etmekte, huzuru tehdit etmekte... Bir demokrasi var ama işte ben Kanuni'yi konuşturdum orada; Bütün dağ, tepe, vadiler her taraf anarşi yetiştirmiş, işte böyle olunca tabi bu ana rşistlerden kurtulmak zor. Çökecek yani...

Bir ikincisi ilim döneminde Hıristiyanlık çok açıkları vardır, inandırıcı olamamaktadır. On beş seneden beri, belki yirmi seneye yakın bir zamandan beri araştırdım, soruşturdum diyemem hafazanallah!... O büyük bir mesele ancak hani hep merak saikasıyla hep sordum, durdum. Nasıl sordum? On bir sene evvel İbrahim Beye sorduğum sorular karşısında aldığım cevaplar, yirmi sene evvel profesör Adil Bey' e sorduğum sorulara aldığım cevaplar; şimdi gene bizim Kemal'e sorduğum sorulara aldığım cevapların aynı.

Aynen mesela, Hocam! Orada kiliseye devam eden kimseler genelde böyle yaşını başını almış belli bir ölçüde alışkanlıklarını aşamayan, yani hiç olmazsa kiliseye bir pazar günü gitme onun tabiatı haline gelmiş, onda ikinci bir fıtrat haline gelmiş onu bir türlü bırakamıyor, bu insanların işi olmuş.

Kilisenin dünya insanlarının üzerine salınması, batının esas siyasi politikasının gereği. Yani başlı başına bir din politikası takip edilerek yapılmıyor. İslam dünyasının Hıristiyanlaştırılması, İslam'ın kendi orijiniyle bunların karşısına çıkıp, bunlarla hesaplaşma endişesinden kaynaklanıyor. Yoksa eğer bunlar Hıristiyanlaştırmak istiyorlarsa İslam dünyası kadar kendi bünyelerindeki insanları da Hıristiyanlaştırmaları gerekiyor. Bu da önemle üzerinde durulacak bir husustur. Oysaki, tamamen salıvermişler onları... Kiliseye yaşlı insanlar gidiyor, genç insanlar gitmiyor. Aynı eski arkadaşımız profesör bugün, bir üniversitenin dekanı, şimdi ben merak ettim. Dedim, gençlerin gittiği bir yer yok mu? Bana Newyork'un kenarında bir tepede bir kiliseyi gösterdiler. Aynen kendisine sorabilirsiniz.

Ben kalktım oraya gittim. Lebalep genç doluydu orada. Esrar kullanmak Amerika'da yasak yani o zaman, belki şimdi de yasak. Şimdi de yasak değil mi? Papaz onlara bir şeyler konuşmaya çalışıyor ama onların hiç umurunda değil, Şu Almanya'daki dazlaklar nasıl yani? Bütün insani değerlerden sıyrılmış. Mütecaviz, saldırgan, cismaniyellerini yaşayan aynen öyle. Onlar kilisede onlara ilişilmediği için esrar içmek için toplanmışlar orada yani şimdi bir ona bakın bir de Newyork'ta küpün içinde yaşayan insanların haline bakın. Şu kesitle; Amerika'nın geleceği mevzuunda çok ta müspet şey bulamazsınız zannediyorum...

...Yıkılacak normal her şey gibi yıkılacak... Sezar Roma'nın yıkılacağına ihtimal vermezdi. Fakat yıkıldı yani o koskoca Roma İmparatorluğu bugün batılıların elinde yani bütün batıyı idare eden koskoca Roma İmparatorluğu batılıların elinde oyuncaktır.

Amerika'da öyle yıkılacak, Aheste aheste...

Fetullah Gülen'in başyazısını yazdığı, (***) simgesiyle şiirlerinin yayınlandığı ve 'Kalbin zümrüt Tepeleri' başlığı ile de makalelerinin yer aldığı Sızıntı Dergisi'nin Şubat 1995 tarihli 193. Sayısında ABD hakkında şu bilgiler yer alıyordu:

"1994 yılı içinde ABD'de yapılan araştırma sonuçlarının Amerikan halkının her türlü sahtekarlığı yapabileceğini ortaya koyduğunu... Yeni neslin daha kültürlü ve medeni olduğunun zannedilmesine karşılık araştırma neticelerine göre gençlerin yaşlılardan daha sahtekâr olduğunun belirlendiğini..."

Dergideki bu yazılardan sonra tekrar dönelim Gülen'in konferansına;

BAŞLARINA KILIÇ İNECEK

Amerika ve Demokratik dünyanın yıkılması hayalleri kuran Gülen "Başlarına kılıç inecek, öyle yıkılacaklar" diyordu, aynen Usame Bin Ladin gibi...

"...Eğer halihazırdaki Türkiye, bizim arkadaşlarımız gibi civan mert soydaşına, dindaşına açık arkadaşlar olmasaydı, Rusya'nın yıkılması Türklük dünyası adına hiçbir yarar getirmeyecekti. Yani bir şef döneminde olsaydınız hiç oraya gidip gelemeyecektiniz. Oradan buraya gelenler bir yerde kurşuna dizdirilecekti. Buradan oraya gidenlerde kurşuna dizdirilecekti. Rusya'nın orda Komünizmanın yıkılmasının hiçbir faydası olmayacaktı. Bakın burda bir alternatif olması çok önemli. Bakın üç beş vakıf, bir kaç dernek ve az buçuk Türkiye'de de yani kabuk atma ölçüsünde bir değişiklik yani Rusya'nın yıkılması değerlendirildi burada Allah'ın inayeti keremiyle...

Böyle koskocaman bir demokratik dünyanın yıkılmasında şayet alternatif yoksa bu kabil burada durumu değerlendirecek dünya çapında durumu değerlendirecek bence onun bir yararı olmaz. Onun için onu istemekte bir dua şeklinde şu anda doğru değil. Yıkılacak, zulümlerinin cezasını görecekler. Ve o zalimler başlarına inecek bir kılıçla cezalarını görecekler... Hiç tereddüdünüz olmasın..."

OSMANLI, İYI MI KÖTÜ MÜ ?

Sohbetlerinde Osmanlıyı yere göğe sığdıramayan Fetullah Gülen, AD yayınlarında çıkan; “Ufuk Turu” adlı kitabında Osmanlılar ile ilgili görüşlerini çok farklı olarak açıklıyordu:

“Birçok meselede ‘şöyle olsun, böyle olsun’ diye kendilerine göre te’lif yapan insanlar var. Hatta saltanata bile olsun denilmiş. Saltanat Müslümanlıkla te’lif edilmiş zamanında, Allah Rasulü, hilafet diyor, ondan sonra meliklik başlıyor, melik-i adud diyor. Ve biz bütün bu insanları alkışlamışız. Sultanlıkları da alkışlamışız. Onların uygulamalarım da Müslümanlık olarak görmüşüz. Şimdi Emeviler’in bir iyiliği varsa izafi bir iyiliktir. Allah Rasulü (s. a.yinün yolunda sayılmaz bu mesele. Abbasilerin durumu da yolunda sayılmaz. Karahanlıların, İlhanlıların, Selçukluların, Osmanlıların durumu da yolunda sayılmaz. Bütün bu vetire kâmil mânâda, tamı tamına İslam’a uygundur denilebilir mi?..

Değildir tabi ki, ama bütün bunlara sahip çıkılmış. İdari açıdan eksikliklerine rağmen sahip çıkılmış...”

NABZA GÖRE ŞERBET

Fetullah Gülen, Zaman Gazetesi tarafından dağıtılan “Prizma” adlı kitabında herkesin nabzının tutulmasını ona göre şerbet verilmesini öğütlüyordu.

Fasıldan Fasıla adlı kitabının 1. Cilt, 84. sayfasında Aksiyonda Zamanlama başlığı ile nabza göre şerbet vermenin değişik bir versiyonu daha Gülen, tarafından tavsiye ediliyordu.

“Halkın adet ve itiyad haline getirdiği bir takım bid’atlara birden karşı çıkmak doğru değildir. Eğer, söyleyenin halk içinde güçlü bir itibarı yoksa, bu davranışı tesirsiz kalmaya mahkûmdur. Bu tür mes’eleler, ancak halk içinde kökleşmiş bir itibar kazandıktan sonra yapılmalıdır.”

Öyle ya hoş görü masalları da bu nabza göre şerbetin sonucu değil miydi? Oysa Fetullah Gülen’in rehber edindiği Said-i Nursi adıyla lanse edilen ancak Gerçek adı Said-i Kürdi olan şahıs incelendiğinde bunların gerçek çehresi de açık ve net bir şekilde ortaya çıkacaktır.

FETULLAH’IN DILINDEN REHBERI SAID - I KÜRDI

Fetullah Gülen, tahsilini tekke ve medrese olarak açıklarken, asıl ismi Said-i Kürdi olan Said-i Nursi için ise methiyelerini sıralaya sıralaya bitiremiyordu:

"Evet, kendimi herhangi bir ad, unvan ve fonksiyonun insanı olarak görmediğim gibi, Bediüzzaman'a talebe olabilmeyi, o şerefi elde edebilmeyi cana minnet bildiğimi de arzetmek isterim.

Bediüzzaman, benim değerlendirip kabul etmem bir mana ifade edecekse, çağın en büyük müttefikin, İslam'ın ve insanlığın dertleriyle müzdarip çilekeş bir aksiyon insanı, hayatını gayesine adamış bir ilim, mana, iffet, istiğna ve hizmet kahramanıdır..." diyordu.

Fetullah Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının ikinci cildinde Kürt Said'den inkılâpçı yani "Devrimci bir ruh" diye bahsediyor. "Hava kadar, su kadar inkılâpçı ruhlara ihtiyacımız var" şeklindeki açıklamasından sonra Said'in İnkılâpçı bir ruh gibi ortaya çıktığını anlatıyordu:

"İnkılapçı ruhlara muhtacız. Hava kadar, su kadar ihtiyacımız var inkılapçı ruhlara. Kendini yenilemesini bilen ve bildiğini yeni yeni komprimeler halinde takdim etmeyi beceren insan yokluğudur ki, bugün fikir ve kültür hayatımızı iflasa sürüklemiştir.

Düşünün ki, asırlarca bizde tasavvuri mantık okutulmuştur. Bizim talebelik dönemlerimizde de aynı mantık okutulurdu. Hatta "Isagoci" ve "Muğnittullab" gibi mantık kitaplarını ben de birkaç kere okuttum. Hâlbuki, bu dönem zarfında Batı'da, Bacon ve Russel gibi düşünür ve filozoflar değişik mantık süreçlerini aşarak tatbiki mantığa, hatta riyazi mantığa ulaşmışlardı. Gariptir biz, uzun zaman Yunandan kalma bir kısım eski şeyleri heceleyip durmuşuzdur.

İşte böyle bir dönemde Bediüzzaman gibi inkılâpçı bir ruh çıkıyor ve mantık adına "Kızıl icaz" adlı eserini yazıyor. Ve bu eserini, bazı tem bel zihinleri düşündürmek için yazdığını söylüyor. Ne var ki, o dönemin tembel ruhları bir türlü bu inkılâpçı ruhun eserini kabullenemiyor... kabullenmek bir yana Aristo mantığına takılıp kalmış bu ruhlar, farklı şeyler söylüyor diye Bediüzzaman'a cephe alıyorlar..."

Gülen, Arapça öğreniminin şeriat ilimlerini öğrenmeye vesile olacağını, kaht-ı rical yani "Adam kıtlığı, değerli devlet ve siyaset

adamlarını yokluğu”, bütün üniversite ve fakültelerimiz için de geçerli diyordu. Bu durumda her fırsatta onun elini öpen Mesut Yılmaz, onun elinden ödül alan Süleyman Demirel, onu övme yansında birbirinden aşağı kalmayan Bülent Ecevit, Hüsamettin Cindoruk, Tansu Çiller, Deniz Baykal, Recai Kutan ve diğerleri Gülen’in Kaht-ı Rical yani ‘‘Adam kıtlığı var. Değerli devlet ve siyaset adamları yok” sözleri karşısında ne diyecekler:

“Arapça öğrenimi ile ilgili de aynı şeyler söylenebilir. Daha işin başında Arapça’nın şer’i ilimleri öğrenmeye vesile olduğu söylenir. Ama nedense, o vesile de, insanların beş-on senesi beyhude zayi olup gider. Hâlbuki, aynı malumatı, tekniğine uygun olduğu takdirde, üç-beş senede öğrenmek mümkündür.

Ben, üzülerek, “kaht-ı rical” de diyebileceğimiz inkılapçı ruh yokluğunu bütün üniversite ve fakültelerimiz için de söyleyeceğim...

Ama inanıyorum ki, yetişmekte olan yeni nesiller arasından, her sahada inkılâpçı ruhlar çıkacak ve birkaç asırdan beri süregelen bu humuded dönemini sona erdireceklerdir.”

Küçük Dünyam adlı kitabında ise, Said-i Kürdi’nin kendisine selam gönderdiğini işittiğinde ayaklarının yerden kesildiğini açıklıyordu:

“...Kırkıncı Hoca, bana, Selahattin ve Hatem’e Bediüzzaman hazretlerinin yanından birisi gelmiş, akşam sohbet yapacak, oraya gidelim dedi. Teklifini hemen kabul ettik. Çünkü, Bediüzzaman’ın yanında bulunmuş bir insanı ilk defa görecektik. Bu da bizim için çok cazip ve orjinal bir hadiseydi.

Mehmet Şergil’in terzi dükkânına geldik. Burası, iki kilimden daha genişçeydi. İlk gece veya ikinci gece orada bulunanlardan aklımda kalan isimlerden bazıları; Mehmet Şevket Eygi, Esat Keşafatoğlu, ve Osman Demirci’dir. Şevket Eygi, yedek subaylık yapıyordu. Esad Keşafatoğlu ise o sırada üsteğmendi. Bediüzzaman Hazretleri, Muzaffer Arslan’a “şark’ı bir dolaş gel” demiş o da Sivas, Erzincan ve Erzurum’u dolaşmaya gelmişti. 15 gün kadar Erzurum’da kaldı. İlk gece Hücumatı sitte okundu. Ertesi gün Beşinci şua’dan ders yapıldı. Bizimle gelen mollalardan bazıları, oradaki te’villere itiraz ettiler ve bir daha gelmediler. Fakat anlatılanlar beni iyice sarmıştı. Bilhassa Muzaffer Arslan’ın bir sahabe hayatı

yaşaması, sadeliği ve samimiyeti bana çok tesir etti. Ben zaten sahabe aşığı bir insandım. Onu görünce, işte aradığım insanları buldum, dedim ve bir daha da ayrılmayı düşünmedim.

Muzaffer Arslan'ın pantolonunun iki dizi de yamalıydı. Ceketi de işte ona göreydi. Tabi ki bu sadelik bana apayrı duygular ilham ediyordu.

... Osman Hoca olsun, Sadi Efendi olsun, beni vazgeçirmek için çok uğraştılar. Bilhassa Osman Bektaş Hoca'nın gözde talebesiydim ve ilmine de itimadım vardı. Ancak risaleler aleyhine konuştuğu şeyler bana hiç tesir etmemişti. Çok iyi sardırmıştım. Muzaffer Arslan orada bulunduğu müddet içinde her gün geldim. Zaten uğurlamak için tren istasyonuna beş kişi gelmiştik. Mehmet Şergil, Zeki Efendi, Kırkıncı Hoca, Hatem ve bir de ben.

Ne kadar zaman geçti bilmiyorum; fakat kısa bir müddet zannediyorum. Üstaddan Erzurum'a bir mektup geldi. "Mektup kime hitaben yazılmıştı? Üstad bu mektubu kime dikte ettirmişti?" hatırlamıyorum. Fakat selam gönderdiği isimler vardı. Sonunda Fetullah ile Hatem'e de selam diyordu. Ben adımın zikredildiğini duyunca ayaklarım yerden kesildi zannettim; o kadar sevinmiştim. Hayatımda o derece sevindiğim çok az vakidir. Şimdi o mektup nerdedir, kimdedir, onu da bilmiyorum. Ancak bu bana yetmişti. Sohbetlere gitmeyi bir daha terk etmedim.

Bizim oralarda (Erzurum'da) 1001 hatim okunur. Yapılan her hatim için bir dua; bir de umum için bir dua yapılır. O sene yapılacak umumi dua Regaip Kandili'ne denk geldi. Hazırlandık ve Lala Paşa Camiine gittik. O gecelerde camiide yer bulmak da zordur. Herkes birbirinin sırtına secde eder; cami bu kadar kalabalık olur.

Ben caminin Hünkar Mahviline çıktım. Namazdan sonra, içime bir arzu, bir iştiyak ve bir ateş düştü ki tarifi mümkün değil. Yana yakına yalvarıyorum; " Allah'ım! Bahtına düştüm, beni de bu arkadaşların arasına kat. Onlardan biri olayım. Bu hizmetle bütünleşeyim. Dıştan gelip giden insan olmayayım. Kendimi de hizmete vakfedeyim..."

O gün sabaha kadar yalvardım. Hayatımda böyle bir hal içinde duaya ya bir ya da iki kere muvaffak olabilmişimdir. Çığlık oldum

inledim, sabaha kadar gözyaşı döktüm. O gün sadece Rabbimden bunu istedim...

Sabah namazından önce Sadık Efendi vaaz verdi. O da çok hissi vaaz vermişti, ekseriyetle de öyle verirdi. Efendimiz der dudağını yalardı. Öyle bir peygamber aşığı insandı. Onun vaazı da bana çok dokundu. Vaaz süresince de hep ağladım. Yırtınırcasına yine aynı duayı yaptım. Hatim duasından sonra da camiden çıktım.

Tam caminin önünde Hatem Hoca beni arıyordu. Görünce koşarak yanıma geldi. "Bu gece rüyamda Üstad'ı gördüm. Sana " Tarihçe-i Hayat"taki mektubu yollamıştı. Bir de sana bir göveç dolusu ceviz gönderdi" dedi.

Ben o esnada nasıl ayakta durabildim hala hayret ederim. Akşamki hicran dolu gözyaşlarım, şimdi beni sevincimden ağlatacaktı. Hislerime sahip olmaya çalıştım. O sırada Alvar imamının dediklerini dedim:

"Değildir bu bana layık bu bende. Bana bu lütfile ihsan nedendir."

Rüyada ceviz yolculuk diye tabir edilir. İki üç ay önce gelen selam, benim bu akşam ki ruh halim ve Hatem'in rüyası üst üste gelince; artık kendimi bu arkadaşlarla bütünleşmiş hissettim. Onlar nasıl kabul eder bilemem, fakat ben kendimi hep onlarla beraber bildim..."

Fetullah, Üstad'ını, "Ruhumuzun Heykelini Dikerken" adlı kitabında da şu şekilde anlatıyor:

"... Ve hele imam, düşüncesi ve baş döndüren aksiyonuyla küfür ve ilhad dünyasının bütün planlarını alt üst eden Bediüzzaman'ı hatırlamamak mümkün mü?

Bugüne kadar onun için pek çok şey yazıldı ve söylendi. Şimdilerde dünya onu konuşuyor, ve o hemen her dildeki eserleriyle çağın en çok okunan insanlarından biri. Bu açıdan da onun hakkında uzun konuşmaya gerek yok. İşte bu mülahazayla burada, ona ait bir kitaba önsöz olmuş, küçük bir mütalaanın küçük bir bölümünü aktarmayı yeterli buluyoruz:

Bediüzzaman, üzerinde titizlikle durulup düşünülmesi, araştırılıp insanlığa tanıtılması gerekli olan bir simadır. O, İslam aleminin, inanç, moral ve vicdanı enginliğini hem de en katıksız ve

müessir şekilde ortaya koyan çağın bir numaralı insanıdır. Ona, onun düşüncelerine hissi mülahazalarla yaklaşmak, onu ve eserlerini anmak sayılmaz. Duygusallık, onun her zaman uğrunda yiğitçe tavır ortaya koyduğu ve gürül gürül anlattığı meselelerin ciddiyetiyle telif edilemez. O, bütün ömrünü, kitap ve sünnetin gölgesinde, tecrübe ve mantığın kanatları altında, derin bir aşk ve heyecanla beraber hep bir muhakeme insanı olarak sürdürmüştür.

Bediüzzaman'ın, yüksek mefkûresi, yaşadığı çağı düşünüp söylemesi, sadeliği insani enginliği, vefası, dostlarına bağlılığı, iffeti, tevazuu, mahviyeti ve istiğnası üzerine şimdiye kadar pek çok şey yazıldı ve söylendi. Aslında her biri başlı başına birer kitaba mevzu teşkil edecek olan yukarıdaki vasıflar, onun kitaplarında da sıkça üzerinde durduğu konulardır. Ayrıca halen aramızda, hayatta iken onun yakınında bulunma bahtiyarlığına ermiş ve onu, ruhi enginliği, fikri zenginliği ile tanımış dünya kadar insan var ki, bunlar da canlı birer kitap gibi bu konunun en sadık şahitleri.

Dış görünüş itibariyle sade ve basit görünen Bediüzzaman, gerek düşünce hayatında, gerek aksiyonunda hemen her zaman başkalarında bulunmayan engin bir karakter sergilemiştir. Onun, insanlık için en hayati meselelerde bütün insanlığı kucaklayışı, küfür, zulüm ve dalalete karşı tiksinti duyuşu, her yerde istibdatla savaşı, hatta bu uğurda hayatını istihkar edercesine vefası ve cihan mertliği ve ölümü gülerek karşılaması, onun için normal davranışlardı. O engin bir his insanı olmanın yanında, misyonuyla alakalı meselelerde, hep kitap sünnet yörüngeli; muhakeme ve mantık televvünlü yaşamıştı. O hemen her zaman, davranışları itibarıyla, masum bir ikili görünüm sergiledi: Biri engin bir vicdan eri, derin bir aşk ve heyecan timsali ve olabildiğince mert bir insan görünümü; diğeri de fevkalade dengeli, çağdaşlarının çok önünde ileri görüşlü, büyük plan ve projeler üretebilen sağlam bir kafa yapısına sahip mütefekkir görünümü. Bediüzzaman ve onun davasına bu zaviyeden yaklaşmak, onun, İslam büyüklerinin bir devamı olarak, içinde bulunduğu çağda bizim için ifade ettiği manayı anlamamız bakımından çok önemlidir.

Bazı kimseler görmemezlikten gelseler de gerçek şu ki; Bediüzzaman çağdaşlarınca, kendi kuşağının en ciddi, düşünürü ve

yazarı kabul edilmiş; kitlelere hem bir sözcü hem bir önder olabilmiş; ama kat'iyen kendini beğenmemiş, gösterişe girmemiş ve hep alayişten uzak kalmaya çalışmıştır. "Şöhret ayn-ı riyadır ve kalbi öldüren zehirli bir baldır..." sözü, onun bu konudaki akın beyanlarından sadece bir tanesi. O, yirminci asırda İslam dünyasında, şimdilerde dünyanın dört bir yanında, her zaman listenin başında birkaç yazardan biri olarak tanınmış, her kesimce sevilerek okunmuş ve zamanın eskitemediği simalardan biri olarak da tarihe mal olmuştur.

Bediüzzaman'ın hemen bütün eserleri içinde doğmuş olduğu çağ zaviyesinden, yorumlanmaya açık bazı meseleleri yorumlama açısından o uğurda harcanmış ciddi bir gayretin sonucudur. Onun eserlerinde önce Anadolu, sonra bütün İslam dünyasının hem ah u efganı, hem de ümit ve şevk u tarabını duyup dinlemek mümkündür. Gerçi o, doğunun ücra bir kasabasında doğmuştur ama, kendini hep bir Anadolulu olarak hissetmiş, bizim duygularımızı bir İstanbul beyefendisi gibi soluklamış ve her zaman topyekûn bir ülkeyi engin bir şefkat ve dupduru bir samimiyetle kucaklamıştır...

...Evet, Bediüzzaman milletin fikri seviyesizliklerle sürüm sürüm yaşadığı ve içtimai dertlerin birer buhran halini aldığı, ülkenin hemen her yanında ürperten yüzlerce hadise ile yüz yüze kaldığı, her tarafta İslami ve milli değerlerin enkaz enkaz üstüne yıkılıp gittiği ifritten bir dönemin, düşünen, çareler arayan, teşhis ve tespitlerde bulunan sonra da bu rahatsızlıklara reçeteler sunan bir hekimi olmuştu. O, upuzun ve karanlık yılların hazırlayıp sahneye sürdüğü dünya kadar felaket altında didinip duran talihsiz nesillerin, imansızlık, dalalet ve şüphe vadilerinde bocaladığını, kurtulmak istedikçe daha derin buhranlara gömüldüğünü gören, hisseden, görüp hissettiklerini vicdanının derinliklerinde duyan bir insan olarak, ilk günden itibaren hep müteheyyiç yaşadı., sürekli düşündü., devlet ve topluma alternatif tedaviler teklif etti., ve bu şanlı fakat talihsiz millete, muhteşem fakat bahtsız ülkeye eski enginlik ve zenginliğini duyurmaya çalıştı.

...Eğer Bediüzzaman soluk soluğa ülkenin dört bir yanına mesajlarını sunduğu zaman, onu anlayacak birkaç yüz aydın, düşüncelerinde ona destek olabilseydi, ihtimal bugün en zengin

ülkelerden daha zengin, en medeni milletlerden daha medeni hale gelmiş ve daha sonraları karşımıza çıkan her engeli aşabilecek güce ulaşarak, şimdilerde girilmiş gibi görülen bu nurlu yola ta asrın başında girmiş ve bugünkü problemlerin pek çoğuyla karşılaşmamış olacaktık., yine de her şeye rağmen ümitvarız. Ben, milletimizin, bütün bütün mana köklerinin kuruduğunu iddia edenlerin gaflet ve zühullerine inanırım. Gerçi başka milletler gibi biz de düştük; bunu inkâr etmemize imkân yok. Ne var ki, doğrulup kendimize gelemeyeceğimizi de kimse iddia edemez. Şimdilerde, milletçe, eski rahat düşkünlüğü yerine intibah nurları parıldıyor.. harem hisleriyle titrek ruhlarımızda taptaze bir canlılık ve bir dirilme sıcaklığı var. Bu gelişmeleri masmavi bahar günlerinin takip edeceği kuşkusuz. Ancak, dolaşıp yamaçlarımızda seccade sererek Hızırlar ve korkmadan enginlere yelken açacak İlyaslar bekliyoruz. Bu konuda Bediüzzaman önemli bir işarettir...

...Bediüzzaman ve onun arkada bıraktığı eserlerini tetkik edenler onda dehanın bütün hususlarının varolduğunu görürler. O, gençlik döneminde çevresine sunduğu ilk deha solukları sayılan eserlerinden, mahkemeler, zindanlar ve sürgünlerle geçen çileli bir hayat içinde inkişaf edip gelişen olgunluk dönemi kitaplarına kadar hep o seviyeler üstü seviyesini korumuş ve her zaman dahiyane konuşmuştur...”

Fetullah Gülen, kendisine sorulan; “Bediüzzaman için, Van gölündeki bir adayı göstererek, ‘bana şu adayı versinler, yanıma alacağım on bir talebe ile bütün dünyaya meydan okuyabilirim’ dediği söyleniyor. Bu doğru mudur? Doğruysa nasıl olur?”

Şeklindeki soruya şöyle cevap veriyordu:

“Büyük insanlara birçok söz isnad edilir. Ancak bunlar hakkında tam ve sağlam bir kanaate varmak için, o sözü bazı kriterlere tutmak icap *eder. Bunların başında; sözün isnad edildiği zatın eserlerine müracaat etmek gelir. Kitaplarında ve eserlerinde varsa kabul edilir. Tabi yoksa kabul edilmez diyemeyeceğim... Evet ikinci şıkta biraz daha hassas davranmak icap eder. Bana göre, böyle bir sözü Bediüzzaman hazretleri söylemiş olabilir. Ve eğer söylediyse muhakkak doğrudur. Ancak şahsen ben, kitaplarında böyle bir söze rastladığımı hatırlamıyorum.*

Bununla beraber, Bediüzzaman gibi bir insan, dünyanın neresinde olursa olsun, insan yetiştirdiği takdirde; o her zaman dünya ile oynayabilir. Tabiki, bu gibi meselelerde zaman ayarlaması, yapılmak istenen işin çapına göre hesap edilmelidir.

Hz. İsa(as) cihan kapılarını, yetiştirdiği on bir insanla zorladı. İmparatorlukları dize getirdi. Ne var ki, bu mesele, kendisinden sonra asırlarca devam eden belli bir zaman dilimi içinde vücuda geldi. Efendimizi (sav) bir kadın, bir köle ve bir insanla başlattığı bu işle, kısa zaman da yeri yerinden oynattı. Başlangıçta kimse, böyle bir neticeye ihtimal bile vermiyordu. Haddimi aşarak ben de aynı şeyi söylüyorum: Beş-on insanla cihanı fethetmemiz mümkündür. Kaldı ki, o büyük zatın açtığı çığırın mahiyeti bugün ortadadır. Ve şimdiye kadar olanlarda, ilerde olabilecekleri ihtar mahiyetindedir.

Burada Gülen'e bir iyilik yaparak, körü körüne Said'in izinden giderek sık sık yanılmasını önleyelim. Hz. İsa'nın on bir değil, on iki tane elçisi vardı. Bunlar; Matta incili 10: 2-5'e göre:

"Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andre ya, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun, ve İsa'yı sonradan ele veren Yahuda lskariyot."

Gülen'e İsa'nın havarilerini bu şekilde hatırlattıktan sonra aklımıza takılan şu soruya cevap bekleriz. Ne demek? "Bir kadın. Bir köle ve bir insan!.."

KÜRT SAID'I ALLAH GÖNDERMIŞ

Nurcu, "Yeni Asya" gazetesi, İnsanları hidayete yani Yine Said'in risalelerinde yer alan sözlüğe göre imana ermesine, doğru yolu bulmasına ön ayak olsun diye Allah tarafından gönderildiği ve desteklendiği anlatılıyordu. Yeni Asya Gazetesinden Serap Akıncıoğlu'nun 22 Temmuz 2001 tarihli "Bediüzzaman'dan hikmetler" başlıklı yazısı şöyleydi:

"Görüldüğü gibi Üstad, Allah'ın kendisini insanlığın hidayetine ve ahiretine vesile olması için gönderdiği ve tarafından desteklediği çok değerli bir insandır. Hayatının her anı bu gerçeğin bir ispatı niteliğindedir."

Işık evlerinde kalan gençlerden bazıları gerçekleri gördükten sonra yaşadıklarını şöyle anlatıyorlardı:

“Yurtlarda ders çalışacak zamanımız olmazdı. Bizim için bütün ders S. Nursi’nin risaleleri ve Fetullah hocanın kitapları ve kasetleri idi. Yurtta beş vakit namazla birlikte S. Nursi ve F. Gülen’in eserlerini okur onlardan sınava çekilirdik... Önceleri her gün saatlerce bir ağabey tarafından okunan S. Nursi’nin eserlerini hiç anlamadan dinlerdik... Sonunda imtihan edildiğimiz için, hepimiz bu eserleri ezberlemeye başlardık. “

Fetullah Gülen Risalelerin okunması konusunda Fasıldan Fasıla adlı kitabında şunları söylüyordu;

“Risale-i Nur eserlerinin okunmasında dikkat edilecek hususlar; Bütününü okumalı, Gazete gibi okumamalı, Bütünlük içinde mütalaaya kendinizi alıştırmalı, içinde bir şeyler olduğu mülahazasıyla okumalı, oto-kontrol yapmalı, okunanlardan her gün kendini kritiğe tabi tutmalı...”

Faslıdan Fasıla adlı kitabının 1. Cildi sayfa. 205-206’da ise Cumhuriyet Türkiye’sinde yaşadığını her zamanki gibi yine unutuyordu:

“Risaleleri eğer hakkıyla anlasaydık, medrese ve tek keler bekleneni verirdi.”

SAID-I NURSI KIMDIR

Saf insanlarımızı kandırmak için hep bir tarafı abartılı ve gerçek dışı olaylarla anlatılan Fetullah Hoca’nın Üstadı; Said-i Nursi’nin kimliğini, ideallerini, gerçek yaşantısını “objektif belge bilgilerden görelim. Görelim ki, böylece Fetullah Gülen’in de gerçek yüzü hakkında fikir sahibi olalım.

Zehra Vakfı’nın yayınevi olan Nubihar yayınlarından çıkan ve Said-i Nursi olarak tanınan Said-i Kürdi’nin amcasının oğlu tarafından kaleme alınan ve Said’inde onayladığı “Bediüzzaman’ın Hayatı” adlı kitaptan izleyelim:

“ Sunuş,

Büyük düşünürler vardır, şöhretleri ölümlerinden sonra bilinir. Yine seçkin kişiler vardır, henüz hayatta iken şöhretlerinin doruğuna ulaşırlar. Bediüzzaman Said-i Kürdi’yi ikinci kategoride sayabiliriz. O,

çok az kimseye nasib olan şöhretine henüz hayata gözlerini yummadan varabilmiştir. Ölümünden sonraki devre hakkında söz söylemek için henüz vakit erken sayılır. Şu kadar var ki, Bediüzzaman'ın, hayatında olduğu gibi ölümünden sonra da üzerinde en çok tartışılan, konuşulan, lehinde ve aleyhinde bir sürü yazılar yazılan ender şahsiyetlerden biri olarak kalmasında şüphe yoktur. Bununla beraber Said-i Kürdi üzerinde şu ana kadar detaylı bir araştırma, aydınlatıcı bir tetkik ve her türlü ardniyetten uzak tarafsız bir inceleme yapılmış sayılmaz.

Onun destani, çileli, girift, tek kelime ile renkli hayat galerisine girilmiş değildir. Şimdiye kadar hakkında verilen peşin hükümler, etrafında ileri geri söylenenler ya koyu bir bağnazlığın etkisinde kalınarak söylenmiş yergilerden ya da kural tanımayan aşırı bir sevgi atmosferinde dile getirilmiş övgülerden öteye geçemem iştir. Bunların bir kısmı gerçekleri çarpıtıcı nitelikte olduğu gibi geri kalan bölümü ise kısır ve yozlaştırıcı bir görünüm arz etmektedir. Gerçekleri saklamadan, dolambaçlı ve hileli yollara sapmadan objektif eleştirilerde bulunmak elbette ki her namuslu fikir sahibinin boynunun borcudur.

İstibdat. Meşrutiyet ve Cumhuriyet devirlerini ayrı ayrı yaşamış olan Bediüzzaman Said-i Kürdi, adı geçen devirlerin sosyopolitik ve sosyo-ekonomik özelliklerini ve bu alanlarda görülen değişmeleri yalnız müşahede etmekle yetinmemiş, söz konusu alanlarda direkt ya da endirekt yollarla katkıda bulunmasını da bilmiştir. Örneğin, İkinci Meşrutiyetin ilanı için yapılan çalışmalara kalemi, dili ve somut girişimleriyle katılması dikkat çekicidir...

...Said-i Kürdi Meşrutiyetle meydana geleceğine inandığı sosyo-politik değişmede Kürdistan ahalisinin özellikle eğitim sorununun çözümlenebileceğini düşünüyordu. Çünkü Kürdistan'ın maarifsizlikle öldürüldüğü kanısında idi. Keza meşruti idarenin İslam'ın ruhuna çok daha yakın olduğunu belirterek kamuoyunda (özellikle Kürdistan'da) etkili rol oynuyordu...

... Said-i Kürdi, verdiği haklı mücadeleden ötürü Devri İstibdat'ta (2. Abdülhamit devri) hapishane ve tımarhaneye atıldı. Cumhuriyette ise sürgün ve zindan peşini bırakmayan iki amansız takipçi oldu...

...Bediüzzaman Said-i Kürdi, 1293 tarihinde Bitlis vilayetine bağlı Hizan kazasının İsbairt nahiyesinin Nurs köyünde doğdu. Mirza namında bir zatın oğludur. Dokuz yaşlarına kadar babasının yanında kaldı...

Molla Said, "hayat zevkli olsaydı, doğarken ağlamazdık" sözünü yalanlarcasına doğarken ağlamamış!.. Nur Dede adlı kitapta Mehmet Paksu o günü şöyle anlatıyor:

"...1876 yılının bir bahar sabahında hayata gözlerini açmış Said. Doğan her bebek ağlar, fakat o ağlamamış. Çünkü hayata ağlayarak başlamayı kendine yedirememiş de ondan..."

Valla buna gülünmez bile!... Bu olayın açıklamasını ilerki sayfalara bırakıp, dönelim Kürt Said'in tarihçe-i hayatına:

"...Öğrenim için ilk olarak, nahiyelerine bağlı bulunan "tağ" köyüne gitti. Müderris molla Mehmet Emin Efendi'nin yönettiği bu medreseye pek fazla devam edemedi. Çünkü Molla Said, doğuştan beri onurunu korumaya özen gösteriyor, hatta bu konuda, amirane bir tavırla söylenen en ufak bir söze bile katlanamıyordu. Bu, O'nun vazgeçilmez bir mizacı sayılabilirdi. Bunun içindir ki, çok sürmeden medrese arkadaşlarıyla döğüşür. Molla Mehmet Emin efendi'nin emri üzerine tekrar köyü olan Nurs'a döndü. Nurs'ta medrese b ulunmadığı için, ağabeyinin (Molla Abdullah) haftada bir köye geldiği günlerde kendisinden ders almaya başlar. Böylece bir haftasını, biraderinden aldığı bu bir dersi okuyup tekrar etmekle geçiyordu.

Bir müddet sonra Pirmis köyüne, oradan da Hizan Şeyhinin yaylasına gitti. Orada dahi yukarıda belirtildiği gibi, başkasının boyunduruğu altında bulunmayı onuruna yediremediği için olacak ki, aynı yerde öğrenimde bulunan yaşıtı dört küçük talebe ile geçimsizliğe düşer...

...Bu medresede de bir müddet kaldıktan sonra bu defa ağabeyiyle beraber Nurşin köyüne gelir. Mevsim yaz olduğu için, Nurşin köyü sakinleri talebelerle beraber yaylaya çıkarlar. Yaylada iken bir gün biraderi Molla Abdullah ile dövüşür. Tagi medresesi müderrisi

Molla Mehmet Emin Efendi de, "biraderinin emrinden niye çıkıyorsun" diye işe karışınca, bulundukları medresenin Şeyda

lakabıyla meşhur, Şeyh Abdurrahman Hazretlerine ait olduğunu bildiği için hocasına şu yolda bir açıklamada bulunur:

- Efendim, şu tekkede bulunmak itibariyle siz de benim gibi bir talebesiniz! Şu halde burada hocalık hakkınız yoktur!

...Bu medresede de bir müddet kaldıktan sonra, yalnız başına yola düşerek Siirt'e gider. Bu şualarda beynine hücum eden kandan dolayı kısa süreli bir cinnete maruz kalır. Öğrenci arkadaşları kendisini alıp, Şeyh Abdurrahman Hazretlerinin halifesi bulunan Şeyh Abdulkahhar Efendi'nin yanına götürürler. Bu sırada içinde bulunduğu durumu kendisi şöyle anlatır:

(Vefat etmiş olan Şeyda Hazretlerini görür gibi olur)

Şeyda:

- Said buraya geliniz, sizi iyileştireyim. Bediüzzaman, kendi kendine: ben yüksek bir yere çıkarsam uçarak Şeyda Hazretlerine ulaşırım diye düşünür. Arkadaşlarının ellerinden kurtularak gider. Yolda bir mezarlığa rastlar. Kendisini izleyen öğrenci arkadaşları onu arkadan yakalarlar.

(Ölülerin, dirilerek kendisini tuttuğunu zanneder.) Hemen elini hançerine atarak:

- Ölüler! Beni bırakınız, sizi öldüreceğim.

Öğrenciler, Molla Said'i kucaklayıp Şeyh Abdulkahhar Hazretlerine götürürler. Bediüzzaman Şeyh Hazretlerine:

Beni iyileştireceksen iyileştir, yoksa ne diye size şeyh derler.

Merdivenden dama çıkarken tam o sırada burnun dan akan kan, şifa bulmasına sebep olur.

Oradan kalkarak Gayda kasabasına gelir. Orada dahi arkadaşı Molla Mehmet Efendi, ile döğüşerek, kavgaya tutuşurlar, bir öğrenci başından yaralanarak yere düşer. Kavgadan sonra Molla Said medrese hayatını terk ederek tekrar evine döner...

...Bu sıralarda şöyle bir rüya görür.

"Kıyamet kopmuş, kâinat yeniden dirilmiş. Bu sırada Peygamber efendimiz Hazretlerini nasıl ziyaret edebileceğini düşünür. Nihayet hatırına, sırat köprüsünün başına gidip durmak gelir. Çünkü herkes oradan geçer. Ben de orada bekliyeceğim, der. Hemen oraya Gider. Bütün peygamberleri birer birer ziyaret eder. Peygamber Efendimiz Hazretlerini de ziyaret edince uyanır."

Bu rüyadan aldıkları feyiz, ilim tahsili için onda büyük bir şevk uyandırır. Pederinden öğrenime tekrar başlamak için izin alır ve bu münasebetle Arvas köyüne gider. Burada ders okutan meşhur Molla Emin Efendi, Molla Said'e ders vermeğe tenezzül etmez. Talebelerinden birine okutmasını tavsiye eder. Bu, Molla Said'in onuruna dokunur.

Bu meşhur Molla Mehmet Emin Efendi, bir gün camide ders okutmakta iken Molla Said itiraz ederek:

- Öyle değil!

Diye çıkışır.

Bu hareketiyle, şeyh efendinin kendisini okutmasına tenezzül etmediğini hatırlatmak ister.

Molla Said burada da bir müddet kaldıktan sonra Müküs ocağına bağlı Mir Hasan Veli Medresesine gider. Okumaya yeni başlamış öğrencilere pek, iltifat edilmemesinin bu medresenin adetinden olduğunu anlayınca, onurunun verdiği bir hisle kendini aşağı göstermemek için, aslında sıra dahilinde okuması icap eden yedi kitabı terk ederek sekizinci kitaptan okuduğunu belirtir..."

Molla Said daha sonra gittiği medreselerde de her kitaptan kafasına göre beşer onar sayfa okuyarak, herkesin yirmi senede öğrendiğini üç ayda öğrendim diye ortaya çıkar.

Her gittiği medrese de geçimsizliği yüzünden arkadaşları ve abisiyle bile kavga eder. Din alimlerine ben hepinizden daha fazla biliyorum diye meydan okur. Onlarla dövüşür. Gittiği her yerde olay çıkarır.

Eğitim(!) macerasından da anlaşılacağı üzere, Hocalarına saygısı ise hiç yoktur. Nerede "Bana bir harf öğretenin kölesi olurum" şeklindeki İslam anlayışı, nerede Kürt Said?

KENDISINE HAS DÖRT PRENSIBI

Tarihçe-i Hayatında bu özellikleri de şöyle belirtiliyor: *"Molla Said, şu dört konuda yaşadığı bölgenin alimlerinden ayrılıyordu.*

1. Hiç bir şekilde kimseden hediye olarak para almamak ve maaş bile kabul etmemek.

2. Hiç bir alime soru sormamak.

3. Yanında bulunan talebelerini dışarıdan yemek al maktan ve zekât almaktan men ederdi. Öğrencilerin yeme ve içmelerini bizzat kendisi tedarik eder, onları sırf Allah rızası için okuturdu.

4. Daima mücerret kalmak (evlenmemek) ve dünyada hiç bir şeyle alaka kurmamak.

SÖZDE KÜRDISTAN'DA ÜNIVERSITE FIKRI

Kürt Said'den Fetullah Gülen "Üstadım" diye bahsederken, Eski Cumhurbaşkanı Demirel Onu, "en büyük Kur'an müfessiri" diyerek yere göğe sığdıramıyordu. Kapatılan Fazilet Partisi Malatya Milletvekili ve MKYK üyesi Oğuzhan Asiltük'ün de ondan her fırsatta "üstadım" diye bahsediyordu. İBDA-C'lilerin de, *"Anadolu İslama Kurtuluş Mücadelesi içinde kimler yok ki... Bir yenilmez ve dirayetli mücahid, ased-i şerifinden bile kork ulan Said-i Nursi..."* şeklinde tanımladığı; Kürd Said'in en büyük ideallerinden biri "Kürdistan" diye adlandırdığı Güneydoğu'da kürtçe eğitim yapan bir üniversite açmak ve burada Şeriatçı bir kürt devleti kurmanın temellerini atmaktı. Molla Said'in bu macerasını da yine kendi kitabından takip edelim:

"Öteden beri ihmal edilen ve ilmi bir ehemmiyet verilmeyen Kürdistan'da Mısır'daki Cami-ül Ezher ayarında, "Medreset üz Zehra" adında bir üniversite açılmasını düşünür. Bu teşebbüsünü gerçekleştirmek için çalışmaya koyulur. Ne var ki, istibdat, her şahsi teşebbüse engel olduğu gibi buna da mani olur.

Medreset'üz- Zehra: Bediüzzaman talebelik yıllarından beri Kürdistan'da Camiü'l-Ezher ayarında bir üniversitenin açılması için çalışmıştır. Adını Medresetü'z-Zehra diye belirttiği bu üniversitede dini ilimlerle, medeni ilimler dediği müsbet bilgiler bir arada okutulacaktı.

Bediüzzaman, İstanbul'a ilk gelişlerinde bu mesele üzerinde duracak ve ikinci Abdülhamit'e verilmek üzere mabeyne bir dilekçe sunacaktır. Dilekçenin metni, o günlerde İstanbul'da yayınlanmakta olan, "Şark ve Kürdistan" gazetesinin (1324R) birinci sayısında ortaya çıkmıştır. Gazetenin, "Kürtler yine muhtaçtır" başlığı altında neşrettiği söz konusu dilekçeyi Türkçesine aktararak aşağıya alıyoruz:

‘Osmanlı milleti arasında önemli bir unsur teşkil eden önemli bir unsur teşkil eden Kürdistan halkının hali hükümetçe bilinmekte ise de, mukaddes sayılan ilmi hizmete dair bir kısım arzu ve istekleri sunmaya müsaade ederim.

Şu medeniyet dünyasında ve bu ilerleme ve yarış çağında diğer arkadaşları gibi Kürtlerin de ilerlemeye ayak uydurabilmesi için Hükümetin yardımı ile Kürdistan’ın kasaba ve köylerinde mekteplerin kurulmuş olması memnuniyetle görülmekte ise de, bu mekteplerden, Türkçe’yi az da olsa öğrenmiş olan çocuklar ancak yararlanabilmektedir. Türkçeyi bilmeyen Kürt çocukları ise, medreselerde okutulan ilimleri, terakki etmenin biricik kaynağı olarak bilmektedirler. Yeni açılan bu mekteplerdeki öğret menlerin mahalli dili (kürtçeyi) bilmemeleri, dolayısıyla bu çocukları eğitim ve öğretimden mahrum bırakmaktadır. Bu ise vahşete, karışıklığa, dolayısıyla batının gürültü ve patırtı çıkarmasına sebep oluyor. Aynı zamanda halkın devamlı olarak vahşet ve taklitte yerinde yerinde sayması, sürekli olarak vehim ve şüphelerin etkisi altında kalmalarına sebep oluyor. Eskiden her yönden Kürtlerden geri olanlar, bugün onların hala yerinden saymalarından dolayı çeşitli şekilde istifade etmektedirler. Bu ise, biraz olsun hamiyet duygusu taşıyanları düşündürür. Bu üç nokta, Kürtler için gelecekte korkunç bir darbe hazırlıyor gibi ileri görüşlü olan kimseleri yaralamıştır. Bunun çaresi, örnek olacak şekilde bu konuda teşvik ve rağbete öncülük yapması için Kürdistan’ın üç ayrı noktasında:

Biri; Artuşi Aşiretinin merkezi olan Beytüşşebap’da...

Diğeri; Motkan, Belkan ve Sason ortasında

Biri de; Şıpkan ve Hayderan aşiretlerinin ortasında bulunan Van’da, alışılmış medrese adı altında dini, ilimlerle müsbet bilimlerin beraber (hiç olmazsa bu medreselerde ellişer öğrenci bulundurmak ve masraflarının hükümetçe karşılanması gerekir) okutulduğu üç tane öğretim yuvası kurulmalıdır. Bundan başka diğer bir kısım medreselerin de canlandırılması, Kürdistan’ın maddi ve manevi olarak geleceğinin garanti edilmesi açısından önemlidir...

İşte o zaman herkesten çok adalete muhtaç ve medeni olmaya müsait olan kürtler fıtri cevherlerini göstereceklerdir. “Molla Said-i Meşhur”

Bu dilekçeden sonra Abdülhamit, Kürt Said-i önce tımarhaneye ardından da cezaevine yollar.

Bunun sonucunda; Molla Said ya da namı-ı diğer Kürt Said "Zalimler için yaşasın cehennem" sözünü Abdülhamit için söylemiştir.

"...Bediüzzaman 2. Abdülhamit'le bizzat görüşemez. Girişimlerden bir sonuç ta alamaz. Padişaha karşı pervasızca davranmasından üstelik d elidir diye tımarhaneye gönderilir. Fakat tımarhaneye mektep nazarıyla bakar. Daha sonraları "Divanı Harbi Örfi" adlı risalesinin önsözünde bu hatırasını şu cümle ile anacaktır:

"Vaktaki hürriyet divanelikle yadolunurdu, zayıf istibdat tımarhaneyi mektep eyledi."

Daha bir sürü maceradan sonra Bediüzzaman tekrar Kürdistan'a döner. Aşiretleri dolaşarak sual cevap şeklinde sohbetler düzenler. Bu soru cevap şeklinde konuşmaları daha sonra "Münazarat" adlı risalesinde toplamıştır. Söz konusu kitaptan "Medresetü'z Zehra" ile ilgili bölümünü günümüz Türkçesine çevirerek aşağıya alıyoruz:

S - Maksadını gizleme, ne istiyorsan açıkça söyle!

C- Camiülezher'in kızkardeşi olan Medresetü'z-Zehra adıyla bir üniversitenin Kürdistan'ın merkezi sayılan Bitlis'te ve iki arkadaşıyla beraber Bitlis'in iki kanadı olan Van ve Diyarbekir'de açılmasını isterim. Emin olunuz biz Kürtler başkalarına benzemeyiz. Kesinlikle biliyoruz ki, sosyal hayatımız ancak Türklerin hayat ve saadetinden doğar.

S- Nasıl? Ne gibi, ne için?

C- Bazı şartlar, gelirler ve neticeler vardır.

S- Şartlar nedir?

C- Sekizler.

C- Birincisi: Medrese adı herkesçe alışılmış çekici bir isimdir. Bu ismin, öğrencilerin okuma isteklerini harekete geçirici niteliği yanında büyük bir gerçeği de içinde taşımış olması gözönünde bulundurularak, açılacak olan üniversitenin "medrese" olarak adlandırılması...

İkincisi: Yeni bilimleri, medresede okutulan bilimlerle beraber okutmak... Ve öğretim dili olarak Arapçayı vacip, Kürtçeyi caiz ve Türkçeyi lazım kılmak...

S- Yeni bilimlerle (pozitif ilimler ed.) medreselerde okutulan ilimlerin kaynaştırılmasında ne gibi bir gaye güdüyorsun ki, *öteden beri ısrarla bu konu üzerinde duruyorsun?*

C- Dört kıyas-ı fasit (mantığa uymazlık) neticesinde meydana gelen safsatanın (yanlış kıyas) karanlığında muhakemeyi feylesofanenin taklid-i tufeylaneye ettiği mugalatayı izale etmek.

S- Ne gibi?

C- Vicdanın ışığı dini ilimlerdir. Aklın nuru ise müsbet bilimlerdir. İkisinin kaynaşmasıyla hakikat ortaya çıkar. Bu iki kanat ile öğrencinin gayreti uçuşmaya başlar. Bunlar birbirinden ayrıldıkları vakit; birincisinde taassup, ikincisinde hile ve şüphe doğar.

Üçüncü Şart: İki yönden, hem Türklerin hem Kürtlerin güvenini kazanmış olan Kürt alimlerini veya istinas etmek için mahalli dili bilenleri öğretmen olarak seçmek...

Dördüncü Şart: Kürtlerin kabiliyetlerine danışmak, onların çocukluk, saflık ve basitliklerini gözönünde tutmak. Çünkü çok elbise vardır ki, *bir bedene yakışırken bir diğerine çirkin düşer. Çocuk eğitimi, ya zor kullanarak veya onların arzularını okşamakla olur.*

Beşinci Şart: İşbölümü kuralını eksiksiz olarak uygulamak. Ta bütün bu bölümlerin birbirlerine giriş ve çıkışları sağlansın. Her bir bölümden ihtisas sahipleri çıkabilsin.

Altıncı şart: Bu medreseye devam edenlerin yükselmelerini garanti edebilmek için bir çıkış noktası bulmak. Hem de devletin resmi yüksekokulları ile bir tutmak ve imtihanlarını onların imtihanları gibi belli bir sonuca bağlayarak neticesiz bırakmamaktır.

Yedinci şart: Öğretmen okulunu geçici olarak bu üniversitenin bünyesinde bulundurmak. Ta ki, intizam ve tefeyyüz ondan buna geçsin; fazilet ve dindarlık da bundan ona geçsin. Bu alış veriş ile her biri diğerine bir kanat verip ikisi de çift kanatlı olsun.

Sekizinci şart: Kürdistan da sürekli bir adet olan ferdi öğretimi, herkesi içine alacak bir şekilde yaygınlaştırmak.”

Soru cevap bu şekilde sürüp gitmektedir. Kurulacak olan Zehra Üniversitesinin gelirleri konusunda tartıştıktan sonra üniversitenin doğuracağı sonuçlar üzerinde durulur:

S- Bunun doğuracağı sonuçlar nedir ki, on seneden beri (bu tarih yaklaşık olarak 1910-1911 yıllarına aittir. Oysa Bediüzzaman

vefatına yakın zamanlara kadar fırsat buldukça aynı konuyu devlet sorumlularına hatırlatmıştır. Yani en azından 50 seneden beri demektir.) bağırıyorsun?

C- Özet olarak kürt alimlerinin geleceğini, garanti altına almak ve eğitimi Kürdistan'a medrese yolu ile sokarak meşrutiyet ve hürriyetin güzelliklerini göstermek ve ondan faydalanılmasını sağlamaktır..."

Fetullah Gülen'in Üstadı Kürt Said de nabza göre şerbet verme taraftandır. Bu işin formülünü Erbakan bile Kürt Said'den kapmıştır.

"... Çocuğa ilaç içirmek için önce ona bir şekerleme gösterilir. Ta *ki, çocuk ağzını açsın. Sonra ilaç bu suretle kendisine içirilir. Günümüzde de kamuoyu bir çocuk gibi siyaset konusunda ağzını açmış bekliyor. Ona asıl ilacı içirmek için siyaseti de zikretmek zorundayım..."*

KÜRTÇÜ VE ŞERIATÇI YAYINLARDA SAID-I NURSI

Refah Partisi Kocaeli Milletvekili ve Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın telgraf çekip ve mektup yazıp, yanlarında olduklarını belirttiği İBDA-C'nin yayın organı Taraf Dergisi'nde yayımlanan bir yazıda Nurculuğun asıl amacının doğu ve güneydoğuda bir Kürt Devleti kurmak olduğu bir kere daha ortaya konuluyordu.

"Özgür Kürdistan İçin Savaş

Said Nursi'nin rüyası İBDA-C'nin elinde gerçekleşecektir. Said-i Kürdi, Kemalistlerin tabiri ile Said- Nursi, Kürt ve İslam tarihinde yetişen dahi bir ulemadır!...) Said-i Kürdi zindandan çıktıktan sonra İstanbul'u terk eder. Vapurla Tiflis üzerinden Kürdistan'ın Xuy kentine geçer. Van ve Bitlis Kürt beylik ve aşiretlerine ulaşır. Buralarda Kürdistan'ın kurtuluşu için ilim, irfan, plan ve proje yolları arar.

Tiflis'teyken bir tepenin başına çıkar. Kafasındaki özgür Kürdistan ve Birleşik İslam Alemi projesini tasarlarken birisi ile Said-i Kürdi arasında şu konuşma geçer:

- Nerelisin?

- Bitlisliyim.

- Ne yapıyorsun burada?

- Ben müstakbel Kürdistan'ın ve İslam aleminin plan ve projesini çiziyorum.

- Burası Tiflis'tir, Bitlis değil.

- Tiflis, Bitlis'in kardeşidir. Benim kafamdaki plan ve proje, bu planım er geç gerçekleşecek, İslam aleminin kalbinde müstakil bir Kürdistan'ın kurulması ile İslam alemi o merkez etrafında dönerek bir araya gelecek ve büyük federatif İslam devleti kurulacaktır.

Evet, Said-i Kürdi'nin yaklaşık bir asır önce tasarladığı bu değerli plan ve hayati işler bugün gerçekleşiyor.

Gerçekten Said-i Kürdi'nin hayali, gayesi olan, İslam aleminin kalbini teşkil eden, birleşik ve özgür bir Kürdistan temeli atılmaya başlamış ve bu gayeye yönelik özgürlük mücadelesi başarı ile ilerliyor. Kürt halkının samimiyetle bağlı bulunduğu Asrı Saadetin anlayışıyla devrimci ve zulme karşı direnişçi ruhu ile İslamiyet'in hakiki mecrasına dönüştürülmüş bulunuyor..."

"Said-i Kürdi'nin Ey Asuriler Ve *Ciyaniler, Cihangirlik zamanında Peşidar kahraman askerleri olan Kürtler, beş yüz senedir yattınız, yeter artık uyanınız, sabahtır şeklindeki çağrısı bugün Kürt halkı tarafından yerine getiriliyor. Ve onun tabiriyle, Kürt halkı artık gafletten uyanıyor. Sanırız ki büyük Kürt alimi Said-i Kürdi'nin aziz ruhu tüm Kürdistan şehitlerinin aziz ruhları gibi durum karşısında mesrur ve memnun olmaktadır.*

Said-i Kürdi, 'özgür bir Kürdistan tohumu ekiyorum. Onu geliştirip büyütün' şeklindeki vasiyetini şimdilik şehitlerin kanında açan kırmızı bir güldestesini ithaf etmekle yerine getirilir, o büyük ruhun hoşnut olmasını niyaz ediyoruz..."

Özgür Ülke gazetesinden bu alıntıyı yapan 'Taraf' dergisi ise şunları ekliyordu:

Yiğit Kürt halkı 70 yıldır faaliyet gösteren Deccal rejimine karşı varını yoğunu ortaya koyarak mücadele ediyor. Bu uğurda, İzzet Beyleri, Hacı Musaları, Şeyh Saidleri, Seyyid Rızaları, Said Nursi'leri şehit verdi. Ve bugün Said Nursi'nin rüyasını gördüğü, 'uğrunda şehitler vererek, kan ve can vererek yılmadan mücadele ediyor.

Birleşik İslam Devleti için Kürdistan'ı kurmaya kararlı, inatçı, inançlı.

Düğüm burada, yıllardır söylediğimizde; Müslüman Kürt halkının mücadelesi, Anadolu merkezli Bağımsız Birleşik İslam Devleti'nin yapı taşıdır.'

Kumandan Mirzabeyoğlu dedi ki:

‘Gayet açık olarak söylüyorum. Bugün İBDA, Said Nursi Hazretlerinin rüyasını *gördüğü bir temsil planındadır ve bu mana da İBDA’nın kadrosudur.’*

Bu söz 1986’da söylenmiştir. Ve zaman, döne döne bu sözün gerçekleşeceği iklimi bulmuştur. O halde: ‘İslam Devleti için Müslüman Kürt halkına tam destek!”

NURCULUK

Said-i Kürdi’nin kurduğu Nurculuğun başlıca kaynağı yine onun yazdığı “Nur Risaleleri” denilen kitapçıklardır. Said, sürgünde bulunduğu, Isparta, Emirdağ, Kastamonu ve Barla’da, bir yandan risalelerini yazarken, öte yandan kendi tarikatını oluşturmaya çalışmıştır. Said, çevresinde toplanan müritlerini ise, “Nur Talebeleri, Nur Şakirtleri” olarak adlandırmıştır.

Nurculuk, esas olarak Kürt Said’in Nur Risaleleri dediği yazılara dayandığı için, en başta bu yazılanların dikkatlice tahlil edilmesi gerekir. Nitekim, Fetullah Gülen de sık sık Said’e ve risalelerine atıfta bulunmaktadır. “Ufuk Turu” adlı kitabın 95. sayfasında risalelere kutsiyet kazandırmaya çalışmıştır.

“...Risale-i Nur silaha, İslam’ın ruhi hayatı veya tasavvuf gerçeğinin damladığına şahit olursunuz...”

Sayfa 96’ da Said-i Kürdi’yi, Hz. Peygamber ve Sahabe’nin önde gelenleri ile aynı derecede göstermek için isminin başına (Hz) Sıfatını getiriyordu:

“...Hz. Bediüzzaman’ın gösterdiği hedefe ulaşma adına.”

Fetullah Gülen, çağ ve nesil adlı kitabının 18. sayfasında Said’i şöyle ululuyordu:

“Yıllar yılı bizi kurtaracak insanın hasretini çekip durduk. Yaramızı saracak, derdimize derman olacak insanın hasretini... hele havanın iyiden iyiye karardığı ve yolların karma karışıklaştığı günümüzde, O; bizim için hava oldu; ziya (Işık) oldu; abı hayat (ebedi hayata sebep olan su) oldu. Vaslına erme ümidini yitirecek hale gelsek bile, yine o mahbub-u muntazar’ı (beklenen sevgili) herkese soracak ve her yerde onun türküsünü söyleyeceğiz.”

İNGILIZ AJANI, HZ. PEYGAMBER ILE BIR OLUR MU?

Fetullah Gülen, “Fetullah’ın Gerçek Yüzü” adlı kitabım da yer alan bazı bölümlerin Ankara DGM’de yargılandığı mahkemede delil olarak kabul edilmeye başlayınca, avukatları aracılığı ile soluğu Asliye Hukuk Mahkemelerinde alıyor ve benden faizi ile birlikte 5 milyar lira istiyordu. Gülen dilekçesinde din görevlisi olduğunu belirterek şunları söylüyordu:

“Fetullah’ın üstadı ve izinden gittiği Molla Said’in amacının Şeriatçı bir Kürt Devleti kurmak olduğu açık ve nettir ifadesinden kendisinin de şeriatçı bir Kürt devleti kurmak istediği sonucunun çıkacağı açıktır. Böylece dolaylı yolla müvekkilime suç isnadında bulunulmuştur”

Aslında Said-i Nursi olarak saf insanlarımıza yutturulan Mürte cinin esas ismi Said-i Kürdi’dir. Kürt Said’in amcasının oğlu tarafından kaleme alınan hayatında olsun yine tarihi belgelerde olsun tek amacının Doğu ve Güneydoğu’da bir Kürt devleti kurmak olduğu bu amaçla İngilizlerle işbirliği yaptığı açıktır.

Yan deli de olan Said-i Kürdi, Kurtuluş savaşı sırasında insanlarımızı sırtından vuran Kürt Teali Cemiyetinin 3 Numaralı kurucusudur. Yine Kürt Neşri Maarif Cemiyetinin kurucuları arasındadır. Sultan Abdülhamit, onu bu zararlı faaliyetlerinden dolayı önce tımarhaneye sonra da hapse göndermiştir. Said-i Kürdi hasta yatağındayken Şeyh Sait’in torunu bir zamanlar Doğru yol partisinden milletvekili olan Abdülmelik Fırat’a şunları söylemiştir:

“Ben biraderi’i azamim, ekremim Şeyh Sait Efendi’nin hayatını(öcünü) alacağım, aldım”

Bu ihanet dolu sözlerden kolayca anlaşılacağı üzere Başta 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Fetullah Gülen gibi kişilerce “Büyük bir din alimi” olarak insanlarımıza yutturulmaya çalışılan Said’in aslında İngiliz ajanlarının kullandığı, ülkemizin doğusunu bölmek ideallerini taşıyan bir piyon olduğu açıktır.

Said-i Kürdi namı diğer Said-i Nursi’nin intikamını almak istediği Şeyh Sait, bilindiği gibi kurtuluş savaşına katılmayan bu dönemleri Türk askeri ve devletine yapacağı ihanetlerin planlarını tasarlamakla

meşgul olarak geçiren bir haindi. Bu hainliğinin cezasını da asılarak ödedi.

O günleri hatırlarsak; Kurtuluş savaşının sonucunda Lozan'da Musul hakkında yapılan görüşmeler anlaşmazlık sonucu çıkmaza girmiş bunun üzerine seri toplantılar düzenlenmeye başlanmıştı. Haliç konferansından ve Cenevre'deki toplantılardan bir sonuç alınamıyor ancak Türk delegeleri tezlerimizi şiddetle savunuyorlardı. Macar, Belçikalı ve İsveçli temsilcilerin konuyu görüşmeleri için komisyon kurulmasına karar verilmiş, 30 Eylül 1924 tarihinde de komisyon kurulmuştu.

Musul'u egemenliklerinden kaptırmak istemeyen İngilizler yeni bir oyun tezgâhlıyor, komisyonun kurulması kararının alındığı günlerde yani 12 Eylül 1924 tarihinde İngilizlerin desteğinde Nasturi ayaklanması başlıyor, komisyon kurulmadan iki gün önce de isyan bastırılıyordu.

Nasturi ayaklanmasının ardından Kürt Said'in, "Birader'i azamim, ekremim" diye lanse ettiği Şeyh Sait ayaklanması başlıyordu. Bu ayaklanmaları bastırmak için gücümüzü harcarken, Musul'u İngilizlere ter etmek zorunda kalıyorduk.

İngilizler zaferlerini şu açıklamaları ile izah ediyorlardı.

"Tarihte yalnız İngiliz İmparatorluğu ayrılıkçı güçlere, kendisini uydurarak kendi yapısını koruma hünerini gösterebilmiştir..."

Şeyh Sait, Musul görüşmeleri sürerken İngilizlerden aldığı destekle "Din elden gidiyor" maskesiyle Kürt devleti kurmak için isyan etmiş, isyanın sonucunda bacanağı Binbaşı Kasım tarafından yakalanarak adalete teslim edilmiştir.

Şeyh Sait ayaklanma sırasında bacanağı Binbaşı Kasım'a "Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvur öldürmekten daha üstündür" diyor, Bacanağı da tanıklık yaptığı mahkeme de bu sözleri onun yüzüne karşı anlatıyor ve zabıtlara geçiriyordu:

"İşittiğim odur ki, Şeyh Sait, din için kıyam farz oldu demiş. Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvuru öldürmekten daha üstündür" demişti."

Şeyh Sait'in duruşmasında Savcı ile aralarında geçen konuşmalardan Kurtuluş savaşı sırasında Şeyh Sait ve takımının dinlenip yığınak yaparak sürekli güçlendiği, Türk ordusunun yorgun ve zayıf anını kolladığı da ortaya çıkıyordu:

"...Bu kıyamıma vacip görüyorsunuz. Küffar İslam beldelerini çiğnerken cihat nedir? O da cihattır... farzdır!..

Yunan bütün memleketimizi çiğnerken bu topladığınız dört bin kişi ile neden Yunan üzerine yürümediniz?

O zaman yine giderdik. Vaktimiz yoktu. O zaman biz çok perişandık. Vaktimiz olsaydı durmazdık. Balkan muharebesinde hazırlandık, istemediler. Bu muharebede göçmendik, yoksulduk."

Kurtuluş Savaşımızda Yunan'a kurşun atmak için vakit bulamayan Şeyh Sait ve ardındakiler, İngilizlerden çil çil altınları alınca Türk askerini sırtından vurarak, ayaklanıyor, yüzlerce asker ve sivil insanın hayatıyla da oynuyorlar, Musul'un İngilizlerin eline geçmesine de sebep oluyorlardı. Şeyh Sait suçu sabit görülerek idam ediliyordu. "İki Mektebi Musibetin Şahadetnamesi Yahud Divan-ı Harbi Örfi" adlı kitabının 11. sayfasında "ben ki, bir adi Kürdüm" diyen ve sürekli olarak Kürt kökenli insanlarımızı kışkırtarak yola çıkan Kürt Said'de, Biraderi Azam'ının intikam ateşi ile yanarak hezeyanlarda bulunuyordu:

"...Ey Asuriler ve Keyanilerin cihangirlik zamanında pişdar, kahraman askerleri olan aslan Kürtler!.. Beşyüz senedir yattığınız yeter artık uyanınız sabahtır..."

Kürt Said'deki bu "ateş" karşısında hayranlığını gizleyemeyen Fetullah Gülen'de, "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 14. sayfasında "Tarihi Tekevvünler" yani tarihi var oluşlar başlığı altında yan deli ve zır cahil olan bu haini Hz. Muhammed'le özleştirme gafletinde bulunarak şöyle diyordu:

"...Aynı şekilde, 1876'da Şark'ın yalçın kayalıklarından bir ateş-pare zuhur edeceği ve Din-i Mübin-i İslam'ı yeniden gönüllerde ihya edeceği bazı ehl-i keşif tarafından müjdelenmiştir. Oysaki müjdelenen zat, o tarihte henüz dünyaya teşrif etmiştir. Misyonunun tamamlanması gelecek yıllarda gerçekleşecektir. Evet, çekirdekte ağaç, damlada derya görülür ve müjdelenir. Ağacın tam büyümesi, deryanın bütünüyle ortaya çıkması ise, zamana bağlıdır; belli bir sürenin geçmesine vabestedir. Öyleyse kuluçka sabrıyla zamanın çıldırtıcılığına karşı beklemek icap eder."

Gülen kitabında böyle bir haini Hz. Muhammed(SAV) ile bir tutuyor, Onun için, 570 yılında verilen müjde gibi tabirini kullanarak,

aynı “Hz. Muhammed gibi Said’de gelişmesini tamamlayacaktır” diyebiliyordu.

Fetullah Gülen bana açtığı davada Kürt Said’in izinden gidiyor dediğim için benden yakınıyor ve 5 milyar lira istiyordu ama kendisi bu delinin hezeyanlarını kitaplarında sürekli baş tacı yapıyor ve adeta İslam diniyle de alay ediyor, hain deliyi İslam dinin büyükleri ve Hz. Muhammed’den de üstün gösteriyordu. Peygamberimize bile insanları cennete alma, cennete gönderme, yetkisi verilmemişken, Said ve Gülen haşa Allah’ın Özel kalem Müdürleriymiş gibi milyonlarca insanı cennete gönderdiklerini, onların imanlarını kurtardıklarını iddia edebiliyorlardı. Fetullah Gülen’in fasıldan Fasıla adlı kitabı, 1. Cilt 106-107. sayfalar:

“Beni nefsini kurtarmayı düşünen hodgam bir adam mı zannediyorlar? Ben, cemiyetin imanını kurtarma yolunda dünyamı feda ettim, ahretimi de...

Çünkü, bu sayede Risale - i Nur, hiç olmazsa birkaç yüz bin, yahut birkaç milyon, belki daha ziyade kişinin imanını kurtarmaya vesile oldu...”

Kürt Said, milyonlarca kişinin imanını kendi yazdığını iddia ettiği Nur Risaleleri ile kurtardığını iddia ediyor, Gülen’de, İslam dininde hiçbir zaman yeri olmayan bu zırvayı övgülerle kitabına alıyordu. Kürt Said okuma yazması olmayan yarı deli bir İngiliz ajanıydı. Nur Risaleleri denilen kitap ta, Bahailerin “Kitab-ün Nur”ndan devşirme saçmalıklar yumağı...

Kürt Said’in “Yeni Asya” yayınlarından çıkan “Emirdağ Lahikası”nın 123. sayfasına baktığımızda, Onu İslam dinini yozlaştırmak için kurulan Bahailiğin inancını taşıdığını görüyoruz. Kürt Said, kendi açıklamasına göre devlet tarafından sürekli zehirlenmektedir, bazı kaynaklarına göre bu “yedi” kez iken bazılarında ise “on dokuz” ve daha yukarılara kadar çıkmaktadır. Kürt Said bu zehirlenme sayılarını atarken dinleyenlerin nabzından feyz almış olacak ki, bir söylediği bir söylediğini tutmuyordu. Ancak açıklamalarında çelişmeyen bir durum vardı ki, o da; kendisini zehirlenmekten, Cevşen ile Evrad-ı Bahaiye” koruyordu. Şimdi Emirdağ Lahikasının 123. sayfasına bakalım:

“Kardeşlerim, merak etmeyiniz, Cevşen ve evrad-ı bahaiye bu defa dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti; tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor. “

Emirdağ lahikası 152. sayfaya göre, Kürt Said hastalanmıştır, şifayı aradığı yer ise yine “Evrad-ı Bahaiye”dir:

“Bugünlerde rahatsızlık için “evrad-ı bahaiye”yi ezber değil, kitaba bakarak okudum. Ahirinde ihtitam-ı bahaiye olan hatimesini bilemediğimden, eskiden beri okumuyordum, ‘haydi bir defa bunu okuyayım dedim. Gördüm ki: bir sahife de ve uzun altı buçuk satırında, on dokuz defa “nur, nur, nur...” kelimeleri... kati kanaatim geldi ki, Şah-ı Nakşibend, Gavs-ı azam gibi Risale-i Nur’u ve kutsi hizmetini keşfen müşahade edip tahsikarane haber vererek ona işaretler ediyor. Bende, yalnız o altı satiri ve baştaki satırı ve ahirdeki satırı ile otuz senelik bahaiye virdime, o meleklerin, Nurların intişarına muavenetleri niyetiyle, ilhak eyledim.”

Kürt Said’in yazdığı Emirdağ Lahikasının 467. sayfasındaki sözlükte bulunan “Evrad-ı Bahaiye” bölümüne baktığımızda şu karşılığı buluruz.

“19.yy.da İran’da ortaya çıkan reformcu bir cerayanın virdleri, zikirleri”

Bu tanımlamalardan da anlaşılacağı üzere Said’i zehirlenmelerden Bahai’lerin zikirleri kurtardığı gibi, kendisi de Bahai’liğe katılmış. Ve Bahailerin sapık inançlarını da bir parça devşirerek bir başka sapıklığa imzasını atmış.

KÜRT SAID’IN ATATÜRK VE CUMHURIYET DÜŞMANLIĞI

Kürt Said, Emirdağ Lahikasının 247. sayfasında Ulusal Kurtuluş savaşının kahramanlığını Mustafa Kemal’e vermediğim için bana hücum ediyorlar diyor, bana hücum edenleri de Mustafa Kemal tahrik ediyor iddiasında bulunuyordu. Kürt Said’e, İslami geleneğin zararına çalışacak adam, hadislere göre Atatürk olduğu hezeyanın da da bulunuyordu:

“Bir hadis-i şerifin, “Ahir zamanda an’anat-ı İslamiyenin zararına çalışacak” diye haber verdiği adam bu olduğunu, efaliyle göstermesidir. Ben, otuz altı sene evvel o hadisi tefsir etmiştim; aynen bu adama manası çıkmış...”

Kürt Said, Emirdağ lahikasında Mustafa Kemal ile İsmet İnönü'nün beraberce dini öldürme kararı aldıklarını belirtiyor ve şunları söylüyordu:

"... Artık her şey Türkiye hesabına çantada hazırdır. Yani dini terk ile her şey yapılacak. Yeni hizbin (Kemalizm ve İsmet Hükümeti) bundan böyle, bu millette, İslamiyet'i katletmek prensibiyle hareket etmekte, hasım dünyanın kumandanlarından, yani düşman ehli salip kumandanlarından dini vurmakta daha hevesli olduğu ve örnekler vereceği ve bilhassa hudut dışı değil de, hudut içi ve milli irade yaftası altında çalışacağı şüpheden varestedir."

Binlerce Türkün kanına giren, Kürt Devleti kurmak amacıyla isyan eden Şeyh Sait'in ardından, Doğru Yol Partisi'nin eski milletvekili Abdülmelik Fırat'a *"Ben Birader-i azamın, ekremim Şeyh Sait'in öcünü alıyorum, aldım"* diyen Kürt Said hainliğini ve riyakârlığını had safhaya çıkararak Atatürk ve İsmet İnönü'nün Hayim Naumla beraber olarak Türk'ü içerden vurmanın planını gerçekleştirmek için her unsuru tamamladıklarını da söyleyebiliyor ve Atatürk'ü Hayim Naumdan daha hevesli ve daha gayretli bir İslam düşmanı olmakla suçluyordu. Said hezeyanlarını şöyle sürdürüyordu:

"...Hayim Naum Türk murahhaslar heyetine müşavir sıfatıyla sokulmanın da yolunu bulmuş; yani Mustafa Kemal ve İsmet'i kendine dost bulmuş. Onun için, üçü birleşmiş ve artık arada santralın intizamla işlemesine hiçbir mani kalmamıştır.

Hayim Naum o sırada Ankara'ya kadar da uzanarak planın muvaffakiyeti için gereken en mühim ve merkezi şahıs nezdinde yani Mustafa Kemal yanında emin bulunduğu tesirinin derecesini ölçmek istemiştir. Öyle ki, bu tesir, mahud mevzu da Hayim Nahumdan daha heveskâr ve gayretli bir İslamiyet düşmanına tesadüf etmekle muradına ermiş. Ve artık Türkü içinden vurmanın planını gerçekleştirmek için her unsur tamamlanmıştır.

İşte bu ehemmiyetli vesika, tam tamına Risale-i Nur tercümanının kırk küsur sene evvel hadis-i şerifin ihbarına dair beyan ettiği hadiseyi tasdik ettiği gibi; ve Şeriat-ı Ahmediyeye ihanet eden o dehşetli şahsın mühim bir kuvveti Yahudi olduğu, Yahudi olan Lord Gurzon ile Hayim Naum o ihbarın hakikatini gösterdiklerini ve yirmi

beş seneden beri Nurcuların imhasına keyfî kanunlarla dehşetli zulümlerin hikmetini tam gösteriyor”

Said’in hezeyanları sayılamayacak kadar çok. Said, Atatürk’ü Risale-i Nurların tokadının öldürdüğünü söyleyecek kadar da gafildir.

“... Elli sene evvel Süfyan ve şapka hakkında bir hadise mana vermiştim. Sonra mahkemeler bunu bir kumandana tecavüzdür diye medar-ı bahis ettiler. Afyon mahkemesi benim cezamın şiddetine bir sebep, o tecavüzü, o manayı göstermiş. Hâlbuki, faraza yeni yazmışım ve o kumandan da sağdır farz edilsin. Dininde ve rejiminde mutaassıp İngiliz hükmü altında yüz milyon Müslüman, yüz senede İngiliz’in hem rejimini, hem dinini inkâr etmişlerken, kanunen adliyeleri onlara o ciheti medarı mesuliyet yapmadığı halde; hem, şimdi eski parti liderleri faraza o kumandanın üçte biri de olsalar (belki onun gibi birer kumandan idiler) benim o kumandana hadis ile vurduğum tokadın yirmi mislini, şimdiki cerideler daha şiddetli olarak o liderlere, o eski kumandanlara vurmaktadırlar; medar-ı mesuliyet tutulmuyorlar, serbest oluyorlar.

Hâlbuki elli sene evvel bir hadisin taşını atmışım; yirmi sene sonra bir kumandan başını karşı tutmuş, başı kırılmış, ölmüş gitmiş; alakası hükümetten ve dünyadan kesilmiş...”

Said, “Asayı Musa” adlı kitabında da Cumhuriyet bayramını kutlayan kızlara takmış;

“Bir zaman Eskişehir hapishanesinin penceresinde, bir Cumhuriyet bayramında oturmuştum... Karşısındaki lise mektebinin büyük kızları, onun avlusunda gülerek raks ediyorlardı. Birden, manevi bir sinema ile, elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Ve gördüm ki, *o elli altmış kızlardan ve talebelerden kırk ellisi, kabirde toprak oluyorlar ve azap çekiyorlar. Ve on tanesi yetmiş-seksen yaşında, çirkinleşmiş, gençliğinde iffetini muhafaza etmediğinden, sevmek beklediği nazarlardan nefret görüyorlar. Kati müşahade ettim. Onların o acınacak hallerine ağladım.”*

KÜRT SAID’IN ARDINDAKI BAĞBAN

Gülen’in sohbetlerinden derlendiği belirtilen ve M. Fetullah Gülen adı ile piyasaya sürülen “Fasıldan Fasıla 3” adlı kitabın önsözünün “I” b ölümünde Gülen’den; Allah’ın İslami gelişmeler için

Kürt Said'den sonra İstihdam ettiği bir "Bağban" olduğu vurgulanıyor ve "Işık Ordusu"nun Gülen'in tavsiyeleri istikametinde yürüdüğü de şu sözlerle açıklanıyordu:

"Evet, Fetullah Gülen Hocaefendinin tavsiyeleri istikametinde aynı inanç ve aynı duygu ile aynı kefeye yürüyen bu gönüllüler topluluğu, bu "Işık ordum" bugün toplumun ilgi odağı haline gelmiş bulunmaktadır. Evet bu topluluk Hocaefendinin yol göstericiliği ile... her türlü zorluklara göğüs gererek... Bir büyük hedefi gerçekleştirme peşindedir. Toplumun değişik alanlarında ev, yurt, pansiyon, okul, kurs, üniversite, radyo, TV, has tane, sigorta, finans kurumu, gibi müesseselerle hem yurt içi, hem yurt dışından gerçekleştirilen faaliyetler, bugün hem Türkiye'nin hem de bütün İslam ve insanlık aleminin ümit ışığıdır."

Kürt Said, "Sikke-i Tasdik-i Gaybi" adlı kitabının 11. sayfasında; ahir zamanda gelecek bir zatın üç vazifesi olacağını, bu görevlerin; Risale-i Nur'u bir program olarak neşir ve tatbik etmek, şeriatı icra ve tatbik etmek, Hilafeti ihya etmek olarak açıklıyordu:

"Ümmetin beklediği, âhirzamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı olan iman-ı tahkikîyi neşir ve ehl-i imanı dalâletten kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir ve tatbik edecek.

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hâkimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O zatın üçüncü vazifesi, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir.

Kürt Said bu zatın adını vermiyor, zira O'na göre; nurlar zedelenebilir, siyaset ehli korkuya kapılır, hocalar itiraz eder... Ama onun Müceddid yani din yenileyicisi, yani peygamber efendimizin varisi, ya da müceddidin öncüsü...

Peki Fetullah Gülen kendisini nasıl tanımlıyordu, Peygamber varisi... İsevi liderlerle yani papa ile görüşmesi altında yatan gerçek de üçüncü vazifenin gereği olmasın...

Gülen'in ardından gittiği Said, kendini ve yazdıklarını Kuran'da işaret edilen biri sanan ve hatta bunu da açıkça iddia eden bir kişidir. Kendisinin Kuran'da işaret edildiğini cifir hesaplarıyla ispat etmeye çalışmış, birçok yazısında da bu konuya değinmiştir. Örneğin bir yazısında bu işareti şöyle açıklar:

"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar, oysa Allah nurunun tamamlayıcısıdır, anlamındaki cümlenin (ayetin) sayı değeri 1316 ya da 1317'dir. Bu sayı da Avrupa Müstemlekeler Bakanının, Kuran'ın ışığını söndürmeye çalışmasına karşılık Risale-i Nur yazarının Kuran ayetlerinde sözü edildiğini açıkça gösterir."

Said'in bu tür iddiaları pek çoktur. Dikkat edilecek olursa kendi yazısında kendini "Risale-i Nur yazarı" biçiminde anarak, Kuran'da kendisinden söz edildiğini belirtmektedir.

Yine Tevbe Suresi'nin 33. ve Saff Suresi'nin 8. ayetinde geçen "nur" ifadesiyle ilgili olarak, şunları söyler:

"Bu Nur, Risale-i Nur'un nurudur. Daha doğrusu Risale-i Nur'un kendisidir. Bu nuru ağızlarıyla söndürmek isteyenler de Said'i Nursi'ye ve kitabına karşı olanlardır."

Görüleceği üzere, Kürt Said, açıkça Kuran'da geçen "nur" bahsinin Risale-i Nur olduğunu iddia etmektedir. Hatta, Hazreti Ali'nin de kasidelerinde kendisine seslenilmiş olduğunu öne sür erek, kasidelerdeki seslenişlerin, hiçbir ilgisi olmamasına rağmen, kendisi için söylendiğini iddia eder.

"-Ey Değeri Yüce Olan İsm-i Azanı'ı taşıyan Kişi'

Dövüş; korkma! Savaş; çekinme!"

Molla Said, bu sözlerle kendisine seslenildiğini nereden mi biliyor? Bunu Said şöyle açıklıyor:

"Kaside-i Cel Celutiye'de okumadığım bir kaç sayfa vardı. Kitabı açarken o sayfaları atlıyor, okuduklarımı ilaveten iki sayfa

daha okuyordum.

Ne var ki, kitabı her açışımda, okumak istemediğim sayfalar arasında bulunduğu halde; bu kasideyle başlayan sayfa açılıyordu kendiliğinden. Ama ben yine okumu yor; atlıyordum. Bu durum; 70 kez, hatta belki 100 kez böyle oldu. Yani: Ey değeri Yüce olan İsm-i Azam-ı taşıyan kişi! Seslenişiyle karşılaştım. İşte o zaman hayret içinde hayret ettim.

Bir aralık; acaba bu sayfa neden açılıyor onu da okursam ne olur diye düşündüm. Baktım ki, Kaside-i Cel Celutiye'yi okumaktaki asıl amacı bu sayfa gösteriyormuş. Bunun üzerine daha önce o sayfayı okumamakla ne kadar hata ettiğimi anladım. Ondan sonra okumaya başladım.

Bu sayfa yine kendiliğinden açıldı birçok kez. Ve ben durumu arkadaşlara anlattım. Onlar da hayret içinde kaldılar. Dedim ki bu durum Cel Celutiye'nin bir kerametidir. Yani sayfa, benimle ilgili olduğunu, bir keramet olarak bildiği için, kendiliğinden açılıyor ve ben seninle ilgiliyim demek istiyordu.

Sayfanın kendiliğinden açılması, 'beni yaz, kaleme al!' demekti. Bir işaret içindi inanmayanlara, inandırmak için yazdırmak istiyordu kendisini. Şükürdü bu, benim davama da büyük bir delil durumundaydı... Tam zamanında imdadımıza yetişmişti... Davam için delilsiz kaldığım bir zamanda, açılan sayfadaki, hitaplarıyla elimden tutmuştu. Hazreti Ali: 'Ey değeri yüce olan İsm-i Azam'ı taşıyan kişi! Dövüş korkma! Savaş; çekinme!' diye seslenmişti bana.

Birinci mısra ile başlayan 3-4 satırda 3-4 tane kuvvetli delil ve belirti vardır ki, Ey değeri yüce olan... İsm-i Azam Taşıyan! Şeklindeki genel hitabıyla özellikle bana sesleniyor!.. "

Sikke-i Tasdik-i Gaybi adlı kitabında geçen bu övünmelerin dışında, aynı iddia Lem'alar adlı kitabındaki yazılarda da tekrarlanmıştır. Burada da, Hz. Ali'nin kasidelerinde gelecekten bazı olayları haber verdiğini ve özellikle kendisine seslenerek, şöyle dediğini iddia eder:

"-Ey Molla Said; Ey Said-i Kürdi; Ey Bediüz-Zaman! O zamana yetiştiğinde, o zamanın belalarından kurtulman için sana ders verdiğim İsm-i Azam' la dua et! Biz, peygamberin ailesi olarak, sıkıntılı zamanlarda yardımcı çıkarıp imdada koşuyoruz."

Gerçekte Hz. Ali'nin böyle bir şey demediğini kendisi çok iyi biliyor fakat müritlerini kandırmak için sözleri böyle yorumlayarak, Hz. Ali'nin böyle demiş olacağını veya bunu kastettiğini yazıyor. Üstelik, Hz. Ali'nin peygamber ailesinden biri olarak, sıkıntılı zamanlarda bir yardımcı çıkardıklarını ve bu yardımcının insanların imdadına koştuğunu söylüyormuş! Yani Molla Said'e göre, Hz. Ali, ya Allah'ın adına konuşmakta, ya da kendi gibi mehdileri(!) peygamber aileleri göndermektedir! Tabii Said bu yalanlarla da esas olarak kendisini ima etmekte, yani peygamber ailesinin, bu sıkıntılı zamanda kendisini imdada gönderdiğini söylemek istemektedir. Kısacası Kürt Said ki, kendi de Hz. Ali'nin ağzından kendisine "Said-i Kürdi" diye seslenmekte olup, bütün bu yazılarıyla bir peygamberlik veya mehdilik iddiasında bulunmaktadır!

Zat-1 Hallerini böyle gören Molla Said, yazdıklarını da bundan geri bırakmayıp, risalelerin Kuran'da işaret edilmiş olduğunu belirtir:

"-Allah göklerin ve yerin nurudur- anlamındaki bir cümleyle başlayan nur ayetindeki nur: risale-i nur'dur."

"Bu ayete göre: Risale-i Nur da, onun yazan da ateş dokunmadan yanan bir elektriğe benzer. Risale-i Nur neden bir elektriğe benzer? Çünkü O, ne doğunun bilginlerinden, ne de batının felsefe ve fenlerinden gelmiştir. O, doğunun da batının da üstünde bulunan, Kur'an-ı Kerim'in geldiği yüce arş mertebesinden alınmıştır."

Bu yazılar, gerçekte Kürt Said'in kendinin yazdığı ve adını kendisinin verdiği Nur Risaleleri'dir. Yalnız ona göre, bu risaleler, Kuran'da müjdelenmiştir. Hatta bu risaleler, Said'e göre, aslında kendi yazdıkları değil, Kuran ve diğer kutsal kitaplarda olduğu gibi Allah'tan gelen kutsal bir kitaptır. Nitekim, risalelerin, Kuran'ın geldiği arş mertebesinden alındığını açıkça söylemektedir. Bu tür bir iddia, kuşkusuz, peygamberlik iddiası olup, buna göre, risaleler de kutsal kitap olmaktadır!..

Said, bu densizliği o dereceye kadar vardırmıştır ki, mesela, Hicr Suresi'nin 87. ayetinde, Risale-i Nur'a işaret edildiğini iddia ederek, bu ayetin aslında gerçek anlamının şu şekilde olduğunu yazmıştır:

“Ey Said-i Nursi! Sana Kuran’ın ünlü 7 temelini parlak bir şekilde ispatlayan ve Fatihanın, nuruna mazhar bir aynası olan Risale-i Nur’u verdik.”

İşte Türk Ulusuna benimsetilmeye çalışılan Molla Said’in aklının dibindekiler ve yazılan bunlardır. Bu durum, aslında bir ruh hastalığının göstergesi olup, dolayısıyla risaleler denilen saçmalıklar da bu kriz anlarını ifade eden sayıklamalardan başka bir şey değildir. Said, kendisini peygamberliğe öylesine kaptırmıştır ki, ona göre risalelerin dairesi içine girenler tehlikede olan imanlarını kurtardıkları gibi, kabre ve cennete de bu imanla gireceklerdir. Bu risaleler, Said’e göre, Allah’ın kitabının ayetleridirler! Bizzat kendi ifadesiyle, Kuran’daki ayetlerden sızmış, süzülmüş şeylerdir! İşte onun için de risaleleri kendince haklı olarak övmektedir!..

1922 yılında, Mustafa Kemal Atatürk, Konya’ya yaptığı ziyarette bir medreseye gittiğinde, orada bulunan bir molla, medreselerin sayısının arttırılmasını ve medrese öğrencilerinin askere alınmamasını rica eder. Bunun üzerine kendini tutamayan Atatürk, özellikle bu askere alma düşüncesine karşı olan mollaya kesin bir ifadeyle şöyle cevap verir:

“Ne o, yoksa sizin için medrese, Yunanlıları mağlup etmekten, halkı zulümden kurtarmaktan daha mı değerlidir? Millet kan içinde yüzerken, halkın en iyi çocukları cephelerde dövüşür, yurt için canlarını feda ederken, siz burada, genç sapasağlam delikanlıları besiye çekmişsiniz!” Bu asalakların askere alınmaları için hemen yarın emir vereceğim.”

Atatürk’ün bu cevabı karşısında yüzleri kızaran mollalar ona hiçbir şey söyleyemezler. Zaten Atatürk de onlara bir şey deme fırsatı bırakmadan, burada yapacak işimiz kalmadı diyerek ayrılır. Medreseden ayrıldıktan sonra, yanındaki Sovyet Rusya elçisi Aralov’a otomobilde şu açıklamayı yapar:

“Savaş sona erince onlarla daha ciddi konuşacağım! Her şeyden önce onları mali dayanaklarından, vakıflardan, yoksun edeceğim. Yurt topraklarının büyük bir parçası, nerede ise üçte ikisi, belki de daha çoğu vakıftır. Bu topraklar mollaların yaşama kaynaklarıdır. Bunların çoğu köylülerin elinden alınmış topraklardır.

Buna son vereceğiz. Bir de utanmadan hükümetten yardım istiyorlar."

Atatürk, Aralov'a medreseler hakkında bilgiler vererek, Anadolu topraklarında halen delikanlıları askerden kaçıran on yedi bin medrese bulunduğunu söyler. Atatürk, bu ülkeyi mollaların dualarının değil, Türk askerinin dökülen kanının kurtardığını başka vesileler ile başka yerlerde de dile getirir. Buna karşılık bu dinci molla takımı ise, ülkenin dört bir tarafı işgal altında iken, askeri gücün oluşmasını engellemeye çalışmaktadır, ki, bu zihniyet ne yazık ki hiçbir zaman değişmemiştir.

Nitekim, Kürt Said de Konya'da Atatürk'e ricada bulunan molladan farklı düşünmüyor, gençleri askerden kurtarma konusunda, Nur Risaleleri'nin bir parçasını teşkil eden Lem'alar Risalesi'nde şöyle diyordu:

"Risale-i Nur öyle değerli bir kitaptır ki, Kuran'ın onda yansıyan nurlarına hizmet etmek, askerlikten ve kutsal savaştan bile üstündür, benim elimde fırsat ve param olsa, Risale -i Nur hizmetinde olan değerli kardeşlerimi askerlikten kurtarmak için; bin lira karşılığında bile olsa bedeli; öder ve kurtarırım onları."

Yani Kürt Said'e göre, risaleler, askerlikten ve hatta kutsal savaştan bile üstündür! Önemli olan, Risale-i Nur'a hizmet etmektir! Çünkü Said'e göre, kuşlar bile Risale-i Nur'la ilgilenip, risalelerin başarılarından dolayı onu tebrik edip alkışlamaktadırlar. Risale-i Nur'a çekirgeler, kuşlar bile ihtiyaç duyarlar. Risaleler okunurken bu çekirgeler ve kuşlar gelip onu dinlerler!.. Çünkü, Said'e göre; risalelerde yazılı olanlar Kuran'ın malıdır, Allah'tandır; Hazreti Muhammed nasıl Kuran'ın bir tercümanı ise, kendisi de Risale-i Nur'un yani Kuran'ın geldiği yüce arş mertebesinden alınmış olan bu yazıların bir tercümanıdır!.. Tabii bu mantığın doğal sonucu olarak da, yazılarında sürekli olarak Risale-i Nur'a hizmet edenleri onun cennete götüreceği belirtilir!..

Said'in Risaleleri hakkında söyledikleri bir kitap oluşturur. Bu zırvalardan bir kaç örnek:

"Şeriate, ruha nüfus etmenin en kısa, en hatasız, en zevkli yolu; Risale-i Nur'a bağlanmaktır."

“Risale-i Nur’u okumak, O’na hizmet etmek bir ibadettir. Ona hizmet, üç aylarda yapılan zikirlere bile tercih edilmelidir.”

“RISALE-I NUR GÜNAHLARA KEFFARETTIR”

“Risale-i Nur, tek başına bir ordu kadar güçlüdür.” “Risale-i Nur’a itiraz edilemez. Yapılacak bir itiraz, en ulu kişilerden Kutb-u Azamdan da gelse aldırış edilmemelidir”

İşte, Türkiye Cumhuriyeti’nin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’in, ABD’de profesörlük yapan Şerif Mardin’in, Milliyet gazetesinin köşe yazarı Şahin Alpay’ın, Türkiye’de ve Türk Cumhuriyetlerinde Türk insanını fikren zehirleyip Amerikan-İngiliz kültürüne adeta misyonerlik yapan Fetullah Gülen ile daha böyle nicelerinin yere yurda sığdıramadığı, ölüm yıldönümlerinde en büyük camilerde mevlitler okutturulan Said, budur!..

Hâlbuki, sırf İslam inancının esasları bakımından düşünülecek olsa dahi, görüleceği üzere Kürt Said’in sayıklamaları, Kuran ile temelden birbirine zıttır. Said, açıkça “ben peygamberim” dememiştir ama bütün söyledikleri bunu dolaylı olarak ifade eder şekil dedir. Yoksa, risalelerin arş mertebesinden alındığını, bunların Kuran’ da işaret edilmiş olduğunu ve hatta Hazreti Ali’nin bile kendisini kastettiğini ileri sürmenin, başka bir anlamı yoktur! Bu ise, İslam’a göre, “ridde”, yani İslam’dan dönmedir. Hazreti Muhammed’in hastalanıp ölmesiyle birlikte Arabistan’da bir sürü, dinden dönen ve yalancı peygamber görülmüştür. O dönemdeki yalancı peygamberler ile ilgili olarak, kökten dinciler tarafından öldürüldüğü iddia edilen Bahriye Üçok, “İslam’dan Dönenler ve Yalancı Peygamberler” adlı kitabında günümüze de ışık tutacak şekilde şöyle der:

“Bu iktisadi ve siyasi durumdan faydalanmak isteyen bazı kimseler, kendi kasaba ve bölgelerini Medine hükümetinin nüfuzundan sıyırarak kendi şahıslarına bağlamak ve böylece zekât veya başka adlarla toplayacakları vergileri, kendilerinin ve kabilelerinin refah seviyesini arttırmak için kullanmak istiyorlardı. İşte böyle bir gayeye ulaşabilmek için bazı kimseler peygamberlik iddiasını da kendilerine uygun bir yol olarak seçtiler.”

Gerçi, müritleri, yani nurcular da Kürt Said için açıkça “peygamber” demezler fakat onu hiç kimsenin ulaşamayacağı bir

mertebede görürler. Ona, “peygamberliğin parlak aynası”, “peygamberlik ağacının son ve parlak bir meyvesi” derler. Hatla bu kesime göre, Molla Said, peygamber devri hariç, insanlık tarihinde benzeri görülmedik bir alimdir. Kimi nurcu ise peygamber devrini de hariç tutmayıp, Said’i bütün insanlık tarihinin en ileri ve en mükemmel derecesine ulaşmış biri olarak gösterir. Nurculara göre, Said’in, en değersiz tutumuna ve durumuna bile uymak gerekir. Aynı şekilde, risaleler de nurcular tarafından emsalsiz bir hazine olarak yüceltilerek, Kuran’ın gerçeği, imanın miracı olarak sunulur.

Hizbullah’ın öldürdüğü Zehra Vakfı’nın Başkanının ve bir üyesinin cenaze törenine katılanlar Kur’an-ı Kerim yerine Risale-i Nurları okuyorlardı. Nurculara göre, Risale-i Nur, Hazreti Muhammed’in vaadettiği kitaptır; Kuran’ın bir yayılmış biçimidir; Kuran’ın tasarrufunda bulunduğundan ona uzanan ve ilişmek isteyen her el kırılır ve her el kurur. Kısacası, Risale-i Nur; bu müritlere göre, bir şeriat kitabı, aynı zamanda da bir dua kitabı, hikmet kitabı, kulluk kitabı, emir ve çağrı kitabı, zikir kitabı, düşünce kitabı, gizli ilimler kitabı, tasavvuf kitabı, mantık kitabı, vs. vs. dir. Yani bu Nurcuların bütün bu iddialarla birlikte tek diyemedikleri, Said’in bir peygamber, Risale-i Nur’un da yeni bir kitap olduğudur. Fakat bunu da dolaylı olarak sürekli dile getirmişler ve bu düşünceyi beyinlere şırınga etmişlerdir. Bunun sonucu olarak da her nurcu, Said’i bir peygamber, yazdıklarını da bir kutsal kitap gibi görmektedir. Nitekim, Nur talebelerinin gizli gizli bir yere toplanıp, zikr ile okudukları Kuran değil, risalelerdir. Çünkü onlar için, Risale-i Nur, insanoğluna yetecek bir hazinedir. Her şey orada yazılmıştır. Onlara düşen görev, bu risaleleri durmadan okumak ve yazmak, işin açığı Said’e ve risalelerine körü körüne inanmak ve itaat etmektir!..

Tabi bütün bunları Said’e ve risalelerine yakıştıran sadece müritleri değil, aynı zamanda Said’in de kendisidir. Yukarıda ortaya koyulduğu üzere, bizzat Molla Said ‘in kendisi, yazılarıyla peygamberliğini ima etmiş, yazdıklarını da vahiy gibi göstermiştir. Said’e göre de her şey risalelerde yazılmış olup, insanın âlim olabilmesi için başka bir şey okumasına gerek yoktur. Nitekim, Said, bu konuda şöyle der:

“Risale-i Nur’u okumak ya da yazmak, âlim olmak için yeterlidir. Başka şey istemez. “

Said, böylesine “işkembe-i kübra”dan atarken bunun gerekçelerini de açıklamaktan geri kalmamıştır. Çünkü yine kendi yazdıklarına göre, on beş yıl ders alınarak ancak okunabilen kitapları yalnızca üç ayda okuyup öğrenmiş, on beş yılda ancak okunabilen yüzden çok kitap okumuş, her sorulan soruya en güzel cevabı vermiştir!.. Sırtını yere getirmediği alim hiç yoktur. Öyle ki bir iki günlük eğitim(!)’in ardından kendi hocalarını bile geride bırakmıştır. Yüz kitabı okuyup okumadığı bilinmez ama böylesi bir kişinin Türk insanına büyük bir din adamı, hatta filozof gibi gösterilmeye çalışılması, “kasıf’tan “Gaflet” ten, “Delalet”ten ve dahi “İhanet”ten başka şey değildir!

Kaldı ki Nurcular; Atatürk’e, ilkelerine ve Türkiye Cumhuriyeti’ne karşıdırlar. Nurculara göre; Türkiye Cumhuriyeti bir askerî istibdat ve sapıklıktır. Cumhuriyet, onlara karşı hücum etmek için girişilmiş bir zındık hilesidir. Nitekim, Said’e göre, mutlak istibdada “Cumhuriyet”, mutlak din sapıklığına “rejim”, mutlak safahata “medeniyet”, keyfi cebre “kanun” adı verilerek kurulmuştur. Türkiye Devleti, sadece İslâm’a değil, ahlâka da aykırıdır. Öyle ki, bu cumhuriyette, camiler mihrapsız, köyler imamsız, şeyhler hırkasız, müritler başsız bırakılmıştır. Hâlbuki, olması gereken devlet, bir din devletidir! İşte Nurcuların görevi de bu din devletini ve şeriatı gerçekleştirmektir. Tabiî bu kapsamda Nurculuk milliyete de karşı olup, onlara göre gerçek milliyet İslâmiyet’tir. Osmanlılık ise, bu ülkenin olması ger eken siyasî şeklidir. Her ne kadar başından beri Nurcular, siyasetten uzak durduklarını iddia etmişlerse de, bütün bu görüşler tamamen siyasî olup, amaçları da kendi istekleri doğrultusunda bir Şeriatçı ve Kürtçü din devleti kurmaktır. Bu devletin esas yapısı ise, Said’in öğretim konusundaki düşünceleriyle kendini ele vermektedir. Çünkü, Said’in en yüksek bir öğretim kurumu olarak kurulmasını istediği ve Kahire’deki Camiülezher’in kardeşi olacak Medresetüz Zehra’nın öğretim dili şu formüle dayandırılmıştır: “Lisânı Arap vacip, Kürdî caiz, Türkî lâzım”!..

Bunları söyleyen sadece Kürt Said’in kendisi olmadığı gibi, bu iddialar eskiden kalmış da değildir. Nurcular, halen aynı fikirdedirler.

Meselâ, Nurculuğu sayesinde ve onun bunun kitabını kendi adına basarak süratli bir şekilde profesörlüğe yükselmiş olan Ahmet Akgündüz de aynı şeyleri söylemektedir. Akgündüz'ün, 1993 yılında Konya Selçuk Üniversitesi'nde doçent iken, Said ile ilgili bir konferansta söyledikleri, 15.02.1993 tarihli Hürriyet gazetesinin 23. sayfasında bir ara haber olarak şöyle yer almıştır:

NURCU DOÇENT

“Cumhuriyet zındık düzeni”

Konya Selçuk Üniversitesi Öğretim Üyesi Doçent Dr. Ahmet Akgündüz, Said-i Nursi ile ilgili konferansta, cumhuriyet rejimi için, “zındık düzeni” deyimini kullandı. Akgündüz, İslâm'ın yeniden doğuşunun Anadolu ve İstanbul'dan başlayacağını belirterek, “Bediüzzaman Said-i Nursi ve Hazreti Muhammed bunu belirtmişlerdir” dedi. Ankara Kültür ve Eğitim Vakfı tarafından düzenlenen, ‘Bilinmeyen Bir Dahi, Said-i Nursi’ konulu konferansta konuşan Doç. Dr. Akgündüz, “O sürekli olarak Kürtçü, bölücü olarak tanıtılmıştır” dedi. Said-i Nursi'nin Kuvayı Milliye hareket ine de katıldığını belirten Akgündüz, “Ancak Bediüzzaman bir zındık düzeni kurulduğunu görünce Ankara'daki yönetici kadroları ile ilişkisini kesmiştir” dedi. Cumhuriyeti, “istibdat Düzeni” olarak tanımlayan Akgündüz, Said-i Nursi'nin, her türlü baskıya rağmen, Türkiye'den ayrılmadığını söyledi. Konferansa ANAP Ağrı milletvekili Fecri Alpaslan da katıldı.”

Görüldüğü üzere, bu sözler ile Molla Said'in dedikleri arasında hiç bir fark yoktur. Ve bu sözleri söyleyen ise, şu anda Türkiye Cumhuriyeti'nin bir üniversitesinde Türk insanına “ilim-irfan” öğretmektedir!.. Aslında bu kişinin, yani Ahmet Akgündüz'ün, bilimsel eser diye yayınladığı bazı yayınların da kendi eseri olup olmadığı tartışmalıdır. Çünkü, Vakıflar adlı kitabının, dipnotlarına kadar başka bir İslâm yazarının eserinden aynen alındığı iddia edilmektedir. Keza, Osmanlı Kanunnameleri adıyla ciltler dolusu yayınladığı eserin de daha önce yazılmış Batılı bir bilim adamının eseri olduğu fakat bunda dahi çeviri yanlışları yapıldığı belirtilmektedir. Son yayınladığı Harem'le ilgili kitabı da, cezaların yorumu bakımından tamamen şer'i kurallara dayandırılmıştır!..

Doç Dr. Ahmet Akgündüz, “Belgeler Gerçekleri Konuşuyor (5)” adlı kitabında, Atatürk ve İnönü’nün Kürt Said’i çok tahrik ettiği iftirasına sarılarak şunları söylüyordu:

“Cumhuriyetin ilk yıllarında, birinci ve ikinci reisicumhurun talimatlarıyla, Bediüzzaman çok tahrik edilmiştir. Ancak o, müsbet iman hizmetini hiçbir şeye tercih etmemiştir. Şimdi muvaffak olan Bediüzzaman’dır. Bütün yasaklamalara ve engellemelere rağmen, bugün Türkiye’de ve belki de dünyada en çok okunan eserler arasında Risale-i Nur başta gelmektedir. Hâlbuki devletin bütün imkânları kullanılarak basılan ve dağıtılan bildiğiniz bir takım kitapları, ders geçme derdi dışında kimse okumamaktadır. Uzun zaman içinde kimin galip ve kimin mağlub olduğu ortadadır ve istikbal de inşallah İslam’ın olacaktır. “

Akgündüz, Fetullah Gülen’e yakınlığı ile tanınan Nil Yayınlarından çıkan kitabının 58. sayfasında Üstadlarının şu sözlerine yer veriyordu:

“İslamın yıkılışı buradan başladı; ihya hareketi de buradan başlayacaktır. Ben Mekke’de dahi olsam Anadolu’ya gelirim.” cevabını vermiştir.”

Nurcu Yazar Aynı kitabın 59. sayfasında Kürt Said’in her türlü zulmü gördüğünü de şu sözleri ile anlatıyordu:

“Bediüzzaman, kendisine her çeşit zulmü yaptıkları ve her türlü hakareti reva gördükleri halde, devleti tekfir etmemiş, bir iki şahsın keyf-i küfrisini devlet olarak görmemiştir. Her ne kadar, orduda Müslümanlara karşı bir kısım zulümler ve orman kanununu andıran haller, kasıtlı ve Türk ordusunu millet nazarında kötülemek isteyen insanlar tarafından devam ettirilse de, Bediüzzaman’ın her çeşit zulme maruz bırakıldığı, 1926-1950 arasındaki ordunun fertleri ile bugünkü hiç kimse mukayese dahi edemez, işte o günkü halinde bile, Bediüzzaman, Türk ordusunu İslamın nurunu söndürmek için kullanmak isteyen bir şahsın bütün menfî gayretlerine rağmen, tarihe geçmesi gereken ve bahsettiğimiz müspet hareket düsturunun neticesi ve meyvesi olan şu sözlerini söylemektedir:

Garibdir hem çok gariptir. Yedi yüz sene müddetince İslamiyet’in ve Kur’an’ın elinde şerefşi’ar ve barika-asa bir elmas kılıç olan Türk milletini ve Türkçülüğü, muvakkaten İslamiyet’in bir kısım

şe'arine karşı kullanmaya çalışır. Fakat muvaffak olamaz geri çekilir, 'kahraman ordu, dizginini onun elinden kurtarıyor" diye rivayetlerden anlaşılıyor."

Akgündüz kitabının 125. sayfasında ise İslamiyet'ten ayrılanların, sapanların, Küfür içinde olanların birer nemrut ve Firavun yerine geçtiklerini kendi heykellerini dikerek, Müslümanların Türbe, makam ve büyük zatların kabirlerine karşı gösterdikleri hürmeti kendilerine kıyaslayarak sanki kendine taraf olarak, gurur ve putçuluk hadisesi olarak değerlendiriyorlar diyor ve şunları ekliyordu:

"Şunu özellikle ifade edeyim ki, Cumhuriyet' in ilk döneminde türbelere, zaviyelere ve belli makamlara karşı yürütülen tahribat hareketinin altında bu yatmaktadır. Bu işi yürütenler kendi heykellerini diktikleri gibi, İslam alimlerinin kabir ve makamlarını bir heykel gibi kabul ederek hücum etmişlerdir. Çünkü kendileri birer Nemrut ve birer Fir'avun kesilince, karşılarında kendilerine rakip olabilecek hiçbir şahsiyet, -isterse tarihte olsun- tamamen yok edilmiştir. Bu çok önemli bir nokta. Zira Firavunu aratmayacak derecede enaniyetlerin zirvede nice zalimleri, 20. asır insanları çok iyi tanımaktadır."

Kitabın 126. sayfasına geldiğimizde ise saçmalıkların zirveye taşındığını görüyoruz:

"20. asırda neden böyle oldu? Neden heykelcilik, putçuluk hâkim oldu? Yine Bediüzzaman'ın tespitiyle, bunlar Allah'ı tanımadıkları için çok şeylere ve çok zatlara bir nevi ruhubiyet vasfını vermişlerdir. Dolayısıyla putperestlerin başka bir nevi olan heykelperestlerin ve suretperestlerin, gayet müthiş bir riyakârlık manasında olan şan ve şeref peşinde koşmaları, 20. asrın en önemli özellikleri arasında. Bu hadise mühim bir nokta. Benim kanaatime göre Rusyadaki Lenin ve S talin heykelleri bu manada olduğu gibi, Yugoslavya'daki Tito'nun heykelleri de bu manadadır. İster İslam aleminde, ister Türkiye'de... Zikrettiğimiz tarzda heykelleri görmek mümkündür. Ve bunu söylemek kimseye hakaret de değildir. Özellikle ifade edeyim. 20. asır, putperestliğin modern şekli olan heykelperestlik asrı olmuştur ve Kur'an, putperestlik gibi heykelperestliği de şiddetle reddetmektedir."

Gülen'in, Nil Yayınlarınca yayınlanan "Belgeler Gerçekleri Konuşuyor", adlı kitabın 70. sayfasında da, Nurcu Yazarın, kurtuluş savaşının kazanılmasındaki "ruh"a reddiye getirerek söylediklerini ibretle izliyorduk:

"Bu ruh, Türkçülük ruhu değildi; bu ruh, Kürtçülük ruhu hiç değildi. Beyler! Söylemekten kaçınmayın, bu ruh İslamiyet idi; bu ruh, İslam kardeşliği idi. Kuvay-ı Milliyeyi harekete geçiren ve zaferden zafere koşturan da aynı ruhtu."

Kitabın 79. sayfasında Anadolu insanlarını bir arada tutacak ruh ve manevi tutkal Atatürkçülük değildir diyor ve şunları da şunları iddia ediyordu:

"Anadolu insanının fertlerini birbirine bağlayan din tutkalını gevşettiğinden dolayı, Mustafa Kemal'i sevenlerin nispeti tahminlerin çok altında olacaktır."

Kitabın 128. sayfasında Nurcu Yazar adeta tüm kinini kusuyordu:

"... 20. asır putperestleri demek olan heykelperestler, sırf din kokusu var diye sevmeyip tenkit ettikleri, gericilikle itham ettikleri bu adetin ve huyun daha kötüsünü işliyorlar, farkında değiller. Şimdi Türkiye'de, öğretim üyesinden tutun, paşasına kadar, gidiyorlar bir heykelin karşısına, "Medet ummaya geldik, söz veriyoruz!" diye yalvarıyorlar. Ben buna, modern nüshacılık, modern yobazlık diyorum! Yani, eğer Abdulkadir-i Geylani hazretlerinin manevi makamından medet bekleyen bir insanı siz gerici ve nüshacı olarak itham ederseniz, tamamen heykel ve taşımı ibaret olan bir insanın makamına gösterdiğiniz bu davranış tam bir yobazlıktır. Tam bir gericiliktir. Bu sebeple BBC radyosu, "Dünyanın 100 komik olayı" diye bir röportaj serisi neşretti. Bunlardan birisi olarak ta, bizim Türkiye'de 19 Mayıs bayramı münasebetiyle Samsun'da bir generalin, büstün karşısında selam durması gösterilmişti. Yani şimdi bu, bir insana hürmet değildir. Bir Tapmadır. Adına ister çağdaşlık deyin, ister gericilik, ister yobazlık deyin, değişmez."

Sayfa 128'de ise şu hezeyanlarda bulunuluyordu: *"...20.Asır, putperestliğin modern şekli olan heykelperestlik asrıydı. 21. Asır da, müjde veriyorum, heykelperestliğin yıkılış asrı olacaktır! Nitekim Rusya'da yıkıldı, Çin'de yıkılmak üzere, Irak'ta da yıkılacak,*

Türkiye'de de... yani 21. asır başlangıçta, 20. asıda işlenen putperestlik kadar adi bir iş olan heykelperestliğin yıkılış devri olacak."

İslâm tarihçisi olan Prof. Neşet Çağatay, "Türkiye'de Gerici Eylemler" adlı küçük fakat önemli eserinde, Nurculuk için şunları söyler:

"1875te Siirt ilinin Nurs köyünde doğmuş olan Said kendi kendine Bediüzzaman lakabını vermiş ve doğduğu köye nispetle aldığı Nursî soyadını da sonradan, Kuran'da geçen Nur kelimelerinden alınmış gibi göstermiştir. Aslında Kürt milliyetçiliği ve Atatürk düşmanlığına, ümmetçilik akımını güçlendirerek Türk Milliyetçiliğini yok etme yolu ile bir Kürt milliyetçiliği yaratıp ileride bir Kürt devleti kurma hayaline dayanır. Nurslu Said aynı zamanda 31 Mart Vak'ası kahramanlarındandır. Kindar yazıları ile 31 Mart olayının çıkmasına sebep olan Volkan gazetesinin yazarı ve ayrıca İttihad-ı Muhammedi fırkasının kurucularındandır. 1945'lerden başlayarak Nurculuk hare ketinin elebaşısı sayılmıştır. Eserlerinin bir kısmında Peygamber taklitçisi görünür, kendisine gaipten sesler geldiğini, kuşlarla konuştuğumu, Kur'an'da, kendi yaşantısına ve yazdığı şeylere ait haberler bulunduğunu söyleyecek kadar sapık fikirli bir kimsedir. Ne dediğini bilmeyen bir akıl hastasının söz boğuntuları denebilecek anlamsız şeylerle dolu birkaç eseri vardır. Bir hayli artmış taraftarlarına daha fazla kitap satarak para kazanmak düşüncesi ile hareket eden çıkarcı müritleri, bu acayip kitapların orasından burasından pasajlar alarak bir araya getirip yeni kitaplar meydana getirme yoluna sapmış ve bu para tuzağı risalelerin sayısını 136'ya çıkarmışlardır ki bunların çoğundan Said Nursi'nin bile haberi yoktur.

Mahiyeti ve amacı bu olan Nurculuk, DP'nin halkın dinî hislerini sömürme siyaseti yüzünden, geniş bir hoşgörü atmosferi içinde, serbestçe gelişip yayılmıştır...

Nurculara göre Türkiye Cumhuriyeti, bir askerî ibtibdat ve sapıklıktır. T.C Hükümeti nasıl kuruldu sorusuna Nurcuların cevabı şöyledir: "Kur'an la Müslümanlığı hiçe sayar bir şekilde savaşarak bize saldırmak için girişilmiş bir zındık hilesidir. Mutlak istibdata cumhuriyet, mut lak din sapıklığına rejim, mutlak sefahate

medeniyet, keyfi cebre kanun adı verilerek kurulmuştur.” Bu durumda Nurculara göre Türkiye Devleti, yalnız İslâm dinine değil, aynı zamanda ahlâka da aykırı bir yapıdadır. Türk devleti teokrasiye dayanmalı idi. Nurcuların ödevi, böyle bir teokratik düzeni gerçekleştirmek olacaktır. Bu rejimin hiç olmazsa bazı şartları bugün sağlanmalıdır. Meselâ devletin resmî dini İslâmiyet olmalı, hükümet şeriatın koruyuculuğunu yapmalıdır. Anayasa Kur’an olmalı, devletin idaresi de bilginler (ulema) heyetine verilmeli, çok kadın la evlenmeye izin verilmelidir.

Nurcuların, gayeleri uğrunda hapishanelere düşmeleri bir şereftir. Hapishaneler onlar için Medrese-i Yusufiyedir (Yusuf Peygamberin hapse atılmış olmasını telmihle). Nurcular, hapishanelerde hapisleri de kandırıp kendi tarikatlarına sokmak istediklerinden böyle söylüyorlar çünkü onlar, toplum hayatının bütün alanlarına karışarak oraları düzenlemek iddia ve amacındadırlar.

Said Nursi 1960’da öldüğü zaman risalelerin satışlarından gelen çok para yüzünden şeyhin yerine geçme hususunda Nurcu elebaşıları arasında epey mücadele ve bölünmeler oldu...”

NURCULUĞUN KOLLARI

Molla Said’in ölümünden sonra Nurcular, çeşitli sebeplerden dolayı kendi aralarında bölünmüşlerdir. Ancak Said’e olan inanç hepsinde de tartışmasız olarak mevcuttur. Bu inanç bir otorite seviyesinde olup, risaleler yine Kuran gibi kutsal mahiyettedir.

Nurcular, her ne kadar Said’in sağlığında olduğu gibi, kendilerini siyasetten uzakmış gibi gösterip buna karşılık siyasete karışmışlar ise, Said’in ölümünden sonra da aynısı olmuş ve sürekli olarak siyasetin içinde bulunmuşlardır. Demokrat Parti’den sonra, Adalet Partisi, Millî Nizam Partisi ve Millî Selamet Partisi’ni desteklemişlerdir.

Yakın yıllarda ise eğitim ve finans alanlarında yoğun faaliyet göstermektedirler. Bu eğitim ve finans faaliyeti ise sanki bir İran devriminin işareti gibidir. Üstelik çoğu siyasî de oy ve maddi çıkar gibi bazı bilindik yollarla etki altına alınmaktadır.

Said, ölünceye kadar bütüncül bir yapı gösteren Nurculuk ve Nurcular, yukarıda belirtildiği gibi onun ölümünden sonra çeşitli

sebeplerle bölünmüşlerdir. Kimisi risalelerin matbaa ile basılmasına bile karşı iken, kimisi daha ılımlı görünmeye çalışmış, yine kimisi Said'in ve Nurculuğun Kürtçülük vasfını ön plana çıkartırken, kimisi de bu durumu gizlemeye çalışıp, Türk-İslâm sentezi arkasına gizlenmiştir. Nitekim, Fetullah Gülen ve müritleri, bu son dediğimiz gruptan olup, bir yandan Kürt Said'i baş hazret olarak alırken, bir yandan da saf insanlarımızı yanlarına çekmek için Türk-İslâm sentezi kisvesiyle herkesi aldatmaktadırlar.

Nurcuların arasındaki ilk bölünme, Said'in ölümünden sonra ve Adalet Partisi'nin desteklenmesi sırasında meydana gelmiştir. Bir kısmı açıkça siyaset ve basın ile iç içe olmayı savunurken, diğer bir kısım ise bu faaliyeti kabul etmemişlerdir. Ancak bu kabul etmeyenler de siyasete bulaşmışlardır. Aslında bu ayrılığın temel sebepleri, kanaatimizce, takip edilmesi gereken hareket tarzı ve siyasî tavırlar arasındaki görüş farklılığından meydana gelmiştir. Çünkü bir grup, liberal-muhafazakâr taraf içinde yer alırken, diğer bir grup dinci bir partiyi desteklemiştir. Bu ilk bölünmenin dışa yansıyan bir boyutu da yukarıda tespit ettiğimiz farklı görüşe bağlı olarak, Said'in risalelerinin matbaada mı yoksa elle mi yazılıp çoğaltılması meselesi olmuştur. Matbaada çoğaltılmasını isteyenler "Okuyucular" olarak adlandırılmış, geleneğe uygun olarak elle yazılıp çoğaltılmasını isteyenlere de "Yazıcılar" denilmiştir. Okuyucular grubu, Mehmet Kutlular liderliğinde Yeni Asya gazetesini çıkaran farklı bir grubu oluşturmuşlardır ve siyasette de Adalet Partisi'ni desteklemişlerdir. Bir kısmının da Milliyetçi Hareket Partisi'ni desteklediği iddia edilmiştir. Diğer yazıcılar grubu ise Millî Nizam Partisi ile daha sonra Millî Selamet Partisi'ni desteklemişlerdir. Yeni Asya'cıların, esas amaçları Nurculuk ve bunun yaygınlaştırılması çabası olmak üzere, bu maksada ulaşmak için Türk Milliyetçiliği'ni de kendilerine alet etmişler ve millî duyguları sömürerek, bu camiadan taraftar bulmaya çalışmışlardır. Nitekim bugün Fetullah Gülen'in izlediği Türk-İslâm sentezcisi Nurculuk, bunlardan çok farklı değildir.

Mehmet Kutlular grubu, 12 Eylül'den sonra da Demirel'i ve dolayısıyla Doğruyol Partisi'ni desteklemeye devam etmişler, ancak bu grup ta Demirel'den bekleneni tam istediklerini gibi elde edememe tartışması yüzünden tekrar bölünmüştür. Mehmet Kırkıncı

liderliğindeki bu bölünme, Demirel'e verilen desteğe karşı çıkıp, klasik Nurcu çizgiye yaklaşmıştır. Bunlar, Yeni Asya Yayınlarını ve Moral FM radyosunu kurarak kendi çizgilerinde faaliyetlerine devam etmişlerdir. Ancak milliyetçi duyguları sömürmeyi de elden bırakmamışlardır.

Nurcular arasındaki temel bir bölünme de, Molla Said'in ve Nurculuğun Kürtçü vasfının ön plana çıkarılıp çıkarılmaması konusunda olmuştur. Bu bölünmede Kürtlük meselesinin ön plana çıkartılmasını savunanların başını Med-Zehra grubu çekmiştir. Grubun lideri Sıddık Dursun olup, bunlar özellikle Said'in Kürt kimliğinin ön plana çıkartılmasını savunmuşlardır. Sıddık Dursun'a göre, bir zamanlar "Said-i Kürdî" imzasını kullanan Said'in Kürt kimliği kasıtlı olarak kamufle edilmiş ve eserlerindeki rejim karşıtı ifade ve bölümler bilinçli olarak ayıklanıp tahrif edilmiştir. Grup, klasik "talebe hizmeti", yani öğrenci evlerinde eğitimin yanısıra, Tenvir Neşriyatı da kurarak Said'in bütün eserlerini yeniden basmıştır. Cemaatın adı, Kürt Said'in kurulmasını istediği "Medrese-tüz Zehra" adlı üniversiteden gelmekte olup, bunun kısaltılmışıdır. Yani bu grup açıkça Kürtlük unsuruna dayalı orijinal Nurculuğu savunmaktadır. Diğer bir deyişle, bugün olduğu gibi, kendini Türk-İslâm sentezi kisvesi altında gizleyip, Said'in Kürtlüğünü kamufle etmemektedir. Med-Zehra grubunun Med-Zehra Vakfı, Bin Marifet Vakfı, Tenvir Neşri yat gibi kuruluşlarının yanısıra, aylık Dava adlı bir dergi yayını bulunmaktadır.

Med-Zehra grubu da 1991 yılında kendi içinde bölünerek, Zehra Eğitim ve Kültür Vakfı kuruluşu içinde ayrı bir cemaat oluşturulmuştur. Bu ayrılan grup da Med-Zehra cemaatinin özelliklerini taşımakla birlikte, daha çok eğitim faaliyetine yönelik çalışmaktadır. Grup, İslamcı ve Kürtçü ileri gelenlerle yakınlık içerisindedir. Bütün bu yönleriyle de Kürtçü bir çizgidedir. Bunların çeşitli yurt ve üniversiteye hazırlık dershaneleri bulunmaktadır. Bir süre önce yayınına son verilen Yeni Zemin Dergisi'ni çıkartmışladır. Ayrıca Kürtçe yayınlanan Nubihar adlı bir edebiyat dergileri ile bazı yerel radyoları bulunmaktadır.

Fazilet Partisi Milletvekilleri, Recai Kutan'ın danışmanı, Akit Gazetesi yazarları buralarda sözde eğitim seminerleri

düzenlemektedirler.

SANCAK DÜŞTÜĞÜ YERDEN KALKACAK

MÜSİAD'ın eski Genel Başkanı Erol Yarar'ın Nurcu Zehra Vakfı'nda, Kürt Said'le aynı paralelde yaptığı konuşma bu insanların amaçlarını bir kere daha gözler önüne sermektedir:

"Bu işin kilidi Türkiye'dir. İslam ümmetinin sancağı buradan kalkacak, Allah'ın izniyle... Hadis-i Şerif söyledi arkadaşlar... Hilafet sancağı nereden düşerse oradan kalkacak.

...Bak, hep dünyayı düşündürüyor Allah. Bize öyle vizyon vermiş. Köyümüzü, kasabamızı, bölgemizi değil, dünyayı kavramak, Allah'ın arzından hakikaten, Allah'ın bir halife yaratacağı temsilci... Allah'ı temsil eden, Allah'ın arzını temsil eden bütün yakasını düşünen; kuzey, güney, batı böyle bir kavrayış, Allah lütfetmiş. İşte bunu takip etmek buna göre gitmek, buna göre çalışmak, İşte Zehra vakfı!.. Medreset-ül Zehra'dan çıkan talebelerdir. İnşallah bu vizyonla çıkması lazım. Medrese-tül Zehra; Allah inşallah Said-i Nursi hazretlerinin o güzel ifadeleriyle buyurmuş oldukları o Medrese-tül Zehra'yı kurmayı ve böyle bir vizyonu bütün bir dünyayı yönlendirecek vizyonu gençlerimize aşılamayı nasip etsin. Bütün temennimiz budur.

Bakalım sancak ne zaman göklere dikilecek?.. Onun içinde Medrese-tül Zehra'nın talebeleri de olacak. Bir bakacağız ki, Allah'ın izniyle İslam Ordusu'nda!..."

Erol Yarar bu sözleri kendi başına ve boşuna söylemiyordu. Zira bu "özlem" Gülen gurubu dahil tüm Amerikan İslamcılarının ortak hayaliydi. Son Türk devletini Amerikano İslam'ın kılıfına uydurmak!.. Gülen'de, MÜSİAD'ın Eski Genel Başkanı Erol Yarar ile paralel düşünüyor ve şunları söylüyordu:

"Çünkü bayrak burada yere düşmüş, nesil burada mahvolmaya başlamış ve her şey burada bitmiştir. Eğer yeniden bir şey başlayacaksa buradan başlayacaktır. Biz de ızdırap çekecek, maddi ve manevi füzuyat hislerinden fedakârlıkta bulunacak ve burada kalacağız."

Kürtçü ve Şeriatçı bir devlet kurmanın yolları anlatılan bu toplantılarda Akit Gazetesi baş yazan Abdurrahman Dilipak Vakfın

Başkanını ve yöneticilerini katleden Hizbullah için şunları söylüyordu:

“İslam’ın mücahitlere de ihtiyacı var...”

Nurculukta, bu bölünmelerin dışında, ayrıca, “İttihatçılar”, “Konseyciler”, “Aczmendiler”, “Fetullah Hocacılar” gibi guruplar meydana gelmiştir.

İttihatçılar, Yeni Asya cemaatinden kopan diğer bir gruptur, bunlar tipik anlamıyla, klasik Nurculuğu savunanlardır. Bu kapsamda, Atatürk düşmanlığını ön plana çıkarmışlardır. Gerçi Atatürk düşmanlığı bütün Nurcu cemaatlerin ortak özelliğidir, fakat liberal sağ ile muhabbet içindekiler, bazı çıkarların da zorlamasıyla bu düşmanlığı açıktan yapmayıp, bu konuya da pek değinmek istemezler. Nitekim, Fetullah Gülen de bunlardan birisidir. İttihatçıların yayın organı, “İttihad-ı İslâm” adlı bir gazete olmuştur.

Konseyciler, Mehmet Kırkıncı çevresinde toplanmış gruptur. Bunlara önce liderlerinin soyadına izafeten “Kırkıncılar” denilmiş ise de, 12 Eylül’e verdikleri destek nedeniyle “Konseyciler” olarak adlandırılmışlardır. Kırkıncı, rejimi destekleyen birçok fetva çıkardığı gibi, 1982 Anayasasına da evet demiş ve hatta Evren’in Ulul-emr (yani İslâm Devlet Başkanı) olduğunu söylemiştir. Ancak bütün hu desteklerine rağmen, fazla bir güç ve taban elde edememiş, aksine İslamcı çevrelerden de tepki almıştır.

Aslında Kırkıncı olayı da önemli bir noktadır. Çünkü Mehmet Kırkıncı örneği, Nurcu bir cemaat liderinin sırf ön plana çıkmak ve güç elde edebilmek için neleri göze alabileceğinin ve karşımıza hangi kılık ve fikirler ile çıkabileceğinin bir göstergesidir. Nitekim, günümüzde de Fetullah Gülen, kendini ve Nurculuğu, olduğundan çok farklı, hatta bir felsefeymiş gibi sunmaya çalışmaktadır.

Fetullah Gülen’in esrarlı bir şekilde bürokratik, finansal ve öğretim alanındaki yoğun faaliyetlerine karşılık. Nurculuk, yakın yıllarda ve özellikle bu yıl içinde eylemci grubunu da ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Her ne kadar bütün bu Nurcu gruplar ayrı ayrı gibi görünseler bile nihayetinde hepsi de aynı kaynağa dayalı olup, hepsi de ortak bir amaca doğru ilerlemektedir. Gülen, ılımlı bir şekilde dinciliği yaygınlaştırıp, Nurculuğu benimsetmeye çalışırken, Nurculuk aynı zamanda eylemlerini de ortaya koymaya başlamıştır. 1940’lı yılların ticanilerini andıran bu Nurcu kol, “Aczmendiler” adıyla anılan

cübbeli, asalı, uzun saçlı ve sakallı gruptur. Liderleri, Kürt kökenli. Akşam Sanat Okulu mezunu Müslüm Gündüz adlı kişidir. Gerek Gündüz ve gerekse müritleri, açıkça Nurcu olduklarını söylemekteydiler. Fazla kalabalık olmamalarına karşılık, propaganda amacıyla ortaya çıktıklarında tamamı her yerden gelip eylem yerinde toplandıkları için sanki önemli bir güçmüş gibi bir görüntü yaratmaya çalışmaktaydılar. Hâlbuki bunlar topu topu 300-400 kişilik bir cemaatten fazla değildir Ama ortaya çıkınca hepsi birlikte çıkmaktadır. Bu kalabalık, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üç dakikada halledeceği basit bir meseleydi. Fakat nedense göründükleri yerde adeta bir hareket serbestliği tanınmaktaydı. Bu da Nurculuğun devlete ne ölçüde taşınmış olduğunun bir karinesiydi. Yoksa bu devlet çok ayaklanmalar görmüştür, ama yeter ki yerinde ve gerekli tedbirler alınabilsin!

Aczmendiler, tıpkı Kürt Said'in kıyafeti gibi, siyah bir sarık ve siyah cübbeli olup, hepsi de uzun saçlı ve uzun sakallıdır. Çoğunun saçı da örgülüdür. Tamamı birer asa taşımaktadır. Eylemleri, ilk zamanlar, belli bir noktada toplanıp, cemaat ayinini, yani kendilerine özgü zikirlerini yapmaktır. Ama elbette bu eylem giderek başka mecralara dökülecektir. Nitekim, 96-99 yılları arasında yaz aylarında camilere gidip, önünde ve içinde tef çalarak zikir yapmaya kalkışmışlardı. Zikir hareketleri ise tam bir tımarhane vakasıydı.

Memurların zamları protesto etmek için yaptıkları toplantı ve yürüyüşlerini, acımasız bir şekilde tekme tokat dağıtan hükümet, sıra bu Aczmendiler'in tefli zikirlerine gelince adeta seyirci kalmaktaydı. Öyle ki, Aczmendiler'in 96-99 yılları arası yaptıkları birçok toplu gösteri, emniyet güçleri tarafından adeta nezaketle izlenmiştir. Bunun sebebi elbette ki İçişleri Bakanı ve mensubu olduğu Doğruyol Partisi ile Refah Partisi'nden oluşmuş hükümetti. Keza, Aczmendiler, 20 Ekim 1996'da Yeni Asya gazetesinin düzenlediği Molla Said mevlidi için sabahın erken saatlerinde yine topluca Ankara'daki Kocatepe Camii'ne gelmişler ve gösteri amacıyla öğle namazına doğru caminin içine girmeye kalkıştıklarında da polisle aralarında olay çıkmıştır. Tabiî olay derken, bu durum, memurların gösteriler ini dağıtmak ile aynı değildir. Hiçbir kuvvet kullanmadan ve adeta tembihli gibi gözle görülür bir nezaket içinde bir kısım Aczmendi gözaltına alınmıştır".

Hatta gözaltına alınanlar götürülmek üzere otobüse bindirilirken kimi Aczmendi, polise el uzatmaya kalkışmıştır. Bu durum devlet adına bir ayıptır. Çünkü öğrencilerin, memurların ve işçilerin üzerine en sert şekilde gönderilen emniyet güçlerini bu Cumhuriyet, laiklik, Türklük ve Atatürk düşmanı kalabalık karşısında etkisiz ve seyirci gibi tutmak, devletin temeline dinamit koymaktır!.. Halbuki Aczmendiler, o gün bütün kinlerini kusmuşlar, devlete ve Atatürk'e hakaret etmişlerdir!.. Caminin önünde kıldıkları namazdan sonra bir Aczmendi dua ederken, "Kan istemiyoruz, bela istemiyoruz, fakat bizi mecbur ediyorlar." demiş, devamla, kendilerine zulüm yapıldığını ve bunun Said Nursi döneminde de yapıldığını ileri sürerek, Atatürk hakkında da, "devrin Reisicumhuru Mustafa Kemal Deccal'i". diye söz etmişlerdir!..

Dikkat edilecek olursa, Aczmendiler açıkça devleti tehdit etmekte ve kendilerine engel olunduğu takdirde, kan çıkabileceğini söylemekteydiler. Yani diğer bir deyişle bir avuç küstah etnik dinci, Türk Devleti'ni tehdit etmekte ve hükümet de bunlara karşı adeta bilinçli bir şekilde tepkisiz kalmaktaydı!.. Bunun tek bir anlamı vardı, o da, devletimizin tepeden tırnağa bir ihanet tehlikesi içinde olduğudur!.. Hatta birçok basın yayın kuruluşu ile "Atatürk'e düşman bir Kemalistliği" kimseye bırakmayan yazarlar Nurculuğu övmekte ve bu olaylara karşı hiç bir tepki göstermemektedirler. Aczmendiler'in yeni yeni kendilerini göstermeye başladıkları sırada, 96' Haziran ayında, Müslüm Gündüz, HBB televizyonuna çıkartılmış, açıkça herşeye küfür etmesine izin verilmiştir. Bu hareket, "çok seslilik" veya "düşünce özgürlüğü" değildir! Çünkü, Müslüm Gündüz adlı kişi, 12 Haziran 1996 akşamı yayınlanan o programda;

"Kemalizm bir dindir. Allah'ı Mustafa Kemal, peygamberi İsmet İnönü'dür.'.. Demokrasi dinsizliktir. Laiklik de öyledir!.. Geleceğiz, Türkiye'yi alacağız. Hiç merak etmeyin!" diyebilmiş, hatta aynı konuşmasında, imam nikâhı yapılmamış evliliklerden doğan çocukların birer "piç" olduğunu savunmuş, fakat bütün bu sözlere karşılık, bu zat hakkında hiç bir yasal işlem yapılmamış, hiç bir Cumhuriyet Savcısı tarafından, bu yayın bir suç duyurusu sayılarak kovuşturma açılmamıştır!

Aczmendiler'in görünürdeki lideri Gündüz, 5 Ekim 1996 tarihli Milliyet gazetesinde yayınlanan röportajında yine benzer şekilde, şunları söylemiştir:

"... Rejimin dipten kazınması lazımdır. Bugünkü rejim gitmek istemese de gidecektir... Biz devletin başındakilerin kendi kendine şeriatı tercih etmesini istiyoruz... devletin başındakiler kendileri şeriatı seçmezlerse bunu halk getirecek. Ve Allah muhafaza o zaman çok kan akacak. Biz sulhçuyuz. Ancak bizim hakkımızdan bir milim taviz vermeyen bir sulh anlayışımız var. Biz emniyetten, hadiseden korkmayız... Öyle öldürmeyle falan durmayız. Mecbur kaldık mı hiç bir usul ve kaide dinlemeyiz. Her birimiz ayrı bir komite vaziyetine geliriz... Ordunun akıllanacağı kanaatindeyiz. Bir nokta gelir ki ordu zayıf kalır. Ordu bir tane öldürür, bin tane öldürür, sonunda aciz kalır. İran hadisesinde olduğu gibi topyekûn bir millet ayağa kalktığı zaman ordunun yapacağı şey, ya millete katılmak, ya da kırmızı pasaportunu alıp yurtdışına gitmektir... Şeriat için üç aşama vardır. Kalple isteme, dille isteme ve elle düzeltme. Şimdi üçüncü aşamaya gelindi. Ayrıca şeriat isteyen kimi başka örgütlerin de yer altına kayma süreci başladı."

İlk dergâhını 1986 yılında açan Müslüm Gündüz, işte Refah Partisi ile Doğru Yol Partisi'nin kurduğu koalisyon hükümeti zamanında bu denli küstahlaşabilecek hale gelmiştir! Gündüz, aynı röportajında, kadın hakkında da, kadının bir milletin namusu, anası olduğunu söylemiş ise de, tarikatlardaki gizli işler pek öyle değildir. Kızlar, kadınlar kandırılmakta ve şeyhler ile müritlere peşkeş çekilmektedir. Yani sosyetenin kendi cemaatinde yaptıklarını, din tüccarları da din kisvesi altında yapmaktadır! Hemen bir hususu belirteyim ki, burada gerçek ve samimi inanç sahiplerini tenzih ederim. Ancak, tarikatların amacı bu kişileri kandırmak, sömürmek ve emellerine alet etmektir!

Çoğu Nurcuda olduğu gibi, Aczmendiler'in de bir kısmı Türkçe'yi Kürt şivesiyle konuşmakta, bu telaffuz adeta dolaylı olarak bir sözlü propaganda taktiği şeklinde kullanılmaktadır. Çünkü, Nurculuk, temelinde Kürtçülüktür! Fakat ne yazık ki bir takım Türk insanı da bu idealsizlik ortamında Nurculuğa girip, Kürt Said'i bir

hazret, hatta bir peygamber gibi görmekte, onun sayıklama ürünü yazılarını kutsal bir metin gibi okumaktadır.

Eylemleri ve hakaretleri iyice çığırından çıkınca gözaltına alınmışlar, daha sonra cezaevlerine gönderilmişlerdir. Mahkemelere de hakaret eden bu insanların saçlarını kestirtti diye savcı hakkında, soruşturma açma becerisi de Refah-Yol hükümetine nasip olmuştur.

Said gibi Kürt ve asıl amacı şeriatçı bir Kürt devleti kurmak olan Müslüm Gündüz'ün tüm maskesini Fadime Şahin adlı bir kadın indiriyordu. Akit Gazetesi yazarlarından ve Milli Görüş'ün milletvekili adaylarından ve Erbakan'ın fedaisi Hüseyin Üzmez'in evinde yarı üryan bir vaziyette Fadime ile basılan Müslüm, önce "o benim 20 yıllık karım" diyordu. Daha sonra "yeni evlendiğim karım" demeye başlıyor, sonuçta kamuoyunu günlerce meşgul eden Fadime vakası patlak veriyordu.

Bu iğrenç ilişkiyi savunanlar yine Akit gibi malum çevrenin' gazeteleri ile zamanın RP'li milletvekilleri ve şimdiki Fazilet Partisi'nin milletvekilleri oluyordu. Aczimendi Şıhı Müslüm'ün daha önce Elazığ'da da bir genç kıza daha tecavüz ettiği ortaya çıkıyordu.

Aczimendi Şıhına evini açan Akit ve Vakit gazetesi köşe yazarı Hüseyin Üzmez'in de foyası çok geçmeden ortaya çıkıyordu. Üzmez'de diğer Siyasal İslamcılar gibi torunu kızı yaşındaki kızları nikâhına alıyordu. Üzmez'in de son evliliğini kendinden 50 yaş küçük bir kızla yaptığı ortaya çıkıyordu.

Hüseyin Üzmez daha önce evliyken kendinden 40 yaş küçük üniversite öğrencisi ile evleniyor, kendi açıklamalarına göre bu ayrılıkta etken yaş farkı oluyordu. Üzmez ne gariptir ki, daha sonraki evliliğini yine kendinden 50 yaş küçük biriyle yapıyor, basına yaptığı açıklamalarda bu evliliği nedeniyle tebrik telefonları aldıklarını söylüyordu.

Burada bizce ilgi çekici şu hususu da belirtelim ki, irticaya karşı sesi çıkmayan veya Nurculuğu tehlike olarak görmeyen bazı yazarlar, şu anda Mecliste bulunan Türkçe'yi Koruma Yasa Tasarısı ile de alay etmekte, hatta bu tasarıyı faşistlikle suçlamaktadır. Aslında bu olaylar birbirinden ayrı değil, birbirine bağlı gelişmelerdir. Bunlar farklı taraflardan gelen ve fakat her biri emperyalizm taralından desteklenen, yani özünde aynı olan seslerdir. 1980'den

sonraki dönem, özellikle Turgut Özal liderliğinde irticainin ikinci hortlama dönemini oluşturmuştur.

Dikkat edilecek olursa, Kürt hakları, Kürtçülük, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi istekleri, irtica ve Nurculuk, adeta at başı gitmektedir. Yani, bir yandan insan hakları teranesi altında yürütülen Kürtçülük faaliyetleri, diğer yandan yerel yönetim bahanesi ve Kürt kültürünü geliştirmeye yönelik sözde liberal özgürlükçü Kürtçülük ve nihayet dinci faaliyet arkasında yürütülen Nurculuk faaliyetleri içindeki şeriat eksenli gizli Kürtçülük!.. Bunların hepsi de aynı kaynaktan beslenip, aynı doğrultuda hareket etmektedir ve hepsi aynı amaca yöneliktir. Fakat bu faaliyetler de, Osmanlı'nın son dönemindeki Fransızların kışkırttığı Ermeni olaylarıyla birbirinden bağımsız değildir. Bu hareketler emperyalizmin yeni maşasının Kürtçülük olduğunun en açık göstergesidir. Emperyalizmin amacı Türkiye'yi parçalamaktan ve Türkiye'de bir kaç sömürge oluşturmak plânın parçalarından başka şey değildir!

Bugün için, Türk devleti tepeden başlamak üzere adeta kuşatılmaktadır. Dincilik, basın yayın yoluyla, büyük bir güç gibi sunularak, bir yerde halk sindirilmeye çalışılmaktadır. Keza bu gelişmenin diğer bir yönü ise, Fetullah Gülen ve çevresidir. Gülen, kaynağı karanlık bir finans gücüyle her gün okul ve yurt açmakta, müritleri şirketleşip, ekonomiye egemen olmaya doğru gitmektedir. Üstelik, bir kısım basın ve yayı n organı da, Gülen'i radikal İslâm'ın karşısında yumuşak bir İslâm örneği gibi sunarak halkın sempatisini kazanmasını sağlamaya çalışmaktadır.

SAID-I KÜRDI'NIN VE FETULLAH'IN KERAMETLERI (!!!)

Kürt Teali Derneğinin üç numaralı ve Kürt maarifi Neşri Derneğinin de kurucusu olan Said-i Kürdi'nin ve onun çömezi Fetullah Gülen'in kerametleri, haklarında yazılan kitaplara göre sayılamayacak kadar çoktu. Nur Dede adlı kitapta;

"Bediüzzaman bu savaşlarda askerlerine hep cesaret veriyordu. Korunmak için sipere bile girmiyordu. Hep önde avcı hattında dolaşıyordu. Bu esnada vücuduna dört top güllesi isabet etti. Fakat yine de geri çekilmedi, askerlerinin cesaretinin kırılmaması için sipere dahi girmedi."

Valla ben nurcuların kitabından aynen aldım. Üstelik bu güllelerin üç tanesi öldürecek yerlerine isabet ediyor. Bu futbol topu değil, bildiğimiz surları yıkan toplardan... Ne diyelim bunları da yiyen varmış.

Aynı kitabın 107. sayfasında: *“Abdullah Yeğin anlatıyor,*

Bir gün lisenin bahçesinde teneffüste idik. Üstadı bir faytonu bindirmiş götürüyorlardı. Yanında hasırdan bir sepet, içinde bir ibrik, bir çaydanlık ve basit bir kaç eşyası vardı. Sonra fayton durdu ve indirdiler.

Yanında bir jandarma başçavuşu ve bir kaç polis vardı. Kalabalık toplanmıştı. Bediüzzaman’ın başında siyah bir başlık, sırtında siyah ve uzun bir cübbe vardı.

Okulda çocuklar benim üstadı seyrettiğimi gördüler ve “Bediüzzamancı” diye takıldılar. Bu arada zil çaldı ve derse girdik.

Bu olaydan sonra kaç gün geçti bilemiyorum. Bir gece saat on iki sıralarıydı. Evlerimiz sarsılmaya başladı. Deprem oluyordu. Sarsıntı 15 gün devam etti.

Halk, “Hoca Efendi iyi bir insandır. Ona iliştiler zulmettiler, iftira ettiler, bunun içinde deprem oldu” diyordu.”

Kerametli (!) Kürt Said ormanda ekmeksiz kalınca birde bakıyor ki, katran ağacının dalında bir ekmek beliriyor. Üstelik aylarca kimsenin uğramadığı bir bölgede...

135.Sayfa da bir başka keramet(!):

“Bediüzzaman, yanında Nureddin ve İsmail adında iki genç talebesi ile birlikte Emirdağ yakınlarındaki bir tepeye çıktılar. Sepet ellerinden düştü ve yuvarlanmaya başladı. İçinde bir de tandır ekmeği vardı. Yuvarlak olduğundan o da dereye doğru baş aşağı yuvarlanmaya başladı.

Çocuklar yakalamak için peşinden koşuştular. Fakat ekmek top gibi kendilerinden hızlı iniyordu. Ekmeği yakalayamadılar.

Bediüzzaman seslendi ve “Buraya gelin” diye çağırdı. Tık nefes olan çocuklar Üstadın yanına geldiler. Birde ne görsünler, az önce kovaladıkları ekmek Üstadın yanında durmuyor mu? Şaşırdılar, bir şey anlamadılar. Üstad meraklarını giderdi:

Bu dağın sahibi ekmeği bana getirdi. Bu dağ kerametli bir dağdır.”

ÜÇ CAMIDE CUMA NAMAZI

“O gün Cumadır. Bediüzzaman tek odalı hücresinde kalmaktadır. Cuma namazına gitmek için Müdürden izin ister. İzin çıkması mümkün mü? Talebeleriyle görüştürmeye izin vermeyenler dışarı çıkmaya müsaade ederler mi?

Cuma saati gelmişti. Bir ara gardiyanlar Bediüzzaman’ın odasına göz attılar. Akıllarına gelen başlarına gelmişti. Üstad yerinde yoktu. Gardiyanları aldı bir telaş. Müdür emniyete hemen haber verdi. Bir anda polisler Afyon camilerine dağıldılar.

Ayrı ayrı üç polis Bediüzzaman’ı buldu. Biri, İmarat camiinde, diğeri Ot pazarı Camiinde, öteki de Mısırlı Camiinde görmüştü Üstadı.

Polisler caminin kapısına dikildiler. Bediüzzaman’ın çıkmasını beklemeye koyuldular. Ama nerede? Camiden çıkanların arasında Bediüzzaman yoktu.

Süklüm püklüm kala kaldılar. Ele geçiremeyince soluğu cezaevinde aldılar. Gidip baktılar ki, Bediüzzaman kendi koğuşunda sessiz sakin oturuyor, ellerini açmış Rab bine dua ediyordu.”

OYSA CUMA KILMIYORDU

Kürt Said, “Emirdağ Lahikası” adlı zırvasının Yirmi yedinci mektubatında; Cuma cemaatına gitmemesini yani Cuma namazı kılmamasını, şöyle açıklıyordu:

“Ben Şafiiyim, Şafii mezhebinde Cumanın bir şartı kırk adam imam arkasında fatiha okumaktır. Daha başka şartlar da var. Onun için burada bana Cuma farz değil...”

İngiliz ajanı Kürt Said, Cuma namazı kalabalık olarak kılındığından, kalabalık yerlerde huzur bulamadığını da belirterek, Cuma namazından kaytarmak için kendince İslam inancına taban taban zıt bir bahane daha buluyordu. Çünkü Cuma müminlerin bayramıdır ve Cemaatle kalabalık olarak kılınır... İnsanlar ancak bu günde günahlarının da bağışlanacağını umarak camilere akın ederler. Bu gün bile üç defa üst üste mazeretsiz olarak Cuma namazına gelmeyenin cenaze namazı da kılınmaz. Dolayısıyla Said’e “Müslüman” diyen en büyük sahtekârlığı sergilemiş olur. Varın siz “O en büyük din alimidir” diyenlerin halini düşünün.

Molla Said ile ilgili uydurma kerametler (!) bitecek gibi değil, bu konularda onlarca kitap yazılmış. “Menakıb-ı Bediüzzaman Said-i Nursi” adlı kitabın 41. sayfasında Molla Hamit’in anlattıkları:

“Üstad’la Erek’te kaldığımız günlerde, Cuma namazları için beraber şehre inerdik. Yine böyle bir Cuma günü şehre namaza gitmiş, geliyorduk. Yolda kocaman köpekler dağdan inerek bize doğru geliyorlardı. Ben köpeklere taş atmak için, yerden taş toplamaya başladım. Üstad “ Ne yapıyorsun” diye bana hitap etti. Ben de efendim dağdan gelen köpekleri görmüyor musunuz? Kendimizi müdafaa etmeyelim mi? Dedim.

Üstad, gülerek “ayıp ayıp, at o taşları yere” dedi. Ben de taşları yere attım. Ne olacak diye bekliyordum.

Üstad elindeki şemsiyeyi köpeklere doğru uzattı. “Biz hain değiliz, yolcuyuz” deyince köpekler oldukları yerde durdular, hücumu ve havlamayı terk ettiler. Biz de oradan geçerek yolumuza devam ettik.”

DOĞARKEN AĞLADI İNSAN

Her doğan insanın ağladığı, herkesin malumu... ağlama olayı şarkılara, türkülere ve bazı muzip açıklamalara bile konu olmuştur. Mehmet Paksu’nun kaleme aldığı, Molla Said’in hayatını anlatan “Nur Dede” adlı kitabın “Küçük Said” adlı bölümünde ise Said’in doğarken ağlamadığı bir keramet olarak anlatılıyordu:

“1876 yılının bir bahar sabahında hayata gözlerini açmış Said. Doğan her bebek ağlar, fakat o ağlamamış. Çünkü hayata ağlayarak başlamayı kendine yedirememiş de ondan.”

Ulan bu Molla gerçekten ermiş mi, diye düşünürken aklıma bunun da bir yerlerden araklandığı geldi. Bütün ermişlerin ve dahi ermemişlerin hayatlarını, doğumlarını araştırmaya başladım. Bu arada Allah’ın bir lütfu sonucu arkadaşımdan gelen bir telefon sonucu aradığım bilgiye ulaştım. O da benim gibi acaba hangi ulu kişi doğarken ağlamamış diye düşünürken aradığımız cevap annesinden geldi. “Doğarken ağlamamak bir sağlık sorunudur”

Hemen bi koşu önüme gelen ilk tıp merkezine daldım karşıma Dr. Servet Ünsal çıktı. Doğarken ağlamama olayını kendisine sorduğumda, nedenlerini sonuçlarını anlattı.

Sonuç: Doğarken ağlamayan çocukların kıçına vurarak ağlatırlarmış. Bunun herhalde kıçına değil beynine vurmuşlar. Kaldı ki, doğarken ağlamayan bebeklerde akciğer sorunundan, beyin özürlüğüne kadar birçok arızalar olurmuş. Gördünüz mü keramet diye neleri yutturduklarını?...

Böylece, "Menakıb-ı Bediüzzaman Said Nursi" adlı kitabın 23. sayfasında ve Said'e övgüler düzülen hemen hemen her kitapta yer alan bir kerametin daha sırrına vakıf oluyorduk.

"Geçen Sene Deli İdin

Molla Said, Molla Fetullah Efendi'nin Siirt'teki medresesine gider. Molla Fetullah sorar.

- Geçen sene Süyuti'yi okuyordunuz. Bu sene Molla Camii'yi mi okuyorsunuz?

Molla Said:

- Cami'yi bitirdim.

Mola Fetullah hangi kitabı sorduysa "Bitirdim" cevabını alınca hayret eder şöyle der:

- Geçen sene deli idin, bu sene de mi delisin"

ONUNCU KÖYÜN ŞEYHI BUNLARIN YANINDA EVLIYA KALIR.

Bu kerametler(!) bize Hürriyet gazetesi köşe yazan Bekir Coşkun'un onuncu köyünün şeyhinin kerametlerini hatırlattı.

"...Bir mübarek gün buğday tarlasında yürüyen Şeyh hazretlerini, tarlanın ortasındaki ulu ağacın tepesinde gördüler...

Ol mübarek ağacın etrafına toplanıp sual ettiler:

'Ey Şeyh Hazretleri... Ağacın üzerine çıkmanız ne keramettir?..'

Şeyh Hazretleri ağacın üzerinden seslendi:

'Mübarek makamdan beni çağırmışlardır... Kırk huri gelmiş, ellerimizden tutup, bizi yedi kat yukarı götürmüşlerdir. Dönüşte kendimizi burada bulmuşuzdur... '

Yine sual ettiler:

'Ey Şeyh Hazretleri. Niye düzlüğe inmediniz, bunun kerameti nedir?'

Şeyh Hazretleri cevapladı: 'Boing teyyaresi miyiz?.. '

İşin aslı ise şöyleydi:

Köyün köpekleri kovalayınca Şeyh Hazretleri koşup ağaca çıktıydı... Ve oradakiler herkese Şeyh hazretleri keramet getirip uçtu dediler. İtikatları bir iken bin oldu”

Şeyh Hazretlerinin ikinci kerameti.

“Zengin bir ağa, Şeyh Hazretlerine nadide bir at hediye etti. Bir gün Şeyh Hazretleri o ata binip köyün çevresinde gezintiye çıktı. Bir süre sonra at koşarak döndü, üzerinde şeyh hazretleri yoktu.

Vakit geçti, ortalık karardı, Şeyh hazretlerinin oda sına giden köylüler onu orada oturur buldular.

Ve Şeyh Hazretleri onlara dedi ki;

‘At koşarak köyün içinden geçerken ben hayvanın üzerindeydim. Ama siz beni göremediniz.

Köylüler de bunu öbür köylülere anlattılar:

‘Şeyh Hazretleri atın üzerinde giderken onu kimse göremez...’

Böylece itikatları bir iken bin oldu.

İşin aslı şöyleydi:

Şeyh Hazretleri ata binmiş gezerken at bir kurbağadan korkup zıpladı. Şeyh Hazretleri attan düştü... At başını alıp ahırına döndükten sonra, Şeyh Hazretleri ortalığın kararmasını bekleyip, arka yoldan evine döndü.

Şeyh Hazretlerinin bir başka kerameti:

“Şeyh Hazretlerinin konağına, nur yüzlü gözleri iyi görmez bir ihtiyar geldi... yatma vakti ihtiyarı yandaki odaya alıp yatağına yatırdılar...

Şeyh Hazretleri o ihtiyarın yattığı odaya girerek, ona şöyle dedi:

‘Ey Allah misafiri... Sen bu odada üşürsün, sana ateş getirmek isterim... Söyle bana, elimle mi ateş getireyim, eteğimle mi, başımla mı?...’

Misafir ihtiyar ‘Ama Şeyhim, mangalınız yok mu?... elinizle, başınızla, eteğinizle ateş getirirseniz o nadide teniniz yanmaz mı?’ diye sordu.

Şeyh Hazretleri cevap verdi:

‘Ateşin yakıcılığı insan içindir... Yüce makama ermiş kişileri ateş yakmaz... ‘

İhtiyar da ‘Madem öyle; kerem buyurdunuz, eteğiniz ile getirin ateşimi’ şeklinde konuştu...

Biraz sonra Şeyh hazretleri ateşi almış gelirken, ihtiyar onun her yanını nur içinde gördü... Ve bunu herkese anlattı, dinleyenlerin de itikatları bir iken bin oldu...

İşin aslı şöyleydi:

Keramet gösterme vaktinin geldiğini bilen Şeyh Hazretleri, gözü iyi görmeyen bir ihtiyar bulunca kerametini göstermeye karar verdi... Avucunun içine kül serip, külün üzerine koyduğu ateş közlerini ihtiyara götürecekti... İhtiyar 'Ateşi eteğinizle getirin' deyince, projeyi değiştirip, külü eteğine serdi, ateşi üzerine koydu... Ancak odaya tam girerken eteği ateş aldı... Alevler çıktı... Bir ara 'yetişin yangın var... ' dediyse de, şeyh hazretlerini duyan olmadı... neyse ki, ihtiyar onu "nur" içinde görmüştü..."

Şeyh Dingil Efendi Hazretleri kuzu kavurmasını yiyip, kahvesini içtikten sonra, sıra gelirdi çocuğu olmayan kadınların göbeğine yazı yazıp üflemeye...

Nefesi ile birçok çocuk doğurtmuştu.

Hazırlıklar başladı...

Tek küçük penceresi olan ahırımsı bir odanın ortasına katırının uzun ve geniş semerini koydular... Şöyle ki, çocuğu olmayan kadınları onun üzerinde yazıp üfleyecek... Odada bulunan tek küçük pencereyi kapatacak şekil de tefi asıldı...

Şeyh Dingil Efendi Hazretleri çocuğu olmayan kadınları kabul etmeye başladı...

O kadınların itikadı bir iken bin oldu...

Bir keskin "Dızz.." sesi duyuldu... Tef yere düştü... Tefin yerinde jandarma başçavuşunun içeri uzanmış kafası gözüktü. Üfürülmekte olan kadın bunun bir "Melek başçavuşu" olduğunu sandıysa da, az sonra başçavuş karakolda Şeyh Dingil Efendi Hazretlerine sordu:

"Ne yapıyodun ulan kadının göbeğine?.."

"Yazısını yazdık..."

"Ya o dilin neydi öyle?.."

"Yanlış yazmışız, silgi yok, silgi niyetine..."

Şeyh Dingil Efendi'yi içeri attılar...

HZ. İSA İLE BENZER YÖNLERI (!)

Demirel'in, elinden ödül aldığında "Biz bir aileyiz" temaları işlenen, Gerek Fetullah Gülen'in gerekse Molla Said'in hayatındaki birçok olayın kendi anlatımları ile kerametlerin (!) Hz. İsa'nın başına gelenlerle benzediği dikkat çekiyordu.

Hz. İsa yedi ekmek birkaç küçük balıkla Matta incilinin 15. Bab, 29-39 ayetlerine göre dört bin kişiyi doyuruyordu. Gerçi aynı İncil'in 14. Bab, 13-21 ayetlerine göre de beş ekmek ve iki balıkla beş bin kişiyi doyurduğu yazılıyordu ama hangisini yutarsanız. Aynı konular, Markos, Luka ve Yuhanna İncillerinde de yer almaktadır. Hz. İsa iki ekmekle binlerce kişiyi doyurur da Kürt Said ondan aşağı kalır mı?...

Menakıb-ı Bediüzzaman Said-i Nursi adlı kitabın 142. sayfası:

"Said-i Nursi'nin odasında bir sepetin içinde bir kiloya yakın bisküvi vardı. Bayramda gelenlere sepetin içine bakmadan bisküvi ikram ederdi. Aylarca o sepetteki bisküvi bitmedi..."

Matta İncili, 14. Bab 22-36. Ayetler'de; İsa Ginesar gölünde gölün üzerinde yürür. Petrus'ta İsa'dan izin alarak su üzerinde yürür. Şüpheye düşmemesi gerekirken şüpheye düşünce batmaya başlar. Bunun üzerine İsa ona elini uzatıp tutar... Ey imanı kıt olan adam neden şüpheye düştün diye sorar. Aynı konular; (Markos 6.45-56; Yuhanna 6: 15-21)'da yer almaktadır.

Aynı kitabın 34. sayfasında gördüğümüz üzere sanki Hz. İsa'ya inat Molla Said'de Nehir'de yürür.

"Nazillili Teyp Tahir adıyla ma'ruf zat anlatıyor:

'Ben Said-i Nursi Hazretleri ile Rusya'da esir kampında idim. Firara karar verdik ve bir gece Volga nehrinin kenarına geldik. Bana "Gözünü kapa sakın açma bana tutun dedi." Ben de öyle yaptım. Nehri geçmeye başladık. Bir müddet gözüm kapalı kaldı. Kenara ulaştık zannıyla bir ara gözümü açtım. Meğer daha varmış. Ben batmaya başladım. Üstad bana kızdı. Fakat ke nara az kalmıştı beni kurtardı...".

Aynı keramet(!) A. Badıllı'nın kaleme aldığı Tarihçe-i Hayat adlı kitapta da yer almaktadır.

Hz. İsa, ölümüyle ilgili olayları önceden bilir de, Molla Said hiç ondan aşağı mı kalır. İsa, öleceğini, öldükten sonra dirileceğini, on iki müridinden biri olan Petrus'un, horoz ötmeden önce kendisini inkâr edeceğini söylemiştir. Molla Said de öleceği yılı haber verdiği gibi,

mezarının yıkılacağını, cesedinin başka bir yere kaldıracağını, talebelerine söylemiş. Molla Said ölümünden önce “Son şahitler”‘ adlı kitapta yazdığına göre Müritlerinden H. Muhittin Yürüten’e şunları söylemiş:

“Kardeşim Muhittin. Vasiyetimi bildirdim. Kabrim meçhul olacak. Hz Ali (r.a) Beni manevi evlatlığa kabul etti. Kabrimin meçhul oluşunun bir hikmeti şu olabilir. Hz. Ali’nin kabri de meçhuldür...”

Molla Said ile ilgili bir keramet(!) e daha yer verelim, Aynı kitabın 108. sayfasında Bayram Yüksel anlatıyor. Bu keramet(!) Son şahitler adlı kitabın da 446. sayfasında yer almış.

“Üstad Hazretleri Kastamonu’dan Denizli hapsine götürülürken zamanın Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, Üstad’ı sarıklı cürm-ü meşhud halinde yakalatmak ister. Bu işle görevli memurlar İstasyona geldiklerinde Üstad’ı sarıksız görürler ve;

‘Nasıl haber aldı da sarığı çıkarttı’ deyip hayret içinde geri dönerler. Daha sonra Üstad’a bu olayın nasıl olduğu sorulduğunda:

‘Bu keramet değildir. Bir pire onları mağlup etti. Ben başımı kaşımak için sarığımı çıkarmıştım.’

Üstad kerameti kendine değil pireye veriyordu.”

Molla Said ile Hz. İsa’nın kerametleri birbirine benzerde, Fetullah’ın ki benzemez mi?

Matta İncilinin 4. Bölümünde; Hz İsa’nın Şeytan tarafından kutsal kente götürülüp, tapınağın tepesine çıkarıldığı ve kendini buradan aşağı at dediği ve İsa’nın ‘Tanrın olan Rabbi sınama” diyerek İblisin oyununa gelmediği yer almaktadır.

Küçük Dünyam adlı kitabın 128. sayfasında şeytan ile olan macerasını Fetullah şöyle anlatıyor:

“Bir gün sabah namazı için yine ikinci kat mahfile çıkmıştım. Sabah namazım aynı duygular içinde kıldım. Namazdan sonra dua ve zikir ile meşgul oluyordum. Ansızın, kendini göremedim fakat sesini bütün baskısıyla vicdanımda duydum. Şeytan bana;

‘Hele buradan aşağı kendini bir at’ diyordu.

Ben, kendimi buradan atmamın ne faydası var ki dedim.

‘Olsun sen at’ diye cevap verdi,

İyi ama niçin? Diye tekrar sordum.

O yine; ‘Zararı yok, sen kendini buradan at’

Diye ısrar etti.
Ne olur ne olmaz, düşüncesiyle geri çekildim. “

DEMIREL, SAID-I KÜRDI VE FETULLAH

Kurtuluş Savaşında İngilizlerin desteği ile kurdurulan ve her fırsatta bizi sırtımızdan vuran Kürt Teali Derneği ile birçok zararlı derneğin kurucuları arasında yer alan Said-i Kürdi, namı diğer Said-i Nursi’ye övgüler düzme kervanında yer alanlardan biri de Süleyman Demirel’di. Yeni Asya Yayınlarında çıkan, “Kalkınmanın Manevi Yönü ile İslam Demokrasi Laiklik” adlı kitaplarında, adeta Erbakan’a rahmet okutuyordu:

“Merhum Bediüzzaman Said-i Nursi Üzerinde çok tartışma yapılmış bir zattır. Birçok kimse, kendisi hakkın da peşin hükümlere sahip olmuşlardır. Bediüzzaman Said-i Nursi, Kur’an-ı ve Resulullahı kendisine rehber yapmış ve inançlarından hiç bir taviz vermemiş bir şahsiyettir. Üstüne husumet çekmiştir. Fakat bu husumetten hiçbir zaman yılmamıştır. Eserleri ve kendisini takip eden Nur Talebeleri, yüzlerce defa mahkeme ye çıkarılmıştır. Türk Ceza Kanunları’na göre bunların hiçbirisinde suç bulunmamıştır. Buna rağmen merhum takibe maruz kalmıştır. Kendi öz vatanında, bir ilden bir ile sürgüne gönderilmiştir. Kimsenin önünde eğilmemiştir. Devirlerle hoş geçinmek gibi bir yola da sapmamıştır...”

“...merhumun külliyatı benim kütüphanemde vardır. Bunların pek çoğunu okudum. Bu risaleler, hakikatlerle ve öğütlerle doludur...

...Bediüzzaman Hazretlerinin Divan-ı Harbi Örfi kitabında çok güzel bir sözü var. Orada der ki;

‘Padişah peygamberimizin emrine itaat etse ve yoluna gitse, Halifedir. Biz de ona itaat edeceğiz. Yoksa peygambere tabi olmayıp, zulüm edenler, padişahta olsalar haydutturlar.’ Devlet hadisesini bunun kadar güzel izah eden çok az şey vardır...

Son olarak sanıyorum, asrı saadetin cumhur karakterini yine en güzel şekilde Bediüzzaman Hazretleri ifade etmiş: ‘Hülafa-i Raşidin (dört Halife) her biri hem halife, hem Reis-i cumhur idi. Sıddık-ı Ekber (r.a) hayatta iken cennetle müjdelenen on sahabeye ve Sahabe-i Kiram’a elbette Reis-i cumhur hükmünde idi. Fakat manası

isim ve resim değil, belki hakikati, adaleti ve hürriyet-i şer'iyeyi taşıyan manayı dindar cumhuriyetin reisleri idiler."

"...Said-i Nursi büyük alimdir. Büyük bir kur'an müfessiridir. Büyük bir alim değildir, diyenin alnını karışlarım.."

Demirel'in 'İslam, Demokrasi, Laiklik" adlı kitapta; "Babanızın veya yakınlarınızın Bediüzzaman'la ve eserleriyle hiç alakası olmuş mudur?"

Şeklindeki soruya verdiği cevap:

"Babamın ve yakınlarımın, tabi, merhum Bediüzzaman'la alakaları vardır. Babam, Bediüzzaman'la Barla'da birçok kere görüşmüştür.

Biliyorsunuz, hem kayınpederim, hem pederim, hem anam hac farizasını yapmış mütedeyyin insanlardı. 930'lu yıllarda ki, bu yıllar çok kötü yıllardı. İktisaden perişan yıllardı. Laikliğin hemen hemen dinsizlik şeklinde anlaşılıp tatbik edildiği yıllardı. Merhum Bediüzzaman Said Nursi Barla'da ikamet ediyordu...

Merhum Bediüzzaman Barla'ya intikal edince, nüfuzu çok kısa zamanda etrafa yayılmıştı. Çok kimse kendi sini ziyaret ediyordu. Dersinde ve sohbetinde bulunuyordu. Bu yıllarda, babam da merhum Bediüzzaman'ı Barla'da ziyaret edip kendisini dinlemişti.

Merhumun nasihatları herkesi tesir altında bırakmıştır. Zaten, merhumun yaptığı iş, kişiyi İslamın aydınlığına çağırmaktı. İslamın aydınlığına kişi eğer bilgili bir şekilde çağırılırsa, onun tesiri altında kalmamak mümkün değildi. Tabii, merhum Bediüzzaman'ın lisanı fevkalade kudretlidir. Üslubu çok tesirlidir.

Merhum kayınpederimin arabasına da binmişti. Buna karşılık olarak, bir kese metelik vermişti. Bu kese hala durur."

İki keman, bir trampet görünce "İşte çağdaş Türkiye bu" diyen Demirel' in aynı kitaplarda birçok ilginç fikirleri(!)de yer alıyordu:

"Meclisin açılışında milletvekillerinin okuduğu yemin metninde yer alan 'Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağıma' ibaresi, Demokratik prensipler açısından nasıl değerlendirilebilir?" şeklindeki soruya verdiği cevap.

"O yemin metninin hangi şartlar içinde meydana getirildiği, kimsenin meçhulü değildir. Bunlar hep müdahale sonrasındaki askeri idarelerin yaptığı şeylerdir. Onların ufuneti geçip de, zihinler rahat

olup tartışma ortamı açılıncaya kadar bir emrivaki şeklinde bunlar gider.”

“İzm’lerden hiç hoşlanmam. Hiç de anlamadığım bir şeydir. İzm’li olan hiçbir şeyin arkasından gitmem...”

Sözleriyle yüksek düşüncelerini beyan eden Demirel, “Atatürkçülük nedir? Kemalizm nedir?” sorulan karşısında da:

“Herhalde biri diğerine eşdeğer olarak kullanılmıştır. Maamafih, Kemalizm kelimesi çok tutmuş da değil. Bir ara kullanılmıştır. ‘Kemalist Türkiye’ falan diyenler olmuştur. Ama artık tamamen terk edilmiş vaziyettedir.” Şeklinde konuşuyordu.

İzm’lerden sadece Demirel mi hoşlanmaz. Fetullah’ta, ‘izm’leri “ Sonsuz Nur” adlı kitabında yerden yere vurur:

“Şimdiye kadar sürekli okumuş kesimi istismar edenler, üniversiteleri, fakülteleri, ve diğer okulları bir kısım ‘İzm ler hesabına kullananlar ve milli müesseseleri küfür hesabına işletmeye çalışanlar tıpkı aysberglerin çözülmesi gibi artık birer birer çözülüyor ve süratle O’na doğru kayıyorlar.”

Demirel, nurcuların yüzlerce defa yargılandıklarını, hiç ceza almadıklarını söylerken, Fetullah ta hiç ceza almadığından bahsediyordu. Oysa; Demirel’in dediğinin aksine nurcular hemen hemen yargılandıkları tüm davalarda cezalar alıyorlardı. Nurculuğun ve Said-i Nursi’nin ülkemiz ve insanlarımız için ne büyük tehlike olduğu bu kararlarda da defalarca vurgulanıyordu.

BIR YARGITAY KARARI

Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 20.09.1965 tarihli, 234/D-l Esas, 313 karar ve 1-1078 No.lu Tebliğnamesi, dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Cemal Tural, 15 Nisan 1966 tarihinde bir ön emirle; Silahlı kuvvetlerin, bu ve benzeri Yargıtay kararlarını daima bir rehber olarak almasını ve bu Yargıtay kararının tüm Silahlı Kuvvetler birimlerinde okunmasını emretmiştir. Yargıtay Ceza Kurulu’nun kararı özetle;

“Hükümetçe yasak edilen nurculuğa ait kitapları muhtelif şahıslara okumak veya vermek suretiyle laikliğe aykırı olarak nurculuğun propagandasını yapmak fiilleri, T.C.K. nın 163. Maddesine aykırı suçlardandır.

Nurculuğun iyi bir yol olduğunu ve nur risaleleri okumak için halka dağıttıklarını kabul ve ikrar eden sanıkların hukuki durumlarının neden ibaret olduklarını tayin ve tespiti için:

Nurculuğun kurucusu Sait Nursi'nin kişiliği, hayatı boyunca gerçekleşmesi için uğraştığı sosyal ve siyasi düzenin mahiyeti,

Kur'anın tefsiri ve İslamlığın esaslarının izahı gibi sebepler altında yayınlanmış olan Nur Risalelerinin gerçek amacı, bu risalelerde yer alan zararlı akımlar, Nur talebeleri, görevleri, mükellefiyetleri... Nurculuğun hakiki Müslümanlığa uymayan yönleri...

Kanunlarımız karşısında nurculuk ve sanıkların hukuki durumları gibi hususların incelenmesine lüzum ve zaruret hasıl olmuştur...

Evvelce Said-i Kürdi olarak tanınıp bu unvanı kullanan ve soyadı kanunundan sonra doğduğu Bitlis'in Nurs köyüne izafetle Nursi soyadını alan Sait Nursi; yarı cahil, okuyup yazmasını bilmez bir adamdı. Nur risalelerinden" Tiryak" adlı risalenin 68. sayfasında kendisi de bu hususu itiraf etmekte ve risalelerini yardımcılarına (nur şakirtlerine) yazdırdığı bildirilmektedir...

Meşrutiyetin ilanından sonra Bitlis ve havalisinde şeyhlik faaliyetinde bulunmuş, sonra İstanbul'a gelerek siyasete atılmış ve İttihadı Muhammedi Cemiyeti kurucuları arasında faaliyet göstermiştir.

*Said Nursi, 31 Mart vakasından önce Derviş Vahde*ti *ile münasebet kurmuş, o zaman yayınlanan Volkan gazetesinde çıkan yazıları ile 31 Mart vakasını körüklemiştir...*

Said Nursi aynı tarihlerde Kürt Teali Cemiyetine girmiş, bu arada yayınladığı kitabının gerekçesinde, Uyan ey Selahattin-i Eyyübi'nin torunları Kürtler' diye Kürtleri, Türkler aleyhine tahrike gayret etmiştir...

Mektubat adlı risalede, kendisinin Türk olmadığını, Türklük ile münasebeti bulunmadığını, Türkiye'de Kürt milleti diye ayrı bir millet mevcut olduğunu ileri sürerek memleketin birliğini bölücü hareket ve faaliyette bulunmaktan çekinmemiş ve 'Türkçe kamet et diye benim gibi başka milletten olanlara teklif etmek hangi usuldendir.' Demiştir. Said Nursi, Kürdistan Azmi Kavi cemiyetinin arzusu üzerine mahalli

Kürt kıyafeti ile boynunda dürbün, belinde kama, ve tabanca İstanbul a gelerek Cuma selamlığında padişaha, Sait imzası altında yazdığı ve esası Kürtçe tedrisat yapacak mektepler açmaya dayanan dilekçe takdim etmesinden dolayı bir müddet tımarhaneye konulup sonra affedilmiştir...

Said Nursi Laik bir devlet rejimi kurduğu için Atatürk'e düşman kesilmiş, onu şualar adlı risalenin birçok yerlerinde Ebusüfyan ve Deccale benzetmiştir...

Sönmez adlı risalenin 21 ve 22. sayfalarında yine Atatürk hakkında şu cümleler yer almaktadır.

Ayasofya Cami'ni puthaneye ve meşihat dairesini kızlar lisesine çeviren bir adamı sevmemenin bir suç olması imkânı var mı?

1928 yılında vuku bulan Şeyh Sait isyanı ile ilgili görülmüş. Isparta'daki ikameti sırasında dini siyasete alet ve Devletin dahili emniyetini ihlal suçlarından Eskişehir'de yapılan duruşması sonucunda bir seneye mahkum olup, cezasını çektikten sonra Kastam onu'da ikamete mecbur edilmiştir... kisvenin imanla bir alakası olmadığı halde Said Nursi, hayatında şapka giymemekle övünmektedir.

Fennin ve medeniyetin bir icadı olan ve nasıl çalışıp işlediği herkesçe bilinen radyonun Said-i Nursi'ye göre mahiyeti de şöyledir: ' Radyo bilbedahe kudret-i ilahiyenin bir cilvesidir. Ve o cilvenin kürre-i havaya umumen temsil eden, bu gelen hadis-i şerifin meali gösteriyor şöyle ki; Bir melaike var. Kırk bin başı var. Her başında kırk bin dili var. Her dilde kırk bin tesbihat yapıyor. 64 trilyon tesbihat aynı anda söylüyor. Demek kürre-i hava bu melaike gibidir. Yani bu melaikenin tesbihatı adedince her kelime-i tayyibe hava sayfasında yazıyor...

Said Nursi'ye göre elektrik kontağı ve meteor hadiselerinin fenni ve fizik ilmine uygun açıklanması dine aykırıdır. Dinsizliğin ifadesidir...

Nurculara göre laik bir devlet düzeni şeriata aykırıdır. Türkiye kurulusu itibarıyla dinden uzak kalmış ve dine karşıdır. Laiklik ile dinsizlik arasında bir fark yoktur.

Laik Cumhuriyetçi düzen 20 senelik inkılâplar sonucu doğmuştur ve dini müthiş sadmeye maruz bırakmıştır...

Atatürk idaresi hadislerle gösterilmiş bulunan dehşetli ahir zamandır...

Türkiye'nin siyasi rejimi Nur saadetini söndürmeye çalışmaktadır. Kemalistler; seviyesiz ve anarşist kimselerdir...

Said Nursi, milliyete ve milliyetçilik fikrine düşmandır. Ona göre milliyetçilik İslam birliğine manidir.

NUR TALEBELERI (ŞAKIRTLERI) VE GÖREVLERI:

Nurcular, kendilerine nur talebeleri adını vermekte ve Hizbul Kur'an olduklarını ileri sürmektedirler. Nur şakirtlerinin nurculuğa girebilmeleri için ol mahalledeki en büyük nurcuya karşı bazı taahhütlerde bulunmaları gerekmektedir. Bu taahhütler, nurculuğa ve nurcuların büyüklerine sadakat, nurcuların sırlarını açıklamamak, gayeleri için istişarelerde bulunmak, Nur'un gerçekleşmesi için gayret sarf etmek gibi şeylerdir. Nurcular, bulundukları yerlerde nurculukla ilgili olayları nur büyüklerine bildirmeye mecburdurlar...

Nur talebelerinin diğer bir vazifeleri de nur risalelerini çoğaltıp dağıtmaktır. Said-i Nursi Asayı Musa adlı risalesinde nur risalelerini yazıp dağıtmayı ihmal edenlere sitem etmektedir. Nurculuğun bilhassa ordu mensupları arasında yayılmasına önem verilmektedir...

Said-i Nursi'ye göre nur talebeliğini bırakmak günah olduğu, nur talebelerine ilişenlerin vatan ve millet haini olduklarının ilan edilmesi, ayrıca tehditler savrulmasıyla gizli bir teşkilatın taktiğine başvurulmaktadır...

Nur talebelerinin bekâr kalmaları telkin edilmekte, muhakkak evlenmek lazımsa bir nurcu ile evlenilmesi emredilmektedir...

İSLAM DINI YÖNÜNDEN NURCULUK

Diyanet İşleri başkanlığı tarafından hazırlanıp yayınlanmış olan "Nurculuk Hakkında" adlı eserde:

"Ayet-i kerimelerin tefsirinde mananın tahammül edemeyeceği tarzda Bâtıni ve indi manalar verilmeye çalışıldığı, ebcet hesabıyla ve tevafuklarla manalar verildiği, bunların Müslümanlık esaslarına göre dini ve ilmi kıymeti olmadığı,

Nur risalelerini toplu olarak okumanın bir nevi hizipçilik olduğu... Bir kısım ayetlerin, İslamlığın reddettiği Hurufilik usulüyle tefsirine

kalkışıldığı...

Risale-i Nur'un mukaddesat arasına katılmak istendiği yalnız nurcular için dua yapılarak Müslümanlar arasında bir zümre meydana getirildiği ve tefrikaya yol açıldığı...

Said-i Nursi'nin ve eserlerinin harikuladeliği ve kerametleri hakkında indi (keyfi, kendine göre) teviller ve mübalağalı ifadeler kullanıldığı... Kur'an-ı Kerimin harflerinden bir takım manalar istihracına kalkışmak gibi ulemanın ekserisince benimsenmeyen bir yol tutulduğu, Asayı Musa adlı eserinde bazı ayet ve kelamı kibarı indi olarak tevil ederek bunların risale-i nuru tebşir ve teyit ettiği iddiası...

Bu gibi tevil ve iddiaların İslami esaslara uymadığı...

Nurculuğun milli ve dini birliği parçalayan zümrecilik olduğu...

Nur risalelerinden Kürtçülüğü körükleyen sözler bulunduğu, belirtilmiş ve 22 ve 23. sayfalarında Nurcuların inanış ve telakkileri, İslam dininin, Kur'an-ı Kerim'in ve sünneti seniyyedeki kaide ve formüllerine uymayan bir akide tarzı olmuştur. Nurculuk dini meselelerde işi çığırından çıkaran bir istismara ilaveten milli ve içtimai konularda da birlik fikrini baltalayan bir zihniyeti temsil etmiştir. Risalelerde gösterilen sırf dini ifadeleri bile yapılan aşırı teviller ve keyfi görüşlerle yukarıda örnekleriyle gösterildiği gibi manevi, milli bütünlüğümüzü bozan gerçek ittikayı gölgeleyen bir hal almıştır... Bu risaleleri okuyanlar kendilerini bütün Müslümanlardan üstün görmüşler yalnız ve yalnız nurcu olanları cennete ehil, nur risalelerini günahlara kefaret saymışlar ve netice olarak da nur risalelerini okumayı bir ibadet haline getirmişlerdir..."

Yargıtay ilamında açıkça, nurculuğun kanunlar karşısında suç olduğu, cezalandırılması gerektiği kararı verilmiş, beraat kararının bozulması gerektiği hükmünü vermiştir.

Askeri Yargıtay 3. Dairesi'nin 1973/146 Esas ve 1973/242 karar No.lu dosyasında; sanıklardan Abdülnur Keseli, Hasan Aktunç, Ali Osman Yüksel, Saim Atlıhan, Gültekin Sarıgül, Abdullah Aymaz, Gürbüz Dönmez, Hüseyin Çağdır, Mahmut Şen, İbrahim Uyar, ve Hüsnü Karagöz haklarında tesis edilmiş olunan mahkûmiyet hükmünde bir isabetsizlik görülmediğinden, askeri savcının, sanıkların ve vekillerinin usule, noksan tahkikata, kasta delillerin

değerlendirilmesine ve sübuta, vasfa ve uygulamaya ilişkin bilcümle temyiz sebeplerinin 353 sayılı kanunun 217/2 maddesi gereğince reddine, bu sanıklar hakkındaki hükmün onanmasına karar verilmiştir. Yani bu karar da açıkça gösteriyor ki, Nurculuktan dolayı ceza alan insanlar mevcuttur...

Bu davada bazı sanıkların özellikle Bekir Berk'in ev ve iş yeri aramasında; Said-i Kürdi'nin saçları, çorapları ve hatta iç çamaşırları bile ele geçmiştir.

Aynı davada üç avukatla kendini savunan Fetullah Gülen hakkında verilen kararın bazı maddelerde az, bazılarında çok verildiği için bozulmasına karar verilmiş, Yargıtay kararına göre ceza alması kesinken Ecevit ve Erbakan'ın çıkardığı af kanunu ile davası düşmüştür. Dosya da Fetullah için özetle şöyle denmekteydi:

"Diğer sanık Fetullah Gülen'in 12 Mart 1971 tarihinden önce İzmir merkez vaizi olup, aynı zamanda İzmir Kestanepazarı cami Kur'an kursu öğretmenliğini yaptığı, 1969 yılından itibaren İzmir dahilinde nurcu olarak bilinen kişilerin evlerinde guruplar halinde yapılan nur toplantılarına iştirakle, nur risalelerinden muhtelif parçalar okuyarak açıklamalarda bulunduğu, kendi evinde de bu nevi'den toplantılar tertiplediği, 1969 yaz aylarında imam hatip ve ilahiyata öğrenci yetiştirme derneği tarafından Buca yakınlarında açılan dinlenme kampında yöneticilik görevi yaptığı sırada, kamptaki talebelere risale-i nur okuttuğu, bu talebelere nurculuk usulü veçhile maşlah giyip başlarına sarık sarmalarına ve sarıkların uçlarına taylaşan tabir edilen şekilde sarkıtmalarına ve sarıklı bir imamın imametinde toplu şekilde namaz kılmalarına müsaade etmekle beraber, kendisi de aynı çizgide bir kıyafetle kamp dahilinde dolaştığı, namaz esnasında sarık sarmak suretiyle talebelere şeklen de örnek olduğu, giyimi ile Said-i Nursi'ye benzemeye çalıştığı. Nurculuğun ilkelerin den biri olan Atatürk'ü gençliğe din düşmanı olarak tanıtmaya gayret ettiği evinde yapılan aramada da Latin ve Arap harfleri ile yazılmış muhtelif konuları ihtiva eden 40 adet kitap bulunduğu..."

KARDEŞ DEMIREL VE FETULLAH

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in kardeşi işadamı Şevket Demirel, Isparta'da Fetullahçılara önemli destekler veriyordu. 10 Şubat 1998 tarihinde Akyazılı Vakfı Isparta Şubesi'nin, Gölcük Orman Tesislerinde yapılan yemekli toplantısına katılan Şevket Demirel, Fetullah'a övgüler dizdi. Ispartalı 40 işadamının katıldığı toplantının listesini de kendisi hazırladı.

Fetullah Gülen'in yurt dışındaki okullarını yakından izlediğini belirten Şevket Demirel:

"Şimdi burada bir eğitim kalkınması, bir eğitim potansiyeli var. Bu potansiyelde önce Fetullah Hoca ve ona yardım eden, gece gündüz koşan arkadaşlar bu hizmeti görüyorlar. Onun için bu hizmetlere emeği geçenlere, maddi yardım yapanların hepsine teşekkür etmek lazım. Birçok yerlerdeki inşaatları ben de gördüm. Pakistan'da ki bir koleji ben açtım. Çünkü o gün Reisicumhur'un programı doluydu."

Dedi. Devletin yapamadığını Fetullah Gülen'in yaptığını ileri süren Demirel, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Böyle bir boşlukta işte Fetullah Hoca felsefesi ortaya çıkıyor. Dayanışmanın aşamayacağı köprü, yüzemeyeceği deniz yoktur, işte bu söylediğim hususlara en iyi misallerden biri de Fetullah Hoca eğitim seferberliğidir."

Toplantıda çeşitli okullarda okuyan ve Fetullahçı Akyazılı Vakfı'nın belirlediği 400 öğrenciye burs verilmesi gündeme gelince Şevket Demirel 100 öğrenciye burs sözü veriyordu.

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Isparta şubesi ise Ekim 1997'de yükseköğretim gören, Atatürk İlke ve Devrimlerine bağlı yoksul öğrencilere burs vermek için kolları sıvadı. Bir ışık ta siz yakın sloganı ile yola çıktı. Şevket Demirel'den çalışmalarına destek vermesini istedi. Ancak Şevket Demirel'den hiç bir cevap gelmedi.

KÜRT SAID EN BÜYÜK MILLI GÖRÜŞÇÜYMÜŞ

Avrupa Milli Görüş Teşkilatlarının düzenlediği Said-i Nursi'yi anma gecesinde bir konuşma yapan Fazilet Partisi MKYK Üyesi ve Malatya Milletvekili Oğuzhan Asiltürk, Kürt Said'in en büyük Milli Görüşçü olduğunu söylüyordu.

“Burada konuşan kardeşlerimiz Bediüzzaman hazretlerinin, o büyük zatın birçok yönlerini dile getirdiler. Bediüzzaman hazretlerini burada bulunan toplulukta yaş ortalaması bakımından benim kadar eski tanıyan üç beş kişi ya çıkar ya çıkmaz. Bediüzzaman Hazretleri büyük bir alimdir. Aynı şekilde manevi mertebesi olan bir zattır. Yaptıkları hareketlerin, söyledikleri sözlerin hep bir manası vardır...

Biraz önce Euzübillahi hemineşeytane ve siyasete sözünü biraz kısaltarak Abdurrahman kardeşimiz ifade ettiler. Onu söylemesinin bir nedeni vardır. O zaman onu söylemesi gerekliydi de onun için o söylemiştir. O şartlar altında başka bir şey söylemek mümkün değildi.

Ama o zaman adeta karın altından başını çıkaran sarı çiçekler gibi bir avuç imanlı insan vardı benim memleketimde. Onlara geçenlerdeki kongrede de ifade ettim. Onlara kar çiçekleri deniyor. Bu kar çiçekleri ışığa aşık, nura methun çiçekler... Kış günlerinde, o şiddetli kış günlerinde azıcık bir güneş gördükleri zaman dayanamıyorlar, zamanını bekleyemiyorlar. Başlarını o karı delerek çıkarıyorlar. O kahredici soğukla, o zalim soğukla karşı karşıya geliyorlar ve boyunları bükük bir vaziyette toprağa düşüyorlar...

Bediüzzaman Hazretleri de bunu anlatırken aynı tabiri kullanıyor. Biz kışta gelen çiçekleriz. Siz baharda geleceksiniz. Sizlere hitap ediyor!...

İşte o kışta gelen kar çiçekleri, o nura âşık çiçekler, fırsat bulunca yeryüzünde baharda vardır. Her yer kupkuru cansız ağaçlardan ibaret değildir diye, bir varlığı ortaya koymak için kendilerini feda ediyor. İşte o feda edişin arkasında öyle bir nesil geliyor ki, o nesil tarlaları çiçeklerle dolduruyor elhamdülillah...

İşte şimdi onların arasındayız. Bu çok önemli bir gelişmedir. Bundan sonra bu hak davayı ortadan kaldırmak isteyen cereyanlar artık muvaffak olmak imkânını kaybetmişlerdir. Bunlar treni kaçırmışlardır. Bunlar, bundan sonra kesinlikle bu hakkın önüne set çekemezler. (Allahu ekber sesleri)...

Treni kaçırdılar

Akıllarına ve zekâlarına güvendikleri için kendilerine yeterli olmadı. Geçmişte bu davaya bağlı insanların ilk iktidara ortak

olmalarına mani olacaklardı. Bunu düşünemediler, bunu yapamadılar, treni kaçırdılar...

350 tane İmam Hatip Okulundan geçen on yıl içinde beş yüz bine yakın imanlı insan mezun oldu. Kimi dok tor, kimi hâkim, kimi savcı, kimi kaymakam, kimi vali... Buralardan mezun olan insanlar, bu cemiyetin içerisinde belli hizmetleri inanarak, kendi imanlarının gereği olduğunun bilerek yürütüyorlar...

Resulullah Efendimiz(a.s) hazretleri, cihadı terk eden toplumlar zillete düşer diyor. İşte biz zillet içersindeyiz. Tekrar izzet sahibi olmamızın bir yolu var. Birlikte cihat etmek.

Allah'ın emri budur. Allah'ın ipine sımsıkı sarılın diyor. Allah... Cemian diyor. Grup grup olamayız. Grup grup bu iş yürümez. Eğer beraberce sar ılırsak, Allah'ın emrini biz yerine getirirsek Allah'ın vaadi var. Bizim uğrumuzda cihad edenlere biz yollarımızı açarız diyor. Allah bu yoları açar, yeter ki biz layık olalım.

...Öyle şeyler var ki, Kur'an-ı Kerim de, bunu ancak ilim erbabı anlatır. Nitekim, Cenab-ı Allah'ın bilmiyorsanız ehli ilim'e sorun demesi bundandır. Şimdi böyle bir devrin başlangıcındayız, bu hakikatlere sahip çıkmak zorundayız. Bu hakikatlere yalnız bir grup Milli Görüşçü sahip çıkarsa, bu hakikatler yaşanır hale gelmez, inanan herkesin buna sahip çıkması lazım.

İşte hayatını baştan sona kadar gördüğümüz zaman, inanarak söylüyorum Bediüzzaman hazretleri hepimizin üstadı, en büyük Milli Görüşçü olarak karşımıza çıkıyor. Çünkü inandığı gerçekleri, bu cemiyete hâkim kılmak için çalışmıştır. Biz de aynı şeyi yapıyoruz. Başka bir dediğimiz yok ki, hepimizin üstadı EN BÜYÜK MİLLİ GÖRÜŞÇÜ BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİDİR..."

TABI AFETLER VE FETULLAH

17 Ağustos 1999 tarihinde meydana gelen deprem faciasının ardından, birçok Hacı, Hoca ve dahi molla takımı yıkılan binaların, yaralanan, sakat kalan ve ölen insanların acılarını ranta dönüştürmek için her zamanki gibi kolları sıvadılar. Sanki, binaların yıkılmasında, inşaatları eksik malzeme ile yapan müteahhitlerin avukatlığına soyunmuşlardı. Onlara göre bu afetler Allah'ın verdiği

bir cezaydı. Küçücük çocukların ölmesini ise bir lütuf gibi gösteriyorlardı. Onlara göre çocuklar büyüyüp gâvur mu olsaydı.

Fetullah gibi Nurcu olan Yeni Asya Gazetesi'nin sahibi ilkokul mezunu Mehmet Kutlular, Demirel'inde bir zamanlar kutlama telgrafları gönderdiği ve Cumhuriyet bayramından evvel Molla Said için kutlamayı adet haline getirdikleri mevlitte Kocatepe Camii'nin avlusunda özetle şunları söylemiştir:

"... Allah'ın inkâr edildiği, peygamberin reddedildiği, ona, insanlara zulmedildiği, topluma zulüm yapıldığı zamanlarda semavi noktalardan böyle musibetlerin geldiğini Kur'an beşere söylüyor...

Bediüzzaman insanların kulluk şuurundan uzaklaşıp gaflet ve delalete saptıkları, harama itibar ettikleri, şükrü unutup nankörlük yaptıkları, azgınlık derecesine varan günahlara yöneldikleri, idareciler zulmederken çoğunluğunda sessiz kaldığı durumlarda ilahi ikaz silsilesinin geleceğini ısrarla hatırlatmıştır. Dine ve dindarlara yönelik zulümlerin şiddetlenmesinin ise musibetleri çabuklaştıracağını vurgulamıştır. Peygamber varisliliğinin de gereği olan bu ikazdan ders alması gereken hem toplumdur, hem de devleti yönetenlerdir.

Nitekim 17 Ağustos depreminde bu gerçek bir daha tecelli etmiştir..."

Fetullah Gülen'de "Prizma" adlı kitabında tabi afetler hakkında diğer nurcularla paralel düşünüyordu:

"...Bediüzzaman Hazretleri'nin İzmir ve Erzincan depremleriyle ilgili olarak şöyle dediği anlatılır; ' ya oralarda hiç hizmet eden yoktu veya onlar yenik durumda idiler ki, bu bela başlarına geldi.' Demek ki, üç- beş insanın düşüncesi, çabası belaların defi için yeterli olmayabiliyor.

Ayrı bir husus; Böyle afetlere maruz kalmış insanlar, Allah'a tazarru edecekleri yerde, dönüp, kaymakama, valiye, hükümete, devlete hakaret eder ve. 'devlet bu belatı hatırladı, alt yapı hazır değildi, inşaat ruhsatı verilmemeliydi vs.' diyorlar. Hâlbuki İslam inancına göre maziye ve musibetlere kader açısından bakılır. Artık bu safhada bize Allah'a tevekkül etmek düşer. Yoksa böyle bir bakış açısı, musibeti Üstad'ın ifadesiyle ikileştirir.

Bu açıdan olumsuz düşünme, olumsuz davranma musibeti ikileştirir. Hem mal, hem can gider. Hem de şuna buna atf-ı cürümde bulunulursa din-iman gider. Kelimenin tam anlamıyla dünyada ve ahirette de kaybeden insanlar arasında yer alır...

Hâsılı, Allah tarafından gelen bela ve musibetlerin bizim düşüncelerimiz ve davranışlarımızla çok ilgisi vardır. O halde sadece ülkemizde değil, bütün dünyada sarsıntıların, sellerin, fırtınaların durmasını istiyorsak, topyekûn yeryüzünü ihya, imar ve Islah gayreti göstermeli, gösterip Kur'an'ı temsil etmeliyiz ki, bu belalara karşı şemsiye vazifesi görebilelim."

Fetullah Gülen'i dinlersek, yok öyle sağlam inşaat yapmaya, yok demir hesabı, çimento, beton kontrolü gibi olaylara girmeye hiç gerek yok. Nurculara hizmet et yeter. Allah hiçbir musibet vermeyecekmiş. Gel şimdi buna da sorma: "Kardeşim, sen Allah'ın özel kalem müdürü, hırsız müteahhitlerin ve suç ortaklarının avukatı mısın?"

OKULLAR İMAR PLANLARINA AYKIRI

Cemaate bağlı okulların imar durumları incelendiğinde, göze ilk önce çarpan bu binaların birkaç katlarının hatta bazılarında tamamının kaçak olduğudur. Örneğin Kırıkkale İli, yuva mahallesinde bulunan binaya ilk bakıldığında çevre inşaatların azami dört kat iken cemaatinkinin ise sekiz kat olduğu göze çarpıyordu. Üstelik binanın kurulduğu zeminin gevşek olduğu bilinmesine rağmen... Belediye Başkanları cemaat mensuplarının tepkisinden ve oy kaygusundan bu binaların kaçak bölümlerine bir şey diyemiyorlardı. Bina yıkılır deseler cevap hazırdı. "Bizim üzerimizde inayet var bir şey olamaz" Bina yıkıldığında ise cevap yine hazırdı. "Bu insanların içinde nurlara gereken hizmeti yapmakta gevşek davrananlar vardı. Ya da bu çocuklar büyüyüp gâvur mu olsalardı"

ECEVIT, FETULLAH'I SEVIYOO

Başbakan Yardımcısı ve DSP genel Başkanı sıfatıyla yaptığı açıklamalarla Fetullah'a övgüler düzen Ecevit, duygularını dile getirirken halkımızı yanıltmaktan da çekinmiyordu:

“Görüşmede siyasete dolaylı yoldan bile hiç girmedik. Samimi ve olgun düşünceleri olan bir kişi. Politika değil, din bilim ve felsefe konularında sohbet ettik. Fetullah Gülen ile üç kez görüştük. Hiçbirisinde siyasete değinmedik. Türk-İslam tasavvufundan konuştuk halk erenlerinin yaşattığı Orta Asya’da Hoca Ahmet Yesevi’de kaynaklanıp halk erenlerinin Anadolu’ya getirdiği bu topraklarda, Mevlana, Yunus Emre ve Aşık Paşaların şiirleriyle gelişen hoşgörülü, Allah korkusundan çok Allah sevgisine dayanan, o sevgiyi insana da yansıtan tasavvufu görüştük. Gördüm ki, bu tasavvuf kültürünü özümsemiş.

Felsefe din ilişkilerini konuştuk. Bu konularda çok açık düşünceli olduğunu gördüm, İran’daki kökten dinci akıma kesinlikle karşı. Vehhabiliğe yani Suudi Arabistan anlayışına soğuk bakıyor. Ben bugünkü gözlemlerim içinde Fetullah Gülen’i ve çevresindekileri rejim için kaygı verici bir durumda görmüyorum. Laiklik açısından bir tehdit oluşturdukları izlenimini almıyorum. Bilimin de izah edemediği konular var. Din, çok hassas bir konudur...”

Davos’ta yapılan Uluslararası zirveye Türkiye Cumhuriyeti’nin Başbakanı sıfatı ile katılan Ecevit, burada Fetullah’ın okullarını övüyordu. MGK’da bu durumdan Duyulan rahatsızlık kendine iletildiğinde ise sessiz kalmayı tercih ediyordu.

Her fırsatta Fetullah’ın laik, demokrat olduğunu yineleyen Ecevit, tezini güçlendirmek için askerlere: “ *Rahşan’ın elini sıktı”* diyordu. Elini sıkmayıp, neresini sıkacaksa!..

ECEVIT, YINE GÜLEN’I SAVUNDU

Fetullah Gülen’e olan sevgisini her fırsatta dile getiren Ecevit, maskesi düşmeye başlayıp, gerçek yüzü ortaya çıkmaya başladığında bile ona sahip çıkmaya devam ediyordu. Gerek görsel basında, gerekse yazılı basında Fetullah’ın gizli niyetleri açık açık yer almasına rağmen Demokratik Solcu Ecevit’in Fetullah’a olan hoş görüsü hala devam ediyordu. Fetullah’ın ATV’de yayınlanan ve devleti ele geçirmek için cemaatına uygulayacakları stratejileri anlattığı konuşmanın ardından, Ecevit’in açıklamaları kaygıyla karşılanıyor ve basında şu şekilde yer alıyordu:

“Fetullah Gülen olayına temkinli yaklaşımı nedeniyle eleştirilere hedef olan Başbakan Bülent Ecevit, dün de “Takiyye, giderek içtenliğe dönüşebilir. Bu tür dinsel toplulukları, laik demokratik rejimi yıkmak için uğraş verenlerle bir cepheye itmeyelim” dedi.

Ecevit’in bu sözleri, kulislerde ‘Gülen ve cemaatini dışlamayın’ mesajı olarak yorumlandı. Başbakan, dün parti grubunda, dünyada ve Türkiye’de tarikatçılık üzerine şu önemli mesajları verdi:

Halk Oyuna Gelmedi

Güya Türk Silahlı Kuvvetlerince, İslam’a ve Peygamberimize hakaretler içeren bir rapor hazırlanmış. Bu kesin olarak yalanlandığı halde, laiklik karşıtı bazı çevreler bu asılsız iddiayı, inatla yaymaya çalıştı. Mevlit Kandili’ni de aynı amaçla istismara kalkıştılar. Fakat halkımız bu oyuna gelmedi.

Dinsel akımların hepsi laikliğe karşı görünmüyor veya bazıları belki, takiyye yaparak, laikliğe karşı açık tavır.

Dünyada da Var

Tarikatçılık diye tanımlanan dinsel akımlar, bütün dünyada etkinliklerini artırıyorlar. Bunlardan bazılarının etkinlikleri, kimi gelişmiş ülkelerde, cinnet ve cinayet ölçüsüne varıyor. Neyse ki, bizde toplu cinayetleri veya intiharları teşvik eden akımlar yok.

Topluluklar Karışmasın

Gerçek eğilimlerini gizleme gereğini duymaları bile ülkemizde büyük halk çoğunluğunun laikliğe sahip çıktığını gösterir. Takiyye giderek, içtenliğe de dönüşebilir. Yeter ki, laikliği gerçekten benimseyen veyd takiyye yaparak da olsa benimsermiş gibi görünen dinsel topluluklar, laik demokratik rejimi yıkmak için açıktan uğraş veren topluluklarla bir safa, bir cepheye ve dayanışmaya itelenmesinler.”

Devleti Ele Geçiremezler,

56. Hükümet döneminde çıkarılan kararnamelerle, kamu kuruluşlarında partizanlığa, kayırmacılığa, kadrolaşmaya karşı etkili önlemler getirildi. Bu önlemler 57. Hükümet tarafından da benimsendi. Kimse kaygı ve kuşku duymasın. Bu önlemler, uygulamalar, bu kararlılık sürdükçe, dinsel veya siyasal amaçlı hiçbir topluluk veya kuruluş, devleti ele geçirme fırsatını bulamayacaktır.

YER YERINDEN OYNADI.

Fetullah Gülen'in gerçek yüzünü ortaya çıkaran kasetlerin medya organlarında yayınlanmasından sonra, Ankara kulisleri iki şok iddiayla çalkalandı. Gülen'in sözlerinin yer aldığı bantların, emekli Orgeneral Kemal Yavuz tarafından ATV' ye verildiği iddia edildi.

Ankara'yı sarsan ikinci iddiaya göre ise, Fetullah Gülen'in laiklik karşıtı sözlerinin TV'lerde yayınlanacağı, kendisine daha önceden sızdırılmış. Bu olay basında şu şekilde yer aldı;

"Fetullah Gülen'in gerçek yüzünü ortaya çıkaran laiklik karşıtı konuşmalarının yer aldığı bantlarının medyaya yansımasının ardından, Ankara kulisleri dün 2 şok iddiayla çalkalandı.

Yandaşlarına 'devleti ele geçirme' emri veren Gülen 'in sözlerinin yer aldığı bantların, eski Harp Akademileri Komutanı emekli Orgeneral Kemal Yavuz tarafından ATV' ye verildiği iddia edildi. Ankara'yı sarsan ikinci iddiaya göre ise, Gülen'in laiklik karşıtı sözlerinin TV'lerde yayımlanacağı, kendisine daha önceden sızdırılmış"

KASETLERI YAVUZ MU VERDI.

Hürriyet gazetesinin haberinde kasetleri ATV'ye emekli orgeneral Kemal Yavuz'un verdiği iddia ediliyordu:

"Fetullah Gülen'in, çevresinde topladığı müritlerine yaptığı konuşmada sarf ettiği laiklik karşıtı sözlerinin yer aldığı bantların, televizyonlarda sık sık boy gösteren emekli Orgeneral Kemal Yavuz tarafından ATV ye verildiği öne sürüldü.

28 Şubat kararlarından sonra sık sık medya da yer alarak ordunun görüşlerini aktardığı öne sürülen Yavuz, kasetin önceki gece ATV Ana Haberde yayımlanmasının ardından, Ali Kırca'nın yönettiği ve Gülen'in açıklamalarının tartışıldığı 'Siyaset Meydanı"na konuk olmuştu. Orduya yakınlığıyla bilinen Yavuz, bu programda yaptığı konuşmada, Nurcular'ın lideri Gülen'in yazdığı, ancak 28 Şubat kararlarının ardından Gülen'in cemaati tarafından yüksek meblağlar ödenerek piyasadan toplatılan 'Küçük Dünyam' adlı, laiklik ve Atatürkçülük karşıtı sözlerin bulunduğu kitabından alıntılar yapmıştı Kasetlerin Kemal Yavuz tarafından ATV'ye verilmesi, bu konudaki istihbaratın askeri kaynaklı olduğu ihtimalini güçlendiriyor."

GÜLEN YAYINLANACAĞINI BILIYOR MUYDU?

Hürriyet gazetesindeki haber şöyle devam ediyordu: *"Öte yandan Fetullah Gülen'in, konuşmalarının yer aldığı bantların yayınlanacağının önceden kendisine sızdırıldığı öne sürüldü. Gülen'in, cemaati tarafından yayınlanan Aksiyon Dergisi'nin dünkü sayısının, önceki gün TV'lerde yayınlanan Gülen'in gerçek yüzünü ortaya çıkaran konuşmalarına cevabi nitelikle sözler içermesi Ankara'yı sarsan bu iddiayı güçlendiriyor.*

Gülen'in 28 Şubat kararlarının ardından düzenlenen MGK toplantılarından sonra sık sık 'sağlık kontrolü' gerekçesiyle ABD'ye gitmesi Gülen'in, özel istihbarat aldığı yorumlarına yol açtı. Fetullah Gülen, son olarak da geçen mart ayında kendi cemaatine bağlı İzmir'deki bir 'Işıkevi'nde askeri okul öğrencilerinin basılmasının ardından yine 'sağlık kontrolü' gerekçesiyle ABD'ye gitmişti. Gülen, halen ABD'de bulunuyor."

FETULLAH ŞOKU

Gülen'in TV'lerde yayınlanan konuşmaları her kesimde şok etkisi yapmış, gerçek yüzü biraz olsun aralanmıştı. Gülen'e yağcılıkta adeta birbiri ile yarışan basın kuruluşları artık tavırlarını yavaş yavaş değiştiriyorlardı:

"Türkiye dün Fetullah Gülen'in ilk kez kamuoyuna sızan iki şok kasetiyle sarsıldı. Gülen kasetteki konuşmalarında, yandaşlarına devlet kadrolarının ele geçirilmesinin önemini anlatıyor; özellikle mülkiye ve adliyedeki kadrolaşmanın genişletilmesi gerektiğini vurguluyor.

Türkiye, 18 Haziran 1999 tarihinde Fetullah Gülen'in ilk kez kamuoyuna yansıyan şok sözleriyle sarsıldı. 'Nur Cemaati'nin lideri olarak kabul edilen Fetullah Gülen'in, aynı akşam ATV Ana Haber Bülteni'nde yayınlanan ve yandaşlarına devleti ele geçirmeleri öğüdünde bulunduğu iki konuşma kaseti, Türkiye'nin gündemine bomba gibi düştü.

Son günlerde Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'nın, devleti ele geçirmeye çalıştığı ve cemaatinin ileride laik Cumhuriyet'e karşı bir kalkışmaya hazırladığı iddiasıyla hakkında rapor hazırladığı Nur Cemaati'nin lideri Fetullah Gülen, kasetteki konuşmalarında,

yandaşlarına devlet kadrolarını ele geçirmenin önemini anlattı. Konuşmasında, özellikle Mülkiye ve Adliyedeki kadrolaşmanın genişletilmesi gerektiğini kaydeden Gülen, "Bunlar gelecek adına bizim o ünitelerde garantimizdir" şeklinde konuştu.

Cemaat üyelerine, sivri çıkışlarda bulunmamaları tavsiyesinde bulunan Gülen, aksi takdirde Türkiye'deki hareketlerinin sonunun Cezayir olacağı uyarısında bulundu. Gülen, müritlerine 'aynı cephede sayılabilecekleri' DYP ve RP çizgisindeki siyasal örgütlenmelerle ilişki kurulmasının gerektiğini belirtti. Fetullah Gülen, Konuşmasında Atatürk 'ün silah arkadaşı ve Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın önderlerinden İsmet İnönü'yü kast ederek, 'Şef, Erzurum'da çarşaf giyen kadınları sokak ortasında astı' iddiasında bulundu.

İzmir'de askeri okul öğrencilerinin kendi cemaatına bağlı bir evde basılmasının hemen ardından, 'sağlık kontrolü' gerekçesiyle ABD'ye giden ve halen yurtdışında bulunan 'Nurcuların lideri Gülen, şunları söylüyordu:

İKI ANA HEDEF MÜLKIYE VE ADLIYE

"Arkadaşlarınızın mevcudiyeti, İslam'ın geleceği adına bu işin garantisidir yani. Bu açıdan Adliyede, Mülkiyede veya başka bir hayati müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti, öyle ferdi mecburiyetler seklinde ele alınıp öyle de gücendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ünitelerde garantimizdir. İstikbale yürümek için, sistemin püf noktalarını keşfedin. Hâlâ bu sistem devam ediyor. Bu sistem içinde arkadaşlarımız istikbale yürüyeceklerdir. Öyleyse o sistemin püf noktalarını bilmeleri lazım, keşfetmeleri lazım. Asmaları lazım. Bu da meselenin diğer bir yanıdır.

Kavga Etmeden Yolunuza Devam Edin.

Kuvvet dengesi olmadığı bir yerde kuvvete başvurmayacaksınız. Teknik-taktik yerinde sizin kalbiniz önemli. Dıştan bizi bazıları korkaklıkla itham edecekler. Fırsat bulup, hep yolunuza devam ediyorsanız, yine orada o esnekliği gösterecek, o eksantriği kullanacak, geriye çekiliyor gibi yapacak, fakat adımlarınızı daha açıp ileriye gideceksiniz. İster Mülkiyede çalışan

arkadaşlarımız olsun, ister Adliyede çalışan arkadaşlarımız olsun herkes için söz konusudur bu.

Sivrilirsek Sonumuz Cezayir Olur.

Sivrilmeden, mevcudiyetinizi hissettirmeden çok ilerlere gitme. Mutlaka riayet edilmesi lazım. Müslümanların belli bir noktaya ve kıvama gelecekleri ana kadar bu şekilde hizmete devam etmeleri şarttır. Erken vuruş diyeceğim çıkışlar yaparlarsa, dünya Cezayir'deki gibi başlarını ezer. Zayiata meydan verilmemeli. Bu açıdan bizim is ter o dairede, ister diğer dairede arkadaşlarımızın korunması çok önemlidir. Cezayir'i, Suriye'yi, Mısır'ı yaşamayalım. Çok dikkatli ve çok tedbirli, temkinli hareket etme mecburiyeti var. Bu hizmetin içinde bulunanlar, bu hizmete göre hizmet vermek isteyenler, her birisi dünyayı idare edebilecek birer diplomat gibi hareket etmeli. Kendi planında meseleleri çözdükten sonra, ülkesinde çözmeye çalışmalı.

Kahramanlık Yapma Her Yeri Ele Geçir.

Bazı arkadaşlar birtakım cesaretli ruhları cesaretlendirmek, secaatlendirmek, birtakım ruhları heyecanlandırmak için belki kahramanca tavırlara da ihtiyaç vardır, böyle düşünebilirler. Fakat ben kuvvet dengesi olmadığım için şahsen o yol yerine, böyle kendi düşüncemi yayma, kendi düşünce sistemim adına varlığı, her tarafı fethetme, ele geçirme yolunu şahsen tercih ederim. Hususiyetle öyle devlet memuru olarak arkadaşlarımız kahramanlık yapamazlar, fuzuli kahramanlık olur. Gereği yoktur o tür şeylerin. O sahada daha verimli nasıl olacaklarsa dinimiz adına, İslami düşüncemiz adına. Ne yapabiliyorlarsa, bence onları yapmalıdırlar.

Başka Kuvvetleri Asarsak Şerri Asarız

Başka kuvvetler var bu ülkede. Oysaki usulünce gidilebilirdi, onların hissiyatları alınabilirdi. Onlara sorularak, onları arkamıza alarak yapabilirdik ve yürürdük orada. Bir şerci asardık Allah'ın in ayetiyle; geriye dönmezdik, falso yaşanmazdı. Bu Adliye içinde aynen söz konusudur. Yani siz hâkim değilsiniz. Başka kuvvetler var bu ülkede. Değişik kuvvetleri hesap ederek, böyle dengeli, dikkatli tedbirli, temkinli yürümekte yarar var ki, geriye adım atmayalım yani.

RP Ve DYP Çizgisine Destek

Aynı cephe sayılabilecek, bize sıcak bakabilen bir çerçeve içinde mütalaa edebileceğimiz siyasiler vardır. Refah'tan bugünkü manasıyla DYP'ye kadar uzanan siyasi yelpazedir. Bu insanlarla çatışmadan onlarla aramızdaki farklı müşterekleri ortaya koyarak, o çizgide belli bir münasebet tesisinde yarar var bence. Hatta gerek hukuki sahada gerekse mülki sahada icraatlarını diyalog içinde yürütmelerinde yarar olur.

Durmayın Maratoncu Olun.

Zıplayacaksın yerinde, duruyor gibi yapmayacaksın. Müslüman durmaz yani. Hep akar, çağlar. Baktın ki koşamıyorsun, yerinde zıplayacaksın, işler öyle hesap edilmeli ki, en kötü duruma göre, en handikap hale göre hesap edilmeli. Gerçekten adımlarınızı açarak, iyi bir maratoncu gibi koşacaksın. Ve hazırız, gerilimdeyiz, tam bir metafizik gerilim içinde, bir boşluk bulunca yeniden maratona geçeriz. Bazen hasımdan kaçmak bile çok önemli bir manevradır..."

İnönü Çarşaflıları Astı İddiası.

"...Şef dönemi onlar bir kısım şiirlerin mısralarında var. Bir kısım nesir kitaplarında var, göreceksiniz. Dinlerseniz zulüm dosyalarında var. Başına çarşaf geçirdiğinden dolayı Erzurum'da Cumhuriyet caddesinde kadınların asıldığı dönemde, 'Niye çarşaf giydiniz' diye demokrasinin rafta olduğu, istibdadın milleti kırıp, geçirdiği bir dönemde.

Meçhul Işık Evlerinde Şarj İtirafı.

Medrese zaviye gibi işleyen 'şarj evleri'... Bu evler meçhul evlerdir. Bu evler sizin bildiğiniz gibi evler, minaresi olan, ezan okunduğu zaman herkesin içine gittiği malum evler değildir. Meçhul ev. Kelime karakteristik olarak seçilmiştir. Belirsiz evlerdir. Bunlar belirli olamazlar, çünkü o evlere girip çıkıp insanlar yakın takiptedir. Elden geldiğince evde kamufle edilmelidirler.

Yanlış Yapanın Başını Ezerler.

Benim kimseye bir şey tavsiye edecek durumum yok. İmana ve Kuran'a hizmet düşüncesini evlerimizde gerçekleştirmeyi çalışıyoruz. Sizin de aşina olduğunuz Işık evlerinde, Işık komplekslerinde gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Arkadaşlarımız, tanıma imkânı ve fırsatını buldukları bu hizmeti benimsiyorlar, beğeniyorlarsa kendi dünyalarında da bu sistemi yaşayabilirler. Yanlış bir şey yapan,

kirama ulaşılmadan özleriyle tam bütünleşmeden gereken mesafe alınmadan bir kısım erken huruç diyebileceğim çıkışlar yaparlarsa, dünya başlarını ezer.

Söylediklerimi Çıkınca Unutun.

Anayasal müesseselerdeki kuvveti cephenize çekmeden her adım erken. Kirama ereceğiniz ana kadar dünyayı sırtınıza alıp, taşıyabilecek güce ulaşacak ana kadar, o kuvveti temsil edeceğiniz şeyler elinizde olacağı ana kadar, Türkiye'deki devlet yapısı ölçüsüne göre bütün anayasal müesseselerdeki kuvveti cephenize çekeceğiz ana kadar her adım erken sayılır. Biliyorum ki elinizdeki meyve sularının boş kutularını dışarı çıkarken çöp kutusuna attığınız gibi bu düşünceleri de açık olma yanıyla çöp kutusuna atıp gideceksiniz..."

VAIZLIKTEN TRILYONLARIN BAŞINA

1980'den önce İzmir Kestanepazarı Camii'ndeki vaizlikten, cemaatinin yarattığı trilyonluk sermayenin efendisi haline gelen ve Said-i Nursi'ye dayandırılan Nakşibendi tarikatı olan Nur cemaatinin lideri Fetullah Gülen hakkında bugüne kadar Emniyet İstihbaratı tarafından iki rapor hazırlandı. 12 Eylül 1980'de aranmasına rağmen serbestçe hacca giden Gülen hakkında 1992'de polisin hazırladığı rapor, DYP'nin iktidar ortaklığı döneminde Emniyet Genel Müdürlüğü'ne getirilen Mehmet Ağar tarafından hükümsüz sayılarak işleme konmadı.

Yine aynı günlerde Emniyette patlak veren Telekulak Skandalının ardından basına sızan ikinci Gülen raporunda da, cemaatin büyük bir hızla büyüdüğüne dikkat çekilerek, hareketin ikinci bir Şeyh Sait isyanına dönüşebileceği uyarısında bulunuldu. Raporu hazırlayan Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve yardımcısı Osman Ak, bu raporun sızmasına neden olan Telekulak Skandalı nedeniyle görevden alındı. Halen ABD'de bulunan Gülen, hakkında hazırlanan ikinci raporun ardından yaptığı açıklamada, iddiaları yalanlayarak, "40 senelik vaazlarım bandrollü satılıyor. Bir tanesinde Cumhuriyet aleyhtarlığı yaptığıma dair bir şey söylesinler o zaman rapordaki her şeyi kabul ederim" şeklinde konuşmuştu.

DEVLETTE HERKES SUSPUS

Nur Cemaati Lideri Fetullah Gülen'in, Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik gerçek düşüncelerini ortaya koyan iki kaset, Ankara'da şok yarattı. Geçmişte Gülen'e desteği ile tanınan başta Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Başbakan Bülent Ecevit olmak üzere, siyasi parti liderleri ve yöneticileri sessizliğe bürünmeyi tercih ederken, milletvekilleri de fazla yorum yapmaktan kaçındı.

Demirel, Gülen kasetiyle ilgili sorulan dün Ankara'daki okul açılışları sırasında duymazlıktan geldi.

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı MHP Lideri Devlet Bahçeli de aynı yöndeki sorulara, "Soru yok" karşılığını vermekle yetindi. ANAP ve DYP yöneticileri ise aynı tavrı gösterdi, bazıları, "Daha okumadım" diyerek geçiştirmeye çalışırken, bir kısmı da "Bana bunu sorma" dedi.

MGK FEVKALADE HASSAS

Cumhurbaşkanı Demirel, Fetullah Gülen olayında "çok ciddi iddialar" olduğunu belirterek, "MGK tehlike haline gelme istidadında bulunan tehdit üzerinde fevkalade hassastır" dedi.

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Ülkeyi sarsan Fetullah Gülen olayıyla ilgili olarak açıklamalar yaptı. Demirel, "İddialar çok ciddi. 'Devlete el koyacağız' diyorlarsa, bu beni ciddi şekilde ilgilendirir. Devlete yönelmiş her şeyde, devletin yanındayım" dedi.

Demirel, Elazığ'a giderken, uçağın havalanmasının ardından elinde Keban barajıyla ilgili dosyayla gazetecilerin oturduğu bölüme geldi ve baraj hakkında bilgi verdi. Cumhurbaşkanı, hemen ardından soru sorulmasını beklemeden, "Gelelim Fetullah hocaya..." diyerek konuyu açtı.

Bir gazeteci Cumhurbaşkanı'na, 'Dün akşamki kasetleri izlediniz mi? Sizinle ilgili iddiaları var. Demirel, zekâsının 4-5 katı üstünde konuşur. Özal ise 5-6 katı altında konuşur diyor" hatırlatması üzer ine, Demirel, "Çok iyi, çok iyi. Bana taş atmayan olmaz Türkiye'de. Nerede ne çıkarsa birisi bana bir taş fırlatır" dedi.

Gazetecilerin soruları ve Demirel'in verdiği yanıtlar şöyleydi:

"- Gülen'in, devleti ele geçirmeyi ima eden sözlerini nasıl değerlendiriyorsunuz.

- Türkiye’de yeni bir olay değildir. Uzunca zamandır tartışılan bir olaydır. Ve bu olay bir fikir olayı mıdır, bir siyasi olay mıdır, bir din olayı mıdır, bu zamana kadar kesin hatlarıyla ayırt edilmiş değildir tartışanlar tarafından.

YARGISIZ İNFAZ İSTEMIYORUM

Demirel konuşmasını şöyle sürdürüyordu;

“Kasetler, yeni ortaya atılan iddialar karşısında tabii ki bu iddialara muhatap olanlar ne söyleyecek onları bilemiyoruz. Bir yargısız infaz da yapmak istemiyorum. Fakat netice itibariyle, bütün bunların arkasındaki niyet devleti ele geçirmekse, o siyasidir. Yani, bu hareketin veçhesi belirlenmektedir. Siyasi bir hareket aslında her zaman siyasi bir suç unsuru taşımaz. Ama ne zaman ki Cumhuriyet’e, demokrasiye, Anayasa’ya sadığız deyip, sonra bir sadakatsizlik ortaya çıkarsa, bu da takiyye olur.

Türkiye Cumhuriyeti’nin kanunlarının suç saydığı bir şeyi islemek hiç kimsenin imtiyazı dahilinde değildir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin kanunlarının suç saydığı suç unsurlarının ortaya çıkarılması yargının işidir. Böylesi devleti ele geçirme gibi iddialar çok ciddi iddialardır. Ciddi telakki edilir. Öyle de edilmiştir. Devletin yargı organı meseleye el koydu. Tabi ki bu açık toplumdur. Açık toplum içinde her çeşit tartışma yapılmaya devam edecektir.

- MGK toplantılarında daha önceki dönemde Gülen ve cemaati için bir tehdit unsuru olduğuna dair herhangi bir değerlendirme yapıldı mı?

- Milli Güvenlik Kurulu toplantıları hakkında ben dahil, hiç kimse açıklama yapamaz. Onun için kurul kararı lazımdır Milli Güvenlik Kurulu ve devletin diğer organları Türkiye Cumhuriyeti’ ne yönelmiş evvela tehdit sonra da tehlike haline gelme istidadında bulunan tehdit üzerinde fevkalade hassastır.

- Gülen’in, özellikle mülkiye ve adliye teşkilatının içine sızacak ve kimliğinizi gizleyeceksiniz sözlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Benim onun üzerinde bir yorum yapmam mümkün değil. Eğer devleti ele geçirme hakikaten plan gereği ise yapılacak başlıca işler onlardır. Onda yadırganacak bir şey yok.

- Kendisine komplo kurulduğunu iddia ediyor.

- Onları ben tartışamam. Benim meseleye ilgim, devlete yönelmiş bir tehlike, bir tehdit olması halidir. 'Devlete el koyacağız' diyorlarsa, tabi o beni ilgilendirir. Ciddi şekilde ilgilendirir. Devlete yönelmiş her şeyde ben devletin yanı n dayım..."

FETULLAH HOCA OKULLARINA MILLI EĞITIM OPERASYONU

Fetullah Gülen'in, gerçek yüzünü biraz olsun aralayan konuşmasının ardından gerek basında gerekse devletin etkili ve yetkili yerlerinden birçok açıklamalar ve "ceğiz, cağız"lı konuşmalar ve haberler ortalıkta uçuşuyordu. İşte bunlardan bazıları:

"Fetullah Gülen cemaatine bağlı 500'ü aşkın okul ve dershaneye sıkı gözaltı geliyor. Milli Eğitim'in uygulayacağı operasyonla, tüm bu okul ve dershaneler tek tek denetlenecek.

Milli Eğitim Bakanlığı, laik Türkiye Cumhuriyeti'ni sinsi bir planla yıkmayı hedeflediği ileri sürülen Fetullah Gülen cemaatine ait yurtiçi ve dışındaki 500'den fazla okul ve dershanede deprem yaratacak bir operasyon hazırlıyor.

Milli Eğitim Bakanı Metin Bostancıoğlu'nun onayıyla yürürlüğe girecek operasyon, tüm tarikat okul ve kurslarını sarsacak. Operasyon, daha önce de Anasol-D hükümeti döneminde değiştirilmek istenen, ancak dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz tarafından onaylanmayan, ardından da beklemeye alınan Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliği ile yapılacak. Hürriyet, Milli Eğitim Bakanı Metin Bostancıoğlu'nun, yeniden devreye sokmak üz ere "Tamamlayıp, getirin" dediği Yönetmeliği ele geçirdi.

Yönetmelik, başta Gülen cemaati olmak üzere, aşırı İslamcı grupların eğitimi ve dolayısıyla devleti içten ele geçirme atağına büyük darbe vuracak. Vakıf, dernek ve belediyelerin, 'amaç dışı' okul, kurs ve dershane açmalarına izin verilmeyecek. Bu Kurumları paravan yaparak, rejim düşmanlığı aşıladıkları tespit edilenler de kapatılacak. Yönetmelik değişikliği ile start alacak operasyon şöyle işleyecek:

Işık Kolejlerine Yasak

Milli Eğitim Temel Yasası'nın temel ilkelerinden 'Karma Eğitim' ilk ve orta dereceli tüm kolej, kurs ve dershaneler için de esas

olacak. Başta Gülen'in, 'Işıkevleri' modelindeki gibi kız ve erkekler için ayrı ve yatılı olarak açtığı kolejler gelmek üzere, tarikatların elindeki Vakıf ve derneklerin kız-erkek okulları, bu Öğretim yılı başında kapanmış olacak. Samanyolu Erkek Lisesi, Muradiye Erkek Lisesi, Hafzaana Kız Lisesi gibi özel okullar, 1999-2000 Öğretim yılında karma eğitime dönecek. Yeni okul, kurs ve dershaneyi 'cinsiyet ayrımı' gözeterek açmak isteyenlere izin verilmeyecek.

Kız Sınıfları olamayacak

Tarikatların, karma eğitime geçiş süreci bahanesi ile 'kız sınıfları' oluşturmasına da izin verilmeyecek. Yine özel kurs ve dershanelerin de cinsiyet ayrımcılığı yapmasına yasak getirilecek. Özel okulların, reklam ve ilanlarında türbanlı kız öğrenciye yer vermesi, 'kız okulu', 'erkek okulu' veya 'kız sınıfı' gibi ayrımlar koyması yasaklanacak. İlan ve reklamlar mutlaka valilik onayından geçecek. Yine, 8 yıla karşılık tanıtımlarında 'ilkokul' ve 'ortaokul' ifadelerinin kullanılmasına izin verilmeyecek.

İrtica Yuvalarına Takip

Şirket, Vakıf dernek ve belediyeler tarafından açılan 'yaz okulu', 'yaz kursu', 'yaz spor okulu' adlarıyla düzenlenecek Eğitim faaliyetlerinin 'amaca uygun gerçekleştirilmesi' yönetmelik hükmü yapılacak. Bu tür makyajlı irtica yuvalarına izin verilmeyecek.

Yatılı Kurslara Baskın

Yine Bakanlık'tan izin alınarak 'beceri kursu' adı altında açılan, ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin yıkılmasına yönelik propagandalarla körpe beyinlerin zehirlendiği 'hücre' kurslar da kapanacak. 'Biçki-dikiş, Bilgisayar, Muhasebe' gibi isimler altında 'yatılı' açılan kursların yurtları kapatılacak. Bundan sonra 'yatılı kurs' açılmasına izin verilmeyecek. Yönetmeliğin yayım tarihinden önce hizmete girmiş bulunan ve pansiyonlar da, kurs süresi sonunda kapatılacak.

Ecevit temkinli: Kadrolaşmaya herkes çalışıyor

'Fetullah Gülen skandalı' konusunda önceki gün "İtham edilen tarafın ne söyleyeceği belli olmadan ve arkadaşlarımla görüşmeden konuşamam" diyen Başbakan Bülent Ecevit, dün de ayrıntılı değerlendirme yapmaktan kaçındı. Ecevit dün gazetecilerin. Gülen'in devlet içindeki örgütlenme taktiklerini anlattığı konuşmalarını

hatırlatması üzerine, "Bütün kuruluşlar devlette kadrolaşmaya çalışıyor" demekle yetindi.

Ecevit dün evinden çıkarken DGM Başsavcılığının Gülen hakkında idam cezası talep edebileceği yönündeki haberler hakkındaki değerlendirmesini soran gazetecilere, şunları söyledi:

"Dün (önceki gün) söylediklerime ek olarak bir şey söylemem doğru olmaz. Bu konuda gerekenleri dün söyledim. Yine belirtmek isterim. Aslında Türkiye'de pek çok kuruluş siyasal amaçlı, siyasal işlevli veya din işlevli birçok kuruluş, devlette kadrolaşmaya çalışıyor, tek bir kuruluş değil. Hatta diyebilirim ki DSP dışında bütün siyasal kuruluşlar, devlette kadrolaşmaya çalışıyorlar. Biz de nesnel kurallar getirerek, objektif kurallar getirerek devlette her türlü kadrolaşmanın önlenmesi için gereken demokratik, hukuk devletine yaraşan önlemleri alıyoruz. Bundan önce katıldığımız hükümetler döneminde de bugünkü hükümet döneminde de ayni titizliği, ayni özeni göstereceğiz,"

Malları tehlikede

Bu gelişmelerin ardından, Fetullah Gülen in mal varlığına el konulması gündeme geldi. Gülen hakkında TCK'nin 14611 maddesi uyarınca idam istemiyle soruşturma başlatan Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi savcısı Nuh Mete Yüksel, Gülen'in televizyon kanallarında yayımlanan konuşma kasetlerini isteyerek Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne deşifre ettirdi. Bu gelişmeler Hürriyet gazetesine, şu şekilde yansıdı:

"Gülen ve cemaatinin 25 milyar doları bulan akıl almaz malvarlığına el konulabilir. Ankara DGM Savcısı Yüksel, konuyla ilgili bilgi, belge ve raporları istedi. Yüksel, bilgi ve belgelerin toplanmasından sonra Gülen hakkında tutuklama kararı çıkartılmasını isteyebilecek. Ardından da kırmızı bülten çıkarttıracak.

Ankara DGM Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel, Nur Cemaati lideri Fetullah Gülen ve cemaat üyelerinin, büyüklüğü 25 milyar doları bulduğu iddia edilen akıl almaz malvarlığını masaya yatırıyor. Yüksel, dün ABD'deki Gülen in, perde gerisinde yönettiği şirketlerin mali durumu, cemaat, okul ve yurtların tüm bağlantıları hakkında bilgi, belge ve raporları istedi. Savcı Yüksel, bu bilgi ve dokümanlar geldikten sonra bir tek kurusu bulunmadığı iddia edilen

Gülen ile cemaat üyelerinin malvarlığına da tedbir konulmasını isteyebilecek. TCK'nin 14611 maddesindeki, "Anayasal düzeni yıkmaya teşebbüs" suçundan idam talebiyle başlattığı soruşturmayı derinleştiren Yüksel, ayrıca Gülen'in devleti ve laik düzeni hedef alan konuşmaları ile ilgili istihbarat birimlerinden bilgi, belge ve kaset istedi. Gülen'in kasetlerinin sayısının da 50'yi bulduğu öne sürüldü. Yükselin, Gülen'in gerçek yüzünü ortaya koyan şok kasetini ilgili televizyon kanalından getirttiği ve deşifresi yapılmak üz ere Emniyete gönderdiği öğrenildi.

Genelkurmaydan Rapor

-Yükselin, Genelkurmaydan Gülen ve cemaati ile ilgili Batı Çalışma Grubunun raporunu ve İslami sermayeye ilişkin bilgi ve belgeleri de isteyeceği öğrenildi. Refah yol dönemindeki şok Genelkurmay brifinginde yer alan "İrticai sermaye" ile ilgili Bazı bilgilerin de soruşturmaya ışık tuttuğu öğrenildi. Yüksel, Gülen'in başta Türk cumhuriyetleri olmak üzere okullarını da mercek altına yatırıyor. Yüksel, belge ve bilgilerin toplanmasının ardından Gülen'e gıyabi tutuklama kararı çıkarılması konusunda talepte bulunacak. Ardından da Gülen'e kırmızı bülten çıkarılması söz konusu olabilecek. Ancak, savcılık gıyabi tutukluma kararı konusundaki kararını tüm belgelerin toplanmasının ardından netleştirecek. Gülen'in, Türkiye'ye dönmesi halinde ise Ankara DGM Başsavcılığı tarafından ifadeye çağrılacağı bildirildi. DGM Savcılığı'nın Gülen'in, 1982 yılı Mayıs ayında Konya'daki Nurcu liderlerle düzenlediği toplantı, 7.8.1982de Keşan'ın bir köyündeki çalışmalarını da soruşturma kapsamına aldı. Gülen'in, "Molla ve Dahhak" ile "M. Abdülfettah Şahin" takma adıyla yazdığı kitapları da inceliyor. Gülen'in, Sızıntı Grubu tarafından Mekke'de satışa sunduğu kasetlerle ilgili de araştırma yapılıyor."

Sarsılan imparatorluk

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından başlatılan soruşturmayla sarsılan Fetullah Gülen imparatorluğu, yüzlerce okut, şirket ve vâkıftan oluşuyordu. Beş kıtada inanılmaz bir güçle hüküm süren Gülen'in, finans kaynakları, Hürriyet gazetesinde şöyle açıklanıyordu:

“Devleti içten ele geçirme planları yaptığı anlaşılan Fetullah Gülen’in, ‘gizli hedefi’ne ulaşmak için 5 kıtaya yayılan yüzlerce okul, üniversite, kurs ve öğrenci yurdu, on binlerce öğrencisi, sermayeleri milyarlarca dolara vuran şirketler, devlet destekli vakıflar, basın ve yayın kuruluşları ile tam bir imparatorluk kurduğu belirlendi. Fetullah cemaatinin Türkiye dahil ve 54 ülkeyi içine alan Eğitim ağı içinde on binlerce çocuk ve genç, “Işık askeri” olarak yetiştiriliyor. Dershane ve kurslar aracılığıyla, başarılı çocuklar cemaat içine çekiliyor. Tüm dünya üzerinde inanılmaz boyutta bir güçle hüküm süren Fetullah Gülen İmparatorluğu’nun finans kaynakları ve etki alanlarının özeti şöyle:

Eğitim Ağı

Türkiye’de Fatih, Azerbaycan da Çağ Öğretim İşletmeleri’ne ait Kafkas ve Kazakistan’da Feza Gazetecilik AŞ’ye ait Fatih olmak üzere üç üniversitesi, Ankara’da Fatih Üniversitesi’ ne bağlı Ahmet Örs Hastanesi, Türkiye genelinde 200den fazla özel okul, binlerce ışık evi, 460 dershane ve kurs, 500 öğrenci yurdunun yanısıra Türk Cumhuriyetlerinden Kanada’ya, Nijerya’dan Singapur’a uzanan 54 ülkede toplam 250 özel okul, bu ülkelerde 21 öğrenci yurdu, 6 üniversiteye hazırlık kursu ve on binlerce öğrencisi var. Cemaate Bağlı bu Eğitim kurumlarında 7 binden fazla öğretmen, 500-1500 dolar karşılığı görev yapıyor. Gülen’in ‘Altın nesil’ yetiştirme iddiasıyla yola çıkarak açtığı okulların maliyeti ise 1,5 milyar dolar olarak hesaplanıyor.

Para

50 milyar dolara ulaşan İslami sermayenin yarısının, Fetullah Gülen cemaatinin destekleyicilerine ait olduğu belirtiliyor. Büyük bölümü kayıt dışı olan bu sermayeyi, cemaatin kontrolündeki şirketler elinde tutuyor. Bu şirketlerin yıllık iş hacmi ise 2 milyar doları aşıyor. Cemaat, Asya Finans, Samanyolu TV, FEM Dershaneleri, Zaman Gazetesi dahil 56’si büyük kuruluş olmak üzere 500 Şirket tarafından destekleniyor.

İşadamları

Gülen’in icazetiyle kurulan ve 2000’i a şan üyesi bulunan İş Hayatı Dayanışma Derneği (İŞHAD) bünyesinde 500ün üzerinde iş

adamı ve Şirket bulunuyor. İŞHAD ile birlikte Türkiye genelinde 17 işadamı Derneği Gülen'i destekliyor.

Asya Finans

Fetullah Gülen cemaatinin ekonomik alt yapısını oluşturan ve 1996da kurulan Asya Finans Kurumu'nun kuruluş bütçesi 2 trilyon lira. Günlük işlem hacmi trilyonları aşan kurumun başında Mehmet Emin Hasırcılar var. Kurumu destekleyen işadamları arasında, Asya Finans'ın yönetim kurulu Başkanı da olan İhsan Kalkavan, Demir Ali Bayraktar, Sadık Pisan, Mehmet Şirin, Beyhan Nakipoğlu, Faruk Berksan, Selçuk Berksan, Mustafa Fırat gibi isimler bulunuyor. Asya Finans'ın öncelikli hedefi uluslararası düzeyde bir banka olmak.

Işık Sigorta

Cemaatin izlerini büyük ölçüde taşıyan Işık Sigorta, 200 milyar TL. sermayeyle 1996da kuruldu. Yönetim Kurulu üyeleri arasında ihsan Kalkavan, Mehmet Emin Hasırcılar, Ahmet Kurucan ve Fazıl Karaman gibi isimlerin yer aldığı şirketin, Türkiye genelinde 400 acentesi bulunuyor.

Gebze Araştırma Ve Pazarlama

Cemaatin Asya ülkelerindeki Eğitim atağı, basta Gebze araştırma ve Pazarlama AŞ. olmak üzere Çalık Grubu ve Yengin Holding tarafından destekleniyor.

Vakıflar

Cemaatin Vakıf sayısı 200. Yasa uyarınca, bu vakıflar gelir, veraset, intikal, emlak, gümrük vergileri ve harçlardan muaf tutuluyor. En büyüğü "Akyazılı" olan bu vakıflar teşvik kredileri kullanıyorlar. Cemaatin Vakıf zincirinde trilyonlar dönüyor.

Akyazılı Vakfı

1972 yılında İzmir'de bir evde kurulan Akyazılı Vakfı, bugün 300 gayrimenkul, 46 yurt, 16 dershane, işyeri, arsa, otel ve lokanta gibi yerlerle Gülen ve cemaatine en büyük parasal desteği sağlıyor.

Medya Kuruluşları

Gülen'in kamuoyuna sesini duyurmak için Burç FM ve Mert FM en ünlüleri olmak üzere 25 radyo, Samanyolu TV, Feza Gazetecilik adına yayımlanan Zaman Gazetesi ile Aksiyon ve Sızıntı Dergileri bulunuyor.

Okullarına gözaltı

Ankara DGM Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel, Fetullah Gülen'in yurtlarında sabah namazından sonra üçer, beşer ve yedişer defa erkek öğrencilerin ellerini aşağı doğru çevirerek yaptıkları, "Allah'ım kadınların şerrinden, belasından ve fitnesinden koru esirge" duası yaptırılıp yaptırılmadığını ve şeriat kurallarının uygulanıp uygulanmadığını da araştırma konusu yaptı. Bu yüzden Gülen'in okul ve yurtları da gözaltına alınacak."

ONLAR DA DESTEKLEMIŞ

Malvarlığı bu denli büyük olan Fetullah Gülen, imparatorluğunu kurarken Devletin en üstündeki kişilerden bile destek gördü. Gülen, Türkiye Cumhuriyeti'nin Yedinci Cumhurbaşkanı Turgut Özal ve Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in referans mektuplarıyla pek çok ülkede okullar açtı. Hürriyet gazetesinde yayımlanan yazı dizisinde, Özal ve Demirel'in Gülen'e yardımcı olunması için yazdığı referans mektuplarına da yer verildi.

"Devleti ele geçirmeye çalışan Fetullah Gülen'i, devletin Cumhurbaşkanları Özal ve Demirel'in referans mektuplarıyla destekledikleri belirlendi.

1980'lerden itibaren hakkında raporlar tutulan ve devleti ele geçirme yolundaki girişimleri konusunda yetkililerin dikkati çekilen Fetullah Gülen, tüm bunlara karşın devletin en üst düzeyindeki kişilerden destek ve koruma gördü. Bu destek ve koruma, uluslararası düzeyde de kendini gösterdi. Dönemin Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal ile Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, kişisel yakınlıklarının dışında, Kafkaslar ve Orta Asya'daki cumhuriyetlerin devlet ya da Cumhurbaşkanlarına Fetullah Gülen'in girişimlerine yönelik referans mektupları yazdılar.

ÖZAL'IN MEKTUBU

Türkiye'nin 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın 10 Kasım 1992 tarihinde Kazakistan Cumhurbaşkanı Nur-sultan Nazarbayev'e hitaben yazdığı mektup:

"Sevgili karındaşım.

Ülkelerimiz arasında ilişkilerin her alanda çok süratli bir şekilde geliştiğini görmekten büyük bir memnuniyet duymaktayım. Zat-i

alilerinin de benimle ayni görüşleri paylaştığından eminim.

Ekim 1992 ayı sonunda Ankara'da yapılan ve çok başarılı geçen zirve, ülkelerimiz arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi için gerekli siyasi iradenin mevcudiyetini bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu gelişmelere paralel olarak, çok sayıda Türk müteşebbis ülkenize gelmekte ve hemen her konuda yatırım imkânlarını araştırmaktadır. Türk basın sektöründe önemli bir yere sahip olan Zaman Gazetesi'nin Bölge Müdürü, şahsen tanıdığım Ali Bayram, Zaman Gazetesi ve televizyonu konularında işbirliği imkânlarını araştırmak üzere Kazakistan'a gelecektir. Kendisine gerekli kolaylığı göstererek, yardımlarınızı esirgemeyeceğinizden eminim.

Bu vesileyle Zat-i alilerine ve şahsınızda tüm Kazak halkına en iyi dileklerimi sunarım."

Turgut Özal, Cumhurbaşkanı

DEMIREL'IN MEKTUPLARI

Eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in 21 Eylül 1993 tarihinde Gürcistan Devlet Başkanı Eduard Sevardnadze'ye hitaben yazdığı mektup:

"Sayın Cumhurbaşkanı, Aziz Kardeşim.

Bu mektup ile taziyelerine Türkiye'nin güzide Eğitim kurumlarının tecrübeli yetkililerini takdim etmek istiyorum.

Söz konusu Eğitim Kurumları, uluslararası bilgi yarışmalarında Türkiye adına başarılı sonuçlar elde eden öğrencileri yetiştirmekle haklı bir gurur duymaktadırlar. Bu kurumların ülkenizde de faaliyete geçtiklerini memnuniyetle öğrenmiş bulunuyorum.

Ülkelerimiz ve halklarımız arasında işbirliğinin Eğitim alanında da gelişmesi, ilişkilerimizin bir bütün olarak her alanda dengeli ve kapsamlı şekilde ileriye götürülmesine ve genç nesiller arasındaki karşılıklı anlayışın artırılmasına olumlu yönde katkıda bulunacaktır.

Bu vesile ile saygı ve sevgilerimi yinelemek isterim." Süleyman Demirel Cumhurbaşkanı

Demirel, 23 Kasım 1998 tarihinde de Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev'e de bir mektup yazdı:

"Sayın Cumhurbaşkanı; Aziz Kardeşim.

Ülkelerimiz arasındaki tarihi ve manevi bağları güçlendirmek amacıyla yürütülen çalışmaları memnuniyetle izlemekteyim.

Bu çerçevede, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı akraba halkların kaynaşmasına katkılarından dolayı çeşitli Devlet Başkanlarına “Türk Dünyası ve Akraba Toplulukları Kaynaşma Ödülü” tevcih etmeyi kararlaştırmıştır. Bu ödülü tarafıma takdim eden anılan Vakfın Genel Sekreteri Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan, ayni ödülü Zat-i Alileri’ne de takdim etmek istediklerini bildirmiştir.

Ülkelerimiz arasında daha sıcak ilişkiler kurulması yönünde faaliyet gösteren Genel Sekreter Prof Tekalan ve Vakfın diğer görevlilerinden her zamanki yakın ilgi ve desteğinizi esirgemeyeceğinizden eminim.

Bu vesileyle Zat-i Alileri’ne sağlık ve afiyet, kardeş Kazakistan halkına esenlikler dilerim.”

Süleyman Demirel Cumhurbaşkanı

HERKESLE ARASI IYI

Şok kasetlerle gerçek yüzü ortaya çıkan Fetullah Gülen'in devlet katında hemen herkesle arası iyiydi. Gülen'in Yönetim Kurulu üyesi ve fahri Başkanı olduğu Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı 25 Aralık 1997 tarihinde Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e de plaket vermişti. Vakıftan ödül alanlar arasında Başbakan Bülent Ecevit, TBMM Başkanları Mustafa Kalemli ve Hikmet Çetin de vardı. Genelkurmay eski Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı ise kendisine verilmek istenen plaketi reddetmişti. DYP Lideri Tansu Çiller bir dönem açık açık Gülen'i desteklemişti. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'la dostluğu da dikkat çeken Gülen, Erdal İnönü'yle bile aynı kare fotoğrafa girmişti...

FETULLAH'I FAZILET SAVUNDU

Fazilet Partisi Grup Başkanvekili ve son günlerde sesleri oldukça gür çıkan sözde yenilikçilerin lider adayı Bülent Arınç, Fetullah Gülen'in Türkiye Cumhuriyeti'ne bağlı, ülkesini seven "Pırıl pırıl, tertemiz bir insan olduğunu savunarak, rejim, devlet ve Atatürk hakkında aykırı bir şey söylemediğini öne sürdü. Bülent Arınç, Genel merkezde düzenlediği basın toplantısında gazetecilerin soruları üzerine Fetullah Gülen kasetinin, Gülen'in, fikirlerini benimsemiş emniyetçilerin tasfiyesinde Gülen'in adının kullanılması amacıyla ortaya çıkarılmış olabileceğini belirterek Gülen'i savundu.

Arınç, Gülen'i 76-77 yıllarında Manisa'da görev yaptığı yıllardan bu yana yaklaşık 30 yıldır yakından tanıdığını belirterek,

"Fetullah Gülen, Türkiye Cumhuriyeti'ne, devletine bağlı ülkesini seven, insanların mutluluğu için alabildiğince çaba harcayan pırıl pırıl bir insandır. Kimse karalamaya çalışmamalıdır. Eğitime önem, veren tertemiz bir insandır"

Diye konuştu. Arınç, Gülen gibi "muteber" bir insanın kirli ilişkilere bulaştırılmak istendiğini öne sürdü.

Fetullah Gülen ve arkadaşlarının Türkiye ve Türk devleti düşmanı olduklarına inanmadığını söyleyen FP Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül'de,

“Fetullah Gülen ve arkadaşlarının yıpratılmasının doğru olmadığı kanaatindeyim” diyordu.

Fazilet yanlısı malum basın da “Türkiye babanızın çiftliği değil”, “komplo” gibi başlıklarla Fetullah’a kol kanat geriyorlardı.

TEHLIKE ANINDA HICRET SÜNNETTIR

Bazı münafıklar, Fetullah’ın kasetlerinin yayınlanmasının ardından tepkilerin atması sonucu; “Tehlike anında hicret sünnettir” sözüne uyarak Amerika’ya uçtuğunu söylüyorsa da bu asla doğru değildi. Zira o, 28 Şubat 1998 süreci ile başlayan rahatsızlığının artması üzerine Amerika’ya gidiyordu. Elin gâvurunda teknik yaman mı yaman. Hemen hocanın rahatsızlanacağını anlayarak 22 Şubat 1999 tarihinde kendisini Minnesota Rochester Methodist Hastanesi Mayo Kliniğine davet ediyorlardı.

Gülen’in burada 4 gün sürecek laboratuar testlerine, lazer tedavisine ve konsültasyona tabi tutulacağı açıklanıyordu. Anılan tarihten bu yana yüz küsur tane dört gün geçtiği halde Fetullah Amerika’dan dönemiyordu.

İnsan yine de Fetullah’ı takdir edemeden yapamıyor. Hoca kendisinden sürekli olarak “Fakir” diye söz eder, kefen parasının bile olmadığından yakınırdı. Buna rağmen sen kalk bir anjiyo için ta Amerikalara kadar git. Hoca efendiyi davet eden Mayo Kliniği bizim devlet hastanelerinden beter olacak ki, tetkikler için aylar sonrasına gün veriyorlar. Fakir ne yapsın, yol parası bulmak kolay mı? O da tetkiklerin bitmesini bekliyordur.(!!!)

Şimdi bazı fitneciler diyecektir ki, Türkiye’de doktor, memlekette hastane yok mu? Var!.. Adam ne yapsın yerli malın her şeyinden hatta sineğinden bile çok çekmiş, anlatayım da öğrenin.

İlk hacca gittiği zaman harem bölümünde on beş gün kadar hiç ayrılmadan kalıyor. Bu zaman zarfında pek bolca olmalarına karşın, tek bir sinek bile Fetullah’ı sokmuyor. Oysa 12 Mart hapishanesinde sinekler farklı bir tutum sergilemişlerdir. Alın Gülen’in ağzından dinleyin:

“Sinekler, ah onlardan öyle rahatsızdık ki, pencereyi kapatsan boğuluyorsun, açsan onların istilasına uğruyorsun... Her sabah artık sineklerin ısırmasına dayanamadığınız için uyanırsınız”

Anladınız mı şimdi!.. Bir Arabın sineğindeki saygıya bakın, bir de bizim namert sineklere... Adam, tabi ki sineği kalleş olan ülkenin doktorlarına da güvenmez.

GÜLEN; MILLETINE AŞIK(!?) BIR GARIP

Fetullah Gülen, Nevval Sevindi ile New York'ta yaptığı görüşmede milletine ve ülkesine ne denli âşık olduğunu şu sözleri ile anlatıyordu:

"1986'da, aranıyorum diye yakalanmıştım. Özal'ın demokratik centilmenliğiyle salıverildim. Ve o sene hacca gitmeye karar verdim. Altı yıl çok sıkıntı çekmiştim, dolayısıyla buna ister deşarj olma, ister konsantrasyon deyin. Cidde'ye vardığımda havaalanında derdest edileceksin diye Türkiye'den haber verdiler. Ben de yolumu değiştirdim, Halep'ten geçeyim dedim. Annemin amcası da bir dönem kadıymış orada... On bir gün kaldım. Ayakkabısız, sürünerek ve dikenlere basarak geçerken bir kere daha anladım ki, ben bu ülkeyi çok seviyorum. En sevdiğim efendimizin beldesi bile beni oralarda tutamadı. Kurşun menzilinden geçiyoruz iki taraftan. Uç dört kilometrelik yeri, yedi sekiz saatte geçtik. Geçince, bir kayayı göstererek, şu kayanın dibinde 24 saat uyuyabilirim dedim. Böyle bir duruma maruz kalmayınca m eğer insan milletine bu kadar âşık olduğunu ve onu sevdiğini bilmiyormuş ve bir bayram yaşadım. Hatta sonraları o bayramı özlediğim zamanlar oldu, beni yine oraya götürün o bayramı yeniden hissedeyim dediğim oldu çevremdekilere."

Gördünüz mü, Gülendeki vatan millet aşkını?... Ayakkabısız, sürünerek, üzerinden yağmur gibi yağan kurşunlara aldırmadan vatana ve millete kavuşma duygusuyla tehlikelere göğüs gererek ölüm pahasına yurda giriş masalını...

Öyle ya sormazlar mı adama, niye yıllardan beri soruşturma korkusuyla gittiğin ABD'den; uçakla, ayakkabı ile dönmüyorsun? Üstelik sana kurşun atacak ta yok, hapse atacak ta!.. Gülen, Amerika'dan dönmemek için rapor üzerine rapor alıyordu. Tıpkı hakkında açılan soruşturmalardan kaçmak için feryad-figan içinde kalan üstadı gibi!... Kürt Said Emirdağ Lahikası adlı zırvasında "rapor rapor" diye nasıl feryat ediyor:

“ Ben sekiz sene, Kastamonu’da, bir tek defa valinin ısrar ile yanına ve iki defa da polishaneye gittim. Burada sebepsiz on defadan geçti. Ben, daha gidemem. Hem doktordan bir rapor alınız; yoksa bu şehre maddi ve manevi bir zarardır.”

Gülen’in bu hicretlerinde, kitabın başında anlattığım “sürekli tekrarlayan korku” hastalığı da göz ardı edil memelidir.

Gülen, “Asrın getirdiği Tereddütler” adlı kitabının 3. Cildinde; peygamberimizin köyü olarak adlandırdığı Kabe’ye gidersem beni yakamdan tutup, sürüye sürüye buralara geri getirin diyerek ülkesini ne denli sevdiğini anlatıyordu.

“Fakat benim arkadaşlarıma bir vasiyetim var. Eğer diyorum, bir gün buraları terk eder ve oraya gidersem, ben bunu şahsi füyüzatım için yapmış olacağım. Beni yakamdan tutup sürüye sürüye buraya getirsinler. Aksi halde rabbimin huzurunda iki elim iki yakanızdadır.”

Gülen, seyyar vaizlik günlerinde cemaatını oluştururken yaptığı konuşmalarda, kitaplarında müritlerini sağlam durmaya, mevzileri hiçbir şart halinde bile terk etmemeye çağırıyordu;

“Yerinde durup mevzii’ni koruma, düşmanı alt etme ve hedefe varmanın en birinci vesilesidir. Cepheyi terk edip ayrılanlar ise, yerlerinden ayrıldıkları andan itibaren kaybetme yoluna girmiş sayılırlar. Her cephe firarisi, evvela kendi vicdanında, sonra tarih ve gelecek nesiller karşısında kendisini mahkûm etmiş, dolayısıyla maksadının aksiyle tokat yemiş sayılır. Her yüce davada, yerinde sebat edip cepheyi koruma bir yiğitlik nişanesidir. ESİNTİLERE GÖRE YÜZÜP-GEZEN NEFSİN AZAT ETMEZ KULLARI BUNU ANLAMA SALAR, ANLAMAK İSTEMESELER BİLE, İNSAN OLAN İNSAN BİR KERE HAKİKATİ ANLAYIP İDRAK ETTİKTEN SONRA, MENFAATLER ONUN AYAĞINA ZİNCİR VURAMAZ; KORKU YOLUNU KESİP ONU ENGELLEYEMEZ; ŞEHVET ONUN ÖNÜNÜN ALAMAZ. O HAVADA UÇAR GİBİ AŞAR GİDER BUNLARIN HEPSİNİ...

Hizmet insanı; gönül verdiği dava uğrunda, kandan irinden deryaları geçip gitmeye azimli ve kararlı; varıp hedefine ulaştığında da her şeyi sahibine verecek kadar olgun ve yüce yaratıcıya karşı edepli ve say gık...”

Fetullah, saf insanları bu sözlerle kışkırtırken, kendisi hakkında açılan her soruşturmanın ardından ya tansiyon yükselmesi, ya kalbinin hızlı atması, ya da şekerinin yükselmesi sonucunda, biraz da “tehlike anında sıvışmak sünnettir” düsturuna uyarak soluğu Amerika’da alıyordu.

FETULLAH’IN BU FIKIRLERI YENI DEĞIL

Yıllardır Fetullah’a yağcılıkta adeta birbirleriyle yarışan bir kısım medya, onun bu görüşleri çok daha önce bilinmesine rağmen sanki kasetleri yayınlandıktan sonra duyuyorlarmış gibi “Şok” geçiliyorlardı. Ne de olsa o zamanlar Fetullahla; iki röportaj, bir kaç resimle, tabak çanak vererek yakaladıktan tirajlara ulaşabilmeyi amaçlıyorlardı. Fetullah basın dünyasında boy gösterirken, mümin kardeşlere haberler salınarak gazetelerden herkes ellişer, yüzer ve daha fazla alıyordu. Bu da birçoklarının işine geliyordu.

20 Nisan 1998 tarihinde Cumhuriyet gazetesi manşette ve dördüncü sayfa da Gülen’in gerçek yüzünü gösteriyordu:

“...Fetullah Gülen’in 1990 ve 1991 yıllarında yaptığı konuşmalarının kasetleri, gerçek yüzünü gösteren yeni kanıtları ortaya çıkardı.

Gülen, 1990 yılında Hisar Cami’nde verdiği Pazar vaazında burnunu sildiği mendili cemaatına fırlatırken; 1991 yılında Bahçelievler yeni camii’ndeki vaazında Müslümanları “ekin”e benzeterek ‘Müminler ekin gibidir. Yatar yine kalkarlar. 70 sene evvel yattık, şimdi kalkıyoruz’ dedi. Kıblesiz, Allahsız, peygambersiz yüzde otuzlara ulaşan bir nesil’ bulunduğunu savunan Gülen, cemaatinden üniversiteye hazırlık kursları ve okullar açmalarını istedi.

Araştırmacı-Yazar Ergün Poyraz tarafından ele geçirilen kasetlerde, Fetullah Gülen’in 1990’da Hisar Camii’nde, 1991 yılında da Yeni Cami’de yaptığı konuşmalarda, devleti ele geçirme ve şeriat devleti kurmaya yönelik vaazları ortaya çıktı. Cemaatini okul, pansiyon ve dershanelerine yardım yapmaya(himmete), kendi düşünceleri doğrultusunda gazete ve dergileri okumaya çağırdı.

Gülen, 5 Mayıs 1991 ‘de Bahçelievler Yeni camiideki konuşmasında kadınları doğru yoldan saptıran ‘Çetin güle’ benzetirken şunları söyledi:

‘Allah doğru yolu gösterdi, yol ayrımına trafik memuru dikti. Kur’anla ak yolu gösterdi. Ak Şeriat’la size doğruyu gösterdi. Fakat onlar takılıp kaldılar. O uçurumu aşamadılar. Tepede kaldılar. Karşılarına çetin bir gül çıktı. İmtihan oldular. Yolda kaldılar. İffetle yaşıyorlardı. Karşılarına bir kadın çıktı. Harama çağırdı. Bu harama takılıp, yolda kaldılar. Mücadele etmeniz gerekiyor. Öteye gözlerinizi açtığınızda burada sizi hakikate, en büyük doğruya uyaran, İslam’a uyaran Allah; ötede behçete, nedrete uyarır. Cennet yamaçlarına, hurilere, gılmanlara (tüyü bitmemiş erkek çocuk) uyarır.’

Aynı tarihteki konuşmasında Müslümanların iki asırdan beri İslami deformasyona uğradığını vurgulayan Gülen, sokakların bunun delilleriyle dolu olduğunu belirterek, ‘Milletçe bozulduk. Güzel şeyler çirkin. Çirkin şeyler şirin görünmeye başladı’ dedi.

Türbanı Çıkarırlarsa Kıyamet Kopar

Gülen, orucu terk etmenin Müslüman tabiatına aykırı olduğunu belirterek, ‘bir bacımızın türbanını çıkarttıklarında kıyamet kopar. Çünkü çok alışmış ve onunla bütünleşmiş, onu dinin bir emri olarak saymaktadır. Onu çıkardığı zaman, dinin bir yanının yıkılacağına inanır. Çünkü türbanı İslam şuuruyla, İslam aşkıyla takar’ görüşlerini savundu.

Gülen konuşmalarında, Türkiye’de kıblesiz, peygambersiz, kur’ansız, Allah’sız, yüzde otuzlara ulaşan bir nesil olduğunu savundu. Düne kadar bu oranın daha da büyük olduğunu söyleyen Gülen, ‘Hak’ka, ışığa, hakikate giden yolları gulyabaniler engelleyebilir. Bu iş henüz bitmemiştir’ dedi.

Gülen, konuşmalarında; öğrencilerin çoğunun Müslümanlığı derinlemesine duymadığına da işaret ederek şu görüşleri dile getirdi:

‘Kendi duygu ve düşüncelerinizi dile getirdiğiniz gazete, mecmualar kaçta kaça sesleniyor? Kaçta kaçına soluklarınızı duymuyorsunuz? Kaçta kaça ses getiriyorsunuz. Üzerinizde düşünülmesi gereken bu. Haddimi aşarak, tüm cami kürsülerinde bunu dile getirmişimdir. İşin büyük kısmı yapılmadı. Bazı meseleleri burada açamıyoruz. Bunları tartmaya çalışın. Biz hizmet etmeye tavzif edilmişiz. Allah dinini evliya ile neşretti. Ancak Allah bu işi bugün sizlere gönderiyor. Camiler Kur’an kurları yaptırıyor, İmam hatipler açtırıyor, namaz kıldırıyor.’

KURBAN VE KURBAN DERISI TOPLAYIN

SSCB'nin dağılmasını 'kof bir çınar' olarak yorumlayan Gülen, müminleri de 'ekin'e benzeterek, dirilme ve kalkınma zamanı geldiğini anlattı. Gülen, Türk dünyasına ulaşılarak İslam'ın anlatılması gerektiğini vurgularken; İslami cemaatler, vakıf, dernek, kitap ve ilahiyatlarla amatörce verilen mücadelenin geliştirilmesini istedi. Gülen kurban dertleriyle ilgili olarak şu konuşmayı yaptı:

'Kurban Bayramı'nda fedakârlık yapacaksınız. Nazarınızda en değerli şeyi feda edeceksiniz. Çünkü sizin himmetlerinizle binlerce talebeye bakılıyor. Himmet adına uyanmamış Türkiye köşelerine el uzatıyorsunuz. Bazı arkadaşlar geldi, üniversite hazırlık kursu açmak istediklerini, ancak buna güçlerinin yetmediğini söyledi. Oysa böyle kurslar açmak, bereketli işlerdir. Bin talebe ok; tuğunuzda, *7-8 ay sonra onlara milli düşünce ve tarih şuuru aşılıyor, diriltiyor, Allah'ın inayeti ve keremiyle dolduruyorsunuz.*

Hizmetin beşte birinin İstanbul'da verilmesi ise çok önemli. Bursa, Adana, Konya, Ankara, İzmir'de önemli. Balıkesir erken uyanmış, imam hatip lisesi ve kuran kursları açmış bir yer.

Kurban bayramı çok önemli. Geçen yıl 35 bin kur ban derisi toplanmış, bu 40 bin yapılmış. Çünkü kurban derileri çok yararlı bir işe kanalize edilecek. Şu anda yurt, ev sayımızı bilmiyorum. Ancak on binlerce öğrencinin bakıldığına eminim.'

Gülen, 1990 Hisar Camii'ndeki konuşmalarında ise camileri dolduran cemaatine şükran sunarken, plajlardakilere, 'Allah'tan korkun' uyarısında bulundu. Yaşamı gırtlakla bağırsak; şehvetle arzu; boşalmayla dolma arasında gidip gelenlerden hesap sorulacağını söyleyen Gülen, 'Bu çağın yeni neslini bizim ikinci dirilişimizi temsil eden bu nesli gördükçe içim rahata kavuşuyor. Gönlüm, nasıl yakutlarla, mercanlarla doluyor' dedi.

Gülen'in, vaazını tamamlarken de cemaatinin istemi üzerine burnunu sildiği mendili onlara fırlattığı bildirildi."

ESKI 'ŞAKIRT'LERI FETULLAH'I ANLATIYOR

1998 yılında ayda bir yazı gönderdiğim bir dergide Fetullahçılara ait yurtlarda ve evlerde kalmış, onlarla ilgili bir çok kurum ve kuruluşun içersinde bulunup, gerçek yüzlerini gördükten

sonra onlarla ilişkisini kesmiş bir öğrenciyle röportaj yapmıştık. Kendisini deşifre etmemek için gerçek adını kullanmayıp, Fetullah Gülen'in kullandığı isimlerden biri olan Abdülfettah Şahin ismini tercih etmiştik. Abdülfettah Şahin bu röportajda, Gülen ve cemaati ile ilgili olarak şu gerçeklere dikkat çekti:

"Sayın Şahin, Fetullahçılarla ilk olarak ne zaman karşılaştınız?

Abdülfettah Şahin - Fetullahçılarla ilk tanışmam, tam olarak üniversiteye başladığım yıl oldu. İlk tanışma son derece mükemmel olmuştu. Evde mi, yurtta mı kalmak istediğimi sordular. Daha önce hep yurtta kaldığım ve onun sıkıntısını bildiğim için evde kalmayı tercih ettim. Daha sonra evlerine alacakları öğrenciler için yaptıkları mülakata alındım.

Mülakata nerede alındın? Mülakatı kim yaptı, neler soruldu?

Abdülfettah Şahin - Mülakat Balgattaki Şahika Erkek Yurdu'nda, Maltepe Dershanesi rehberlerinden İsmail Akbudak tarafından yapıldı. Bana "Risale-i Nur'u okudun mu? Hocaefendinin kitaplarından okudun mu? Ailenin maddi durumu nasıl?" gibi sorular yöneltildi. Daha sonra beni merkez olarak kullandıkları Yenimahalle'deki eve götürdüler.

Yerleştiğin evde senden başka kimler kalıyordu?

Abdülfettah Şahin - Evde; üçü daha önce bu hareketin içinde bulunup belli makamlara gelen şahıslar ve benimle birlikte yeni gelen dört kişi olmak üzere toplam yedi kişiydik. Bu tecrübeli insanlar; ev imamı, orta üçlerden sorumlu olan kişi-buna 03 (Ozon) deniliyordu-bir diğeri de imamdı.

Cemaat yeni insanları kazanmak için ne gibi yöntemler izliyor?

Abdülfettah Şahin - Ortaokul, lise ve üniversite öğrencileri için farklı, esnaf ve diğer meslek gruplarından insanlar için farklı yöntemler uygulanıyordu. Örneğin; ortaokul öğrencilerine 02 diye isimlendirilen Ortaokul 2. Sınıf sorumluları ilgilenir. Bu şahıslar üniversite öğrencileri olup istişarelerde orta iki öğrencilerine nasıl yaklaşması gerektiği öğretilir. Bunlara okul ve belirli camiler verilerek buralarda bilinen klasik yöntemlerle öğrencilere yanaşılır ve iltifatlar yağdırılarak öğrencinin beğenisi kazanılmaya çalışılır. Onlarla sohbet ortamları oluşturulmaya çalışılır. İlgisi kazanılan ve başarılı öğrenciler Fen Lisesi'ne girmeleri konusunda teşvik edilir, ilk bir sene Fetullah

Hoca'dan hiç bahsedilmez, yanlarında namaz kılınmaz, dini kitaplar bulundurulmaz, hatta yanlarında eşofmanla bile gezilmez. Belli bir ciddiyet aşılanır. Bunların aileleri ile tanışılıp çocukla birlikte ailede kazanılmaya çalışılır. Fen Lisesine giremeyenler askeri liselere yönlendirilir.

Neden özellikle askeri liselere yönlendiriliyorlar?

Abdülfettah Şahin - Asker cemaat için her an büyük tehlike oluşturmaktadır. Çünkü idealleri olan ve Fetullah Hoca'nın kitaplarında bahsettiği ikinci dirilişinin gerçekleşmesinin önündeki en büyük engel onlar. Bu, ancak üst kademelere, davaya sadık ve samimi insanların getirilmesiyle ortadan kalkabilir.

Fetullahçıların idealleri olarak belirttiğin İkinci diriliş ne anlama geliyor?

Abdülfettah Şahin - Bunu açıklayabilmek için önce birinci dirilişten bahsetmek gerekir. Birinci Diriliş; 622 senesinde Hz. Muhammed (SAV)ın hicret olayıyla geliştirdiği daha sonra Mekke'den ilan ettiği İslam devleti olgusudur, ikinci diriliş ise yine o dönem ki yöntemler örnek alınarak gerçekleştirilmek istenen yeni bir dünya düzenidir.

Cemaate bağlı grupların birbirleriyle iletişimi nasıl sağlanıyordu?

Abdülfettah Şahin - Bütün dünyadaki cemaatin hareket merkezi hocaefendidir. Onun aldığı kararlar istişareye katılan şahısların bir alt kademeyle yaptıkları istişareyle gündeme getirilir. Bunlar bir alt kademeye bu şekilde iletilir. Örneğin katıldığım ve sekreterliğini yaptığım bir 02 istişaresinde bir camiden yararlanılarak orta iki talebelerinin nasıl avlanacağıyla ilgili kararlar almıştık.

Bu hareket içinde bulunan görevliler, imam, İl esnaf mesulleri, abiler, hatta Zaman gazetesi elemanları niye gerçek isimlerini kullanmıyor?

Abdülfettah Şahin - Benim Zaman gazetesinde çalışanlar hakkında herhangi bir bilgim yok ama telefon konuşmalarının dinlenmesi, komşuların şikâyetleri ve benzeri gibi sebeplerden dolayı polise yapılan suç duyurusuyla, yapılabilecek baskın ihtimaline karşı kullanılır.

Genel olarak toplumda Fetullah Gülen'in okullarının fakir öğrencilere okuma imkânı sağladığı bilinmektedir. Bu hareket içinde uzun süre kalmış biri olarak ne söyleyebilirsiniz?

Abdülfettah Şahin - Böyle bir şeyin doğruluğuna insanlar nasıl ihtimal veriyor anlamıyorum zira, görünen köy kılavuz istemiyor. Bir kolejde okuyabilme maliyeti 200 ile 300 milyon, bir dershane ücreti 100 ile 200 milyon arası değişiyor. Türkiye şartlarında bu ve benzeri eğitim kurumlarında herhalde fakir öğrencilerin okuması hayal olur. Ücretsiz okuyan öğrencilerin büyük bir kısmı Fen Lisesi ve Anadolu Lisesi sınavlarında derece yapmış öğrencilerden oluşmaktadır. Bu ücretsiz okuyan öğrenciler maddi durumuna bakılmaksızın alınmaktadır. Örneğin, Gaziantep Fen Lisesi'nde Gazi Üniversitesi Maliye bölümünü kazanan bir arkadaşımın maddi durumu kötüleştiği için çalışıp para kazanmak zorundaydı, hatta iş bulabilmesi için benden bile yardım istemişti. Bu arada, bu arkadaşımızı ev ortamından Fetullah'ın yurtlarından birine çıkardılar. Bu şahıs çalıştığı için yurtta kalması da zorlaştı. Daha sonra bu arkadaşımızı bilinen yöntemlerle yurttan da uzaklaştırdılar.

Bu yurttan uzaklaştırma yöntemleriyle neyi kastettin?

Abdülfettah Şahin - Evlerde problem olanlar için, (evin kurallarına uymayan, namaz kılmayan, verilen görevleri yerine getirmeyen kişiler) görünürde olamayan fakat kaldığı yeri insana zindan ederek oradan uzaklaşmasını sağlayan yöntemler uygulanıyordu. Örneğin Hacettepe Üniversitesi Büro yönetimi ve Sekreterlik bölümünde okuyan bir arkadaşımıza, bir sene içerisinde Bahçeli'den Şentepe'ye kadar birçok ev değiştirilerek ve gittiği evlerde kendisine ilgi göstermeyip, onu horlayıp bu hayattan uzaklaştırdılar. Bu insanın dışlanmasının en önemli sebebi Yılmaz Erdoğan'ın bir şiirini duvara asmasıydı.

Sizin açıkladığınız Fetullah Hoca'ya bağlı yurt ve dershane ücretleriyle Özel dershane ücretleri arasında hiç bir fark yok ancak cemaate bağlı esnaf ve öğrencilerin yazın köylere giderek öşür adı altında yardım topladıkları bilinmektedir. Bunun yanında cemaate bağlı gelir gruplarının da sürekli bağış yaptıkları göz önünde bulundurulursa fakir öğrencilere yardım edilmemesinin sebebi sizce nedir?

Abdülfettah Şahin - Gördüğüm kadarıyla Turancılık hareketinin değişik bir versiyonu gerçekleştirilmek isteniyor. Çünkü birinci planda özellikle Türk Cumhuriyeti ele alınmıştır. Doğu da çöplüklerde bile yemek bulamayan insanlar varken daha önce söylediğim Türk Cumhuriyetlerine gidip oradaki üst kademede görev yapan varlıklı ailelerin çocuklarının her türlü ihtiyacını karşılayarak, Türkiye'ye getirip okutmanın başka bir açıklaması olmasa gerek ya da bunun altında Fetullah'ın da Özal gibi zengin sevmesi yatıyordur.

Bu cemaatin, ismini zor hatırladığımız ülkelerde, örneğin Mançuryada bile eğitim kurumları açarken Doğu'ya ve Güneydoğu'ya ağırlık vermemelerinin nedeni terör korkusu olabilir mi?

Abdülfettah Şahin -Bunun sebebinin terör olması mümkün değil. Eğer terör olsaydı Kuzey Irak'a kolej açmazlardı. Çünkü bu okullara saldırı olurdu.

Son zamanlarda demokrat ve ilerici geçinen medya da Fetullah Hoca'nın tanıtımını yapan ve övgü dolu yazılar yazan gazete ve köşe yazarları türedi. Hatta Yeni Yüzyıl gazetesinin köşe yazarı Nevval Sevindi, ABD'ye giderek Fetullah Hoca ile söyleşi yaptı ve bu söyleşi günlerce yayınlandı. Medya da ki bu Fetullah Hoca aşkını nasıl yorumluyorsunuz?

Abdülfettah Şahin -Medrese eğitimi görmüş, ilkokuldan terk bir şahsın kısa sürede böyle büyük bir oluşumu gerçekleştirmesi insanı hayrete düşürüyor. Özellikle 80 darbesinde takılan çelmeye rağmen, tekrar doğrulup bu kadar gelişip, kıtalar arası böyle bir imparatorluk kurması onun dışarıdan da çok büyük destek aldığına delalettir. Medyanın destek vermesi herhalde bu imparatorluğun çöküşünü engellemeye çalışan daha önce bahsettiğim destek noktalarının bir işi olsa gerek.

Nevval Sevindi meselesi ise karşılıklı bir çıkar ilişkisinden başka bir şey değildir. Zira Nevval Sevindi'nin Fetullah Gülen'in reklamını yapmasına karşılık, bizzat benim de şahit olduğum bir şekilde bu davaya gönül vermiş zengin esnaflar tarafından gazetenin yüzer ellişer adet satın alınmasıyla gazetenin tirajı artırılmış oldu. Bu olayda Nevval Sevindi oldukça karlı çıkmış olmalı ki, televizyonda

oturumlara katılıp reklamını yapmıştır. Son günlerde çıkardığı kitap bunun en büyük kanıtıdır.

Uzun zamandır bu hareketin içinde yer almış biri olarak Nevval Sevindi'nin yaptığı röportajı izlediniz mi? İzlediyseniz nasıl buldunuz?

Abdülfettah Şahin - Bu röportajın özellikle bir kısmı çok ilgimi çekti. Nevval Sevindi, Fetullah Hoca'nın yemek marifetlerini anlatmaya çalışırken yaptığı bir tasvir beni çok düşündürdü. Nevval Sevindi, Hoca efendi için "mutfağa girerken hınzırca gülümsüyordu" cümlesini kullanıyordu. Yazarın burada hoca efendiyi övdüğünü mü yoksa yerdiğini mi anlayamadım. Zira "hınzır" bilindiği gibi Anadolu'da domuzun lakabıdır.

NURCU SERMAYE'NIN GÜÇLENMESI

"Yeni Hayat" dergisinin bir süre önce yayınladığı "Nurcu Sermaye'nin Güçlenmesi" başlıklı dizi yazılarda, Nurcu Sermaye'nin gelişimine dikkat çekiliyordu:

"Tarikat ve sermaye ilişkileri, artık Türkiye'de bilinen bir gerçektir. Öyle ki, bu tarikat sermayeleri, bir anda ortaya çıkmakta ve bir anda büyük bir güce dönüşmektedir. Hatta hiç umulmadık bazı kişi ve şirketler de kimi tarikatlar ile cilveleşip, bir takım ilişkilere girmektedir. Peygambere atfedilen bir sözde, onun; "Kazancın onda dokuzu ticarettedir" dediği söylenir. Ki, bu hadis, bir zamanlar Anadolu da çoğu dükkânın duvarında, hani şu "peşin satan veresiye satan" resmi ile yanyana asılırdı!.. Şimdi ise, tarikatlar, söz konusu hadisi, üstelik "darül harp" esasıyla uygulayarak örgütlenmiş büyük sermaye grupları haline gelmişlerdir! Buna karşı belki kimileri, "yani Müslümanların ticaretle, uğraşamayacağını mı" söylemek istiyorsun diye sorabilirler. Bizim, Müslümanların ticaretle uğraşmalarına bir itirazımız yok. Ancak, durum artık basit bir esnaflık meselesini aşmış bulunmaktadır. Hatta şu anda kendi halindeki namuslu esnaf, adeta bir var olma yok olma kavgası içerisindedir ve hiç bir iktidarda onun derdini dinlememektedir!..12 Eylülden sonra Özal'la birlikte uygulamaya geçirilen ve "Serbest Piyasa" denilen "Liberal Demokrasi"nin temel felsefesi, zaten küçük esnafı ve girişimciyi yok edip, büyük sermayeyi beslemeye yöneliktir, işte tarikat sermayesi de bu finans azınlığı içerisine girmiştir. Ne var ki, aralarında bir fark

yoktur ve diğer liberal kapitalistlerin vergi kaçırma, emek sömürüsü, dönmeyen kredi çıkarları; tarikat sermayesinde de bir "darül harb" felsefesi haline gelmiştir, İslamcı kesimler iki de bir peygamberin, "işçinin hakkını, alınteri kurumadan veriniz!" hadisini tekrar etmelerine karşılık, işçinin "hakkının" aslında ne kadar olması gerektiğini, hiç bir zaman ortaya koymadıkları gibi, bu kesimin kapitalistleri de çalışanları diğer liberaller ile birlikte aynı şekilde sömürmüşlerdir. Hatta bu tarikat sermayeleri, yıllardır vahşi kapitalizmin özüne yakışır bir şekilde belirlenen "Asgari Ücret" tespitinde, hiç bir zaman işçi lehine tavır koymamışlardır. Diğer liberaller ile birlikte bütün "işveren" kesimi bu tespit toplantılarından kaçmışlar, verdikleri tekliflerde de kendilerinin bir akşam yemeği bedeli dahi etmeyecek bir ücreti teklif etmişlerdir.

Kısacası bugün, TÜSİAD ite MÜSİAD arasında, vergi ödememe, işçiyi sömürme, devletten kredi söğüşleme, vs, bakımından hiç bir fark bulunmamaktadır. Fark, sadece, bir kesimin "liberal", diğer kesimin de "İslamcı" olarak anılmasıdır. Üstelik her iki kesimin mensupları da milletin gözünün içine baka baka; "Zenginler ile yoksullar arasındaki uçurumun gitgide daha çok açıldığını" söyleyebilmekte, işin açığı Türk Milleti ile alay etmektedirler! Ne yazık ki, sendikalar da bu kesimlerin dümen suyunda olup, hiç bir şekilde çalışanın hakkı aranmamaktadır. Hatta, her bir düşünceye uygun bir sendika kuruluşu ile çalışanlar yanıltılmakta, aldatılmakta ve kapitalist egemenliği altında tutulmaktadır. Bu serbest piyasada serbest olmayan ilk husus, çalışanın ücreti ve sosyal haklarıdır!.. Bugün SSK, eğer iflas noktasına gelmiş ise, bunun suçlusu, sadece kapitalistler ve bunların tavırlarına göz yuman iktidarlardır!.. Peki bu; hangi Müslümanlık, hangi hak hangi inançtır?..

Vaazlarında, konuşmalarında ikide bir Tansu Çiller gibi ağlayan, Allahı, kitabı, hakkı dilinden düşürmeyen, Ufuk Turu adlı röportajında kendini adeta bir dünya yurttaşı gibi hümanizm aşkı içinde sunan Fetullah Gülen, gerçekte ise, hem tipik bir "cemaat lideri", hem de bir "kapitalist grup önderi" gibidir. TÜSİAD ve MÜSİAD'a karşı İŞHAD'ı Fetullah Gülen kurdurmuştur. Geçtiğimiz aylarda kurulan Asya Finans, Gülen ile yandaşı kapitalistlerin eseridir. Fetullah Gülen ve cemaati, kendilerinin de dediği üzere, nurcudur. Bu hususu Gülen,

konuşmalarında ve yazılarında açıkça belirtip, Kürt Said'i (tabii kendi böyle demiyor) rehber edinmiştir. Bugün için nurcu kesim, birçok gruba bölünmüş haldedir. Bunların dikkat çekenleri, başta Gülenciler olmak üzere, Kırkıncılar, Yeni Nesilciler, Aczimendiler, vs.dir. Hepsi de ticaretle uğraşmaktadır, ancak özellikle Fetullah Gülen ve grubu, gitgide kapitalist bir grup haline gelmişlerdir. Nitekim, Asya Finans ile de, finans azınlığının içerisine girmişlerdir. Öte yandan. Gülen'in Türk Cumhuriyetlerindeki okulları, bir yandan Batı'ya endeksli kafaları ve yakın gelecekte orada oluşacak siyasi ve kapitalist gücün, kimliğini işaret etmektedir. Bu n edenle o okullar işin aslı sadece bir eğitim meselesi değil aynı zamanda oralardaki bürokratik, siyasi ve iktisadi ilişkilerin zeminleri, araçları ve sıçrama tahtalarıdırlar. İşte söz konusu okulların, asıl tehlike arz eden yanı budur.

Fetullah Gülen ve cemaati, göründüğü kadarıyla, şu anda nurcu kesimin en güçlü ve önde gelen grubunu meydana getirmektedir. Nitekim, yazımızın başlığının da sebebi budur. Nurcu gruplar her ne kadar ara sıra basında birbirlerini eleştirseler de nihayetinde hepsi de aynı kaynağa, yani Kürt Said'e dayanmaktadırlar. Dolayısıyla bütün bu, çok farklıymış gibi yansıyan ayrılıklar; temelde birer fraksiyon tarzındaki görüş ayrılıklarından başka şey değildir. Ve kendilerine en yakın olanlar yine kendileridir.

Fetullah Gülen, artık açıkça ortaya çıktığı üzere, finans işlerinin içerisindedir. Yeni kurulmuş olan Asya Finans da bunun başlıca göstergesidir. Bir yandan, okullar, basın yayın araçları; öte yandan siyasi ilişkiler, açıklanamayan sermayeler ve finans kuruluşları; aslında ilginç bir gelişmenin habercisidirler. Üstelik çoğu solcu veya liberal olarak bilinen gazeteci, üniversite mensubu ve kapitalist de Gülen'in destekleyicisi durumundadır! Kısacası Fetullah Gülen'in kişiliğinde bir liderlik temsil ettirilmeye çalışılmaktadır. Gülen'in inanç sisteminin hareket noktası ise Kürt Said'dir. Şimdi burada, Türkiye'ye dayatılan siyasi ve kültürel model ile bütün dünyanın da bunu desteklemesini birlikte düşünecek olursak, karşımıza tek bir mesele çıkmaktadır: O da Kürtçülüktür! Gariptir ki, ülkemizde kendisini en radikal Kürt hakları savunucusu gösterenlerden kimisi de aslında Ermeni asıllı kişilerdir, işte meselenin özü, bu ayrıntılardır! Türk insanı bütün bu kargaşa, toz bulutu ve demokrat kılıflı ihanetler

içerisinde aldatılmakta ve Osmanlı tarzı bir sisteme doğru yönlendirilmektedir! Bu faaliyetleri ise emperyalizmden ayrı düşünmek doğru olmadığı gibi, zaten mümkün de değildir. Bunun için, halkımıza sunulan din anlayışına ve açıklamalara bakmak yeterlidir. Bu aşamada dinin insanlara bir mücadele gücü vermesi gerekirken, ne yazık ki tam aksine miskinlik, kadercilik ve razı olma felsefesi dayatılmaktadır. Ki, bu da kapitalist bir ortamdaki din adamlarının tipik özelliğidir. Çünkü, kapitalist gelişmenin unsurlarını teşkil eden, emek sömürüsü, yolsuzluk, haksızlık; ancak böylesi kaderci bir ortamda göze batmayacaktır. Nitekim bugün Türk insanı bütün bu olan işlere sadece seyirci olmakta ve hiçbir tepki göstermemektedir. Bu arada, insanlara dolaylı olarak benimsetilmeye çalışılan davranış tarzı ise, para kazan da nasıl kazanırsan kazandır! Üstelik fabrikalarında boğaz tokluğuna adam çalıştıran bir kapitalist, milletin gözünün içine baka baka, zenginler ile yoksullar arasındaki uçurumun arttığını söyleyebilmektedir! Nurcu işyerlerinde ise, hiç de öyle Allah, kitap, din nutuklarına uygun ücretler verilmemektedir. Aksini öne süren çalıştırdığı işçilerin ücretlerini açıklayabilir!...

İşte, Fetullah Gülen de, bütün bu dünyalık işlerine karşılık, Samanyolu televizyonu. Zaman gazetesi, Sızıntı dergisi ve iki üç ayda bir yayınlanan kitapları ile insanlara kaderci bir düşünceyi benimsetmeye çalışmaktadır. Diğer bir değişle, kendisi yakın çevresine "kazancın onda dokuzu ticarettedir" hadisini had safhada uygulatırken, müritlerine ve diğer insanlara ise, şartlara rıza göstermeyi aşılamaktadır.

Mesela, daha geçtiğimiz aylarda yayınlanan İnancın Gölgesinde adlı kitabında, Fetullah Gülen, bu işler hakkında şunları söylemektedir:

"Allah, insanları neden bir ve eşit yaratmamıştır? Neden insanların bir kısmı zenginken, diğer kısmı fakirdir? Ve yine, bir kısım insanların hiçbir fizyolojik problemi yokken, neden bir kısmı topal, ya da daha başka yönleriyle maluldür? Öte yandan, bazı insanlar musibet ve belalara maruz kalırken, daha başkalarının rahat ve rehavet içinde ömür sürdükleri görülmektedir. Bütün bunlardaki hikmet ve sebep, ne olabilir?

İnsanın kendini malik zannettiği ve bundan dolayı sahiplendiği nice şeyler vardır ki, az bir düşünce ile onların da hakiki sahip ve malikinin Allah olduğu idrak edilir ve malikiyet davasından vazgeçilir. Evet, ağzımıza götürdüğümüz tek lokmanın dahi maliki biz olamayız. Demek oluyor ki, bize o tek lokmayı bahşeden, ancak bütün kainatı yaratmaya muktedir olan zat olabilir...Be serin zulmüne ve cür'etinin derecesine bakın ki, terzinin model olarak kullandığı insan üzerinde elbiseyi biçip kesmesine ve uzatıp kısaltmasına hakkı olduğunu kabul eder de, aynı hakkı Cenab-ı Hakk'a çok görür!..

Allah'ın sonsuz isimleri vardır. Her isim, kendi tecellisine makes olacak ayinelerin vücudunu gerektirir. Mesela Rezzak ismi, rızka muhtaç olanların varlığını iktiza ettiği gibi, Şaft ismi de hastalıkların ve o hastalıklara giriftar olanların mevcudiyetlerini ve var olmalarını ister...Cenab-ı Hakk, içtimai tabloyu çeşitli isimlerinin tecelli kalemiyle çizmekte ve ona ayrı bir buud ve ayrı bir derinlik kazandırmaktadır, zaten, bunu O'ndan daha güzel kim yapabilir ki?..

Biz, partiküllerden galaksilere kadar her şeyde artı ve eksi kutub zıtlığını görmekteyiz. Zaten, kâinattaki mükemmel vahdet ve şaşmaz nizam da bu zıtlıktan doğmaktadır. Bu fıtrat kanununa insan da uymalıdır ki, cemiyette vahdet korunmuş olsun. O halde insanlar birbirine zıd durumları paylaşmalıdır. Bu da, bir kısmının zengin, diğer kısmının fakir, bir bölümünün tok, diğer bölümünün aç; bir gurubun hasta ve sakat, diğer gurubun ise sağlam ve sıhhatli olması gibi zıt durumların vücudunu gerektirir... dıştan yapılacak her müdahale, bu hakim dengeyi ve vahdetin sağladığı ahengi bozar...

Cehennem'den kurtulma ve Cennet'e nail olma, netice bakımından az bir mazhariyet midir ki, oraya girmek için belli bir imtihan ve derecesine göre hesaba çekilme mevzubahis olmasın? Şu dünyada Ölmeyecek kadar ve ancak yetecek ölçüde verilen bir maaş için gece gündüz çalışıp didinen, yorulup çile çeken insan, mahrumiyeti ölümden daha beter bir Cennet hayatına erme karşılığında, elbette en azından o maaşa hak kazanma uğrunda maruz kaldığı şeyler kadar olsun bazı mahrumiyetlere maruz kalacaktır. Bundan da anlaşılıyor ki, cemiyet fıtriyatında gördüğümüz birbirine zıd durumlar, herkesin kendi imtihanını verme keyfiyetinin en normal bir tezahürüdür. Meşakkat buradadır, nimetlere

korumaksa orada. Ahirette hizmet ve talim olmadığı için bütün sıkıntılar burada çekilecek, üç buutlu sabır ile imtihan burada verilecek, emniyet ve saadet orada elde edilecektir...

Allah adildir ve dengeyi de bu adalet üzerine oturtmuştur... Öyleyse mülk sahibinin, kendi mülkündeki tasarrufuna karışma hak ve salahiyetimiz yoktur. Bir misalle mes'eleyi tavzihte fayda var: Fakir, kimsesiz, atıyyenin en küçüğüne dahi muhtaç üç arkadaş farzedelim. Servet sahibi-bir zat geldi ve bunların elinden tutarak, Selimiye'nin minareleri gibi üç ayrı yoldan her birini minareye çıkardı. Çıkış esnasında, her basamakta onlara çeşitli ihsanlarda bulundu. Çıktıkça artan bu ihsanlar, onlardan birincisi için birinci şerefede, ikincisi için ikinci şerefede bitti. Üçüncüsü ise, minarenin en üst şerefesine kadar çıkarıldı ve diğerlerine göre daha çok ihsanlara mazhar oldu. Şimdi bu üç kişiden birincisinin, ikinci ve üçüncü şahıslara bakarak şikâyette bulunmaya, ikincisinin de üçüncüye bakıp, adaletsizlikten dem vurmaya hakkı olduğu söylenebilir mi? Hayır, hiçbirinin zerrece şikâyete hakkı yoktur. Hepsinin hakkı, kendilerini basamak basamak minarenin belli bir seviyesine kadar çıkaran zata şükranlarını sunmaktır... işte, Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve ihsanlarını da aynı ölçü içinde değerlendirmek mümkündür."

Gülen, işte böyle devam edip gidiyor. Dedikleri o kadar açık ki, öyle ayrıntılı tahlile dahi gerek bırakmıyor. Diyor ki, bu dünyadaki durum, Allahın bir takdiridir, o istediğine verir, istediğine vermez, insana düşen görev ise, bu eşitsizliklere razı olmak ve cennet için boğaz tokluğuna çalışmaktır! Çünkü, Gülene göre, dünyanın ve hayatın dengesi buymuş. Buna karşı çıkmak ta Allahın kurduğu bu denge ve uyu mu bozmakmış!. Gülen bu kadarla da kalmayıp, hastalıkların ve sakatlıkların da Allahtan olduğunu belirterek, bunun da zıtlıklar aleminin bir yönü olduğunu vaaz etmektedir. Yani kısacası, Fetullah Gülen'e göre, zenginin zenginliği ile fakirin fakirliği ve hastanın hastalığı hep tanrısal bir hikmet olmaktadır!..

İşte, insanlarımız böyle aldatılmakta, böyle afyonlanmaktadır!..

Burada Fetullah Gülen'e şunları sormak gerekiyor: Yani insanlarımızı ekmek parası değerinde bir asgari ücrete çalıştırmak, tanrısal bir hikmet midir?.. Üstelik bu insanların pirimini ödemeyerek tek sosyal güvenceleri olan SSK'yı iflasa sürüklemek Tanrının mı bir

iradesidir?. Yolu olmayan köylerde hastanelere ulaştır damadan ölen hastalar, yolda doğum yapıp yavrusuyla birlikte ölen anneler, tanrının dengesi için mi ölmektedir?.. Kaldı ki hastaneye gelseler bile paraları olmadığı için yüzüne bakılmayan, acil ameliyatı için altı ay süre verilen insanlar da mı kutsal dengenin bir parçasıdır?.. Asgari ücretten dörtte bir vergi alınan bir ülkede, hiç vergi vermeden trilyonları yığmak ta mı Tanrının bir ihsanıdır?.. Veya Tanrı, üç kişiyi kendi keyfine göre minarenin şerefelerine çıkartan bir zengin gibi midir?.. Hatta, Tanrıyı, böylesine zengin örneğiyle açıklamak ta ne demektir?.. Kaldı ki, bu örneğin diğer bir anlamına bakacak olursak, yani bu ifade aynı zamanda zenginlerin verdiğine şükredin, onlara isyan etmeyin, ne verirlerse versinler bu onların takdiridir demek değil midir?..

Buna karşılık, Fetullah Gülen'i bugün birçok kapitalist kişi ve kuruluşlar açıktan desteklemekte ve halka da benimsetmeye çalışmaktadırlar. Niçin?.. Yoksa, Gülen ve felsefesi, bu iktisadi oligarşi için, iyi bir din anlayışını mı temsil etmektedir?.. Aslında kapitalistler bakımından, Gülen'in tanımlamaya çalıştığı din inancı pek de olumsuz değil, hatta bu sömürü düzeninin adeta dinsel açıdan psikolojik telkini gibidir... Nitekim Gülen'in sadece yukarıda verdiğimiz yazısı bile bu gerçeği doğrulamaktadır.

Fetullah Gülen Hocaefendi, halka İslam adına böylesi fikirleri sunarken, kendisi ve yakın ilişki içinde olduğu çevresi ise, hiçte öyle razı olan, kaderci bir zihniyete sahip değildir!

Mesela, TÜSİAD'a karşı MÜSİAD, dinci kesimlerin bir araya geldikleri dinci bir kuruluştur. Fakat bunun da içerisinde tarikat çekişmesi bulunmaktadır. Nitekim, daha bir kaç ay önce bu kuruluş içerisinde Ülker ile Saray grubu çatışmış olup, bunların biri Nakşi, diğeri nurcudur, işte gerek bu çatışmanın etkisi ve gerekse Gülen'in örgütlenme düşüncesine dayalı olarak, bizzat Gülen'in isteğiyle geçenlerde 300 üye ile Asya Finans "İş Hayatı Dayanışma Derneği", yani kısa adıyla İŞHAD kurulmuştur. İŞHAD'ın üyeleri ise, Gülenin cemaatinin fertleridirler. Dolayısıyla nurcu kapsamdaki Fetullah Gülen ve çevresi, kendi içlerinde kapitalist bir örgütlenmeyi de ortaya çıkarmışlardır!

Keza, Fetullah Gülen, 1996 yılının Ekim ayında, "faizsiz bankacılık" denilen finans alanında, Asya Finans' ı kurdurmuştur. Gerek Asya Finans ve gerekse diğer İslami kisveli bu tür finans kuruluşları, faizsiz bir sisteme dayandıklarını iddia etmekte iseler de, bu iddia sadece işlemlere verilen adlar bakımından doğrudur. Yoksa sistem yine faiz niteliğindeki nema üzerine kuruludur. Adı ise, katılım payıdır.

Gülen; Asya Finans için, her ne kadar basında kendisini işin içinde değilmiş gibi göstermeye çalışmış ise de, aslında bu girişimin ortaya çıkarılması bizzat kendisinin eseridir. Nitekim şirketin kurucuları da bu gerçeği doğrulamışlardır. Mesela Asya Finans'ın Yönetim Kurulu Başkanlığını üstlenen ve Beşiktaş Spor Kulübü'nün eski yöneticilerinden İhsan Kalkavan:

"Kurumu Hocaefendi'nin isteğiyle kurduk" diyerek, Fetullah Gülen'in konumunu açıkça ortaya koymuştur.

Asya Finans, 16 kurucu tarafından ve iki trilyon liralık ödenmiş sermaye ile kurulmuştur. Kurumun iddiası, yukarıda da değindiğimiz gibi, İslami ilkelere dayalı ve kâr ortaklığı sistemiyle çalışmaya dayalıymış. Kuruluş sırasındaki açıklamalara göre, Asya Finans, Fetullah Gülen vakıflarına ve kendileriyle ilgili kuruluşlara hizmet verecekmiş. Yine Kalkavan'ın dediğine göre de, Fetullah Gülen kurumları olarak bilinen bu elliden fazla vakfın mütevellileri de kuruma ortak olacakmış.

Asya Finans'ın kurucuları olan 16 kişi ise şu kişilerdir:

1-) İHSAN KALKAVAN: Armatör. Beşiktaş Spor Klübü'nün eski yöneticilerinden.

2-) MEHMET EMİN HASIRCILAR: İGS'nin kurucularından, Hasırcılar Tekstil ile yurt dışında Londra, Paris ve Arabistan'da olmak üzere ayrıca üç şirketin de sahibi. Diğer birçok kuruluş ile Zaman Pazarlama'nın Yönetim Kurulu Başkanı. Bu kişi Gülen'in her kuruluş işinde başı çekenlerden.

3-) MUSTAFA KAVURMACI: Aydınlı Giyim 'in sahibi.

4-) SELÇUK BERKSAN: Asım BERKSAN'ın oğlu ve KAR GRUBU'nun ortaklarından.

5-) FARUK BERKSAN: Selçuk BERKSAN'ın kardeşi ve yine aynı grubun ortaklarından.

6-) OSMAN GÜRBÜZ ÖZKARA: İzmirli işadamı. Aynı zamanda Türk Cumhuriyetlerine ihracat yapıyor.

7-) TAHSİN TEKOĞLU: Tekstilci, Ayrıca Türkmenistan'da fabrikası var.

8-) ALİ RIZA TANRISEVEN: Sinema yapımcısı.

9-) MUSTAFA FIRAT: FEM Dersanelerinin kurucusu.

10-) TACETTİN NEĞİŞ: İstanbul Merter'de tekstilci.

11-) BEYHAN NAKİPOĞLU: BECA Holding'in ortaklarından.

12-) CAHİT ŞAHİN: BECA Holding'in ortaklarından.

13-) TURGUT AYDIN: Aydın Örme Sanayi'nin sahibi.

14-) HÜSEYİN DÖĞME: Londra Camping'in sahibi. Uluslararası TIR filosu var.

15-) SADIK PİŞAN: Plastik sanayiin ileri gelenlerinden.

16-) NACİ ALTINBÜKEN: Kapalıçarşı'da altın ve döviz şirketleri bulunmaktadır.

Görüleceği üzere, Asya Finans'ın kurucularının büyük çoğunluğu tekstilci ve taşımacıdır. İçlerinden birkaçı Türk Cumhuriyetleri ile ticaret yapmakta olup, birinin de Türkmenistan'da fabrikası vardır. Asya Finans'ın kurulmasıyla bütün bu İslamcı kapitalistler, ihracat veya ithalatlarını bankalara muhtaç olmadan böylece kendi finans kuruluşlarının aracılığıyla yapacaklar ve bir sürü engeli ya da zorluğu kolayca aşacaklardır. Yani Fetullah Gülen cemaatinin gerek iç ve gerekse dış ticareti bu finans kurumu aracılığı ile yürütülecektir. Öte yandan, yukarıda da değindiğimiz üzere, Fetullah Gülen in Türk Cumhuriyetleri'ndeki okullarının da dolaylı bir maksadı böylece ortaya çıkmaktadır. İşin açığı Türk Cumhuriyetleri uzun bir Rus emperyalizminden yeni çıkmış, hatta daha doğrusu yeni çıkmakta olup, dış dünya ile de yeni yeni ilişki kurmaktadırlar. Oralarda güçlü bir okul ağının kurulması, işi sadece eğitim kapsamında bırakmayıp, ticarete de zemin oluşturmaktadır... Bu bakımdan, çoğu basın mensubunun, çoğu siyasinin bu okulları masumane bir hava içerisinde sunmaları pek de kabul edilebilecek bir savunma değildir. Çünkü, Gülen'in diğer finans işleri, bu okulların

diğer hangi işlere de ön ayak olduğunun veya olacağının temel göstergesi olmaktadır!

Asya Finans'ın faaliyete geçmesiyle birlikte, basında yazılana göre, iki gün içerisinde altmış milyar lira para toplanmıştır. Tabii bu paranın hemen toparlanması, aynı zamanda bir güç gösterisi olup, böylece bir sağlamlık görüntüsü verilmiş olmaktadır.

Burada, kamuoyunun gözünden kaçan bir hususa da dikkat çekmek istiyoruz. Şöyle ki; Asya Finans'ın Ekim ayında faaliyete geçmesinden hemen sonra, yani Ekim ayının son haftasında Konya 'da "I. Uluslararası İslam Ticaret Hukuku Kongresi" yapılmış ve kon gre beş gün sürmüştür. Kongrede alınan kararlar ise, bir sonuç bildirgesiyle açıklanmıştır. Bildirgede hazine bonosu almak ve repo yapmak haram olarak kabul edilmesine karşılık, İslami kurallara göre çalışan şirketlerin hisse senetlerinin alınıp satılmasının caiz olduğu belirtilmiştir. Söz konusu bildirgenin, konuyla ilgili kısmı şöyledir:

"Zekâta tâbi diğer mallarda olduğu gibi, ticaret mallarından da zekât verilmesi gerekir. Devletin verdiği faizli kredinin alınması caiz değildir. Ancak, faizsiz teşvik kredilerinin alınmasında bir sakınca yoktur. Akreditif caizken, teminat mektubu İslam Bankası'ndan alınması ve ücretin masraf olarak ödenmesi şartıyla caizdir. Devletin çıkardığı tahvil ve Hazine Bonolarının alım satımı ise caiz değildir, İslami kurallara göre çalışan şirketlerin çıkardığı hisse senetlerinin alım satımı yapılabilir."

Dikkat edilecek olursa, sistem burada da İslam tarihinde rastladığımız kelime oyunları üzerine kurulmaktadır. Çünkü, "faizsiz bankacılık" denilen bu İslam kılıflı finans kuruluşlarında faizin adı "kâr ortaklığı"na dayalı "kâr payı"dır. Yani böyle bir kuruluşa bir kişi para yatırıyor, o kurum da bu parayla bir takım finans işlerine giriyor ve sonuçta elde edilen kârdan belli bir payı parayı yatırana veriyor. Bunun da adı güya faiz olmuyor!.. Keza, yukarıda zikrettiğimiz bildirge metninde teminat mektubu almanın da "haram" olmaktan kurtulması iki şarta bağlanmıştır. Bu şartlardan birincisi, teminat mektubunun bir İslam Bankası'ndan alınması, ikincisi de teminat mektubu ücretinin, yani komisyonun, "masraf adı altında ödenmesidir. Görüleceği üzere, açıkça kelime oyunu yapılmaktadır. Teminat mektubu komisyonunun, "komisyon" değil de, "masraf adıyla

alınması, özünde teminat mektubunun işlevi ile ilgili olmayıp, onu bir teminat mektubu olma niteliğinden de çıkartmamaktadır. Ülkemizde yıllardır, Kuran, belli bir bedel karşılığında satılır, fakat bu bedele "fiyat" değil, "hediyesi" denilir. Lakin, "fiyat"ta denilse, "hediye" de denilse, sonuçta bir bedel alınmaktadır. Bu bedel de onun o günkü kitap piyasasına göre parasal karşılığıdır. Dolayısıyla adı ne olursa olsun, Kuran, parayla satılmaktadır! Ve bu satıştan da Kuran ı yayınlayan kişiler belli bir kâr sağlamaktadır!.. Yani insanlar, bizzat bu insanlar tarafından Allah'ın kitabı diye yayınladıkları Kuran'ı bile bir ticaret metası haline getirmişlerdir. Ki, bu da İslam'ın kapitalizmde getirildiği noktadır!.. Hâlbuki, gerçekten İslam'a inanan varlıklı biri veya birilerinin, Kuran'ı sırf inanç aşkına ve Allah adına bastırıp parasız dağıtması ya da en azından maliyetine satması gerekir. Hatta her varlıklı Müslüman, kendi çevresine parasız dağıtsa, Türkiye'de Kuran'ın turistlerden başkasına parayla satılmasına gerek bile kalmaz!.. Fakat ne yazık ki, bu da inancın bir başka pazarıdır. Tıpkı Türk Cumhuriyetleri' ne yapıldığı gibi... Konumuza dönecek olursak, teminat mektubu almayı, yukarıdaki şartlara bağlamak, aynı zamanda gitgide kendi içinde bir klan oluşturulması, yani sıkı bir kamplaşmadır. Bunun da bir tarafı ise, bu tür İslamcı finans kuruluşlarının, "haram" gerekçeli dinsel tehditlerle büyütülüp güçlendirilmesi maksadıdır. Diğer bir değişle, bu kuruluşlar, "darül harb" içerisindeki "iman kaleleri" ve "dayanışma noktaları"dır. Ancak kalelerin kaymağını yiyen, tipik bir kapitalist, kesimdir!.. Keza, bildirgede sözü edilen, İslami bankaların hisse senetlerinin alım satımının caiz gösterilip, buna karşılık diğerlerinin hisse senetleri ile devletin tahvil ve hazine bonosunun haram sayılması da, aynı güç temerküzü amacına yöneliktir!.. Kısacası, bütün bunlar da sadece İslami kılıflı birer kapitalist tekelleşme örnekleridir. Tabii bir de etnik boyutları ve bu kapsamda Türk karşıtlığı yanı vardır. Çünkü, Asya Finans'ın kurulmasını örgütleyen, ön ayak olan Fetullah Gülen, bir yandan Türk-İslam sentezinden bahsederken, diğer yandan da inanç sistemine Kürt Said'i kaynak almıştır. Bu arada kendisini destekleyen kuruluşlar ve basın mensupları ise "Kürt hakları"nı istemektedir. Gülen'in okullarında İngilizce eğitim yaptırılırken, Avrupa Birliği ve ABD de Kürtlere siyasi ve kültürel hakların tanınmasını ve yerel

yönetimlerin güçlendirilmesini dayatmaktadır. Bütün bu gelişmeler, tabii birer tesadüf değil, belli bir siyasetin, belli kesimler tarafından, belli yönleriyle ortaya konulmasından ibarettir. Yoksa Türk insanına karşı, Türk-İslam sentezini savunan birisi için Kürt Said'i rehber edinmenin ne anlamı vardır? Üstelik bir de Kürt Said, Türk insanına adeta bir bilge gibi tanıtılmaya çalışılmaktadır! Ki, bu çaba, aşağıda Ufuk Turu adlı kitap tartışılırken ortaya konulacaktır!

Asya Finans'ın, faaliyete geçmesinden hemen sonra uyguladığı ve ülkemizde ticari gelenek haline getirilmiş olan tipik bir kapitalist oyunu da, kuruculardan Selçuk Berksan İle Faruk Berksan'ın sahibi oldukları Kar Grubu ile giriştiği haciz ve mal kaçırma işleridir.

Asya Finans'ın kurucularından Selçuk Berksan ve Faruk Berksan'ın babası, Asım Ülker Berksandır. Asım Ülker, 1911 yılında Trakya'da doğmuş olup, annesi buralı, babası ise Kırımlıdır. Aile 1912 yılında Kırım'a göç etmiş, daha sonra 1929 yılında İstanbul'a gelmişlerdir. Asım Ülker, 1944 yılında kardeşi Sabri Ülker ile birlikte Ülker Gıda Sanayiini kurmuş ve 43 yıl boyunca yönetim kurulu başkanlığını yapmıştır. Berksan soyadını kardeşiyle birlikte 1953 yılında almıştır. Selçuk, Betül ve Ömer Faruk adlı üç çocuğu vardır. Asım Ülker, 1987 yılında kardeşi Sabri'den ayrılmış ve çocuklarıyla birlikte "Kardeşler Şirketler Topluluğu" nu kurmuş, ancak kardeşler adının Türkiye'de çok yaygın kullanıldığından bahisle, grubun adını 1990 yılında "Kar Şirketler Topluluğu" olarak değiştirmiştir. Ailenin bu ad altında 23'ü yurt içinde 8'i yurt dışında olmak üzere 31 şirketi ile 1 vakfı bulunmaktadır. Bu şirketler ile vakfın simgesel adları şunlardır: Kar Yatırım, Arcon, Kar Gıda, Kafeda, Bolpat, Kar Et, Kar Gene, Fatih, Kar Tarım, Kar Yapı, Umde, Çamlıca İnşaat, Novaplast, Sing Mavi Boru, Altair, Topair, Top Service, Hezarfen, Kar Metal, Karberk, Kar Paket, Kar Poligon, Force, Atlas Air, Mavi Ay, Karlink, Mavi Boru, SBF, Bisco, Karimpex, Kar Sing, Çamlıca Vakfı. Berksan ailesi, bu şirketler adına ve şirketleri de birbirlerine kefil yaparak, birçok bankadan kredi almışlar, ancak bu arada 1996 yılının yaz aylarında malları başkalarına devretmek ve eşlerinden de boşanmak suretiyle mal kaçırmaya başlamışlar. Kalan mallar ise zaten finansal kiralama yoluyla alındığı için, haczi mümkün olmadığından, alacaklılara karşı işi bu şekilde kılıfına uydurmuşlar. Nihayet Asya Finans'ın

kurulmasından bir kaç gün sonra, Kar Grubu'nun malları, Asya Finans'ın 800.000.000.000.TL.lık, (yani, yazıyla sekiz yüz milyar liralık) alacağından dolayı haczettirilmiş ve böylece olay ortaya çıkmıştır. Tabii Asya Finans'ın haczinden sonra yasal işlemlere girişen alacaklı bankalar ise, karşılarında sadece lizingli mallar ile söz konusu haczi görmüşlerdir. Şimdi burada düşünmek gerekir. Öyle ki, bir finans kurumu, iki trilyon ödenmiş sermaye ile kuruluyor ve ilk iki gün içinde altmış milyar lira para topluyor. Ve bu finans kurumu, bir kaç gün sonra, iki kurucusunun sahibi olduğu şirketlerde sekizyüzmilyarlira, (yani ödenmiş sermayesinin neredeyse yarıya yakını tutarında) "param battı" diyerek, o şirketlerin mallarını haczettiriyor. Hâlbuki olay aslında, Gülçin Telci'nin dediği gibi, "Bu da Kar gibi hileli iflas modeli"dir. Bu iş de kullanılan kuruluş ise, Asya Finans'tır. Tabii, bütün bu mal kaçırma işlemleri ve Asya Finans'ın da ilk haczi üzerine, alacaklı bankalar Kar grubuyla, alacaklarında, üçte bir oranında in dirim yapmak zorunda kalarak anlaşmışlardır. Buna karşılık, Asya Finans'a, "sen ne zaman bu kadar para verdin, ne zaman bu para battı" diye kimse bir şey sormamışın Üstelik, parası batan şirketlerin sahipleri de Asya Finans'ın kurucularıdır!..

İşte bu olay da, Fetullah Gülen'in kurdurduğu İslami esaslara dayalı Asya Finans'ın ilk faaliyet örneğidir!..Sanırız, bütün bu işler de Gülen'e göre; "Allah'ın bir hikmeti", "alemin bir ilahi dengesi"dir!..

Tabii Gülen'in işleri bu kadar da değildir!.. Bilindiği üzere, ülkemizde kurban derisini kimlerin toplaması gerektiği konusu büyük bir mesele, çok büyük bir paylaşım kavgasıdır. Nitekim, Fetullah Gülen'in cemaatinin kurmuş olduğu Akyazılılar Vakfı'nın, 1995 yılı verilerine göre kurban derisinden elde ettiği gelir, bir trilyon beş yüz milyar liradır. Tabii kurban derisi toplama işinde yurttaşlarımızın bilinçsizliği de önemli bir etkendir. Çünkü kurban kesen yurttaşlar, dinci kesimlerin ve bir takım siyasilerin yoğun telkinleri ile kurban derilerini genelde ne olduğu belirsiz toplayıcılara vermektedirler. Başbakan Erbakan dahi bu yıl kurban derisi toplama işinin derdine düşmüştür. Bunun da sebebi, Erbakan'ın bir takım dinci çevrelere olan diyet borcudur!

Özellikle kapitalizmde, sermaye hareketlerini siyasi ilişkilerden soyutlamak pek mümkün değildir. Açıkça yarı sömürge durumuna

getirilmeye çalışılan ülkemizde, birçok kapitalist, devleti söğüşlemek suretiyle sermaye birikimi yapmaktadır. Mesela, kıyak teşvikler, devlet bankalarından alınan ucuz ve geri dönüşü zor olan krediler, ballı ihaleler; kapitalistlerimizin başlıca birikim kaynaklarıdır. Nitekim, siyasiler ile bu oligarşinin şimdilerdeki yeni bir paslaşması da, özelleştirme kıyaklarıdır. Tabii bütün bu, sermaye birikiminin bir diğer yanı ise, ucuz işgücü diye nitelenen emek sömürüsü ve ödenmeyen primler ile kaçırılan vergilerdir. Devleti söğüşleme, özellikle Turgut Özal devriyle birlikte çok büyük boyutlara ulaşmış ve alenen yapılmaya başlanmıştır. 1980'li yılların, yolsuzluk bakımından diğer bir özelliği de "hayali ihracat" olgusudur. Nitekim, bugün "varlıklı" diye bilinen birçok kişi ve grup, 1980'lerin eseridir!

Özal döneminin diğer bir dikkat çekici ilişkisi de, dinci kesimlerle olan ilişkisidir. Bu ilişki, gerek etnik ve gerekse dinsel boyutlar ihtiva etmekle birlikte, önemli ölçüde bu kesimlerde sermaye birikimi yaratmıştır. Her ne kadar Turgut Özal, kendisini Nakşi olarak göstermiş ise de, öbür tarikatlara da ilgisiz kalmamıştır. Nitekim, başbakanlığı ve cumhurbaşkanlığı sırasında Fetullah Gülen ile de birçok kere görüşmüş ve bir yemekte yakın çevresindeki gazetecilere, -ki bunlar Cengiz Çandar, Mehmet Barlas, Ertuğrul Özkök'tür- bunlara Fetullah Gülen'i övmüş ve Gülen'e ilgi yönlendirmiştir. Bu himayeye karşılık Fetullah Gülen de Özal'ı ve ANAP'ı desteklemiştir. Gülen, Özal'ın 19 Nisan 1993 tarihinde Fatih Camii'nde kılınan cenaze namazına Abdülkadir Aksu ile birlikte katılmış, böylece kimlerle ilişki içinde olduğunu göstermiştir. Hatta Özal'ın ölümünün ertesi günü, kendi gazetesi olan Zaman, siyah başlıkla yayınlanarak, Özal için, "Allah'a yürüdü" manşeti verilmiştir. Bilindiği üzere Özal, Türkiye ekonomisini alt üst etmesinin yanısıra, dinci ve Kürtçü kesimlere de tavizler vererek, Kürtçe meselesi ile federasyon tartışmasını başlatan kişi olmuştur. Gülen'in, Özal'ın cenazesine Abdülkadir Aksu ile katılması da anlamlıdır. Çünkü Aksu, Kürtlük davası peşinde olup, Gülen'in de cenazeye gitmek için Aksu'yu tercih etmesi, aslında kafasının içindeki gerçek tercihinin de ifadesidir! Özal döneminde pek ortada görünmeyip, basından uzak duran Gülen, ondan sonra Doğruyol Partisi ile yakın ilişkiye girerek, kendisini göstermeye başlamıştır. Tabii bu arada, bir kısmı Özal

döneminin nimetleri ile zengin olmuş olan bir takım tarikat mensuplarını da yanına almıştır.

Fetullah Gülen, her ne kadar ortaya çıkışında sürekli olarak Türk-İslam Sentezi'nden bahsedip, İslam anlayışını da "Türk Müslümanlığı" şeklinde sunmaya çalışsa da, onun asıl fikir kaynağı, kendi deyişiyle, "Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretleri"dir! Dolayısıyla Gülen, gerçek fikirlerini gözyaşlarının arkasına gizlemektedir! İşin açığı Fetullah Gülen takiyye yapmaktadır. Çünkü, batının Makyavel'i, doğunun takiyyesidir!.. Nitekim, İslamcılar açısından, bu "darül harb"de, amaç için herşey "mübah"tır!..

AZERBAYCAN GEZISI VE İZLENIMLER

"Yeni Hayat" dergisinin Eylül 1999 Tarih, 59. Sayısında Dr Necip Hablemitoğlu Türk Cumhuriyetlerine yaptığı ziyaretlerin sonucunda buradaki okulların ve yapılanmaların iç yüzünü anlatıyordu:

"Azerbaycan Türk Kadınlar Birliği'nin davetlisi olarak 9-14 Temmuz 1999 tarihleri arasında Azerbaycan'a gittim. Birlik Başkanı Sayın Tenzile Rüstemhanlı ve "Yeni Hayat" yazarı Sayın Sevgi Erenerol ile birlikte, "Fetullah Gülen ve Türk Dünyasında Fetullahçı İhaneti" konusunda çok sayıda toplantıya katıldık. Siyasi Parti yöneticilerinin, Baku'da çıkan tüm gazete ve dergilerin yazar ve muhabirleri ile devlet ve özel televizyonların muhabirlerinin, kadın ve gençtik dernekleri yöneticilerinin, sanatçıların katıldıkları bu toplantıların yanısıra, talep eden medya mensupları ve başta Ebulfeyz Elçibey olmak üzere parti liderleri ile de farklı mekânlarda yüzyüze görüşüp sorunu tüm boyutları ile aktarma fırsatı bulduk. Dikkati çeken bir konu, 12 Temmuz günlü toplantıda, komünistliğini açıkça ifade eden "Sosyal Demokrat Partisi"nin Başkan Yardımcısının Fetullah Gülen'i savunması, destek vermesi oldu. Tıpkı, Türkiyedeki "dönek sol" diye tabir edilen II. Cumhuriyetçilerin Fetullah Gülen organizasyonuna entelektüellik (!) adına destek vermeleri gibi. Aynı kişinin, Türkiye'nin demokratik bir ülke olmadığından sözederek, Atatürk'e de dil uzatması ise, tepkilere yol açtı. Bu toplantının tartışma bölümünde, Azerbaycan Gençlik Derneği yöneticilerinden bir genç, İstanbul'daki yurt yaşamından

kesitler anlatarak bizlerin de fazla bilmediği Fetullahçı yobazlık örneklerini sıraladı.

Konunun bir başka ilginç tarafı, Uzak Doğu kökenli "Krişna" tarikatının misyonerlerine resmi salon, hatta kapalı spor salonu tahsis eden Azeri yöneticilerin, Fetullahçılıkla ilgili düzenlenen bu toplantılara salon tahsis etmek istememesiydi. Ancak, Bakan Birinci Yardımcılığı görevini de yürüten Sayın Tenzile Rüstemhanlı, bu toplantıları, eşi ünlü Azeri şairi Sabir Rüstemhanlı'nin lideri olduğu "Vatandaşlık Hemşeriliği Partisi" Genel Merkezi'nde gerçekleştirmesi de oldukça anlamlıydı. Toplantıların tüm basın organlarında haber ya da röportaj olarak yayınlanması, televizyonların bu toplantılara haber bültenlerinde geniş biçimde yer vermesi üzerine, Fetullahçı okulların bir yetkilisi devlet televizyonuna çıkarak yaklaşık yarım saat içinde, iddialara cevap vermek yerine Haydar Aliyev'e bağlılıklarını, sonsuz hürmetlerini ve sevgilerini ifade etti; Fetullah Gülen'in ulu (!) kişiliğini mürit hususu içinde anlattı. Programı izleyen Azeri aydınlarının değerlendirmesi, inanılmaz ölçüde benzeşmekteydi ve sadece iki kelimeyi içermekteydi: "Yağcı molla!"... Bu arada, medyanın sınır tanımaz gücü kendini gösterdi ve Özbekistan Kadınlar Cemiyetinden yine Fetullahçılıkla ilgili toplantı talebi ve daveti geldi. Halen, tüm Azerbaycan şehirlerinde, Sayın Erenerol ve Sayın *Rüstemhanlı'nın konuşmacı olarak katıldıkları "Fetullah Gülen ve Türk Dünyası'nda Fetullahçı ihaneti" konulu toplantılar devam etmekte.*

Fetullahçıların Azerbaycan'daki konumu ile ilgili diğer saptamaları da şöyle sıralamak mümkün:

1. Azerbaycanlı Türk kadınları, gerek Türkiye'den ve gerekse dış ülkelerden gelen tarikatçıların faalıyetlerinden fazlasıyla rahatsızlar ve duyarlılık gösteriyorlar. Dinlediğim pek çok Azeri kadın, gözyaşları içinde, Fetullahçıların okullarında eğitim gören çocuklarının kendilerinden koparıldığını, onları kaybetmek üzere olduklarını söylediler. Çocuklarının geleceği için, Azeri okullarına göre eğitim kalitesi bir hayli yüksek olan Fetullahçı okulları tercih eden, büyük maddi fedakârlıkta bulunan Azeri kadınları, bir süre sonra çocukların anne ve babalarının inançlarını sorguladıklarını, hatta aşağıladıklarını, neşe ve canlılıklarını, çocukluklarını kaybettiklerini anlattılar. Onlara, Türkiye'de de aynı taktikten

hareketle nasıl çocukların ailelerinden soğutularak koparıldıklarını, sonra da kişiliklerinin nasıl törpülenip cemaat kişiliği içinde yer almalarının sağlandığım -örnekleri ile- anlattım ve ışık evlerindeki ilişkileri açıkladım. Kısaca, çocuklarını seviyorlarsa bu okullardan almalarını önerdim.

2. Eğitim kalitesine gelince, sanırım bu Türk kültürünün ulaştırılmasına (!), yayılmasına (!) ilişkin farklı bir strateji olsa gerek. Orta Asya'da, Afrika'da, Amerika'da, Avustralya'da, kısaca dünyanın her tarafında "Türkiye'nin kültür misyoneri" olduklarını iddia ediyorlar. Programlarında haftada 3-8 saat Türkçe'ye yer verirken, 25 saat İngilizce verdikleri için İngiltere'den "üstün hizmet ödülü" alıyorlar (Türkiye'de ise bu çocukların İstiklâl Marşımızı nasıl Türkçe okuduklarını yüklerce kez göstererek kamuoyunu yanıltıyorlar). A.B.D.'den ise "kırmızı pasaportlu-CIA çıkışlı" öğretmen takviyesi ve siyasal dokunulmazlık-ekonomik güç desteği görüyorlar. Buralarda Türkçü, çağdaş, aydın gençler yetiştirmek yerine, sadece milli kimliğini bilmeyen, Türklük bilincinden yoksun molla yetiştiriyorlar. Ama bu okullardaki Türk olmayanları örneğin Rus, Ukraynalı, Moğol, Romen, Moldovalı, Taylandlı, Bulgar, Papua Yeni Gineli, Tanzanyalı, Kenyalı vb. öğrencilere hiç ama hiç karışmıyorlar; dini eğitimden kesinlikle kaçınıyorlar; ulus bilinçlerini etkilemeye çalışmıyorlar. Özetle söylemek gerekirse, Fetullahçıların yurtdışında ki okullarında Türk olmayan öğrencilere Türkçe eğitimi sadece şeklen veriliyor. Türk kültürü asla öğretilmiyor. Belki şaşıracaksınız İslâmiyet de anlatılmıyor, öğretilmiyor. Bu okulların programları itibariyle ABD ya da İngiliz kolejlerinden hiçbir farkı yok!.. Peki Türkiye ve Türklük için ne veriliyor, sorusuna verilecek cevap, koskoca bir hiç!.. Üstelik Türkiye'nin zaten kıt olan ekonomik kaynakları bu yolla heba ediliyor. Türkiye'nin tanıtımı ise gerçek anlamda yapılmıyor. Yapılan sadece şu: A.B.D., bölgesel hesapları gereği haritada nereyi işaret ediyorsa, Fetullahçı maşalar oraya gidiyorlar ve okul açıyorlar.

3. Sonuçta, Kırım'da, Azerbaycanda, Orta Asya'da ve Rusya Federasyonu'nda ya da Türklerin yaşadıkları diğer ülkelerde, Türk çocuklarını önce ailelerinden, sonra Türklüklerinden kopararak mollalaştırıyorlar. En yeteneklilerini ve başarılılarını ise daha sonra Türkiye'ye getirerek yükseköğretim sürecinde beyinlerini yıkamaya

devam ediyorlar. Bu gençler, gerçekten güvenilir mürit olduktan sonra tekrar kendi ülkesine gönderilip burada stratejik makamlara getirilmek üzere yetiştiriliyorlar; Türklüğe hizmet için değil, Fetullahçı organizasyonun çıkarlarına hizmet etmek üzere... Kısaca, Fetullahçılar böylece Türklüğe ihanet ediyorlar!.. Türkiye yetmiyormuş gibi şimdi bütün Türk Dünyasına bir yayılıyorlar ve geleceğimizi kemiriyorlar..

4. Fetullahçılar, Azerbaycan bürokrasisine önemli ölçüde egemenler. Tıpkı Türkmenistan'da olduğu gibi iki bakan yardımcısının Fetullahçı olduğu ifade ediliyor. Ticaret, endüstri, eğitim ve gümrükle ilgili birimlerde tüm yetkililerin Fetullahçılar tarafından "maaşa bağlandığı" iddialar arasında. Azerbaycan'da Fetullahçıların her fırsatta, medya önünde, özel toplantılarda, okul törenlerinde KGB çıkıntısı Haydar Aliyev'e -çok ucuz, yağcılık derecesinde- övgüler düzmeleri, Azeri Türkçülerini çileden çıkarmaya yetiyor (4). Fetullahçıların aylık maaşa bağladıkları arasında Haydar Aliyev'in ve de hükümet yetkililerinin yanısıra, iktidar partisinin ve muhalefetteki tüm partilerin de yer alması, ister istemez "gerçek patron" A.B.D.'nin geleneksel politikasını çağrıştırıyor: "İktidar kadar, yarın iktidara gelebilecek potansiyele sahip muhalefetle de yakın ve organik ilişki kurmak"...

5. Bu noktada, akıllara şu soru da gelmektedir: Azerbaycan ve benzeri daha pek çok ülkede böylesine para sarfeden Fetullahçıların bu işlerde ekonomik çıkar hesapları var mı? Elbette var. Hatta, diyebiliriz ki, okullar, bu mafyayı çağrıştıran çıkar çarkının sadece kılıfı. Fetullahçılar, yerleştikleri bu tip ülkelerde, yönetimi ve bürokrasiyi elde ettikten sonra ekonomik anlamda kökleşmeye başlıyorlar. Yaklaşık 280'in üzerinde şirket ve holdinge, 25 milyar dolarlık mal varlığına ve yıllık 600 trilyon liralık iş hacmine sahip olan Fetullahçı organizasyon, kârlı gördükleri alanlarda bu ülkelere girmeye başlıyorlar. Suyun başı tutulduğu için de rüşvet, haraç ve benzeri bürokratik engellere takılmıyorlar. Can ve mal-yatırım güvenlikleri sağlandığı için de kısa bir sürede piyasaya hâkim olabiliyorlar. Baku'nun en merkezi bölgelerinde, bu tip -şeriatçı bilinen-şirketlerin mağaza ve bürolarını görmek mümkün. İğneden ipliğe, motosikletten otomobile kadar her şeyi Türkiye'den getirerek

satabiliyorlar. Bütün bu şirketler, Fetullahçı organizasyona yaklaşık kârlarının en az % 20'si oranında "himmet parası" ödüyorlar (kârlarının yarısını "himmet parası" olarak bağışlayanlar da var). Bu bağışların öncelikle % 10'u hemen İstanbul'a merkeze gönderiliyor. İkincisi ise, bu ülkelerde yatırım yapmak isteyen Türk girişimcileri, bürokratik engelleri aşmak, can ve yatırım güvenliği sağlamak için -yerel mafya ya da bürokratlar yerine- Fetullahçılar her ay aynı oranlarda "himmet parası" veriyorlar. Bu bir tür "haraç". Ama rızayla veriliyor, alınıyor, baskı yok, yani dini açıdan "terminoloji" çok iyi kullanılıyor. Hatta o kadar ki, Üzeyir Garih, Fetullah Gülen'e iltifatlarla dolu mektup gönderiyor, davetine icabet ediyor, değerli hediyeler sunuyor ve Fetullahçıların Moskova'daki okulunu karşılıksız (!) finanse edebiliyor. Bunlar şaşırtıcı olduğu kadar, aynı manada da düşündürücü ilişkiler. İşte Fetullahçı organizasyon bütün bunları yapabiliyor, yaptırabiliyor.

6. Fetullahçı organizasyon, Türkiye'deki propagandasında bu okullara "Allah rızası için, Türklük aşkına" bedelsiz hizmet götürüldüğünü, işlevlerinin çağdaş Müslüman misyonerliği ve bir sivil toplum örgütü olarak toplumsal olaylara katılım (özellikle de eğitime) olduğunu iddia ediyor. Üstelik her türlü duygu sömürüsü de yapılıyor:

"İstiklâllerine yeni kavuşan soydaşlarımız, dindaşlarımız bunlar. Açlar, Ruslar her şeylerini, mallarını, mülklerini, yer altı servetlerini sömürüp götürmüşler. Din bırakmamışlar. Onlara Türk dilini, iman etmeyi, Türk kültürünü yeniden öğreteceğiz, tarihi yeniden yazacağız, Allah rızası için himmet buyurun, bir okulun finansmanını sizin şehir-kasaba karşılasın!" İşte Türkiye'deki çarkın bir başka dişlisi de böyle işliyor ve banknot matbaası hızıyla her ay bu okullar için trilyonlarca lira toplanıyor. Küçük bir dernek bile valilikten emniyetten izin almaksızın, kermes ya da yemek davetiyesi bile satamazken, böyle büyük bir organizasyon bu paraları nasıl yasallaştırıyor? Makbuz? Yok. Valilik izni? Yok. Kayıt? Yok. Para transferi için kayıtlı ekonomi kuralları içinde banka kullanmak? O da yok. Ama, mülkiye ve adliyedeki kadrolaşma sayesinde dokunulmazlıkları var. Geçtiğimiz yıl İzmir'de Karşıyaka iskelesinde sokak çocuklarına yardım toplamak için dans eden 12-13 yaşındaki

kız çocuk çocuklarını nezarete atan ve mahkemeye çıkaran "güçlü" devlet, Fetullahçı soygun düzeni karşısında acizlik sergiliyor...

7. *Gelelim yurt dışındaki okulların ekonomik yönüne. Azeri öğrencilerden para talep ediliyor. Hem de Azerbaycan halkının ekonomik gücüne göre hayli yüksek bir miktar 960 dolar. Yerel personelin ve öğretmenlerin aylık maaşları 50-150 dolar arası. Bizzat Fetullah Gülen'in ifadesiyle, Türkiye'den giden öğretmenler ise -iddia edildiği gibi 1000-1500 dolar değil - 400-500 dolar arası bir maaş alıyorlar. AB.D.'li öğretmenlere maaş ödenmiyor; belli başlı İngilizce kitaplar da İsrail ile bağlantılı bir A.B.D. firması olan "Bnai-Brith" in karşılıksız desteği kapsamında sıfır maliyetle temin ediliyor. Kısaca bu okullar, oldukça kârlı kuruluşlar. Hatla o kadar ki, toplantıların birine katılan Ordubad'lı bir Azeri veli, çocuğunun giriş sınavlarında 3. olmasına karşılık sadece 100 dolarlık bir miktarı denkleştiremediği için kayıt talebinin geri çevrildiğini; çocuğunun iyi bir okulda eğitim görmesi için tüm varını yoğunu ortaya koyduğunu, bu 100 dolarlık bir fark için insafsızlık yapıldığını öne sürüyor. Peki, o halde onca "himmet parası" ne ve kim için toplanıyor, kimse bunun hesabını sormuyor...*

Okulların listesine gelince: Baku'da, Agdaş'da, Mingeçevir'de, Küba'da ve Lenkeranda. Şekide, Sumgayıtda Özel Türk Lisesi, Baku Özel Türk Lisesi Ekonomi Şubesi, yine Sumgayıtda Baku Özel Türk Koleji Teknik Şubesi, Baku'da Kafkas İlköğretim Okulu, Kafkas Üniversitesi, Nahcivan Türk Lisesi, Şerur Ekonomi Lisesi ve Ordubad Kız Lisesi. Tüm bu öğretim kurumları iki şirket (Çağ ve Feza) adına kayıtlı."

AZERBAYCAN'DAKI TÜRKIYE

Türkiye Cumhuriyeti, kardeş Azerbaycan'da var da aslında yok gibi bir görünüme sahip. Şöyle ki:

1. Türkiye Azerbaycan'da olması gereken ağırlığını koyamamış bir ülke görünümünde A.B.D. ve Almanya'nın sefaretleri gerek kültürel ve gerekse ekonomik konularda çok daha fazla etkin çalışmakta. Azeri Türkçülerin görüşü, Büyükelçimiz K. Ecvet Tezcan, malûm başarısız darbe girişiminden sonra atanmanın verdiği tedirginlikten olacak, hiç görünmemeyi yeğliyor. Bu nedenle Türkiye

adına temsil ve inisiyatif kullanma hakkını fiilen Fetullahçılar üstlenmiş görünüyor. Dış ilişkiler için de yapılanmış bir sivil toplum örgütü (!) oldukça enteresan, ama devlet açısından önemli bir acizlik örneği. Büyükelçimizin oğlunun Baku'da Gençlik Meydanı'nda bulunan Fetullahçılara ait Özel Türk Lisesi'nin 10. Sınıfında öğrenci olduğunu hatırlatan Azeri aydınları, Büyükelçinin -Ankara'dan gelen talimat uyarınca- Azerbaycan resmi makamlarına Fetullahçıların faaliyetleri ile ilgili yazı gönderdiğini ama sonucu takip etmediğinden bu durumun Fetullahçılar açısından aksine güç kanıtlaması -gövde gösterisi olarak kullanıldığını kaydediyorlar. Büyükelçimizin. Türk-İslâm sentezcilerinin ünlü isimlerinden merhum Prof. Dr. Ayhan Songar'ın damadı olması ya da oğlunu belki de seçeneksizlikten Fetullahçıların okuluna göndermesi, hiç şüphesiz ve doğal olarak hakkında bir önyargıyı gerekli kılmıyor. Anlatılan onca vahim ve yüz kızartıcı örnekler çerçevesinde. Sefaret binamızın Fetullahçı dergâh olarak kullanılmasından sorumlu olan tüm personelin, başta tüm bu olumsuz gelişmeleri seyretme modundaki Büyükelçimiz olmak üzere, özellikle Güvenlik, Basın, Din İşleri, İdari, Eğitim müşavir ve ataşelerinin acilen -elbette ki resmi bir soruşturma sonucunda- Türkiye'ye çekilmesi gerekiyor.

2. Özellikle de, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın oraya göndereceği temsilcinin, -hâlihazırdakinden şikâyetle-tarikatlara karşı Azeri halkını bilgilendirecek ehliyet ve cesarette olması öneriliyor. Bilindiği gibi, yurtdışı eğitim müşavir ve atamaları ile sefaret koruması için yapılan atamalarda Fetullahçıların tartışılmaz bir üstünlükleri söz konusu. Gerek Milli Eğitim Bakanlığı ve gerekse Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde bu atamalarda yetkili birimlerde bir tasfiyenin yapılması kaçınılmaz bir gereklilik ol arak görülüyor. Örneğin, Fetullahçılara yakınlığı ile ilgili olarak Basında adına sıkça rastladığımız eski Yurtdışı Eğitimi Genel Müdürü Aysal Aytaç döneminde, M.E.B.'na bağlı olarak Baku'da açılan Baku Türk Anadolu Lisesi'nin yönetici ve öğretmen kadrosunun yeni baştan değiştirilmesi gerekiyor. Özellikle Baku Türk Anadolu Lisesi'nin, önceki müdürü Mehmet Bilici'nin yönetiminde adeta İran'ın medreselerinden farksız bir görüntü içinde olduğu; Fetullahçı okullarda bile rastlanamayacak ölçüde bir dinsel görünüme büründürülen ve yine Fetullahçılar tarafından kullanılan bu

okulla ilgili olarak Azeriler arasında güvenin sarsıldığı; aynı şekilde burslarda rüşvet duyumlarının ortaya çıkmasıyla da talebin azaldığı kaydediliyor. Eğitim Müşaviri ve Ataşesinin de, Fetullahçı olmamasına karşın Fetullahçılara ve diğer tarikatçılara karşı seyirci kalmaları nedeniyle görevden alınmaları; yerlerine Azerbaycan'ı yakından tanıyan, sorunları hakkında bilgi sahibi olan laik eğitim taraftan Türkçülerin gönderilmesi talep ediliyor. Aynı talep, Fetullahçılarla organik dayanışma halinde bulunduğu için yıllardan bu yana Baku'da kalmayı başaran Basın Müşaviri için de yineleniyor. Hiç şüphesiz, bu iddiaların doğruluğunun ilgili devlet kurumlarınca ivedilikle soruşturulması ve gereğinin yerine getirilmesi gerekiyor. Çünkü Türkiye Azerbaycan'da işte bu nedenlerle sürekli imaj aşımına uğruyor, mevzi ve taraftar kaybediyor...

3. Türkiye'nin Baku'da *bir tek saygın eğitim kurumu var, o da "Baku Türk Dünyası Atatürk Lisesi". "Türk Dünyası Araştırma Vakfı" tarafından kurulan bu lise, sunduğu eğitim kalitesi ve tarikatlarla ilintisizliği açısından Azerbaycanlı Türkçü entellektüeller nazarında büyük bir öneme sahip. Ancak, yine de bu okuldaki bazı öğretmenlerin Fetullahçı yapılanma ile kişisel düzeydeki ilişkileri rahatsızlıklara yol açıyor. Yaklaşık 30 yıldır bizzat kurduğu ve bugüne kadar da başında bulunduğu vakıfla tüm Türk Dünyasına hizmet eden Prof. Dr. Turan Yazgan'ın, yurtdışına gönderdiği öğretmenlere, tarikatlar, özellikle de Fetullahçılar konusunda bir "hizmet içi eğitim" vermesi kaçınılmaz görünüyor..."*

ARAPÇA ÖZLEMI ILE YANAN EMNIYETÇILER

21 Nisan 2001 tarihli "Milliyet" gazetesinin manşeti; "Vali'ye Korkunç Tuzak" başlığını taşıyordu. Tuncay Özkan tarafından üç dört gün üst üste verilen haberde; Fetullahçı bir gurubun şantaj çetesi oluşturduğu ve bir gece de 3500 polisin görev yerlerinin değiştirilmek istendiği ve buna direnen Vali'nin takibe alındığı ve telefonlarının dinlendiği işleniyordu.

Haber üzerine açıklama yapan İstanbul Emniyet Müdürü Fetullah'ı tanımadığını beyan ediyordu. Hatırlanacağı üzere Fetullah Gülen hakkında Ankara DGM Başsavcılığının açtığı davanın ardından bir açıklama yapan Emniyet genel Müdürü de bünyelerinde

Fetullahçı olmadığını bu iddialara muhatap bir kişinin de daha sonra mahkeme kararı ile göreve geri döndüğünü söylemişti. Ankara Emniyet Müdürünün de malum cemaate yakın bir okulda okuyan oğlu için de yapılan açıklama; “parasıyla değil mi istediğim yerde okuturum”du.

Aslında Fetullahçı gurubun kuvvetlenmesinde, okullarına öğrenci yağmasındaki en önemli etkenin birçok Kaymakam, Savcı, Emniyet Amiri, Emniyet Müdürü kimliklerini üzerinde taşıyan insanların çocuklarının buralara devam etmesiydi. Çünkü, bunları örnek alan insanlar şunları söylüyordu:

“Kaymakamın, Emniyet Müdürünün, Valinin çocuklarının devam ettiği okullar devlet katında muteber ve güvenlidir. O halde bende en yüksek bedeli ödeme pahasına’ çocuklarımı bu okullara gönderirim.”

Perşembenin gelişi Çarşambadan belliydi... Bu günlere kolay gelinmemişti. Polis, koleji ve akademilerinde çok yoğun bir şekilde Nurcu propagandalar altında ve Işık evleri denilen evlerde yetişen Polisler köşe başlarını tuttuklarında aldıkları eğitimin gereklerinin yerlerine getiriyordu. Buralarda irticai örgütlerin cirit attığı defalarca basın yayın organlarında işlenmesine rağmen hiçbir tedbir alınmamış, mecburen açılan soruşturmalar ise sumen altlarında saklanmış, ya da yıkanmış yunmuştur. Bu soruşturmaların en kapsamlısı 1992 yılında polis okullarında başlatılan ve 1998 yılına kadar süren ve sonunda Ankara DGM Başsavcılığınca içinde Fetullah Gülen’in de bulunduğu sanıklar hakkında “Takipsizlik” kararı verilen soruşturmaydı. Şimdi bu soruşturma kapsamında bazı Komiser ve komiser muavinlerinin verdiği ifadeleri inceleyelim. İsimler bizde mevcut olmasına rağmen malum sebeplerden dolayı gizli tutulmuştur. Bir ilimizin Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğünde komiser yardımcısı olarak görev yapan bir tanığın ifadeleri:

“1987 öğretim yılında Polis Kolejini bitirerek Polis Akademisine girdim. 1991 yılında mezun oldum. Bu öğrenim suresinde özellikle 1987-1988’de Hukuk başlangıcı, 1989-90 döneminde ceza muhakemeleri Usulü Hukukuna gelen Ali ŞAFAK, 1989-90 öğretim döneminde Yönetim Bilimi dersine gelen Remzi FINDIKLI, 1988-89 döneminde Türk diline gelen Bilal COŞKUN, 1990-91 döneminde

Türk edebiyatı dersine gelen Halil İbrahim OKATAN, 1989-90 döneminde ceza hukukuna gelen Cihan Yamakoğlu Adlı öğretim üyeleri zaman zaman ders konularını işledikleri sırada mukayese ve örneklemeler yaparak dininin inanç ve esasları ön plana çıkarmak suretiyle endirek olarak dolaylı yoldan şeriat düzenini hoş ve meşru göstermek yoluna giderek öğrenci kitlesini psikolojik telkin altında bırakırlardı. Bu durumdan ötürü öğrenci kesimindeki guruplara karşı farklı tutum ve davranış içerisine girerlerdi. İdarede bu öğretim üyelerinin yakın olduğu öğrenci kesimine karşı farklı uygulama da bulunurdu."

Yine bir başka komiser yardımcısı, Polis başmüfettişi Dr. A. Nihat Dündar ve Polis Müfettişi İ. Sezgin Şenel'e verdiği ifadesinde Polis Akademisindeki İrticai faaliyetlerin boyutlarını açıkça gösteriyordu:

"Ben 1987 öğretim yılında Polis Kolejini bitirerek Polis akademisine girdim ve 1991 yılında mezun oldum Bu öğretim süresi içersinde çeşitli derslerimize değişik öğretim üyeleri geliyorlardı. 1987-1988 öğrenim döneminde Hukuk başlangıcına, 1991 yılında da CMUK kanununa gelen Ali ŞAFAK adlı öğretim üyesi ders konularını işlediği sırada bazı mukayeseler yaparak batıdan alınan hukuk sisteminin dejenere olmuş olduğunu, İslam hukukuna dayanan mecellenin şeriat hükümlerini ihtiva ettiğinden dolayı daha meşru ve hoş olduğunu derslerinde işliyordu. Yine 1988-1989 öğretim döneminde İdari Hukuku dersine gelen Remzi FINDIKLI adlı hocamızda aynı mahiyette mukayese ve örnekler vererek ders konusunun işliyordu. 1987-1988, 1988-1989 döneminde Türk Dili ve Edebiyatı dersine gelen Bilal COŞKUN adlı öğretim üyesi ise Türk hukuk sistemini aşağılayarak, şeriat sistemini övücü ve hoş gösterici şekilde konuları işlerdi. Batılılaşmanın Türk sistemini dejenere ettiğini söylerdi. Özellikle yeni harf ve kıyafet inkılâbının toplumu geriye götürdüğünü ve kargaşaya sürüklediğini Farsça ve Arapça'nın geçmişte toplumu daha da yücelttiğinden bahsederdi. Bunun yanında Yahudilik ve masonluk konularını işlerdi.

Aynı şekilde 1989-1990, 1990-1991 döneminde Türk Dili dersine gelen Halil İbrahim OKATAN adlı öğretim üyesi de, Bilal COŞKUN'dan geriye kalmayarak Aynı konuları işlerlerdi. O da şeriat

düzenini övücü konulara girer ağırlıkla Türk- İslam sentezini işlerdi. Yine 1989-1990 döneminde Kriminoloji dersimize gelen Cihan YUMAKOĞLU adlı öğretim üyesi hiçbir kural tanımadan konuyla ilgisi olsun veya olmasın şeriat düzenini öven konulardan bahseder Türk hukuk sistemini, aile yapısını, sosyal yaşantıyı, konu edinerek işler... Neticede Şeriat sisteminin doğruluğundan bahsederdi.

ATATÜRK ILKE VE INKILÂPLARI TOPLUMU GERIYE GÖTÜRMÜŞ

Ankara Emniyet Müdürlüğü Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü'nde Komiser yardımcısı olan bir başka tanık da adı geçen öğretim görevlilerinin; Atatürk ilke ve inkılâplarının ülkeyi geri götürdüğünü vurguladıklarını, Yine Ahmet EYİCİL adlı bir öğretim üyesinin harf inkılâbının iyi olmadığını, bizi geçmişimizden kopardığını iddia ederek, eski alfabenin daha iyi olduğunu, vurguladığını anlatıyordu.

Bu soruşturma sırasında Polis Koleji ve Akademisinden mezun olan onlarca emniyet görevlisi şeriat sistemini öven, Atatürk ilke ve inkılâplarının ülkeyi geriye götürdüğünü iddia eden, öğrenciler arasında gruplaşmaları sağlayan, laik, Demokratik Cumhuriyetin düşmanı görevlileri müfettişlere verdikleri ifadelerle anlatmasının sonucunda müfettişlerin “Fetullah Hoca'nın Talebeleri” adlı örgüt hakkında Ankara DGM Başsavcılığına sundukları “fezleke” sonucunda, DGM dava bile açmaya gerek görmeden Savcı Talat Şalk imzasıyla Fetullah Gülen ve diğer sanıklar hakkında “Takipsizlik” kararı veriyordu.

GÜLEN'E KORUMA

Fetullah Gülen hakkında soruşturma açılınca sağlık sorunları nüksediyor ve soluğu Amerika'da alıyordu.

İçişleri Bakanlığı, Laik Demokratik Cumhuriyeti yıkmak için faaliyetleri ayyuka çıkmış, bir insan için gerekeni yapıyor ve 3.3.1999 tarihli Bakanlık onayı ile kendisine Baş komiser rütbesinde bir koruma tahsis ediyordu.

Gülen'in sıkıntıları bitmeyince korumanın görev süresi, Ankara Valisi Yahya Gür ‘ün uygun görüşü İçişleri Bakanı Sadenin Tantan'ın

oluru ile 4 Haziran 1999 tarihinden itibaren tekrar uzatılıyordu.

Fetullah Gülen, İçişleri Bakanlığı tarafından her ne kadar emekli vaiz olarak nitelense de. Gülen hiçbir zaman Diyanetten vaiz sıfatı ile emekli olmamıştır. Gülen, mahkeme kayıtlarına göre Nil yayınlarında yaptığı redaktörlükten ayda 150 milyon lira kazanıyordu. Gülen, bu kadar aylıkla hem geçinip hem yıllarca Amerika'da kalıyor, bir de korumanın masraflarını karşılıyordu.

ARAPÇA EĞITIMI

Fetullah Gülen, müritlerine polis akademisinin eğitimcileri(!) gibi aynı doğrultuda Arapça eğitimin gerekliliğini anlatıyordu:

"Cumhuriyetle beraber Arapça eğitimine karşı tavır alınması, o günün aydınının ve devlet yetkililerinin bir yanılgısıdır."'

"Eğitimde dünden bugüne baskıcı ve dayatmacı zihniyetlerin zorlanması ile kabul ettirilen tedrisat sistemini değiştirecek inkılapçı ruhlara ihtiyacımız var. Millet şu anda çeşitli dogmalarla zayi ediliyor."

KOMISER CINLER

Fetullah Gülen, insanları başına toplamış onlara ilmi bilgiler veriyordu. Bu dersin, konusu da cinlerdi... Cinler hakkında uzun uzadı ya bilgiler verdikten sonra müthiş bir projesinden bahsediyordu:

"Cinler ile konuşmanın sağlanması, emniyet teşkilatlarının da işine yarayabilir. Meydana gelen veya gelişme safhasında olan faaliyetler ve gurup olayları anında merkeze bildirilip, kontrol altına alınabilir. Kim bilir belki o zaman, cinlerden de komiserler ve emniyet müdürleri olacaktır."

EMNIYET'IN FETULLAH RAPORU

Basında yer alan "Fetullahçılar Emniyete sızdı", "Fetullahçılar Poliste" gibi yayınların ardından Ankara Emniyet Müdürlüğüne 5.2.1999 tarihinde Talimat veren Emniyet Genel Müdürlüğü, haklarında irticai faaliyetlerde bulunduğu yolunda ihbarlar bulunan bazı Polislerin hakkında herhangi bir belge ve bilginin bulunup bulunmadığının araştırılmasını ister.

4.Şubat 1999 tarihinde de Emniyet Genel Müdürlüğü, Daire Başkanı Sabri Uzun marifetiyle Aydınlık gazetesinin, “Fetullah Emniyeti Ele Geçirdi” başlıklı yazısı nedeniyle, konu ile ilgili detaylı bir araştırmanın yapılmasını ister, İl Emniyet Müdürünün imzası ile de bilgi verilmesini rica eder.

Bu talimatların ardından Ankara Emniyet Müdürlüğü çok kapsamlı bir araştırma yapar ve Fetullahçılarla ilgili detaylı bir rapor hazırlayarak, Fetullah Gülen ve Tarikatının yargılanması gerektiğini de vurgular, kıyamette bu raporun ardından patlar.

Zamanın Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, yardımcısı Osman Ak ve arkadaşları Fetullah Gülen’in lehine bir rapor hazırlasalardı. Terfi edip günlerini gün edeceklerdi, Ama rapor Fetullah’ın aleyhine çıkınca, pişmiş tavuğun başına gelmeyen bu emniyetçilerin başına geliyor, hemen yandaş gazeteciler rutin izleme raporları servis yapılıyor, gazetelerin başlıkları “Telekulak” skandalları ile çalkalanıyordu. Ardından Cevdet Saral ve ekibi görevden alınıyordu.

İnsanların telefonları dün dinleniyordu. Bugün de dinleniyor, hatta yarın da dinlenecek, ama artık kesin olan bir şey var ki, kim veya kimler Fetullah Gülen ve Nurcular aleyhine bir rapor hazırlarsa dinleme kabağı onun ve onların başına patlayacak.

Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün hazırlayıp DGM’ye verdiği, Cevdet Saral, Osman Ak ve ekibinin görevinden alınmasına neden olduğu söylenen Rapor kamuoyunda “şok” etkisi yarattı. İki bölümden oluşan rapor 89 sayfa. İlk bölüm, Gülen’in dedesi, babası, annesi, kardeşleri ve kendisini inceliyor. ‘Çelişkileri’ vurgulanıyor. Kamuoyunun bildiği Gülen’den başka, kendisini topluma bambaşka göstermeye çalışan bir Gülen olduğu belirtiliyor. Raporda; Fetullah’ın babasının Alvar köyünden ayrılma sebebini açıklamaması şöyle yorumlanıyor:

“Fetullah Gülen babasının Alvar köyünden ayrılması ile ilgili “Küçük dünyam” kitabında hiçbir açıklamada bulunmamaktadır. Oysa bu son derece ciddi ve mutlaka açıklama gerektiren bir konudur. Fetullah Gülen’in bu konudaki suskunluğu akla; Fetullah Gülen’in neleri ve niçin gizlediği sorusunu getirmektedir. Çünkü bir imam,

imamlık yaptığı bu şehirden beldeden veya köyden şu gerekçelerle ayrılmak durumunda kalabilir.

a) imamlığa ehliyeti olamamasından

b) Ahlaki yönden bozuk olmasından

c) Mevcut rejime açık muhalefetinden

d) Bulunduğu beldede huzursuzluğa neden olmasından ya da

e) O kisve altında başka bir dini ya da sapık bir cereyanı empoze etmeye çalışmasından...

Raporda, babasının neden köyünden ayrıldığı konusunda açıklama yapılıyor. Fetullah Gülen'in babasının mutlaka bir kusur işlediğine, bu yüzden de köyden ayrılmak zorunda kalmış olabileceğine, olasılıklarla işaret ediliyor.

"Erzurumlu eski bir aileden olan Fethullah Gülen, soyağacı olarak bir yandan Selahattin Eyyubi'ye, diğer yandan Hz Ali'ye dayanıyor." Hemen belirtelim ki soy olarak Hasan ve Hüseyin'e dolayısıyla Peygamberimize da yanan kişilere "seyit", Peygamberimizin kızı Hz. Fatma'nın ölümünden sonra çok sayıda evlilik yapan Hz. Ali'nin bu eşlerinden doğan çocuklara dayananlara da "şerif" denmektedir."

Gülen'in hem 'Seyyid' hem de 'Şerif olduğunu ima ettiğine dikkat çekilerek, bundaki amacının cemaati etkilemek olduğu vurgulanıyor. Fetullah Gülen'in soy kütüğüne ilişkin çeşitli yerlerde söylediği sözlerine de dikkat çekiliyor.

"Anlaşılacağı üzere Fetullah Gülen "Işık tarikatının kurucusu". Her ne kadar halk bunlara "Fethullahçılar" demekteyse de Fetullah Gülen mürşidi olduğu gayet açık olan tarikatına ismini de kendisi koymuş. "Arkadaşlar, arkadaşlar, Şevk mezhebi yoldur bize" Diyerek tarikatın adını şevk (yani ışık) olarak açıklamıştır. Zaten "kırık mızrap" adlı şiir kitabında Fetullah Gülen hemen her sayfasında ışık kelimesini bolca kullanarak adeta tarikatının adını haykırmaktadır."

Işık Tarikatı'nın Fetullah Gülen tarafından nasıl isimlendirildiği açıklanıyor. Sonraki bölümlerde, bu tarikatla ilgili daha fazla detaylar bulunuyor. İsimlendirme de. Fetullah Gülen'in şiir kitabından alıntılar da yapılıyor.

"Tarikat yapılanması bu haliyle yine aynı kanunun 1. maddesi son fıkrası teşekkül ve cemiyet tarifine uymaktadır. Belki silahlı bir

cemiyetten söz etmek şimdilik mümk*ün değildir. Ancak ele geçirmeyi hedeflediği devlet kurumlarından bazıları dikkate alındığında hedefi topyekûn ele geçirme şeklinde ve yöneticilerinin ışık evlerinde yetişen mensupları tarafından işgal edilmesiyle mümkün olacağı gerçeği kendi deyimleri ile itiraf edilmiş bir suç olarak karşımızdadır.”*

Fetullah Gülen’in müritlerinin devleti ele geçirmeye yönelik planları anlatılıyor. Bunun için korkutma, yıldırma ve sindirme gibi yollara yöneldikleri, bunun da terör suçunun içeriğini oluşturduğu ifade ediliyor.

İkinci bölümde cemaatin örgütlenme modeli anlatılıyor. Işık Evleri’nde nasıl gençler yetiştirildiği açıklanıyor. Gülen’in amacının rejimi değiştirmek olduğu ifade ediliyor.

“Fethullah Gülen Işık kışlalarında yetiştirdiği bu yeni neslin çektiği ızdırapları edebi bir dille fakat Osmanlıca sözcüklerden seçtiği özel kelimelerle anlatmaktadır Onların çektiği ızdırapları doğum sancısına benzetmekte ve sıkıntıları devam edeceği vurgulanmaktadır. “Ama zamanı gelince bu mübarek veladet (Süleyman Çelebi’nin mevlidinde Hz Muhammed’in doğuşunun anlatıldığı bölüm mutlaka gerçekleşecek ve ayyüzlü nesli hızır gibi birden aramızda belirecektir.” Demektedir. Ancak bu zamanın tanımlamasını her nedense yapmamaktadır. “Karın, buzun çözüldüğü yer” derken de her halde mevcut laik düzenden kurtulmayı kasdetmektedir.”

Raporun bu bölümünde Gülen’in Işık Kışlaları’nın çalışmaları anlatılıyor. Laik düzenden kurtulmanın, Gülen cemaatinin asıl hedefi olduğu tüm çabalarının bu amaca ulaşmak olduğu belirtiliyor. Gülen’in sözlerine yer veriliyor.

“Cumhuriyet döneminin okulları kastederek, milli meselelerde yetişen öğrencilerinin bir anlamda “idealsiz nesiller” olarak vasıflandırılarak bu kesimi “cehalleten” kurtarmak için öğretmenleri, milli mabedleri ve mektepleri de kendi okullarının tedrisatına davet etmektedir.

Fethullah Gülen, ilahi kelimetullaha sığınarak medrese, tekke, kışlaya ne kadar özlem duyduğunu dile getirmektedir. Yani mevcut eğitim sisteminin aksaklıklarının gidermekten ziyade medresenin en modernini arama yolunu seçmektedir. Kışlanın askerlik ruhu derken

herhalde ışık Ordusu'nu kastetmektedir. Bu düşünce çerçevesinde yetişecek nesiller bu değerleri geleceğe aktaracaklardır. Ancak Gülen, henüz yeterli miktarda ışık ordusunun yetiştirilemediği inancındadır. Fakat ellili yıllara nazaran durumlarının daha iyi olduğunu bilmektedir. Onun hedefi 60 milyonluk Türkiye'dir. Hatta ülke sınırları dışına da taşmıştır. Ve 120-130 milyonluk nüfus potansiyeli içersinde etkili olduğuna inandığı zaman geçmişin hesabını soracaktır...

Fethullah Gülen örgütlenmesi dini kisve altında yürütülerek toplumun her kesimine el atması hesaplanmakta, dar siyasetten uzak mümkün olduğu kadar geniş yelpaze içerisinde faaliyet gösteren bir strateji izlemektedir F. Gülen. Ülkemizde faaliyet gösteren partilerin birçoğunu kendi etki alanın 'alabilmek için çaba göstermektedir. Ancak bunu yaparken kendisini partiler üstü yapmakta, partiden ziyade adayın peşinde koşarak destek vermektedir.

Örgütlenme tarzı, bilinen dar örgütlenme yöntemlerinin dışına çıkmaktadır. Daha ziyade eğitim kurumlarının rant çevresi ve devletin önemli kurumları, siyasetçi ve bürokrat çevreleri hedef kapsamına alınmaktadır."

Toplumun her kesimine el atan Gülen'in siyasete neden ve nasıl el attığı konusuna açıklık getiriyor. Bunun temelinde din kisvesi altında yürütülen çalışmalar olduğu açıklanıyor. Bu yolla, devleti ele geçirmenin hedeflendiği vurgulanıyor.

"Fethullah Gülen'in bu hususta bir hayli yol aldığını inkâr etmek mümkün değildir. Son zamanlarda ordu, polis ve Mit teşkilatları arasına sızma faaliyetlerine ağırlık verdiği bilinmektedir. Zira ışık kışlalarında özenle yetiştirilen ışık süvarileri, ağabeyleri tarafından yönlendirilerek bu birimler için açılacak imtihanlara özenle hazırlanarak sızma faaliyetleri içerisine girdikleri alınan bilgilerdendir. Sızmalardan Emniyet Teşkilatının en çok İstihbarat Bilgi İşlem, Personel birimleri hedef alınmıştır.

O halde, her şeylerinde onları örnek alan bun cephenin insanları, bu türlü mevsimsiz düşüncelerle kendi davalarına zarar vermemeli, imana ve Kur'ana hizmet etrafında himmetlerini

yoğunlaştırmalı, her şeylerini Allah'ın rızasını kazanma etrafında bir dantela gibi işlemelidirler..."

Gülen ve tarikatının, devlete, özellikle Emniyet ve MİT gibi istihbarat birimlerine nasıl sızdığı raporda bu satırlarla anlatılıyor.

"Gülen, demokratik ortamda hoşgörü beklen tisi içine girerek siyasi ve entelektüel çevreleri etkiliyor. Cumhuriyete karşı en sinsi, en kapsamlı ve en tehlikeli oluşumu köklendiriyor" denilen raporda şunlar da vurgulanıyor:

"Dedem Şamil ağanın en şiddetli dönemlerde bile sarıksız gezdiğini görmedim. Sarığını Osman Gazi Hazretleri gibi sarardı. Oysa, Osman Gazi'nin değil sarığı, yüzünün şekli bile meçhulken bu gibi müphem ifadeler olsa olsa arkasından gidenlere bir mesaj niteliğinde değerlendirilebilir ve bu mesajla verilmek istenen de "Ben mana alemiyle direkt irtibat halindeyim, Osman Gazi hazretlerine de sarığını dahi inceleyecek derecede bir yakınlık içerisindeyim. Yani ben bir veliyim" olsa gerek. Buna tasavvufta "keramet" derler, oysa tasavvufta keramet göstermek çok kerih görüldüğünden, hiçbir veliden kendi isteği ile keramet sadır olmaz.

Fetullah GÜLEN, (haşa) Allah adaletsizlik yapmış gibi, cehenneme atılmak üzere yola çıkarılmış insanların cehenneme atılmasına mani olmaya çalışıyor. Bu arada bakıyor ki, cehennemlikler arasında cemaatinden bir tek kişi bile yok. Ve bunu yeminle söylüyor. Oysa kısaca hatırlayacak olursak, Peygamberimiz gökteki yıldızlara benzettiği sahabelerden ancak 10'una cenneti müjdeliyor. Çok enteresan! Peygamberimiz öve öve göklere çıkardığı sahabelerinden ancak 10'una cennet müjdeliyor. Fetullah GÜLEN ise, arkasındaki tüm cemaatine bu müjdeyi verebiliyor... Fetullah GÜLEN kim? Mürşit mi, müçtehit mi, yoksa yeni bir dinin peygamberi mi?

Konuşmalarında rüyalarından örnekler veren Fetullah Gülen, bu yolla cemaatinin bilinçaltlarını etkiliyor. Bir rüyasında, kurucusu olduğu Işık Tarikatı'na top yekûn cenneti müjdeliyor. Bunda bir sakınca da görmüyor.

Artık şu kesin olarak kabul edilmelidir ki; karşımızda, üzerinde önemle durulması gereken bir tarikat var. Gene şu da bir gerçek ki, tarikatlarda her mürşidin şehirlerde, hemen hemen her yerleşim

yerinde görevlendirdiği vekilleri bulunur. Yani karşımızdaki kişi yani Fetullah GÜLEN bir tarikatın lideri, imamı ise, ona bağlı olarak bir teşkilatlanmanın olmaması mümkün değildir. Açıkçası karşımızda tarikatçı bir yapılanma ve bu yapılanma içerisinde de bir teşkilatlanma söz konusu.”

Çok net bir biçimde görüleceği üzere, Fethullah GÜLEN, kendi gibi düşünen kişilerle bir araya gelip, teşkilat oluşturarak okullar kurduklarını, hatta yurt dışından talebe davet edip, onlara burs verebilecek kadar parasal bir takım kaynaklara sahip olduklarını, “Dünyada huzur ve sükûn adına hareket ediyoruz” diyerek açıkça dünya çapında bir faaliyet ve teşkilatlanma içersinde bulunduklarını itiraf etmekte, bir bakıma Fethullah GÜLEN, Fethullah GÜLEN’i açığa vurmaktadır. Fethullah GÜLEN’in “IŞIK Tarikatı” öylesine bir teşkilatlanma içerisinde ki, “Kırık Mızrap” adlı şiir kitabındaki ilk şiir “Işık Ordusu” başlığını taşımakta, Fethullah GÜLEN’in teşkilatını hangi konumda görmekte’ olduğunu ve yüklendiği misyonu ise 171. sayfadaki bir mısrada çarpıcı ve ürpertici bir biçimde görmekteyiz: “KOŞ, YETİŞ SEN DE IŞIK ORDUSUNA VE KURTUL”

Bu bölümde Fetullah Gülen’in yalnız Türkiye’de değil, dünya çapında bir örgütlenmeye gittiği belirtiliyor. Bu amaç için yurtdışından öğrenci davet edildiği, onlara burslar ve parasal kaynaklar sağlandığı kaydediliyor.

Fetullah GÜLEN, ne yapıldığı ve nasıl bir eğitini verildiğini açıklamadığı bu Işık evlerinden bir hayli umutlu görünmektedir. GÜLEN’e göre her birisi ayrı birer araştırma merkezi olan bu evlerde, Said -i Nursi ve Fetullah GÜLEN’e ait kitapların okunması ile mucizeler yaratılacak ve kendi tabiri ile “Muhalif bir rüzgâr esmez ise” ne olduğunu bir türlü açıklamadığı meçhul “Hedefe ulaşılacaktır.

Işık Evleri’nden yetişenlerin neleri hedefledikleri raporun bu bölümünde anlatılıyor. Fethullahçılar’ın öncelikli hedeflerinin Türkiye, ardından da tüm dünya olduğu, tüm çalışmalarının da bu yönde olduğu belirtiliyor.

Görüleceği gibi burada, başlangıçta amaç gizlenmekte, takiyye ve tedbir uygulanmaktadır. 3-9 ay içerisinde Işık evlerinde özel eğ itime alman öğrenciler çevrelerinden koparılarak kendilerine “Bu cemaate mensup olmanın çok büyük bir nimet olduğu, Allah’ın şanslı

kullarının bu cemaatte bulunduğu, özel bir misyonun sahibi olan bu cemaatin, yine Kuran-ı Kerim'deki Ayetlerde Ahir zaman da bir cemaatin geleceği ve İslami, Cihat'la tekrar dirilteceğini ve dünyaya hâkim kılacağını, bu cemaatin tama men Peygamberlerimizin gözetiminde, Allah'ın gözünün üzerinde olduğu, çok ayrıcalıklı bir topluluk olduğu vb." konular işlenerek ikna yolu ile beyin yıkama yapılmaktadır. Fetullah GÜLEN'e göre, başlangıçta hedef ve niyet gerektiğinde gizlenmelidir. Bu, "tedbir olarak geliştirilmiş bir yöntemdir." Muhataba ılımlı yaklaşılması ve güven telkin edilmesi yine takviye ve tedbir yöntemlerindendir.

Değişik örnek ve anlatımlarla cemaatine hedefler gösterdiği hedeflere cihad'la ulaşılması gerektiğini anlatmakta ve cihadın zorluğunu da fırsat buldukça dile getirmektedir. Belli ki "IŞIK ORDUSU" diye isimlendirdiği tarikat üyeleri şimdiden cihat için hazırlanmakta. Fakat, zamanın Fethullah GÜLEN tarafından tespit edileceği de hissettirilmektedir. Kendini "hoşgörü akidesi" haline getiren bir tarikat liderinin barıştan söz ederken karşı tarafa rehavet sunmakta, ama kendi taraftarlarını da cihat ve kavgaya hazırlamaktadır.

Işıkçıların Cumhuriyet düzenini yıkmak için hazırlandıkları, bunun için Işık Ordusu'nun hazırlandığı, bir cihad ilan edileceği ancak bunun zorlukları, Gülen'in söz ve yazılarından alıntılarla anlatılıyor. Cihad'ın tarihi ise açıklanmıyor.

Bazı yazarlarımız kendilerine anlatılanlar istikametinde Fetullah GÜLEN'in lehinde yazılar yazmak suretiyle Fethullah GÜLEN'in "Dünyayı fethetmek" idealinden övgü ile söz etmektedir. Bu yazarlarımızın bazılarının Fethullah GÜLEN tarafından "Hoşgörü" ödülü ile ödüllendirildikleri kamuoyunca da bilinmektedir.

"Tevhid-i Tedrisat Kanunu"nu üstü kapalı olarak eleştirdiği bu görüşleri anlamak çok zor olmasa gerek. Günümüzde açılan okulların dejenere olduğundan şikâyet ederek, kendi açtığı okulların ya da "Işık Kışlaları"nın ne kadar güzel bir eğitim verdiğini ve faaliyetlerinin propagandasını yaptığını anlamak zor olmasa gerek.

"Şeriat" kelimesini kullanmak yerine "İslam"ı, "Cumhuriyet Dönemi" yerine "Talihsiz Dönem", "Bu Karanlık Dönem" kelimelerini kullandığı dikkate alındığın da"

Denilerek, raporun bu bölümünde Fetullah Gülen'in konuşmalarında kullandığı sözcüklerin ardında başka anlamlar olduğu vurgulanıyor. Bu anlamlar ışığında Fetullah Gülen'in sözlerinin yeniden yorumlanması isteniyor. Rapor şöyle devam ediyor:

"Işık evler, gelmiş geçmiş mukaddes binaların en veludu, en doğurganıdırlar; oralarda ışığa uyanan herkes, hemen karanlıkla hesaplaşmaya geçer..." Doğurganlıktan kasıt, bu evlerde yetişen cemaat mensuplarının sayısının, giderek çoğaldığını ve "karanlık" tabiri ile de kendi cemaatlerinden olmayan ve karşı cephe diye adlandırdığı kesi mi kast ettiğini anlamak zor olmasa gerek."

Gülen'in Işık Evleri'nden ne kadar umutlu olduğu raporun bu bölümlerinde yer alıyor. Bu evlerde eğitime tabi tutulan, yaşları 12'den başlayan gençlerin sayısının arttığı tespiti yapılıyor. Işık Evleri'nin geçirdiği aşamalar anlatılıyor.

Fetullah Gülen'in örneklerinde de görüldüğü gibi, Müslümanlığın ortaya çıkışı ve daha sonraki aşamalardaki gelişmelerden zaman zaman bilgilendirme yaparak, sanki "bunlar benim düşüncelerim değil, Müslümanlık böyle gerektiriyor" dercesine telkinlerde bulunmakta, "Gerçek gaye" örtülerek, tarikat olgusu içerisinde doğru yolu gösterme ve uyarma amaçlı insan tefriki yapılmadan sadece İslamiyet ve Müslümanlık konuları ele alınması gerekirken örgütlenme için faaliyet yürütüldüğü anlaşılmaktadır.

Fetullah Gülen üstü kapalı olarak kuvvet dengesini hesaplamakta, şu an için yeteri kadar kuvvetli olmadığını düşünmektedir. Bunun için de örgütlenmeye yatay ve dikey şekilde devam edilmesinin faydalı olacağı kanaatindedir.

Gülen'in harekete geçmek için daha da güçlenmeyi beklediği, fırsat kolladığı da bu satırlarla anlatılıyor.

Emniyet içindeki Fetullahçı kadrolaşma, farklı istihbarat birimleri tarafından hazırlanan raporlarda vurgulanmış; eski bir Polis Akademisi öğrencisi olan gazeteci Zübeyr Kındıra tarafından "Fethullah'ın Copları" ismiyle kitaplaştırılmış ve ardından Fetullah Gülen'in yargılandığı Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde tanık olarak dinlenen Emniyet Müdürleri Cevdet Saral ve Osman Ak'ın dehşetengiz açıklamalarıyla Emniyet içindeki Gülen yanlısı Nurcu

örgütlenme bir kere daha gündemde yer almıştır. Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak'ın, hayli uzun ve çarpıcı tanık ifadesini, Cumhuriyet gazetesi okuyucularına şöyle duyuruyordu:

"... Bu raporda, Polis Koleji'nin yüzde 50'sinin bu grupla temas halinde olduğunu yazıyordu. Bu zamana kadar bir cezalandırma olmadığına göre, karşıdaki insanlar en az başkomiser rütbesinde bulunuyor. Biz İstihbarat Daire Başkanına yazdığımız kişiye özel ve çok gizli yazıların nasıl sızdığını anlayamıyorduk. Ama daha sonra 92'deki bu listede yer alan bir ismin, İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un Özel Kalem Amiri olduğunu gördük. Kişiye özel bilgilerin nasıl sızdığını anladık... Ak, devlette devamlılığın esas olduğunu, ancak görevden ayrılmalarının ardından resmi makamlara intikal ettirdikleri değerlendirme ve çalışma rapor ve belgelerin yok edildiğini öne sürerek. Gülen'in Diyanet'te eski Diyanet İşleri Başkan Yardımcılarından Yaşar Tunagür ve Abdurrahim Dürre isimli kişiyle nasıl örgütlenmeye gittiklerine ilişkin elde ettikleri belgeyi mahkemeye sundu... Ak, Gülen yandaşlarının, düzenledikleri himmet toplantılarıyla yardım topladıklarını bildirdi. Ak, 'Haşhaşileri andıran bir yapılanma olduğunu görüyoruz" dedi. Rapor hazırladıkları dönemde irticacıların kendilerini gizlemeye başladıklarını söyleyen Ak, "Maskeleme mantığı Usame Bin Ladin'le benzerlik gösteriyor. Maskeyi düşürüp gerçek yüzleri ortaya çıksaydı, kandırılmış insanlar gerçeği görecekti. Ben Usame Bin Ladin benzeri bir örgütlenme olduğunu değerlendiriyorum' dedi...

Osman Ak şunları söyledi: 'Bu soruşturma, sonunda, soruşturanın soruşturulmasına dönüşmüştür. Bizden sonra soruşturmanın örtbas edildiği kanaatindeyim. Fethullahçı olduğuna inandığım meslekdaşlarım şu anda önemli görevlerde. Benim cezalandırılmamı isteyenlerden birisi TEMÜH, diğeri Asayiş Daire Başkanı. Böyle bir İstihbarat Daire Başkanı da var. Benim teşkilâtımın maalesef şu anda ZAPTEDİLDİĞİ kanaatindeyim'. Ak, mahkemenin anlattıklarıyla yetinmeyerek emniyetin ilgili birimlerine yazı yazacağını, ancak mahkemenin, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat, Terörle Mücadele Şubesi ve Asayiş Daire Başkanlıklarından, Gülen örgütlenmesi konusunda 'sağlıklı bilgi alamayacağını' öne sürdü. Fethullahçıların devletin tüm kurumlarına

sızdığını belirten Ak, Gülen'in adının siyasi bağlantıları dolayısıyla Susurluk Raporu'ndan çıkarıldığını iddia etti. Ak, Gülen örgütünün silâha gerek duymadığını, çünkü silahlı yanını polis içindeki örgütlenmenin oluşturduğunu savundu"

Diğer taraftan, M.İ.T., Jandarma Genel Komutanlığı gibi ilgili kurum ve kuruluşların Fethullahçı yapılanmayı deşifre eden raporlarına karşılık, Emniyet Genel Müdürlüğü'nce yayınlanan "İstihbarat Bülteni"nin Temmuz 1998 tarihli ve 70 No.lu nüshasında, olması gereken istihbaratçı perspektifinden değil de, bir sempatizan, bir muhip perspektifinden yapıldığı kuşkusu uyandıran değerlendirmelere yer veriliyordu.

Yine Ankara Emniyet Müdürlüğü, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığına 13 Ekim 2000 tarihli ve 990035 sayılı yazısında Gülen grubu ve Nur cemaatını masum bir yapılanma olarak tanımlamakta, ülke için bir tehdit oluşturmadığını iddia etmekteydiler, bu iddialarını dillendiririrlerken, Kürt Said'den başlayan Gülen ve talebelerince sürekli ol arak dile getirilen "Hayat- İman ve Şeriat" bu raporlarda, "Hayat- İman ve İktidar" olarak değiştiriliyor, Gülencilerin kendi açıklamalarında açıkça yer alan Hilafet eksenli şeriat devleti kurma yolundaki örgütlenmeleri ve çalışmaları göz ardı ediliyordu. Tıpkı, kelle alıp kelle verme, kanla abdest alma, Hizbullah terör örgütüne bizzat Gülen tarafından yapılan övgülerin görmezlikten gelindiği gibi...

Devlete ve Cumhuriyete Bağlı Bir Emniyet Müdürü'nün Savunma Belgesi ya da İsyanı

18 Aralık 2002 tarihinde Şehit edilen Dr. Necip Hablemitoğlu'nun Emniyet ve MİT içindeki Fetullahçı yapılanmayı deşifre ettiği "KÖSTEBEK" adlı kitabının 55. sayfasında Atatürkçü Emniyet Müdürü Osman Ak'ın ifadesi ile ilgili bilgiler şu şekilde yer alıyordu:

"Temmuz 1998 Tarihli ve 70 No.lu İstihbarat Bülteni'ni kimler hazırlamış, kaleme almış ve onaylamıştı? Örneğin, o tarihteki İstihbarat Daire Başkanı, bugün hangi görevdedir? Söz konusu yasadışı yapılanma ile ilişkilerini ortaya koyacak bir soruşturma geçirmiş mi, yoksa taltif ile aynı görevde tutulmaya devam etmekte midir? Ya da 13 Ekim 2000 tarihli raporda kimler tarafından yazılmış,

bunlar hakkında da bir soruşturma var mıdır? Bu soruların kilit isminin Sabri Uzun olduğunu kaydederek, onunla ilgili ifadelerin yer aldığı bir başka soruşturma dosyasından örnek vermek yerindedir:

"... Yine yazışmalarında ve ifadelerinde Fethullah Gülen ve örgütünün sanki avukatlığına soyunduğu izlenimi veren Sabri Uzun'un bu örgütlenmeye yönelik düşünce ve yaklaşımları ile varsa sempatisinin tespiti açısından istihbarat Daire Başkanı olarak görev yaptığı süre zarfında bu örgüte ilişkin altında imzası veya parafı bulunan tüm yazışmalar ile sorumluluğu altında ilgili birimlere intikal ettirilen haber dağıtım notu, istihbarat notu, broşür, kitap ve benzeri her türlü dokümanın dosyaya intikalini talep ediyorum.

Zira, ifade ve yazışmalarında '...Bu cemaat devir tarikat devri değildir, hakikat devridir özdeyişiyle tarikatçılığı reddeder (13.06.1999 tarihli ifadesi sayfa 14, 7.05.1999 gün ve 6203 sayılı Sabri Uzun imzalı yazının 3. sayfası) söylemini kendine temel dayanak olarak gören, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı'nın 20.03.1998 tarihli takipsizlik kararına hukuki dayanak olarak sığınan (aynı ifade sayfa 12, aynı yazı sayfa 2) Sabri Uzun'un, Fethullahçılığı 'geleneksel İslami hareket' olarak adlandırması ve bir kısım personelin avukatlığına soyunması bu hususa ilişkin ciddi şüphelerimi arttırmaktadır. Acaba geçmişte Dev-Yol, DHKP-C, PKK, İBDA-C, Hizbullah gibi örgütlerle ilişki ya da bağlantısı bulunduğu iddiası ile soruşturmaya muhatap alan ve sonuçta 'delil bulunamadığından' takipsizlik kararı verilenleri de aynı mantıkla değerlendirmekte midir, merak ediyorum.

'03.06.1999 tarihli ifadesinin bütünlüğüne bakıldığında Sabri UZUN'un ifadesine başvuran Sayın Müfettişlerin böyle bir savunmayı yazılı hale getirmeleri tarihi bir görev olmuştur. Zira, Fethullah Gülen bizzat bu ifadenin arkasında durmakta, Sabri UZUN'un ifadesini ve imzasını taşıyan yazıları, bu kesimlerce Fethullahçılığın meşruiyet ve legalizeliğine gerekçe olarak gösterilmektedir.

Bana bu emirler doğrultusunda yapılan çalışmaların sonuçlarının teşkilât bünyesindeki Fethullah Gülen yandaşlarında yaratmış olduğu endişe, bu çalışmayı yapanlar aleyhine acilen bir suç üretme gayretine dönüşmüştür"

Yukarıdaki değerlendirmenin yer aldığı yazılı savunma, Emniyet Müdürü Osman Ak'a ait olup, yasadışı yapılanma mensubu imamlara, "gücümüz karşısında ezilen, pişman edilen aciz laikçinin hezeyanı" notuyla, dağıtılmıştır. Gizli yürütülmesi ve de muhafaza edilmesi gereken bir ifade metninin, cumhuriyet düşmanı kesimin elinde "moral malzemesi" olarak dağıtılması, konunun bir başka vahim yönünü oluşturmaktadır.

Tabii bu arada, Türkiye'deki tüm istihbarat faaliyetlerinin en üst düzeydeki sorumlusu Sabri Uzun'un Cumhuriyet'in temel değerlerine, laik hukuk sistemine, Atatürk ilke ve devrimlerine ve de meslek etiğine olan "samimiyetinin sorgulanması" da kaçınılmaz olmaktadır. Fetullah Gülen'in takiyyeye yönelik söylemlerini "yemiş görüntüsü veren" bu sorumlu istihbaratçı, acaba yine aynı kişiye ait daha önce değindiğim açıklamaları niçin görmezden gelmektedir?

Fetullahçı takiyyecilerin iddia ettikleri gibi, cihaddan murat, insanın kendi nefsiyle mücadelesiyse, kanla abdest alma, can pazarında can alınıp verme, mezhep terörü, Hizbullah övgüsü de, herhalde bu mücadelenin, masum (!) ve iyiniyetli (!) ritüel ve taktikleri olsa gerek...

EMNIYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN DEĞERLENDIRME BELGESI

Sabri Uzun'un yönetim ve denetiminde "İstihbarat Bülteni" ile Fetullahçılara karşı duruşunu ortaya koyan ekiple, Ankara Emniyet Müdürü olduğu dönemde yukarıdaki İstihbarat Raporunu hazırlayan Cevdet Saral ve ekibi arasındaki savaşım, bilindiği üzere, Fethullahçıların deşifre ile Emniyet Teşkilatındaki Fethullahçı "çürük elmaları" temizlemeyi bir istihbaratçı ve yurtsever olarak görev edinmiş Saral-Ak ekibinin tasfiyesi ve cezalandırılmaları ile sonuçlanmıştır. Bu sonuç, devlete can damarından sızmaya çalışan mürtecilerin, sahip oldukları gücü göstermeleri açısından ibret vericidir. Artık, devletin gücünü belli ölçüde eline geçiren bu unsurlar, devleti ve laik hukuk sistemini, Cumhuriyet rejimini savunanlara karşı, bizzat devletin gücünü silah olarak kullanma aşamasında olduklarını göstermişlerdir. Bir başka ifadeyle, bizatihi devlet olanakları ile, savunma boyutundan "saldırı boyutuna" geçmişlerdir.

Konunun can alıcı bir başka noktasına gelince, Fethullahçıların “masum” gösteren Sabri Uzun ve ekibi, halen görevleri başındadır. Buna karşılık, Cevdet Saral, Osman Ak ve ekibi, maddi-manevi baskılar altında tasfiye ile pasifize edilmiştir. Sonuca bakıldığında, tasfiye edilen, cezalandırılan ekibin haksızlığının ortaya çıkarılmış olması gerekmez mi?!. Eğer Türkiye bir hukuk devletiyse, bu sonunun yanıtının “evet” olması icap eder. Ancak, aşağıdaki belge, tasfiye edilenlerin “haklı” olduğunu ortaya koymaktadır. Hem de kimin tarafından?!. İşte, Emniyet Genel Müdürlüğü’nün “Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı’na gönderdiği 24.12.2001 tarih ve 505139 (B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf.98/244-İZLEME) sayılı yazı ve Türkiye’nin içine yuvarlandığı güvenlik-istihbarat zaafı:

“Laik Devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak suçundan sanık Fethullah GÜLEN hakkında Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin 2000/124 esasına kayden açılan kamu davasının duruşma ara kararı uyarınca, Teftiş Kurulu Başkanlığınca düzenlendiği iddia edilen 99/60 sayılı rapor, Emniyet Genel Müdürlüğünde mevcut ise, bu rapordan bir örnek ile eklerinin incelenmek üzere duruşmanın bırakıldığı 26.12.2001 tarihinden önce Mahkemelerine gönderilmesine dair anılan Mahkemenin ilgi (a) yazısı, ilgi (b) havaleniz ekinde alınarak kayıtlarımız incelenmiştir.

Polis Müfettişi Ahmet SARAÇ ve arkadaşları tarafından düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 sayılı inceleme raporu, 10.01.1999 tarihli Aydınlık Dergisinde ‘Devlete sunulan rapor’, ‘Fetullah Emniyeti ele geçirdi’ başlığı altında yayınlanan ve haberde (2) si mükerrer olmak üzere toplam 85 Fethullahçı personelin, Personel Daire Başkanlığı ve Eğitim ve Öğretim Kurumlarında görev yaptıkları iddiası ile ilgilidir.

Aydınlık Dergisinde iddiaların yayınlanması üzeri ne konuyla ilgili olarak;

1) 11.01.1999 Tarihinde iddiaların araştırılması için görevlendirilen üç Polis Başmüfettişi tarafından düzenlenen 23.06.1999 gün ve 99.60 sayılı inceleme raporunda;

Aydınlık dergisinde çıkan ve ihbar dilekçesinde isimleri geçen 85 personelden 10 personeli n Fethullah Gülen cemaati ile ilgilerinin bulunmadıkları.

İddialara ilişkin olarak Müfettişliğimizce yapılan çalışma sırasında söz konusu cemaate mensup oldukları iddia olunan personelin çoğunun vasıflı, çalışkan ve amirleri tarafından vazgeçilmez eleman oldukları,

85 Personelden bazılarının Fethullah Hoca Cemaati oldukları yolunda tespitlerin yapıldığı ve bahse konu cemaatin uzun süreden beri Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları ve bazı merkez birimlerinde yapılanmaya gittikleri kanısına varıldığı,

Ayrıca Müfettişlerimizin istemi üzerine Ankara Em niyet Müdürlüğü'nün yapmış olduğu çalışma sonucunda ihbar dilekçesinde yer alan 85 personele ilâve olarak 132, 262 ve 6 kişilik isim listeleri ile 74 personele ait değerlendirme raporlarını tarafımıza göndererek isimleri geçenlerin Fethullah Hoca Cemaatine ait Işık Tarikatına mensup oldukları belirtilmiştir. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nce belirtilen konuya ilişkin yaptığı çalışmalarda, ışık tarikatına mensup teşkilâtımız içerisindeki bazı elemanların toplantı yaptıkları 10 adet ev ile bu evlerde toplantıya katılanların kimlikleri tespit edilerek tarafımıza gönderilmiştir.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün tespitlerinde de belirtildiği üzere, Fethullah GÜLEN ve cemaatinin çok iyi organize olmaları ve takiyye kurallarını mükemmel şekil de uygulamaları sonucu Teşkilâtımız içerisindeki personelin cemaat elemanı olup olmadığının tespiti ve bunların delillendirilmesinin güç olduğu anlaşılmıştır. Bu sebeple söz konusu cemaat elemanları oldukları kanısına varılan ve tarafımızca tespit edilenler ile Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı çalışmalar sonucu tespit olunan ışık tarikatına mensup teşkilât elemanlarımızın toplantı yaptıkları yerler ile buralarda toplantıya katılan personele ilişkin cezai müeyyide uygulamasını mümkün kılacak adli ve idari soruşturma aşamasına geçebilmek için uygulama birimlerince teknik çalışma (izleme, operasyon vs.) yapılması sonucu elde edilecek delillere göre tahkikatın yürütülmesinin daha sağlıklı olacağı ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün bu konuya ilişkin yapmış olduğu çalışmalarının

sürdürülmesinde ve bu hususta yurt genelinde yapılacak çalışmaların İstihbarat Daire Başkanlığı'nca koordine edilmesinde ve belirtilen çalışmalara işlerlik kazandırılmasında yarar görüldüğü',

Görüş ve kanaati belirtilmiştir.

2) Polis Müfettişleri tarafından düzenlenen bu inceleme raporu, Bakanlık Makamına arz edilmiş ve Makamın konunun bir kez daha Bakanlık Teftiş Kurulunca (Mülkiye Müfettişlerince) ele alınarak incelenmesi emri üzerine, konu 30.06.1999 tarihinde Bakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığına intikal ettirilmiştir.

Görevlendirilen Mülkiye Başmüfettişleri tarafından düzenlenen 30.12.1999 gün ve 48/32, 3/81 sayılı inceleme ve soruşturma raporunda; Polis Başmüfettişlerince düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 inceleme raporunda ismi yer alan toplam 528 personelden 40 tanesinin, yine benzeri konuda düzenlenmiş 28.02.1992 gün ve 15-92 sayılı raporda adı geçen toplam 84 personelin (19 tanesi mükerrer olduğu için toplam 105 kişi) personelin Fethullah GÜLEN cemaati ile ilişkileri olduğu ya da sempati duydukları kanaatine varıldığından 'öncelikle Emniyet Teşkilâtının Personel, İstihbarat ve Eğitim Kurumları gibi hassas birimlerinde istihdamlarının önlenmesi, söz konusu personelin durumlarının tam olarak tespiti ve ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde işlem yapılmasının gerektiği' görüşü belirtilmesi üzerine,

Gerekli işlemlerin yapılması amacıyla ilgili birimlere bilgi verilmiş olup, halen çalışmalar devam etmektedir.

Bahse konu Polis Başmüfettişi Ahmet SARAÇ ve arkadaşları tarafından düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 sayılı inceleme raporu ve eklerinin, bu konularla ilgili olarak halen devam etmekte olan 'ÇOK GİZLİ' gizlilik dereceli çalışmalara ait olması, bu çalışmaların teşkilât personeline yönelik olması, bu bilgilerin herhangi bir şekilde kamuoyuna yansıması halinde bu çalışmaların zarar göreceği, kurumumuzun yıpratılacağı, ayrıca bu konuda hakkında inceleme ve araştırma yapılan personele ilişkin iddiaların

asılsız çıkması halinde, personelin manevi şahsiyetinin zedeleneceği ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanacağı düşünülmektedir".

Konunun bu kapsamda değerlendirilerek, bu bilgilerin gizliliğinin korunmasını ve verilen bilgilerin yetersiz olması halinde ek bilgilerin verilebileceği hususunu takdirlerinize arz ederim"

Emniyet Genel Müdürlüğü adına, Ankara 2 No.lu DGM'ne gönderilen yukarıdaki yazıda, iç güvenliğimizden birinci derecede sorumlu bir makamın, içine düştüğü-düşürüldüğü traji-komik tüm öğeleri görebilirsiniz. Şöyle ki:

Yazıda, Emniyet Teşkilâtı içinde Fethullahçı adıyla bilinen yasadışı bir kadrolaşmanın olduğu resmen kabul ediliyor. Bu durumda Cevdet Saral, Osman Ak ve arkadaşlarının haklılığı da zımnen kabul görüyor. O halde, Fethullahçı kadrolaşma olgusunu ortaya çıkaranlara işten el çektirilirken, onlarca soruşturma ve davaya muhatap edilirken, niye Fethullahçı kadrolaşma içinde yer alan emniyet mensuplarına aynı yasal prosedür ve yöntemler uygulanmıyor? Dahası, Türk halkının verdiği vergilerden maaş al arak, Türk Devleti'nin bekasına ve iç güvenliğe koşulsuz hizmet yerine, ne idüğü belli olan şeyhlerine hizmet sunan; meslek yeminine ihanet eden; mesleki ayrıcalıklarını ve temsil ettiği devlet gücünü, cemaatinin hizmetine sunan ve cemaat düşmanlarına karşı silah olarak kullanan; iç hizmete ilişkin tüm yönergeleri çiğneyen; dinsel kadrolaşma sonucu, kendilerinden olmayan emniyet mensuplarının terfi ve atamalarında haksız rekabete yol açan; devlete ait gizli bilgileri, cemaat istihbaratına aktaran; tüm mesleki deneyim ve birikimlerini, dezenformasyon, istihbarat, istihbarata karşı koyma, değerlendirme, ajitasyon ve provokasyon servisleri ile cemaat hizmetine hasreden; vatandaşın güvenine ihanet eden ve bir anlamda can güvenliğini tehlikeye düşüren; Cumhuriyeti savunan aydınlara ve de meslekdaşlarına karşı " tetikçi mürit" pozisyonun da kullanılan bu işbirlikçilere karşı bugüne kadar ne yapıldığı sorusunun da yanıtı ortaya çıkmaktadır: Koskoca bir HİÇ!.. Vatandaşta "hangi polis, tarikatçı mı, normal mi? kuşkusunun doğmasına yol açarak, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün imaj kaybına neden olanların; bu doğrultudaki anketlerde en güvenilir kurumların başında T.S.K.'nin adı geçerken, Emniyet'in güvenilmez ya da az güvenilir kurumlar

arasında yer almasından birinci derecede sorumlu oldukları, daha fazla ne kadar görmezden gelinecek ki?!.

“Bu soruşturma, sonunda, soruşturanın soruşturulmasına dönüşmüştür. Bizden sonra soruşturmanın örtbas edildiği kana atindeyim. Fetullahçı olduğuna inandığım meslekdaşların şu anda önemli görevlerde. Benim cezalandırılmamı isteyenlerden birisi TEMÜH, diğeri Asayiş Daire Başkanı. Böyle bir İstihbarat Daire Başkanı da var. Benim teşkilâtımın maalesef şu anda ZAPTEDİLDİĞİ kanaatindeyim “.

Bu açıklama, bir başka batı devletinde yapılmış olsaydı, emin olunuz ki, bırakın Emniyet Genel Müdürü ya da İçişleri Bakanı’nı, Hükümet’in istifası söz konusu olurdu. Ya bizde?!. Bu ifadenin sahibi, Fethullah Gülen Raporu’nun hazırlayıcılarından, eski İstihbarattan Sorumlu Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak’ın Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde verdiği “yenilir -yutulur olmayan” tanık ifadesi, ne Emniyet Genel Müdürlüğü, ne İçişleri Bakanlığı ve ne de Hükümet’te en küçük bir tepki ya da hareket yaratmamıştır. Anlaşılan, “zaptedenler”, tepki verilmemesini uygun görmüşler ve bunu da çok yönlü gerçekleştirmişlerdir. Nitekim, Ak’ın açıklamaları, bir gün sonrasında kamuoyunun gündeminden düşmüştür, düşürülmüştür. Ancak, bu suskunluğun, tepkisizliğin isnadı kabullenmek anlamına geldiğini de, konuyu bilenler algılamışlardır.

Diğer taraftan, yazıda, 1992 ve 1999 tarihli resmi soruşturmalarda adı geçen bağlantılı işbirlikçi sayısı 528 olarak belirtilmektedir. Bu sayıyı, tüm Türkiye geneline yaydığınızda, akıl almaz bir rakam ortaya çıkacaktır ki, biz vazgeçtik bu varsayımları, bunların gittikleri 10 adet ev -o da ilk etapta saptanan- adresleri belli olduğu halde, bu evler bugüne kadar hiç basılmış -pardon- savcılık müzekkeresi ile hiç aranmış mıdır? Bu evlerdeki izinsiz toplantılara katılanlara yönelik operasyonlar düzenlenmiş midir? Yukarıdaki yazıdan da anlaşılacağı üzere, bu sorunun yanıtı, “hayır”dır. Peki, her yıl, neredeyse binlerce operasyonla hücre evleri, randevuevleri, örgüt merkezleri, hatta şirketler, bankalar, kamu kurum ve kuruluşlarındaki makam odaları basılır ve yakalananlar için bilinen her türlü yöntemle gereği yapılırken, bir başka ifadeyle “konuşmaları”

sağlanırken, Fethullahçıların evlerinin dokunulmazlığı mı bulunmaktadır?!. Bu mudur, anayasal eşitlik?!. Ya da yine yazıda belirtildiği üzere, "... personelin Fetullah GÜLEN cemaati ile ilişkilerinin olduğu ya da sempati duydukları kanaatına varıldığından 'öncelikle Emniyet Teşkilâtının Personel, İstihbarat ve Eğitim Kurumları gibi hassas birimlerinde önlenmesi", aradan geçen üç yıl zarfında ne ölçüde gerçekleştirilmiştir? Kaç kişi, bu tür hassas birimlerden uzaklaştırılmış ya da daha pasif görevlere atanmıştır? Örneğin, her yıl Emniyet Teşkilâtı'ndan, gasp, tehdit, narkotik kaçakçılığı gibi çok sayıda suça adı kansan yüzlerce emniyet mensubunun ilişkisi kesilmektedir. Bu bağlamda, Fethullahçıların dokunulmazlığı mı söz konusudur?

Fetullahçı İstihbaratçılar dosyası adlı kitap çalışması yapan ve bu kitapta yer alacak bilgilerin bir kısmının yayınlandığı "Yeni Hayat" dergisinde Dr. Necip Hablemitoğlu, şu bilgileri veriyordu:

"Ankara Emniyetinin DGM'ye gönderdiği raporda belirtildiği üzere, "... ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde işlem yapılmasının gerektiği" konusunda, aradan geçen üç koca yılda ne yapılmıştır? Bu soruların yanıtı, D.G.M. açısından hiçbir anlam ifade etmemektedir: "Gerekli işlemlerin yapılması amacıyla ilgili birimlere bilgi verilmiş olup, halen çalışmalar devam etmektedir". Daha da acısı, Fethullah Gülen'in yargılaması aşamasında D.GM.'ne yarayacak ek bilgilerin, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde mevcut olması, ancak yeniden talep halinde bu ek bilgilerin gönderilebileceğinin söz konusu yazıda belirtilmesidir. Sormak gerekmez mi, elinizde ek bilgi var da, niye acilen ve öncelikle mahkemeye sunmuyorsunuz? Amaç, Adliyeye, Mülkiyeye, Emniyet", kısaca devlete sızmaya çalışan bir yasadışı oluşumu, bir şeriatçı yapılanmayı ortaya çıkarmak ve elebaşısını yargı kararı ile mahkûm ettirmek ise, makama sormazlar mı, ek bilgileri hemen göndermeyip niye tutuyorsunuz ve ayrı bir taleple göndermek için kime-kimlere zaman kazandırmayı umuyorsunuz?

Yazıda, traji-komik öğelerden en düşündürücü olanı ise, "iddialara ilişkin olarak Müfettişliğimizce yapılan çalışma sırasında

söz konusu cemaate mensup oldukları iddia olunan personelin çoğunun vasıflı, çalışkan ve amirleri tarafından vazgeçilmez eleman oldukları" denilmektedir. Sadece Fethullahçı örneği için değil, hiçbir emniyet mensubu için, örneğin "gaspçı ama vasıflı, çalışkan", "rüşvetçi ama vasıflı, çalışkan" üstelik de "vazgeçilmez" diye nitelendirmeye âmirlerin hakkı, yetkisi ve hukuku bulunmamaktadır. Üstelik şeyhi D.G.M.'de yargılanan, tüm istihbarat birimlerinin raporlarında devlet için "tehdit" algılanan; Türk Silahlı Kuvvetlerinden saptandığında derhal ilişkisi kesilen bir cemaatin mensuplarının, sadece tipik örnek olarak, hırsızlardan, mafya mensuplarından ve diyelim ki fuhuş pazarlamacılarından veya travestilerden ne üstünlüğü ve dokunulmazlığı olabilir ki?!. Çalışkanlık ve vasıflılık, istihbarat ve güvenlik esaslı bir kuruma ve dolayısıyla devlete sızma olgusunu ortadan kaldırır mı? Yoksa, bilmediğimiz, Emniyet Teşkilâtı'nın güvenlik açısından, Türk Silahlı Kuvvetleri' ne göre ayrı bir dokunulmazlık ve de aymazlık statüsü mü bulunmaktadır? Söz konusu personel hakkında vasıflı, çalışkan ve vazgeçilmez nitelendirmesinde bulunarak onları himaye eden, koruyan, kamufle eden âmirlerin, bizatihi kendilerinin Fetullah cemaati ile ilişkileri ayrı bir soruşturma konusu yapılmış mıdır? Bütün bunlar, nasıl bir sömürge modeli istihbarat ve güvenlik konseptine işaret etmektedir?!.

Yazıda, "Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün tespitlerinde de belirtildiği üzere, Fethullah GÜLEN ve cemaatinin çok iyi organize olmaları ve takiye kurallarını mükemmel şekilde uygulamaları sonucu Teşkilâtımız içerisindeki personelin cemaat elemanı olup olmadığının tespiti ve bunların delillendirilmesinin güç olduğu anlaşılmıştır" denilmektedir. Bu itiraf, Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü ya da Tavukçuluk Enstitüsü tarafından yapılmış olsa, bir dereceye kadar önemlidir. Ama, bu acziyetin, Türkiye'nin iç güvenlikten sorumlu, en yetkili birimi olan Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından, hem de Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne ifade edilmesi, Cumhuriyet Tarihi'nin en önemli skandalıdır. Bu itirafla ortaya çıkan yetersizlik nedeniyle. Emniyet Genel Müdürlüğü'ndeki ilgili üst düzey bürokratların tayin değil, sırf gördüklerini görmezliğe, duyduklarını duymazlığa, anladıklarını anlamazlığa, bildiklerini bilmezliğe geldikleri için bile

re'sen emekliye sevkedilmeleri gündeme getirilmelidir. Türkiye'nin güvenliğinden birinci derecede sorumlu olan ve Fethullahçı yapılanmayla ilişkisi olanların tasfiye edilmeleri yetmez, bu olguya -hangi nedenle olursa olsun- ses çıkarmayan, tepki vermeyen ve mücadele etmeyen, kısaca asli görevlerinin gereğini yerine getirmeyen tüm yetkililerin de tasfiye edilmeleri; bu bağlamda Emniyet Teşkilâtı'nın yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Örneğin, A.B.D.'nde, "11 Eylül Terör Olayları"ndaki yetersizliği ortaya çıkan F.B.I., yeniden yapılandırılmadadır. Bir ülke, büyük bir ülke kalmak istiyorsa, önce iç güvenliğine koşulsuz sahip çıkmak zorundadır. Bunun da olmazsa olmaz koşulu, askeri-sivil, tüm istihbarat kuruluşlarındaki "çürük elmaların" ayıklanmasıdır. Askeri istihbarat kuruluşlarında sorun yaşanmadığına göre, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Milli İstihbarat Teşkilâtı'nın yeniden yapılandırılması kaçınılmazdır. Bir başka ifadeyle, tam bağımsızlıkla, güvenlik kavramlarını birbirinden ayırmak olanaksızdır. Bunlardan birini elinizden kaçırırsanız, sonuç "su kevgirine" ya da "yolgeçen hanına" benzetilen şimdiki Türkiye görüntüsüne dönüşür...

Yazıda, "Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün bu konuya ilişkin yapmış olduğu çalışmalarının sürdürülmesinde ve bu hususta yurt genelinde yapılacak çalışmaların istihbarat Daire Başkanlığı'nca koordine edilmesinde ve belirtilen çalışmalara işlerlik kazandırılmasında yarar görüldüğü" ibaresi dikkat çekmektedir. Bu çalışmaların koordinasyonunun, yukarıda açıklaması yapılan "İstihbarat Bülteni"ni hazırlayan, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde hazırlanmış Fethullah Gülen Raporu'nun sorumlularının tasfiyesinde ve çok yönlü cezalandırılmasında "anahtar" rolü oynayan İstihbarat Dairesi'ne bırakılması -hem de aynı yönetim kadrosu halen işbaşında olduğu halde- "kuzunun kurda teslim edilmesi" anlamına gelmektedir. Pes, demekten başka -tabii şimdilik- elden ne gelmektedir ki?!.

Son olarak, yazıda, "... bu konularla ilgili olarak halen devam etmekte olan 'ÇOK GİZLİ' gizlilik dereceli çalışmalara ait olması, bu çalışmaların teşkilât personeline yönelik olması, bu bilgilerin herhangi bir şekilde kamuoyuna yansıması halinde bu çalışmaların zarar göreceği, kurumumuzun yıpratılacağı, ayrıca bu konuda

hakkında inceleme ve araştırma yapılan personele ilişkin iddiaların asılsız çıkması halinde personelin manevi şahsiyetinin zedeleneceği ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanacağı düşünülmektedir. Konunun bu kapsamda değerlendirilerek, bu bilgilerin gizliliğinin korunmasını...” denilmektedir. Öncelikle, “hangi gizlilik?” diye sormak gerekir.

“Fethullahçı İstihbaratçılar Raporu” başlıklı bu çalışmada kullanılan tüm “gizli” ve “çok gizli” yazışmalar ve raporlar, yasadışı Fethullahçı yapılanmanın tüm “imam” düzeyindeki mürit-militanlarına bilgi ve moral için verilen “İstihbarat Evrakı” yazılı dosyada bulunmaktadır. Bu bilgi ve belgelere, Fethullahçıların tüm “imam”ları sahiptir, ikincisi, devam eden ve nedense bir türlü bitirilemeyen soruşturmalara rağmen, hâlâ bir tek üst düzey Fethullahçı emniyetçiye “dokunulamamışsa”, dolayısıyla cemaate “gizli bilgi sızdırılması değil, akıtılması”nın önüne geçilememişse, daha hangi çalışma zarar görecektir? Kurumun yıpratılacak daha nesi kalmıştır? Bütün bu gizlilik söylem ve gerekçelerinden, şayet Fethullahçı kadrolaşmanın kamuoyundan saklanması ve varlığını sürdürmesi amaçlanıyorsa; “kol kırılır, yen içinde kalır” mantığı ile hareket ediliyorsa, bu ülkenin gerçek sahiplerinin, tüm yurtsever Cumhuriyet aydınlarının “yeter!” diye haykırmalarının bir ulusal refleks olarak kabulü ve buna saygı gösterilmesi gerekmez mi? Niçin Fethullahçı kadrolardan korkutmuyor da, yurtseverlerin tepkisinden mi korkulu yor? Üçüncüsü, hem Fethullahçı kadrolaşmayı bir olgu olarak görecek ve soruşturma başlatacak, ev adreslerine kadar tespit edeceksiniz, sonra da “ya haklarındaki iddialar asılsız çıkarsa, personelin manevi şahsiyeti zedelenirse ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanırsa?” diyerek, olumsuz önyargınızı ortaya koyacaksınız!.. Türkiye’de her yıl, gerçek suçluların yanısıra, yüzlerce, belki de binlerce insan “zanlı” olarak evlerinden ya da işyerlerinden apar topar gözaltına alınmakta; basına teşhir zararı verilmekte; yasal süre, bazen de ek süre zarfında sorgulandıktan sonra masum olduğu anlaşılanlar, bir özür bile dilenmeksizin, basına suçsuzluk açıklaması yapılmaksızın, hiçbir şey olmamış gibi, manevi şahsiyeti -aileleri de dahil- zedelenmemiş gibi serbest bırakılmaktadır. Emniyet Teşkilâtı’ndan en basit disiplinsizlik

suçundan bile yüzlerce, binlerce personel hakkında soruşturma açılıp, bunların bir bölümü açığa alınırken ve önemli bir bölümünün de işlerine son verilirken, kurum aleyhine dava açabileceklerini dikkate almayanlar, neden konu Fethullahçılar olduğunda birden kurum aleyhine dava açılması fikrinden ve olasılığından bile rahatsız olmaktadırlar? Zanlılar Fethullahçı olduğunda onlara bu yakınlık, duyarlılık, hamilik niye, niçin ve neden?!. Bilmediğimiz, vatandaşlık hukukunun üstünde. Anayasamızın eşitlik ilkesinin dışında ayrıcalıkları mı var; canımızı, malımızı, güvenlik ve bağımsızlığı mızı, yasalarla emanet ettiğimiz Emniyet Teşkilâtında?!.

Kısaca, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Fetullahçılarla ilgili yaşamsal ve öncelikli sorunu, sadece istihbarat, Personel, Eğitim, Bilgi-İşlem, TEM Daireleri için sözkonusu değildir. Yurtdışına koruma görevine gönderilenlerin, geriye dönük olarak son 10 yıllık bölümünün de büyüteç altına alınması gerekmektedir."

RAPORLARLA POLIS AKADEMISI VE DIĞER EĞITIM KURUMLARINDAKI FETHULLAHÇI KADROLAŞMA

Emniyet, Adliye, gibi birimlere sızmaya çalışan Fethullahçı kadrolar, Cumhuriyet'in bugününü tehdit edecek mevziler elde etmişlerdir. Ya Cumhuriyetin yarınları?!. İşte, Fethullahçılar, yarının şeriatçı-mürit emniyetçilerini yetiştirmek ve Cumhuriyet'in geleceğini şimdiden kontrolleri altına almak için, esas oyunlarını, Polis Akademisi başta olmak üzere, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı tüm eğ itim kurumlarında sergilemektedirler. Son yirmi yıllık süreçte göreve gelen tüm İçişleri Bakanlarının ve Bakanlık Müsteşarları'nın, Emniyet Genel Müdürleri'nin, tüm siyasilerin bildikleri halde seyrettikleri bu olumsuzluğa karşı, büyük bir cesaret ve onurla ilk resmi tepkiyi ortaya koyan, bir başka ifadeyle ilk defa "kral çıplak" diye bağıran, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve Osman Ak olmuştur. Saral ve Ak, aşağıdaki raporunun çok kısa bir süre sonrasında, cezalandırılarak görevinden alınmış, ekibi ile birlikte çirkin iftiralara ve 20'ye yakın davaya muhatap bırakılmıştır. Fethullahçı istihbaratçıların deyimi ile, "hocaefendiye ve ışık ordusuna dil uzatanlar, sonradan geleceklere de emsal olacak biçimde pişman edilmişlerdir". İşte, Saral'ın Polis Akademisi ve Polis

Koleji'ndeki Fethullahçı örgütlenme ile ilgili değerlendirmelerini içeren, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yaptığı suç duyurusu niteliğindeki 12.04.1999 tarih ve 2691-99 (B.05.1.EGM.4.06.00.06) sayılı yazısından bazı alıntılar:

"IŞIK TARİKATI adı altında örgütlenen Fethullah GÜLEN ve teşkilâtımız içerisindeki uzantılarının Polis Koleji, Polis Akademisi ve Emniyet Teşkilâtı içerisindeki örgütlenmesi ile ilgili yapılan çalışmalarda;

Polis Kolejine ve Polis Akademisi'ne daha önceden özel olarak eğitilmiş örgüt içerisinde yer alan şahısların rahatlıkla girebildikleri, bu şahısların okul içerisindeki öğrenciler tarafından İmam olarak adlandırdıkları ve mezkûr yapılanma içerisinde yer alan sınıf komiserleri aracılığı ile ayrı ayrı sınıflara dağıtıldıkları, bu sınıflarda sınıf imamı veya devre imamı olarak faaliyet yürüttükleri, iyi bir aile terbiyesi ve din eğitimi almış öğrencileri samimi yaklaşımlarla taraflarına çekmeye çalıştıkları, imam olarak adlandırılan şahıslar tespit etmiş oldukları öğrencileri, başlangıçta, dışarıda sivil vatandaşların evlerine götürerek sıradan bir aile ya da muhabbet ortamı sağlamak suretiyle video filmleri izlettikleri, sonraki aşamalarda özenle hazırlanmış ev yemekleri ikram edildiği, çay sohbetleri yapıldığı, birlikte namaz kılındığı, böylelikle samimi bir ortam yaratılarak öğrencilerin geçmişi ve aile yapıları hakkında bilgi edindikleri, öğrenci imam olarak faaliyet gösteren öğrencilerin aynı yapılanma içerisinde bulunan sivil vatandaşlar ile sürekli irtibat halinde bulundukları, bu şahısların genelde üniversite öğrencisi oldukları ve kendilerine abi diye hitap ettikleri, ayrıca bu şahısların kod isim kullandıkları,

Zaman içerisinde faaliyetlerin daha rahat yürütülebilmesi için, örgüt içerisinde yer alan sınıf komiserlerinin aracılığı ile baş ya da kol faaliyetlerinin yürütüldüğü odalarda çay ve bisküvi ikram edilmek suretiyle uygun bir sohbet ortamı vasıtasıyla güven sağlanarak yakın arkadaşlık ilişkilerinin geliştirildiği ve kendilerine yakın hissettikleri öğrencileri de bu ortamlara çağırıp, cazip teklif ve telkinlerle ikna etmeye çalıştıkları,

İkna edilen öğrencilerin hafta sonu çarşı iznine çıktıkları zamanlarda, örgüt içerisinde yer alan esnafların dükkânlarından

faydalanmak suretiyle resmi elbiselerini değiştirerek sivil elbise giydikleri, birer ikişerli gruplar halinde örgüt içerisinde yer alan sivil vatandaşların evlerine gittikleri, gidilen yerlerde Fethullah GÜLEN'in video kasetlerinin seyredildiği, namaz vakitlerinde birlikte namaz kıldıktan sonra Said-i Nursi'nin Risalelerini okuyup birlikte ders çalıştıkları ve Fethullah GÜLEN'in kitapları hususunda derinlemesine eğitime tâbi tutuldukları, genel de bu evleri 7-8 kişilik gruplar halinde kullandıkları, bu öğrencilerin kullandıkları evin, ev sahibini görmedikleri ve kasıtlı olarak tanıştırılmadıkları, bu evlerden sadece dışarıdan ahi diye hitap ettikleri üniversite öğrencilerin den 1 ya da 2 kişinin bulunduğu, planlı bir şekilde hareket ettikleri, gizliliğe önem verdikleri, hafta sonu programları, devre imamlarının talimatı doğrultusunda sınıf imamları vasıtası ile öğrencilere iletildiği, okula dönüş saati yaklaştığında tekrar birer ikişer kişilik gruplar halinde evden ayrıldıkları ve tekrar üzerlerini değiştirdikleri esnaflara giderek resmi üniformalarını giydikleri, bu evlerin Işık Evleri veya Işık Kışlaları olarak adlandırıldığı ve tamamen bu yapılanma içerisinde bulunan öğrencilerin ihtiyaçlarının karşılanması için sivil vatandaşlarca tahsis edildiği, bir evde bulunması gereken her şeyin bu ışık evlerinde mevcut olduğu, Polis Akademisinde sahte belgeler ile evci çıkan öğrencilerin bu evlerde ikamet ettiği,

Ancak, Fethullah GÜLEN ve örgütünün deşifresine yönelik başlatılan çalışmalardan sonra tedbir gereği bu evlerin birçoğunun boşaltıldığı, bazılarının aile evlerine dönüştürüldüğü ya da aile evleri ile okul içerisinde örgütlenme faaliyetlerine hız verildiği, buna paralel olarak hasım cephe ya da muhalif cephe diye adlandırdıkları kesimlere karşı hile, iftira, yıpratma ve saldırı kampanyalarını hızlandırdıkları, hatta daha da ileri giderek abi ve imam adı verdikleri şahısları gerek teşkilâtımız içerisinde, gerekse diğer -bazı kamu kurum ve kuruluşlarının üst düzey yöneticileri ile bazı siyasi parti yetkilileri ve temsilcilerine göndermek suretiyle yanlış ifade ve telkinlerle konular çarpıtılarak hasım cephe diye adlandırdıkları kişiler aleyhinde yoğun bir kampanya başlattıkları,

Okul içerisinde imamlar haricinde öğrencilerin birbirleri ile irtibat kurmadıkları, ast üst ilişkilerine çok dikkat ettikleri, öğrencilerin sorunlarını imamlar vasıtasıyla aynı yapılanma içerisinde bulunan

sınıf komiserlerine ilettikleri, kendilerine yakın olan kimselerin disiplin cezalarını iptal ettikleri, sınıf ve devre imamlarına okul içerisinde bir sorumluluk verilmediği, (Sınıf Mümessilliği, Baş Mümessillik, Yemekhane, Yatakhane Sorumluluğu gibi) ancak bu imamların uygun gördüğü öğrencilere okul idaresi tarafından bu tip sorumlulukların verildiği, hatta bu sorumlu öğrencilere birer oda tahsis edip örgütlenme faaliyetlerine kolaylık sağlandığı,

Polis Kolejinde kendi yanlarına çekemedikleri öğrencilere genelde komünist dedikleri, diğer öğrencilerin de onlara karşı cephe almalarını sağladıkları ve o şahıslarla arkadaşlık yapılmaması için ellerinden gelen her türlü gayreti gösterdikleri, ayrıca bu öğrencilere öğretmenler ile sınıf komiserleri aracılığı ile baskı uygulattıkları, sınıfta bıraktırma, disiplin cezası verdirme hatta okuldan attırma cihetine kadar gittikleri, böylelikle psikolojik bir üstünlük sağlayarak okul içerisindeki faaliyetlerini daha rahat yürüttükleri.

Yaz tatillerinde örgüt mensupları aralarındaki bağın soğumaması ve öğrencilerin sosyal yaşantı içerisine girmesini engellemek için ailelerinden izin alabilen öğrencilerin, Ege ve Akdeniz Bölgesinde bulunan, örgüt tarafından kiralanan Işık Kışlalarında yoğun bir eğitime tabi tutuldukları, haftada bir veya iki kere deniz sahilinin tenha bölgelerinde denize girmelerine müsaade edildiği, yine haftada bir veya iki kere pikniğe gittikleri, yaz programlarda sivil vatandaşlardan abi diye hitap ettikleri ve kod isim kullanan şahısların bu evlere gelerek eğitim faaliyetlerini kontrol ettikleri,

Okul içerisindeki yapılanmanın grup, sınıf ve devre imamı olmak üzere hiyerarşik bir şekilde oluşturulduğu, Polis Akademisi'ni bitiren öğrencilerin başlamış olduğu görev yerlerine göre, yeni gruplar oluşturularak imam kadrolarını belirledikleri, imamların genelde üst rütbeli şahıslardan seçildiği, mezun olan öğrencilerden maaşa geçtikten sonra, bekâr olanlardan maaşının 1 / 5'i, evli olanlardan ise 1 / 10'u nispetinde himmet adı altında para topladıkları,

Son günlerde takiyye kuralı gereğince tedbirler geliştirerek komünist diye adlandırdıkları kendilerinden olmayan öğrencilere

yakınlık göstermeye başladıkları ve onlarla dost olmanın yolunu aradıkları.

Yapılan sohbetlerde Kur'an-ı Kerimden ayetler ve hadislerden örnekler verilerek Fethullah GÜLEN'i, ahir zamanda gelecek MEHDİ olarak gördükleri, zaman zaman Atatürk ve devrimleri aleyhinde konuşma, açıklama ve eleştiri yapılmakla birlikte 28 Şubat kararlarından sonra takiyye ve tedbir gereğince Atatürk sevgisi verir gibi davrandıkları, okuldaki namazların şafi mezhebindeki gibi, cem şeklinde yani öğle ile ikindiyi, akşam ile yatsı namazını birleştirmek suretiyle kıldıkları, değişik ortamlarda birbirleri ile şifreli konuştukları,

Bu faaliyetlerde bulunan öğrencilerin Ankara'da Demetevler, Keçiören, Yenimahalle, Cebeci, Etlik, İskitler ve Dikmen bölgelerindeki evlerden faydalandıkları yolunda bilgiler elde edilmiş olup, konunun daha da netleştirilmesi ve belirlenen ışık evleri ile ilgili çalışmalarımız sürdürülmekte olup, gelişmeler peyder pey bildirilecektir".

Yine Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün 18.3.1999 tarih ve 182099 sayılı bir başka yazısında, Fethullah Gülen'in polis adayı gençlere, Polis Akademisi ve Koleji'ne yönelik ilgisinin gerekçeleri, şu cümlelerle değerlendirilmiştir:

Fethullah GÜLEN, alışılmış "Din Adamı" profilinden uzak, din adına farklı söylemleri bulunan, kimi zaman "Sfenks" kadar sessiz, kimi zaman Atatürk'ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu, rejim yandaşı ve aydın bir düşünür, kimi zaman farklı dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak, hatta papa ile fikir teatisin de bulunabilecek kadar da enternasyonal yanı güçlü biri olarak görüntüler vermektedir. Tarikat mensupları da, baş imam Fethullah GÜLEN'den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile, kendi düşüncelerinin zıttı olanlara karşı "hile mubahtır" yöntemi ile tedbirler geliştirmektedirler.

Fethullah GÜLEN'in yeterli bir din eğitimine ve bilgisine sahip olduğu kuşkuludur. Ama, dini bütünüyle bilmeyen fakat itikattı olduklarına inanan insanları etkileyebilecek noktaları iyi keşfetmiş, üstün bir zekâ sahibi olduğu söylemleri de gündemdedir. Alim olmayı gerektirmeyen dini hikâyeleri, ızdırap yüklü ses tonu eşliğin de, sohbetlerinde gözyaşı suyu ile kişilerin manevi alanlarına nüfuz

edecek şekilde anlatan ve kişileri istediği yöne sevk etmeyi başarması bir çok entelektüel kesimin kendisinden etkilenmesini sağlamıştır.

Özellikle birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduğumuz ve 2000'ü yıllara girmek üzere olduğumuz şu günlerde, Türkiye sathını mücadele alanı olarak değerlendiren ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yıkma, parçalama, en hafifinden Cumhuriyetin temel niteliklerini değiştirme veya kendine göre yön verme ya da devlet içinde hâkim güç olma sevdasındaki bu gibi organize suç yapılanmalarını dünlerde olduğu gibi bugünlerde de etkileyip kullanmada ön planda tuttuğu hedef kitlenin başında, aktiviteleri, heyecanları ve coşkuları ile gençlerimizin gelmesi son derecede düşündürücüdür.

Gençlerimizin ülke menfaatleri ve değerleri açısından hangi noktalarda bulundukları, nihai hedeflerinin ne olduğu tam olarak belirlenmiş olanlarla, kamufle yeteneğine sahip bulunan çeşitli maskeler ve kamuoyu desteğiyle yollarına devam etmekte olan ve üzerindeki "Giz" perdesi tam olarak kaldırılmamış masumane görünümlü kimi organizasyonların çekim alanlarına girmelerine mani olabilecek ölçülerde uyarmadığımız ve yeterli bilgilerle teçhiz edemediğimiz de bir başka gerçektir. Böyle olduğu içindir ki gençlerimiz halen bir takım kişi veya örgütlerin hedefledikleri noktalara ulaşma ve bu yöndeki planlarını hayata geçirmeleri konusunda cazibe merkezi olmaya devam etmektedirler.

Gençlerimiz üzerinde oynanan bu oyunlardan da anlaşılacağı gibi, teşkilâtımız bünyesinde bulunan başta Polis Koleji ve Akademisi olmak üzere, birçok eğitim kurumumuz adı geçen tarikatın ilgi alanına girmiş ve teşkilatlanmaları adeta bir sistematiğe bağlanmış gibi devam etmektedir. Teşkilât bazında stratejik önemi haiz Personel, Bilgi İşlem, Eğitim, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele, Terör ve İstihbarat birimleri ile taşra uzantılarında da yapılanmaların olduğu yönünde emareler mevcuttur".

Kendisi de Polis Koleji ve Polis Akademisi'nde yedi yıl süreyle eğitim gören gazeteci Zübeyr Kındıra, yaşadıklarını ve araştırmalarını anlattığı "Fethullah'ın Copları" adlı kitapta, bu eğitim kurumlarındaki Fethullahçı kadrolaşmayı, 1979'dan bu yana

günümüze kadar getirmektedir. Kındıra, en güncel bilgi ve belgelerle de desteklediği kit abının “Sunuş”unda, kon unun önemini şöyle vurgulamaktadır:

“Polis Koleji’nin uygun ikliminde, birçoğumuz, daha ilk hafta sonu izninde, bu Fethullahçı topluluğun için de, nereye ve neden gittiğini bilmeden bir ‘Işık Evinde’, ‘Said-i Nursi’ risalesi dinlerken buldu kendini Bazılarımız okula döner dönmez, üst sınıflara ya da komiserlere duru mu anlatıp ‘korunmaya’ alındı. Ama yalanlarla, gizlice götürüldüğümüz o evleri, orada yaşadıklarımızı ve o günleri hiç unutmadık.

Ben de o evlerden birine götürülenlerdenim. Aradan 21 yıl geçmesine karşın, o günü hiç unutmadım. Daha sonra yaşadıklarım da o günün unutulmasına engeldi, ilk denemelerinin ardından, bu kişilerin gerçek niyetini anladım ve hemen uzaklaşıp, kurtuldum. Benim gibi birçok arkadaşım da bu topluluktan uzak durdu. Ama benimle birlikte o gün o eve gidenlerin birçoğu iyi birer Fethullahçı oldular. O gün, o evde, benim ilk namazımda yanımda duranlar ve onların anlayışı tarafından Emniyet Teşkilatından uzaklaştırıldım.

Yıllar sonra, gazeteci olarak o gün, o evde benimle birlikte olanların. Emniyet Teşkilatı’nın en kritik üst yönetimlerinde bulunduklarına, hiç de şaşırmadan, tanık oluyorum. Polis içine ‘Fethullahçı tohumu atılmasının ilk günlerine tanıklık etmiş daha sonra, ‘kendilerinden olmayanları saf dışı bırakma’ yöntemlerini yaşamış biri olarak, laik ve demokratik düzene yönelik tehlikelerden biri olduğuna inandığım, ‘bu arkadaşlarımın’, ‘eski meslekdaşlarımın’ gün ışığına çıkmadan, hak etmedikleri makamlarda oturmalarına ve toplumu yanlış yönlendirmelerine izleyici kalmak, en azından yaşadıklarıma haksızlık olurdu. Bu çalışmayı yapmaya karar vermemdeki en büyük etkenlerden biri de budur...

Polis içindeki Fethullahçıların bir bölümünü ve Polis Koleji ve Akademisinde bulunduğum yıllarda ‘Işık Evleri’ne giden ve öğrenci götürenleri anlatmaya çalıştığım bu kitap içerisinde, yaşadıklarım ve tanık olduklarım ve gazeteci olarak araştırdıklarım var. Bazı bilgiler doğrudan anılarımdan, büyük çoğunluğu ise polis içindeki dostlarımdan ve belgelerden...”

Zübeyr Kındıra, kitabında, Fetullahçıların bu eğitim kurumlarındaki tüm usulsüzlüklerini, baskı yöntemlerini, ders veren öğretim elemanlarının Cumhuriyet karşıtı sapkınlıklarını, şeriatçı kadrolaşmanın tüm evrelerini ve destek veren siyasilerle, üst düzey bürokratları, isim isim, müfettiş raporları ve soruşturmalara esas belgeleriyle birlikte ayrıntılı olarak açıklama ktadır. Bu kitap, yöneticilerin devlete ve rejime bağlı olduğu bir ülkede yayınlanmış olsaydı, en azından İçişleri Bakanı başta olmak üzere, hedef isimlerin tamamını götürürdü, diye düşünüyorsanız, haklısınız. Ancak, Türkiye'de bunun tam tersini görüyor sunuz. Örneğin, 10 Kasım 1996'da,

"... İnancımıza saygı duyulmadığı bir dönemde, içim kan ağlayarak, bugünkü törenlere katıldım" sözleriyle ünlenen Kayseri eski Belediye Başkanı Refah Partili Şükrü Karatene hakkında D.G.M.'nin bilirkişi olarak atadığı Prof. Dr. Ali Şafak'ı hatırlamamak olanaksızdır. Zira, Şafak, Karatepe'yi aklayan bir rapora imza atanlar arasındadır. Erzurum İlahiyat Fakültesi mezunu Şafak, halen Polis Akademisi'nde "görevinin başındadır"...

Başta Polis Akademisi olmak üzere, tüm eğitim kurumlarındaki Fetullahçıların izini sürmeye başladığınızda, öncelikle Polis Akademisi, Koleji ve Okulları için öğretim üyesi yetiştirilmek üzere yüksek lisans ve doktora yapmak üzere yurtdışına gönderilenlerin de durumlarını ve pozisyonlarını netliğe kavuşturmanız gerekmektedir. Hatırlanacağı üzere, Y.Ö.K. ve Milli Eğitim Bakanlığı, 1982'den itibaren ağırlıklı A.B.D. olmak üzere, yurtdışına onbinin üzerinde burslu öğrenci göndermiştir. Ancak, bir süre sonra bunların yarıdan çoğunun Fethullahçı, sonra Nakşibendi, Süleymancı ve de etnik bölücülerden oluştuğu saptanmıştı. Bu devlet aleyhine üniversitelerde geleceğin akademisyenlerini yetiştirme ve kadrolaştırma furyasından, Emniyet Teşkilâtı bu haliyle kendisini koruyabilmiş midir? Bu sor uya ancak acı bir tebessümle karşılık verilebilir. Nasıl mı?!. İşte, fikir verebilecek bir iki küçük örnek:

Emniyet Teşkilâtı'na "iz" bırakan Bakanlardan biri olan Abdülkadir Aksu, 1988-89 Öğretim Yılında Polis Akademisi'nin kadrolu eğitim elemanı gereksinimini karşılamak üzere, 41 öğretim görevlisini yüksek lisans ya da doktora yapmak üzere -tüm

masrafları devlet tarafından karşılanarak - İngiltere'ye göndermiştir. Bu grup 5 yıl sonra Bakanlık emriyle Türkiye'ye çağrıldığında, sadece bir bölümünün yüksek lisansı tamamladığı görülmüştür.

1997-98 Öğretim Yılında ise, Akademi Yönetim Kurulu kararıyla, "olumsuzluğu" değerlendirilen 20 araştırma görevlisinin Akademi ile ilişkisi kesilmiştir. Ne var ki, bu personel, daha sonra idari yargı kararı ile geri dönmüştür. Bunların önemli bir bölümü yardımcı doçent ve doçent kadrolarına atanmışlardır. Sadettin Tantan döneminde çıkarılan söz konusu yasayla, öğretim üyelerine kendi istekleri dışında başka bir yere atanmama kolaylığı getirilmiştir. Ayrıca, emniyet kadroluların yanısıra, sivil öğretim elemanlarının da, eğitim ve öğretimin yanısıra idari görev almaları (başkan yardımcısı-dekan yardımcısı-enstitü müdürü vb.) sağlanmıştır. Böylece, Emniyet Teşkilâtı'na bağlı eğitim kurumlarındaki "tek tip" emniyetçi yetiştirmeye yönelik programa işlerlik; kadrolara da dokunulmazlık kazandırılmıştır. Konunun bir başka vahim tarafı, mevcut kadronun, bundan sonra gelecek öğretim elemanlarını seçme kurullarında ve de eğitim programlarında belirleyici rol oynayacak olmalarıdır. Yönetim erkini elinde bulunduran grup, kendi grup gereksinimleri doğrultusunda müfredat programı hazırlama ve kadrolar yetiştirme olanağına sahip olurken, farklı personel bu süreçte ya tasfiye ya da pasifize edilecektir. Acıdır ki, bütün bunlar yasaya uygun (!) olarak yürütülürken, Emniyet Teşkilâtı içindeki Cumhuriyet aydınları, tüm olumsuz gelişmeleri sessiz çığlıklar atarak izlemek zorunda kalacaklardır...

Bir başka tipik örnek olarak, Polis Akademisi'nde müfredata dahil "Devlet Güvenliği ve Haberalma" adlı ders kitabında. Cumhuriyet döneminin en yaygın irticai hareketi olan Nurculuktan tek kelime ile bahsedilmemektedir. Bir başka ifadeyle, geleceğin Emniyet yöneticileri, nurculuk hakkında tek bilgi bilmeden, tehdit olarak algılamadan Akademiyi bitirmektedirler. Nurculuktan bahsetmeyen, gerçek yönleriyle Fetullahçılıktan bahseder mi, diye düşünüyorsanız, yavaş yavaş Emniyet Teşkilatı'nı tanımaya başlıyorsunuz demektir. Bu kitapta, örneğin, "Zararlı Dini Akımlar" bölümünde, Ahmet Yesevi, Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Yunus Emre gibi isimler, "İrticai Faaliyetler" ana başlığı altında açıklanmaktadır. "Türk Düşünce

Tarihi” gibi bir ders ya da bağımsız bir bölüm başlığı alımda okutulması gereken bu “aydınlık” isimleri, “İrticai Faaliyetler” başlığı altına dahil edeceksiniz; sonra da “kapkaranlık” Said-i Kürdi ve hempalarını-şakirtlerini bu başlık harici bırakacaksınız!.. Bunun adı bilim değil, Türklük değil, İslamiyet değil, insanlık ise hiç değil!.. Keza, aynı kitapta, Türkiye’de şeriatçıların kendilerini ve faaliyetlerini halk içinde gizlemek, kamufle etmek için kullandıkları “mütedeyyin* kitle” kavramına yer verilirken, gerçek mahiyeti hakkında tek cümlelik bilgiden dahi kaçınılmıştır.

Aynı şekilde, yine müfredata dahil “İnsan Hakları ve Kamu Hürriyetleri” adlı ders kitabında, aşırı sağda ve solda yeralan ve Türk Devleti’ni yabancı ülkelere şikâyet gibi işlevleri yerine getiren örgütler, “yerli” ya da “işbirlikçi” başlığı altında değil de, “ulusal sivil toplum örgütleri” başlığı altında anlatılmaktadır. Ayrıca, bu kitapta İnsan Hakları Derneği ve Mazlum-Der hakkında geleceğin em niyet yöneticilerine verilen bilgiler, son derecede yetersiz, içi boş ve düşündürücüdür. Emniyet mensubu, rejimi yıkmak isteyenlerle devlet arasında “tarafsız” değildir, resmen taraftır, devletten taraftır. Bu itibarla, Polis Akademisi’nde ya da bağlı diğer eğitim kurumlarında verilen derslerin, “bilgi” kadar, öğrenciye devlet bilinci, devleti savunma donanımı ve refleksi kazandırması da amaçlanmalıdır. Ama nerede?!.

Konunun bir diğer vahim sonucu da şudur: 9 Mayıs 2001 tarih ve 24397 No.lu Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 4652 sayılı Polis Yükseköğretim Kanunu ile, Polis Akademisi üniversite yapısına dönüştürülürken, Polis Okulları da, iki yıllık Polis Meslek Yüksek Okulu haline getirilerek Polis Akademisi’ne bağlanmıştır. Yeni yasayla, mevcut eğitim kadrosunun, tayin açısından neredeyse dokunulmazlığı söz konusu olmuştur. Devletten yana, Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı, Cumhuriyetin tüm değerlerin e inanmış, laik hukuk sistemini canı pahasına koruyacak Türk Polisi tipolojisinin oluşturulması için, Polis Akademisi’nin ve Polis Meslek Yüksek Okullarının ve Polis Koleji’nin tümüyle yeniden yapılandırılması ve sürekli büyüteç altında tutulması kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Dr. Necip Hablemitoğlu’nun kitap çalışmasında yer alan MİT müsteşarının sözleri bir şeylerin nasıl gizlenmeye çalışıldığının

ipuçlarını vermiyor mu?

“Fethullah’tan bir dönem bana söz ettiler, işte kasetlerini seyret, etkiliyor, önemli şeyler söylüyor, diye. Seyrettim, ağlayan, sümük çeken bir adam”

SORUŞTURMADAKI SORULAR

Emniyet Müdürü Osman Ak hakkında, dönemin İçişleri Bakanlık Müsteşarı Saim Çotur’un Başkanlığındaki Yüksek Disiplin Kurulu tarafından yürütülen idari soruşturmanın iddiası, taraflı, düşündürücü ve de talihsiz isnatlara dayandırılmıştır:

“Türkiye genelinde bir çok ilde görevli çok sayıda Emniyet Mensubu hakkında Fethullahçılar diye (Işık Tarikatı Mensubu) rapor tanzim edilerek kin ve gareze binaen aslı olmayan ilişkileri rapora geçerek sanki bir suç ilişkisi içerisin delermiş gibi göstererek cürüm (iftira) atfında bulunulduğu, hazırlanan raporun gerçekle alâkası olmadığı, iftiradan öteye gitmediği, raporun istihbarat mevzuatına uygun olmadığı, istihbarat usul ve metotlarının kullanılmadığı hususunda; İstihbarattan sorumlu Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı olarak görevli olduğunuz sırada, bahse konu raporu hazırladığınız, bu suretle yetki ve nüfuzunu kendisine ve başkalarına çıkar sağlamak amacıyla veya kin veya dostluk nedeniyle kötüye kullanmak,, kasıtlı olarak gerçek dışı rapor vermek suçlarını işlediğiniz iddia edilmektedir. Bu husustaki savunmanızı veriniz”.

Osman Ak, 21 sayfalık yazılı savunmasında, tüm iddiaları yanıtlarken, “çıkar” suçlamasına karşı şu ifadeyle işbirlikçi zihniyete eleştiri getirmiştir:

“Emniyet Teşkilâtı içerisindeki Fetullah Gülen örgütlenmesi, ilk kez 1999 yılında deşifre edilmiş bir olay değildir. Varlığı, 1992 yılında Devlet arşivlerinde mevcut olan soruşturmalar kapsamında tescillidir. Bu itibarla kin ve garez duyguları içerisinde çalışma yapıldığı tespit ve suçlaması, arşivlerdeki mevcut bilgi ve Fetullah Gülen’in kamuya yansıyan beyanlarıyla çelişmektedir, raporun düzenlenmesinde iddiada kast edilen anlamda olmasa da, menfaatim olduğu doğrudur, bu menfaat laik, demokratik hukuk devletinin var olmasından kaynaklanmaktadır, ‘başkalarına çıkar sağlama’ tabirinden ne anlaşılacağı muallaktadır, bu yazışmalar devletin yetkili makamlarına

iletilmiştir, devlete iletilen raporda çıkarı olan varsa, o da devletin kendisidir, ayrıca ‘dost’ sağlamaktan kasıt, devlete dost olmak ise, bu doğrudur, bu iddialarda bulunanların hangi çıkar için, ne amaçla, nasıl davrandığını ayrıntılı olarak açıklaması gerekir, tarafıma yöneltilen ve hiçbir hukuki mesnedi olmayan suçlamalar ağır ve mesnetsizdir, müfettişlerin yaptığı bu soruşturma, tamamen yanlı ve soruşturmayı yapanların soruşturulmasını gerektirecek içeriktedir”.

Osman Ak, Cevdet Saral ve ekibinin Emniyet içer sindeki Fetullahçı yapılanmayı ve Gülen’in amaçlarım deşifre etmesinden korkan Nurcu maşalar basını da arkalarına alarak hemen karşı at ağa geçmiş bu ekibe çirkin iftiralarda bulunmaya başlamışlardır. Bunun en somut göstergesi tüm kamuoyunun bildiği gibi “Telekulak Skandalı”dır.

Emniyetteki nurcular, basındaki yandaşlarına koşarak bir günde hazırladıkları sözde dinleme kayıtlarını vererek, Cevdet Saral, Osman Ak ve ekibinin insanları kanunsuz olarak dinledikleri iftiralarına sarılmışlardır. Ancak mızrak çuvala sığmamış aradan geçen bunca seneden sonra dinlendi denilen birçok telefon numarasının uydurma olduğu, böyle numaraların bulunmadığı Telekom kayıtlarından ortaya çıkmıştır. Bununla beraber yine kayıtlarda olmayan numaraların 24 saatlik zaman diliminde 58 ve daha yukarı saatlerde dinlendiği maskaralığı da görülmüştür.

Nurcu iftira şebekesi telaşlarından ve korkularından olacak bir günü 58 saat olarak hesaplayarak binlerce sayfalık uydurma belgelerle iftiralarda bulunmuşlardı.

Cevdet Saral, Osman Ak ve görev arkadaşları Telekulak olayı iddialarıyla Kırıkkale Asliye Ceza Mahkemesi’nde yargılanıyorlar, yaklaşık 4 yıldır devam eden yargılamaları sonucunda 30 Ocak 2003 tarihinde “Beraat” ediyorlardı. Mahkemenin 2003/43 sayılı gerekçeli kararında Fetullahçı Emniyetçilerin iftira, yalan ve manipülasyonları boşa çıkarılıyordu. Gerekçeli kararda özetle şunlar vurgulanıyordu:

“Esasen davanın açılmasına esas teşkil eden Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı’nın bilgi ve onayı olmadan istihbarat yönetmeliğine aykırı ikinci bir dinleme odası tesis etmek, faaliyete geçirmek, mahkeme kararı olmaksızın telefon dinlemek, takip etmek ve olayların ortaya çıkmasıyla da bilgisayar hard

diskinden bilgileri silmek gibi iddialarla suçlandıklarını, devamla sekizinci katta teknik çalışma odası tesis edildiğinde bu konuda bu hususları düzenleyen ya da sınırlayan herhangi bir mevzuat bulunmadığını, oda kurulduktan sonra bu konuda yönerge çıkarıldığını, esasen kurulan sekizinci odanın da yeni çıkan yönergeye aykırılık teşkil etmediğini, yönergede belirtildiği şekilde istihbarat çalışmalarının aynı birim bina içersinde yapıldığı takdirde onayın gerekli olmadığını, sadece ayrı bina ve yerlerde kurulması halinde onayın gerekli olduğu, oysa sekizinci katta kurulan çalışma odasının aynı bina içersinde olup onaya da gerek olmadığını... Bu odanın kurulmasında alet ve teçhizatın tümünün istihbarat daire başkanlığından gönderilmiş ve istihbarat daire başkanlığının teknisyenleri tarafından monte edildiğini...

Yine devamla, dosyada mevcut birden fazla klasörde toplanan 199, 1899, 1998 yılında kurulan bir birimde 1997 yılında ve görevde olmayan personel tarafından dinlemelerin yapıldığı, zaman olarak ta mümkün olmayan saat 49.00, 55.00, 58.035 ve bu gibi ilgisiz notların bulunduğu, yine dinleme klasörlerinde son kısımlarında çoğu telefonların süreleri 00.00 salise sürdüğü, oysa ahizenin açılıp kapanmasında dahi birkaç saniyenin geçebileceği

... Telekom görevlilerinin mahkeme kararı olmadan bağlantı yapmadıklarını beyan ettiklerini, yine mahkeme kararı olmadan hiçbir telefonun fiziksel bağlantısının yapılamayacağı, Emniyet yetkililerince kendi başlarına herhangi bir telefonu dinleme bağlantısı yapılamaz, bunun mümkün olmadığı... Mahkememizce de talep üzerine Sincan ilçesinde ve Batıkent beldesinde bulunan bir telefonun, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün merkez binasının bulunduğu, İskitlerdeki hizmet binasının sekizinci, dokuzuncu ya da herhangi bir katındaki dinleme merkezine bağlantısının yapılamayacağı, Sincan ve Batıkent'te bulunan telefon santralleriyle Ankara Emniyet Müdürlüğü Merkez binasında (1998-1999) içerisinde kiralanan ya da kurulu PCM teçhizatı bulunmadığı...

(...) No'lu telefonun Telekom'a sorulmuş olduğu böyle bir telefonun Türkiye genelinde bulunmadığı, yine dinlendiği iddia edilen, (...) No'lu telefonun da ankesör numarası olduğu fakat hiç tesis edilmediği... Zaten müfettişlerce de tanıklar ve sanıklar sorguya

çekildiklerinde hiçbir tanığa ve sanığa telefon dinlemesine ilişkin soru sorulmadığı, hiçbir sanık ve tanığın bu konuda beyanda bulunmadığı, bilirkişi raporunda telefon dinlediklerine ya da delilleri yok ettikleri hususunda bilgi verilmediği...”

Mahkemenin gerekçeli kararında; dosya içersinde maddi delil olarak ileri sürülen Yargıtay Üyesi Naci Ünver’e ait olduğu söylenen kasetle ilgili de Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı’nın “Takipsizlik” kararına atıfta bulunuluyor, neticede suçlama tarihinin 23 Nisan 1999 tarihinden önce olduğu gerekçesiyle “erteleme” kapsamına almıyordu.

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı’nın, (Hazırlık No. 1999/380, K. No. 2002/94) verdiği TAKİPSİZLİK kararı ise, telekulak komplosunun farklı bir boyutunu gözler önüne s eriyordu.

“Yazılı ve Görsel Basında yer alan ve Ankara Emniyet Müdürlüğünde Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, Basın Mensupları, Milletvekillerinin, Yargı Mensuplarının telefonlarının dinlendiğine dair haberler üzerine 11.6.1999 tarihinde Ankara Emniyet Müdürlüğüne gelinerek Bilgi İşlem Büro Amiri olarak görev yapan Komiser yardımcısı Hurşit Uçaktan Bilgisayar sisteminde bulunan log dosyaları. Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığında kopyaları bulunan log dosyaları ile karşılaştırmak üzere alınmış ve Bilirkişi olarak görevlendirilen Mehmet Fecri YILDIZ’a tevdi olunmuştur.

Dinleme odası olduğu iddia edilen, ancak depo olarak kullanıldığı görülen odadaki dört adet dinleme setin de bir adet teyp kaseti bulunarak yine bilirkişiye tevdi olunmuştur.

Bilgi İşlem Büro Amiri Hurşit Uçak’ın da *imzasının bulunduğu 12.6.1999 tarihli tutanakta şöyle denilmiştir:*

‘Şubemizde teknik gelişmelere paralel olarak teknik takip (dinleme) sisteminin bilgisayar ve 12’lik LMS’ye geçilmesi üzerine merkezde yani Şubemiz 9 ncu katta bulunan eski 12’lik ve 24’lük mekanik setlerin tamamı boşa çıkarılmıştır.

Bu sebeple daha *önce merkezde kullandığımız mekanik setlerden 14 adedi, 10.3.1999 tarihinde Başkanlığımıza iade edilmiştir. Geriye kalan 5 adet mekanik seti yukarıda bahsedildiği*

üzere Batıkent, Yuva ve Sincan Grup Amirliğinin ihtiyaç ve arızaları gözönünde bulundurularak Şubemiz 9 ncu katta depo olarak kullanılan odada (B Masası Teknik Takip Odasının yanı) düzgün bir şekilde muhafaza altına alınmıştır. 28.5.1999 tarihinde Şube Müdürümüzün talimatıyla depodaki tüm mekanik setlerin yuvaları tek tek kontrol edilerek sağlam olarak karton kutulara konulmuş, arızalılar ayrılarak bilahare Başkanlığa iade edilmek üzere ayrı bir yere konulmuştur.

9 ncu katta depo olarak kullanılan bu odada teknik ve BİM Büroya ait malzemeler bulunmakta, ayrıca bu *odada lavabo ve su musluğu bulunması nedeniyle çalışan teknik personelin faydalanması için bu güne kadar kilit altında bulundurulmamıştır.*

11.6.1999 tarihinde DGM Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete YÜKSEL, 16.45 sıralarında Şubemizde incelemede bulunmak üzere bahse konu depoya girmiş ve Başkanlığa gönderilmek üzere hazırlanmış Mekanik setleri görmüştür. Yaptığı inceleme sonucunda daha önce B Bürosuna ait Mekanik setin 31 numaralı yuvasında bir adet teyp kaseti bulmuş ve tutanakla tespit etmiştir.

Yukarıda belirtildiği gibi 28.5.1999 tarihinde depo yeniden düzenlenirken yapılan incelemede kaset yuvaları tek tek kontrol edildiği halde, DGM Savcısının tespit ettiği kasetin B Bürosuna ait eski Mekanik setten kalmış olabileceği ve boş olduğu değerlendirilmektedir'.

Sanıklardan Osman AK, Ersan DALMAN ve Zafer AKTAŞ'ın 16.4.1999 tarihinden itibaren istihbarat branşından çıkarıldıkları ve 7.5.1999 tarihinden itibaren Genel Hizmetler branşında istihdam edilmeye başlandıkları görülmüştür.

Yargıtay 8. Daire Başkanı Sayın Naci ÜNVER ile Avukat Fevzi COŞKUN'un konuşmalarının bulunduğu bu kasetin herkesin girip çıktığı kilitli olmayan depo olarak kullanılan, ayrıca lavabo ve musluk bulunması nedeniyle personelin ihtiyaçlarını giderdiği bir yerde b ulunmuş olması, 28.5.1999 tarihinde kaset yuvalarının tek tek kontrol edildiğinin tutanakla tespit edilmesi, sonradan da bu mekanik setlere yerleştirilmiş olabileceği ihtimalini doğurduğu gibi, sanıkların istihbarat branşından alınmalarından çok sonra arama sonucunda

ele geçmiş olması karşısında sanıkların bu kasetten sorumlu tutulamayacakları kanaatine varılmıştır.

LOG dosyalarını içeren 4 adet kartuş ile ilgili Bilirkişi raporunda şöyle denilmektedir:

A) Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne Network üzerinden bağlanmak suretiyle, Başkanlık 7500 sistemine çekilerek 12 Mart 1999'da yapılan bir tutanakla tespit altına alınan kopya ile DGM Savcısı Nuh Mete YÜKSEL tarafından 11.6.1999 tarihinde zaptedilen yedek kartuşunda bulunan Log dosyaları arasında yapılan mukayesede:

1. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğünden alınan kartuşlardan üzerinde 18.6.1998-12.3.1999 yazılı kartuşun içerisindeki bilgilerin, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığındaki kopyasının aynı olduğu,

2. Ankara Emniyet Müdürlüğü istihbarat Şube Müdürlüğü'nden alınan üzerinde 12.3.1999-26.3.1999, 26.3.1999-4.6.1999 ve 11.6.1999 tarihleri yazılı olan kartuşların içerisindeki bilgilerin Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığındaki bilgilerden sonra yedeklendiği için bir mukayese yapılamadı. Üzerinde 26.3.1999-4.6.1999 ve 11.6.1999 tarihleri yazılı olan kartuşlar içerisindeki log bilgilerinde '06' ile başlayan kullanıcı isimlerinin, İstihbarat daire Başkanlığının emriyle sistemlerde kullanıcı isimlerinde standart uygulamasına gidilmesi sonucu tanımlandığı tespit edildi.

Bu dört adet kartuştaki log bilgilerin Byte cinsinden büyüklüğü ve kullanıcı isimlerin dökümü yapılmış ve 11 sayfa olarak sunulmuştur.

Bilgi İşlem Büro Amiri Hurşit Uçak, 25.6.1999 tarihinde Savcılığımıza verdiği ifadesinde, '1998 yılı Ağustos ayında Zafer Aktaş ve Mahmut Çorumlu benden log dosyalarını silmemi istediler. Ben farklı bir yöntem uyguladım. Log dosyalarını silen değil de, tuşa basıldığında başka bir yere aktaran ve böylece log dosyalarının silindiği intibaını veren ve silmeye teşebbüs edeni de kaydeden bir program yaptım. 12 Mart 1999'da İstihbarat Daire Başkanlığı'na ilgisiz telefonların izlendiği ihbarı nedeniyle soruşturma başlatılınca, Osman Ak benden bütün log dosyalarını silmemi istedi. Ben

silmeyerek yedeklerini aldım. Sisteme yedeklerini aldıktan sonra sildim' demiştir.

Hurşit Uçak, Ankara 20. Asliye Ceza Mahkemesi'nde verdiği ifadesinde, 'Kaybolan kartuşun yerine gizlice yedeklediğim kartuşu, sanki kaybolan kartuşmuş gibi kayıp tutanağı düzenlemiştim. Aslında bu kartuş kaybolan kartuş değildi. Benim sakladığım kartuştu. Fakat kaybolan kartuş gibi tutanak düzenledim' demiştir.

Görüldüğü gibi Hurşit Uçak'ın ifadeleri çelişkili ve güven verici olmaktan çok uzaktır. Mahkemede kaybolan kartuşun yerine kendi yedeklediği kartuşu kayıp kartuşmuş gibi tutanak tuttuğunu dahi söyleyebilmiştir.

Yine bilirkişi raporunda log dosyalarında tüm yapılan hareketlerin printer çıktılarının yaklaşık olarak 4000 sayfa tutacağı ve gereksiz bilgilerde inceleme yapılmaması DGM Savcılığınca emredildiği ve sadece Genelkurmay Başkanlığı, Başbakanlık, Devlet birimleri, Milletvekilleri, Yargı organları. Gazeteciler ve iş adamlarıyla ilgili işlemler incelenmişti, denilmektedir.

Detay sorgu yapılan kişi ve kuruluşları gösterir belgelerin incelenmesinde, hangi kişi veya kuruluşların telefon numaralarının ne amaçla sorgulandığı, ya da hangi telefonların sorgulanması sırasında bu numaralara ulaşılabildiğinin anlaşılmasının mümkün olamayacağı, aranan ya da hakkında bir istihbarat çalışması yapılan sanıklara ait hedef numaralara ulaşılması sırasında istem dışı olarak pek çok önemli telefon numarasına tesadüf edilmesinin mümkün olduğu,

Dosyada mevcut sorguya konu numaraların alt alta konularak kişiler veya kurumlar nezdinde ayıklanarak ve somutlaştırılarak dosyaya sunulduğu, bu nedenle de detay sorgu işlemlerinin amaç dışı veya kötü niyetli olup olmadığının tespitinin mümkün olmadığı kanaatine varılmıştır.

Suç tarihi itibariyle de detay sorgu işlemlerini düzenleyen veya müeyyide altına alan mevzuat bulunmamaktadır.

Savcılığımızca dinlenen tanıkların da yasadışı olarak dinleme veya izleme yapıldığı yolunda beyanları bulunmamaktadır.

Ayrıca, içişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Türk Telekom Genel Müdürlüğü, Mobil GSM ve diğer telefon

santrallerinden sorumlu özel şirketlerde suça iştirak etmiş personel tarafından mahkeme kararlarının uygulanmadığı, mahkeme kararlarına rağmen kişilerin temel insan haklarından biri olan ve Anayasanın 22. maddesinde ifadesini bulan haberleşme özgürlüğünü ihlal eden uygulamalar yapıldığı iddia olunmuşsa da, bu konuda herhangi bir delil elde edilememiştir.

Bu nedenlerle sanıklara isnat edilen suçun oluşmadığı gibi, kamu davası açmaya yeterli delil de bulunmadığından, sanıklar hakkında TAKİBAT İCRASINA MAHAL OLMADIĞI'na, Emanetteki eşyalardan üzerinde 31 numara yazılı teyp kasetinin dosya içinde muhafaza edilmesi, diğer eşyaların herhangi bir suç unsuru taşımadığından Ankara Emniyet Müdürlüğü istihbarat Şube Müdürlüğü'ne iadesine, CMUK'un 163. ve 164. maddeleri gereğince karar verildi" (153).

Telekulak olayının bir komplodan ibaret olduğu, aradan geçen süre zarfında anlaşılıyordu. Türkiye'nin tüm illerinde, Emniyet Müdürlükleri'nde görevlendirilen birimler, yasal çerçevede rutin telefon dinleme işlemler ini sürdürmektedirler. Bu dinleme işlemi, Cevdet Saral'ın Ankara Emniyet Müdürü olarak görev yapmasından önce de yapılmaktaydı. Bu işlem, Cevdet Saral anılan görevden alındıktan sonra da yapılmaya devam etmektedir. Niye Türkiye çapında sürdürülen tüm bu işlemlerin sorumluları yargılanmıyor da, sadece Cevdet Saral ve arkadaşları yargılanıyor? İşte, Telekulak komplosunun tüm nedenleri, işte bu sorunun yanıtında yatmaktadır. Bu sorunun yanıtını, Emniyet Müdürü Osman Ak, Yüksek Disiplin Kurulu'ndaki savunmasında şöyle vermiştir:

"Bana göre emirler doğrultusunda yapılan çalışmaların sonuçlarının teşkilat bünyesindeki Fethullah Gülen yandaşlarında yaratmış olduğu endişe, bu çalışmayı yapanlar aleyhine acilen bir suç üretme gayretine dönüşmüştür.

Bu yönde ilk adım olarak kamuoyunda ilgi görecek ve takibi sağlanacak muhataplarını hukuken suçlu olmasalar da deklare edilmiş suçlu olarak bu kişilerin yanında olunmaz, yaptıkları çalışmalara da itibar edilmez gibi bir kanaatin oluşması gayretine gidilmiş ve kamuoyuna "Telekulak Skandalı" olarak lanse ettirilen

kompolyu hazırlamışlardır. Bunu yapanlar ve alet olanlar hangi yüksek idealler için yapmışlardır? Ciddiyetle araştırılmalıdır.

Bana göre; 1993 yılından bu yana tehdit niteliğinden çıkarılarak, normal bir dinsel cemaat durumuna sokulan ve irticaya karşı laiklik taraftarı gibi gösterilerek bazı devlet görevlileri eliyle devletin gözünden kaçırılmış bir olguyu 'Nasıl olur da siz tekrar tehdit ve tehlike haline dönüştürürsünüz?' şeklindeki bir anlayış sonucu, 'Bu çalışmayı yapan kişiler imha olur' tehdidi ortaya konulmuştur.

Şimdi ise; kendilerinin daha da güçlendikleri rehaveti içerisinde olan bu mihraklar, aleyhimizde açılan bu soruşturma ile Fethullahçılığı legalize edecek ve meşruiyet kazandıracak bir yaklaşıma yönelmişlerdir. Takdirini Sayın Kurulunuza, tarihe ve Atatürk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza edecek yeni nesillere bırakıyorum"

Cevdet Saral, Osman Ak ve arkadaşlarının Emniyetteki Fetullahçı yapılanmayı deşifre eden raporlarında Fetullahçı olarak yer alan M. Fecri Yıldız, bu kere Emniyetteki Fetullahçı yapılanmayı ortaya çıkaran ekip aleyhine oluşturulan yanlı soruşturmalarda "Bilirkişi", "Uzman" vs. vs olarak yer alıyordu. M. Fecri Yıldız çok geçmeden basında "Emniyette Skandal - Başkomiserlerin Sınav yolsuzluğu " başlıklı haberle yer alıyordu.

Ocak 2003 tarihli Cumhuriyet, Star ve benzeri gazeteler ile TV'lerde M. Fecri Yıldız'ın yurt dışına gitmek için katılması gereken sınava kendisinin yerine bir başka başkomiseri sokarak sahtecilik yaptığı belgeleniyordu.

Yine telekulak olayında Emniyet tarafından görevlendirilen bir başka uzman şahsiyet ise Ankara DGM başsavcılığının verdiği "Takipsizlik" kararında şu şekilde yer alıyordu:

“Hurşit Uçak, Ankara 20. Asliye Ceza Mahkemesi’nde verdiği ifadesinde, ‘Kaybolan kartuşun yerine gizlice yedeklediğim kartuşu, sanki kaybolan kartuşmuş gibi kayıp tutanağı düzenlemiştim. Aslında bu kartuş kaybolan kartuş değildi. Benim sakladığım kartuştu. Fakat kaybolan kartuş gibi tutanak düzenledim’ demiştir.

Görüldüğü gibi Hurşit Uçak’ın ifadeleri çelişkili ve güven verici olmaktan çok uzaktır. Mahkemede kaybolan kartuşun yerine kendi yedeklediği kartuşu kayıp kartuşmuş gibi tutanak tuttuğunu dahi söyleyebilmiştir.”

DGM başsavcılığının bu kararına göre meslekten men cezası alması gereken Hurşit Uçak, Fetullah Gülen’in sığındığı Amerika’ya iki yıllığına eğitim amaçlı olarak gönderildi.

Ve bunların iftiraları yargıdan dönerken, Saral, Ak ve ekibi yıllardır süren mağduriyetlerinin sancısıyla baş başa bırakılmışlardır. Kimileri görevden alınırken birçoğu da haksız cezalara uğradıkları yıllar sonra anlaşılmıştı.

Cevdet Saral ve ekibi Nurcuların iftiralarına uğrayarak mağdur olan insanlar arasında ne ilkti bu gidişle ne de son olacak 1998-99 yılları arasında Ankara’da Kurtuluş adlı örgüte yapılan baskında ele geçen telefon defterine bir isim eklenerek, bu ismin Bu örgüte yardım ve yataklık ettiği iddia edilir.

Hemen çalıştığı birime iftira belgesi olarak ele geçen deftere sonradan ismi eklenen şahıs Emniyetteki nurcular tarafından bildirilir. Ankara GATA’da irticaya karşı tavizsiz bir tutum sergileyen bu Yüzbaşı’nın görevden atılmasına yol açılır.

HANEFI AVCI HÜRRIYET’TE

Çocuklarını Samanyolu kolejinde okutması ile de ünlü istihbaratçılardan Hanefi Avcı 26 Ocak 2003 tarihli Hürriyet Gazetesi’nin Pazar ekinde AKP milletvekili Suat Kılıç’la yapılan söyleşinin yer aldığı sayfada yanında Suat Kılıç, AKP’li Zeki Ergezen, Abdullah Gül ve Salih Kapusuz ile birlikte Ergezenlerin çiftlik evinde piknik(!) yaparken çekilmiş fotoğraflarıyla yer alıyordu.

EMNIYETTEN 100 BIN DOLAR

Ankara DGM de görülen Fetullah Gülen davasında tanık olmamın ardından Ankara ve İstanbul Emniyetinin çok yoğun ablukası altına giriyordum. Emniyet genel Müdürlüğü, “Bizde Fetullahçı yapılanma yoktur” diyordu ama Emniyetteki Fetullahçı yapılanma tarafından adeta kuşatma altına almıyordum.

Ankara Emniyetinde amir olarak görev yapan yıllardır tanıdığım şahıs yanıma geliyor davada müdahil talebinde bulunmamam için 100 bin dolar öneriyor, paranın kaporasını da önüme koyuyordu. Amir, diğer tanık ve müdahillerin de parayı aldıklarını bu nedenle bunların davadan çekildiklerini bunlara ortalama 7 biner dolar verdiklerini belirtiyor, Mahkeme başkanı ve savcılarında Fetullahçılardan menfaat temini yoluna gittiklerini vurgulayarak çoluk çocuğumla birlikte bana refah içinde bir hayat sunu yordu.

100 bin dolarlık rüşveti almadığım Amirin beni en çok düşündüren cümlesi şu oluyordu;

“Polis; rejimin teminatıdır”

İstanbul terörle mücadeleden yanıma gelen kendini Mesut Öz olarak tanıtan, Cevdet Saral, Osman Ak ve ekibinin hazırladığı Fetullahçılar üstesinin 83. Numarasında yer alan Bayram Özbek isimli komiser de benden hesap numarası istiyor, “Fetullahçı evler” diye ilgisiz yerlerin adreslerini veriyordu.

Bayram Özbek isimli bu komiser Çağdaş Eğitim Vakfına yardımcı olma bahanesi ile giriyor. Burada yaptığı konuşmaları gizli gizli çekiyor. Telefon görüşmelerini kaydediyor. Daha sonra bu konuşmaları çarpıtarak Işık TV’de yayınlatıyor. Gülen’in kâbusu olan Vakfına Terörle Mücadelenin Arslanları(!) tarafından aranmasını sağlıyor, bu yolla Çağdaş Eğitim Vakfı’nın sindirilmesi amaçlanıyordu.

Gizli kamera çekimleri TV’lerde yayınlanan bu komiser Emniyet genel Müdürlüğü Merkez Disiplin Kurulu’nun 17.01.2003 tarih, 2003/20 sayılı “Ceza tayinine mahal olmadığı” şeklindeki kararı ile kurtarılıyordu.

İşin ilginç tarafı bu karar anında Zaman Gazetesi avukatlarının eline geçiyor ve onlara yargılandıkları mahkemeye sunuyorlardı.

Tabi burada belirtmem gereken bir konu da; Emniyetçi Amirin rüşvet aldığını iddia ettikleri diğer kişilerin böyle bir şeye

kalkıştıklarına asla inanmamam.

Örneğin Fetullah için “Erteleme” kararı veren Hakimin iki gün sonra Yargıtay’a seçilmesi; bilgili ve özverili çalışmasının karşılığı olsa gerektir.

Diğer tanık ve müdahil tanıkların ise sık sık fikir değiştirmeleri de “Vicdanlarının seslerini dinleme” ye bir başka örnektir.

YENI ASYA EMREDIYOR, CUNTA İŞKENCEYE ALIYOR

Nurcular bugün nasıl düzenledikleri tezgâhlarla, attıkları iftiralarla nasıl insanlarımızı çaresiz ve mağdur ediyorlarsa dünde aynı taktiklerle insanlarımızı felaketlere sürüklüyorlardı. 12 Mart muhtırasının verildiği günlerde Nurcu iftira şebekesi yine işbaşındaydı.

Süleyman Demirel’i büyük bir hararetle destekleyen Nurcuların yayın organı “Yeni Asya” gazetesi yaptığı yayınla Erim’in beyin takımdan intikamını alıyordu.

Yeni Asya gazetesi Nihat Erim’in bilim adamlarından Anayasa değişikliği ile ilgili görüşler almasını sekiz sütuna manşetten; “Erim kimlerden akıl alıyor” başlığı ile veriyor, Fetullah Gülen’in dava ve cezaevi arkadaşı Nurcu Bekir Berk ise “Müşavere... Fakat kimlerle?” diyerek, Erim’in danışmanlarını Marksist veya komünistlere rapor yazan kişiler olarak iri iri harflerle “Tağmaç’ın Dikkatine” şeklinde lanse ederek şöyle sıralıyordu:

‘Prof. Bahri Savcı, Prof. Mümtaz Soysal, Prof. Bülent Nuri Esen, Prof. Muammer Aksoy, Prof. Hüseyin Naili Kübalı...”

Nurcu ve Demirelci Yeni Asya Gazetesi’nin bu ihbarı anında meyvelerini veriyor, bilim adamları tutuklanarak işkenceden geçiriliyordu. Bu ihbar olayını bizzat Yeni Asya yayınlarından çıkan “12 Mart’ın İç Yüzü” adlı her sayfasında Demirel izi taşıyan Hüseyin Demirel’in yazdığı kitaptan öğrenelim:

“Yeni Asya, Erim’in Marksist profesörleri çağırarak onların anayasa değişikliği ile ilgili görüşlerini almasına şiddetle mukabele ederek, “Erim Kimlerden akıl alıyor” diye sekiz sütun manşet atmıştır...

Yeni Asya, Erim’in akıl aldığı danışmanların hüviyetlerini bir bir sıralayıvermiştir. İri iri harflerle Tağmaç’ın dikkatine; Prof. Bahri

Savcı, Prof. Mümtaz Soysal, Prof. Bülent Nuri Esen, Prof. Muammer Aksoy, Prof. Hüseyin Naili Kübalı'nın Marksist veya komünistlere müsbet rapor veren kişiler oldukları sunuluyordu. Avukat Bekir Berkte "Müşavere... Fakat kimlerle?" başlıklı makalesinde aynı meseleyi işliyordu.

Nitekim bu yayın tesirini göstermekte gecikmedi. Marksist Proflar bir gece içinde sıkıyönetim tarafından nezarete alındı ve Erim, antikomünist profesörleri göreve çağırmak zorunda kaldı..."

Yine aynı kitapta Erim'in, Demirel ile paralel bir düşünceyi savunan "garip" demeci de şu şekilde yer alı yordu:

"Erim ünlü Fransız gazetesi Le Monde'a verdiği beyanatta "tedhişçilerin amacı Leninist ve Maoist bir düzen getirmektir" şeklinde konuşurken sanki(!) Demirel'i doğruluyordu."

Fetullah Gülen'de 12 Mart muhtırasından önce muhaliflerinden yakınıyor, cemaatler arsındaki çekişmelerin olduğunu anlatıyordu. Darbeden önce herkesin kendine muhalif olduğunu aktarıyor, muhtıradan sonra tek lider olarak ta kendi ortaya çıkıyordu. Darbe; Demirel gibi onun da yerini korumasına hatta sağlamlaştırmasına yol açmıştı, Fetullah Gülen, o günleri şöyle anlatıyor:

"27 Mayıs sol güdümlü bir harekettir. 12 Martta öyle olsun isteniyordu. Fakat ihtilale beş kala hadiseye el koyan Memduh Tağmaç ve arkadaşları muhtıranın macerasını birilerinin güdümünden kurtardı. Ondan böyle bir atak beklemeyen solcular ne yapacaklarını şaşırdılar. Onlarda görülen 12 Mart aleyhtarlığı, biraz da yetişemediğine ekşi diyenin durumu gibi bir tavır. Eğer 9 Martta yapılmak istenen harekâta mani olunmasaydı, yapılacak ihtilal çok başka olacak ve "Devrim Anayasası" adıyla hazırlanan taslak yürürlüğe girecek, Türkiye isim olarak olmasa bile sistem olarak tam bir komünist ülke haline getirilecekti... Bu solcu güçler ve onların akıl hocalığını yapan devrimbaz sivillerin ortak arzusuydu. Nitekim Ziverbey soruşturmasında hepsinin maskesi düşmüş ve menfur düşünceleri bir bir ortaya çıkmıştır.

12 Mart bir ihtilal ve darbe değildir. Hükümeti belli konularda uyaran bir ikazdır. Elbette askeri olması yönüyle tasvip edilemez. Hür iradeyi güç kullanmak suretiyle dize getirmenin tasvip edilmesi mümkün değildir de ondan. Fakat, çok daha kötü bir hareketi

önlemesi bakımından bu harekete iyimser bakmak mümkündür. Yani, kötüdür ama çok daha kötüye göre o k adar kötü değildir.

12 Mart 1971 Cuma günü saat 13 te radyodan okunan bildiri üzerine Muhtıra resmen verilmiş oldu. Asker devreye girmişti. Sol panik içinde, sağ mütevekkil olacakları bekliyordu...

Muhtıradan kısa bir müddet sonra tutuklamalar başladı. Solun liderliğine soyunanların birçoğu müstehak oldukları için, Müslümanlardan birçoğu da sırf denge için tutuklanmış ve gözaltına alınmışlardı...

...Allah bir zamanlar Cengiz, Hülagu ve Timurlenk'in eliyle hırpaladığı ve ikaz ettiği İslam alemini bugün de batılılar vasıtasıyla hırpalayıp ikaz etmektedir. Taaki Müslümanlar kendilerine gelsin ve ruh köklerine dönsünler. Devletler çapında görülen bu durum Türkiyede Müslüman cemaatlar arasında vardı. Dolayısıyla Müslümanlar böyle bir sarsıntıya, kendi iradeleriyle müstehak olmuşlardı. Fikir ve düşünceler çarpışıyor ve Müslüman cemaaatler her geçen gün birbirinden uzaklaşıyordu.

Meselenin bir de hususi olarak kendimizle alakalı yönü vardır. Gıybet İslamın en çok üzerinde durduğu hususlardan biridir. Kur'an gıybet etmeyi mümin kardeşinin etini çiğnemeye teşbih etmektedir. Durum böyle olmasına rağmen o devrede gıybet revaçtaydı. Herkes birbirinin arkasından hiç te yakışmayacak şeyler konuşabiliyordu.

Söz dinlememeye güzel bir de kılıf bulunmuştu: "Kardeş kardeşe peder olamaz, mürşit tavrını takınamaz" deniyor. Ve herkes kendi bildiğine hareket ediyordu. Bilhassa, tedbir ve dikkat konusunda söylenenleri hiç kimse dinlemiyordu. Hatta bazı kesimler, akıllarına yatmış olsa da sırf bana muhalefet olsun diye aksini söylüyor, aksini yapıyordu..."

ÇAĞDAŞ EĞITIM VAKFINA POLIS KOMPLOSU

Çağdaş Eğitim Vakfı ve Sivil Toplum Kuruluşları Birliği (STKB) "Hocanın okulları" adlı bir kitap yayınlayarak, Gülen cemaatının gençlerimiz üzerindeki oyunlarını deşifre ettiler.

Bu olayın gerek görsel gerekse yazılı medyada yer almasıyla birlikte, özellikle vakıf ve başkanı Gülseven Yaşer üzerinde baskılar oluşturulmaya başlanıyordu.

Vakıf yetkililerinin İçişleri Bakanlığına müracaatları ertesinde kendini Hayri Canöz olarak tanıtan ve Polis kimliğini göstererek kendilerine yardımcı olacağını söyle yen bir sivil memur vakfa geliyordu.

Bu sivil memur vakıf başkanıyla kendi yönlendirmeleri suretiyle yaptığı konuşmaları banda alarak, bunu 6 Mayıs 2002 tarihindeki Gülen davası öncesinde Işık TV'ye sızdırıyor, Işık TV yaptığı yayında polisi, Gülseven Yaşer'in arkadaşı olarak lanse etmek suretiyle, polisin konuşmaları üzerinden "Vakıf PKK'ya yardım ediyor" Gülen'in ceza almasını PKK'lılar istiyor gibi yalanlara ve iftiralara sarılıyorlardı. Ardından Kanal 7 ve Samanyolu gibi kanallarda bu TV kanalının yayınına atıfta bulunarak saldırıya geçiyorlardı.

Işık TV yetkilileri, Necip Hablemitoğlu'ndan Alman Vakıfları için demeç alıyor, daha sonra bu demeci yaptıkları komplo yayında kullanıyorlardı. Hablemitoğlu'nun "niye böyle yaptınız" sorusuna karşılık, "Doğru olmadı ama maksat hâsıl oldu" cevabını veriyorlardı.

Işık TV ve Gülenciler davayı çarpıtmak amacıyla MK adlı derginin yaptığı bir habere atıfta bulunuyorlardı. Atatürk'ün adım kullanan bu dergi, Gülen'in kasetleri basında yer alıp, Gülen'in maskesi düşmeye başlayınca, hemen kendisine destek olmak için bir haber hazırlıyorlar, sözde Apo ile avukatının telefon görüşmesini ele geçirdik diyerek, Gülen'in kasetlerini APO yanlılarının b asına sızdırdıkları iddiasında bulunuyorlardı.

Aynı derginin yazı işleri müdürü Cumhur Erdin, Gülen'e DGM'de dava açılınca ne menem bir Atatürkçü olduğunu kanıtlamak için Akit gazetesi tarafından çıkarılan Cuma dergisine bi koşu demeç verip *"Bu jakoben bir davranıştır. DGM'lerde dava açılarak bir yerlere varılamaz"* diyebiliyordu.

Vakıf yetkilileri TV'lerde görüntüleri yerine sadece sesi verilen şahsı sesinden tanıyor, ardından yapılan araştırma neticesinde polisin İstanbul Terörle Mücadele Şubesinde çalışan komiser Bayram Özbek olduğu ortaya çıkıyordu.

Bir Emniyet mensubu, Fetullah Gülen davasında gerek kamuoyunu gerekse mahkemeleri yanıltmak için Anayasal Nizamı yıkma arzusu her kesçe bilinen Fetullahçıların adına casusluk ve

provokatörlük çalışmasında bulunmuş, bunu görsel ve yazılı basında yayınlatma cüretini bile gösterebilmiştir.

Yine aynı şahıs Gülen davası öncesinde yani bir başka deyişle Işık TV'de kasetin yayınlandığı tarihte Ankara'ya gelerek bu davada aynı gün dinleneceğim dava da beni de yanıltmaya çalışmış, bana bir takım adresler vererek "buralar Işık evleri, bu evlere katıldığını söylersen tanıklığın daha etkili olur" diyebilmiştir.

Ancak, tanıklık yapılırken sadece gerçeklerin söyleneceği unutan kendisinin verdiği bilgileri kullanmamam sayesinde Gülen ve çevresi Nurcu yandaşları gibi amacına ulaşamamıştı.

Daha sonra bu şahsın verdiği adresleri incelediğim de, bu adreslerin randevu evleri olduğu ortaya çıkıyordu. Nurcular kendilerince çok iyi bir plan yapmış, benim bu adresleri kullanacağımı zannederek, ertesinde yayın organlarında "Ergün Poyraz, randevu evlerini, Işık evleri olarak söyledi" şeklinde manşetleri bile hazırlamışlardı. Ancak bu planları boşa çıkmıştı.

DGM'de görülen davada, daha önce hiçbir yerde yayınlanmamış, hiçbir istihbarat örgütünün de arşivlerinde yer almayan Fetullah Gülen'e ait, demokrasiyi yerden yere vuran konuşmaları, demokrasinin mutlaka yıkılacağını iddia eden vaazları, yine aynı tarikata ait yayınlanan kitaplarda Gülen'in ve tarikatının asıl amacının Hilafeti diriltip yerine şeriat devleti getirmeyi amaçlayan yayınları mahkemede deşifre etmemin ardından, mahkeme heyeti de bu ifadeler üzerine anılan konuşma ve kitapları buldurtmak için savcılığa yazı yazılmasına karar veriyordu.

Bu gelişmeler sonucunda telaşa kapılan bu Nurcular Provokatör polisin düzenlediği senaryonun ardından polisin ÇEV'de yaptığı bir aramada, Savcıya ait bir montaj kaseti ele geçiriyordu. Polis bir yığın kaset ve CD buluyor, tabi yanlarında kimse yokken, sonra yine aynı vakıfta arama sırasında bu görüntüler izlenirken tesadüf bu ya(!!!)savcı bir kadınla uygunsuz olarak görülüyordu.

Mahkeme safhasında Gülen'in maskesinin inmesini hazmedemeyen yandaşları insanlara iftira atarak, "Gülen'in ceza almasını PKK'lılar istiyor" şeklindeki yalanlarının yanında Savcı Nuh Mete Yüksel'i de montaj kasetlerle tehdit ederek, ileri gitmesi halinde daha kötü şeylerinde olacağını da pervasızca söyleyebiliyorlardı.

JANDARMA KOMUTANLIĞI'NIN RAPORU

Jandarma Genel Komutanlığı'nın Eylül 1999 tarihli; "Hizbullah Terör Örgütü ve Diğer İrticai Faaliyetler" adlı raporunda; Nurculuk başlığı altında, Fetullah Gülen grubu nurcular hakkında bilgiler veriyordu. Raporda: Şeriat esaslarına dayalı devlet kurma yolunda farklı yöntem izledikleri açıkça anlatılıyor, "Türkiye'de Silahlı Kuvvetler olmasaydı bugün hayalini kurdukları İslam devletini tesis etmiş olacaklardı." deniyordu... Raporda Fetullah'ın bilinmeyen birçok yönlerine de yer veriliyordu:

"Nurculuk Türkiye genelinde dokuz ayrı gurup halinde faaliyet yürüttükleri bilinen nurcu unsurlardan en önemlisi Fetullah Gülen gurubu nurculardır. Şeriat esaslarına dayalı bir devlet kurma yönündeki amaçlarını gerçekleştirmek için izledikleri yöntem itibarıyla diğer nurcu kesimlerle ve diğer taraftarlarla mukayese edildiğinde,

İslamiyet'i Türklük şuuru ile yorumlaması, Demokrasi kurallarına uygun yasal ve çağdaş yapılanmalarla faaliyet göstermesi, Medya imkânlarını en iyi şekilde kullanarak halka açılması. Her fırsatta bizzat liderleri vasıtasıyla devlet yanlısı olduklarını ifade etmeleri... Devlet yöneticileri ve halkın önemli bir kısmından kabul görmelerini sağlamıştır.

Gurubun yurt içi ve yurt dışı örgütlenmesinin, mali kaynaklarının, masum ve devlet yanlısı gibi gözüken faaliyetlerinin gerçekte şeriat devletini oluşturmak için gerekli olan kadroyu oluşturmaya yönelik bir strateji olduğu artık ortaya çıkmıştır.

I. Yurt içi faaliyetleri

1969 yılından itibaren faaliyet gösteren F. Gülen Gurubu, yurt içinde etkin bir örgütlenmeye ve geniş bir taraftar kitlesine sahiptir.

Nitekim; hali hazırda yurt sathında anılan guruba ait 200 Vakıf, 200 özel okul, 56'sı büyük 500 şirket, 460 dershane ve yaklaşık 500 öğrenci yurdu mevcuttur.

Ayrıca biri İngilizce yayınlanan 14 adet dergi, 300 bin tirajlı Zaman gazetesi, ulusal düzeyde yayın yapan 2 radyo ve uluslararası yayın yapan Samanyolu TV, gurubun en önemli ve etkili organlarıdır.

Gurubun faaliyetleri, tüm yurt sathında yaygın bir görünüm arz etmekle birlikte, Samsun- Adana ekseninin batısında kalan illerde ve

üniversite çevreleri ile Erzurum'da yoğunlaşmaktadır.

Uluslararası boyut kazanan faaliyetlerinin finansmanını düzenli hale getirmek maksadıyla; büyük ölçekli sigorta ve finans kurumu olan Işık sigorta ve Asya finans kurumunu faaliyete geçirmişlerdir.

Hedefledikleri noktaya büyük oranda ulaştıklarını iddia eden gurup, son zamanlarda organize bir şekilde yurt dışı faaliyetlere yönelmiştir.

II. Yurt dışı faaliyetleri,

1992 yılında eğitim başta olmak üzere ticari işletmelerle başlattığı yurt dışı açılımında K. Afrika'dan Rusya Federasyonuna, Uzakdoğu'dan ABD'ye yayılan bir genişleme söz konusudur.

Bu kapsamda hali hazırda 54 Ülke (Fas, Senegal, Sudan, Nijerya, Yemen, Kenya, Uganda, Pakistan Hindistan, Bangladeş, Kazakistan, Türkmenistan, Özbekistan, Kırgızistan, Azerbaycan, Nahcivan, Tataristan, Tacikistan, Gürcistan, Çeçenistan, Dağıstan, Afganistan, Batı Rusya, Moğolistan, Sibirya, Başkürdistan, Abhazya, Çerkezli, Almanya, İngiltere, Danimarka, Belçika, Hollanda, Arnavutluk, Bosna-Hersek, Makedonya, Romanya, Moldova, Japonya, Güney Kore, Kamboçya, Tayland, Tayvan, Filipinler, Singapur, Endonezya, Papua Yeni Gine, ABD, Avusturya) da 6 üniversite-yüksekokul, 250 lise, 2 ilkokul, 8 dil ve bilgisayar merkezi, 6 üniversiteye hazırlık kursu ile 21 öğrenci yurdu olmak üzere toplam 293 eğitim kuruluşunu faaliyete geçirmiştir.

Açılmış olan bu tesislerde Türkçe ve İngilizce dersler ağırlıklı olmak üzere 40 bin öğrenci, 3 bini yabancı olmak üzere toplam 7 bin idareci ve öğretmen nezaretinde eğitim görmektedir.

Modern ders araç-gereç imkânlarına sahip bu okullara yurt dışında büyük rağbet olup, öğrenciler sınavla seçilmektedir.

Öğretmenlerin maaşları 600-1500 dolar arasında değişmektedir. Türk öğretmenlerin maaşları, Türk işadamları, yabancı öğretmenlerin maaşları mensup olduğu ülke tarafından ödenmektedir.

III. F. Gülen Gurubunun Faaliyetlerinin Analizi

Günümüzde yasal zemin ve devlet politikaları ile uyum içinde gerçekleşen faaliyetleri, yatırımları, örgütlenme biçimi, finans

imkânları ve yurt dışı açılımları irdelendiğinde, devlet benzeri bir yapılanma içinde oldukları görülmektedir.

Devlet kontrolünün yetersiz kaldığı, laik ve sivil toplum kuruluşlarının da yeterince ilgilenmediği başta eğitim olmak üzere birçok alanda ön plana çıkmakta, kontrolü altındaki kuruluşların fonksiyonlarını, siyasi nüfuz ve kamu kurum kuruluşlarındaki sempatizanları ile Türkiye'nin siyasi konjonktürüne göre düzenleyebilmededir.

Nitekim; F. Gülen gurubunun, Refah ve sonrasında Fazilet Partilerine şimdiye kadar destek vermemesinin esas nedeni de bu stratejiden kaynaklanmaktadır. Çünkü; gurup, bu partiler yerine daha fazla imkâna sahip olan iktidar partilerini desteklemek suretiyle, cemaatin gelişmesine imkân tanıma yönünde rasyonel bir tercih kullanmaktadır.

Grubun kontrolünde bulunan özel eğitim kuruluşları da 8 yıllık kesintisiz zorunlu eğitim yasasından önemli ölçüde kazançlı çıkmışlardır. Cemaatin sahip olduğu orta öğretim veren özel okullarına, ilkokul bölümü eklenmek suretiyle, sisteme entegre olmaları sağlanmıştır.

Ayrıca İHL'nin kontrol altına alınmasından sonra gurubun kontrolündeki bu okullar, irticai kesim tarafından rağbet edilen eğitim kurumları haline dönüşmüştür. Zaman içersinde söz konusu okulların birer illegal İHL'lerine dönüşebilecekleri kuvvetle muhtemeldir.

Cemaatin kamuoyunda adının duyulmasında önemli bir faktör olan yurt dışındaki okullarının, Türk Cumhuriyetleri, Balkan ve Ortadoğu ülkeleri dışında, ABD ve İngiliz vatandaşlarının önemli bir kesiminin yaşadığı Uzakdoğu ve Afrika ülkelerinde de açılmaları Türkiye'deki İslami çevreler içerisinde kendilerine muhatap arayan bu iki ülkenin Gülen gurubu ile ilişki içersinde olduğu kanaati uyandırmaktadır.

Bu nedenle; Fetullah Gülen'in Ortodoks Fener Rum Patriği Bartholemeos ve Katolik dini lideri Papa II. Paul ile görüşerek, batılı güçlerin kendisine verdiği desteğe karşılık verdiği değerlendirilmektedir.

Kendilerinin bir tarikat olmadığını iddia eden cemaat lideri, resmi dini sıfatı bulunan papa ve patrik ile görüşerek; kendisine

Diyanet İşleri Başkanı'na alternatif bir konum yaratmak istemesi açısından dikkat çekicidir.

Gurubu genel olarak tanıdıktan sonra şimdi de 1988-1993 yılları arasında grup içersinde faaliyet gösteren bir şakirt'in yani nur öğrencisinin ağzından Fetullah cemaatini tanıyalım;

(AA) F. Gülen'in Cemaata Tanıtımı:

Kişisel hayatı, kendi anlattığı şekliyle cemaat, ev ve yurtlarda; teyp ve video kasetlerinden öğretilir ve okutulur.

İnsan ötesi bir yaratık olarak tanıtılır.

İnsan ötesi bir yaratığın her dediğine sizde inanırsınız. Çünkü siz kirlisiniz, günaha batmışsınız, ama O yani lider, sizin çok üstünüzde sizin ulaşamayacağınız bir noktadadır. Size ötelerden haber getiren bir insandır.

Cemaatın ana liderinin peygamber, fikri liderinin Said-i Nursi ve görünürdeki liderinin de Fetullah Gülen olduğu empoze edilir.

(BB) Cemaat üyelerini birbirine bağlayan temel öğeler:

Teşkilatı ayakta tutan üste itaat, üstün dediklerini sorgulamadan yapmaktır.

Ayrıca cemaat üyelerini bir arada tutan diğer unsur da histir. Duygusal birliktelik cemaatı birleştiren bir yapışkan gibidir.

Lidere rabıta, yani tam bağlılık çok önemlidir ve ana unsurlardan birini teşkil eder. Lider kavramı cemaatin birlikteliği ve devamı için çok önemlidir.

(CC) Cemaatin görevleri, nihai hedefi

Unutmamalı ki F. Gülen'in nihai hedefi ve rüyası, Türkiye liderliğinde İslam Birliği ve tanrının sözünü topluma egemen olmasını sağlamaktır.

Şifre, kendisinin ifadesi ile üç kademelidir. İman, hayat, iktidar. Said Nursi onlara göre imani dirilmeyi sağlamıştır, içinde bulunulan safa ise imanı hay ata geçirme ve yaşama safhasıdır. "Altın Nesil" de iktidarı sağlayacaktır.

Cemaatin tüm çabası Türkiye'deki siyasal ve ekonomik güç dengesinde söz sahibi olmak ve ranta ortaklıktır.

İnsanlara yaklaşılırken "Liberal İslam" anlayışı ile hareket edilmekte ve İslam'ın siyasal yüzünü göstermekten çok tüm insanları kucaklayan bir hoşgörü felsefesi olduğu lanse edilmektedir.

Üniversiteleri hedef alan çalışmalarında cemaatin herhangi bir şekilde Türkiye'de laik demokratik düzeni bozmaya yönelik bir maksadının olmadığı bilakis Türk insanını eğitime hamlesi olduğu tezi işlenir.

Bu maksatla Türk Cumhuriyetlerinde açtıkları okulların ve orada yetişen çocukların Türk kültürünü nasıl öğrendikleri konusunda hazırladıkları video kasetler kullanılır. Bu okullardaki gençlere rehberlik faaliyetleri adı altında cemaat öğretisinin verildiğinden hiç bahsedilmez.

(DD) Örgütlenme ve Cemaate adam kazandırma esasları:

Cemaat tek tip insan yetiştirme gayreti içindedir. Gerçi 1990'larda tahminlerin ötesinde büyüdüğü için bu amaç biraz sekteye uğramıştır.

Hedef kitle; ortaokulun son sınıfındaki ve liselerdeki öğrencilerdir. Çünkü bir gencin en cahil olmakla beraber en idealist olduğu devir bu çağdır.

Çocuğun aile durumu ve kişisel durumuna göre aylarca dinle ilgili hiçbir şey söylenmeyebilir. Yapılan şey bu gençlere bir abi gibi davranmak, ona derslerinde yardımcı olmak ve geleceğe ait planlarda yol göstermektir. Uygun ortam oluştuğunda cemaatin öğretisi verilmeye başlanır.

Genç, evinde ne kadar sorunluysa başarı oranı o kadar yüksektir.

İlk hedef büyümedir. Bunun da yolu okulların etrafında örgütlenmeden geçer.

Büyümenin iki yolu vardır; Okuyan gençler ve Esnaflar.

Gençler, cemaatin insan kaynağını, esnaflar ise lojistik ve para kaynağım oluşturur. F. Gülen'e göre cemaatin lokomotifi Anadolu insanı ve himmetidir. Hiçbir dış katkı yoktur.

Belli bir zamana kadar cemaatin ana hedefi "eğitim" olduğu için hep öğretmen yetiştirmeye çalışmışlardır. Cemaat büyüdükçe bu ihtiyaç yerini diğerlerine bırakmış, bugün sanatçısından mühendisine kadar toplumun her kesimini yetiştirme gayreti içindedirler. Ama ağırlık halen eğitim ve öğretmenler üzerinedir. Çünkü gençlerle buluşan tek meslek gurubu öğretmenliktir.

Harp okullarına ve askeri liselere sokulacak çocuklar gizlilik içersinde eğitilir. Bu çocuklar özel evlere giderler. Cemaat içindeki sorumlular dışında insanlar bu evlerin ne yaptığını bilmezler. Çünkü Cemaatin örgütlenemediği tek kurum askeriyedir. Son olarak İzmir Maltepe Askeri Lisesinden 3, Balıkesir astsubay okulundan 2 öğrencinin Işık evlerinde Nur eğitimi aldıkları, okulda dikkat çekmemek için abdest yerine teyemmüm etmeleri, namazı gözle kılmaları, oruç tutmamaları, konusunda talimat aldıkları okul bitene kadar kendilerinden bir şey beklenmediği tespit edilmiştir.

Eğitim, Hukuk ve Siyasal bilgiler fakültelerindeki teşkilatlanmaları çok üst düzeydedir.

Üniversiteye hazırlanan gençlerin kendi dershanelerine gitmelerini sağlamaya çalışırlar. Üniversiteye hazırlık dershaneleri en verimli çalışan organlardır. Buralara büyük insan kaynağı ve parasal destek yapılmıştır, İstanbul'da Fem dershaneler, İzmir'deki Akyazılı bunlara birer örnektir.

Dershane binaları çok fonksiyonludur. Buralarda örgüt toplantıları da yapılır. Ayrıca, F. Gülen'in ikamet ettiği yerlerden biri de Altunizade Fem Dershanesidir. Burada kendisine tahsisli bir oda vardır.

Ev ile hazırlık dershanesi ilişkisi çok önemlidir.

Cemaatın 90'lı yıllarda çok güç kazanmış diğer önemli bir organı da öğretim kurumlarıdır. Okullar yatılı olduklarından öğrencilere çok daha etkili olmaktadır.

Bu okul ve dershanelerdeki eğitim seviyesi, diğer okul ve dershanelerden daha yüksektir. Çünkü kadrolarında işi para için değil inandıkları için yapan birçok gönüllü vardır.

Özellikle Fen liselerindeki örgütlenme çok önemlidir. En zeki çocukları yetiştiren bu okullar, cemaat için çok uygun bir genişleme sahası oluşturur. Çocukların lise çağında hafta sonları gördükleri ilgi ve sıcak ev yemekleri bu çocukları cemaat elemanı yapmak için yeterlidir.

Bahsedilen evlerin dışında üniversite öğrencilerine hitap eden evler de vardır. Bunlar üniversitelerde yeni başlayan insanlara hizmet verir. Bu evlerin ilk amacı, cemaatin aktif elemanları yerine

“sempatizanlarını” yaratmaktır. Çünkü Fethullahçılar bu cemaatin belli bir zaman sonra “cemiyet-toplum” olacağını hesaplarlar.

Işık evlerine arada bir, daha üst seviyeden “abi”ler gelir ve cemaatin son durumu hakkında olsun, teşvik edici yüreklendirici konuşmalarda bulunurlar. Monotonluğu yok etmek ve her cemaat elemanının yukarıyla olan temasını kuvvetlendirmek için bu önemlidir.

(EE) Empoze edilen fikir ve düşünceler:

Fettullah Gülen’i ve cemaati tanıtan kasetlerde ve verilen vaazlarda sık sık yinelenen temalar kısaca şunlardır.

Türk insanı son yüzyılda İslamın özünden uzaklaşarak materyal ve ruhsal bağlamda geride kalmıştır. Tanrı inancından uzaklaşmak bu dünyada mutsuzluk ve tatminsizliği, öteki dünyada ise cehennem hayatını getirir. Türk insanını bu hatadan kurtarmak görevi ise yeryüzünde bu cemaatin omuzlarına Tanrı tarafından verilmiştir.

Harcadığınız her nefeste İslam dinine uygun yaşamalısınız.

Fen ilimlerini ve teknolojiyi öğrenmek gerekir. Ama bunun da amacı gelişme değil, tanrıya daha çok yaklaşmaktır.

Yaşamın amacı, dolaylı veya dolaysız tanrıya hizmettir.

Cemaatin dışında bir hayat cehennemdir. Ve cemaatten çıkanda bir daha iflah olamaz ve cehennemliktir.

(FF) cemaatte hiyerarşik yapı

Cemaatin muazzam bir hiyerarşik yapısı vardır ve Türkiye’de askerden sonra en iyi teşkilatlanmış örgüttür.

1990’lara kadar ana cemaat birimi onların “dershane” veya “Işıkevleri” dediği, öğrencilerin ve onların “abi”lerinin kaldığı evlerdir. Cemaatin “iyi” elemanları hep buralarda yetişmektedir.

Her “dershane” ve “ev” bir bölgeye bağlıdır.

Her ev hacmine göre 5-6 kişiden oluşur ve evlere kimlerin dağıtılacağı “Bölge imamları” tarafından belirlenir.

Ayrıca her evin bölge imamları tarafından tayin edilmiş bir imamı vardır. Ev imamları genellikle yaşça daha kıdemli insanlardır.

Evlerde hayat özetle şöyledir:

Evin birincil amacı “adam kazanmak” ve yeni kazanılan insanlara cemaat öğretisini empoze etmektir. Bu fonksiyonu yitiren evlerin kadrosu dağıtılır.

İkincil amaç, evde kalanların kendilerini cemaat öğretisi paralelinde devamlı yetiştirmeleri,

Üçüncül amaç ta barınacak bir yer tedarik etmektir. Evin her türlü ihtiyacı cemaat tarafından karşılanır.

Her evin sorumlu olduğu özel bir misyonu vardır.

Ev sakinlerinin hizmet dışı sokakta dolaşması tasvip edilmez. Çünkü sokak günahlarla doludur.

(GG) hedef kurum ve kuruluşlar

F. Gülen'e göre askeriye, mülkiye - hukuk ve eğitim teşkilatlanması gereken ilk üç kurumdur.

Üst düzey bürokratlarla sıkı ilişkiler kurmak, içişleri ve polis teşkilatına sızmak cemaatin vizyonu içindedir.

Spor dünyasını bile ihmal etmeyen cemaat, özellikle Galatasaray Futbol Kulübündeki aktiviteleri ile biliniyor. Bu küçük örnek cemaatin politika belirleyicilerinin vizyonlarının genişliği ve hedeflerinin derinliğini göstermektedir.

Boğaziçi, ODTÜ, ve Bilkent gibi üniversitelerde örgütün fakülte düzeyinde yapılanması kuvvetli değildir. Fakat bu üniversitelerde asistan veya doktora çalışması yapan cemaat mensupları mevcuttur.

YÖK ve MEB'in 5-6 sene önce başlattığı proje ile yeni üniversitelerin kadro ihtiyacını karşılamak için yurt dışına binlerce öğrenci gönderilmiştir. Bir öğrencinin devlete maliyeti senede 40.000 Amerikan dolarıdır. Her fırsatı değerlendirmekte usta olan cemaat bu fırsatı da çok iyi kullanmıştır. Yurt dışına gönderilen bu öğrencilerin çoğunluğu bu cemaate mensuptur.

Özel Üniversiteler bazında Fatih Üniversitesi onlarındır.

(HH) Gelir kaynakları ve sermaye gelişimi

Esnaflar üzerindeki örgütlenme özellikle 90'larda artmıştır. Şu anda muazzam bir finansal güçleri vardır. 50 milyar dolara ulaşan İslami sermayenin % 50'sinin F. Gülen cemaatinin destekleyicilerine ait olduğu değerlendirilmektedir.

İlk zamanlarda esnaf teşkilatlandırılmamıştı. Bunların fonksiyonu cemaate parasal ve lojistik destek vermekti. Para toplama olayına "himmet" denir ve en büyük yardım da Ramazan ayında toplanır. Cemaatin üst bir elemanı gelir, duygusal bir

konuşma yapar ve insanlar bir sonraki ramazan ayına kadar verilmek üzere para veya mal taahhüt ederler.

Yeni bir strateji ile esnaf bir- araya getirilmiş ve 1996 yılında İstanbul'da İŞHAD (İş hayatı dayanışma derneği) oluşturulmuştur. Bu dernek ile esnafın eğitimi ve bir araya gelmesi sağlanmıştır.

Türk Cumhuriyetlerinin iş potansiyelinde en büyük pay onlarındır.

Anadolu Kaplanları denilen yerli girişimcilerin önemli bir kısmı Fethullahçıların destekler. Aralarında güçlü bir iş ortaklığı ve bilgi transferi vardır. Bu dayanışma dış ticarete de yansımıştır.

II. İbadet

Evlerde namazlardan sonra sürekli ya Nur Risaleleri ile Fetullah Gülen'in kaleme aldığı kitaplar okunur ya da kasetler dinlenir veya izlenir. Sabah, akşam, yatsı namazları bunun için en uygun vakitlerdir.

(JJ) Basın ve yayın faaliyetleri

Medyanın öneminin farkında olan cemaat, bu konu da hem basın yayın elemanı yetişmesini teşvik etmekte, hem de finansman sağlamaktadır.

Zaman Gazetesi, Samanyolu TV, Sızıntı, Yeni Ümit dergileri gibi 14 dergi, 25 Radyo bu konudaki teşebbüslerindendir.

(KK) Cemaatin Geleceği

Fetullah Gülen ve üst düzey elemanlarının cemaatin geleceği konusundaki niyetlerini ve beyanatlarını hiçbir yerde bulamazsınız.

Bazı müesseselerde rantı paylaşamama yüzünden kavgalar başlamıştır. Cemaatin içinde üst düzeyde bile birbirinden nefret eden, birbirinin kuyusunu kazmaya çalışan insanlar mevcuttur.

Siviller, Fethullahçıların sahip oldukları gerek siyasi gerekse finansal potansiyelinden dolayı, radikal İslamın alternatifi ve ılımlı İslam'ın temsilcisi olarak himaye etmektedirler.

Türkiye'de silahlı kuvvetler olmasaydı, bugün hayalini kurdukları İslam devletini tesis etmiş olacaklardı. Şu anda Türkiye'de Fetullahçılarla askerler arasında gizli bir satranç oynanmaktadır. Cemaatin askere bakışı bellidir. Askerliği her fırsatta övdükleri halde büyümeleri için önünde tek engelin de askerlik kurumu olduğunun farkındadırlar.

Yakın geçmişte Refah Partisi ve yandaşlarının uğradığı akıbetten ders alarak radikal davranmanın ne zararlar getirdiğini görmüş ve "hoşgörü" felsefe ve politikasını cemaatin amblemi olarak lanse etmişlerdir. Analiz ve araştırmadan uzak Türk halkı ve küçük burjuvazisi bu maskeye hemen inanmış ve çabuk verilmiş kararlarla "ılıman İslam" olarak gördükleri örgütü desteklemişlerdir. Ama örgütün diğer bütün dinci örgütlerden daha akıllı olduğunun ve kritik güce ulaşana kadar bu "hoşgörü" maskesini taktığının farkında değildir."

AMERIKAN PASAPORTLU ÖĞRETMENLER

Amerikan istihbarat Servisi CIA'nın Fetullah'ın cemaatına bağlı okullarda öğretmenlik yapan yaklaşık üç bin ABD'li öğretmene yalnızca devlet görevlilerine verilen diplomatik pasaporta eşdeğerde resmi pasaport verdiği ortaya çıkıyordu.

Fetullah'ın cemaatına bağlı okullarda çalışan üç bin ABD'li öğretmende, yalnızca devlet görevlilerine verilen ABD resmi pasaportu bulunuyor. Çoğunluğu Türk Cumhuriyetlerinde faaliyet gösteren okullardaki ABD'li öğretmenler, İngilizce adıyla, "Offical Passeport"a sahiptirler. Amerikan Eğitim Bakanlığı personeli olmayan Amerikalı öğretmenlerin normal olarak turist pasaportu sahibi olmaları gerekiyor. Buna rağmen Amerikan devleti, Fetullah Gülen'in Nur cemaatına bağlı okullarında çalışanları resmi görevli sayıyor. Bu sebeple diplomatik pasaportla eş değerde resmi pasaport veriyor. Türkiye'deki karşılığı yeşil pasaport olan "Official Passeport" ABD'li öğretmenlere diplomatik dokunulmazlık sağlıyor.

Gülen ve Patrik

Dünyanın dört bir yanında okullar açarak nurcu düşünceyi yaymayı amaçlayan Fetullah Gülen, Yunanistan'da yaşayan Türkleri de tarikatına katmak için ilginç bir yöntem izledi. Heybeli Ada'daki Ruhban Okulu'nun yeniden açılması için, Fener Rum Patriği Bartholomeos ile dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz arasında aracılık yapmayı kabul eden Gülen'in asıl amacı, Batı Trakya'da kendi okullarını kurmaktı. "Yeni Hayat" dergisinde Bilge Orhunlu imzasıyla yayımlanan yazıda bu ilginç olay şöyle anlatılıyordu:

“Fener Rum Patriği Bartholomeos, 1996 yılında sürekli olarak, Heybeliada Ruhban Okulu’nun tekrar açılması meselesini gündeme getirmeye çalışmıştır.

Heybeliada Ruhban Okulu, veya diğer adlarıyla; Heybeliada Papaz Okulu veya Heybeliada Rum Papazı Okulu, Osmanlı’nın çok hukukluluğa dayalı dinsel özerklik düzeni içerisinde Fener Rum Patrikhanesi tarafından kurulmuştur. Okul, Patrikliğin kendisine tahsis edilen ödeneği ile yaşatılmıştır. Açık olduğu süre içerisinde de Patrikhane’nin Dini Meclis’ine, yani kendi adıyla “Sinod Meclisi” ne bağlı olmuştur. Heybeliada Ruhban Okulu, Amerikan Robert Koleji’nin yüksek kısmının Boğaziçi Üniversitesi adıyla devletleştirilerek devlet okulu haline getirilmesine ilişkin kararla birlikte 1971 yılında kapatılmıştır. Öte yandan okul esasında Türkiye’deki Rum azınlığın ihtiyacını karşılamak yerine, Patrikliğin kendi adına adam yetiştirme yuvası olmuştur. Okula alınanların milliyetlerine bakacak olursak, mesela, 1950 yılından kapanış tarihi olan 1971 yılına kadar okul, 38 TC. yurttaşı Rum, 162 Yunan, 8 İngiliz, 2 Ugandalı, 1 Fransız, 8 Habeşistanlı, 2 Suriyeli, 1 ABD’li, 1 İtalyan, 3 Lübnan’lı olmak üzere toplam 226 mezun vermiştir. Dolayısıyla Heybeliada Ruhban Okulu, bir azınlık okulu olmaktan çıkmış. Patrikliğin milletlerarası eğitim yeri haline gelmiştir. İşte Fener Rum Patrikliği, ısrarla bu okulun tekrar açılmasını istemekte ve her fırsatta da bu isteğini dile getirmektedir.

Mesela, Mesut Yılmaz’ın 1996 yılının Nisan ayı başlarında Yunanistan’a önerdiği barış ve diyalog ilişkisi ile ilgili olarak Patrik Bartholomeos, basına açıklama yaparken, hemen okul meselesini de o arada belirtmiştir. Patrik, ayrıca, Yılmaz ile Ankara’da görüştüğünde, Başbakan Yılmaz’ın, patrikhanenin meseleleriyle ilgilendiğini ve mevcut yasalar çerçevesinde çözüm vaadinde bulunduğu nu açıklayarak, okul hakkında da;

“Fener için en önemli sorunun, Heybeliada Ruhban Okulu’nun yeniden öğrenime açılması olduğunu” söylemiştir.

O günlerde, Fetullah Gülen ile de görüşmüş olan Patrik, gazetecilerin aynı açıklama sırasında bu görüşmeyi de sormaları üzerine, dinler arası hoşgörünün önemini vurgulayarak Gülen ile görüşmesinin bu anlamda güzel mesajlar verdiğini belirtmiş ve

Fetullah Gülen'i de; "Çok önemli şahsiyet, görüşleri ve faaliyetleri ile önder bir din adamı" olarak tanımlamıştır!

Peki, patriğin Gülen hakkındaki bu yorumu ve tanımı neye dayanmaktadır. Ya da diğer bir değişle, bu övgünün "sebeb-i hikmet"i nedir?..

Bunun da cevabını yine patrikten öğrenmekteyiz!.. Şöyle ki, Fener Patriği, resmi konuğu olarak İstanbul'da bulunan Ermeni Baş Patriği 1. Karekin Gatoğigos'a özel bir yatla adaları gezdirirken, gazetecilere bazı açıklamalar yapar. İşte, Gülen'e olan muhabbetinin sebebini de dolaylı olarak o sırada dile getirir. Fener Patriği, Ermeni Başpatriği'ne Heybeliada Ruhban Okulu (Ayatriada Kilisesi) ile Kınalıada'daki Metamorfosis Rum Kilisesi'ni gezdirir. Tabii bu arada adadaki Ermeniler Patriğe büyük bir ilgi gösterirler. İki patriğin buluşması ile ilgili olarak, Ermeni Baş patriği, gazetecilere:

"Ziyaretim, son asırların en büyük olayıdır." der. Fener Rum Patriği Bartholomeos ise, gazetecilerin, Fetullah Gülen ile yapmış olduğu görüşmeye tekrar değinerek bu görüşmede okulun açılmasının gündeme gelip gelmediğini sormaları üzerine şöyle cevap verir:

"Bundan söz ettik. Gülen, biliyorsunuz dini okullar açılması hususunda büyük çaba gösteriyor."

Gazetecilerin, bu defa "Bu konuda ısrarcı oldunuz mu?" sorusunu yöneltmeleri üzerine de Fener Patriği:

"Israrımız olamaz, ricamız olabilir." şeklinde bir cevap verir.

Fener Patriği, Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması için, Mesut Yılmaz ile yaptığı görüşmeden ayrı olarak bu konuda destek sağlayabilmek için Fetullah Gülen ile de görüşmüştür. Tabii Patrik, bu meseleyi Gülen'in sadece kendi halinde bir din adamı olmasından dolayı değil, iktidarı belli bir ölçüde etkileyebilmek için, onunla görüşmüştür. Nitekim, bu konuda ricada bulunduğunu da açıkça söylemiştir. İşin açığı, Fetullah Gülen de bu okulun açılmasına taraftardır. Fakat bu destek sadece bir din hoşgörüsü sebebiyle değil, bu okula karşılık Yunanistan'daki Türkler için de kendisinin orada okul açabilmesi niyetiyledir!.. Yani, Türk Cumhuriyetleri'nin yanısıra Yunanistan'daki Türkler de aynı pota içinde eritilmek istenmektedir. Bu da nurculuk ve İngilizce eğitimdir!.. Yoksa, Batı

Trakya Türklüğünün lideri Dr. Sadık Ahmet in ölümü üzerine, ağzından iki kelime çıkmayan Fetullah Gülen, oradaki Türkleri sırf Türklük aşkına düşünmemektedir!..

Nitekim, onun bu davasını, basındaki propagandacılarından Şahin Alpay da şu şekilde ifade etmektedir:

“Gülen, kuşku yok ki, Nur Hareketi’nin Said Nursi’den sonraki en önemli temsilcisi. Said Nursi’nin öğretisi doğrultusunda, İslam’ın özgürlük ve bilim alanında sağlanan ilerlemelerle uyumlu bir yorumunu geliştiriyor.”

Keza, Kürt Said doğrultusunu, Gülen’in kendisi de aşağıda ayrıca ele alacağımız Ufuk Turu’nda defalarca ortaya koymaktadır. Dikkat edilecek olursa, Fetullah Gülen’in gündemde tutulmasını sağlayan ve onun propagandasını yapanlar, aynı zamanda siyasi ve kültürel yönlerden Kürt haklarını isteyenlerdir. Bu bilinçli kesim dışındakiler ise, ya maddi çıkar karşılığı ya da başka bir etnik sebeple Osmanlı özlemi çekerek konuşanlardır!.. “

HAHAMBAŞINDAN FETULLAH’A ZIYARET

İsrail’in Sefaret Hahambaşısı Eliyahu Bakşi Doron, Nur cemaatinin lideri Fetullah Gülen’i ziyaretinde Kudüs’e davet ediyordu. Gülen de bu davete en kısa zamanda icabet edeceğini söyledi. Gülen’le Doron bir süre yalnız görüştü. Gülen İsrail de okul açma konusunda;

“Devlet nezdinde diyalog var. Onlar bize biz onlara talebe gönderdik” dedi.

Fetullah Gülen, Rum Ortodoks Patriği ile de görüşmeler yapıyor, Yunanistan’da da okullar açıyordu. Resmi günlerin dışında hiçbir Türk yetkili ile görüşmeyen patrik ne hikmetse Fetullahla çok sıkı ilişkilere giriyordu. Tabi patriğin idealine Heybeliada Rum Ortodoks Okulunu faaliyete geçirmekti. Bunda da en çok güvendiği kişi ise Fetullah’tı.

Fetullah’ın cemaati PKK’nın burnunun dibinde Irak’ta okullar açıyor, Asya, Afrika, Amerika bırakmıyor hummalı faaliyetlere giriyor. Trilyonları bu uğurda harcıyordu. Fakat insanın aklının almadığı, tebeşire muhtaç birçok Türk okullarına bir kuruş bile yardım yapmıyorlardı.

FETULLAH GÜLEN VE PAPA

1998 yılının Şubat ayının sevgililer gününe denk düşen günlerde Fetullah Gülen ile Papa II. Jean Paul Vatikan'da buluştular. Bu buluşmayı ise CIA organize etti. Gülen'in basın önündeki itirafından da anlaşılacağı üzere ABD Ankara eski büyükelçisi Morton Abramowitz buluşmada başrolü oynadı. Fetullah Gülen 8 Şubat 1998 Pazar günü Vatikan'a hareketinden önce yaptığı açıklama da,

"Birkaç ay önce Abramowitz cenaplarının yardımıyla bu buluşma gerçekleşti" dedi.

ABD eski Savunma Bakan yardımcısı Richard Perle, FBI ve MOSSAD'ın paravan Yahudi örgütü Ayrımcılıkla Mücadele Birliği (And- Defamation league/ ADL) ve Moon tarikatı bu buluşmayı organize edenler arasındaydı.

Vatikan buluşmasının temelleri, Gülen'in sağlık(!) kontrolü gerekçesiyle bulunduğu New York'ta atıldı. Bu günlerde görüştüğü Amerikalılardan biri de, 1996 yılında CIA Başkanlığına aday gösterilen, Carnegie Vakfı Başkanı Morton Abramowitz idi.

Morton Abramowitz ile görüşmesinin ortak dostları Kasım Gülek vasıtasıyla tanışmasından sonra gerçekleştiğini açıklayan Gülen, Abramowitz ile:

"Toplum hadiselerinin sebepleri ve sonuçları hakkında konuştuk. Daha sonra teşekkür mektubu yazdı" diyordu.

Gülen, Abramowitz'e Ortadoğu ve Türkiye konusunda yazdığı kitap için yardım etme sözü verirken, Amerika'daki Siyonist lobisinin en güçlü kolu ADL Gülen'in bir kitabını İngilizce olarak Amerika'da yayınlama garantisi veriyordu.

Zamanın İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu'ya yakınlığı ile tanınan ADL Başkanı Abraham H. Foxman Zaman gazetesindeki açıklamasında kitap olayım şöyle anlatıyor: *"Kendisinden İslam'da hoşgörüyü anlatan bir kitap yazmasını rica ettik"*

Gülen'in, ABD yönetiminde ve BM 'de etkiye sahip Papa'nın sağ kolu kardinal John O'Connor ile Eylül 97'de New York'ta gerçekleşen görüşmesinde, Roma ziyaretinin tarihi kararlaştırıldı.

ADL'nin Türkiye'de MOSSAD'a yakın Yahudi çevrelerle yakın bağlantıları bulunuyor. ADL'nin ABD dışında, Avrupa'da özellikle Fransa ve İngiltere'de de birçok faaliyetleri bulunmaktadır.

ADL'nin kuruluş yılı 1913. Kurulduğu günden itibaren, yine aynı dönemde kurulan Amerikan iç istihbarat örgütü FBI ile yakın işbirliği içinde oldu. FBI; Edgar Hoover'in başkanlığı döneminde ADL'yi kanatları altına aldı ve geliştirdi.

Klu Klux Klan örgütü ADL kanalıyla finanse edildi. Dernek gibi örgütlenen ve otuza yakın şubesi bulunan ADL, görünüşte konferanslar düzenliyor, ödüller dağıtıyordu.

Ancak, ADL'nin gerçek kimliği 1992 yılında iki ajanının yakalanmasıyla belgelendi. Ajanlar, Tom Gerard ve Roy Bullock'ın evlerinde çıkan bilgiler ve ifadeler ADL'nin kirli ilişkilerini gün yüzüne çıkardı. New York'lu gazeteci, John Ross'un haberine göre; "ADL'nin MOSSAD, CIA, Güney Afrika ırkçı rejimi ve İngiliz istihbaratıyla bağlantıları ortaya serildi."

Yakalanan kimi üyelerinin istihbarat faaliyetleri yaptıkları ortaya çıktı. ADL ajanları, muhalif örgütler ve kişileri fişlediklerini itiraf ettiler. ADL ajanları bu faaliyetlerinde ilginç bir olayı da gerçekleştiriyorlar, FBI'ın istihbarat kayıtlarından yararlanıyorlardı.

Abramowitz'in yakın arkadaşı Perle bir Yahudi ve ADL yönetimiyle ilişki içinde. Uzun seneler Pentagon'un Türkiye sorumluluğunu yürüten Perle, bir süre önce Irak'ı bölme planlarını Washington Post'ta açıkça yazdı. Bosna'ya ilgili olarak ABD'de kurulan kriz merkezi ekibi içinde de yer alan Perle, Türkiye İran arasındaki savaş kışkırtıcılığında da baş roldeydi.

Fetullah Gülen'in hamiliğine soyunan ADL, Moon tarikatı ile de çok yakın ilişki içinde. Washington'daki iki büyük gazeteden biri olan Washington Times'in sahibi, Moon tarikatı. ADL ve Moon tarikatı bu gazete içinde birlikte çalışıyor. Gazete CIA'nın yayın organı olarak tanınıyor. 1981'de kurulan gazete, Reagan ve Bush'a olan yakınlığı ile biliniyor.

Moon Tarikatı, Kore'nin bölünmesinden hemen sonra kuruldu. Kurucusu, CIA'nın yan kuruluşları gibi çalışan, Kore İstihbarat Teşkilatı. Kore nüfusunun yüzde onunun Budizm'den Hıristiyanlığa geçişini organize edenlerden. Bu çalışmalar sonucu bugün Güney

Kore nüfusunda Hıristiyanların oranı yüzde 35'i buldu. Moon tarikatı CIA'nın dünya çapında kullandığı etkili bir kamuflaj aracı. 1980'li yıllarda tarikatın adı İrangate skandalına karıştı.

Moon tarikatının bir süre önce ölen Türkiye temsilcisi Kasım Gülek, Fetullah Gülen'in sağ koluydu.

KOBRA YUVASI

Fetullah Gülen, bir zamanlar temiz insanlarımızı saflarına çekebilmek amacıyla Vatikan hakkında esip savuruyor, onu bütün akan kanların sorumlusu ve "kobra yuvası" olarak tanımlıyordu:

"Bu güne kadar dünyanın dört bir yanında bütün vahşet tablolarının arkasında maalesef iştiyak vardır, misyoner teşkilatı vardır, Vatikan vardır. Kobra yuvası, Saraybosna'da akan kanın arkasında Vatikan vardır. Keşmir'de akan kanların arkasında Vatikan vardır."

Bir zamanlar "Kobra yuvası" olarak nitelediği Vatikan'ın kapısından ayrılmayan Fetullah Gülen, "Saraybosna'da, Keşmir'de akan kanların arkasında Vatikan vardır" şeklindeki sözlerini de yalayıp yutuyordu. Ya da; Vatikan'ın bu eylemleri karşısında büyük bir keyif alarak sonra da duracağı safını belirliyordu:

Fetullah Gülen, "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 1. Cildinde, "Batının çöküşü" başlığı altında; Amerika ve Avrupa'nın batıyı temsil ettiğini anlatıyordu. Fetullah Gülen, Batı'nın bizi hiçbir zaman sevip kabul etmediğini, bizi ezmek için her türlü entrikalar çevirdiğini, ülkemizde mezhep kışkırtıcılığı yaptığını, ülkemize misyonerler göndererek bizleri Hıristiyan yapmak amacıyla bir kısım insanları satın alacağını söylüyordu. Bu söylemler Fetullah Gülen'in hayatında nadir doğrulardan biriydi. Şimdi onun bu açıklamalarına bakalım:

"Oysaki, Batı bizi hiçbir zaman sevip kabullenmedi... O, güçlü olduğumuz zaman, tabasbus, riya ve entrikalarla, güçlendiği dönemlerde de bizi ezerek ve inleterek hep kendi hedeflerini takip etti. Tabii bu hedeflerin başında da İslam'ın sesini kesmek geliyordu...

Mezhep mülahazasıyla kıyam edenle onun tahrikiyle kıyam ediyordu. Irkçılık düşüncesiyle başkaldıranların arkasında o vardı. Defaatla ülkemizi dört bir yandan sarıp tehdit eden aynı dünya,

binlerce masum çocuğu, talihsiz genci, bedbaht ihtiyarı kendi topraklarında cellatlar gibi boğazlayanlarda aynı kanlı ellerdi. Evet, o elleri şeytanları bile ürkütecek cinayetleri alkışlayanlar. Onlardı Ermeniye çanak tutup, güney doğudaki eşkıyaya yeşil ışık yakanlar!"

Amerika ve Avrupa'nın temsil ettiğini söylediği batı için bu sözleri sarf eden Fetullah Gülen, yerin dibine batırdığı bu toplumun dini liderinin ayağına gitmek için yalvar yakar oluyor daha sonra bu hülyasına kavuşuyor, "sizin parçanız olmak için geldik" diyebiliyordu. Fetullah Parçası olduğu toplumu şöyle tanıtmaya devam ediyordu:

"Medeniyetin öncüsü olduğu iddiasını kimseye bırakmayan bu dost(!) dünya değil miydi ki, hemen her zaman bir kanlı kabus gibi başımıza dikildi ve bizi ezdi, ezdirdi!..

Batı, Müslüman Türk dünyasında bir kısım canavarların kanlı pençeleri ve onların amansız-imansız elleri altında parçalanan, didiklenen binlerce masumun hak, hürriyet ve emniyetleri için bugüne kadar müspet manada hiçbir şey yapmadığı gibi bir kerecik olsun, erkekçe haykırma mertliğini dahi göstermemiştir..."

Bu mertliği göstermeyen batının Müslümanlara karşı yapılan bu insanlık dışı hareketleri desteklediğini de ifade eden Gülen, batının ülkemize misyonerler göndererek insanlarımızı Hıristiyanlaştıracağını, ülkemizde satın alacağı insanları başımıza bela edeceğini sanki aynada görmüş gibi anlatıyordu:

"... Ülkemize misyonerler göndererek, Müslümanları Hıristiyanlaştırmaya çalışmayacağını, içimizden satın aldığı insanları başımıza musallat etmeyeceğini, hasılı, bu kin ve nefret dünyası, bütün o eski huylarından vazgeçip Hazreti Mesih'in yumuşaklık, müsamaha ve şefkat tavsiyelerine uyacağını beklemek apaçık bir gaflet ve aldanmışlıktır."

Batılılardan yumuşaklık, müsamaha ve şefkat beklemenin gaflet ve aldanmışlık olduğunu savunan Fetullah Gülen, bu sözlerini unutarak bakın halklar arası diyalogu bir de dinler arası diyalog maskesini takarak insanlarımızı bir defa daha yanıltıyordu. Gülen Diyaloga girdiği insanları tanıtmaya devam ediyordu, hem de oldukça iddialı sözlerle...

"Biz nasıl düşünürsek düşünelim, o, bir zaman haçlı orduları ve işgalci güçleriyle dilediğini yapıp- yaptırdığı gibi şimdi de, İÇİMİZDEN

KİRALADIĞI BİR KISIM YABANCILAŞMIŞ KİMSELERLE kendi hedefini takip etmektedir.”

Fetullah Gülen’in ve cemaatinin papalık misyonunun bir parçası olduğu ortaya çıkmadan önceki düşüncelerine devam edelim:

“Papa yine sahnede... (Zaman, 22 Nisan 1990).

“Vatikan ve İngiltere Tarsus’u ABD Patrikhaneyi Merkez yapmak istiyor”. (Zaman, 17Haziran, 1990)

“Patrikhane entrika peşinde... İstanbul’a gelen Yunana milletvekilleri hezeyan kustu: Patrikhane İstanbul’da mahpusmuş”. (Zaman, 18 Haziran, 1991)

“Hıristiyan teşkilatlarının Müslümanlara yönelik çalışmaları endişe ile takıp ediliyor, İslam Dünyası’nda Hıristiyanlık atağı”. (Zaman, 31 Ekim 1991)

“..Bizans Hayali:

“Bir yıl önce kararlaştırılan ve adım adım hayata geçirilen bu plana göre; 1- Ortodoks dinine mensup Sırp milletinin devleti olan Sırbistan kurulacak. 2- Hıristiyan halkların tarihlerinin, törenlerinin tanımaları için yoğun faaliyetler yapılacak. 3- Son olarak güçlü bir Ortodoks-Hıristiyan ittifakı ile başkentin İstanbul olacağı... Büyük Bizans İmparatorluğu kurulacak”. (Zaman, 11 Ekim 1991)

“PKK Hıristiyan işbirliği...” (Zaman, 25 Şubat 1992)

“Maddi vaatlerle diyalog kurdukları çocukların beyinlerini yıkamaya çalışıyorlar”. “İşte misyonerlerin merkezi”. (Zaman, 24 Temmuz 1992)

“Kiliseden sinsi tuzak, İslami değerlere saygılı görünerek Müslümanlara Hıristiyanlığı anlatacaklar...” (Zaman, 9 Haziran 1993)

“Patriğin cihan rüyası: Gazetemizin sempozyumu izlemesine yasak getiren Fener Rum Ortodoks Patriği Bartholomeos; “Rum Fener Patrikhanesi ekümeniktir dedi” (Zaman, 25 Eylül 1995)

“Çift başlı kartal bulunan Bizans bayrakları ile süslenen Patmos Adası’nda kutlamalarda, Patrik Bartholomeos, Sırp Ortodoksları temsilcisi Eirineos’a plaket verdi”. (Zaman, 27 Eylül 1995)

“Patrikhane Lozan’ı zorluyor. Bartholomeos ve beraberindeki 13 patrik Türnepa Yön. Kur. Başkanı Rahmi Koç’un verdiği yemeğe katıldı”. (Zaman, 22 Eylül 1995)

Bunlarda, Vatikan’ın bir parçası olma yolunda ve olduktan sonraki değişimlerin sonuçları:

“Vatikan’dan sıcak mesaj... (Zaman, 17 Nisan 1996) “Patrik Barthelomoes ve F. Gülen Hocaefendi toplumsal barışın önemini vurgulayan konuşmalar yaptılar”. (Zaman, 1 Ekim 1996) Medeniyetler arası diyalog için ilk adım; Fener Rum Patriği Barthelomoes konuşmasının ardından, F. Gülen’e bir hediye takdim etti”. (Zaman, 2 Ekim 1996)

“Vatikan’da uzlaşma zirvesi”. (Zaman, 9 Şubat 1998)

“F. Gülen Hocaefendi, İslam ve Hıristiyan dünyasını temsilen “Dinler-arası Diyalog” çerçevesinde Papa 2. Jean Paul ile yarım saat görüştü”. “Barthelomoes bol ürün bekliyoruz”. (Zaman, 10 Şubat 1998)

“Yunanistan’dan gelen 45 delegenin iştirak ettiği toplantıya Fener Rum Ortodoks Patriği Barthelomoes de katıldı. Patrikten hoşgörü mesajı”. (Zaman, 19 Şubat 1998)

“Ehl-i kitap iftarda. İftara Rum Ortodoks Patriği Barthelomoes’ un yanı sıra, Ermeni Ortodoks Patriği Mutafyan, İstanbul Musevi Hahambaşısı David Aseo... katıldı.” (Zaman, 24 Aralık 1998)

“F. Gülen in başlattığı diyalog çalışmaları sürüyor. Gülen önceki gün İstanbul’da Yahudi Örgütleri Başkaları Konferans Heyetini kabul etti”. (Zaman 10 Mart 1998).

“F. Gülen ile Papa görüşmesi önemli bir olaydır” (Zaman, 12 Nisan 1998)

“Zaman’a özel açılamalarda bulunan Protestan Kiliseleri Birliği İslam Dünyası ile İlişkiler Başkanı... (Zaman, 30 Kasım 1998)

“Harran’da Semavi Dinleri bir araya getirecek ilahiyat Okulu açılmasının, hoşgörü ve uzlaşmaya katkı sağlayacağı vurgulandı”. (Zaman, 15 Şubat 1998).

Gülen ve cemaatinde yukarıda ancak birkaç misalle açıklamaya çalıştığım büyük bir değişim süreci yaşandı. Değişim öncesi ne diyorlardı ve değişim sonrası ne demeye başladılar, her iki evreden de tarihleriyle beraber örnekler verdim. Bizim kadar, başkalarının da cevaplanmasını isteyeceği bu değişim sebebi şu ana kadar açıklanmadı. Açıklanmak şöyle dursun niye böyle değiştiniz diye kendilerine soru soranlar da “siz bizi kıskanıyorsunuz, bizi çekemiyorsunuz, yaptığımız çalışmalar sizi çatlatıyor”... şeklinde karşılık görüyorlardı.

Aslında Nurcuların kıblesi olan ve inanç kitapları da sayılan Kürt Said’in Risaleleri incelendiğinde görülecektir ki, Gülen Vatikan ve Batı’ya karşı çıkarken de “takiyye” yapmış, insanların bu kesime karşı olan hissiyatlarını kullanmış, zamanı gelince de etrafına topladığı kalabalıkları bu kerre de aynı kesime sempati duymaya çağırmıştır. Çünkü Nurculuğun mayasında vardır, Papa ve misyonerlerle işbirliği... Kürt Said’in, “Emirdağ Lahikası” adlı kitabının 139. sayfasında beraber aynı amaca doğru yürüdükleri Misyonerler ve Hıristiyan ruhanilere uyanlar gönderiyordu:

“Misyonerler ve Hıristiyan ruhanileri, hem nurcular, çok dikkat etmeleri elzemdir. Çünkü, herhalde Şimal cereyanı, İslam ve İsevi dininin hücumuna karşı kendini müdafaa etmek fikriyle, İslam ve misyonerlerin ittifaklarını bozmaya çalışacak.”

Gülen, Zaman gazetesince dağıtılan “Şüpheler ve çıkış yolları” adlı kitabındaki, *“Çünkü onlar, belli bir devreden sonra sapıtmış, delalete düşmüş ve kendi ufuklarım karartmışlardır”* diyerek, yıllarca lanetlediği ve daha sonra yalvar yakar olduğu Hıristiyanlığın lideri Papa’nın ayağına giderek, Papa’nın tebliğine muhatap olmuş, ondan ilk Hıristiyan misyoner ve İncil’deki beyanlarına göre, Hırsız, ikiyüzlü, sahtekâr Pavlus ile yine İncil’e göre Korkak Petrus’un kabartma

tablolarını almış ve onları bağrına basmış, kendisi Müslüman bir din adamının yapması gereken “tebliğ” görevini yapmamış-yapamamıştır. Ve sizin misyonunuzun bir parçası olmaya geldik, yani Papa’nın açıklamasıyla ülkemizin de Asya’nın Hıristiyanlaştırılmasının da bir parçası olmaya geldik demiştir.

Hıristiyanların kutsal kitapları *“Gökten bir melek dahi size İsa’dan başka bir kurt arıcı olduğunu söylerse lanet olsun ona” der.*

Gülen, bu lanete uğramaktan korktuğundan olacak bırakın Müslüman bir din adamının yapması mecburi olan “tebliğ” görevini yapmamış/ yapamamıştır.

FETULLAH’IN PAPA’YA ARZU-HALI

9 Şubat 1998 tarihinde papa ile görüşen Fetullah, “Pek muhterem Papa cenapları” diyerek başladığı konuşmasında, İslam’ın yanlış anlaşılan bir din olduğunu söyleyerek, bunda esas suçun Müslümanlarda olduğunu iddia ederek yüksek fikirlerini şöyle beyan eyledi:

“Pek muhterem Papa cenapları,

Üç büyük dinin doğum yeri olarak bilinen toprakların dünyayı daha iyi yaşanabilir bir mekân kılma yolundaki kutsal misyonumuzu tam manasıyla bilen Türk halkından size en içten selamları getirdik. Yoğun gündeminizde bize zaman ayırarak sizinle müşerref olmayı bahşettiğiniz için zatı alilerinize en derin kalbi teşekkürlerimizi sun arız.

Papa 6. Paul cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinler arası Diyalog için Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için size geldik.

İslam yanlış anlaşılan bir din olmuştur ve bunda en çok suçlanacak olan Müslümanlardır. Uygun bir yerdeki vakitli bir gayret bu yanlış anlamanın büyük oranda azalmasına katkı sağlayabilir. Müslüman dünyası, İslam’ın asırlarla ölçülen yanlış algılanmasını silip atacak bir diyalog imkânını bağrına basacaktır.

Beşeriyet çelişen görüşler ortaya koydukları gerekçesiyle, zaman zaman bilim adına dini, din adına da bilimi inkâr etmiştir. Bilginin tamamı Allah'a aittir ve din Allahtandır. O halde bu ikisi nasıl çelişebilir? İnsanlar arasında anlayışı ve hoşgörüyü artırmaya yönelik dinler arası diyaloga yönelik ortak gayretlerimiz çok iş görebilir.

Kendi memleketimizde şimdiye kadar çeşitli Hıristiyan mezheplerinin liderleriyle diyalog içinde olduk. Bu naçiz gayretlerin boşa çıkmadığını âcizane ifade etmek isteriz. Amacımız bu üç büyük dinin inananları arasında hoşgörü ve anlayış yoluyla bir kardeşlik tesis etmektir. Bizler bir araya gelmek suretiyle sözde medeniyetler çatışmasının gerçekleşmesini görmek isteyen yolunu şaşırmış ve şüpheci kimselere karşı dalga kıranlar gibi, isterseniz bariyerler gibi deyin, karşı durabiliriz.

Geçen yıl bazı ünlü uluslararası bilim adamlarının katıldığı medeniyetler arası barış ve diyalog konulu bir sempozyum düzenledik. Bu gayretin başarısından aldığımız teşvikle bu tür etkinlikleri tekrarlamak istiyoruz. Hali hazırda üç büyük dinin bağlıları arasındaki bağları güçlendirmeye yönelik olarak dinler arası diyalog kon usunda Vatikan'ın da temsil edileceğini ümit ettiğimiz bir konferans düzenleme sürecinde bulunuyoruz.

Yeni fikirlerimiz varmış iddiasında bulunmuyoruz. Yine MÜSAHAMANIZA SIĞINARAK, *bu misyonun hedeflerine yakından hizmet etmek için üstlenmek istediğimiz birkaç teklifte bulunmayı arzu ediyoruz. Hıristiyanlığın üçüncü bin yılına girişi münasebetiyle yapılacak olan kutlamalar vesilesiyle Ortadoğu'daki Antakya, Tarsus, Efes ve Kudüs gibi bazı kutsal yerlere müşterek ziyaretleri içeren birçok etkinlikler önermek istiyoruz. Bunu sayın cumhurbaşkanımız Demirel'in, cenaplarının ülkem izi ziyaretine ve mezkûr kutsal mekânları göstermeye davetini tekrarlamak için bir fırsat addediyoruz, Anadolu halkı size misafirperverliğini göstermeyi ve şevkle selamlamayı hararetle beklemektedir. Filistinli liderlerle diyalog kurmak suretiyle Kudüs'ü birlikte ziyaret etmemize davetiye çıkarabiliriz. Bu ziyaret bu mübarek şehri Hıristiyanlar, Yahudiler ve Müslümanların, hiçbir kısıtlama, hatta vize dahi olmaksızın serbestçe*

ziyaret edebileceği uluslararası bir bölge olarak ilan etme gayretlerine yönelik dev bir adım teşkil edebilir.

Üç büyük dinden liderlerin işbirliği ile, ilki Washington DC'de olmak üzere muhtelif dünya başkentlerinde bir konferanslar serisinin gerçekleştirilmesini teklif ediyoruz. İkinci serinin zamanı için Hz. İsa'nın doğumunun 2000. Yıl dönümü ideal olabilir.

Bir öğrenci değişim programı da çok faydalı olacaktır, inançlı genç insanların birlikte eğitim görmesi birbirlerine yakınlıklarını artıracaktır. Öğrenci değişim programı çerçevesinde üç büyük dinin babası olduğu ikrar edilen Hazreti İbrahim'in doğum yeri olarak bilinen Urfa şehrindeki Harran'da bir ilahiyat okulu kurulabilir. Bu, ya Harran Üniversitesi'ndeki programların genişletilmesi suretiyle ya da üç dinin ihtiyaçlarını da temin edecek şümullü bir müfredata sahip bağımsız bir üniversite şeklinde gerçekleştirilebilir.

Önerilen programlar aşırı büyük işler gibi algılanabilir; ama bunlar erişilmez değildir. Dünyada iki tip insan vardır. Bazıları kendini topluma adapte etmeye çalışır. Diğer bazıları ise topluma uymaktansa toplumu kendi değerlerine adapte etmek ister. Toplum bütün ilerlemeleri bu ikinci tip insanlara borçludur. Onları yarattığı için Rabb'e şükürler olsun.

M. Fethullah Gülen / Rabb'in aciz kulu 19 Şubat 1998"

DINLERARASI DIYALOG

Hıristiyan Misyonerlerin dört bir yanda cirit attığı ve alabildiğine Hıristiyanlık propagandası yapılan bir dünyada yaşamaya adeta mahkûm edilmişiz. 'Dinlerarası diyalog ve hoşgörü' sloganlarıyla dünyayı Hıristiyanlaştırma ve Batı'nın iyice kölesi haline sokma projesi adım adım uygulanmak istenmektedir. Papa II. John Paul'un 2000 yılına girerken yani 24 Aralık 1999 tarihinde yayınladığı mesajdan da bu gerçeği anlamak mümkündür.

"Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırdı. İkinci bir yılda Amerika ve Afrika Hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hıristiyanlaştıralım."

Yine; ilk defa 1962'de toplanan ve 2. Ve 3. oturumu 6 Ağustos 1964'de yapılan II. Vatikan Konsilinin bu iki oturumu arasında Papa VI. Paul'ün, temel konusu "Diyalog" olan "Ecclesiam Suam" isimli

genelgesinden sonra aynı çizgiyi takip eden papa II. John Paul'ün 1991 yılında ilan ettiği "Redemptoris Missio", "Kurtarıcı Misyon" isimli genelgesinde aynen şöyle deniyordu:

"Dinlerarası diyolog, Kilise'nin bütün insanları Kilise'ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır... Bu misyon aslında Mesih'i ve İncil'i bilmeyenlere ve diğer dinlere mensup olanlara yöneliktir. Tanrı, Mesih vasıtasıyla bütün insanları kendine çağırmakta, vahyinin ve sevgisinin mükemmelliğini onlarla paylaşmak istemektedir... Bu açıklamalar yapılırken, kurtuluşun Mesih'ten geldiği ve diyalogun evangelirasyon (misyon)dan ayrılmadığı gerçeği göz ardı edilmemiştir"

(John Paul II, Redemptoris Missio - Encyclical Letter of the Supreme Pontiff on the Permanent Validity of the Church's Missionary Mandate - Libreria Editrice Vaticana, Roma 1991).

1964 yılında 2. Vatikan Konsili esnasında Papa VI. Paul'ün talimatıyla kurulan 'Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası'nın 1973 yılında sekreterlik görevine getirilen Pietro Rossano, Sekreterya'nın yayın organı Bulletin'deki bir yazısında, yine aynı amaçtan kıl payı sapmadan şunu belirtiyordu:

"Diyalogdan söz ettiğimizde, açıktır ki bu faaliyeti, Kilise şartları çerçevesinde misyoner ve İncil'i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. Kilise'nin bütün faaliyetleri, üzerinde taşıdığı şeyleri yani Mesih'in sevgisini ve Mesih'in sözlerini nakletmeye yöneliktir. Bu sebeple diyalog, Kilise'nin İncil'i yayma amaçlı misyonunun çerçevesi içinde yer alır."

1984 yılından beri "Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası"nın başkanlığını yapan Kardinal Francis Arinze ise, geçmişten bugüne gelinen noktayı anlatırken; *"Papa VI. Paul'ün vizyonu gerçekleşmektedir. Çünkü dinlerarası diyalog, Kilise misyonunun normal bir parçası olarak görülmektedir"* diyordu.

(Francis A. Arinze, Prospects of Evangelization With Reference to the Areas of the Non-Christian Religions, Twenty Years After Vatikan II. Bulletin, 59/XX-2,1985,124).

Dinlerarası diyalogu şimdiki papanın açık ve net ifadeleriyle tekrar edersek Kilisenin hayallerindeki son merhaleyi bir kere daha görürüz:

“Dinler arası diyalog, Kilise’nin insanları Kilise’ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır.”

Diyalog maskesini II. Vatikan Konsili’nde ortaya atan ve faaliyete geçiren Papa VI. Paul’de diyalogun amacının bu olduğunu açıklamıştı. Yıllardır bilinen ve açıkça beyan edilen bu gerçeklerden sonra Papa’nın ayağına gidilerek “Pek Muhterem Papa Cenapları”na sunulan bir mektuptaki şu ifadelerin ne anlama geldiğini açıklama görevi, elbette ki öncelikle Gülen’e aittir:

“Papa VI. Paul cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog İçin Papalık Konseyi/ PCID misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için size geldik...”

Aydınlık Dergisi 2.4.2000 tarihinde dinler arası diyalog toplantılarının vazgeçilmez isimlerinden Prof. Dr Niyazi Öktem’e şu soruyu sorar:

“Dinlerarası Diyalog’un, Papa 6. *Paul ile Kasım Gülek dostluğundan, Papa 2. Paul ile Fetullah Gülen işbirliğine uzanması, Gülek’in Gülen için Pentagon’a referans vermesi, hepsinin ilişkisinin ortak paydası olarak “dinlerarası diyalog” un gözükmesi, tesadüf mü”*

Soruya verecek cevap bulamayan Öktem şu açıklama ile yetinir:

“İnsanların kafasında komplo teorisi olursa, öküzün altında buzağı ararlar”

Oysa Kasım Gülek ölmeden önce Amerikan patentli Moon tarikatının Türkiye temsilciliğini de yapmaktaydı. Bilindiği gibi aynı zamanda bir zamanlar CHP Genel Sekreterliği de yapan Kasım Gülek’in cenaze namazını da Fetullah Gülen kıldırmıştı.

“İbrahimî dinlerde buluşma”, “Üç büyük din” gibi teklif ve tanımlar; bugünkü Hıristiyanlık ve Yahudiliğin de, bugünkü İnciller ve Tevrat’ın da hak olduğu düşüncesini doğurarak, özellikle İslam’ın hayat bahşeden mesajından mahrum bırakılmış gençlerimizin Hıristiyanlığa meyletmesine sebep olabilmektedir. Zaten diyalogdan da murat budur, “papalık misyonunun bir parçası olmaya geldik” şeklindeki sözlerin altında yatan gerçek de budur.

Dinlerarası diyalogun mimarlarına göre diyalogun bir raconu da “Benim dinîm son dindir” inancından vazgeçmektir. Dense de, Papa diyalogdan amaçlarının ne olduğunu açık ve net olarak her fırsatta açıklıyordu. Papa Diyanet İşleri Başkanı M. Nuri Yılmaz ile görüşmesinin ardından 25 Haziran 2000 tarihinde San Pietro Kilisesi önünde Pazar günleri düzenlenen ayinde hedeflerini bir kere daha ilan ediyordu:

“Kilise ile diğer dinler arasındaki diyaloga evet. Ama aynı zamanda tek kurtarıcının İsa olduğunu ilan etmek gerekiyor”

SON HAÇLI SEFERININ MÜSLÜMAN KILAVUZLARI VE URFA

Diyanet İşleri Başkanlığı 27 Mayıs 2000’de, hem de Saint-Paul Kilisesi uydurmasıyla Papanın Hıristiyanlığın kutsal beldesi ilan ettiği Tarsus’ta, “2000 Yılı İnanç ve Hoşgörü Toplantısı” adıyla bir toplantı düzenlemeye kalkışıyor. Fakat davet ettikleri Kiliseler, Diyanet İşleri Başkanlığının bu davetine icabet etmiyorlar; iyi de ediyorlar. Bunun üzerine toplantı iptal edilmek zorunda kalmıyor.

Davet edilenlerin buna icabet etmeyişlerinin nedeni de, biraz aşağıda değineceğim gibi, yine Mayıs ayı içerisinde benzer bir başka toplantının daha yapılacak olmasıydı. Bu toplantının tertipçisi ise Fetullah Gülen’in onursal başkanı olduğu bir vakıftır. Davet edilip de buna icabet etmeyenler, böylelikle; 1) Diyanet İşleri Başkanlığını hiç kaale almadıklarını, 2) Dinsel otorite ve karşılarında muhatap olarak Diyanet İşleri Başkanlığını değil, o teşkilattan emekli bile olamamış, ilkokulu bile doğru dürüst bitiremeyen sabık bir seyyar vaizi ve onun örgütünü tanıdıklarını anlatmış oluyorlar; tabii anlayana...

Bilindiği üzere, daha önce Papa da aynı şeyi yapmış; Diyanet İşleri Başkanımızı n randevu taleplerine dahi karşılık vermezken, seyyar vaiz Fetullah’ı ala yü vala ile yüksek huzurlarına(!) kabul buyurmuşlardı. Diyanet İşleri Başkanı ve Başkanlığı, böylece adı geçen sabık mensubu yüzünden ikinci kez hakarete uğramış oluyor? Peki ama, sabık bir seyyar vaize gösterilen bu teveccühün sebebi nedir? Bir kısmını aşağıda izah edeceğiz; fakat şimdilik yalnızca onun yukarıda belirtilen görüşme öncesi Papa’ya yazmış olduğu 9

Şubat 1998 tarihli mektuptan bir alıntıyı tekrar tekrar vermekle yetinelim:

“ Papa 6. Paul cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog için Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için geldik amacımız bu üç dinin inananları arasında hoşgörü ve anlayış yoluyla bir kardeşlik tesis etmektir.”

Şimdi bu sözler üzerinde, zaten gerek de yok ya!.. Hiçbir yorumda bulunmadan, bu tür hoşgörü çığırtkanlarına şunu sormak gerekiyor: Ülkemizde çok yoğun olarak yapılan Hıristiyanlaştırma faaliyetlerini, bu “dinlerarası diyalog, hoşgörü ve anlayış”ının neresine sığdırıyorsunuz? Hıristiyan misyonerliği yapan ve sayısız kitap, broşür, film vesaireyi parasız dağıtan onlarca belki yüzlerce Hıristiyan kurum ve kuruluşundan o pek sevdiğiniz, muhterem Papa cenaplarının haberi yok mu? Mademki kendi dinleri dışındaki dinleri ve bu dinlerin mensuplarını hoşgörü ve anlayışla karşılıyorlar; o halde, niçin bu insanların dinlerini değiştirmek için onca para sarfına ve zahmete(!) katlanıyorlar?

Hıristiyanlaştırma faaliyetlerinin bu derece pervasızca yapılıyor olmasının ve adeta meşruiyet kazanmasının temelinde de yine, “uzlaşma, diyalog, hoşgörü” gibi kavramları dillerinden düşürmeyen seyyar vaiz ve cemaatinin, bu suretle zemini yumuşatma çabalarının büyük rolü olmuştur ve olmaktadır. İşte bazı Müslüman kılavuzların görevi budur; zemini ve ortamı yumuşatma. Bu iş için de “yumuşak İslamcılardan” daha elverişli bir grup yoktur. Osmanlı tarihi ve Osmanlıcılık ideolojisi de yine aynı sebeplerle bu çevrenin sık sık başvurduğu bir referans çerçevesini oluşturmaktadır. Bunun için verilen en tipik örnek, Osmanlı’nın Camiyi, Kiliseyi ve Havrayı bir arada, yan yana tutabildiğidir. Bu söylemlerle, bir yandan da jakoben diye suçladıkları Türkiye Cumhuriyetini karalama ve mahkûm etme amacı güdülüyor. Tabii bütün bu alıştırmaların hemen arkasından dinler arası diyalog ile üç dini birleştirme projeleri gelecektir. Nitekim sabık seyyar vaiz Fetullah Gülen’in fahri başkanı olduğu Gazeteciler

ve Yazarlar Vakfının, bu amaçla 2000 yılının Mayıs ayında Şanlı Urfa'da, "Diyalogda bir ümit sembolü: Hz. İbrahim" konulu bir sempozyum düzenleyeceği açıklanmış bulunu yordu. Ve düzenlediler de, ancak Amerikalı bir rahip olan ve ilahiyat fakültelerinde de ders(!)ler veren Thomas Michel'in yazdığı kitapta 'Vatikan'a bağlı olarak dinlerarası diyalog sekreteryasında çalıştığını ve yine dinlerarası diyalog toplantılarını kendisinin düzenleyip organize ettiğini açıklıyordu. Harran'a üç dinin ruhanilerini yetiştirecek bir Üniversite kurulması projesinin de bunun arkasından tekrar gündeme geldiği gibi Hıristiyan bir erkekle Müslüman bir kadının dinlerin ruhuna aykırı olarak, sadece saf insanları aldatma amaçlı olarak evlenme törenlerini de yaptılar.

Çünkü, Andrew Swanson adlı bir Hıristiyan'ın yazdığı ve Ankara ve ülkemizdeki kiliselerde bugün bile dağıtılan kitaplarda; Hıristiyanlar kitaplarında Müslümanlarla evlenmenin şeytanın çocuğuyla evlenmek demek olduğunu arılattıkları gibi yine Müslümanla evlenmenin ömür boyu bir düşmanla beraber yaşamak demek olduğunu da vurguluyorlardı.

Dinlerarası diyalog toplantılarının Urfa'da yapıyor olmasının konumuzu doğrudan ilgilendiren bir yanı var ki, o da, Urfa'nın Haçlı seferleri tarihinde çok özel bir yerinin bulunmasıdır. 1096 yılında başlayan ilk Haçlı seferi sırasında, Haçlılar, -Antakya'yı saymazsak- Anadolu'nun başka hiçbir yerinde tutunamamışlarda ama Urfa şehrini ele geçirmişler(1098) ve burada Urfa Haçlı Kontluğunu kurmuşlardır. Urfa şehrini Hıristiyanların elinden Türk-Selçuklu Musul ve Halep Atabeki İmadüddin Zengi 1144 yılında kurtarmıştır. Son Haçlı Seferinin ilk karargâhının da yine aynı yerde kurulacak olması acaba tesadüf mü? Hiç zannetmiyorum. Böyle bir toplantı için Urfa'dan daha uygun bir yer de herhalde düşünülemezdi. Eğer yer seçimini Vatikan yaptı ise diyecek söz yok; ama eğer Gazeteciler ve Yazarlar (asıl işi şişirme şöhretlere ödül pazarlar) Vakfı yaptı ise doğrusu bravo! Kılavuzluk diye işte buna denir!

AB YOLUNDAKI GERÇEK

Avrupa Birliğine giriyoruz, gireceğiz, kapısındayız, kenarında, köşesindeyiz masallarını kesin bir dille sona erdiren açıklamayı

Vatikan Kilisesi yapıyor, bizim dangalaklar ise Avrupa Birliği masallarıyla hala saf insanlarımızı kandırıyorlardı. Alman Başbakanı Kohl bile Avrupa birliği, bir Hıristiyan birliği dememiş miydi. Bu nedenle Türkler bu birliğe katılamazlar diye haykırmamış mıydı. Hıristiyan din adamlarının gazetesi L'Avvanire Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyeliği hakkında şunları yazıyor, bu haber 10.01.2000 tarihli Milliyet gazetesinde ve Metin Aydoğan tarafından kaleme alınan "Bitmeyen Oyun" adlı kitapta yer alıyordu:

"Helsinki Zirvesi'nden yaklaşık bir ay sonra Katolik Kilisesi Türkiye'nin AB'ne üyeliği konusunda görüşlerini açıkladı. İtalyan piskoposlarının gazetesi L'Avvenire, 3 Ocak 2000 günlü sayısında şunları yazdı:

'Müslüman Türkiye'nin AB'ne girmesi kimliğimize gölge düşürür. Bu üyelik yanyana büyüyen Hıristiyan gelenekleri ile şekillenen Avrupa medeniyetlerinin temelindeki ittifakları sarsar. Unutmamalı ki 'Avrupalı Fikri', başlı başına 'Düşman Türk'lere' ve Türkiye'nin başını çektiği İslam dünyasına karşı gelişti. Ankara ile yakın ilişkiler geliştirmeye evet. Ama farklı tarihi ve kültürel gerçekler farklı kalmalıdır.'

Fetullah Gülen, Nevval Sevindi ile yaptığı New York sohbetinde Avrupa Birliğini "Masum bir entegrasyon" olarak tanımlıyor ve onları göklere çıkarıyordu:

"...Ben AB'ne girmeyi öyle gönülden arzu etmiştim. Çünkü daha masum bir araya geliş, daha masum bir entegrasyon, onları endişelendirmeyecek bir şekilde bir birlik beraberlik..."

Gülen konuşmasında batıldan tahrik edecek şeylerden kaçınılmasını isterken, camilerin bile onları tahrik edeceğini söylüyor ve bunlardan uzak durulması gerektiğini vurguluyordu. İslam'ın üslubunu gözden geçirmesini de ihtar eden Gülen, batılıların şimdiye kadar dinlerine sığındıklarını hatta masum olduklarını da belirttikten sonra, teknoloji, sanayi, medeniyet vb. üstünlüklerine sığınarak İslam dünyasını ezer geçerler diyordu. Gülen, bu tavrı ile de asıl inançlarına adeta ışık tutuyordu.

ABD'DE GÜLEN KONFERANSI

ABD yıllarca el altından desteklediği Ankara DGM'de yargılanan Gülen'e desteğinin tam olduğunu ispat için başkenti Washington'da Fetullah Gülen konferansı düzenliyordu. Konferansta konuşanların çoğunun CIA' görevlisi olarak tanınması da olayın ilginçliğini artırıyordu.

Aralarında Türkiye'de yakından tanınan Graham Fuller, Alan Makovsky, George Harris, Dr. Hakan Yavuz ve Bekim Akal gibi isimlerinde yer aldığı, "İslami Moderniteler: Fetullah Gülen ve Çağdaş İslam" konulu konferans ABD'nin başkenti Washington'da bulunan Georgetown Üniversite'sinin ev sahipliğinde ve yine Washington'da bulunan Rumi Forum Dinler Arası Diyalog Vakfı'nın sponsorluğunda 26-27 Nisan 2001 tarihinde yapıldı.

Konferansın açılışını, "Georgetown Müslüman-Hıristiyan Anlayış Merkezi" direktörü John Esposito yaparken çeşitli ülkelerden gelen ve bilim adamı olarak tanıtılan 15 konuşmacı, Fetullah Gülen konulu bildirilerini sundular. Fetullah Gülen üzerine uluslararası düzeyde gerçekleştirilen ilk toplantı olmak özelliğini taşıyan konferansta açılış konuşmasını yapan John Esposito, 20. Yüzyılın özellikle son yansında İslam Dünyasından "Modernite" İle İslam'ın bağdaşabileceğini belirten düşünürler çıktığını, ancak bunların düşüncelerini kurumsallaştıramadıklarını anımsatarak, *"Gülen olgusu, Türkiye'deki İslam karakterinin önde gelen heyecan vericidir örneğidir"* dedi.

Sağlık sorunlarını öne sürerek konferansa katılmayan Fetullah Gülen, konferansa gönderdiği mektubunda, katılımcılara kendisine gösterdikleri ilgiden dolayı teşekkürlerini iletti.

Konferansın ikinci gününde yapılan panelde "Türkiye'de İslam" konusu tartışıldı. Panelde "Kemalizm bitti... Türkiye bir Kürt devletinin kurulmasını engellemeye çalışırsa, Bunun Türkiye'ye pahalıya mal olacağını ve Türkiye'nin önemli toprak kaybına uğrayacağını öne süren, CIA'nın Ortadoğu masası görevlisi ve ABD'nin İstanbul eski Başkonsolosu Graham Fuller (Rand), Dr. Elizabet Özdalga (İsveç Araştırma Enstitüsü Müdürü), Dr. Hakan Yavuz (Utah Üniversitesi) konuştu.

Konferansa izleyici olarak katılanlar arasında tanıdık adlar da bulunuyordu. Bunların başında da Ortadoğu Enstitüsü Başkanı

Roscoe Suddart, Washington Enstitüsü Türkiye Uzmanı emekli Diplomat George Harris'de yer alıyordu.

İleriki günlerde sunulan bildirilerin bir kitapta toplanıp yayınlanacağı ve konuya ilişkin görüş bildiren Amerikalı aydınların bu görüşlerine de kitapta yer verileceği açıklandı.

Konferansa konuşmacı olarak katılan öteki kişiler şunlardı:

Doç. Dr. Yasin Aktay (Utah Üniversitesi-ABD). Prof. Dr. Osman Bakar (Pierre Mendes Üniversitesi-Fransa), Mücahit Bilici (Utah Üniversitesi), Prof Dr. Thomas Michel (Dinler Arası Diyalog Başkanı Amerikalı Rahip, Vatikan), Prof. Dr. John Ovoll (Georgetown Üniversitesi-ABD)...

Konferansa katılanların çoğunun CIA ajanı olması Gülen'in ABD'de bulunma ve fonksiyonu hakkında da ipuçları veriyordu.

YAĞMURCU

Gülen, hakkında soruşturma açılınca sağlık sebepleri ile gittiği Amerika'da bir ilki gerçekleştiriyor (!?) yağmur duasına çıkardığı arkadaşlarının sayesinde ABD'yi kuraklıktan kurtarıyordu. Gülen, duaya kendisinin gitmediğini belirtiyor, arkadaşlarını gönderdiğini ilk gün yağmur yağmayınca üç gün devam edin yağacak dediğini söyleyerek, gaybdan haber verdiğini, "Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez" kur alını tanımadığını da resmen ilan ediyordu.

"Geçen yıl burada (ABD) kuraklık vardı. Uzun süre arkadaşlara yağmur duasına çıkmalarım söyledim. Kendim gitmedin neme lazım ben çıksam yağmayabilirdi... Arkadaşlar çıktılar, ilk gün yağmur gelmedi. Kendilerine, 'İlk gün hemen gelseydi bunu kendinizden ve duanızdan bilebilirdiniz. Üç gün duaya devam edin dedim. Üçüncü gün yağdı."

İsmail Ünal tarafından yazıldığı ileri sürülen ve Işık yayınlarından çıkan Fetullah'ın seyir defteri düzeninde yazılmış "Fethullah Gülenle Amerika'da bir ay" adlı kitapta da bu yağmur yağdırma işi anlatılıyor, Bu kitaptan alıntı yapan Milliyet Gazetesi ne hikmetse bu bölümün altındaki ayrıntıyı es geçiyordu.

Fetullah'ın yağmur yağdırdığı masalını anlatan kitabın 51. sayfasının sonunda onun bu saçmalığı anlattıktan sonra şekerinin de 40'a düştüğü belirtiliyordu. Şeker hastalığı ile uzaktan yakından ilgili

olan herkes bilir ki, şeker seviyesi 40 ve onun altına düşünce beyinde zedelenmelerin, hafıza kaybının oluşmasının yanında en önemli unsurun da hayal görme ve uydurma gibi davranış bozukluklarının oluştuğu gerçeğidir.

REDAKTÖR FETULLAH

Bir insan Amerika'da sözde tedavi olurken aynı zamanda İzmir'de bulunan bir yayınevinde redaktör olarak Cumartesi -Pazar dahil haftanın yedi günü çalışabilir ve milyarlarca lira kazanabilir mi?..

Bu zat Fetullah Gülen olursa cevap biraz karışır. Zira Fetullah Gülen dava ettiği insanlardan haksız yere fazla tazminat koparabilmek için, akıllara durgunluk verecek bir buluş yapmış, kendini İzmir'de faaliyet gösteren Cemaatına bağlı Nil Basın Yayın ve Dağıtım Ambalaj sanayi ve Ticaret A.Ş'de "redaktör" olarak göstermiştir.

Şirketten Gaziemir-İzmir'de bulunan Sarnıç Karakol Amirliği'ne gönderilen yazıda; Fetullah Gülen'in firmalarında "Redaktör" olarak çalıştığı bildirilmiş, aylık net ücret olarak ta 500 milyon lira aldığı bildirilmiştir... Şirketin yazısından anlaşıldığı üzere Gülen, 2000 yılında toplam 11 milyar 700 milyon lira telif ücreti kazanmış, bu parayı hak etmek için de hafta içi 20 saat çalıştığı belirtilirken Cumartesi ve pazar günleri de beşer saat çalıştığı bildirilmiş, yıllık izin, sosyal izin ve rapor kullanmadığı da vurgulanmıştır...

Fetullah'ın Müslümanlığının tezahüründen olacak; savunmasız insanlardan mahkemeleri de yanıltarak haksız yere daha fazla para kazanmak için böyle "yalan" beyanlara başvurmayı sevap saymak... Üstelik bu beyana 2001 yılı Haziran ayına kadar da 500 milyon maaş kazandığını beyan ederek, Bu tarihten sonra ne olmuş derseniz yanıt; herhalde maaşına okkalı zam olmuştur.

ŞERIATÇI CANILERE ÖVGÜ

15 Şubat 2000 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde bu başlık altında Ebru Toktar imzası ile verilen haberde özetle şöyle deniyordu:

"Başbakan Bülent Ecevit'in Türk Dili ve kültürünü yaydığı için övdüğü Gülen'in Hizbullah'ı öven kaseti ortaya çıktı. Araştırmacı-

Yazar Ergün Poyraz tarafından bulunan kasette, Gülen’in ‘Allah’ın askerleri olduktan sonra, kutsiler ordusu olduktan sonra, Allah’ın kulu olduktan sonra, Hz. Muhammed’in erleri olduktan sonra zaman ve mekân onları ayıramaz.’ dediği saptandı...

Gülen, Pendik Camii’nde yaptığı konuşmada, cemaatine şöyle sesleniyor: “Sürekli ittikaya (Allah’tan korkma) kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış, takvanın dahasını arayan derinlerden daha derin kutsiler, Hz. Muhammed Mustafa’nın askerleri, Hizbullah -Allah cemaati tabiri caizse Allah partisi, siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi...”

Fetullah, Avukatları Orhan Erdemli ve Hasan Günaydın aracılığı ile aynı gün yaptığı ve Akit-Zaman gibi gazetelerde de yayınlanan açıklamasında kendisini şöyle savunuyordu:

“...Diğer yandan, Fethullah Gülen’in 1992 yılında binlerce kişinin huzurunda verdiği bir vaazda kutsal kitabımız Kur’an-ı Kerim’de birçok defa geçen Hizbullah ve Cihad kavramlarını İslam’ın sevgi ve hoşgörü ile Allah’ın birliği düşünceleri çerçeveleri içinde yorumlanmasını bugünkü örgütü ve onun canilerini övdüğü biçiminde yorumlamak, hiçbir insaf ölçüsüne sığmayan ağır bir iftiradır.”

Zaman Gazetesi’nin köşe yazarları da hep bir ağızdan bunun Kur’an da geçen Hizbullah olduğunu iddia ediyorlardı.

Tabi ki, inşanın aklına gelen ilk soru: Konuşmada geçen siyasi partiler, siyasi boğuşmalar karşısında Allah Partisi sözleri oluyor, öyle ya bundan bin dört yüz küsur sene önce siyasi partiler var mıydı?

16 Şubat 2000 Tarihli Cumhuriyet gazetesinde ise “Fethullah Din Devleti İstiyor” başlıklı haberde ise özetle:

“Araştırmacı ve yazar Ergün Poyraz tarafından ele geçirilen ve ‘Fetullah’ın Seyir Defteri’ adlı kitapta ayrıntıları ile açıklanan Gülen’in yeni kasetinde; Cumhuriyet’i eleştirdiği, ak şeriatın da ancak Kanuni Sultan Süleyman dönemindeki Osmanlı Yönetim biçimiyle gerçekleşebileceğini söylediği belirlendi’

FETULLAH’IN ÖDÜLLERI

“Sayın Cumhurbaşkanım bu gece zatıâlinizin başkanlığında yurdun değişik yörelerinden gelen aile fertleri bir araya geldi. Bugün ülkemizde en çok muhtaç olduğumuz şey, herkesi kendi kurumunda

kabul etmek ve ulusal uzlaşmayı yaygınlaştırmaktır.” Fetullah’ın onursal başkanlığını yaptığı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Genel Baş kanı Haldun Tokat gecenin açılış konuşmasını bu sözleriyle yaptı ve çılgınca alkışlandı.

Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı 1994 yılında kuruldu. Onursal başkanı Fetullah Gülen, 25 Aralık 1998 tarihinde İstanbul Hilton Oteli’nde “Ulusal Uzlaşma Teşvik Ödülleri”ni verdi. Ödül törenine Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’de katıldı. Fetullah Gülen ile yan yana oturan Demirel’e de şükran plaketi verildi. Demir el plaketini Fetullah Hoca’nın elinden aldı.

Gece boyunca sürekli “Biz bir aileyiz” teması vurgulandı. Herkes ödülünü aldıktan sonra sıra Demirel’e geldi. Sunucu şöyle anons etmeye başladı: *“Aile babasız olur mu”* Demirel sahneye Fetullah Gülen ile beraber geldi. Ve mikrofondan geri çekilerek, konuşma şurasını Fetullah Gülen’e verdi. Gülen, *“Günümüzün en büyük devlet adamı, Sayın cumhurbaşkanımıza, gönüllerimizin derinliklerinden kopup gelen en samimi duygularımızı sunmayı isterdim. Ben sözü söz sultanına bırakıyorum”* dedi.

İslam köylü Süleyman Demirel ise özetle şöyle konuştu: *“Sayın Gülen’e fevkalade veciz sözlerinden dolayı teşekkür ediyorum. Bu geceyi tertip edenleri tebrik ediyorum. Bir buçuk saat içinde anlamlı anlar yaşadık. İbretli ders dolu bir geceydi. Bu tören gerçekten çok öğretici olmuştur...”*

Ödüle layık görülenler ise şunlardı. Süleyman Demirel, Rıza Zelyut, Nevval Sevindi. Gülay Göktürk, Şahin Özer, Hülya Koçyiğit, Sami Yıldırım, Nilüfer Göle, Yaşar Nuri Öztürk, Halil İnancık, Şerif Mardin, İhsan Doğramacı, Üzeyir Garih, Nihat Gökyiğit, Sakıp Sabancı, Aydın Doğan, Bayram Meral, Hikmet Çetin, Bülent Ecevit, Mustafa Kalemli, Nazlı Ilıcak...

Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Nazlı Ilıcak gecede şöyle konuştu:

“Ben Sayın Demirel’in bu toplantıya teşrifini bir çirkinliği, bir hatayı düzeltme gayreti olarak görüyorum. Bazı mahfillerde Fetullah Hoca’nın başını çektiği hizmet hakkında incitici sözler söylenmektedir. Demirel’in burada bulunması, burada, Ankara’da ileri geri konuşanlara bir cevap mahiyetindedir. Muhterem hocamızı bir iki

seneden beri tanıyorum. Kendisi çok hassas *bir insandır. Ankara'da konuşulanlar onu o kadar rencide etti, o kadar üzüldü ki, hepimizin gözbebeği olan o okulları Milli Eğitim'e veririm dedi. Kendisi verse bile, bizler buna razı olmayız. Muhterem hocam size Demirel'in bana Zincirbozan'dan yazdığı bir cümle ile hitap etmek istiyorum. 'Ay en zayıf halinde bile, hatta ay tutulması olsa bile işte orada diye parmakla gösteriyorum' Davanız nice gönülleri tutuşturmaya devam ediyor. Bir ay tutulması hiç kalıcı olabilir m i, hepinize hürmetlerimi sunuyorum"*

Aynı gecede ailenin, dergilere yarı üryan pozlar vererek ününe ün katan üyesi Nevval Sevindi ise hayallerini sevindirik bir şekilde haykırarak dile getiriyordu:

"Sayın Fetullah Gülen'in Büyük düşleri vardır. Benim de büyük düşlerim var."

BU YOLUN SONU NEREYE ÇIKAR

Bundan önce yazdığım "Fetullah'ın Gerçek Yüzü" adlı kitapta, *"Eski gezici Vaiz Fetullah Gülen'in gerek kitapta yer alan eylemleri, gerekse bugüne kadar Basına yansıyan hareketleri, gerekse hakkında Ankara DGM başsavcılığına yapılan ihbar ve verilen ifadelerin sonucu varacağı yer, T.C.K'nun 146. Ve ilgili diğer maddeleridir. Sanıyorum kitap elinize geçtiğinde veya geçtikten bir süre sonra Fetullah hakkında Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde hak ettiği dava açılacaktır."* Demiştim. Dava açıldı ancak "Çete" oluşturmak suçundan, Oysa Fetullah ve çevresinin yargılanması gereken eylemlerinin karşılığı Anayasal nizamı yıkmaktır.

Son söz olarak fazla bir şey söylemeden Ulusal Kurtuluş savaşımızın kahramanı Atatürk'ün bir sözüyle satırlarımızı bitirelim:

"Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz, milletlerin devamına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki din; Allah ile kul arasındaki bağlılıktır. Softa takımının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Dinden maddi menfaat temin edenler iğrenç kimselerdir. İşte biz bu vaziyete muhalifiz ve buna müsaade etmiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir."